

EDITIONES CRITICÆ  
SCRIPTORUM GRÆCORUM ET ROMANORUM  
A COLLEGIO PHILOLOGICO CLASSICO  
ACADEMIÆ LITTERARUM HUNGARICÆ PUBLICI IURIS FACTÆ.

---

SCHOLIA RECENTIA  
IN PINDARI EPINICIA.

107

EDIDIT

EUGENIUS ÁBEL.

PARS PRIOR.

BUDAPESTINI.

TYPIS SOCIETATIS FRANKLINIANAE.

MDCCCXC.

---

*Pars altera proximo anno in publicum prodibit.*



EDITIONES CRITICÆ  
SCRIPTORUM GRÆCORUM ET ROMANORUM

A COLLEGIO PHILOLOGICO CLASSICO

ACADEMIÆ LITTERARUM HUNGARICÆ

PUBLICI IURIS FACTÆ.

SCHOLIA RECENTIA  
IN PINDARI EPINICIA.

BUDAPESTINI.

TYPIS SOCIETATIS FRANKLINIANAE.

MDCCCXC.

SCHOLIA RECENTIA  
IN PINDARI EPINIČIA.

AD LIBRORUM MANUSCRIPTORUM FIDEM

EDIDIT

EUGENIUS ÁBEL.

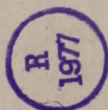
BUDAPESTINI.

SUMPTIBUS ACADEMIAE LITTERARUM HUNGARICAE.

MDCCCXC.

295327

M. ACADEMIA  
KÖNYVTÁRA





## PRÆFATIO.

Eugenius Ábel, quem mense Decembri anni præteriti non sine magno litterarum nostrarum damno præmatura morte abreptum amisimus, cum laboraret morbo gravissimo, mihi mandavit, ut editionem hanc Scholiorum recentiorum in Pindari Epinicia, quam iam pridem, anno MDCCCLXXXIV in recensione critica Scholiorum veterum in Nemea et Isthmia (Berolini, apud S. Calvary et socios) viris antiquitatis studiosis promiserat, publici iuris faciendam curarem. Cui mandato post tristem viri clarissimi obitum scriptis eius in ordinem redigendis plagulisque singulis, vitia typographica ne superessent, sedulo expurgandis pro viribus satisfacere conabar. Prolegomena etiam ex commentariolis ipsius composita addere nuper in animo habui; sed cum in scriptis relictis nihil, quod ad hanc rem pertineret, invenissem, satius duxi ea omittere, quam suscipere laborem, cui præter editorem ipsum neminem parem esse cognovi. Ceterum viris doctis in hoc litterarum genere versatis tota edendi ratio ex apparatu critico uberrimo facile apparebit.

Accipite igitur, quicumque antiquitati favetis, benevolenti animo opus postumum viri ingenii acumine indefessaque veri inveniendi diligentia pariter excellentis, quem iniquo fato iuvenem obiisse cum tota doleat litterarum respublica, nos Hungari nostrum fuisse eum semper gloriabimur.

Scripsi Budapestini mense Maio a. MDCCCXC

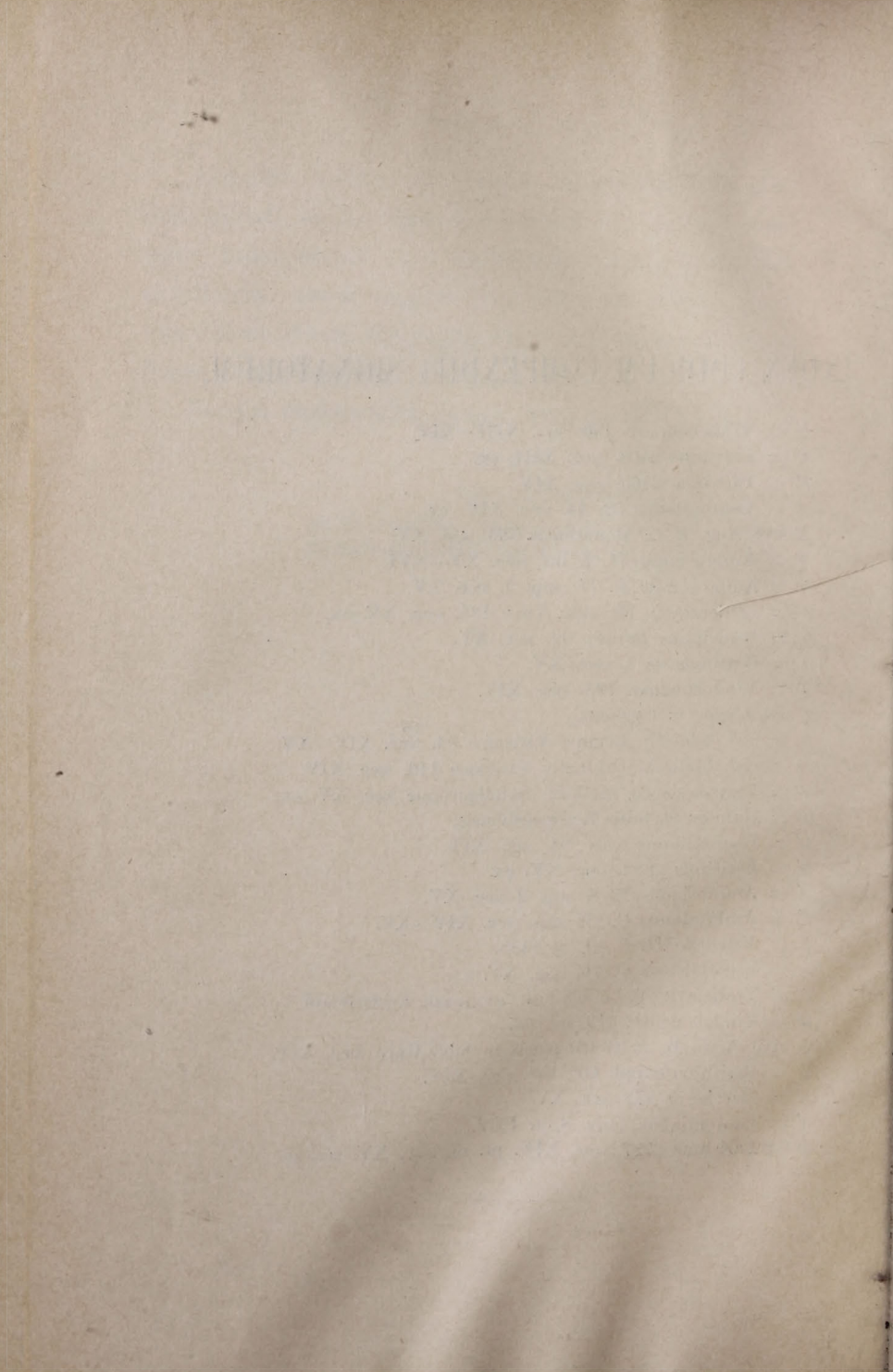
GEYZA NÉMETHY

ph. dr. historiam litterarum Romanarum in Regia  
Scientiarum Universitate Hungarica privatim docens.

## INDEX CODICUM COMPENDIIS SIGNATORUM.

- U* = Vindobonensis 130. sæc. XIII—XIV.  
*V* = Parisinus 2403. sæc. XIII. ex.  
*Γ* = Parisinus 2465. sæc. XIV.  
*A* = Laurentianus 32, 44. sæc. XIV. ex.  
*Σ* sive Aug. *B* = Monacensis 550. sæc. XV.  
*Y* = Ambrosianus H. 7. inf. sæc. XV—XVI.  
*Φ* = Ambrosianus E. 77. sup. 2. sæc. XV.  
*a* = Leidensis Q. 38. olim Voss. 135. sæc. XV. ex.  
*b* = Bodleianus Barocc. 62. sæc. XV.  
*g* = Gottingensis 1. sæc. XV.  
*q* = Vindobonensis 198. sæc. XIV.  
*§* sive Cygn. = Cygneus.  
*v* = cod. biblioth. Reginæ Vaticanæ 92. sæc. XIV—XV.  
*ω* = cod. biblioth. Urbinatis Vaticanæ 140. sæc. XIV.  
*x* = Vratislaviensis biblioth. Rehdigerianæ sæc. XV. ex.  
*z* = Hafniensis, olim Rostgaardiensis.  
*α'* = Laurentianus conv. 94. sæc. XIV.  
*β'* = Parisinus 2882. sæc. XV. ex.  
*γ'* = Ambrosianus E. 8. sup. 2. sæc. XV.  
*ε'* = Ambrosianus C. 22. sup. sæc. XIV—XV.  
*ζ'* = Estensis III. C. 21. a. 1485.  
*ι'* = Escorialensis O. 76. sæc. XV. ex.  
*ι''* = Vratislaviensis in biblioth. gymnasii Fridericiani.  
*μ'* = Vindobonensis 219. a. 1337.  
*ν'* sive Mosc. B. = Gottingensis in bibl. Univ. sæc. XIV.  
*ξ'* = Parisinus suppl. Gr. 158. sæc. XIV.  
*π'* = Marcianus 478 sæc. XV.  
*ο'* = Laurentianus conv. 8. a. 1352.  
*φ'* = Parisinus 2787. sæc. XIV. pr. m. sæc. XV. sec. m.
-





## Ἐκ τῶν Σουίδα.

Πινδαρος, Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱός, κατὰ δέ τινας Δαΐφάντου· ὁ καὶ μᾶλλον ἀληθές· ὁ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος καὶ προσγενής Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Παγωνίδου ἰστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικός, γεγονώς κατὰ τὴν ξε΄ Ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν ὧν ἐτῶν μ'. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων καὶ υἱὸς Διόφαντος· θυγατέρες δὲ Εὐμητις καὶ Πρωτομάχη. καὶ συνέβη αὐτῷ τοῦ βίου τελευτὴ κατ' εὐχάς· αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι· τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου Θεοξένου αὐτοῦ γόνατα

4 συγγενής coni. Kuester, προγενέστερος coni. Bernhardy. — Post Πινδάρου addendum esse τοῦ ἐτέρου vel τοῦ διασήμεν coni. Kuester. — Παγώνδου coni. Gaisford, recepit Westermann. — 5 «Pearsonus ad hunc locum sequentia notaverat: Forte, καὶ Μυρτίδος γυναικός. μαθητὴς δὲ Λάσου ἢ Σιμωνίδου. Cogitet lector.» Kuester. «Intellexit Pearsonus hæc frustra narrationis esse male disiectæ. Recte Thomas M. οἱ δὲ Παγώνδου καὶ Μυρτοῦς. Aliorsum vero spectat γυναικός: de quo coniecturam petere licebit e Corinnæ fragmento apud Apollon. de Pron. p. 325. [fr. 10 ed. Bergk.]» Bernhardy. — Ceterum Μυρτίδος pro Μυρτίδος tacite edidit Westermann. — 6 τὴν οε' coni. Reines. — 7 Δαΐφαντος scribendum esse viderunt critici inde a Beekio. — 10 ἀθρόον] «Forte ἀθρόως, h. e. ἀφινδίδως, et pendent hæc a συνέβη.» Heyne.

ἐτῶν νε'. ἔγραψε δὲ ἐν βιβλίοις ιζ', Δωριδι διαλέκτῳ, ταῦτα  
 Ὀλυμπιονίκας, Πυθιονίκας, προσόδια, παρθένια, ἐνθροονισμούς,  
 βαρχικά, δαφνηφορικά, παιᾶνας, ὑπορχήματα, ὕμνους, διθυ-  
 ράμβους, σχολιά, ἐγχώμια, θρήνους, δράματα τραγικά ιζ', ἐπι-  
 5 γράμματα ἐπικά καὶ καταλογάδην παραινέσεις τοῖς Ἑλλήσι  
 καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Πινδαρος, Σχοπελίνου, Θηβαῖος, καὶ αὐτὸς λυρικός,  
 ἀνεψιὸς τοῦ προτέρου.

Περὶ Πινδάρου. ὅτι τὰς Θήβας τὴν πόλιν Ἀλέξανδρόν  
 10 φασιν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι καὶ πλὴν ἱερέων τε καὶ ἱερείων  
 τοὺς ἄλλους ἀνδραποδίσαι· καὶ τὴν Πινδάρου δὲ τοῦ ποιητοῦ  
 οἰκίαν καὶ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Πινδάρου λέγουσιν ὅτι ἀπαθεῖς  
 ἐφύλαξαν αἰδοῦ τῇ Πινδάρου, ὥς φησιν Ἀρρίανος ὁ ἱστορικός  
 ἐν τῇ Ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου.

1 ἐτῶν οἱ con. Bernhardt. — 2 Post Πυθιονίκας addendum esse  
 Νεμεονίκας, Ἰσθμιονίκας vidit Kuester. — 4 ἢ post σχολιά addidit  
 Daub (Jahrb. f. Philol. Suppl. 11. p. 423), improbavit Hiller (Hermes  
 1886 p. 358). — ιζ' delevit Bergk in ed. p. 367. probante Hillero  
 l. l. — 5 ἐπιχ, δ con. Bergk in ed. p. 367. pro ἐπικά, improbavit  
 Hiller l. l. — 10 ἱερέων τε καὶ ἱερείων ex Arrhiano Exp. I, 9. Heyne  
 pro vulgato ἱερέων τε καὶ ἱερέων scribendum esse Böeckhio persuasit.





Εὐσταθίου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης ἔτι ἐν διακό-  
νοις ὄντος πρόλογος τῶν Πινδαρικῶν παρεκβολῶν.

1. Ἀπαντι μὲν ποιητῇ μέμγηε τοῖ ἄδειν, ὡς οἱ τε πρὸ  
Ὁμήρου ἱστοροῦνται ποιεῖν διὰ Μουσῶν μέσων καὶ εἴ τι κατ'

De Eustathii Proœmio Commentariorum Pindaricorum hæc Aug.  
Bœckh in præfatione Scholiorum p. XXIX: «Eustathii interpretatio  
Pindaricorum in bibliotheca Basileensi extitisse dicitur, cuius præ-  
fationem satis longam et eruditam se vidisse narrat La Croze in  
epistola ad Io. Christ. Wolfium Thes. Epist. T. III, p. 256. sed  
Gisb. Cupero sciscitanti a Basileensibus responsum est, codicem illum  
manuscriptum in illa bibliotheca iam non exstare. V. Nov. Syll.  
Epist. Norimberg. Vol. I, p. 474. Quem librum aut periisse aut latere  
magnopere doleo.» At non periisse codicem mox a. 1832 patefactum  
est, quo anno Francofurti ad Mœnum Eustathii Metropolitæ Thes-  
salonicensis Opuscula accedentibus Trapezuntinæ Historiæ Scriptori-  
bus Panareto et Eugenico e codicibus manu scriptis Basileensi, Pari-  
sinis, Veneto primum edidit Theophil. Lucas Frideric. Tafel Tubin-  
gensis, in quo libro p. 53—61 extat Commentariorum Pindaricorum  
præfatio cum aliis Eustathii opusculis e codice Basileensi Græco  
A. III. 20 signato, bombycino sæc. XII. (fol. 42b—47b) accuratissime  
edita. Quæ paullo emendatior et notis uberrimis instructa quin-  
quennio post Gottingæ repetita est a F. G. Schneidewino (Eustathii  
Proœmium Commentariorum Pindaricorum. Edidit F. G. Schneide-  
win. Accesserunt: I. Supplementa corporis fragmentorum Bœckh-  
iani. II. Exercitationum Criticarum in Poetas Græcos capita VI.  
VII. VIII. IX. X. XI. Gottingæ 1837). Denique ea quæ in hac diatriba  
ad Pindari vitam spectant excerpta leguntur in Vitarum Scriptoribus

ἔχεινας ἄλλο δαιμόνιον φύλον πρὸς μέλος ἀρμόττεται καὶ αὐτὸς  
 δὲ ὁ κορυφαῖος ἐν ἐκείνοις Ὅμηρος. καὶ τὸ τοιοῦτον ἄδειν, εἴτ'  
 οἶν ὁ μεμελισμένος λόγος, ὃ δὴ καὶ ᾠδῆς ἐστὶν ὄρος, παρήγαγεν  
 ὡς οἷα καὶ τις πρωτοτυπία τοὺς ῥαψωδοὺς, τοὺς στιχῶδους,  
 5 τοὺς ἀρνωδοὺς, τοὺς κιθαρωδοὺς καὶ ὅσοι ἕτεροι τοιαύταις  
 ἐναγλαΐζονται κλήσεσιν. ὅπως δὲ ἄδοντες ἦσαν ὡς ἕκαστοι καὶ  
 καθ' οἷας ἀρμονίας, ὧν προεῖχον τέσσαρες αὗται μάλιστα, ἡ  
 κατὰ Ἰωνας, ἡ τῶν Δωριέων, ἡ Αἰολικὴ καὶ ἡ Λυδιστί (τὰς γὰρ  
 ἀπ' αὐτῶν μίξεις καὶ τῆς ἀρχαίας ἐν ἀρμονίαις ὁδοῦ ἀποπλανή-  
 10 σεις καὶ ὅσαι δὲ ἀπὸ βαρβάρων ὡς εἰς κληρονομίαν παρενεγρά-  
 φησαν τοῖς Ἑλλήσιν, οὐ πᾶν τι ἐφίλουν οἱ εὐγενεῖς ἄδειν),  
 θεωροῦσιν ἐν τοῖς παλαιοῖς ἄνδρες πολλοὶ τε καὶ σοφοί, οὓς εἴ-  
 τις αἰροῖτο, ἐπερχέσθω τοῦ φιλωῶς εἰδέναι χάριν· ἐπιστήμην γὰρ  
 ἐκείθεν ἀναλαβέσθαι πρὸς ἀκρίβειαν οὐκ ἂν οἶμαι ῥᾷδιον εἶη  
 15 (ὁκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὡς καὶ ἀδυνάτου ἐγγύς) τοῖς καὶ αὐτὰ τὰ δά-  
 κτυλα πρὸς ἐμμελῆ κίνησιν ἀρρῦθμοις καὶ οὐδὲ οἷοις τε οὔσι  
 μουσικῆς κρατῆσαι τέχνης ὡς ἐξ ἱπαρχῆς, εἰ καὶ αὐτοὶ ἀνατε-  
 ταμένοι πρὸς ὄγκον ἢ κόμπον μὴ μόνον κατὰ περιγείους μουσι-  
 κῆς νόμους, ἀλλὰ καὶ κατὰ οὐρανίαν ἐμμέλειαν ἄδειν ἂν τερ-  
 20 θρεύοντο, ὁποῖαν τινὰ ὁ τὴν σοφίαν αἰθέριος Πυθαγόρας εἰς  
 γῆν ἐκείθεν καταγαγεῖν ἐσεμνύνατο καὶ πρὸς αὐτὴν τὰ πληκτρα

Græcis Minoribus ab Antonio Westermann a. 1845 Brunsvigæ editis  
 p. 90—96, et in fronte Pindari a Guilelmo Christ a. 1869 Lipsiæ editi  
 p. XIV—XX.

Ceterum Proœmium in codice, quem C littera notavi, non est  
 in capitula divisum; retinui tamen proœmii divisionem a Tafelio  
 institutam atque etiam a Schneidewino servatam. Titulus in C et  
 apud Tafelium τοῦ αὐτοῦ ἐν διακόνοις ὄντος πρόλογος τῶν Πινδαρικῶν  
 παρεκβολῶν; mutavit Schneidewin.

p. 3, 3 *Ἀπαντι μὲν ποτὶ C*. — p. 4, 3 *ἐστὶν C* et edd. — 5 *ἀρ-  
 μωδούς ex ἀρνωδούς m. alt. sæc. XVI. in C*.



χειρίζεσθαι. οἷχουν ἐν τοῖς νῦν ἐπιστήμην ἐστὶν ἀναλαβέσθαι  
 παλαιτάτην ᾠδικήν· ταῦτόν γὰρ ἄρτι ἐνυστοχῆσαι τοῖς παλαιοῖς  
 μεθοδευσταῖς τῆς ᾠδῆς ἐν γε τοῖς κρυφωδεστέροις, καὶ αὐτόν  
 τινα μελικὴν ἐκκαίνῃς γλαφυράν ἐπιστήμην ἐξευρεῖν. τὸ γὰρ  
 ἀτρεβὲς καὶ ἐκ μακροῦ ἀδιασέφητον καὶ σεσιγημένον τῶν μεθό- 5  
 δων, ὅθεν ἡ τέχνη κατέδυ ὥς οἷα καὶ τεθνηκυῖα, εἰς ταῦτόν  
 ἤγαγεν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς τό τε ἐξευρεῖν ἀρχαιοπρεπεῖς ᾠδὰς  
 καὶ τὸ συνέναι ὧν ἐπ' αὐταῖς βαθέα τεχνολογοῦσιν οἱ παλαιοί.  
 ἀλλ' οὕτω μὲν ποιητὴς ἄπας ᾠδικὸς κατὰ μέθοδον, ἣν εἴτε  
 αὐτὸς ἐξευρὼν διωργάνωσεν εἴτε καὶ ἐτέρωθεν παρειληφώς 10  
 ἤχριβώσατο.

2. Ἡ δὲ λυρική διαχείρισις, ἐν ᾗ προλάμπει ὁ κατὰ τοὺς  
 σεμνολογοῦντας μεγαλοφωνότατος Πίνδαρος, ἐξαίρετόν τινα  
 ἑτεροιοτήτα ᾠδικὴν ἔχει παρά γε τὰς παλαιάς, οὐ ποικίλως  
 ἐγκροαίνουσα, καθὰ τρέχοι ἂν Ὅμηρος καὶ οἱ κατ' αὐτόν, ἀλλ' 15  
 ὁδὸν ἀπλουστέραν ἐλομένη τινα καὶ ὀλιγοσχιδῇ καὶ οὐδὲ ὠραι-  
 ζομένη πανηγυρικῶς οἷς ποικιλείμων πρόεισι καὶ τανύπεπλος,  
 ἄλλως δὲ πως καινοφανέστερον σφιγκτόν· ἐαυτῇ πέπλον σεμνὸν  
 καὶ οὐδὲ εὐπάρυφον ἐκφανῶς ἐξυφαίνουσά τε καὶ ῥάπτουσα  
 καὶ οὔτε τὸν αὐτῆς ἀνδρῶνα εἰς πολυχλίλους τόπους εὐρύνουσα, 20  
 οὐδὲ μὴν εἴ τις παρ' αὐτῇ σεμνὴ γυναικωνίτις εἰς θαλάμους  
 οὐδ' αὐτὴν δι᾽ ὀστῶσα, οἳ λίαν προσήκοιεν ἂν προσώποις γυναικι-  
 κοῖς εἰς κόσμον διαπρεπῶς. μισθοῦ γάρ τινος οἱ λυρῶδοι χοραυ-  
 λοῦντες καὶ ἀπολαμβάνοντες πρόσωπα, ἐν οἷς δώρων ἀλίσκονται,  
 λαλοῦσι· γλίσχρως μὲν τοι πρὸς λῆψιν καὶ τὰς γλώσσας ὥς οἷον 25  
 ἐκδῆσαντες τῶν τοιούτων πονοῦνται πρὸς αὐτοῖς καὶ μύνοις·  
 ὅθεν οὐκ ἔχουσι πολυειδῇ θαμὰ τρωπᾶν ῥητορείαν κατὰ τὸν

2 ταντὸν C. — 4 ἐκκαίνῃς ex ἐκαίνῃς m. alt. in C. — 6 ταντὸν  
 C. — 7 ᾠδὰς et crux est etiam in margine; estne hoc corruptelæ  
 vel lacunæ signum? — 18 δὲ πῶς C. — 21 γυναικωνίτις C. —  
 27 τρωπᾶν Tafel edidit. — ῥητὸ C.



πολύφωνον Ὅμηρον· ἀλλὰ κατὰ μισθωτοὺς τινὰς ἐνὶ τινὶ προσ-  
 ανέχουσιν ὥς τὰ πολλὰ προσώπων καὶ ὥς πρὸς ὕδωρ αὐτὸ  
 ᾗδοντες ταχὺ ἀποθρόνουςι τοῖς μελίσμασι καὶ τοῦ Ὀμηρικοῦ  
 Ὀφειανοῦ μακρὰν μένοντες ἀγαπητὸν εἰ καὶ εἰς ἀξιόλογα λιβά-  
 5 δια καταστάζουσιν.

3. Αὐχοῦσι δὲ ὅμως καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις πολὺ τὸ σεμνὸν  
 ὅσοι τοῦ κατὰ τὴν τοιαύτην ποιήσιν σκοποῦ πρὸς εὐστοχίαν  
 κατατοξάζονται, ὧν ἐπέρεκεται Πένδαρος πολλὰ μὲν, ὥς γε  
 αὐτὸς ἂν εἴποι (Ol. II. 149—152), βέλεα φωνεῦντα ὅπ-  
 10 ἀρχαῖνος φέρων, οὐδὲν δέ τι τῶν τόσων βελῶν εἰς μάτην  
 ἐπαφιεῖς, βαθὺς τὰς μεθόδους τῶν ῥητορικῶν πόριμος ἐμπλα-  
 τύνεσθαι τε καιρίως οἷς φράζει καὶ αὐθις ἀποστενοῦν, τὸ σῶμα  
 τοῦ λόγου ἰσχυαίνων ὅποι δέον ἐστὶ καὶ τοῦτο πολυειδῶς, οἷον  
 ποτὲ μὲν παρεκβαίνων ἔνθα προγόνων ἄλση χώραν αὐτῷ ὕφα-  
 15 πλοῖ περιέειναι τὰ ἐκεῖσε κατ' ἀρετὴν κάρπιμα, ποτὲ δὲ στενο-  
 λεσχῶν ἔνθα φίλωσιν εὐρίσκοι ἐν τοῖς ἐπαινουμένοις τοῦ ἀνθο-  
 λογεῖν τὰ χρηστότερα· εἰπεῖν δέ, φασί, ταῦτα καὶ ἄλλως, τὸ  
 μὲν μῆκος τοῦ λόγου διὰ βαρεῖαν ὀλκὴν ὠρεᾷς (οὐδὲ γὰρ ἐλύ-  
 ριζεν οὐδ' αὐτὸς ἀδωρήτα), τὸ δὲ ὀλιγόμηκες διὰ βραχύτητα  
 20 δόσεως, οἷα συμμετρῶν τοὺς λόγους οἷς ἐλάμβανε καὶ ὥς εἰπεῖν  
 πρὸς χεῖρας ὠροφόρους λαλῶν καὶ αὐταῖς τὸ σῶμα παρεξισῶν.

4. Ἔστι δὲ αὐτοῦ θαυμάζειν ὥσπερ τὰ βραχυλογικά, οὕτω  
 καὶ τὰ τοῦ πλατυσμοῦ, καθ' ὃν εἰροῶν μὲν ἐπαίνοις ὅποι ἐγκωρεῖ  
 πλατὺς ῥέει· δυσπορίστως δὲ ἔχων ἐγκωμάζειν ἢ ἐπιτέμνει τὸν  
 25 ἐπίνικον σχάσας τὸ γραφεῖον, ὥς οἷα μὴδὲ βάπτειν ἔχων αὐτὸ  
 εἰς ἀντίχαριν χρυσοῦ ἢ τινος ὠρεᾷς, ἢ ἀλλὰ παρεκβαίνει τὰ

9 φωνεῦντα, quod in duobus codicibus Moschopuleis legitur, tue-  
 tur etiam Eustathius ad Il. E p. 402, 49. — 13 ἰσχυαίνων C et edd. —  
 17 εἰπεῖν δέ, φασί, ταῦτα Schneidewin ex § 26. init. pro ποιῶν δέ φασί  
 ταῦτα. — 25 μὴ δέ C. — 26 ἢ ἀλλά] «Sic aperte MS. Ubi noli ἢ ἄλλη  
 legere. Tritum enim apud Nostrum ἢ ἀλλά, coll. p. 242, 40. 245, 60.

πολλὰ εἰς μακρόν, ὥς εἶναι ἔστιν οὗ τὴν παρέχθαι, τὸ πάρεργον τοῦ ἔργου τῆς φῶδης, μείζονα καὶ προκοιλιουῖσθαι τὸ σῶμα τοῦ μέλους τῇ παρεκβάσει δίκην προγύατορος. καὶ ἔστιν οὐδὲ τοῦτο ἀμάρτημα γραφῆς τῷ Πενδάρῳ, ἀλλὰ τέχνης μέθοδος παρεκβατικὴ χαρτὰ ποιούσης αὐτῷ καὶ τὸ τοῦ λόγου ἄριμα 5 ἐλαυνούσης μακροτέραν πρὸς ἐνδείξιν πολυμαθείας τε καὶ ἰσχύος γραφικῆς.

5. Διττῆς δὲ οὗσης τῆς παρεκβάσεως καὶ τῆς μὲν ἀπηροτημένης πάντῃ καὶ ἀσυμφυοῦς πρὸς τὰ τοῦ νικητοῦ, τῆς δὲ κολλημένης εἰς τὰ αὐτοῦ καὶ συμβαλλομένης εἰς τὸν τοῦ νικητοῦ 10 ἔπαινον, αὕτη μὲν ὥς μέρος ἐστὶ τῆς φῶδης, ἐκεῖνη δὲ ἄλλως ἀποσεμνύνει τὸν νικηφόρον ἀρκοῖμενον, εἰ τοῦδαφος τῆς Πενδαρικῆς φῶδης συγκατακείμενον καὶ αὐτὸν ἔχει προσώποις ἡρωϊκοῖς, ἢ καὶ ἄλλως, ἐὰν θεῖος καὶ πῶς οὕτω σύνναος ὁ νικητὴς ἐν μιᾷ φῶδι γένοιτο προσώποις μεγάλαις καὶ ὑπὲρ αὐτὸν 15 καὶ τὰ τῆς τιμῆς συμμερίζοιτο. λογιστέον δὲ εἰς παρεκβάσεων σύναρσιν καὶ τὰς τῶν φυλῶν ἥτοι φατριῶν μνήμας καὶ τὰς περὶ αὐτῶν ἱστορίας, ἔτι δὲ καὶ τὰς τοπογραφίας εἴ που καὶ αὐταὶ παραπέσαιεν καὶ τὰ ἐκ μύθων δὲ καὶ ἱστοριῶν παραδείγματα, δι' ὧν ἡ παρεκβατικὴ μέθοδος τῷ Πενδάρῳ ἐξανύεται. 20

6. Δῆλον δὲ ὥς καὶ ἀσάφειαν ἐπιτηδύεται ἐν πολλοῖς

70. 247, 60. 248, 40. etc. Adde ἢ γοῦν ἀλλὰ 245, 70. etc. Cfr. quoque aut vero apud Cic. Verr. II, 4, 35.» *Tafel*. «Similiter Scholiastæ ἢ δὲ particulis abutuntur, velut Scholia Aristidis p. 216.» *Schneidewin*.

<sup>το</sup>  
6 μακρό C. — 9 πάντῃ *Tafel* edidit. — 11 ἔστι C. — 18 vocabulis ἔτι δὲ expl. fol. 43a, fol. 43b inc. καὶ τὰς περὶ αὐτῶν ἱστορίας, ἔτι δέ, quæ tamen ab eadem manu deleta sunt. — τῆς τοπογραφίας C, sed ὃ refinxit m. alt., quid manus pr. scripserit incertum est. — 18. 19 παραπέσαιεν] «Ἄν παραπέσαιεν? Sed cfr. Buttmann. Ausf. gr. Sprachlehre I. II, p. 217 sq.» *Tafel*.



καὶ οὕτω πλουτῶν ἐν τῷ γράφειν ὁμῶς καὶ ταυτολογεῖ νόμῳ  
 ῥητορικῷ ποτὲ μὲν ἐν τοῖς ἔγγιστα, ποτὲ δὲ πορρώτερον.

7. Κατείληπται δὲ καὶ ἄριστα γνωμολογῶν τὰ μὲν καὶ ἐκ  
 παλαιτέρων παραποιῶν, τὰ δὲ καὶ αὐτὸς ἀποφαινόμενος. φιλο-  
 5 τιμεῖται δὲ καὶ μύθοις καὶ ἱστορίαις, ἐκείνο μὲν ποιητικώτερον,  
 τοῦτο δὲ πρὸς ἀλήθειαν, ἧς ἐφίενται οἱ σοφοί.

8. Καὶ μὲν εἰ καὶ θεωρεῖται, οὐχ ἧχιστα δὲ καὶ αἰολίζει,  
 ὁμῶς οὐδὲ τῶν ἄλλων διαλέκτων ἀπέχεται λόγῳ κοινῆς, καθά-  
 περ οὐδὲ γλωσσῶν τῶν ἰδιῶς. ποιεῖ δὲ αὐτὸ μετεωριζόμενος  
 10 εἰς πολυειδὲς μέγεθος λυρικῷ χαρακτῆρι· διὸ καὶ ἀττικίζων,  
 φιλῶν δὲ καὶ τὴν σαφῆνειαν τὴν τῶν Ἑλληνικῶν λαλιῶν οἷον  
 ψυχῇ, ἵνα μὴ ἄψυχα γράφῃ καὶ πάντα ἀγλευκῇ, ἀνθολογήματος  
 τοιοῦδε γλυκέος ἀποστερῶν τὰ σίμβλα τῆς αὐτοῦ ποιήσεως,  
 ὁμῶς βραχεία τοῖς τοιούτοις ἐντρέχων ταχὺ μεταπηδᾷ διαλέκτοις  
 15 τε φίλαις αὐτῷ ἰδιάζων τοὺς λόγους καὶ μὲν καὶ τοὺς κοινούς  
 παρεκκλίνων σχηματισμούς, δι' αὐτὸ δὲ οὐδὲ τῇ γοργοτάτῃ  
 κατακόρως χρώμενος καὶ μάλιστα τῇ κατὰ κόμματα καὶ ὁσῇ δὲ  
 περὶ λέξεις γλισχεύεται.

9. Καὶ τὴν σκωπτικὴν δὲ φιλῶν πολύτροπον καὶ ταύτην  
 20 διαχειρίζεται γλυκασμοῦ χάριν πῇ μὲν κατὰ ἑμοτέχνων, πῇ δὲ  
 καὶ ἑτεροίως. ὥς δὲ καὶ ἐπιχειρηματικὸς ἐστίν· οἱ μάλιστα καὶ  
 εὖπορος ἐπὶ πᾶν καὶ ὥς ἀπρόσιτος μὲν καὶ θύρας ἐπιτεθειμέ-  
 νας ἔχων τοῖς ὁ φασὶ βεβήλοις τὰ εἰς ἀγροικίαν, τοῖς γε μὲν  
 συνετοῖς ἀεὶδων χαρίεντα, οἱ τὸ λαβυρινθῶδες τῆς ἐν αὐτῷ  
 25 φράσεως καὶ τοῖς πολλοῖς ἀδιόδευτον ἀπενθύνουσι καὶ τὰς ἐλι-  
 κας περιοδεύοντες ἕως καὶ ἐνδοτάτου, εἰτ' αὖθις ἀνελκττουσι  
 καὶ οἴκοι κατ' ἔμφρονα νοῦν ἀποκαθίστανται· καὶ ὥς ἱλαρύνει

1 ταυτολ. C et edd. — 3 καὶ ex C addidi. — τα μὲν C. — 7 οὐχ ἧ-  
 χιστα C. — 12 πάντῃ Tafel, πάντα Schneidewin ed. — 15 τε C. —

21 διμάλιστα edd. — 26 ἐνδο εἰτ' C.



μὲν ἀκοὴν οἷς καὶ ξυνετὰ λαλεῖ καὶ πρὸς γλύκασμα, ἐκπλήττει  
 δ' αὖθις οἷς καὶ τὴν φράσιν κατὰ πολυτροπίαν στρυφνοὶ ἐτέ-  
 ρωθι καὶ λέξεις δὲ τὰς ἐκ τριόδων ἀπορρίπτων παρεμπλέκει  
 πού καὶ ἃς ὁ τὴν ἀρχὴν ἀκούσας πάνυ ἐπαπορεῖ· ἔτι δὲ καὶ ὡς  
 τοῖς ἐπιθέτοις παμποικίλος ἐστὶ καὶ ὅσα δὲ ἄλλα πρὸς ἀρετὴν <sup>5</sup>  
 ποιήσεως ἔστιν αὐτῷ ἐπιγράψαι, ἢ τῆς ἀναγνώσεως ἐκκαλύψει  
 διέξοδος. ἥς προληπτέον καὶ ταῦτα πάνυ ἀναγκαίως εἰς τε  
 σαφύνειαν πλείονα τῶν προσεχῶς δεδηλωμένων καὶ εἰς θεωρίαν  
 ἐντελεστεράν, ἣν οὐκ ἂν ἐρεῖ τις ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τὰ τοῦ λυρικοῦ.

10. Ὁ προκεχειρισμένος εἰς παρεκβολὴν μελικός, οὗ τὸ <sup>10</sup>  
 τῆς μεταλλείας πολύσχημον φαίνεται, πολύνους ὧν ἐφ' ἅσασιν  
 ἐν μὲν διηγήσει καὶ ἐτέραις οὐκ ὀλίγαις ἐννοίαις ἀσαφέστερον  
 διάκειται καί, ὡς αὐτός ποῦ φησιν (Ol. II. 154. 155), ἐρμη-  
 νέων ἐς τὸ πᾶν χατίζει. πᾶν ἐκεῖνος ἐνταῦθα λέγων οὐ  
 τὸ ἀπλῶς καθόλου, ἀλλὰ τὸ μεθ' ὑπεξαίρεσιν τῶν συνετῶν, <sup>15</sup>  
 ὃ ἐστὶ συνιέντων, ὡς λογιστέρων, ὧν περιαιρεθέντων  
 τῆς τῶν ἀκροατῶν ὁλότητος τὸ ἐπίλοιπον ἀλλὰ καὶ αὐτὸ πᾶν  
 ἐστὶν ἀπέρριτον μέντοι κατὰ γινῶσιν καὶ δι' αὐτὸ ἐρμηνέων  
 χατίζει. καὶ οὕτω μὲν ἐν ἄλλοις ὁ Πίνδαρος ἀσαφῶς ἐθέλει  
 γράφειν ὡς ἐρμηνέων δεῖσθαι ἐς τὸ πᾶν, καθὰ εἴρηται. <sup>20</sup>  
 ὅτε δὲ θαυμαστώδως γνωριολογεῖν δεῖσσει καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν  
 τι ἀστεῖον, τότε δὴ βιάζεται πως εἰς τὰ πολλὰ ἡρέμα πρὸς  
 σαφύνειαν ἑαυτόν, ὡς ἂν τὸ καλὸν εἴη κάλλιον παρ' αὐτῷ καὶ  
 μὴ λανθάνοι ἀσαφείᾳ βᾶθειᾳ ἐπηλυγαζόμενον, ὅσα καὶ φῶς  
 νέφει τινί. <sup>25</sup>

11. Γίνεται δὲ αὐτῷ ἡ ἀσάφεια, ἣν ἐπίτηδες πολλὴν ἐπισύ-  
 ρεται, ἔκ τε συντάξεων ἀσυνήθων κατ' ἰδιότητα σχήματος φίλην  
 αὐτῷ, ἃς ἀναστρέφειν χρή πρὸς ἰρρύτητα φράσεως, καὶ ἐκ τοῦ

4 ὡς supra lineam est in C. — 5 πάνυ ποικίλος ἐστὶ edd. —  
 6 ἐστὶν edd. — 13 πού φησιν C. — 20 εἰς τὸ edd.

χοῖσθαι ἀντὶ ὅλων τοῖς μερικοῖς. ὁ ζήλοϊ ὡς μάλιστα καὶ Λυκοφρον  
 φρων ἐν τοῖς ὕστερον. παραδείγματα τοῦ μὲν Λυκοφρονείου  
 ζήλου ἐν τοῖς ἐξῆς μυρία Πινδαρικά φανεῖται, τοῖ δὲ τάσσειν  
 ἀσυνήθως καθ' ὑποταγὴν τῶν ὀφειλόντων προτάττεσθαι τὸ  
 5 ἐνέκχσαν οἷ (Fr. 12 ed. Bergk.), ἤγουν οἷτινες ἐνέ-  
 κχσαν· καὶ τὸ ἔπαθον αἷ μεγάλα (Ol. II. 40. 41), ἤγουν  
 αἷτινες ἔπαθον· καὶ χαμόντες οἷ πολλά (Ol. II. 15),  
 ἤγουν οἷ χαμόντες· καὶ ἐν καὶ θαλάσση (Ol. VII. 47)· καὶ  
 ἐν καὶ τελευτᾷ (Ol. II. 51)· καὶ τεκεῖν μή τινα (Ol. II.  
 10 168) καὶ ὅσα τοιαῦτα.

12. Ἔτι δὲ ἀσαφεῖς αὐτῷ σὺν ἄλλοις καὶ τὸ ἐν στοιβῇ ἀπο-  
 φάσεων μίαν παραλείπειν ὡς νοουμένην κατὰ κοινοῦ καὶ αὐτὴν  
 ἐκ τῶν ἐφεξῆς ἐκπεφωνημένων, οἷον ἄδικον οὔτε ὑπέρο-  
 πλον ὕβριν ὀρέπων (Pyth. VI. 47. 48), ἤγουν οὔτε ἄδι-  
 15 κον ὕβριν οὔτε ὑπέροπλον. καὶ πάλιν ναυσὶ δ' οὔτε  
 πεζὸς ἐὰν εὐροῖς ἐς Ὑπερβορέους ὁδόν (Pyth. X. 46.  
 47), ἤγουν οὔτε ναυσὶν οὔτε πεζῇ ὁδεύσεις ἂν ἐς  
 Ὑπερβορέους. καὶ ἐτέρωθεν δὲ (Pyth. X. 64. 65) νόσοι  
 οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται γενεᾷ, ἤγουν οὔτε  
 20 νόσοι οὔτε γῆρας. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα καὶ τοῖς ὕστερον  
 ἐξήλωται, οἷον ξίφος οὐδὲ πῦρ οὐδ' αἰκισμός, ἤγουν  
 οὐ ξίφος, οὐ πῦρ, οὐκ αἰκίαι. τοιοῦτόν τι καὶ τὸ βαρου-  
 μένη γαστήρ οὐ μόνον πρὸς ὀρόμον, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς  
 ὕπνον ἐπιτηδεῖα. τὸ γὰρ ἐντελὲς οἷ μόνον οὐ πρὸς  
 25 ὀρόμον ἐπιτηδεῖα. ἔχοι δ' ἂν οὕτω συμβεβᾶσαι τις καὶ τὸ  
 ἐπ' οὐθενὸς οὖν τῶν ἀπάντων ἔστιν, ἐφ' ὅτῳ οὐχί

1 χοῖσθαι est fort. in C. — 4 vocem ἀσυνήθως in C m. alt. refinxit.  
 — 9 τελεῖν C et Tafelii editio. — 14 apud Pindarum ἦβαν legitur;  
 «error Eustathii ortus ex itacismo, quum ἦβην scriptum esset.»  
 Schneidewin. — 17 ὁδεύσας coni. Hermann. — 6 «Induxi quæ



τῶν ἀπάντων. ἀρνήσεως γὰρ ἔνδεIAN τὸ πρῶτον ἔχεν δόξοι  
 ἂν κόμμα νοουμένης ἀπὸ κοινοῦ ἐκ τῆς κειμένης ἐν τῷ δευτέρῳ.  
 Πινδαρικὸν δὲ καὶ τὸ Διὶ καὶ σὺν Αἰακῷ (Pyth. VIII.  
 142. 143), ἤγουν σὺν Διὶ καὶ σὺν Αἰακῷ. καὶ ἐν αὐτῷ  
 γὰρ ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνεται, ὡς καὶ ὀπίσω τὸ τεθὲν ἔμπροσθεν, 5  
 ἤγουν ἡ σὺν πρόθεσις.

13. Ὡςτε δὲ καὶ διὰ τὸ λίαν περιφραστικὸν ἀσαφὲς ὁ  
 Πινδαρος, ὃ τεχνῶται δεξιότατα εἰς ἑαυτὸν τε τοῦτο ποιῶν καὶ  
 εἰς τὰ τῶν ἄλλων.

14. Ὅτι δὲ ὥσπερ ἡ πυκνὴ περίφρασις παρ' αὐτῷ ἀσά- 10  
 φειαν ποιεῖ, οὕτω καὶ ἡ συντομία, καθ' ἣν καὶ στενολεσχεῖ που  
 ὁ ἐν πολλοῖς πλατύνεσθαι τεχνώμενος,

15. καὶ ἡ καινότης δὲ τῶν διαλέκτων, δι' ἧς καινοφραδὴς  
 ἐστὶ καὶ ἀλλόκοτος εἰς ἀκοήν, ἡ τοῦ βιβλίου δηλώσει ἀνά-  
 γνωσις. 15

16. Καὶ ἐπιθέτων δὲ πόριμος ἐπινοητὴς ὁ αὐτὸς διεκπέ-  
 φηνεν, ὡς ὅτε δῖγα μυρίων ἄλλων τὸ γενναῖον κρατησίμα-  
 χον (Pyth. IX. 150) λέγει, καὶ ἵππον κρατησίποδα (Fr.  
 13) τὸν δρόμῳ νικήσαντα, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ χαλκό-  
 ποδὲς ἵπποι καὶ τοῦ κραταίποδὲς· καὶ πόλεμον χαλ- 20  
 κεντέα (Nem. I. 24), καὶ λαὸν ἵππαιχμον (Nem. I. 25),  
 ὡς πρὸς τὸ ἵπποκορυστήν· καὶ φόβον ἀνδροδάμαντα  
 (Nem. III. 67), ὡς εἴ τις εἴποι λαοδάμαντα· καὶ Δία  
 εὐρύζυγον (Fr. 14) ἄλλως παρὰ τὸ εὐφίζυγον τὸν δ' αὐτὸν

legebatur post vv. τῶν ἀπάντων negationem οὐκ: postulabat mens  
 Grammatici. Ipsum acutulum dictum neque cuiatis sit indagare potui  
 neque quid sibi velit.» Schneidewin.

3 καὶ post Διὶ Hermann addidit. — 4 σὺν ante Αἰακῷ ex C  
 est. — 8 ἑαυτὸν τὲ C. — 13 Ante καὶ ἡ male a Tafelio novi para-  
 graphi signum positum esse vidit Schneidewin, qui v. 12 pro colo,  
 quod post τεχνώμενος legebatur, comma posuit.



καὶ ὀρσίχτυπον (Ol. X. 97) καὶ ἐρισφάραγον (Fr. 15) καὶ  
ὀρσινεφῆ (Nem. V. 63) καὶ αἰολοβρόντην (Ol. IX. 64)  
καὶ φοινικοστερόπαν (Ol. IX. 10), καὶ Ἀθηνᾶν δὲ ἐγχεΐ-  
βρομον (Ol. VII. 78) καλεῖ ἐπιθετικῶς, καὶ αἰχμὴν δαμα-  
5 σίμβροτον (Ol. IX. 119) καὶ ἀλιερχέα Αἴγιναν (Ol. VIII.  
34), ὡς εἴπερ ἔφη ἀμφιάλον· καὶ κρατῆσιβίαν χερσὶ  
(Fr. 16) τὸν ῥωμαλέον, καὶ ὄρμασιδούπους (Fr. 17) τοὺς  
ἰππικωτάτους, καὶ ἐλασίχθονα Ποσειδῶνα (Fr. 18)  
τὸν ἐννοσίγαιον, καὶ ἐλικοβλέφαρον Ἀφροδίτην (Fr.  
10 123, 5), καὶ ζωθάλμιον χάριν (Ol. VII. 19. 20), καθ'  
ἣν ζῶν τις θάλλει· καὶ ἀγῶνα δὲ μνησιιστέφανον (Fr.  
19), ὃν καὶ ἐτέρως κατὰ λόγον δριμύτατον μνηστῆρα στεφά-  
νων (Fr. 20) εἶπεν, ὥς που καὶ αὐλητικὸν νόμον μνηστῆρα  
ἀγώνων (Pyth. XII. 41. 42) ἔφη, ἥγουν εἰς μνήμην ἄγοντα  
15 τοὺς ἀγῶνας· καθὰ καὶ λαὸν μνηστῆρα πολέμου (Nem.  
I. 24) δριμύως πού φησι τὸν μεμνημένον μάχης, παρὰ τὸ  
μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς. πολλαχοῦ δὲ καὶ δριμύως  
γράφει μῆδὲ μᾶς τῶν ῥητορικῶν ἰδεῶν ἀπεχόμενος, ὡς καὶ ὅτε  
τοὺς ἐνδόξους εὐωνύμους φησί (Ol. II. 13), καὶ λιτὴν δὲ  
20 Ἥῳ (Fr. 21) τὴν εὐκταίαν καί, ὡς ἂν τις Ὀμηρικῶς εἴποι,  
πολύλλιστον, εἴτε καὶ καθ' ἑτερόν τινα τρίλιστον. τοιοῦ-  
τον δέ τι καὶ τὸ στάσιν ἀντιάνειραν (Ol. XII. 23) φάναι  
Ὀμήρου Ἀμαζόνας ἀντιανείρας εἰπόντος. ὅλως δὲ καὶ ἡ  
φιλοτιμία τῶν καινοφώνων ἐπιθέτων ἐπιτετήδευται τῷ Πινδάρῳ  
25 τὰ πλείω ἐκ παραποιήσεων καὶ ὁμοιώσεων παλαιῶν. καὶ δοκεῖ  
ὁ ἀνὴρ χάνταυθα μὴ ἐθέλειν ποιηταῖς ἐτέροις φανερωῶς ἐπαχο-  
λουθεῖν, εἰ δέ που καὶ ἄλλῳ ἐφεπόμενος, ἔχειν ἐκτροπὰς τινάς,  
οἱ ὧν ἄλλῃ τινὰ τρέπεται παρὰ τὰς λεωφόρους.

1 ὀρσίχτυπον C et Tafelii editio, corr. Hermann apud Tafelium.  
— 16 που φησί C. — 18 μὴ δὲ μᾶς C; — num μηδεμᾶς scribendum?  
— 21 πολύλλιστον Schneidewin pro πολύλιστον. — 27 ἄλῳ C et edd.

17. Εστι δὲ πρὸς τούτοις καὶ ἀλληγορικὸς ὁ ἀνὰ χεῖρα μελοποιὸς καθ' ἑκατέραν ἀλληγορίαν τὴν τε κατὰ ῥήτορας, ἣν καὶ Ἑρμογένης οἶδε καὶ οἱ Ὀμηροῖζοντες, καὶ ἣν πραγματεύονται οἱ τὰ μυθικὰ θεραπεύοντες. εἰ δὲ σκληρῶς ἀλληγορεῖ τὰ πλείω, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἡδὺς δοκεῖ, ὥς καὶ ἀπλῶς λυρικός καὶ ὥς Πίν- 5  
δαρος ιδιότῃτα σώζων, ἣν αὐτὸς εἴλετο, οὐκ ἐκπίπτων ἄκων εἰς ψυχρίαν, ἀλλὰ σκοπὸν αὐτὸ προθέμενος καὶ εὐστογῶν εἰς γραφῆς ιδιότῃτα δυσμίμητον· καθ' ἣν καὶ τὴν τροπὴν πάνυ φι-  
λῶν, ἥς ἄνευ οὐκ ἂν συσταίῃ οὔτε λόγος ῥητορικός οὔτε ἄλλη-  
τις ὁμιλία, ἐπεκτείνει καὶ τὰ τῆς τροπῆς δι' ἀλληγορίας ἐχούσης 10  
τι καὶ σκληρότητος, εἰς παράσημον ἑαυτῷ καὶ τοῦτο τιθέμενος.

18. Ἐμμετριάζει δὲ καὶ ἐκφράσσει καὶ προθεωρίαις δὲ που διαφωτίζει ῥητορικῶς τὰ γραφόμενα.

19. Παρεχβαίνει δὲ καὶ εἰς παλαιὰς ἱστορίας οἷα καὶ πολυίστωρ, ἔτι δὲ καὶ εἰς μύθους τρόποις πολλοῖς, ἐνίοτε καὶ 15  
ὕπὲρ τὸ μέτριον, χρώμενος ταῖς μὲν τῶν παρεχβάσεων οὐ κατὰ τινα ἐκφανεστάτην συνάρτησιν, ταῖς δὲ διὰ παραδειγματικὴν ἀνάγκην, τισὶ δὲ καὶ πρὸς γνωμολογικὴν πίστῳσιν, ταῖς πλείοσι δὲ δι' ἐγκώμια προγόνων ἢ πατρίδος ἢ φατριᾶς τοῦ νικητοῦ.

20. Οὕτω δὲ στρυφνῶς φράζει ταῖς ἐννοίαις κατὰ πολύ- 20  
νοιαν, ὥς ἔργον εἶναι πολλαχοῦ μιᾷ τινι σταθερῶς ἐννοίᾳ ἐνευστογῆσαι τὸν ἀναγινώσκοντα διὰ τὸ οὕτω καὶ οὕτω νοεῖσθαι αὐτὴν κατὰ τὰ ἐν χρῆσμοις ἀμφίβολα. πολλὰ δὲ τῶν τοῦ Πινδάρου καὶ γνωμικῶς δοκοῦντα λέγεσθαι ὁμως καθ' ἑτεροίαν ἐπιβολὴν εἰς ἰδίαν ἐννοιαν ἔλκονται. ἔστι δὲ δεινὸς καὶ οὐ μόνον τὸ 25  
ἐν ἐπεκτείνειν παραφράσσει καὶ περιφράσσει καὶ τισιν ἑτεροίαις μεθόδοις, ἀλλὰ καὶ τὰ πολλὰ συναιρεῖν εἰς κομιδὴν βραχύ.

7 αὐτό] ἑαυτῷ? cf. v. 11. — 12 ἑμμετριάζει, quod etiam in C extare videtur, Schneidewino debetur; ἑμμετεργάζει Tafel edidit. —

19 ἢ πατριᾶς C et Tafel. — 26 καὶ ἡ φράσσει C.



Ὀμήρου γοῦν χάλκεον οὐρανὸν φαιμένου καὶ θεῶν ἔδος  
ἀσφαλές καὶ χρύσειον δάπεδον, αὐτὸς ἐπιτεμὼν ταῦτα  
συνεῖλεν εἰς τὸ χαλκόπεδον θεῶν ἔδραν (Isthm. VII. 62) τὸν  
οὐρανὸν φάναι. ἔστι δὲ καὶ ἐπιτηγῆς ταῖς γνώμαις καὶ ὑψηλός,  
5 οἷα μὴ μόνον εὐφυής, ἀλλὰ καὶ μεγαλοφυής.

21. Αἰολίζει δὲ τὰ πολλὰ, εἰ καὶ μὴ ἀτρεβῆ δίδεισιν Αἰολίδα,  
καὶ κατὰ Δωριεῖς δὲ φράζει, εἰ καὶ τῆς σκληροτέρας Δωρίδος  
ἀπέχεται, καθ' ἣν παίζει ὁ Κωμικός ἐν τε ἄλλοις καὶ ἐν τῷ  
Μῶα (Lys. 995), πᾶα (Lys. 1298), ὃ ἐστι Μοῦσα, πᾶσα. εἰ  
10 μὴ τις τοιοῦτόν τι ἐρεῖ παρ' αὐτῷ εἶναι τὸ ἐπιτόσσας  
(Pyth. X. 52), ὃ ἐστὶν ἐπιτυχόν, καὶ τόσσαι χαλῶν (Fr.  
22), ἥρουν ἐπιτυχεῖν καὶ τὸ ἀμεῦσαι, ὃ ἐστὶ παρελθεῖν  
καὶ νικῆσαι, οἷον ἀμεύσεσθαι Νάξιον Τίσανδρον (Fr. 23),  
ὅθεν καὶ ἀμευσιεπῆ φροντίδα (Fr. 24) φησὶ τὴν ταχέως  
15 εὐρετικὴν διάνοιαν καὶ ἀμευσίπορον τρίοδον, καθ'  
ἣν ἀμείβεται πορεία, ὡς ἄγεσθαι εἰς ταῦτόν παρὰ τούτῳ  
τὸ ἀμείβειν καὶ τὸ ἀμεύειν. εἴη δ' ἂν ὁμοίως παρ' αὐτῷ  
ἀσαφές καὶ τὸ αἶτος (Ol. III. 30), ὅπερ ἐστὶν ἐνδιαίτημα,  
καὶ τὸ πέδοικος (Fr. 25), ὃ ἐστὶ μέτοικος, καὶ τὸ πέδα  
20 στόμα φλέγει (Fr. 26), ἀντὶ τοῦ μετὰ στόμα, καὶ τὸ πε-  
δασχεῖν (Fr. 27), ἥτοι μετασχεῖν. τὸ μέντοι ἐρίξαι, ἥρουν  
εἰς ἔριν κινῆσαι, οἷον οὐ ψευδὸς ἐρίξω (Fr. 11), ἥρουν  
οὐ πρὸς ψευδὸς φιλονεικήσω, οὐχ οὕτως ἀσαφές, οὐδὲ τὸ  
τιμῇ καὶ νικῇ ἀντὶ τοῦ τιμᾶ καὶ νικᾶ (ὧν ἀπαρέμφατα εἴη  
25 ἂν τιμῇν καὶ νικῇν), οὐδὲ τὸ ὄρνιξ, ὄρνιχος, ὁρισθῆν καὶ  
αὐτό. ἀλλὰ ἡ αἰμακουρία (Ol. I. 146) καὶ τὸ ἀκασκᾶ (Fr.

3 χαλκόπεδον Schneidewin pro χαλκρόποδα. — 8 ἐν τε ἄλλοις in  
C in marg. postea a librario additum est. — 9 Comma post Μῶα  
et Μοῦσα Schneidewin addidit. — 16 εἰς αὐτόν C. — 19 πεδὰ C. —  
20 μετὰ Hermann pro κατὰ. — 24. 25 Verba τιμῇ—οὐδὲ τὸ in C in  
margine scripta sunt. — 26 ἀκασκὰ C.



28) (ὁ δηλοῖ τὸ ἡσύχως, ὅθεν ἴσως καὶ ὁ παρ' Ὀμήρῳ ἀκάχητα) κατὰ τὰ πρὸ τούτων δεδωρισται, ὡς καὶ ἡ κατὰ ἐκθλιψιν ἀσυνήθῃ πέροδος (Nem. XI. 51), ἤγουν περὶ οδοῦ καὶ ὁ κεχλαδῶς (Ol. IX. 3) δὲ ἡ μετοχὴ δοκῶν παρακεῖσθαι τῇ χλιδῇ καινότατα παράκειται, τὰ τε ἄλλα καὶ διότι μὴ 5 διὰ τοῦ ἡ περιάγει τὴν χλιδὴν κατὰ τὸ δᾶμος, δῆμος. οὕτω δὲ καὶ τὸ πρὸν Δωρικὸν ἀποροῖτο ἄν, διὰ τί μὴ περιήγαγε τὸ πρὶν εἰς τὴν διὰ τοῦ ἡ γραφήν. ἔτι οὐ τέτριπται εἰς κοινήν σαφένειαν οὐδὲ τὸ λέγειν Πινδαρικῶς ἄποινα τὴν ἀγαθὴν ἀμοιβήν, ὅ ἐστιν ἀντίχαριν ἑπαθλον. μάλιστα δὲ ἄτριπτον 10 εἰς συνήθῃ γινώσκον τὸ ἀρμῶ, ἤγουν ἄρτι, ὁ παρ' ἐτέροις ἀρμοῖ λέγεται, ὡς καὶ παρὰ Λυκόφρονι (v. 106) γινόμενον, ὅθεν καὶ τὸ ἀρτίως, οἷον Ἑλπίσιν ἀθανάταις ἀρμῶ φέρονται (Fr. 10), καὶ τὸ ἔπει δὲ ἀντὶ τοῦ ἔπειτα ἡ ἀποχοπὴ καινὸν παρ' αὐτῷ ποιεῖ ὥσπερ καὶ ἡ ἔλλειψις τὸ ἄς (Ol. X. 61), ἀντὶ 15 τοῦ ἔως, οὗ χρῆσις καὶ παρὰ τῷ εἰπόντι ἄς γόνυ χλωρόν (Theocr. XIV. 70), ἤγουν ἐφ' ἧς ἡλικίας καὶ ἔως νεάξει

5 Delevi colon post ἄλλα. — 6 προάγει C et edd. — 7 πρὸν] «Neque utitur Pindarus neque hoc videtur velle Eustathius» *Schneidewin*. Bergk (p. 378) verba οὕτω δὲ καὶ — γραφὴν obscuritate laborare affirmat erroremque subesse conicit; male. Eustathius enim propter κεχλαδῶς a χλιδῇ ductum χλιδῇ, non χλιδῇ, et propter πρὸν pro πρὶν potius πρὴν scribi vult. — 11 ἀρμῶ C, ἀρμῶ tacite edd., hic et infra v. 13, et ἀρμῶ etiam Bergk edidit. Sed confer Etym. M. 144, 47: Ἀρμός, ἄρμου, ἀρμῶ αὕτη ἡ δοτικὴ μετέτληεν εἰς ἐπιρρήματιζήν σημασίαν καὶ ἐφύλαξε τὴν αὐτοῦ γραφὴν, οἷον ἀρμῶ, σημαίνει τὸ ἀρτίως. . . . οὕτω Θεὸν ὁ Ἀρτεμιδώρου προστίθησι δέ, ὅτι τὸ ἀρμοῖ ψιλούμενον μὲν σημαίνει τὸ ἀρτίως, δασυνόμενον δὲ τὸ ἀρμοδίως. Et Eust. ad Il. p. 140, 17: Τὸ ἀρμοῖ ἐπιρρῆμα, ὃ δηλοῖ νεωστί, διαφορεῖται μὲν κατὰ τοὺς παλαιούς, ἡ δὲ πλείων χρῆσις δασύνει αὐτό («consentiunt Scholl. Il. A. 486» *Schneidewin*). — 14 ἔπει] «In iis quæ supersunt frustra quæras: opinor et in iis quæ intercederunt. Quanquam etiam Hesychius v. ἔπει inter alias glossas annotavit hanc: ἢ ἐπει. Scr. ἔπειτα.» *Schneidewin*.

τις. οὕτω δὲ καὶ παρὰ τῷ Πινδάρῳ καὶ παρ' ἄλλοις ἢ ἔλλειψις  
 καινοποιεῖ καὶ τὸ  $\phi$ , ἀντὶ τοῦ καθά, οἷον  $\phi$  τ' ἀπὸ τόξου  
 εἰς (Nem. VI. 47), ἤγουν  $\phi$  τρόπῳ ἢ νόμῳ, ἵνα λέγῃ, ὅτι  
 ὡς τοξεύων κατ' εὐθὺ λόγοις ἐπαίνων καὶ μὴ πλα-  
 5 γιάζων παρεκβάσσειν, ἵνα ἡ τὸ  $\omega$  ἀπὸ τόξου εἰς ταῦτ' ὅν  
 τῷ  $\eta$ , ὅπερ ἐστὶ θηλυκῶς, ἀντὶ τοῦ καθά. ἀσύνηθες δὲ καὶ  
 τὸ τὴν Τροίαν Τρωϊαν Πινδαρικῶς λέγεσθαι κατ' ἔκτασιν  
 τῆς ἀρχούσης, καὶ τὸ ἐκεῖθεν ἐπὶ ῥήγμα Τρωϊαθεν (Nem.  
 VII. 60). ἐπὶ πλέον δὲ ἀσύνηθες καὶ τὸ ξυνᾶνα λέγειν τὸν  
 10 κοινωνόν, ὡς ἀπὸ τοῦ ξυνός ὁ κοινός· ἵνα εἴῃ ὥσπερ  
 ἐκ τοῦ ἄλκιμος ἀλκιμάν, ὅθεν Ἀλκμάν, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ  
 ξυνός ὁ ξυνάν. Ἀκαστον γοῦν τὸν βασιλέα Μαγνήτων βίου  
 ξυνᾶνα λέγει τῇ αὐτοῦ γυναικί (Nem. V. 50).

22. Συχναὶ δὲ καὶ ἀποστροφαὶ παρὰ Πινδάρῳ, ἃς καὶ  
 15 Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδι φιλεῖ· ἔτι δὲ καὶ στροφαὶ ἐννοιωῶν, ὃ καὶ ποι-  
 κίαν παραποιητικὴν ἐν αὐτῷ ἐργάζεται. εὐρηται δὲ καὶ περι-  
 αυτολόγος ἐν πολλοῖς φιλοτιμότερον καὶ σχωπτικὸς δὲ τῶν  
 ἀντιτέγων ὁμοίῳ λόγῳ καὶ ἀμφίγλωστος δὲ ἐν οὐκ ὀλίγοις· ὅς  
 γε πῇ μὲν τὴν εὐφύαν ἐπαινεῖ καὶ τὸ αὐτομαθές, ὡς καὶ αὐτὸς  
 20 πολλὰ εἰδὼς φυᾶ (Ol. II. 155), πῇ δὲ τὰ κατὰ μάθησιν  
 διδασκτά. καὶ εὐδαιμονίαν δέ που πρὸς τοὺς ἐπαινουμένους  
 μετρῶν ποτὲ μὲν ταύτην λέγει, ποτὲ δ' ἐκείνην· οἷον ποτὲ μὲν  
 πλοῦτον ἢ τιμὴν, ποτὲ δὲ σὺν τούτοις καί τι ἄλλο ἀγαθόν.

23. Πλουτεῖ δὲ καὶ πολλὸν ὄγκον αὐτῷ ἢ φράσις καὶ οὐδὲ

2  $\delta$  et  $\epsilon$  τ' C, vix recte, uamquam etiam apud Pindarum  $\delta$ τ',  
 quod primus Triclinius scripsit, cum cod. B  $\phi$ τ', cod. D  $\phi$  τ' tueatur, edi-  
 tores plurimi receperunt. — 4 κατενθὺ ex κατ' εὐθὺ C. — 5 ταυτὸν  
 C. — 6  $\eta$  C. — 13 «Nem. V. 27. Acastum appellat ξυνᾶνα Μαγνήτων  
 σκοπόν. At Eustathius alium locum videtur significare.» Schneidewin.  
 Contra Bergk ad Nem. VII 50 vidit βίου apud Eustathium inter-  
 pretis esse, non poetæ.



λαλεῖν ἐθέλει κατὰ τοὺς πλείονας· ἀλλ' ἔστιν αὐτῷ ἐξαίρετον  
τὸ ἐπὶ πᾶσι ξενόφωνον τάχα που καὶ αὐτῷ θελήσαντι πατεῖν  
ἐτέρων ἰγνία, μὴ καθ' ὁμῶ, εἴποι ἂν Καλλίμαχος (Fr. 293).

24. Φιλοτιμῆται δέ ποτε καὶ τοὺς ἀλείπτας τῶν ἀθλούντων  
παρεντιθέναι τοῖς μέλεσι παρέχθασιν καὶ ταύτην τεχνώμενος, 5  
ὅτε ὡς εἰκὸς καὶ ἐκεῖνοι δωροῦντό τι μνείας χάριν τῷ λυρικῷ  
φιλοῦντι τὸν χρυσόν, ὡς δειχθήσεται, ἴσως δὲ καὶ πλατυσμοῦ  
μέλους ἔνεκεν· ὃς δὴ πλατυσμὸς καὶ εἰς φατριῶν, ὡς ἐρῶσθῃ,  
καὶ πατριδῶν ἐπαίνους ἐξοκέλλειν τὸν μελοποιὸν ἐν πολλοῖς  
ποιεῖ καὶ εἰς τινα ἑτεροῖα, ὧν δόξοι ἂν εἰς λίαν περιττὸν ἐκ 10  
παρέργου αὐτὸς μεμνησθαι τοῖς μὴ εἰς ἐπεσκεμμένοις αὐτόν·  
ὡς καὶ ὅτε εἰς ἡρωϊκοὺς μύθους παρεκκλίνει κατ' οὐδὲν δέον,  
ἐν ᾧ δὴ τόπῳ καὶ ἀσάφειαν καινὴν πολλάκις ἔχει, οἷα δοῦζων  
τὰ ἡρωϊκὰ πρόσωπα, ὁποῖόν ἐστι καὶ τὸ ἦν ὁ δεῖνα Κυρή-  
νης στεφάνωμα, ἣν ἤρπασεν Ἀπόλλων (Pyth. IX. 5). 15  
ἐνταῦθα γὰρ ἐνοπτρίζει τῇ ἐστεφάνωμένῃ Κυρήνῃ πόλει τὴν  
ἡρπασμένην ἡρωῖδα κόρην τὸ κύριον, ἥπερ ἡ πόλις ὁμώνυμος.  
πολλαχοῦ δὲ τοιοῦτον δυαστικὸν ἐμφάντασμα ποιεῖ ἔχον καὶ  
αὐτὸ ἰδιὸν τι πρὸς χαρακτήρισμα.

25. Τοιοῦτος δὲ ὢν τὴν ποίησιν, ὡς ἀμυδρότατα ὑπογρά- 20  
φαι τὸν ἄνδρα (χρῶσαι γὰρ τὸ σκιαγράφημα τοῦτο εἰς ἐντελὲς  
εἶη ἂν πάνυ ἐργῶδες), ἐπιμεμέλῃται ὑπὸ τῶν παλαιῶν καὶ εἰς  
γένους ἀναγραφὴν τὴν κατὰ τε Πλούταρχον καὶ ἐτέρους, παρ' οἷς  
φέρεται ὅτι κώμη Θηβαίων οἱ Κυνοκέφαλοι. ἐκ ταύτης οἱ τοῦ  
σοφοῦ τοῦδε γενέτορες, πατὴρ μὲν Παγώνδας ὀνοματικῷ τύπῳ 25  
Βοιωτίῳ κατὰ τὸ Ἐπαμεινώνδας, Κρεώνδας· κατὰ δὲ τινας

8 φατριῶν Schneidewin cum Hermanno pro πατριῶν. — ἐρῶσθῃ  
edd. — 12 καὶ a manu prima, ut videtur, supra lineam additum est  
in C. — 16 ἔνοπτρίζει C (spiritum lenem add. m. alt.). — 18 ἔχων  
C. — 22 A voce Ἐπιμεμέλῃται incipiunt Westermanni et Christii  
excerpta. — 25 ὀνοματικῷ Tafelii ed. — 26 κατὰ δὲ τινας —  
Μυρτοῦς] «in his mihi alicubi excidisse videtur ἦν.» Tafel.



Δαΐφάντου ἢ Σκοπελίνου αὐλητοῦ καὶ Μυρτοῦς. ὃς δὲ Σκοπε-  
 λίνος τὴν αὐλητικὴν διδάξας τὸν παῖδα, ἐπεὶ, φασίν, εἶδεν αὐτὸν  
 μείζονος ἕξεως φύντα ἥπερ ὑπ' αὐτῷ τελειωθῆναι, παρέδωκεν  
 εἰς μάθησιν μελοποιῶ, τῷ περιαδομένῳ Αἰσῶ τῷ Ἑρμοιωνεῖ, παρ'  
 5 ᾧ ἐπαιδεύθη τὴν λυρικὴν. ἔνιοι δὲ τὸν αὐτὸν ἔφασαν διωνυμίας  
 λόγῳ Σκοπελίνον καὶ Δαΐφαντον λέγεσθαι. ἄλλοι δὲ πατρῶν Πιν-  
 δάρου εἴτε πατρῶν τὸν Σκοπελίνον εἶπον γενέσθαι. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ  
 οὐ Μυρτώ, ἀλλὰ Κλεοδίχην, ἣ κατὰ συναίρεσιν Κλειδίχην μητέρα  
 τῷ Πινδάρῳ ἀναγράφουσι, γενομένῳ ἐπὶ ἄρχοντος Ἀβίωνος κατὰ  
 10 τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, ᾧ καὶ συγγεγένηται, ὁμιλήσας καὶ ἀπο-  
 νάμενός τι καὶ τῆς ἐκείνου μεγαλοφωνίας. τέθνηκε δὲ ὅτε τὰ  
 Περσικὰ ἤχμαζε, κατὰ τὴν ἑκτὴν καὶ ὀγδοηχοστὴν Ὀλυμπιάδα,  
 ζήσας ἔτη ἕξ καὶ ἐξήκοντα, κατὰ δὲ ἐνέους ὀγδοήκοντα. ἔσχε  
 δέ, φασί, θυγατέρας δύο, Πρωτομάχην καὶ Εὐμητιν, καὶ υἱὸν δὲ  
 15 Δαΐφαντον, γήμας Μεγάκλειαν ὣν δὲ θυγατέρων μέμνηται καὶ  
 ἐπίγραμμα παλαιὸν ἐκεῖνο·

<sup>1</sup> Ἡ μάλα Πρωτομάχη τε καὶ Εὐμητις λιγύφωνοι

<sup>2</sup> Ἐκλαυσαν, πινυταὶ Πινδάρου θυγατέρες,

1 ὃς ex ὃ m. alt. in C. — 2 ἐπεὶ φασιν C et edd. — 5 διωνυ-  
 μίας (sic) paulo evanidum in C a m. alt. refictum est, at certissimum  
 est idem a manu prima scriptum fuisse; διωνυμίας edd., male. —  
 6 πατρῶν quod Schneidewin coniecit præf. ad Pind. p. LXXII et  
 Christ edidit, est in C, cett. edd. male πατέρα. — 9 ἄρχοντος Ἀβίωνος]  
 «An ἄρχοντος ᾱ (i. e. ἐπονύμιον) Βίωνος? Sed hoc nunc parum placet.  
 Lege ἄρχοντος Βίωνος.» Tafel. Probaverunt hoc Schneidewin et Christ,  
 sed Ἀβίωνος est etiam apud Thomam Magistrum. — 12 «Περσικά»]  
 hoc si sanum, totum illud ὅτε ἤχμαζε transponi malim post Ἀβίωνος,  
 sed Thomas quoque eadem eodem ordine habet.» Westermann. —  
 14 δέ φασι C et edd. — 15 Δαΐφαντον Schneidewin, Westermann,  
 Christ, sed Diophantus Pindari filius nominatur etiam apud Suidam  
 et in vita Ambrosiana (Vratislaviensi). — 17 Hoc epigramma etiam  
 in vita Vratislaviensi legitur. — Πρωτομάχα Vrat. — λιγύφωνοι Vrat.  
 — 18 «E. Gerhardus, Boeckhius, Tafelius, Hermannus transponunt:

Ἀργόθεν ἦμος ἔκοντο, κομίζουσ' ἔνδοθεν χρωσσού

Λείψαν' ἀπὸ ξείνης ἀθρόα πυρκαϊῆς.

ἐν φ δὴ ἐπιγράμματι οὐ δηλούμενου τοῦ πῶς ἐν Ἀργεὶ θανὼν  
ὁ Πίνδαρος εἶτα εἰς τὴν πατρίδα ἐκεῖθεν ἐκομίσθη, ὅμως ἐστὶν  
ὀπιονοῖσαι, ὅτι ἀπελθὼν εἰς τινα Πελοποννήσιον ἀγῶνα καὶ 5  
θανὼν κατ' αὐτὸ τὸ Ἀργος ἀπεδόθη ἐκεῖθεν πατρίδι νεκρός.  
τῷ δὲ ῥηθέντι νύφ Διοφάντῳ καὶ θαφνηφορικὸν ᾄσμα γράψαι  
λέγεται ὁ πατήρ, ὅς, φασί, καὶ Σιμωνίδου ἤκουσε νεώτερος μὲν  
ἐκείνου ὢν, πρεσβύτερος δὲ Βαχχυλίδου.

26. Εἰπεῖν δὲ τοῦτο καὶ ἄλλως κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐπέ- 10  
βαλε Πίνδαρος τοῖς χρόνοις Σιμωνίδου, ἢ νεώτερος πρεσβυτέ-  
ρου. τῶν αὐτῶν γοῦν μέμνηται ἀμφοτέροι· πράξεων. ἀλλὰ καὶ  
παρὰ Ἰέρωνι τῷ Συρακουσίων τυράνῳ ἄμφω ἐγένοντο, ἀπο-  
δημήσαντες δηλαδὴ καὶ ἑτέρους καὶ αὐτοὶ σοφοὺς εἰς τὴν

Πινδάρου ἔκλειπεν θυγάτηρες πανταί. Ego vero poetæ ἐπιδεικτικῶ non  
admodum vetusto illud condono in quo conspirant testes, ne non tam  
librariorum vitia tollere quam ipsum poetam ad sanam mentem revocare  
velle videamur.» Schneidewin. «Πινδαρίου θυγάτηρες dedi ex emenda-  
tione Ungerii Theb. parad. 1. p. 123 (cf. Schneidewin. Ephem. Gott.  
1843. p. 1788), qui et Πινδάρου scribi posse monuit (et sic dedit  
Schneidewinus praef. ad Pind. p. XCIV). Πινδάρου θυγάτηρες hic et  
vit. II. [Ambros.] libri. Πινδαρον αἱ θυγάτηρες Schneiderus, priore versu  
σε pro τε et hic Πινδαρε θυγάτηρες Meinekius delect. poet. anthol. p.  
239., Πινδάρου ἔκλειπεν θυγάτηρες πανταί cum Gerhardo Boeckhius atque  
alii.» Westermann. Ceterum θυγάτηρες C.

1 κομίζουσ' Eust., vita Ambr., κομίζουσ' Boeckh, κομίζουσ'

9εν ἔκδο  
Schneidewin et Westermann citra necessitatem. — 4 ἐκεῖ μίσθη C  
(corr. m. pr.) — 6 »Gödofr. Hermannus ἐκεῖθεν τῇ πατρίδι. Nec prae-  
termittendum videtur, ultimam verbi ἀπεδόθη particulam et vocem  
ἐκεῖθεν raso ibi bombyci inscriptam esse alio (ut videtur) atramento.»  
Tafel. De qua re ego nihil notavi. — 7 Λαϊφάντῳ Schneidewin,  
Westermann, Christ. — 8 ὅς φασί C et edd. — 13 Συρακ. Christ  
pro Συφάκ. — 14 σοφοὺς uncis inclusit Christ.



Σικελίαν, καὶ μὴν πρὸς τὸ ἱστορηθὲν τοῦτο διαφέρεισθαι δοκεῖ  
τὸ περιφερόμενον. λέγεται γάρ, ὅτι Πίνδαρος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί  
Σιμωνίδης μὲν πρὸς τοὺς τυράννους ἀπεδήμησεν εἰς Σικε-  
λίαν, αὐτὸς δὲ οὐκ ἐθέλει; ἔφη, διότι βούλομαι ἐμαυτῷ ζῆν,  
5 οὐκ ἄλλω.

27. Ἀἰδεῖται δὲ καὶ ὡς εὐσεβὴς ἦν, τιμῶν Πᾶνα καὶ Ῥέαν  
καὶ Ἀπόλλωνα, καὶ ὅτι κατὰ τὴν τοῦ Ξέρξου διάβασιν ἤκιμαζε  
τὴν ἡλικίαν. διὰ δὲ τὸ θεοφιλὴς δόξαι καὶ τιμῆς πολλὴν περιου-  
σίαν ἔσχεν ἐν Ἑλληνισιν. Ἀπόλλων γοῦν οὕτω, φασίν, αὐτὸν  
10 ἐφίλει, ὡς καὶ μερίδα λαμβάνειν ἐκ τῶν θυομένων ἐκείνῳ καὶ  
τὸν ἱερέα δὲ βοᾶν ἐν ταῖς θυσίαις· Πίνδαρος ἐπὶ τὸ δεῖπνον  
τῷ θεῷ ἢ καὶ ἄλλως· Πίνδαρος ἔτω ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦ  
θεοῦ. κατὰ δὲ ἄλλους ἐν Δελφοῖς κλείειν ὁ νεωκόρος μέλλων τὸν  
νεῶν κηρύσσει καθ' ἡμέραν· Πίνδαρος ὁ μουσοποιὸς παρίτω  
15 πρὸς τὸ δεῖπνον τῷ θεῷ. καὶ γὰρ ἐν τῇ τῶν Πυθίων ἐορτῇ  
ἐγεννήθη, ὡς δηλοῖ καὶ αὐτὸς εἰπὼν· Πενταετηρὶς ἐορτὰ  
βουπομπός, ἐν ᾗ πρῶτον ἐβάσθην ἀγαπατὸς ἐν σπαρ-  
γάνοις (Fr. 193), ὃ ἐστὶν ἐλέχθην, ὡς ἀπὸ τοῦ βάζω, ἢ καὶ  
ἄλλως εὐβάσθην, εἰφημήθην, ὡς ἀπὸ τοῦ εὐάζω. λέγεται  
20 δὲ καὶ ὅτι ὁ Πάν μεταξὺ Κιθαιρωνος καὶ Ἑλικῶνος ὠφθῇ  
ἄδων παιᾶνα Πινδάρου. διὸ καὶ αὐτὸς ἄσμα ἐποίησεν, ἐν ᾧ  
χάριν αὐτῷ τῆς τιμῆς ἀνθομολογεῖται, οὗ ἀρχή· Ω Πάν, Πάν,

2 διὰ C. — 4 ζῆν Tafel et Schneidewin. — 6 Αἰδεῖται Tafel et  
Schneidewin; Westermann λέγεται coni. — 11 βοᾶν Tafel, Schneidewin. —  
17 ἐν ᾗ e vita Ambr. nunc editur. — πρῶτος Schneidewin, Westermann,  
Christ, errore, quo etiam Bergk deceptus est p. 446. — ἐνέσθην  
(sic Christ edidit, qui om. ὃ ἐστὶν — ἐάζω) et ὑπὸ σπαργάνον recte  
vita Ambr. — «Ridicula est sedulitas Eustathii in explicando illo  
sive ἐβάσθην sive εὐβάσθην. Nam quum εὐβάσθην vitiose scriptum reppe-  
risset, ἐβάσθην inepte novavit memor ille alieno tempore, nihil esse  
frequentius earum litterarum permutatione.» Schneidewin. — 22 Alte-

Ἀρχαδίας μεθέων καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ (Fr. 95)  
τῇ ἱστορίᾳ δὲ ταύτῃ μαρτυρεῖ καὶ ἐπίγραμμα παλαιὸν ἐκεῖνο·

Νεβρείων ὅποσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,

Τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σείο χέλυσ.

Οὐδὲ μάτην ἀπαλὸς περὶ χεῖλεσιν ἑσμός ἐκεῖνος

5

Ἐπλασε κηρόδετον, Πίνδαρε, σείο μέλι.

Μάρτυς ὁ Μαινάλιος κερόεις θεὸς ὕμνον ἀείσας

Τὸν σέο καὶ νομίων λησάμενος δονάκων.

λέγει δὲ τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο νεβρείους μὲν αὐλοὺς τοὺς ὡς  
εἰκὸς ἐξ ὀστέων ἐλάφου νεογνῆς, δῆλον γάρ, ὡς νεβρὸς τὸ νεο- 10  
γιλὸν τῆς ἐλάφου· ὡς δὲ ἀπὸ ὀνείων ὀστέων, οὕτω καὶ ἀπὸ  
νεβρείων αὐλοὶ ἐγίνοντο. ἡ δὲ χέλυσ, ὅ ἐστιν ἡ κιθάρα, ἐξ  
ἀρχαιοτάτης κλήσεως κεκληρονόμηται εἰς φράσιν. ἦν γὰρ ὅτε  
ὀστρακὸν χέλυσ, ἤγουν χελώνης, εἰς κοίλωμα κιθάρας τῷ Ἐριῇ  
ἐχρησάμευσεν (ὡς καὶ μετ' ὀλίγα γεγράφεται), καθ' οὗ ἐντα- 15  
θεῖσαι χορδαὶ τὴν κιθάραν ἀπετέλεσαν. ὁ δὲ ἑσμός δηλοῖ μὲν  
τὴν βοτρυδὸν συνίζησιν τῶν μελισσῶν, ὧν ἐν τοῖς κατωτέρω  
πλατεῖα μνήμη ἔσται. θαυμάζεται γὰρ ἀπὸ τοῦ ἔξω. κήθισμα  
γὰρ μελισσῶν ἡ λέξις δηλοῖ, καὶ συνιστᾷ τὸ θαυθὲν ἐνταῦθα  
πνεῦμα ὁ παρὰ Ἀριστοτέλει ἐν τῷ περὶ ζώων ἱστορίας ἀφες- 20  
μός. τὸ δὲ κηρόδετον μέλι ἀφομοιοῦται πῶς τῷ παρ' Αἰσχύλῳ

rum Πάν delendum esse constat, uncis inclusit Westermann, delevit Christ.

5 ἡπαλοῖς Schneidewin et Westermann recte ediderunt, Brunckium secuti, qui in Anthologia Planudea II p. 718, 305 ed. Jacobs, idem poetæ reddiderat; λαροῖς Christ edidit. Ceterum apud Planudem, qui epigramma Antipatro tribuit, magna est lectionis varietas. — 20. 21 ἀφορισμός Tafel, Schneidewin, male, cum id quod iam Hermann coniecit ἀφασμός in codice a prima manu scriptum clare legatur; altera lectio alteri manui debetur. Male Tafel: ἀφορισμός (definitio); licet scriptio codicis ibi perobscura est, cum in media voce bombycis lamina elisa sit. Tu lege cum Godofr.



(Prom. 574) *κηροπλάστῳ δόνακι, ὃς δηλοῖ τὸ σύριγγα. Μαινάλιος δὲ θεὸς ὁ Πάν ὡς Ἀρκαδικός. ἐν Μαινάλῳ γὰρ ἐτι-  
 μᾶτο, Ἀρκαδίας ὄρει. κερόεις δὲ ὁ αὐτός, ἐπεὶ κερασφόρος  
 ἐπλάττετο διὰ τὰς τῶν ὀρῶν ἐξοχὰς τὰς ὑψηλοτάτας, αἱ αὐταὶ  
 5 μέρος εἰσὶ τοῦ παντός, εἰς ὃ μεταλαμβάνεται καὶ ὁ Πάν. ὅτι δὲ  
 κέρατα ἐλέγοντο καὶ αἱ ὀρειναὶ ὑπεροχαί, δηλοῖ ὁ γράψας  
 ὑψικέρατα πέτραν (Fr. 325), τὴν καὶ ὑψηλὴν καὶ εἰς ὃξὺ λήγου-  
 σαν. Ὕμνον δὲ ἀείσας ταῦτόν ἐστι τῷ ᾄσας παιᾶνα, τόν, ὡς  
 δεδήλωται, Πενδαρικόν, εἰ καὶ ἄλλως ἐτεροῖόν τι παρὰ τὸν ὕμνον  
 10 ὁ παιάν. δόνακες δὲ νόμιοι, τουτέστι φίλοι ταῖς νέμουσί·  
 καὶ ὅλη σύριγξ ἢ τῷ Πανὶ φίλῃ διὰ τὰς πνοὰς τῶν κατα-  
 κόσμων ἀνέμων καὶ τοὺς ἐκείθεν συριγμούς, ἃ τῷ Πανὶ φίλα  
 εἰσὶ. καὶ οὕτω μὲν τὸ εἰρημένον ἐπίγραμμα θεοφιλῆ ἐμφαίνει  
 γενέσθαι τὸν Πένδαρον. λέγεται δὲ καί, ὡς Δημήτηρ ὄναρ  
 15 ποτὲ αὐτῷ ἐπιφανεῖσα ἐμέμφατο, ὅτι μόνην θεῶν αὐτὴν οὐχ  
 ὕμνησεν. ὁ δὲ καὶ εἰς αὐτὴν ἐποίησεν, ἀρξάμενος οὕτω·  
 Πότνια θεσμοφόρε (Fr. 37)· καὶ βωμόν δὲ ἀμφοῖν  
 πρὸ τῆς οἰκίας ἰδρύσατο. Χαμαιλέον δέ, φασί, καὶ Ἰστρος  
 ἰστοροῦσιν, ὡς περὶ Ἑλικῶνα θηρῶντος αὐτοῦ καὶ κα-  
 20 μᾶτῳ κατενεχθέντος εἰς ὕπνον, μέλισσα τῷ στόματι προσκα-  
 θίσασα κηρίᾳ ἐνέθετο· οἱ δὲ ὄναρ φασὶν ἰδεῖν αὐτόν, ὡς μέλιτος  
 καὶ κηροῦ πλήρης αὐτῷ γεγονόσι τὸ στόμα. καὶ οὕτως οἰωνισά-*

Hermannō ἀφασμός coll. Eod. in Wolff. Liter. Anal. II. I. p. 73 sq. (Opusc. Vol. II. p. 252, sqq.)» Probavit Hermannī coniecturam Schneidewin, recepit Christ. Apud Westernmannum tota epigrammatis explicatio deest.

2 θεός Schneidewin et Christ pro θετός. — 8 ταυτόν C. — 11. 12 κατὰ κόσμων C. — 12 παντὶ quod post Πανὶ legebatur delevit Christ Schneidewinum secutus. — 12. 13 φίλά εἰσι C. — 15 ὅτι pro εἰ scripsi ex vita Ambrosiana. — οἱχ' C. — 18 δέ φασί C et edd. — 19 θεριούντος coni. Unger Parad. Theb. 1 p. 190 collato Pausania IX. 23, 2, probavit Leutsch, Philol. XI. p. 22.

μενος ἔπειτα εἰς ποιητικὴν ἐτράπη, καθηγγησαμένων αἰτῶ τοῦ  
μαθεῖν ἢ τοῦ Λάσου, ὡς εἴρηται, ἢ τοῦ Ἀθηναίου Ἀγαθοκλέους,  
ἢ Ἀπολλοδώρου, ὃν φασὶ καὶ προϊστάμενον κυκλίων χορῶν καὶ  
ἀποδομῶντα πιστεῦσαι τὴν διδασκαλίαν Πινδάρῳ παιδὶ ὄντι·  
τὸν δὲ εὖ τὸ πιστευσθὲν διαχοσμήσαντα περιβοηθῆναι. τινὲς 5  
δὲ γε, ὡς κατωτέρω ῥηθῆσεται, τὸ σημεῖον τῆς μελίσσης παιδὶ  
νεωτάτῳ ἔτι ὄντι Πινδάρῳ ἐπιγενέσθαι ἱστοροῦσιν. ὅτι δὲ ἐν  
παλαιῷ ἐπιγράμματι κεῖται γοργῶς μνῆμα τοῦ μελίσσείου τοῦδε  
κρηρίου, δεδῆλωται ἀνωτέρω.

28. Ἐχθρὰ δὲ, φασί, φρονούντων ἀλλήλοις Ἀθηναίων καὶ 10  
Θηβαίων, ἐπεὶ ἔγραφέ που· Ὡ ταῖ λιπαραὶ καὶ μεγαλο-  
πόλεις Ἀθῆναι (Fr. 76), κατὰ δὲ τινας, ἐπεὶ ἔρεισμα  
Ἑλλάδος ἔφη τὰς Ἀθῆνας (Fr. 76), ἐζημίωσαν αὐτὸν  
Θηβαῖοι χιλίαις δραγμαῖς, ἃς ἐξέτισαν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι  
ὡς φιλαττικοῦ. λέγεται δὲ καί, ὡς Λάκωνες ἐμπρόσσαντές ποτε 15  
Θήβας κατὰ μάχην, ἧς ἦρχε Πausanias ὁ σφῶν βασιλεὺς,  
ἀπέσχοντο μόνης τῆς οἰκίας τοῦ ποιητοῦ ἰδόντες ἐπιγεγραμμέ-  
νον τό· Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν στέρην μὴ  
καίετε. τοῦτο δὲ, φασί, καὶ Ἀλέξανδρος μετὰ ταῦτα πεποίηκε.  
καὶ αὐτὸς γὰρ ἐμπρήσας Θήβας ἐφύλαξε τὴν οἰκίαν, ἢ καὶ εἰς 20  
πρυτανεῖον ὕστερον ἀπετελέσθη.

29. Φέρεται δὲ λόγος καὶ θεωρούς ποτε ἀπιόντας εἰς  
Ἀμφιωνος αἰτῆσαι Πινδάρῳ οἷα φίλῳ τὸ ἐν ἀνθρώποις ἄριστον  
καὶ θανεῖν αὐτὸν ἐν ἐκείνῳ τῷ ἐνιαυτῷ. τοῦτο δὲ πάντως καὶ  
θανάτου ἐστὶ σέμνωμα ὡς κολούοντος τὴν ἐν κακοῖς μακροτέραν 25  
βιοτήν· ὃ δὴ καὶ ἐπὶ τῶν κτισάντων τὸν Πυθοῖ ναὸν ἱστόρηται,  
οἷ τὸ ἔργον συντετελεχότες θαύματος ἄξιον ὃν καὶ ἀγαθὸν μέγα  
ἐαυτοῖς θεοῶθεν αἰτησάμενοι, εἰτα ἔωθεν οὐκ ἔτ' ἦσαν ὡς θα-

5 πιστευσθὲν Westermann pro πιστωθὲν. — 10 δὲ φασὶ C et edd. —  
19 δὲ φασὶ C et edd. — μεταταῦτα C. — 22. 23 εἰς Ἀπόλλωνος coni.  
Leutsch Philol. XI. p. 17. — 25 ἔστι C. — 28 εἰθα Tafelii ed. — οὐκέτ' C.



νάτω ἀπεληλυθότες. καὶ Κλέοβις δὲ καὶ Βίτων ὅμοια τῆς ὑπὲρ ἀγαθοῦ εὐχῆς ἀπώναντο, ἥνικα ἐκεῖνοι τὴν μητέρα ἐπὶ ἀμάξης ἐλκύσαντες διὰ μέσης ἀγορᾶς ἐς νενομισμένην δημοτελῆ θυσίαν (οἱ γὰρ ἱεροὶ βόες οὐ παῖσαν) ἔτυχον μὲν εὐχῆς μητροδόθεν ὡς  
 5 ἐπὶ χρεῖττοσιν· αὐτοὶ δὲ προῦκαλέσαντο θάνατον, ὃς αὐτίκα ἐκείνων ἐλάβετο. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὕτω παρερρίφθω οὐδ' αὐτὰ εἰς κενόν.

30. Τοῦ δὲ κατὰ Πίνδαρον γένους οὕτω πεζολογικῶς προενηνεγμένου, φέρεται εἰς αὐτὸ καὶ δι' ἐπῶν παλαιῶν ταῦτα,  
 10 οἷς ἐμφέρονται καὶ τινα ἐπέκεινα τῶν προειρημένων·

Πίνδαρον ὑψαγόρην Καδμηίδος οὐδ' ἔθ' ἠβιγας  
 Κλειδίχῃ εὐνηθείσα μενεπτολέμῳ Δαϊφάντῳ  
 Γείνατο, ναιετάουσα Κυνὸς κεφαλῆς παρὰ χώρῳ,  
 Οὐκ οἶον· ἅμα τῷ καὶ Ἐρίτιμον εἰδότα θήρης,

15 5 Εἰδότα πυγμαχίης τε παλαιμοσύνης τ' ἀλεγεινῆς.  
 Τὸν μὲν ὅτε κνώσσοντα ποτὶ χθόνα κάτθετο μήτηρ  
 Εἰσέτι παιδὸν ἐόντα, μέλισσά τις ὡς ἐπὶ σίμβλῳ  
 Χεῖλεσι νηπιόχοισι τιθαιβώσσουσα ποτῆτο.

Τῷ δὲ λιγυρθόγγῳ ἐπέων μελέων δ' ὑποθήμων  
 20 10 Ἐπλετο δῖα Κόριννα, θεμείλια δ' ὥπασε μύθων  
 Τὸ πρῶτον· μετὰ τὴν δ' Ἀγαθοκλέος ἔμμορεν αὐδῆς,  
 Ὅς ῥά οἱ κατέλεξεν ὁδὸν καὶ μέτρον ἀοιδῆς.

Εὐτε δ' Ἀλεξάνδροιο Φιλιππιάδῳ μενοινῆς  
 Καδμείων ἀφίκοντο Μακχρόνες ἄστυα πέρσαι,  
 25 15 Πινδαρέων μεγάρων οὐχ ᾗψατο θεσπιδάες πῦρ.  
 Ἀλλὰ τὸ μὲν μετόπισθεν· ἔτι ζῶντι δ' ἀοιδῷ  
 Φοῖβος ἄναξ ἐκέλευσε πολυχρόσου παρὰ Πυθούης

9 εἰς αὐτὸν edd. — In carmine v. 4 <sup>ης</sup> ἠβιγην C. — 5 <sup>ης</sup> πυγμαχίην C. — <sup>ης</sup> παλαιμοσύνην τ' ἀλεγεινήν C. — 6 τον μὲν C. — 9 τῷ δὲ C. — 10 δῖα C. — 11 τὴν δ' C. — 12 κατέλεξεν (sic) C. — 15 οὐχ' C. — 24 <sup>ης</sup> παραλέξατο C. — Ceterum integram codicum et editionum quae

Ἦια καὶ μέθυ λαρόν ἀεὶ Θήβηδε κομίζειν.

Καὶ μέλος, ὡς ἐνέπουσιν, ἐν οὔρεσιν ἤρυκερος Πάν

20 Πινδάρου αἰὲν ᾄειδε καὶ οὐκ ἐμέγγηρεν ἀείδων.

Ἦμος δ' ἐν Μαραθῶνι καὶ ἐν Σαλαμῖνι παρέσταν

Αἰναρέται Πέρσαι μετὰ Δάτιδος ἀγριοφώνου,

5

Τῆμος ἔτι ζώεσκεν, ὅτ' Αἰσχύλος ἦν ἐν Ἀθήναις.

Τῷ δὲ Τιμοξείνῃ παρελέξατο, διὰ γυναικῶν,

25 Ἡ τέκεν Εὐμητὶν μεγαλήτορα καὶ Δαΐφαντον,

Πρωτομάχην δ' ἐπὶ τοῖσιν. ἔμελψε δὲ κῦδος ἀγώνων

Τῶν πισύρων, μακάρων παιήνας ἀναδεδεγμένους

10

Καὶ μέλος ὀρχηθμοῦ τοῦ θεῶν τ' ἐρικυδέας ὕμνους

30 Ἡ δὲ μελιφθόγγων μελεδήματα παρθενικάων.

Τοῖος ἐὼν καὶ τόσσα παθῶν καὶ τόσσα τελέσσας

Κάθθανεν, ὀρδώκοντα τελειομένων ἐνιαυτῶν.

31. Οὕτω δὲ καὶ τούτων ἡσμένων εἰς τὸ τοῦ ποιητοῦ γένος 15

οὐκ ἀγλαφύρως, οἱ παλαιοὶ ἔξω τῶν ἐν τῇ Πινδαρικῇ βίβλῳ  
κειμένων γνωμικῶν ἀποφθεγμάτων προσιστοροῦσι καὶ τάδε.

Πίνδαρος ἐρωτηθεὶς, τί πρόιονος ὀξύτερον, εἶπε· διαβο λή. Δελ-

φόσε δὲ ἐρωτηθεὶς, τί ἄρρεστι θύσων, παιᾶνα, εἶπε· μονονουχί

λέγων ἐκ τῶν ἐλλογίμων ἀνδρῶν θυσίαν εἶναι λόγους τῷ κρείτ-

20 τονι. πρὸς ὃ συλλαλεῖ καὶ ὁ γράψας, ὡς ἄκαπνα θύουσιν

ἄοιδοί. πρὸς δὲ τὸν ἐρωτήσαντα, διὰ τί οὐ τῷ εὖ πράττοντι

τὴν θυγατέρα δίδωσιν; οὐ μόνον εὖ πράττοντος ἔφη

δεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ εὖ πράξαντος. τῷ δὲ πυθομένῳ, διὰ τί

est in hoc carmine varietatem in editione scholiorum veterum ad  
Olympia et Pythia congeram.

15 καὶ τούτω C. — 19 δ' ἐρωτηθεὶς Christ. — 22 διατί  
C. — 24 Vocis εἶ evanidæ nunc accentu stantum superest. Male  
Tafel πράξαντος εἶ edidit et hæc adnotavit: «πράξαντος. Sic haud  
admodum dubie ms., licet scripturâ valde pallidâ. Edd. πράξαντος  
[Extant enim hæc apophthegmata etiam apud Boeckhium p. 10].



μέλη γράφων ἄδειν οὐκ ἐπίσταται; καὶ γὰρ οἱ ναυπηγοί,  
 ἔφη, πηδάλια ποιοῦντες κυβεραῖν οὐκ οἶδασιν. τοῦτο  
 δὲ πως παρείχετο πρὸς τὸ ἐρωτηθῆναι μὲν τινα σοφιστὴν διὰ τί  
 5 δημηγορεῖν ἄλλους πρὸς ὄχλον διδάσκων αὐτὸς οὐ δύναται οὕτω  
 ποιεῖν; ἐκείνουν δὲ εὐστόχως εἰπεῖν, ὥς καὶ ἡ ἀκόνη ὀξύ-  
 νουσα εἰς τομήν τὰ σιδήρια ὁμῶς αὐτὴ τέμνειν οὐ  
 δύναται.

32. Ὅτι δὲ οὐ δεξιὸς ἦν αὐτὸς ἄδειν ὁ Πίνδαρος, ἀλλ'  
 ὑποβολέα οἶον εἶχεν ἔτερον τοῦ τοιούτου ἔργου, δηλώσει ἐν οἷς  
 10 μνήσεται τις Αἰνείου χοροστάτου ὃν καὶ δοκεῖ φιλεῖν οἷα ἐπι-  
 κοσμοῦντα οἰκεία τέχνη τὰς Πινδαρικὰς ψῆδας ὥς κορυφαῖον  
 χοροῦ ἄριστον.

33. Εἰ δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς Πίνδαρος ἔφη τοὺς φιλο-  
 σοφοῦντας ἀτελεῖ σοφίας δρέπειν καρπὸν (Fr. 209),  
 15 ἀλλὰ τοῦτό γε εἰς φόγον ἂν ἐμπίπτει, ὅποιος καὶ τῷ Κωμικῷ  
 προστέτριπται, ὅς που τοὺς φιλοσόφους διὰ τὸ ἀπράγμονας  
 εἶναι σκώπτει ὥς ἀργούς (Aristoph. Nub. 334).

34. Ποιήματα δὲ πολλὰ γράφει Πίνδαρος λέγεται, ὧν καὶ  
 φέρονται οὐκ ὀλίγα, οὐ μὲν τὰ πάντα ὑπεμνηματισμένα. εἰσὶ δὲ  
 20 παιᾶνες, διθύραμβοι, προσόδια, παρθένια, τὰ καὶ αὐτὰ μνημο-  
 νευθέντα πρὸ βραχέων, ὑπορχήματα, ἐγκώμια, θρῆνοι καὶ ἐπι-

Deinde εἰ addidi ex edd. Abest (ut videtur) a nostro cod.» Unde  
 Schneidewin εἰ delevit Westermanno et Christio probantibus et  
 hæc de acuto Pindari dicto excogitavit: «Optime vero codex Basile-  
 ensis. Desiderabat poetæ [sic; poeta?] hominem non solum locupletem  
 sed qui probe virisset. In eo ipso, quod verbo πρᾶτται diverso signi-  
 ficatu usus est, vis dicti et acumen cernitur. Hinc recte εἰ omittitur.»  
 — διὰ C.

3 διὰ C. — 11 τοὺς II. Schneidewin, errore. — 20 «Er hat im  
 Anfange ἔμνοι ausfallen lassen, dann das zweite und dritte Buch  
 der Parthenien, wahrscheinlich weil er die Worte gar nicht verstand  
 [? ?]» Leutsch l. l. p. 17.

νίκιοι, κατὰ τὴν ἱστορίαν ὥσπερ τετρακισχίλιοι, οὗς καὶ ἐπινίκους  
 τετρασυνάβως φασίν, οἳ καὶ περιάγονται μάλιστα διὰ τὸ  
 ἀνθρωπικώτεροι εἶναι καὶ ὀλιγόμυθοι καὶ μηδὲ πᾶν ἔχειν ἀσα-  
 φῶς κατὰ γε τὰ ἄλλα. εἰ δὲ καὶ ὅνιοι λέγονται οἱ αὐτοί, ἀλλ' αὐτὸ  
 παραχρῆσεως εἰδὸς ἐστὶ, καθ' ἣν καὶ τὸ ὑμνεῖσθαι ἀντιφρα- 5  
 στικῶς που ἐπὶ φόγου ἐτέθη, ὥς δηλοῖ καὶ τὸ ὑμνεῖθ' ὑπ'  
 ἀστῶν φροιμίσις πολυρρόθοις (Aesch. Sept. 6). δῆλον  
 δὲ ὡς αἱ ἐπινίκιοι φῶσαι τοῦ Πινδάρου καὶ εἶδη τουτέστιν  
 ἰδέαι χάριν σεμνότητος ὀνομάζονται, ὅπερ ὑποκορισθὲν εἰς  
 εἰδύλλια ἐπιγραφὴ γέγονε τοῖς Θεοκρίτου ποιήμασι. μελο- 10  
 ποιὸς δὲ ὢν ἐς τὸ καθόλου ὁ Πίνδαρος παρωνυμεῖται πρὸς  
 μέρος μουσικοῦ ὀργάνου λυρικός καλούμενος, καθά τις ἕτερος  
 καθαρωδὸς καὶ ἄλλος ἀπὸ ψάλτρου ψαλτωδός. οὐκ ἐξ ἀνάγκης  
 δέ γε πρὸς λύραν μόνην ἐμελῶδει, ἀλλ' αὐτὸ μὲν ἐπελέγη πρὸς

1 κατὰ τὴν στιχομερίαν coni. Th. Birt (Das antike Buch-  
 wesen 1882. p. 165), μετὰ τῶν ἱστοριῶν, id est ratione habita etiam  
 ἱστοριῶν, quibus res ad mythologiam et historiam spectantia expli-  
 cantur, coni. Vitelli (Museo Italiano di Antichità Classica 1884. I p.  
 162), qui similia e Gregorii Nazianzeni codicibus attulit. Ad τετρα-  
 κισχίλιοι confer Bergkium p. 367. 368: «Eustathium sane apparet  
 Epiniciorum numeros indicare voluisse, sed numerus non congruit,  
 nam debebat potius ἑξακισχίλιοι scribi: abutitur enim Schneidewin  
 hoc numero, qui dicit eo firmari versuum discriptionem a Boeckhio  
 restitutam: at veteres grammatici fere cola, non versus aut periodos  
 curabant. Neque tamen puto ἑξακισχίλιοι restituendum esse, sed  
 Eustathius cum in fine indicis versuum numerum reperisset hunc,  
 καὶ εὐμνη non, ut par erat, ad universa carmina, sed ad epinicia  
 referret, atque iam nimis amplum esse putaret, ex coniectura  
 τετρακισχίλιοι scripsit, quemadmodum etiam alias corrupta pro viribus  
 corrigere studet.» — 2 περιάδονται coni. Bergk p. 371, qui antea  
 πράττονται coniecerat. — 3 μὴ δὲ C. — 4 ἄλλο αὐτὸ Christ. —  
 5 εἶδος ἐστὶ edd. — 6 Apud Aeschylum ὕμνοισ' legitur. — 7 Cum  
 voce πολυρρόθοις expliciunt Westermanni excerpta.



τι ἐξαίρετον εἰς κλῆσιν τῷ ποιητῇ. σεμνύνεται γὰρ πολλοῖς καὶ  
 πολλαχῶς ἡ λύρα. ὁ δὲ καὶ ἑτέροις ὀργάνοις ἄδων ἐχράτο, καθὰ  
 δημοῖ καὶ τὸ ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι (Ol. II. 1) καὶ ἐξῆς.  
 εἰ δ' ἴσως ταυτὸν τι φόρμιγγς καὶ λύρα, οὐδ' οὕτως αὐτῷ μόνον  
 5 τὸ τῆς λύρας χρῆμα πρὸς ἰδιὸν τι ἀποκεκλήρωται. ὥς δὲ λύρα  
 εἴρηται ἢ παρὰ τὸ λύειν ἀράς, οἷς πρὸς ἡδονὴν γλυκέως ἀρ-  
 μύττεται, ἢ παρὰ τὸ μυθικῶς εἰς λύτρον καταλλακτήριον  
 εὔρεσθῆναι ὑπὸ Ἑρμοῦ, ὃς χέλυν ὃ ἐστὶ λύραν ἐξ ὀστράκου  
 συντεθεῖσαν χελώνης δοῦς τῷ Φοῖβῳ ἀντὶ βοῶν κλοπῆς οὕτως  
 10 ἐλύσατο ἑαυτῷ τὸν ὑπὲρ τοῦ κλέμματος χόλον, λέγουσι καὶ αὐτὰ  
 οἱ παλαιοί.

35. Ἰστέον δὲ καί, ὅτι τεσσάρων ὄντων περιωνύμων ἀγώνων  
 Ἑλληνικῶν, οἱ καὶ ἱεροὶ ἐκαλοῦντο, οὓς οἱ νικῶντες ἡξιοῦντο  
 λόγου τοῖς λυρικοῖς, πρῶτους ἐξέθεντο οἱ τῷ Πινδάρῳ φίλοι  
 15 πρὸς ἀνάγκωσιν τοὺς Ὀλυμπιονίκας διὰ τὸ τοῦ Ὀλυμπικοῦ ἀγῶ-  
 νος πᾶν ἐνδοξον, οὗ τὴν θέσιν σεμνολογοῦντες τῶν τινες πα-  
 λαιῶν εἰς τὰ κατὰ Πέλοπα καὶ Οἰνόμαον αὐτὴν ἀναφέρουσιν, ὥς  
 ἐκεῖθεν χρόνου ἀρξαμένου τοῦ τῶν Ὀλυμπίων ἀγῶνος· πρὸς δ'  
 οἱ δυσαρεστούμενοί φασιν ὡς αἰσχρὰν οὕτως οὔσαν τῇ αἰτίᾳ τὴν  
 20 θέσιν οὐκ ἂν διεφύλαξαν οἱ ἀρχαῖοι οὐδ' ἂν παρέμεινεν εἰς οὕτω  
 μαχρὸν ἱερὸς λεγόμενος ὁ ἀγών, ἐφ' οἷς οὐ τοιοῦτός ἐστι διὰ τὸ  
 κατ' αἰτίαν αἰσχος, ἐφ' ἣ τέθεται, ἥπερ ἐστὶν ἔρως Ἱπποδαμείας  
 καὶ φόνος Οἰνομάου περιέρχος. ἕτεροι δὲ εἰς Ἡρακλῆν ἀνάγουσι  
 τὴν τοῦ Ὀλυμπικοῦ ἀγῶνος καταβολήν, καθὰ καὶ ὁ Πίνδαρος  
 25 ἐνδοξότερον αὐτὸν κοσμῶν. ἐπεὶ γὰρ τὴν Αὔρεος κόπρον κα-  
 θήρας οὐκ ἔτυχε τῶν ἐπηγγελημένων, συναγαγὼν, φασί, στρα-

4 ταυτὸν C. — 11 Cum voce ποῖαλοι (sic) expliciunt Christii  
 excerpta. — 19 δυσαρεστούμενοι φασίν C. — 22 ἥπερ ἐστὶν C. —  
 25 κοσμεῖ edd. — 26 σ. φασί στρ. C et edd.

τόπεδον τόν τε Αὔρεάν ἀπάγει τοῦ ζῆν καὶ τὴν Ἥλιν  
 παρίσταται ἥρουν πόρθει. καὶ πολλὰ λάφυρα περιποιη-  
 σάμενος ἀγῶνα τίθησι τοῖς μετ' αὐτοῦ πολεμήσασιν καὶ τὸ  
 ἔθος ἐκεῖθεν διέμεινεν. οἱ δὲ μὴδὲ πρὸς τοῦτο εὐαρεστούμε-  
 νοί φασιν, ὡς οὐδὲ αὕτη ἔμεινεν ἂν ἡ διάθεσις, ἐπεὶ δυσχερείας 5  
 πραγματικῆς ἦν ὑπόμνησις· ἀλλὰ μᾶλλον Ἰφίτος, φασί, καὶ Εὐρύ-  
 λοχος τοὺς Κιρραίους καταπολεμήσαντες ληστὰς τὴν παράλιον  
 τῆς Φωκίδος κατέχοντας καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν λάφυρα συναγα-  
 γόντες ὁ μὲν Ἰφίτος τὰ Ὀλύμπια κατεβάλετο, τὰ Πύθια δὲ ὁ  
 Εὐρύλοχος. καὶ παρέμεινεν ἡ θέσις αὕτη ὡς ἀπὸ ἐνδόξου αἰτίας 10  
 ἔχουσα τὴν ἀρχήν.

36. Ὅτι δὲ κατὰ πενταετηρίδας ἐτελεῖτο τὰ Ὀλύμπια διὰ  
 τὸ πάνυ πόρρωθεν συλλέγεσθαι τῶν ἀθλούντων πολλούς· καὶ  
 ὡς αἱ τοιαῦται πενταετηρίδες καὶ Ὀλυμπιάδες ἐλέγοντο ἐκ τῆς  
 Ὀλυμπίων πανηγύρεως, ἣν ἐπὶ Ὀλυμπίῳ ἦγον Διί, τῷ τοῦ Ἥρα- 15  
 κλέος πατρὶ· καὶ ὅτι, ὅπερ τοῖς ὕστερον πέντε ὁμοῦ ἰνδικτοί,  
 τοῦτο ἐκάστη τῶν Ὀλυμπιάδων τοῖς πάλαι· καὶ ὅσοι δὲ ἀθλοί  
 τὸν Ὀλυμπικὸν συνετέλουν ἀγῶνα, δηλοῦσι μὲν καὶ οἱ παλαιοὶ  
 σαφῶς καὶ ἡ προκειμένη δὲ παρεχολικὴ πραγματεία ἐκφανεῖ  
 ἅπαν τοιοῦτον ἄξιον γνώσεως. 20

37. Νῦν δὲ ῥητέον, ὅτι τὸ λεγόμενον πένταθλον οὕτω περι-  
 γράφεται μέτρῳ ἱαμβικῷ·

Ἄλμα, πάλη, δίσκουμα, κοντὸς καὶ δρόμος.  
 καὶ ἐτέρως δὲ ἡρώφῳ μέτρῳ·

Ἄλμα ποδὸς δίσκου τε βολῇ καὶ ἄκοντος ἐρωῇ 25  
 Καὶ δρόμος ἡ δὲ πάλη· μία δ' ἐπλετο πᾶσι  
 τελευτή.

1 ζῆν edd. — Ἥλιν C. — 4 μὴ δὲ C. — 4. 5 εὐαρεστούμενοι  
 φασίν C. — 6 Ἰφίτος φασί καὶ C et edd. — 18 Ὀλυμπιακὸν C et  
 edd. — 23 ἄλμα C.



38. *Ἐτι ἰστέον καὶ ὅτι τὸ ἐν τοῖς ἐπινίκιοις Πινδαρικὸν μέτρον τριὰς ἐκαλεῖτο. ἦν δὲ ἐν τῷ καθόλου τοιαύτη τριὰς ποίημα, ἐν ᾧ, καθὰ καὶ ἐν τοῖς τοῦ Κωμικοῦ δηλοῦται, ἔστι στροφὴ καὶ ἀντίστροφος καὶ ἐπωδός· περὶ ὧν καὶ οἱ τῆς ῥητορικῆς τέχνης ὑπομνηματισταὶ διαλαμβάνουσι σαφέστατα. ὁ γὰρ δέ, ἔνθα εἰσὶ τὰ τρία ταῦτα, ἡ στροφὴ δηλαδὴ, ἡ ἀντίστροφος καὶ ἡ ἐπωδός, ἐκεῖ καὶ χοροὶ εἰσι στρεφόμενοι καὶ ἀντιστρεφόμενοι καὶ διὰ μέσων ἐπ' ἄλλοντας, καὶ τὸ στάσιμον· εἴτε κύκλιοι οὗτοί εἰσιν, οὓς οἱ ἄδοντες ῥυθμιζόμενοι σκώπτονται τῷ*
- 10 *Κωμικῷ (Aristoph. Nub. 333), εἴτε καὶ ἑτεροῖοι· ὧν καὶ αὐτῶν ἴσμων πάντων ὁ Πίνδαρος, οὐδὲν δὲ ἤττον αὐτοῦ καὶ ὁ κοσμῶν αὐτὸν χοροποιὸς Αἰνέας, περὶ οὗ πρὸ βραχέων εἴρηται. ὅτι δὲ οἱ Πινδαρικοὶ ἐπινίκιοι τῇ προσεχῶς δεδηλωμένῃ τριάδι ἐναλλάγον συντελοῦνται κατ' ἀκολουθίαν εὐσύντακτον ἐναρμόνιον, ἦν*
- 15 *οὐκ ἔστι παραβῆναι· καὶ οἷοις ποσὶ καὶ μέτροις ἡ τοιάδε τριὰς ἐκασταχοῦ ἀπαρτίζεται, σαφέστατα ἐκτίθενται οἱ ὑπομνηματισάμενοι, οἷς καὶ ἔστιν εὐμαθῶς ἀκολουθεῖν τοὺς περιελθόντας ἐπισκεπτικῶς τὸ τοῦ Ἡφαιστίωνος μετρικὸν ἐγχειρίδιον. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἑτέρου ἔργου· ἐνταῦθα δὲ τὸ προκειμένον ἐπέλευσιν*
- 20 *οὐκ ἀσυνήθης, τὰ ἐκ τῶν Πινδαρικῶν ἐπινικίων συλλέγουσα χρήσιμα εἰς εἴδησιν εὐχρηστον τοῖς καὶ γράφειν καὶ ἄλλως δὲ πως νοεῖν ἐθέλουσι, καὶ τοῦτο οὐ κατὰ ὑπομνηματικὴν ἐξηγήσιν, ἀλλ' εἰς ὅσον ἐκ πλατυτάτου λειμῶνος ἀνθολογῆσαι, ὅσα οὐκ ἂν πατοῖτο ἢ ἄλλως ἐξαθερίζοιτο τοῖς γε φιλοκάλοις καὶ*
- 25 *εἰδόσι τὰ τῶν Μουσῶν στεφανώματα.*

7 ἡ ἐπωδός Hermann pro ὁ ἐπωδός. — 9 οὗτοι εἰσὶν C.

## Πινδάρου γένος

*διορθώθη δὲ παρὰ τοῦ σοφωτάτου Μαγίστρου.*

*Πινδαρος, τὸ μὲν γένος Θηβαῖος, υἱὸς Δαΐφάντου κατὰ τοὺς ἀληθεστέρους· οἱ δὲ Σχοπελίνου φασίν· οἱ δὲ τὸν αὐτὸν Παγω-*

Pindari vitam Thomanam novi ex *b z* Vrat. C Y *l' m' x'* Gen. (libro Geneviensi a Westermanno collato) et Mosc. B apud Boeckhium satis neglegenter collato. In *ΓΑ* nulla legitur Pindari vita. E codice libro Ambrosiano Y nullius fere pretii simillimo fluxit editio Aldina, ex alio codice satis integro editio Romana, ex ipsa Aldina editione et ex vetustis codicibus ut videtur nonnullis locis interpolata. In libro *ξ'* male compacto cum prior vitæ pars usque ad *ταλαίποροι* (p. 35, 2) alieno loco posita esset, manus sæculi decimi sexti lacunam ex editione Romana supplevit. Ceterum reliquis libris præstat Vrat. C, qui nonnunquam solus cum ea Pindari vita a Thoma Magistro in novam formam redacta conspirat, quæ in nonnullis codicibus veteribus (Cæsareo A, Mediceo D, Parisino A), tum in cod. Gott. et Vrat. D a Boeckhio adhibitis extat. Simili libro usus esse videtur græculus ille, qui vitam quæ in *b* codice legitur consarcinavit.

Titulum om. manus prior in *l'*, in quo *τοῦ σοφωτάτου Θωμᾶ τοῦ μαγίστρου εἰς πινδαρον σχόλια* add. m. 2; *γένος πινδάρου* est titulus in Y, *γένος πινδάρου τοῦ ποιητοῦ* in *b*, *πινδάρου λυρικῶν γένος* in Ald. — 2 *διορθώθη* δὲ ex *z x'* Mosc. B, Vrat. C, Matr. (apud Iriarte, Catal. p. 446) est, *διορθωθὲν* est in edd. inde a Romana; de cett. codd. non constat. — Verba *κυροῦ Θωμᾶ τοῦ*, quæ in edd. ante *Μαγίστρου*



μίδα καὶ Μυρτοῦς, ἀπὸ κόμης Κυνὸς Κεφαλῆς καλουμένης. ἡ δὲ Μυρτὰ ἐγαμύθη Σκοπελίνῳ τῷ αὐλητῇ, ὃς τὴν αὐλητικὴν διδασκων τὸν Πίνδαρον, ἐπεὶ εἶδε μείζονος ἔξεως ὄντα, παραδέδωκε Ἀάσῳ τῷ Ἑρμοῦνῃ μελοποιῶ, παρ' ᾧ τὴν λυρικὴν ἐπαίδευσθην.

inserta leguntur, delevi codices z Vrat. C Mosc. B μ' ξ' Matr. secutus; etiam in titulo vitae Sophoclis a Thoma Magistro conscriptae διωρθώθη δὲ παρὰ τοῦ σοφωτάτου Μαγίστρου scriptum legitur; conf. Westermannum in Vitarum Scriptoribus Græcis Minoribus p. XII. — 3 μὲν om. ed. Rom. — τοὺς] τοῦ Gen. — 4 φασὶ Y; — pro hac voce hoc extat Germani haud dubie additamentum e Suida de-

sumptum in U: σημείωσαι (codex σ, Mommsen male σημείον), ὅτι ἐγένετο καὶ ἕτερος πίνδαρος ἐκ σκοπελίνου. — Quae post φασὶν in Y et edd. inseruntur οἱ δὲ λέγουσι τὸν αὐτὸν (λέγουσιν αὐτὸν Y) Δαίφαντον καὶ Σκοπελίνον (σκοπελίνον ed. Rom.), pro quibus οἱ δὲ τὸν αὐτὸν σκοπελίνον φασιν est in codd. vett., omm. b z Vrat. C ι' ξ'; de ceteris codd. non est notatum. — οἱ δὲ Παγωνίδου (παγωνίδου Y, Παγώνδα Westerm.) Y et edd., οἱ δὲ τὸν αὐτὸν παγωνίδα (παγωνίδου z, παγωμίδου Gen.) codd. accuratius collati; quod Bæckh ex Vrat. C et Mosc. B παγωνίδα (sic codd. vett.) affert, error esse videtur pro παγωνίδα, quod certe in Vrat. C legitur.

1 καὶ om. ξ'. — ἀπὸ γένους Y, ἀπὸ κόμης Gen. — κυνοκεφάλων cum codd. vett. (et Eustathio) Y et edd. vett., Κυνοκεφαλῶν Heyne, Κυνοςκεφαλῶν Bæckh et Westermann, κυνοσκεφαλῆς καλ. Mosc. B; κυνὸς κεφαλῆς καλ. codd. accuratius collati, nisi quod κυνηκὸς κεφ. καλ. est in ξ'. — In b hæc inde a p. 31, 3 in hunc modum mutata leguntur: Π. μ. γ. ἦν θηβαῖος υἱὸς τοῦ δαΐφάντου κ. τ. ἀλ. ἄλλοι δὲ λέγουσιν αὐτὸν εἶναι υἱὸν σκοπελίνου ἄλλοι δὲ τοῦ παγωνίδου καὶ τῆς μυρτοῦς ἀπὸ κόμης καλ. κυνὸς κεφαλῆς. — 1. 2 ἡ δὲ — διδάσκων] ὁ δὲ σκοπελίνος διδάσκων τὴν αὐλητικὴν Y Ald. — 2 αὐλητικὴν Gen. — διδάσκω μ'. — 3 ἔξεος ξ'. — παραδέδωκε ex ι' μ' ξ' Gen. Vrat. C est pro παρέδωκε. — 4 ἑρμοῦνῃ ed. Rom. — Post μελοποιῶ hæc leguntur in U: εἶ... (εἶρε Mommsen) δὲ πρῶτος τῶν ἄλλων πολλὰ ὃς καὶ πρῶτος τῶν διθυραμβοποιῶν ποιητῶν ἐστί. παρ' ᾧ etc. — παρ' οὗ Y b.

γέγονε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου καὶ συγγεγένηται αὐτῷ  
καὶ τέθνηκεν ὅτε καὶ τὰ Περσικά ἤκμαζεν. ἔσχε δὲ θυγατέρας  
δύο, Πολύμητιν καὶ Πρωτομάχην, κατῴκει δὲ τὰς Θήβας, πλη-  
σίον τοῦ ἱεροῦ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν τὴν οἰκίαν ἔχων τῆς Ῥέας.  
ἐτίμα δὲ τὴν θεὸν σφόδρα ὦν εὐσεβέστατος, καὶ τὸν Πᾶνα καὶ ὁ  
τὸν Ἀπόλλωνα, εἰς ὃν καὶ πλεῖστα γέγραφε· νεώτερος δὲ ἦν  
Σιμωνίδου, πρεσβύτερος δὲ Βαχχυλίδου. κατὰ δὲ τὴν Ξέρξου  
κατάβασιν ἤκμαζε τῇ ἡλικίᾳ. ἐτιμήθη δὲ σφόδρα ὑπὸ πάντων  
τῶν Ἑλλήνων διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος οὕτω φιλεῖσθαι,

1 καὶ συγγεγένηται αὐτῷ omm. Y Ald. — 2 καὶ τέθνηκεν] «Hoc tem-  
porum rationi repugnat. At ἤκμαζεν ipse κατὰ τὰ Περσικά, ut vel ex seqq.  
intelligas» Heyne. «Mihi vero verba καὶ τέθνηκεν videntur delenda»  
Bæckh, improbante Westermanno. — καὶ omm. edd. ante Bæckhi-  
um. — ἤκμαζον Ald. — ἐγαμήθη δὲ ἡ μνηστὴρ σκοπεῖν τ. αὐτ. ὃς  
ἐδίδασκε πίνδαρον τὴν ἀληθειάν· ἐπειδὴ δὲ εἶδε αὐτὸν μ. ξ. ὄντα  
παρέδωκεν αὐτὸν λ. τ. ἐρμηνεῖ ὄντι μελ. παρ' οὗ ἐπαιδευθὴ τὴν λ. γ.  
δὲ z. τ. χρ. αἰσχύλου κ. συγγ. (omm. αὐτῷ) καὶ τέθνηκεν ὅτε ἤκμαζον  
τὰ περσικά est in b. — ἐγέννησε δὲ b. — 3 πολυμήτην Y ξ' Gen.,  
Εὐμητιν edidit Westermann, at Πολύμητιν, ἄλλοι δὲ Εὐμητιν est etiam  
in Par. A, Cæs. A. — πρωτομάχην Gen. — τὰς Θήβας om. b. — 4  
τοῦ ἱεροῦ τῆς Ῥέας τῆς τῶν θεῶν μητρὸς, ἔχων δῆπουθεν τὴν οἰκίαν  
αὐτὴν τῆς θεᾶς est in b. — τῶν θεῶν τῆς μητρὸς Gen. — τὴν  
οἰκίαν ἔχων τῆς Ῥέας Vrat. et codd. vett., Ῥέας τὴν οἰκίαν ἔχων  
cett. codd. et edd., nisi quod οἰκεῖαν est in ξ', τῆς Ῥέας in Ald. et  
τὴν οἰκίαν omm. Y Ald. — 5 τὸν θεὸν ξ', ταύτην Y Ald. — ἦν  
δὲ εὐσεβέστατος καὶ τοὺς θεοὺς ἐτίμα σφόδρα καὶ τὸν Πᾶνα καὶ  
τὸν ἀπόλλωνα εἰς ὃν πλεῖστα ἔγραφεν est in b. — ὦν εὐσεβέστατος  
omm. Y Ald. — Πᾶνα ξ'. — 6 γέγραφεν ed. Rom. Westerm. — δ' ἦν  
Westermann. — 6. 7 ἦν δὲ συμ. νεώτ. καὶ πρ. βαχχ. b. — 7 δὲ post  
κατὰ om. z. — τὴν om. Gen. — τὴν τοῦ ξ. edd. ante Bæckhium. —  
8 ἤκμαζεν Ald. — ἤκμαζε δὲ κατὰ τὴν κατάβασιν τοῦ ξέρξου b.  
— τῇ ἡλικίᾳ ex z Vrat. Gen. i' μ' ξ' est pro τὴν ἡλικίαν. — πάντων  
omm. z μ'. — 9 τῶν om. ξ'. — το' omm. Y Vrat. — οὕτω  
om. Ald.



ὥς καὶ μερίδα λαμβάνειν ἀπὸ τῶν προσφερομένων τῷ θεῷ, καὶ  
τὸν ἱερέα βοᾶν ἐν ταῖς θυσίαις Πίνδαρον ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦ  
θεοῦ. λόγος καὶ τὸν Πᾶνα ὀρχήσασθαι ποτε τὸν αὐτοῦ παιᾶνα  
περὶ τοῦ Πέλοπος καὶ χαίρειν ἄδοντα τοῦτον ἀεὶ ἐν τοῖς ὄρεσι.  
5 φασὶ δὲ καὶ ὅτι ποτὲ Λακεδαιμόνιοι Βοιωτοὺς ἐμπρήσαντες καὶ  
θῆβας, ἀπέσχοντο μόνῃς τῆς οἰκίας αὐτοῦ, θεασάμενοι ἐπιγε-  
γραμμένον τὸν στίχον τόνδε· Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν  
στέγαν μὴ καίετε. ὅπερ καὶ τὸν Ἀλέξανδρον μετὰ ταῦτά φασι  
πεποιηκέναι. καὶ γὰρ οὗτος ἐμπρήσας τὰς θῆβας μόνῃς τῆς ἐκείνου  
10 οἰκίας ἐφείσατο. ἐχθρῶς δὲ διακειμένων τῶν Ἀθηναίων πρὸς

1 ὥς *i'*, om. Gen. — μερ. λαμβ. ἀπὸ τῶν προ. τ. θ. ex  
b Y Vrat. Ald. est pro μερίδα τῶν προσφερομένων τῷ θεῷ λαμ-  
βάνειν. — 2 βοᾶν b *i'* et edd. nonnullæ. — τὸ] τὸν *ξ'*. — 3 πάντα *ξ'*.  
— 3—5 καὶ τὸν Πᾶνα — ἐν τοῖς ὄρεσι. φασὶ omm. Y Ald. Conf. etiam  
b librum p. 33, 9 — p. 34, 5: διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν φιλούμενον τοσοῦτον  
ἐπὶ ἀπόλλωνος ὥστε λέγουσι καὶ μερίδα λαμβάνειν ἀπὸ τῶν προσφερο-  
μένων τῷ θεῷ· καὶ τὸν ἱερέα φασὶ βοᾶν ἐν ταῖς θυσίαις· ἄγετε πίνδα-  
ρον ἐπὶ τὸ τοῦ θεοῦ δεῖπνον. ἤδεται δὲ λόγος, ὅτι ποτε λακεδαιμόνιοι  
ἐμπρ. βοιωτοὺς *z. θ.* etc. — 4 Pro verbis τοῦτον ἀεὶ ἐν τοῖς ὄρεσι  
Bœckh in Vrat. D et Gott. περὶ τοῦ πέλοπος scriptum esse refert;  
verba περὶ τοῦ πέλοπος ex Vrat. C addidi et λόγος καὶ τὸν πᾶνα  
ἐφῆσαι ποτε ἄδοντα περὶ τοῦ πέλοπος. λόγος δὲ ὅτι ποτὲ λακεδαιμόνιοι  
etc. est etiam in codd. vett. — ἄει *i'*. — 5 ποτὲ omm. Y *ξ'*. —  
6 μόνῃς om. Ald. — αὐτοῦ] πινδάρου b. — θεασ. καὶ ἐπιγεγρ. Gen.  
— 7 στοῖχον *ξ'*. — τὸν στίχον τοῦτον Y Ald. et codd. vett., τοῦτον  
τὸν στίχον ἐκεῖ b. — 7. 8 τὴν στέγαν Vrat. *z i' μ' ξ'*, edd. ante  
Bœckhium (qui τὰν στέγαν edidit) cum Mediceo D et Parisino A,  
τὴν στέγην b Y Ald. cum Cæsareo A. — 8 τὸν excidit in edd. inde a  
Beckiana. — τοῦτο αὐτὸ καὶ ἀλέξανδρος ἐποίησε μεταταῦτα καὶ αὐτὸς  
γὰρ ὥς λέγεται ἐμπρήσας τὰς θῆβας μόνῃς ἐκείνης τῆς τοῦ πινδάρου  
οἰκίας ἐφείσατο est in b. — μεταταῦτα φασὶ ed. Rom. — 9 πεποιημένα  
Y. — καὶ γὰρ καὶ οὗτος *i'* Gen. — 9. 10 καὶ γὰρ — ἐφείσατο omm.  
Y Ald. — 10 ἐχθρῶδως *z i'* et inde a Rom. edd. ante Bœckhium,

τοὺς Θηβαίους, ἐπεὶ εἶπεν ἐν τοῖς αὐτοῦ ποιήμασιν· Ὁ ταλαί-  
 ποροι Θῆβαι (Fr. 196) καὶ Μεγαλοπόλεις Ἀθᾶναι (Pyth.  
 VII. 1) ἐξημίωσαν αὐτὸν χρήμασιν οἱ Θηβαῖοι, ἅπερ ὑπὲρ ἐκεί-  
 νου ἔτισαν Ἀθηναῖοι. γέγραπται δὲ αὐτῷ ἑπτακαίδεκα βιβλία,  
 ἂν τέσσαρα ἡ λεγομένη Περίοδος λέγει τὰδε· Ὀλυμπιονίχαι,<sup>5</sup>  
 Πυθιονίχαι, Ἰσθμιονίχαι, Νεμεονίχαι.

qui ἐχθρῶς ex Vrat. C (D Gott.) recepit, idem legitur in Y; ἐχθροδῶς  
 ἔ', ἐχθροδῶς b μ', ἐχθρῶν Ald.

1 ἐν τοῖς αὐτοῦ ποιήμασιν Vrat. z i' μ' et inde a Rom. edd.  
 ante Bœckhium, ἐν τοῖς αὐτοῦ π. b, ἐν τοῖς π. αὐτοῦ ἔ', αὐτοῦ  
 omm. cett. codd. et edd. — 1. 2 ταλαίποροι z μ'. — 2 Θῆβαι om.  
 b cum codd. vett. — ὃ ταλ. Θῆβαι καὶ omm. edd. ante Bœckhium, qui  
 «Gott. in marg. Ἀλλως Αἰσχίνης ἐν ἐπιστολῇ Ἐπὶ δοκῇ σοι. V. Ae-  
 schinis quæ fertur epist. IV. p. 667. 669.» annotat. — ἀθῆναι Y  
 b Vrat. Gen. — 3 ἐξημίωσαν αὐτὸν οἱ θηβ. χρήμασιν ἅπερ ἔτισαν  
 ὑπὲρ αὐτοῦ ἀθ. b. — χρήμασιν οἱ om. Y, χρήμασι (om. οἱ) est in Ald. —  
 ὑπὲρ αὐτοῦ b Y Ald. et codd. vett. pro ὑπὲρ ἐκείνῳ. — 4 ἔδωκαν i' μ' ἔ'  
 et margo Vrat., ἔδωκεν Gen. — δ' Westermann. — βιβλία ἔ' b. —  
 ἑπτὰ καίδεκα Vrat. — Post ἀθηναῖοι (sic Y) hæc sequuntur in Y  
 et Ald.: ἔγραψε δὲ ὀλυμπιονίκας, πυθιονίκας, νεμεονίκας καὶ ἰσθμιονί-  
 κας. ἔστι δὲ τὰ ὀλύμπια etc. — 5 ἡ περίοδος λέγει ἥγονν ὀλυμπιο-  
 νίκας, πυθιονίκας, ἰσθμιονίκας καὶ νεμεονίκας est in b, ἡ λεγομένη  
 περίοδος τὰδε τὰ ὀλύμπια φημί (φημί om. i'), τὰ πύθια, τὰ νέμεια  
 καὶ τὰ ἰσθμια in z i' μ' ἔ' et edd. ante Bœckhium, qui Ὀλυμπιονίχαι,  
 Πυθ. Νεμ. Ἰσθμ. edidit Vrat. C (et D) secutus, in quo tamen λέγει τὰδε  
 post περίοδος additur, vocabula cum νικαι composita in pænultima  
 accentum acutum exhibent et ἰσθμιονίχαι cum codd. vett. (in quibus  
 ὀλυμπιονίκας etc. accusativo casu legitur) ante νεμεονίχαι collocatum  
 est. Fallitur igitur Bergk p. 20, ceterum recte vituperans Bœckhium,  
 quod ordinem librorum auctoritate munitum temere mutaverit, cum  
 inversum ordinem in nonnullis codicibus Thomæ vel alii correctori  
 Byzantino deberi suspicatus est. — Germanus post Νεμεονίκας hæc  
 inseruit: ἀπὸ δὲ τῶν ἔ' βιβλίων εἰς καὶ τὰ λεγόμενα προσόδια καὶ παρ-  
 θένου (l. παρθένου), πᾶνα, ἕμνον (l. παιᾶνες, ἕμνοι), διθυραμβικά, σκολιά



Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἄλλων οἱ χρεῖα νῦν ἐστὶ λέγειν, περὶ μέντοι τῆς θέσεως τῶν Ὀλυμπίων λεκτέον. τινὲς μὲν ταῦτα εἰς τοὺς Οἰνομάου καὶ Πέλοπος ἀναφέρουσι χρόνους· ἕτεροι δὲ Ἡρακλεῖ ἀνατιθέασιν, ὃ καὶ Πίνδαρος λέγει ἐνδοξότερον ποιῶν τὸν

(l. διθύραμβοι, σχολιά, aliter M. Schmidt in Philol. XVIII p. 237) καὶ ἄλλα. De quo additamento recte indicavisse videtur Bergk p. 368: «Qui hæc adiecit haud dubie Suida usus est; ordo carminum plane consentit, sed omissa sunt potissimum minus trita carminum nomina». Post *Νεμεόνικαι* in Y et edd. (de Bæckhii codicibus nihil relatum est) hæc inserta sunt: ἐστὶ δὲ τὰ δλύμπια ἀγῶν εἰς τὸν δία, τὰ πύθια ἀγῶν εἰς τὸν ἀπόλλωνα, τὰ νέμεα ἀγῶν καὶ αὐτὸς εἰς τὸν δία, τὰ δὲ (δ' Westerm.) Ἰσθμια ἀγῶν εἰς τὸν (τὸν om. Y) ποσειδῶνα, τὰ δὲ (δ' Westerm.) ἑπαθλια τούτων ἐλαία, δάφνη, σέλινον ξηρόν τε καὶ χλωρόν. Quibus in Y et Ald. ceteris omnibus omissis nota de novem lyricis statim subiungitur.

1 μὲν] μέντοι Bæckh ex Vrat. C [hoc falsum] Mosc. B; idem est in Gen. z, om. ξ'. — Gen. mox titulum περὶ θέσεως τῶν Ὀλυμπίων habere dicitur. — τῶν τῆς ἄλλων (?) Gen. — Post λέγειν Bæckh, quem Westermann secutus est, ex Vrat. D, Gott., id est ex libris, quibus vita Thoma antiquior continetur, καὶ τὰ ἐπιβάλλοντα τούτοις ὕστερον ἐροῦμεν νῦν δὲ addidit. — ἀλλὰ περὶ τῶν ἄλλων ἐροῦμεν ὕστερον· νῦν δὲ περὶ τῆς θέσεως τῶν ὀλυμπιονικῶν λεκτέον. τινὲς μὲν φασίν, ὅτι ἐν τοῖς οἰνομάου χρόνοις καὶ πέλοπος ἐτέθησαν· ἄλλοι δὲ ἀνατιθέασι ταῦτα τῷ Ἡρακλεῖ ὡς καὶ πίνδαρος φησὶ κοσμῶν τὸν ἀγῶνα ἐνδοξότεροις etc. est in b. — 2 μέντοι ex Vrat. z i' μ' ξ' addidi, δὲ Rom., quod omissum est apud Bæckhium et Westermannum. — Post μὲν apud Bæckh. et Westerm. οὖν additum est ex Gott. — ταῦτα omm. μ' et edd. ante Bæckhium. — 2. 3 εἰς τοὺς Οἰνομάου ex Vrat. z i' ξ' Gen. (in quo tantum περὶ deesse dicitur) est pro εἰς τὰ περὶ Οἰνομάου. — 3 ἀναφέρουσι χρόνους i' ξ', ἀναφέρουσι χρόνον Gen., χρόνους ἀναφέρουσι Vrat., ἀναφέρουσιν (om. χρόνους), z μ' et edd. — Post ἀναφέρουσι Bæckh, quem Westermann secutus est, ex Vrat. D et Gott. hæc recepit: ἄλλοι δὲ φασιν, ὡς οὕτως αἰσχροῖαν οἶσαν τὴν θέσιν οὐκ ἂν διεφύλαξαν. — ἄλλοι δὲ Bæckh ex iisdem codd.,

ἀγῶνα. ἐπεὶ γὰρ τὴν Αὐγείου κόπρον ἐκάθηρε καὶ τῶν ἐπηγγελημέ-  
νων οὐκ ἔτυχε, συναγαγὼν πολλὸν στρατὸν τὸν τε Αὐγείαν φονεύει,  
καὶ τὴν Ἥλιν παρεστήσατο καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγὼν  
ἀγῶνα τίθησι τοῖς μετ' αὐτοῦ πολεμήσασιν, ὃθεν καὶ τὸ ἔθος  
διαμεῖναι. ἄλλοι δὲ φασιν, ὡς Ἰφιδίος τις καὶ Εὐρύλοχος τοὺς ὅ-  
κιρράιους πολεμήσαντες· οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ τὴν παράλιον τῆς  
Φωκίδος λησταὶ κατέχοντες· καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγόντες, ὁ

ἄλλοι δ' Westermann. — ἐνδοξότερον ἰ' ξ' et Westermann (ex Eusta-  
thio), ἐνδοξώτερον Vrat. z μ' et cett. edd., nisi quod Bæckh ἐνδοξο-  
τέροις ex Vrat. D et Gott. recepit. — κοσμῶν Bæckh et Westermann  
ex Eustathio, Vrat. D et Gott., τριῶν Vrat. C, ποιῶν cett. codd.  
(tantum de z ἰ' μ' ξ' Gen. constat) et edd. — 5 — p, 37, 1 ὁ καὶ —  
γὰρ τὴν om. z.

1—5 ἐπεὶ γὰρ καθῆρε τὴν τοῦ αὐγείου κόπρον z. τ. ἐπ. οὐκ ἔτυχε-  
συναγ. στρατοπέδον φ. τὸν αὐγ. καὶ κατέσχε τὴν χώραν ἐκείνον. καὶ  
περιποιησάμενος πολλὰ λ. τίθησιν ἀγῶνα τοῖς μ. αὐτοῦ πολ. ὅθεν  
λέγεται διαμεῖναι τὸ ἔθος est in b, — 3 ἥλιν Vrat. z μ'. — παρα-  
στησάμενος Bæckh ex Vrat. D et Gott. — συναναγαγὼν Heyne,  
Bæckh. — 5 διέμεινεν Westermann ex Eustathio. — Post διαμεί-  
ναι hæc habent edd.: ἀλλ' οὐδὲ (οὐδ' Westerm.) αὐτῇ (αὐτῇ Bæckh  
et Westerm.) ἔμεινεν ἢ θείσις ἐπὶ τῆς συμβάσεως αὐτῆς (αὐθις conī.  
Bæckh, αὐτοῖς Beck, Westermann, αὐτῆς delendum vel in αὐτῇ mu-  
tandum esse conī. Heyne) δυσχερείας· ὑπόμνησις δὲ ἦν (θείσις, ἐπεὶ τ.  
σ. αὐτοῖς δυσχερείας ὑπόμνησις ἦν Westermann ex Eustathio). ἀλλ' Ἰφιδίος  
τις etc. In b codice vita Pindari his verbis explicit: ἀλλ' ἢ θείσις οὐκ  
ἔμεινεν. ὁ δὲ ἱφίλος καὶ εὐρύλοχος καταπολεμήσαντες τοὺς κυρράιους.  
ἦσαν δὲ οἱ κυρράιοι λησταὶ, κατέχοντες τὴν παράλιον τῆς φωκίδος καὶ  
π. λ. σ. ὁ μὲν ἱφίλος κατέβαλε τὰ ὄλ. ὁ δὲ εὐρ. τὰ πύθια. καὶ ἔκτοτε  
συνέβη ἐπιμεῖναι τὴν θείσιν ταύτην.: + γεγονώς δὲ ὁ πίνδαρος ἐτῶν  
ξς' τέθνηκεν ἐπὶ βίαντος ἄρχοντος κατὰ τὴν πς' Ὀλυμπιάδα. ἤκουσε δὲ  
σιμωνίδου τοῦ ποιητοῦ: + 5 τις καὶ Εὐρ. om. Gen. — 6 περὶ κρηαίους  
Gen. — καταπολεμήσαντες b et Westermann ex Eustathio, πολεμίσαν-  
τες ξ'. — δ' ἦσαν Westermann. — παράλιον Gen., παράλιον  
Bæckh ex Vrat. D et Gott. — 6. 7 τῶν φωκίδος Gen.



μὲν Ἰφίτος τὰ Ὀλύμπια συνεστήσατο, ὁ δὲ τὰ Πύθια Εὐρύλοχος<sup>1</sup> καὶ ἐκ τούτου ἐπιμεῖναι τὸ ξῖθος συνέβη.

Τέθνηκε δὲ ὁ Πίνδαρος ἕξ καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν γεγονώς ἢ ὥς τινες ὀγδοήκοντα ἐπὶ Ἀβίωνος ἄρχοντος κατὰ τὴν ἕκτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. ἀκροατὴς δὲ γέγονε Σιμωνίδου. ὁ δὲ ἐπινίκιος οὗ ἢ ἀρχῇ<sup>2</sup> Ἀριστον μὲν ὕδωρ, προτετάχεται ὑπὸ Ἀριστοφάντου συντάξαντος τὰ Πινδαοικὰ διὰ τὸ περιέχειν τοῦ

1 εὐρ. δὲ τὰ πύθια ἰ', ὁ δ' Εὐρύλοχος τὰ Πύθια Westermann. — 1. 2 ὁ εὐρ. z, εὐλοχος Vrat. ante corr. (corr. m. 2). — 2 τὴν θέσιν συνέβη edd. — 3 τέθνηκεν (om. δέ) Vrat. — δ' ὁ Westermann. — ὁ om. ἰ'. — 3. 4 Verba ἢ ὥς τινες ὀγδοήκοντα omm. Gott., Vrat. D aliiq. codd. vett., uncis inclusit Böckh, perperam. — 4 βίαντος b et Gott., Ἀβίωνος cett. codd. et Eustathius, Βίωνος (qui ol. 80, 3 archon erat) ex Diod. 11. 79 et κατὰ τὴν π' Heyne, γεγονώς ἐπὶ Ἀρίστωνος ἄρχοντος (ol. 81, 3) ἢ ὥς τινες π' κατὰ τὴν π' Ὀλυμπιάδα Meursius d. arch. 2, 16; γεγονώς ἐπὶ Βίωνος ἢ ὥς τινες π' κατὰ πς' Ὀλυμπιάδα Clinton fast. Hell. 2. p. 61 ed. Lips. — «Sane quidem aliquid hic vitii est, nam Eustathius γενομένης ἐπὶ ἄρχοντος Ἀβίωνος κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, ᾧ καὶ συγγεγνήται. τέθνηκε δ' οὗτε τὰ Περσικά (!) ἠκμαῖε κατὰ τὴν πς' Ὀλυμπιάδα, ζήσας ἔτη ξξ', κατὰ δ' ἐνόντος π'. in quibus γενομένης cum Schneidewino de flore Pindari accipere non permittit oppositum τέθνηκε. natus est igitur archonte Abione, mortuus ol. 86: iam cum certum sit natum esse Pythiorum tempore, i. e. tertio olympiadis anno, sequitur ut si mortuus est ætatis anno 66, Abion archon fuerit ol. 69, 3, sin anno 80, ol. 66, 3. — præstat posterius, nam sic demum recte dici poterat natus esse κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, qui natus erat ol. 63, 4. itaque volebat Thomas debebat certe, τέθνηκε δ' ὁ Πίνδαρος ἕξ<sup>3</sup> ἐτῶν γεγονώς ἐπὶ Ἀβίωνος ἄρχοντος, ἢ ὥς τινες π' κατὰ τὴν πς' Ὀλυμπιάδα. scilicet verba ἢ ὥς τινες π' margini adpicta alieno loco irrepserunt. nec omittendum est, quod Suidas natum Pindarum esse ait ol. 65.» Westermann. — τὴν exiit apud Beckium, Heynium, Böckhium; «ex Eustathio» revocavit Westermann. — καὶ om. Vrat. — 6 ἐπ' Westerm. — 6. 7 Lectionem corruptam ἀριστοφάντου συντά-

ἀγῶνος ἐγκώμιον καὶ τὰ περὶ τοῦ Πέλοπος, ὃς πρῶτος ἐν Ἡλίδι  
ἡγωνίσατο. γέγραπται δὲ Ἰέρωνι βασιλεῖ Συρακουσίων· αἱ δὲ  
Συράκουσαι πόλις τῆς Σικελίας· ὃς καὶ κτίστης Αἴτνης ἐγένετο  
πόλεως, ἀπὸ τοῦ ὅρους αὐτὴν οὕτως ὀνομάσας· ἀποστείλας γὰρ  
οὗτος ἔππους εἰς Ὀλυμπίαν ἐνίκησε κέλητι.

5

ξαντος ex *z* *ι'* *μ'* *ξ'* et codd. vett. recepi pro Ἀριστοφάνους τοῦ συντά-  
ξαντος.

1 τοῦ om. Vrat. — 1. 2 οὗ πρῶτον ἐν Ἡλίδι ἡγωνίσαντο *z*. —  
2 δ' Ἰέρωνι Westermann. — 3 πόλις *z* *ξ'*. — τῆς om. *ι'*. — κτιστῆς  
Westerm. — Αἴτνης om. *z*. — 4 οὕτως] αἴτην *ξ'*. — 5 κέλλητι  
Vrat. *z* *ι'* *μ'* *ξ'*. — In calce hocce Platonis vel Antipatri Sidonii vel  
Leonidæ epigramma legitur in *b*:

Ἡρωελεγέον διστιχον εἰς τὸν τάφον Πινδάρου·

ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὃδε καὶ φίλος ἀστοῖς,

Πινδαρος εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.



[Σχόλια μετρικά]

Δημητρίου Τρικλινίου.

Ἰστέον ὅτι πάντα τὰ μέτρα πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ κατὰ διπο-  
 δίαν μετρεῖται καὶ ἀνέρχεται μέχρι τοῦ πενταμέτρου. ἔστι δὴ  
 5 μονόμετρον μὲν τὸ ἔχον πόδας δύο, δίμετρον τὸ ἔχον πόδας τέσ-  
 σαραι, τρίμετρον τὸ ἔχον ἑξ, τετράμετρον τὸ ἔχον ὀκτώ, πεντά-  
 μετρον τὸ ἔχον δέκα, καὶ περαιτέρω οὐ πρόεισι. παντὸς δὲ  
 μέτρου πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ ἀποθέσεις ἦτοι καταλήξεις εἰσὶ  
 τέσσαρες· βραχυκατάληκτον, καταληκτικόν, ἀκατάληκτον καὶ  
 10 ὑπερκατάληκτον. καὶ βραχυκατάληκτον μὲν ἔστιν, ὡς ἐν παρα-  
 δείγματι ἐπὶ τοῦ μονομέτρου εἰπεῖν, ὅπερ ποδὸς ὅλου δεῖται πρὸς  
 ἀπαρτισμόν, οἷον τὸ φεῦ, φεῦ, ἢ τὸ ἰώ, ἢ τὸ ἔα. ταῦτα γὰρ  
 μονόμετρά ἐστι βραχυκατάληκτα διὰ τὸ ἔχειν μὲν τὸν ἓνα πόδα,  
 τοῦ ἐτέρου δὲ λείπεσθαι. καταληκτικὸν δὲ τὸ θεόμενον μᾶς  
 15 συλλαβῆς πρὸς ἀπαρτισμόν, οἷον τὸ ἰώ μοι, ἢ τὸ ὦμοι μοι.

Demetrii Triclinii tractatuli metrici a Böeckhio e codice Vrat-  
 laviensis C (apud Böeckhium male Vrat. D excusum est) et ex codice  
 Hephæstionis Vratislaviensis editi sunt. In Vrat. C q ξ' præcedit ἐπιτομή  
 τῶν ἑννέα μέτρων ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου ἡφαιστιώνος; initio mutilus est  
 liber φ', qui incipit a verbis τὸ ἔχον ἑξ (v. 6). Eadem diatriba extat  
 in Matritensi Pindari codice; v. Iriarte Catal. p. 446. — 3. 4 κατὰ μονο-  
 ποδίαν ξ'. — 4 ἔστι δὲ ξ'. — 5 μὲν et fort. etiam τὸ om. ξ'. — 6  
 ἔχον πόδας ἑξ et ἔχον πόδας ὀκτώ q. — 10 μὲν ἔστιν q pro μὲν ἔστιν.  
 — 12. 13 γὰρ δὴ μον. q. — 15 ἰώμοι μοι et ὦμοι (om. μοι) ξ'.

ταῦτα γὰρ μονόμετρά ἐστι καταληκτικὰ διὰ τὸ ἔχειν ὅλον πόδα καὶ μίαν συλλαβὴν ἥτοι ἡμισυ ποδός, λείπεσθαι δὲ μίᾳ συλλαβῇς πρὸς ἀπαρτισμόν. ἀκατάληκτον δὲ ὅπερ ἀπηρτισμένους ἔχει τοὺς πόδας, οἷον τὸ ἰοὺ ἰού, ἢ τὸ ἰώ ἰώ, ἢ τὸ φεῦ φεῦ ἰώ ταῦτα γὰρ μονόμετρά ἐστιν ἀκατάληκτα διὰ τὸ ἀπηρτισμένους ἔχειν 5 τοὺς πόδας καὶ μὴ ἐλλείπεις ὡς τὰ εἰρημένα. ὑπερκατάληκτον δὲ τὸ ἔχον μὲν ἀπηρτισμένους τοὺς πόδας, ἔχον δὲ καὶ συλλαβὴν μίαν πλείονα. εἴρηται δὲ πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ, ὅτι τοῦτο μόνον κατὰ μονοποδίαν μετρεῖται διὰ τὸ εἶναι τοὺς πόδας τρισυλλάβους, ὅτε μὲν οὖν ἀπηρτισμένους ἔχει τοὺς πόδας, λέγεται 10 ἀκατάληκτον, ὅτε δὲ πλείονα συλλαβὴν ἔχει, λέγεται καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν, ὅτε δὲ δύο, καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον. οὐκ ἔχει γὰρ ἐν τούτῳ χώραν τὸ βραχυκατάληκτον ἢ τὸ ὑπερκατάληκτον, ὡς οἱ μετρικοὶ φασι. ταῦτα καὶ ἐπὶ διμέτρου καὶ τριμέτρου καὶ τῶν λοιπῶν συμβαίνει τὰ πάθη. 15

Τοῦ αὐτοῦ περὶ σημείων τῆς κοινῆς συλλαβῆς τῶν ἐντὸς κειμένων τῆς βίβλου.

Ἐπειδὴ περ οἱ πάλαι τὰ περὶ γραμματικῆς συνταξάμενοι σημειῖα τινα σοφῶς ἐπινοήσαντες παραδεδώκασιν, ἐξ ὧν τήν τε δύναμιν καὶ τήν, ὡς ἂν εἴποι τις, ποιότητα τῶν συλλαβῶν 20 καὶ τήν προφορὰν διαγινώσκειν ἔχοιμεν· συλλαβῶν δὲ μοι καὶ

2 ἦτο ἡμισυ ξ'. — 4—7 τοὺς πόδας — ἀπηρτισμένους om. ξ'. — ἰώ ἰω q. — ἰώ q. — 6 ἐλλείπεις φ' ante corr. — 9. 10 δισύλλαβους. ὅτι ξ'. — 10. 11 λέγεται — ἔχει om. ξ'. — 11. 12 λέγεται δὲ ἀκατάληκτον εἰς ξ'.

Altera Triclinii diatriba extat in Vrat. C μ' ξ' φ' Matr. et in codice Hephæstionis Vratislaviensi, sed initium commentarioli usque ad ὅτε μὲν οὖν (p. 42, 13) excidit in μ'. — 16 τοῦ αὐτοῦ fort. om. ξ'. — 13 «Codd. πάλοι, ut videtur. Possis et παλαιοί, sed v. infra.» Bæckh, male. — γραμματικῶν (?) Vrat. — 19 σαφῶς ξ'. — 20 εἴπη ξ', εἴπης Vrat.



οὐ στοιχείων εἶρηται· ἐπειδὴ τὰ μὲν στοιχεῖα καθ' αὐτὰ κείμενα  
οὐδὲ μίας τινος μετέχει δυνάμεως, συλληφθέντα δὲ καὶ οἷον  
ἐνωθέντα πρὸς ἄλληλα καὶ τὰς συλλαβὰς ἀποτελέσαντα δυνά-  
μεις τέ τινες καὶ ποιότητας ἔχει· ἐπενόησαν δὲ ἄλλα τε σημεῖα,  
5 τόνους φημὶ καὶ πνεύματα καὶ τὰ λοιπά, ἃ δὴ καὶ προσφθίας  
ὠνόμασαν, ὡς πρὸς τὴν φθόγην καὶ τὴν ἐκφώνησιν τῶν συλ-  
λαβῶν συντελούσας, πρὸς τούτοις δὲ καὶ μακρὰς μὲν σημεῖον  
τοδὶ —, τῆς δὲ βραχείας τουτὶ υ, τῆς δὲ κοινῆς οὐδαμῶς·  
ἐκείνων γὰρ καὶ ὅρους ἔθεντο, ταύτης δὲ οὐ· καὶ τὰς  
10 αἰτίας αὐτοὶ λέγουσιν· ἐπενόηθη ἔμοιγε τῆς κοινῆς σημεῖον  
διὰ τὴν τῶν πολλῶν πλάνην, καὶ οἶμαι καλὸν ἂν θόξαι  
τοῖς εὖ φρονουῖσιν. ἐπενόηθη δὲ διπλοῦν τὸ σημεῖον διὰ τὸ  
διπλὴν τινα καὶ ταύτην ἔχειν τὴν δύναμιν. ὅτε μὲν οὖν ἀντὶ  
βραχείας ὀφείλει λαμβάνεσθαι, σημεῖον ἐπενόηθη τοδὶ |· μακρὰ  
15 δηλονότι καταρχὰς ἄνω βλέπον τὸ τοῦ ι στοιχείου σημεῖον ἔχου-  
σα· ὅτε δ' ἀντὶ μακρᾶς, τοῦτο ἀντεστραμμένον οἷτως |· μακρὰ  
δηλονότι ἐν τῷ τέλει κάτω νεῦον τὸ τοῦ ι σημεῖον ἔχουσα. βέλτιον  
γὰρ ταῦτα τιθέναι καὶ διαγινώσκειν ποῖα ἐστὶν ἡ κοινὴ ἢ πλανω-  
μένους τινὰς τὸ ποιεῖν γράφειν ποιεῖν ἀμαθῶς, καὶ φύσει βραχὺ  
20 φωνῇεν, ἔχον δὲ ἐπαγόμενα δύο σύμφωνα, ἃν τὸ δεύτερον ὑγρόν,  
ἀμετάβολον ἀεὶ ἀντὶ μακροῦ λαμβάνειν ἢ καὶ τὸ φύσει βραχὺ  
φωνῇεν ὅταν εἰς μέσος λόγου καταλήγῃ, τὴν μακρὰν ἐπιτιθέντας  
ἀντὶ μακροῦ λαμβάνειν. ἄτοπον γὰρ οἶμαι τοῦτό γε.

Ταῦτά μοι πρὸς τοὺς συνετοὺς εἶρηται καὶ τῶν μέτρων

---

5 καὶ τὰ πνεύματα Vrat. φ'. — 7 μακρὰς ξ'. — 8 τὸ δὲ  
Vrat. ξ'. — 13 διπλὴν ξ'. — 14 ὁφ. λογίζεσθαι ξ'. — τὸ δὲ ξ'. —  
15 βλέπων ξ' φ'. — τὸ om. φ'. — στοιχείου] στοιχείον ξ'. — 17 τ.  
κατάνεῦον Vrat. — νεύων φ'. — τὸ τοῦ ι σημεῖον ἔχουσα στοι-  
χεῖον ξ' ante corr. — 20 ὑγρόν Bæckh addidit. — 21 ἀντὶ τοῦ μ.  
μ' ξ' φ'.

ἔχοντας πείραν· εἰ δέ τινες εἶεν ὑπ' ἀμαθείας μεμφόμενοι, βραχὺς τούτων λόγος. οὐδὲ γὰρ οὐδ' οἱ πάλαι τὰ κάλλιστ' ἐπι-  
νενοηχότες ταῦτα τοῖς τοιοῦτοις ἐκδεδώκασιν, ἀλλὰ τοῖς συνε-  
τοῖς, βραχὺν λόγον τῶν μὴ συνετῶν ἔχοντες, ὡς καὶ πού τις ἔφη·

Ἀεῖδω ξυνετοῖσι· θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι (Orph. Fr. 5  
42 ed. Abel). ἐγὼ δὲ καὶ ἀδικεῖν ἂν φαίην τοὺς συνετούς, ὥς  
ἂν ἐπινοήσας σοφόν τι τοῦτο λήθης βυθοῖς κατακρύψειε δεδιώς  
ἴσως τὴν ἐκ τῶν ἀσυνέτων μέμφιν. ἔν' οὖν μὴ καὶ αὐτὸς ἀδικεῖν  
δόξω τοὺς συνετούς, τὸ ἐπελθόν μοι κατὰ νοῦν τούτοις προὔ-  
θηκα, οὗτοι δ' ἂν εἰδεῖεν εἰ καλῶς ἔχει ἢ μὴ· ἐπεὶ καὶ ἃ μοι 10  
περὶ τῶν χορικῶν μελῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τοῖς δράμασι  
φερομένων εἰδῶν ἐπινενόηται θείᾳ τινὶ καὶ ἀπορόρῳτῳ ἐμπνεύσει  
πλεῖστα ποιησαμένῳ, περὶ τε τούτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς μέτρων,  
καὶ ταῦτ' ἐν τοῖς δράμασιν ἐξετέθη, ὡς ἂν οἱ ἐντυγχάνοντες  
ἔχοιεν διαγινώσκειν τὰς τε στροφὰς καὶ ἀντιστροφὰς τῶν μελῶν 15  
καὶ τὰς ἐπιδόους, καὶ τίνος ἐστὶν εἶδους καὶ μέτρου τῶν μελῶν  
ἕκαστον, καὶ μὴ μάτην τὰ τῶν χορῶν ὅραν μέλη τοῖς ὀφθαλμοῖς,  
μηδὲν δὲ τούτων εἰδέναι· ὥσπερ τινὲς μὴ γραμμμάτων ἔχοντες  
πείραν καὶ βιβλίον ἀνὰ χεῖρας ἀράμενοι βλέπουσι μὲν τύπους  
γραμμμάτων, οὐδὲν δὲ τῶν ἐγκειμένων ἴσασιν. 20

1 ἀμαθείας μ' φ'. — 5 ἐπίθεσθαι ξ'. — 7 τοῦτο] τοῖ μ', om. ξ'. —  
λήθης] ὠήθη Vrat. — βυθεῖς ξ'. — 8. 9 ἀδικεῖν δόξω ex μ' ξ' φ' est  
pro δόξω ἀδικεῖν. — 10 εἰδῆεν ξ', εἰδέων φ'. — ἔχοι (o ex corr. ?) ξ'.  
— 12 ἀπορόρῳτῳ ξ'. — 13 ποιησαμένῳ ξ'. — περὶ τοὺς τούτων μ'. —  
14 ἐντυγχάνοντες (sic) ξ'. — 16 μέτρον Vrat. — Verba καὶ τὰς ἐπι-  
δοὺς καὶ τίνος ἐστὶν εἶδους καὶ μέτρου τῶν μελῶν bis scripta sunt in  
Vrat. C (Boeckh «codd.» laudat). — 19 ἀναχείρας μ'. — 20 ἴσασιν ξ'.



Ἐπίνικοι Ὀλυμπιονίκαις.  
Ἰέρωνι Συρακοσίῳ κέλητι. Ὡιδῇ α'.

[ Δημητρίου Τρικλινίου ]

5 περὶ τῶν κώλων τῶν τε στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν τοῖ α' εἵδους  
τῶν Ὀλυμπίων. Παλαιόν.

Ἰστέον ὅτι οἱ λυρικοὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἐχρῶντο  
στροφῇ, ἀντιστροφῇ καὶ ἐπωδῶν· στροφῇ μὲν, ὅτι ἀπὸ τῶν  
δεξιῶν ἐστρέφοντο ἐπὶ τὰ ἀριστερά, ἥτινι ἀναλογεῖ ἡ τοῦ παν-  
τὸς κίνησις ἢ ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν ἐπὶ τὰ δυτικά· δεξιὰ γὰρ  
10 καλεῖ ὁ Ὅμηρος τὰ ἀνατολικά, ἀριστερὰ δὲ τὰ δυτικά· ἀντι-

Demetrii Triclinii scholium metricum ad Ol. I extat in codd.  
Matr. et Mosc. B, tum in z Vrat. *ι' μ' ξ' φ'*, in quibus omnibus argu-  
mento primi Olympiorum carminis subnectitur. In edd. inde a Ro-  
mana priorem scholii partem, quæ p. 45, 9 voce *παλινφδικά* explicit,  
aliud de eadem re scholium ἄλλως περὶ αὐτῶν inscriptum sequitur.  
Alteram scholii partem Bæekh primus ex Vrat. edidit, sed a priore  
parte male disiunxit.

Titulum qui est in edd. inde a Rom. *περὶ τῶν κώλων τῶν στρο-  
φῶν ἀντιστροφῶν τε καὶ ἐπωδῶν* deleuit Beck. — Titulum, qualis in  
codd. legitur omm. z *ι''*. Ceterum in eodem titulo *τε* om. *ξ'*, τῶν  
Ὀλυμπίων om. Vrat., *παλαιόν* om. *φ'*. — 7 *στρ. καὶ ἀντ. καὶ ι''*. —  
8 *τε [φ']* edd. inde a Beckio. — τῶν quod excidit in Beckii editione ex  
codicibus reduxit Bæekh. — 8 *πρὸς τὰ ξ'*. — *ἀναλογεῖται ι'' ξ'*. — 9 ἡ  
omm. edd. — ἀπὸ τῶν ἀνατῶν ἀνατολικῶν *ξ'*. — *δακτυλά ξ'*. — *δεξιὰ*  
Vrat. — 10 ὁ omm. *ι'' ξ'* et edd. inde a Beckio.

στροφῇ δέ, ὅτι ἐκινούντο ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἦτινι ἀναλογεῖ ἡ τῶν πλανήτων κίνησις ἢ ἀπὸ ὀύσεως εἰς ἀνατολὰς· ἐπὶ δὲ, ὅτι ἴσταντο ἐν ἐνὶ τόπῳ καὶ ἔλεγον τὰς ψῶδας, ἦτινι ἀναλογεῖ ἡ στάσις τῆς γῆς. ἐχρῶντο δὲ καὶ οὐάσι καὶ τριάσιν, ὡς οὗτος ὁ ποιητής, ἤγουν στροφῇ, ἀντιστροφῇ καὶ 5 ἐπὶ δὲ, ἢ στροφῇ μόνῃ καὶ ἀντιστροφῇ· πολλοὶ δὲ καὶ τετράσιν, ἤγουν στροφῇ, ἐπὶ δὲ, ἀντιστροφῇ καὶ πάλιν ἀνομοίῳ ἐπὶ δὲ. πεντάσι δέ, ἤγουν ἐπὶ δὲ, στροφῇ, ἐπὶ δὲ, ἀντιστροφῇ, ἐπὶ δὲ· ἅτινα ἐλέγετο προσωδικά, ἐπωδικά, μεσσωδικά καὶ παλινωδικά.

Σύγκειται δὲ τὸ πρῶτον τοῦτ' ὅσῳ καὶ τινα τῶν ἐξῆς ἐκ 10 τριάδος ἐπωδικῆς. ἔστι δὲ στροφῶν τεσσάρων, ἐκάστης δὲ στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς τὰ κῶλα ιζ'. Τὸ α' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καὶ ἀπὸ Γλύκωνος τοῦ εὐρόντος αὐτὸ Γλυκῶνειον καλεῖται. Τὸ β' τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖται Ἰθυφαλλικὸν ἀπὸ Ἰθυφάλλου τοῦ Διονύσου, ἔχον τὸν 15 δεῦτερον πόδα δάκτυλον. ἐμοὶ δὲ καὶ ἀντισπαστικὸν δοκεῖ δίμετρον καταληκτικόν, ὃ καλεῖται Φερεκράτειον ἀπὸ τοῦ εὐρόντος Φερεκράτους, ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ βακχείου. οἰκεῖα γὰρ τῷ μέτρῳ. Τὸ γ' χοριαμζικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἥτοι ἐφθγμμερὲς ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ βακχείου ἢ ἀμφιβράχους διὰ 20

1 ὅτε [φ'] edd. inde a Beekio. — 2—4 ἀναλογεῖ ἡ σύστασις τῆς γῆς· ἐπὶ δὲ ὅτι ἴσταντο, ἐχρῶντο δὲ καὶ etc. z. — 2 ἀναλογεῖται ι'. — 3 ὅτε [φ'] edd. inde a Beekio. — 4 ἀναλογεῖται ι'ξ'. — στάσις Vrat. ι'ξ'. — 5 ἥτοι ι'. — καὶ ἀντιστρ. ι' et edd. — 6 στρ. καὶ μόνῃ καὶ ἀντ. z Vrat. μ'φ'. — 7 ἥτοι ι'. — 8 ἥτοι ι'. — 9 προσωδικά ι'μ'ξ' et edd. ante Boeckhium. — 11 ἐπωδικῶς z, ἐπωδικῆς ι'ξ', ἐπωδικῶν cett. — 12 ἀναπαστικόν ξ'. — 14 δίμ. ἀκατάληκτον ξ'. — 15 ἰθυφαλλικόν et ἰθυφάλου codd. omnes. — διωνύσου ξ'. — 16 ἀντισπαστικόν z. — 16. 17 δίμετρον καταληκτικόν (sic) δοκεῖ z. — 18 βακχεῖοι z Vrat. φ'. — οἰκεῖοι codd., corr. Boeckh.



τὴν ἀδιάφορον. ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο Ἰθυφαλλικὸν δοκεῖ τροχαϊκόν, τοῦ πρώτου ποδὸς τριβράχεος ἦτοι χορείου. εἴη δ' ἂν καὶ παιωνικόν. Τὸ δ' ἀναπαιστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθγμμερές, ὃ καὶ παροιμιακὸν καλεῖται ὅτι πολλὰ παροιμίαι τοῦτω  
 5 τῷ μέτρῳ εὐρύνονται. Τὸ ε' ὅμοιον τῷ β', ἦγουν τροχαϊκόν Ἰθυφαλλικόν, πλὴν τὸν δακτύλον ἐν τῇ γ' ἔχει οὐκ ἐν τῇ β' χώρᾳ. Τὸ ε' ὅμοιον κατὰ πάντα τῷ β'. Τὸ ζ' τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθγμμερές, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον καὶ ληκύθιον ὡς ἐκ τοῦ ληκυθίου. τὸ γὰρ ληκύθιον, ὅπερ καὶ σίφωνα λέγομεν,  
 10 ἦγον ἀποτελεῖ ἐκ τοῦ ἀνθρωπέιου πνεύματος οἶον ὃ τροχαῖος πούς. Τὸ η' τροχαϊκὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐμοὶ δὲ καὶ ἀντισπαστικὸν δοκεῖ ἡμιόλιον ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. Τὸ θ' ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ι' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθγμμερές, ὃ κα-  
 15 λεῖται Φερεκράτειον, ὡς εἴρηται, ἐξ ἀντισπάστου καὶ δακτύλου ἢ κρητικῷ ἦτοι ἀμφιμάχρον. Τὸ ια' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ιβ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου καὶ δακτύλου ἢ κρητικῷ. ἐμοὶ δὲ καὶ δακτυλικὸν δοκεῖ πενθγμμε-

1 δὲ om. ξ'. — ἰθυφαλλικόν codd., corr. Bæckh. — 2 In ξ' vocabulis τοῦ πρώτου ποδὸς m. alt. suprascipsit καὶ τοῦ δευτέρου. — 2. 3 παιωνικόν ι'. — 3—8 Verba ἦτοι — τὸ ζ' τροχ. δ. κατ. in ι' ξ' solis servata exciderunt in cett. codd. propter homœoteleuton verborum ἦτοι ἐφθγμμερές, nisi quod in Vrat. ex quo Bæckhii editio pendet et fort. etiam in Mosc. B de quo non constat lacuna verbis τὸ λεγόμενον παροιμιακόν. τὸ ε' ὅμοιον δευτέρῳ. τὸ ε' ὅμοιον τῷ αὐτῷ. τὸ ζ' τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικόν expleta est. — 5 τῷ ε φ ξ'. — ἦτοι? — ἰθυφαλλικόν codd. — 6 χάραν ξ'. — 7 τὸν ε' est in ξ'. — 8 ἦγουν ι'. — 9 σόφωνα Vrat., σύμφωνα ξ' ante corr. — λέγομεν bis habet μ'. — 11 Post πούς trium versuum spatium, in quo λήθη ἐγγόνει adscripsit miniator, est in μ', quæ ad lacunam, qua verba ἦτοι ἐφθ. — δίμ. καταλ. hausta sunt, spectare videntur. — 14 ἦγουν ι', ἦτο ξ'. — 16 κρητικῷ z. — ἦγουν ι'. — 18 καὶ post δὲ om. ξ'.

ρές. Τὸ ιγ' προκελευσματικὸν δίμετρον καταληκτικόν. ἐχρήσατο  
 δὲ προκελευσματικῶ ἐνταῦθα, ὡς τετράβραχὺς ἐστὶ, διὰ τὸ  
 ταχὺ τῆς φήμης. φησὶ γάρ· ὁθεν ὁ πολύφατος, καὶ ἐν ἐτέρῳ  
 νόον ὑπὸ γλυκυτάταις, διὰ τὸ ταχὺ τοῦ νοῦ, καὶ ἐν ἐτέρῳ· ὁπότ'  
 ἐκάλεσε πατήρ, διὰ τὸ ταχὺ τῆς κλήσεως. τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ 5  
 προκελευσματικός, ταχὺς ὡς ἐκ βραχέων συγκεείμενος. εὐκίνητα  
 γὰρ τὰ βραχέα, τὰ δὲ μακρὰ τῶν σωμάτων δυσκίνητα. Τὸ ιδ'  
 τροχαϊκὸν ὅμοιον τῷ ζ'. Τὸ ιε' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερ-  
 κατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου καὶ παίωνος α' καὶ συλλαβῆς.  
 ἐν τισὶ δὲ τῶν κώλων καὶ πεντασύλλαβός ἐστιν ὁ ἀντίσπαστος. 10  
 ἔμοι δὲ δίμετρον δοκεῖ ἀκατάληκτον ἔχον καὶ τὸν β' πόδα ἐπί-  
 τριτον πεντασύλλαβον. Τὸ ις' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταλη-  
 κτικὸν ἐξ ἀντισπάστου, διτροχαίου καὶ ἀναπαίστου. καλεῖται  
 δὲ τοῦτο Φαλαίκειον, ὅτε τὴν μὲν α' ἔχει ἀντισπαστικήν, τὰς  
 δὲ λοιπὰς ἱαμβικάς. ἐνταῦθα δὲ ἀντιπαθής ἐστὶν ἡ μῆξις αὐτοῦ. 15  
 Τὸ ιζ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖται  
 Φαλαίκειον ἀπὸ Φαλαίκου, ὡς εἴρηται. ἐπὶ τῷ τέλει ἐκάστης  
 στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς μόνῃ παράγραφος· αὕτη γὰρ ἐστὶ ση-  
 μεῖον τοῦ τέλους τῶν τε στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν.

Ἰστέον ὅτι πᾶσαι αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστροφαὶ τοῦ πα-20  
 ρόντος ἐπινικίου ὁμοίαι καὶ ἰσόμετρα ἔχουσι τὰ κῶλα τῇ α'. ὁ  
 αὐτός ἐστι λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἐξῆς πλὴν τοῦ ιδ'. ἐκείνο γὰρ ἐνὴλ-  
 λαγμένως ἔχει τὰς στροφάς.

1. 2 προκελ. — ἐχο. δὲ om. z. — 4. 5 τοῦ νοῦ — τὸ ταχὺ om.  
 z. — 12 τριμετρον ι'. — 15 ἀντιπαθείς z. — μῆξις est ι' est pro  
 μῆξις. — αὐτῶν ι'. — 17 ἐκάστης] πάσης ι'. — 18 στρ. τε x. ἀντ.  
 omnes præter ι'ζ'. — 18. 19 αὕτη — ἀντιστροφῶν om. ξ'. — 20—23  
 ἰστέον — στροφάς om. z.



## Περὶ τῶν κώλων τῶν ἐπωδῶν.

Αἱ ἐπωδοὶ κώλων ιγ'. Τὸ α' παιωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος β' καὶ ἱαμβικῆς συζυγίας καὶ συλλαβῆς ἐγὼ δ' ἀντισπαστικὸν τοῦτο φημι δίμετρον ἀκατάληκτον τοῦ α' ποδὸς ἀντισπάστου πεντασυλλάβου, τοῦ δὲ β' ἐπιτρίτου β'. Τὸ β' ἱαμβικὸν πενθημιμερὲς τοῦ α' ποδὸς ἀναπαίστου. Τὸ γ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας, ἀντισπάστου καὶ ἀναπαίστου ἢ βακχείου. καλεῖται δὲ τοῦτο Ἀλκαϊκὸν διὰ τὸ μέσον ἔχειν τὸν ἀντίσπαστον, ἐκατέρωθεν δὲ τὰς ἱαμβικάς. Τὸ δ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, σύνθετον ἦτοι ἀσυνάρτητον ἐξ ἱαμβικοῦ διμέτρου βραχυκατάληκτου, τὸν α' ἔχοντος πόδα τρίβραχυν ἥγουν χορείον, καὶ τροχαϊκοῦ πενθημιμεροῦς. εἴη δ' ἂν καὶ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ὅμοιον τῷ γ', τὸν α' ἔχον πόδα πεντασύλλαβον δι᾿ ἱάμβον, τὸν β' ἀντίσπαστον, τὸν δὲ γ' κρητικὸν ἦτοι ἀμφίμακρον. Τὸ ε' παιωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος β', ἐπιτρίτου γ' καὶ βακχείου. Τὸ ε' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου, δι᾿ ἱάμβου καὶ αὐθις ἀντισπάστου ἢ δι᾿ ἱάμβου ἢ ἐπιτρίτου διὰ τὴν ἀδιάρκον. καλεῖται δὲ τοῦτο Φαλαίκειον, ὡς τὴν α' χώραν ἔχον ἀντισπαστικὴν, τῆς δὲ λοιπᾶς ἱαμβικάς, ὡς εἴρηται. Τὸ ζ' ἰωνικὸν ἀπὸ μεζονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἰωνικοῦ καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ συλλαβῆς. Τὸ η' ἱαμβικὸν δίμετρον βραχυκα-

Scholium metricum epodorum deest in z φ'. Titulum om. ι'.

2 [α]ἱ ἐπωδοὶ κώλων ι' more Tricliniano, ἐκάστης ἐπωδοῦ τὰ καῖλα cett. (ἐκ. δὲ ἐπ. 5). — δεκατρία Vrat. μ', δέκα τρία Bæckh. — 4 δὲ ἀντ. codd. præter ι' μ' ε'. — 10 ἥγουν ι'. — 11 βραχυκατάληκτον Vrat. — 12 ἦτοι? — 14 ἔχοντα πόδα μ'. — 15. 16 παιωνικὸν et παίωνος ι' hic et infra. — 17 δι' ἱάμβον ε'. — 19 ἔχων ε'. — 19. 20 ἀντισπαστικὸν Vrat. et Bæckh. — 22 συλλαβῆς Bæckh tacite (vel ex Mosc. B?) pro συλλαβῶν.

τάληκτον. Τὸ δ' Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καὶ ἡμιόλιον καλεῖται ὡς ἔχον τὸν ὅλον πόδα καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ. Τὸ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται Ἀναχρεόντειον. Τὸ ἰα' Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος β' οἰκειοῦ τῷ μέτρῳ καὶ Ἰωνικοῦ. καὶ καλεῖται τοῦτο 5 Κλεομάχειον, τὸ δίμετρον δηλονότι. Τὸ εἰς ἐπιωνικὸν ἐξ ἀντισπάστου τρίμετρον καταληκτικόν· ἢ κατακλείς δὲ ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας καταληκτικῆς ἦτοι κρητικῷ· καλεῖται δὲ τοῦτο Ἀλκαϊκὸν ἐνδεκασύλλαβον. Τὸ εἰς χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθήμερες ἐκ χοριάμβου καὶ βαχχείου. Ἐπὶ τῷ τέλει 10 ἐκάστης ἐπφδοῦ κορωνίς, εἴτα παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῆς τελευταίας ἐπφδοῦ ἦτοι ἐπὶ τῷ τέλει παντὸς τοῦ ᾄσματος μόνος ἀστερίσχος, ὃς δηλοῖ, ὡς τὸ ᾄσμα τετέλεστα.

Ἰστέον ὅτι πᾶσαι αἱ ἐπφδοὶ τοῦ παρόντος ἐπινικίου ὅμοια καὶ ἰσόμετρα ἔχουσι τὰ κῶλα τῇ α'. ὁ αὐτὸς ἐστὶ λόγος καὶ ἐπὶ 15 τῶν λοιπῶν, εἰ καὶ μὴ ἔφθηνεν κἂν τοῦτοις δηλώσαντες τὰ περὶ τούτου. χρὴ δὲ ἐν πᾶσιν ἐπινικίοις τὰ σημεῖα τιθέναι ἐπὶ τῷ τέλει τῶν τε στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν καὶ τῶν ἐπφδῶν, ὡς ἐνταῦθα δεδῶγται.

7 κατακλείς Vrat. μ', κατακλής ξ'. — 8 ἦγονν κρητικῆς ι'. — τοῦτο] τοῦ μ'. — 10 ἦγονν ι'. — 13 ας om. ξ'. — 17 χρῆ ξ'. — ἐν ex ι' ξ' addidi. — 18 καὶ ἀντ. om. ξ'. — Post δεδῶγται in Matr. Vrat. ι' μ' ξ' haec adduntur: ὅτι τὰ γραφέντα περὶ τῶν μέτρων τῶν κώλων ἐν ἀρχαῖς πάντων τῶν Ὀλυμπίων ἐπινικίων καὶ τοῦ πρώτου μόνου τῶν πυθίων παλαιὰ ἐστὶ, διωρθώθη δὲ παρὰ τοῦ ἡμετέρου σοφιστοῦ ἦτοι μυσταγωγοῦ κρυοῦ δημοτρίου τοῦ τρικλινίου (παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου δ. τοῦ τρ. est in Matr. ι', nisi quod in hoc ante δημ. additur κρυόν, in μ' ξ' pro κρυοῦ κ' scriptum est), τὰ δὲ λοιπὰ τῶν πυθίων ἐμετρήθη παρ' αὐτοῦ πολλῶν τινῶν (τῶν add. edd. in quibus haec notatis de auctoribus scholiorum recentium in fronte horum scholiorum inseruntur) καθ' ἡμᾶς σοφῶν εἰς τοῦτο αὐτὸν προτρεψάντων.



- Γέγραπται ὁ ἐπινίκιος Ἰέρωνι τῷ Γέλωνος ἀδελφῷ νικήσαντι ἵππῳ κέλῃτι τὴν οἱ Ὀλυμπιάδα, ἣ ὡς ἔνιοι ἄρματι· ὁ δ' αὐτὸς καὶ τὴν οἱ νικᾷ κέλῃτι, τὴν δὲ οἱ τεθροίπῳ. ἦν δὲ Ἰέρων Δεινομένους παῖς. Δεινομένους γὰρ παῖδες τέσσαρες·
- 5 Γέλων, Ἰέρων, Πολύζηλος καὶ Θρασύβουλος. οὗτος δὲ ὁ Ἰέρων τύραννος ἦν Συρακουσίων, ἔσχε δὲ υἱὸν Δεινομένην. νικήσας δὲ τὰ Ὀλύμπια ἀνεκίρουξεν ἑαυτὸν Συρακούσιον καὶ Αἰτναῖον· ἔκτισε γὰρ πόλιν ἐν Σικελίᾳ Αἴτνην ὁμώνυμον τῷ ὄρει. συνέβη δὲ νικήσαντα αὐτὸν τὴν οἱ Ὀλυμπιάδα ἐν ταύτῃ τελευτῆσαι. τὸ
- 10 δὲ ὄνομα τοῦ νικῶντος ἵππου Φερένικος. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Βαχυλίδης (Fr. 6 ed. Bgk.)· Ξανθότριχα μὲν Φερένικον Ἀλφειὸν παρ' εὐρυδίναν πῶλον ἀελλοδόρομον νικήσαντα.

καὶ ὅσα δὲ ἐν τῇ βίβλῳ ἐγράφη σχόλια (σχήματα Vrat.) σημειώσεις τινὰς ἔχοντα ἐν ταῖς τῶν λέξεων ἐναλλαγῇς, ἃ καὶ σημείον τὸ διὰ μέλανος κεφάλαιον ἔχουσι (τὰ δ. μ. κεφάλαια ἔχ. ed. Rom., ἃ καὶ σημείον ἐκτὸς τὸ αὐτοῦ ἔχουσιν ὄνομα Matr. i') καὶ τ' ἄλλα τὰ κατ' ἄλλον τρόπον γραφέντα, καὶ ταῦτα τοῦ αὐτοῦ ἐστίν. Sequuntur in codd. scholia ad Ol. I.

1 Hoc primi Olympiorum carminis argumentum, quod omm. edd., ex Vrat. z i' μ' ξ' φ' novi, in quibus codicibus ante scholium metricum legitur. — Ceterum scholiis ad Ol. I in Vrat. Mosc. B ξ' (et in φ', in quo tamen nonnisi τοῦ μαγίστρου et μοσχοπούλου legi possunt), haec praefixa leguntur: τοῦ σοφωτάτου κυρίου θωμᾶ τοῦ μαγίστρου καὶ (τοῦ add. ξ') μοσχοπούλου κυρίου (Κρητὸς Boeckh edidit, num ex Mosc. B?) μανονῆλ σχόλια. ὅτι ἐνθα ἐστὶ (verba ὅτι ἐνθα ἐστὶ om. Vrat. ut videtur) καταρχὰς (κατ' ἀρχὰς Boeckh) σταυρός, εἰσὶ (ἐστὶ ξ') τὸν μοσχοπούλου. In Matritensi est: ἐξηγήσεις εἰς τὰ Ὀλύμπια τοῦ παιδάρχου. ὅν αἱ μὲν ἔχουσαι τὸ ἐρυθρὸν κεφάλαιόν εἰσι θωμᾶ τοῦ μαγίστρου, αἱ δὲ τὸ μέλαν μανονῆλον τοῦ μοσχοπούλου. — 2 et 3 κέλῃτι codd. — 4 δειναμένους γὰρ Vrat. — τέσσαρες παῖδες z μ' φ'. — 8 ἐπ' αὐτὸν i'. — 10 νικῶντος ξ'. — 11 ξανθότριχα codd. praeter i'. — 12 εὐρυδίνην ξ'. — πόλον ξ'. — ἀελλόδρομον Vrat. i' μ'. — νικῶντα i'.

1. Th. Ἐπειδὴ τέσσαρες ἀγῶνές εἰσι, Ολύμπια, Νέμεα, Ισθμια, Πύθια, οἱ μὲν τρεῖς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, ὁ δὲ τῶν Πυθίων εἰς Δελφοὺς γενόμενος, ὧν τὰ μὲν Ὀλύμπια καὶ Νέμεα εἰς τὸν Δία, εἰς Ποσειδῶ δὲ τὰ Ἰσθμια, τὰ δὲ Πύθια εἰς Ἀπόλλωνα ἐτελεῖτο, ἔστι δὲ καὶ τέσσαρα στοιχεῖα τὰ τὸ πᾶν συνιστῶντα, 5 πῦρ, ἀήρ, ὕδωρ, γῆ· ἐπεὶ ταῦτα οὕτως ἔχει, βουλόμενος τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα χρεῖττω τῶν τριῶν ἀποδείξαι καὶ δέον οὕτως εἰπεῖν· ὥσπερ τὸ ὕδωρ χρεῖττον τῶν ἄλλων στοιχείων καθέστηκεν, οὕτω καὶ ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν τῶν ἄλλων ἀγῶνων· ὁ δὲ οὕχ οὕτως ἐποίησεν, ἀλλ' ἄριστον μὲν ὕδωρ φησὶ τῶν ἄλλων στοι- 10 χείων. ἐπὶ δὲ τῇ συγκρίσει ταύτῃ ἐτέραν ποιεῖ λέγων· ὁ δὲ χρυσὸς διαπρέπει καὶ διαλάμπει ἔξοχα καὶ ἐξόχως καὶ ὑπερτάτως τοῦ μεγάνορος καὶ τοῦ τοῦς ἄνδρας μεγίστους κατὰ τε νοῦν καὶ ἰσχὺν ποιοῦντος νομίζεσθαι πλούτου. πλούτον δὲ ἐνταῦθα καλεῖ τὴν τῶν κτημάτων καὶ θρεμμάτων καὶ τῶν ἄλλων περιουσίαν. 15 θέλων δὲ δεῖξαι, πῶς ὑπερέχει ὁ χρυσὸς τοῦ πλούτου, φησὶν ἄτε, καὶ καθά, πῦρ αἰθρόμενον καὶ καϊόμενον καὶ λαμπόμενον ἐν

1 τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες edd. — 2 καὶ Πύθια edd. — τῇ ex ΓΑ addidi. — πελοποννήσω libri plurimi (non ἰ'). — 3 γενόμενος ξ'. — 4 τὸν ex ΓΑ addidi. — ποσειδῶ Γ, ποσειδῶ Αἰ', ποσειδῶνα cett. codd. et edd. — 5 πᾶν συνιστ. om. Γ. — 7 χρεῖττω] τρίτω ξ'. — 8 χρεῖτω ξ'. — 8—11 Verba καθέστηκεν — τῶν ἄλλων στοιχείων ex ΓΑἰ' addidi, in ceteris enim codd. et edd. exciderunt propter homœoteleuton, unde Heyne δὲ particulam ante τῇ συγκρίσει uncis inclusit, melius sane quam Bœckh, qui vitio aperto non offensus δὲ apodosi indicandæ inservire statuit. — 11 ἐπεὶ δὲ z. — τῇ om. ἰ'. — ταύτην Γ. — 12 διαπρ. καὶ om. Γ. — Verba ἔξοχα καὶ exciderunt in edd., καὶ excidit in ξ'. — 14 ἰσχὺν pro ψυχὴν ex ΓΑἰ' est. — τοῦ πλούτου ἰ'. — Post πλούτον in codd. præter ΓΑ et in edd. ex glossa Thomana ἢ τοῦ μεγαλήτορος τοῦτον (τοῦτον om. Vrat.) ποιοῦντος additum est. — 15 θρεμμάτων καὶ κτημάτων z. — 17 λαμπόμενον ex ΓΑ est pro λάμπων (λάμπων ξ').



νυκτί. ἄριστον δέ ἐστι τὸ ὕδωρ τῶν ἄλλων στοιχείων οὕτω φασὶ γὰρ οἱ φυσικοὶ αἴτιον τὸ ὕδωρ τῆς τῶν τριῶν οὐσίας εἶναι, καὶ τὸ μὲν λεπτομερέστερον αὐτοῦ ἀέρα γίνεσθαι, τὸ δὲ παχύτερον εἰς ἑαυτὸ καθιστάμενον γῆν, ἀποτελεῖν δὲ ἀπολεπτονόμενον τὸν  
 5 διάπυρον αἰθέρα, ἥτοι τὸ πῦρ. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ἐν ἀμέρᾳ (9).  
 ἥλιου γὰρ ἐν ἡμέρᾳ λάμποντος οὐδὲν τῶν ἄστρον ὁράται.

Μ. Ἄριστον μὲν ὕδωρ] τῶν ἄλλων δηλονότι στοιχείων.  
 τὰ γὰρ ὑπερθετικά ἐπὶ τὰ ὁμογενῆ αἰεὶ τὴν ὑπέρθεσιν ἔχει.

Μ. Ἄριστον] τὰ μὲν ὑπερθετικά χωρὶς ἐκείνων, πρὸς ᾧ  
 10 τὴν ὑπέρθεσιν ἔχει, πολλάκις λέγεται καὶ ἔχει ταῦτα συνυπα-  
 κουόμενα, ὡς ἐνταῦθα τὸ ἄριστον. τὰ δὲ συγκριτικά χωρὶς ἐκεί-  
 νων, πρὸς ᾧ τὴν σύγκρισιν ἔχει, οὐ δύναται λέγεσθαι, εἰ μὴ ἐπὶ  
 θεοῦ λαμβάνοιτο, ὡς τὸ κρεῖττον παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ.

gl. 1. \* \* τὸ προσήμιον ἐκ συγκρίσεως. — \* ἐστί. — τῶν  
 15 ἄλλων στοιχείων· πυρός, ἀέρος, γῆς. — 2. \* καίόμενον, λαμπό-

3 λεπτομερέστερον Γ, λεπτομερέστατον Αι". — γίνεσθαι ΓΔ, γίνεσθαι cett. — 4 ἐαυτόν ι'. — γῆν ἀποτ., ἀπολ. δὲ τὸν Vrat. z μ' φ' et edd., nisi quod ἀποτ. omm. edd., γῆν ἀποτελεῖν τὸ δὲ ἀπολ. τὸν ξ'. — 5. 6 Verba inde ab εἰκότως usque ad ὁράται in codd. præter ΓΔ omissa δὲ vocula ad v. 9 leguntur. — V. 7. 8 ego hoc loco inserui; in abq schol. Mosch. hoc ordine disposita sunt: schol. ad v. 18 (ὅς ἀμφέπει etc.), 24, 1 (ἄρ. μ. ὕδωρ etc.) 12, 19, 18 (θεμστεῖον etc.); in cett. codd. et edd. (z excepto, qui om. schol. ad v. 18. 12) schol. ad v. 18 inter scholia ad θεμστεῖον et θεμστεῖον σκῆπτρον legitur, reliqua ad singulos ad quos spectant versus adscripta sunt, nisi quod schol. ad v. 1 alteri scholio Mosch. ad eundem v. 1 scripto hoc modo insertum est: ἄριστον μὲν ὕδωρ] τῶν ἄλλων δηλονότι στοιχείων. καὶ γὰρ (γὰρ om. Vrat.) τὰ μ. ὑπερθ. ἐπὶ τὰ ὁμογενῆ αἰεὶ τ. ὑπερθ. ἔχει καὶ χωρὶς ἐκείνων πολλάκις λέγ. — 10 ἐπ. ἔχει α, ἔχει om. q. — 10. 11 συνυπ. ταῦτα ξ'. — Ceterum in φ' huic scholio, quod post scholium ad v. 4 in ipso legitur, verba χρυσοῦ μανονήλ cum cruce præfixa sunt.

μενον· — \*\* καιόμενον, λαμπόμενον ἐν νυκτί· ἐνταῦθα γὰρ  
σύναπτε τὸ νυκτί.

[3. Μ. Ὁ Ατὲ διαπρέπει] τὸ διαπρέπει λέγεται μὲν μεταβατι-  
κῶς μεσιτευούσης ἀεὶ προθέσεως· οἷον διαπρέπει τόδε ἐπὶ τοῖσδε,  
ἤγουν διὰ πάντων τούτων πρέπει, τουτέστι παραβαλλόμενον πρὸς 5  
πάντα ταῦτα ἀποκρύπτει αὐτά, καὶ ἐνπρεπές αὐτὸ μόνον δοκεῖ  
ἐν αὐτοῖς εἶναι. ἐπὶ πολλὰ δὲ ἀεὶ ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ποιεῖ-  
ται ταύτην τὴν ἐαυτοῦ μετάβασιν, καὶ οὐδέποτε ἐφ' ἑν· ὑπερ-  
θετικοῦ γὰρ τρόπον τινὰ δύναμιν ἔχει. δυνάμει δὲ ἔρχεται διὰ  
τὰ περιληπτικά τῶν ὀνομάτων, οἷον τὸ χορός, τὸ δῆμος, τὸ πλοῦ- 10  
τος. ταῦτα γὰρ ἐνικὰ ὄντα τῇ φωνῇ πληθυντικά τῇ δυνάμει εἰσὶ.  
λέγεται δὲ καὶ μόνον κατ' ἐξαίρετον, καθὰ καὶ τὰ ὑπερθετικά  
ἐνίοτε, ὡς ἐνταῦθα· Αἰθόμενον πῦρ διαπρέπει νυκτί. οὐ γὰρ  
πρὸς τὴν νύκτα παραβαλλόμενον ἐνπρεπές ἐστὶ τοῦτο γὰρ  
ἀσύνητον λέγειν· ἀλλ' ἐν νυκτί καιόμενον διαλάμπει, πρὸς τὰ 15  
ἄλλα δηλονότι παρατιθέμενον, ἃ λαμπρότητα ἔχει.

gl. 3. διαλάμπει· λάμβανε δὲ συνεκδοχικῶς τοῦτο πρὸς τὸ  
χρυσός.

4. Th. Οἱ λαμβάνοντες εἰς τὸ πλούτου ἔξωθεν τὸ ἐπί,  
καὶ τὸ ἔξοχα ἀντὶ τοῦ λίαν λέγοντες ληροῦσιν. ἔστι γὰρ ἡ τοι- 20  
αὕτη γενικὴ πρὸς τὸ ἔξοχα, τὸ δὲ ἔξοχα ἀντὶ τοῦ ἐπέκεινα.  
ὥσπερ οὖν ἐπέκεινα πάντων φαιμέν, οὕτω καὶ ἔξοχα πάντων.

3 Scholium ad v. 3 om. z. — τὸ διαπρέπει om. q. — μὲν ex abqξ'  
addidi, quidem eius voculae loco est in i'. — 4 μεσιτευούσης μ'. —  
6 ταῦτα πάντα q. — ἀπρεπές Vrat. — 6. 7 μ. εἶναι δοκεῖ ἐν αὐτοῖς  
εἶναι Vrat. μ'. — 7 δὲ καὶ ἀεὶ Vrat. i' μ' ξ' φ'. — 9 γὰρ om. i'. —  
11. 12 τῇ φωνῇ — ὑπερθετικά om. Vrat., ὄντα — ὑπερθετικά omm.  
μ' ξ' φ'. — 11 δυν. ἐστὶ i'. — 12 κατεξαίρετον bq. — 13 ὡς ταῦθα  
μ'. — 14 περιλαμβανόμενον i'. — 15 ἀλλ' ἐν νυκτί μ'. — τὰ om. i'.  
— 15. 16 τὰλλα a, τὰλλα Vrat. μ' ξ' φ'. — 16 λαμπράτως (sic) q.  
20 ληροῦσιν Γ Α, ἀμαθεῖς cett. — γὰρ Γ Α, δὲ cett. — 22 οὕτως  
(om. καί) Vrat. — ἔξοχα πλούτου Γ.



gl. 4. \* τοῦ τοὺς ἄνδρας μεγίστους κατὰ τε νοῦν καὶ ἰσχὺν δοκεῖν ποιοῦντος, ἢ τοῦ μεγαλάρχου ποιοῦντος. — \*\* τοῦ τοὺς ἄνδρας μεγίστους ποιοῦντος.

5. Th. Οὐ μόνον ἄθλον τὸ βραβεῖον, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀγών, ὡς ἐνταῦθα.

M. Εἰ δ' ἄεθλα] ἄθλον καὶ βραβεῖον τὸ αὐτό, ὡς λῆμμα καὶ δῶρον. λέγεται δὲ οὕτω τὸ διδόμενον γέρας τῷ νικήσαντι ἀθλητῇ ἀπὸ μὲν τῶν διδόντων αὐτὸ βραβευτῶν βραβεῖον, ἀπὸ δὲ τῶν ἀθλούντων ἄθλον. ἐνταῦθα δὲ ἄθλα λέγει τοὺς ἀγῶνας.

10 gl. 5. \*† ἀγῶνας. — \* ὕμνεϊν, φωνεῖν. — † φωνεῖν ἀντὶ τοῦ ὕμνεϊν.

6. Germ. Ἑλδεαι] ἀπὸ τοῦ ἐθέλω τραπέντος τοῦ θ̄ εἰς ὃ κατὰ Μακεδόνας γίνεται ἐθέλω, καὶ ὑπερθέσεως γενομένης

4 In cod. Ambrosiano H 7 inf., qui est generis Thomani (Y apud Mommsenum) hæc leguntur: ἰστέον ἔτι ὅτι ἄθλος ἀρσενικῶς ὁ τόπος καὶ τὸ ἀγώνισμα, οὐδετέρως δὲ ἐπὶ ἀγῶνος διδόμενον. καὶ περι-σπᾶται διότι ἄεθλος ἦν καὶ (adde συναίρεται) τὸ ε καὶ α εἰς α καὶ δέ-χεται περισπωμένην διὰ τὴν συναίρεσιν. — Ceterum scholium Thomani ad v. 5 om I, sed habet etiam A in margine minio scriptum. — 6 ἄθλα Vrat. — ἄθλον Vrat. — 7 δῶρον λέγεται. οὕτω q. — 8 μὲν] δὲ ι'. — βραβιαβεῖον q. — 9 ἄθλον λέγει Vrat. z μ' ξ' φ'. — 12 Si- milia leguntur in cod. Ambros. E. 77 sup. 2, qui est generis Tho- mani (Mommseni Φ) in pagina vacua ante textum: ἔλδαι τοῦ θ̄ τραπέντος εἰς δ κατὰ Μακεδόνας καὶ ὑπερθέσεως γενομένης, οἷον θέλω, θέλω, ἔλδω καὶ ἔλδομαι καὶ ἔέδομαι (sic) καὶ (adde κατὰ) πρόσθεσιν ἢ ἐπέκτασιν οὕτω: θέλω, ἐθέλω καὶ ὑπερθέσει ἐέλδω, ἐκ τούτου ἐέλδομαι. Præterea similia extant inter scholia Patmiaca p. 3. 4. — Ante τραπέντος Mommsen δ vocem addi iussit, minus necessario. — Ce- terum ad totum scholium hæc extat Mommseni annotatio: «Iterata resecare nolui. De re cf. Etym. M. v. ἐέλωρ. Sturz de dial. Maced. p. 31. not. — Cod. etiam in textu ἔλδαι φίλον ἦτορ.» — Alterum scholii comma ad γαργεῖν v. 5 spectat.

ἐέλδω, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔλδω καὶ ἔλδομαι· οἷον θέλω, δέλω· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐθέλω ἐδέλω, καὶ καθ' ὑπερήθεσιν ἐέλδω καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔλδω καὶ ἔλδομαι. § Ἄλλως. γῆρους ἢ φωνὴ λέγεται, ἢ ἔναρθρος ἤχησις τῆς φωνῆς καὶ αὐτὴ ἢ ἔναρθρος φωνή· ὅπερ ἐστὶ λόγος ὁ προφορικὸς. λόγος καὶ ὁ ἐνδιάθετος, ὃ ἐστὶν ὁ 5 διακριτικὸς· ὅθεν ἄρα κατὰ μετάληψιν γαρούειν τὸ διακρίνειν.

Germ. Διαφέρει ἥτορ καὶ κῆρ· ἥτορ μὲν κατὰ τοὺς δόξαντας τὴν ψυχὴν διαρρέουσαν καὶ φθινομένην ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω· οὗτω γὰρ ἐδόξαζον πνεῦμα ταύτην εἶναι· κῆρ δὲ παρὰ τὸ καίω· κατὰ ἐτέρους γὰρ τὸ ζωτικὸν καὶ θερμὸν αἷμα ψυχή. 10

gl. 6. ἐπιθυμεῖς. — ᾧ φίλη ψυχή.

7. Germ. Γερμανοῦ σχόλιον. Ἡέλιος σημαίνει τὰς δύο ἐνεργείας τοῦ πυρός. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ αὔω τὸ φωτίζω καὶ τὸ ἔλη ἢ θερμασία, καὶ κατὰ τοῦτο φιλοῦται. ἔκκοπτε οὖν τὰς αἱρέσεις τῶν χαριεστάτων φυσικῶν τῶν λεγόντων· οὐκ ἔστι 15 φωτεινὸς φύσει οὗτ' αὖ καυστικός, ἀλλ' ἐκ τῆς ἄγαν κινήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ παντός τὴν θέρμην ἔχει. ἔστι δὲ ἢ λέξις Ὀμήρου, παρ' οὗ καὶ ὁ νῦν ποιητὴς ἔλαβεν ὡς ἀπάνθισμα.

Germ. Ἐτέρα εἰχασία πρὸς πλείονα σύστασιν τῆς ἀποδείξεως τοῦ ἁγῶνος. 20

gl. 7. \*\* ἡλίου. — 8. ποταπὸν; φλογωδέστερον, λαμπρότερον.

9. Germ. Ἄστρον καλῶς εἶπεν ὀντοποιῶν, σεμνόνων τὸ

3 Delevi τὸ ante γῆρους. — 4. 5 ὅπερ ἐστὶ U. — 7 διαφέρ U, διαφέρουσιν Mommsen edidit. — 14 καὶ τοῦ ἔλη U, καὶ ἀπὸ τοῦ ἔλη coni. Mommsen; correxī. — 14. 15 ἐκκόπτων τὰς U et Mommsen, qui «deesse videntur nonnulla; fortasse talia τοῦτο δὲ λέγει ὁ Πίνδαρος (an ὁ Γερμανός;) ἐκκόπτων. . . λεγόντων, ὡς οὐκ . . .» — 15 οὐκ ἐστὶ Mommsen edidit, pessime. — 18 Ad calcem scholii «Cf. Etym. M. s. v. et (ubi similia leguntur) Schol. Il. β 413.» Mommsen. — 23 In initio scholii delevi vocem ἦ.



πρᾶγμα, ὥσπερ καὶ Ὅμηρος τὸ πρόσωπον Αἴαντος πρόσωπά φησιν (Il. VIII. 212).

Μ. Φαεινὸν ἄστρον ἀντὶ τοῦ ἀστήρ. διαφέρει ἀστήρ καὶ ἄστρον. ἀστήρ γὰρ ὁ μονομερής· ἄστρον δὲ τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων συγκείμενον.

gl. 9. λαμπρόν· τοιαύτη γὰρ ἡ τῶν ἀστέρων φύσις.

10. Th. Τὴν αἰθέρα ἐνταῦθα θηλυκῶς εἶπε ποιητικῶ ἔθει. ἐρήμης δὲ δι' αἰθέρος οἱ μὲν φασι τοῦ οὐρανοῦ πυρός, ὥπερ οὐ πλησιάζει τι τῶν πάντων διὰ τὸ αὐτοῦ θαπανητικόν· διὸ καὶ ἔρημόν ἐστιν· ἐγὼ δὲ φημι τὸν αέρα, ὅς ἐι καὶ πέτονται ἐν αὐτῷ ζῷα, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ οἰκεῖν ἐνταῦθα ἔρημός ἐστιν. ἄλλως τε καὶ τι τῆς ἐκείνων ἀλογίας γένοιτ' ἂν χειρόν, ἐπεὶ τὸ μὲν πῦρ ἄνω ὄν ἡμῶν οὐχ ὁράται, ἡμεῖς δὲ διὰ τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ αέρος διαφανοῦς ὄντος ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἀστέρας  
15 καταλαμβάνομεν. ὅτι δὲ καὶ τὸ αἰθὴρ ἀντὶ τοῦ αἵρ ἑύρηται, μαρτυρεῖ καὶ Ἀριστοφάνης λέγων περὶ τῶν νεφελῶν οὕτως (Nub. 569)· Ἡμέτερον πατέρ' αἰδέρα βιοθρέμμονα πάντων. ἐν

3 Scholium Mosch. in *abq* scholio Mosch. ad v. 10 subnexum est. — ἀστήρ et ἀστήρ καὶ ἄστρον *abq*, ἀστέρα et ἄστρον καὶ ἀστήρ cett. — μονοστερήν *q*. — 4 In codice Ambrosiano E. 77 sup. 2 supra laudato hoc scholium ineditum legitur: αἰθὴρ ὁ ἐν ὄψει αἵρ, ὁ ἐπάνω τοῦ αέρος καίόμενος ἐκ τοῦ ἡλίου. αἰθὴρ θηλυκὸν (sic) Ὅμηρος· αἰθέρος ἐκ δίης· καὶ Πίνδαρος οὕτως ἐνταῦθα ἐρήμης δι' αἰθέρος ὡσαύτως λέγεται αἵρ ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ γένους· Ὅμηρος· οἷη δ' ἐκ νεφῶν ἐρεβεννὴ φαίνεται αἵρ, καὶ· ἀστεροειδέα νῶτα διαφορέουσ' αἰθέρος. — 8 ἐρήμης ex *Γ Α* Vrat. *z* ξ' φ' est pro ἐρήμης (ἐρήμης μ'). — 8. 9 ὅπερ οὐ ξ'. — 9 τῶν πάντων *Γ Α* ι', τῶν παρόντων cett. — 10 ἔρημόν ἐστιν *Γ Α* ι', ἔρημός ἐστιν cett. — 11 τὰ ζῷα ξ'. — 11. 12 καὶ τί codd. et edd. — 13 διὰ τὸ ἐν μεταξὺ ξ'. — 13. 14 γῆς καὶ οὐρ. αέρος *Γ Α* ι', γῆς καὶ οὐρ. καὶ αέρος ξ', γῆς οὐρ. καὶ αέρος cett. codd. et edd. — 14 ἀστέρας *Γ Α*, ἄστρα cett. — 15 καὶ τὸ αἰθὴρ καὶ ἀντὶ *Α*. — 16 λεφελῶν φ'. — οὕτω *Γ Α*. — 17 ἡμέτερον μ' φ', ἡμέτερόν τε Vrat. — πατέρα Vrat. ξ'. — διοθρέμμονα *Γ*.

γὰρ τῷ ἄερι καὶ οὐ τῷ πυρὶ νεφέλαι συνίστανται, καὶ οὗτος  
 πᾶσι φυτοῖς καὶ ζώοις τὸ ζῆν παρέχει.

Μ. Ἐρήμας δι' αἰθέρος] παρὰ τοῖς Ἰωσιν οὕτω θη-  
 λυκῶς προφέρεται· ὡς ἡ χίων καὶ ἡ Μαραθῶν. οὐ πάντα δὲ τὰ  
 τοιαῦτα Ἰωνικά εἰσιν· ἐπεὶ καὶ οἱ Ἀττικοὶ πολλὰ τῶν ὀνομάτων 5  
 ἄρσενικά ὄντα θηλυκῶς ἐκφέρουσιν.

gl. 10. τοῦ μὴ ὑπό τινος οἰκουμένου ἀέρος.

11. Μ. Μηδ' Ὀλυμπίας] Ὀλυμπία, Πίσσα καὶ Ἥλις τὸ  
 αὐτό· Ὀλύμπια δὲ οὐδετέρως ὁ ἐκεῖ τελούμενος ἀγών.

Μ. Μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα] εἰ μὲν ἰκόμενοι γρά- 10  
 φεται, τὸ ἐξῆς ἔχει οὕτω· μηδὲ ἀγῶνα εἵπωμεν χρεῖττονα τοῦ  
 ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνος, ἀφικόμενοι εἰς τὴν πλουσίαν οἰκίαν τοῦ  
 Ἰέρωνος τὴν εὐδαίμονα· τὸ δὲ ὅθεν ὁ πολύφατος μέγχι τοῦ  
 Κρόνου παῖδα, διὰ μέσου οὕτως· ὅθεν, ἤγουν ἀπὸ τῆς Ὀλυμ-  
 πίας, ὁ ὕμνος, οὗ πολὺ κλέος, πλέκεται βουλαῖς σοφῶν, περι- 15  
 φραστικῶς ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν σοφῶν, ὥστε ὑμνεῖν τὸν παῖδα τοῦ  
 Κρόνου, τουτέστι τὸν Δία, ὅς ἐστι δεσπότης τοῦ ἀγῶνος. εἰ δὲ  
 ἰκόμενοις, οὕτω· μηδὲ ἀγῶνα εἵπωμεν χρεῖττονα τοῦ ἀγῶνος  
 τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ· ὅθεν, ἤγουν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας, ὁ ὕμνος, οὗ  
 πολὺ κλέος, πλέκεται ἡμῖν νοήμασι σοφῶν, ὥστε ὑμνεῖν τὸν παῖδα 20  
 τοῦ Κρόνου, ἀφικομένους εἰς τὴν πλουσίαν οἰκίαν τοῦ Ἰέρωνος, τὴν

1 οὐ omm. Vrat. *ι'* ; — καὶ οὐκ ἐν τῷ edd. — Ante νεφέλαι (νεφέ-  
 λαις Γ) delevi αἰ cum codd. — οὕτως *z* ξ'. — 2 ζώοις καὶ φυτοῖς φ'.  
 — 3 ἐρήμας Vrat. *ι'* μ' ξ'. — οὕτως Vrat. — 4 προφέρονται Vrat.  
 — χίων Vrat. *ι'* ξ' et φ' ante corr. — τὰ om. q. — 5 εἰσιν *abq*, ἐστίν cett.  
 — 6 ἄρσενικά *a*. — Post ἐκφέρουσιν in *abq* scholium Mosch. ad v. 9  
 sequitur. — 8 μὴ δ' Vrat. ξ' φ'. — ὀλ. ἀγῶνα in lemmate codd. præter  
*abq* et edd. pleræque. — πίσσα ξ'. — 8. 9 τὸ αὐτό om. q, qui præterea  
 ἥλις et v. 9 ὀλυμπία exhibet. — 10 σύνταξις Vrat. in marg. — 11 οὕτως  
*aq* Vrat. — εἵπωμεν q, εἵπημεν Vrat. — 18 οὕτως q. — εἵπωμεν q.  
 — 19 ἤγουν] ἡ q.



μαχαρίαν. τὸ δὲ πᾶν ἔχει οὕτω· κράτιστον μὲν ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῶν  
 ἄλλων δηλονότι στοιχείων· ὁ δὲ χρυσὸς περιφανής ἐστιν ἐξόχως  
 ἐπὶ τοῦ ὑπερφανίαν ἐμποιοῦντος πλούτου, καθὰ πῦρ διὰδηλόν  
 ἐστὶν ἐν νυκτὶ καϊόμενον. εἰ δὲ (5) ἀγῶνας ἐθέλεις ὑμνεῖν, ὦ  
 5 προσφιλὲς ἐμοὶ ψυχή, μὴ ζήτει ἰδεῖν ἐν ἡμέρᾳ ἄλλον ἀστέρα λαμ-  
 πρὸν θερμότερον τοῦ ἡλίου, δι' ἐρήμου τοῦ αἰθέρος, φερόμενον  
 δηλονότι· ἔγουν μὴ ὑπὸ νεφελῶν κρυπτομένου· ὅτε γὰρ ἀσυν-  
 νεφής ἐστὶν ὁ οὐρανός, τότε ἡ τοῦ ἡλίου δείκνυται θερμότης·  
 μηδὲ ἀγῶνα (11) εἵπωμεν κρεῖττονα τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνος·  
 10 ὅθεν, ἔγουν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας, πλέκεται ἡμῖν ὁ ὕμνος, οὐ πολλὸ  
 κλέος, νοήμασι σοφῶν, ὥστε ὑμνεῖν τὸν παῖδα τοῦ Κρόνου (16)  
 ἔγουν τὸν Δία, ἀφικομένοις εἰς τὴν πλουσίαν οἰκίαν τοῦ Ἰέρω-  
 νος, τὴν εὐδαίμονα, τουτέστι τὴν Σικελίαν· ἔς, ἔγουν ὁ Ἰέρων,  
 διέπει βασιλείαν (19) δικαίαν ἐν τῇ Σικελίᾳ τῇ πολυμήλῳ, ἀντὶ  
 15 τοῦ τῇ πολυθρέμῳ, ὀρεπόμενος μὲν, ἔγουν τρυγῶν, ἀπανθι-  
 ζόμενος ἀπὸ πασῶν τῶν ἀρετῶν τὰ ἐξαίρετα. λαμπρόνεται δὲ  
 (22) καὶ ἐν ἀώτῳ μουσικῆς, ἀντὶ τοῦ ἐν ἐξαίρετοις μέλεσι μου-

1—4 Verba τὸ δὲ πᾶν — ἐν νυκτὶ καϊόμενον tum ea quæ infra  
 post δεικνύται θερμότης (8) usque ad finem scholii leguntur omm.  
 edd., nisi quod τὴν εὐδαίμονα — πολυθρέμῳ inter μαχαρίαν et εἰ δὲ  
 ἀγῶνας inserunt et ἐν ἀώτῳ μουσικῆς — συνεστιωμένους ἔχουσιν  
 inde ab Oxonn. ante schol. ad v. 24 edunt nullo lemmate addito. —  
 2 στοιχείωι δηλονότι codd. abq exceptis. — ἔξοχα Vrat. — 3 ὑπερ-  
 φάνειαν z. — 4 θέλεις edd., ἐθέλεις z, qui om. ὑμνεῖν — ζήτει. —  
 ᾧ Bæckhii editio. — 5 ἐμὴ quod Beck coniecit est in Vrat., sed η  
 punctis suppositis rursus damnatum. — ψυχῆς a. — μηδὲ edd. —  
 τινὰ post ἄλλον additur in edd. — 6 φερόμενην q. — 7 κρυπτομένου  
 abq, κρυπτόμενον cett. — 7. 8 ἀσυννεφής b Vrat. z μ' ξ' φ'. — 8 ἡ om. φ'.  
 — θερμότης q et μ' post corr., θερμότητος Vrat. — 9 εἵπομεν bξ'. —  
 10 πλ. ὁ ὕμνος ἡμῖν codd. præter abq. — 14 πολυμήτω φ'. —  
 15 τῇ omm. z ἰ'. — πολυθέρμῳ a. — ὀρέπων ἰ'. — μὲν abq soli  
 exhibent. — 17 μουσικῆς om. ἰ'. — ἐν abq [φ'] soli exhibent.

σιχῆς κατ' ἐκείνο τὸ μέρος, ὃ παίζομεν οἱ ἄνθρωποι θαμά, ἀντὶ τοῦ πολλάκις, περὶ φίλην τράπεζαν, ἀντὶ τοῦ φιλικήν, ἔχουν φίλους συνεστιωμένους ἔχουσιν.

gl. 11. ἔχουν τοῦ Ὀλυμπιακοῦ.

12. M. Ἀνυπότακτον] ὀριστικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ, ὡς ἐν 5 τῷ· ἵνα εἴδομεν (Il. I, 363).

gl. 12. χρεῖττονα. — λέξομεν.

13. Germ. Ὅθεν ὁ πολύφατος] ὅθεν, ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας, τελικοῦ αἰτίου· σοφῶν δὲ μητίεσσι, ποιητικοῦ αἰτίου.

gl. 13. ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιακοῦ. — πολυθρύλλητος· ἐκείνον 10 γὰρ νικῶντες οἱ ἄνδρες πρὸς ἑαυτοὺς αὐτῶν τοὺς σοφοὺς ἐπαίρουσιν.

14. Germ. Ἀμφιβάλλεται] οἷονεὶ τοῦτο κατασκευάζεται τὸ ὑμνεῖσθαι τὸν Δία, οὗ οὐδεὶς ἐστὶν ἕτερος αἷτιος ἢ ὁ ἴερων. 15

1 μέλλος ex μέρος miniator in φ'. — 2 περὶ φίλει τράπεζαν μ'. — 3 συνεστιωμένους ξ'. — E codice Ambrosiano H 7 inf., qui est generis Thomani, hæc ad ἀγών spectantia exscripsi: ἀγῶνα· ἀγῶν σημαίνει πέντε· τὸν τόπον ὡς ἐν τῷ· λειψαν δὲ χώρας (sic, lege χορούς), καλὸν δ' εἶδοναν ἀγῶνα, — τὸ πλῆθος τῶν συναθροισμένων θεατῶν ὡς ἐν τῷ· λυτὸς (l. λυτο δ') ἀγών, — τὸ ἐπὶ τῷ ἔθροισμα· Ἡρῇ μετ' ἀγῶνα νηῶν (l. νεῶν) καὶ Παλλὰς Ἀθήνη, — τὸ ἄθλον, — τὸν ναὸν ὡς ἐν τῷ· θεῖον δύσονται ἀγῶνα. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγω ἢ ἀπὸ τοῦ γωνία μετὰ τοῦ στερικοῦ α· ἀγών ὁ κυκλοτερὴς καὶ μὴ ἔχων γωνίαν. — 5 De loco, quo hoc scholium in codd. Mosch. positum est v. p. 52. — ἀντὶ τοῦ (τοῦ ex τὸ) ὑποτακτ. q. — 6 ἴδωμεν Vrat. μ'φ', ἴδωμεν ξ'. — ἄμφο post εἴδομεν addunt edd. — 13 Scholio Germani quod in U ad v. 16 post verba πιθανά τερον γὰρ τῆς νίκης Ὀλυμπιακῆς οὔσης τὸν Ὀλύμπιον Δία παρὰ τῷ Ὀλυμπιονίκῃ ἀνυμνεῖσθαι insertum legitur, ego lemma ἀμφιβάλλεται præfixi collato scholio vet. ad v. 13 (ἐκ τοῦ Ὀλύμπου [?] περιβάλλεται ταῖς τῶν σοφῶν μητίεσσι καὶ ὑπὸ πάντων τούτων κατασκευάζεται); præterea κατασκευάζεται scripsi pro κατασκευάζει, delevi τοῦ inter τὸ et ὑμνεῖσθαι, denique οὗ ante οὐδεὶς addidi.



gl. 14. ἐπέρχεται. — 15. γνώμαις. — † βουλαῖς, νοήμασι.  
— ὑμνεῖν αὐτούς.

16. Th. Κρόνου παῖδα οἱ μὲν πρὸς τὸ ἐστίαν συντάσσουσι ληροῦντες· ἐπλανήθησαν δὲ εἰς τοῦτο, διότι ἡ καταρχὴς 5 τὴν οἰκίαν εὐροῦσα ἡ Ἑστία ἦν, ἣτις ἦν Κρόνου θυγάτηρ, ἀφ' ἧς καὶ τὴν οἰκίαν ἐστίαν λέγομεν. ἐγὼ δὲ Κρόνου παῖδα λέγω τὸν Δία, ὃν δίκαιον ἐπαινεῖσθαι πρὸ τῶν νενικηκότων διὰ τὸ αὐτοῖ τὴν πανήγυριν εἶναι, εἰς ἣν οὗτοι ἐνίκησαν. πρῶτον δὲ καθολικῶς 10 ἐπαινεῖν τοὺς νικῶντας· ἐπειδὴ ὁ νῦν νενικηκὼς ὁ Ἰέρων ἦν, αὐτὸς δὲ ἦν ὁ πρὸς τοῦτον τὸν ἔπαινον ἐργαζόμενος, διὰ τοῦτο πρὸς τὸν Ἰέρωνα τὸν λόγον ἀπέτεινε, καὶ ἔστι τὸ ἰχομένους δι' ἑαυτόν.

Germ. Τὸ ἰχομένους ἀντὶ τοῦ ἰχόμενοι καὶ παραγενόμενοι λέγει· τῇ γὰρ αἰτιατικῇ ἀντὶ ὀρθῆς κέχρηται· ὅπερ 15 οὐκ οἶμαι· λόγον ἔχειν. συντάσσεται δὲ καὶ μετὰ αἰτιατικῆς καὶ εὐθείας.

gl. 16. τὸν Δία. — πλουσίαν. — 17. μαχαρίαν.

18. Germ. Ἀμφέπει τὸ περιέπει, οἶονε θεραπεύει ἢ ἀντὶ τοῦ βασιλεύει τῆς εὐδαίμονος Σικελίας· ἡ γὰρ πολύμηλος εὐδαί- 20 μων ἀπὸ μέρους νοοῖτο.

3 Κρ. παῖδ' ἐς ἀφνείν est lemma in codd. et edd. præter ΓΑ Vrat. z ἰμ'. — ἐστία Α'ξ', ἐστίας z. — 4 ληροῦντες ex ΓΑ addidi. — Verba ἐπλανήθησαν δὲ εἰς τοῦτο unciis inclusit Beck (quem Heyne secutus est) hac nota addita: «Vulgo post συντάσσουσιν punctum, post τοῦτο comma, ita ut verba διότι z. τ. λ. viderentur causam continere τοῦ ἐπλανήθησαν, male, itaque ita interpunxi, ut ista causam indicarent, cur συντάσσουσιν.» Sed verba ἐπλ. z. τ. λ. hæc significant: In hunc autem errorem eo inducti sunt, quod . . . κατ' ἀρχάς zλξ'. — 5 ἦν τοῦ κρ. ἰ'. — 10 ἐπαινεῖν ΓΑ, ἐπαίνοισι zμ'φ', ἐπαινοῦσι cett. — 10. 11 Verba αὐτὸς δὲ ἦν ex Γ' addidi. — 11 τὸν post πρὸς excidit in edd. — 13 Post τὸ deleui δέ. — 18 Post ἀμφέπει deleui δέ voculam.

*Germ.* Θεμιστεῖον] ὅτι τὸ σκῆπτρον τῆς Θέμιδος τοῖς βασιλεῦσιν ἐδόδοτο.

*M.* Ὅς ἀμφέπει] ἀντὶ τοῦ διέπει. περιέπειν γὰρ ἐστὶ τὸ φύλον τινὰ κυβερνᾶν καὶ θάλλειν, διέπειν δὲ τὸ διοικεῖν· ἐνταῦθα δὲ ὁ λόγος τὸ δεύτερον ἀπαιτεῖ. 5

*M.* Θεμιστεῖον] τοῦτο ἡ μὲν ἀναλογία προπαροξύνει, ἡ συνήθεια δὲ περισπᾷ. ἐπικρατεῖ δὲ ἡ συνήθεια, ὥς καὶ ἐν τῷ χάριεν. καὶ κεῖνο γὰρ, ὅσον κατὰ τὴν ἀναλογίαν, ἐπὶ τῆς παραλογούσης ἂν εἶχε τὸν τόνον, ἀλλ' ἡ συνήθεια προπαροξύνουσα αὐτὸ ἐπεκράτησε. 10

gl. 18. δίκαιον, ἔννομον. — διεξάγει, περιέπει.

19. *M.* Θεμιστεῖον σκῆπτρον] σκῆπτρον ἡ βασιλικὴ ῥάβδος. ἀπὸ ταύτης δὲ ἐνταῦθα τὴν βασιλείαν θέλει δηλοῦν. τοῦτο δὲ καὶ παρὰ τῷ πεζῷ λόγῳ ἐστὶν ἐν χρήσει.

*Tr.* Σκᾶπτον κατὰ Δωριεῖς τὸ σκῆπτρον, ἀποβολῇ τοῦ ρ 15 γινόμενον.

1 Germani verbis ὅτι — ἐδόδοτο quæ in *U* his veteris scholiastæ verbis Σκᾶπτον· κατὰ Δωριεῖς τὸ σκῆπτρον σκᾶπτον λέγεται ἀποβολῇ τοῦ ρ subiunctæ sunt, lemma Θεμιστεῖον ego præfixi. — 3 Ὅς et ἀντὶ τοῦ ex *abqξ* addidi; θεὸς ἀμφέπει est lemma in *Vrat.*, Θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει in *μ'φ'*, quæ cum *Vrat.* etiam περιέπει pro διέπει exhibent. — 6 Scholium cui lemma Θεμιστεῖον præfixum est, in codd. Mosch. post scholium Mosch. ad v. 19, in cett. codd. et edd. ante ὃς ἀμφέπει — ἀπαιτεῖ legitur, hoc non male. — 7 ἡ δὲ συνήθεια edd. — εἰκρ. δὲ καὶ ἡ *q.* — καὶ ex *aqi'* addidi. — 8. 9 ἐπὶ τῆς παραλ. ἂν om. *q.* — 9 προπαροξύνουσα *abi'*, omm. *μ'φ'*, προπαροξύνουσα cett. — 12 σκᾶπτον (ἐν πολυμάλῳ add. Bæckh) est lemma in edd., Θεμ. σκᾶπτον in *Vrat.* *ι'ξ'φ'*, Θεμ. σκᾶπτον in *μ'*, — in textu libri Moschopulei σκᾶπτον exhibent, quod fort. hic quoque restituendum est; σκᾶπτον vetusta lectio est, quam etiam Triclinius servavit. — «Ed. [Rom.] Call. Br. pro σκῆπτρον habent σκῆπτον. Num forsitan: σκῆπτον, σκῆπτρον?» Beck, male. — 13 ῥάβδος et ῥαῦδος codd. nonnulli. — ἐθέλει *Vrat.*



Germ. Πολυμάλῳ] ἤγουν τῇ πολυθρεμιάτῳ, ἢ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῶν μῆλων· ἐκεῖ γὰρ περισσῶς λέγεται φυῆναι· ἢ πολυχάρῳ· καὶ Όμηρος (Π. IX. 542)· καὶ αὐτοῖς ἄνδρεσι μῆλων.

gl. 19. ἀρχήν. — τῇ πολυθρέμιοι ἢ τῇ πολυχάρῳ. —

5 20. καρπούμενος, λαμβάνων. — 21. τὰ ἀκρότατα. — ἤγουν εἰς πᾶσαν ἀρετὴν ἄκρος ὢν· — † τῆς ἀνδρίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ἐξῆς.

22. Germ. Ἀγλαΐζεται] ἢ ὅτι αὐτὸς μελικὸς ἐστίν, ἢ ὅτι φιλακροάμων ἐστὶ τῶν ῥῥῶν καὶ τῆς μουσικῆς· ἢ ὡς ὅτε πᾶν 10 δένδρον, φησὶν, ἀναπνέον ἀναφύει τὰ ἄνθη, ἢ ἄλλοπαθεῖς.

Th. Δέον ἀγλαΐζόμενος εἰπεῖν πρὸς τὸ δρέπων ἀγλαΐζεται εἶπεν. εὐρηται δὲ καὶ παρὰ πᾶσι λογοποιοῖς. φησὶ γὰρ ὁ Συνέσιος· τὰ μὲν ἄλλα σώφρων καὶ μέτριος ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν βίῳ γενόμενος, ἀλλ' ὑπὲρ εὐγενείας ἀμφισβητῶν τῷ Κέκροπι 15 διετετέλεσε. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν· ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικῆς ἐν αῳτῳ, ἦτοι μουσικῇ, περιφραστικῶς δείκνυσιν αὐτὸν εἰργάνης ἀπολαύοντα καὶ οὐ πολέμους ἔχοντα. εἰργανίας γάρ ἐστι καταστάσεως μουσικῇ καὶ αὐλοῖς τὴν ψυχὴν θέλειν.

gl. 22. λαμπρύνεται, κοσμεῖται.

20 23. Germ. Ἐν αῳτῳ, οἷα παίζομεν] οὐ σπουδαῖον

1 Post πολυμάλῳ delevi δέ voculam. — 8 μερικὸς U et Mommsen; possis etiam cum schol. vet. μουσικὸς scribere. — 9 ῥῥῶν. — Μουσικῆς. ἢ ὡς ὅτι πᾶν etc. U et Mommsen. — Quis φησὶν? — 11 Lemma ἀγλαΐζεται add. Bæckh. — δέον om. Vrat. — γλαΐζόμενος, Vrat. — δέον εἰπεῖν ἀγλ. edd. — δρέπων ΓΑξ', δρέπω ἰ, μέτρον cett. — 12 τοῖς πᾶσι Α, πᾶσι τοῖς ἰ, τοῖς edd. — «Synesii locum nondum reperire potui. Utuntur frequenter huius episcopi auctoritate vett. Grammatici» Beck. — 13 ἐν τῷ ἑαυτοῦ edd. — 14 Post ὑπὲρ delevi τῆς cum ΓΑ' ξ'. — εὐγενίας ξ'. — 14. 15 κερόπιδι ἐτέλεσε Vrat. — 15 δὲ τοῦτο εἰπεῖν μ' φ'. — δὲ post ἀγλ. om. ἰ. — 16 ἦτοι μουσικῆς Γ, ἦτοι μουσικῇ ξ'. — 17. 18 γὰρ ἔτι z. — 18 μουσικῇ ξ'.

ἀνδρῶν καὶ ἐργηγορότων καὶ νηφόντων τὸ ἄδειν, ἀλλὰ λίγων  
καὶ οὐδ' ἐν ἐτέρῳ καιρῷ ἀδόντων ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τῆς τρα-  
πέζης. φίλαν δὲ (24) ἀντὶ τοῦ φιλοποιόν, ἐν ᾗ συναθροίζον-  
ται πάντες οἱ φίλοι, οὐδείς δ' ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἢ ἐν ᾗ γίνονται  
οἱ φίλοι.

5

gl. 23. τῷ ἀπανθίσματι· ἀπάνθισμα δὲ μουσικῇ ἰ ψῶδ  
καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ἡδονή.

24. M. Θῖα παίζομεν] ἀντὶ τοῦ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ο  
παίζομεν. ὁμοιωματικὸν ἀναφορικὸν δεικτικὸν ἀντὶ ἀναφορικῷ  
δεικτικῷ. τοῦτο δὲ καὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐστὶν ἐν χρήσει. 10

gl. 24. καθά. — 25. συνεχῶς· τὸ δὲ ἀμφὶ καθ' ὑπέρβα-  
τον πρὸς τὸ τράπεζαν λάμβανε.

26. Th. Τὸ Δωρίαν οἱ μὲν φασιν ἱστορικῶς διὰ τοῦτο ὅτι  
πρῶτοι οἱ ἐν Παρνασῷ Δωριεῖς λύραν ἐπήξαντο· οἱ δὲ μυθικῶς  
ὅτι πρῶτος Ἑρμῆς ταύτην πῆξας Ἀπόλλωνι δῶρον ἔδωκεν· οὗς 15  
αὐτὸς χαίρειν ἐάσας Δωρίαν νόει τὴν Δώριον μέλος ἤσασαν ἐν  
τῷ Ἰέρωνος ἐπινικίῳ, ἢ ὅτι ὁ ἐπινίκιος Δωριστὶ συνετέτακτο.  
εἰς δὲ ὁρμονίαι τρεῖς· Δώριος, Φρύγιος, Λύδιος. ἀναλαμβάναν  
δὲ, ὡ Πίνδαρε, τὴν Δωρίαν φόρμιγγα καὶ ὕμνει τὸν Φερένικον

3 ἀθροίζονται Mommsen edidit. — 8 De loco quo hoc scho-  
lium in codd. Mosch. positum est, vide p. 52. — 8. 9 μέρος ἐπαί-  
ζομεν et ὁμοιωτικόν a. — 9 δεικτικόν omm. edd. — Ante v. 13 in  
i' ξ' et minio scriptum in superiore margine libri φ' hoc scholium  
legitur: Ἀλλὰ Δωρίαν] ἦτοι (ἡγουν i', in φ' hæc usque ad μέλη  
abscisa sunt) τὴν (τὴν om. i'') τοῖς Δωρίοις μέλεσιν ἀρμόζουσιν. τρία  
εἰς μέλη Δώριον, Φρύγιον, Λύδιον. Quæ ex schol. vet. ad v. 26 ex-  
cerpta sunt. — 13. 14 διατοῦτο ὅτι πρῶτον A. — 14 δωριεῖς ξ'. —  
15. 16 οὗς αὐτοὺς edd. ante Heynium. — 16 χαίρειν ex ΓA addidi.  
— μέλλος Γ ξ'. — ἤσασαν Heyne coniecit, et ἄσασαν est in ΓA i' ξ',  
ἄσαν Vrat., ἄσαν μ', ἤσαν φ', οὔσαν edd. ante Bæckhium, qui ἔδου-  
σαν edidit. — 17 ὁ om. ξ'. — συνετέτακτο Γ' ξ'. — 18 λυδῖος φρύγιος  
ξ'. — καὶ λυδῖος Γ. — 18. 19 ἀν. δὲ ὡ Πίνδαρε ΓA, ἀν. ὡ ψυχῇ cett.



ἵππον τοῦ Ἰέρωνος καὶ τὴν Πίσαν, εἰ ἄρα σοι ἡ τούτου χάρις  
τὸν νοῦν ἡφφρανε.

gl. 27. κιδάραν. — † ἐν ᾧ ἦν χρημαμένη.

28. Τη. Πίσα χώρα καὶ Ἀλφειὸς ποταμὸς πλησίον Ἡλιδος ἐν  
5 Πελοποννήσῳ εἰσί. λέγουσι δὲ τινες τὴν Πίσαν καὶ τὴν Ἥλιν πάνυ  
πλησίον εἶναι, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἀληθές· πεντήχοντα γὰρ στάδια  
ἀλλήλων διεχούσι. Πίσα δὲ ἐκλήθη ἀπὸ Πίσης τῆς θυγατρὸς  
Ἐνδυμίωνος. ἐλέγετο δὲ ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος καὶ Πίσα καὶ Κρό-  
νιος λόφος. τὸ δὲ Σῦτο παρ' Ἀλφεῶ, καταχρηστικῶς εἶπεν· οὐ γάρ  
10 ἔστιν ἐν τῷ τοῦ ἀγῶνος τόπῳ οὗτος ὁ ποταμός, ἀλλὰ πόρρω.

gl. 28. ὦ φυγή. — ἐνταῦθα γὰρ ἐτελοῦντο τὰ Ὀλύμπια·  
ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Πίσης τῆς Ἐνδυμίωνος θυγατρὸς. — 29. οὔτω  
γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ τοῦ Ἰέρωνος ἵππος. — ἡδονή. — 30. τὸν σόν.  
— ἡδὺ γὰρ ἐμοὶ τὸ φροντίζειν περὶ αὐτῶν καὶ ἱμνεῖν. —  
15 31. \* \* φροντίζειν ἐποίησε.

32. Germ. Τὸ σῦτο δέμας ἀντὶ τοῦ ὅστις ὥρμησε τὸ  
δέμας πρὸς τὸν δρόμον. § ὥρμα πρὸς τὸν δρόμον.

gl. 32. ὅστις ὁ ἵππος ἢ ὁπότε. — ποταμῷ. — ὥρμητο· —  
† ἀντὶ τοῦ ἐσεύετο αὐτὸς ὁ Φερένικος. — 33. ἀνθόρμητον καὶ  
20 μὴ δεόμενον κέντρον πρὸς κίνησιν ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἵπποι, ἥρουν  
ἄψογον· ὁ γὰρ φόγος ὥσπερ τι κέντρον τοῖς ἐνδεχομένοις. —  
34. τῇ νίκῃ. — προσεπέλασε. — τὸν αὐτοῦ κύριον Ἰέρωνα.

1 τοῦ omm. edd. — Πίσαν ΓΑ. — 2 ἡφφρανε ΓΙ', ἡφφρανε  
Α, εἴφρανε z μ' φ', εἴφρανε cett. — 4—10 Πίσα — πόρρω om.  
z. — Πίσσα Γ Α. — 5 πελοποννήσῳ Γ Α Vrat. μ' ξ' φ'. —  
πίσαν Γ Α hic et infra. — ἥλιν Vrat. — 7 πίσσης etiam ξ'. —  
8 ἐνδυμίωνος Vrat. μ' φ', ἐνδυμίωνος ξ'. — 8. 9 κρόνιος ξ'. —  
9. 10 γὰρ ἔστιν φ'. — 12 πίσσης codd. — 16. 17 Verba τὸ δὲ  
(sic) σῦτο — τ. δ. π. τ. δρόμον in U scholio veteri ad v. 32 post  
Ἡλιν inserta sunt; tum τὸ δὲ σῦτο δέμας (sic) ἀντὶ τοῦ ὥρμα πρὸς  
τὸν δρόμον in scholio vet. ad v. 33 post verba ἄνευ κέντροιο θένουσαι  
leguntur.

35. Th. Ἰπποχάρμαν] τὸν τῇ ἱππικῇ χαίροντα. καλῶς δὲ τὸ ἐπίθεον τῷ βασιλεῖ διὰ τὸ ἵπποτροφεῖν, ἵνα δείξῃ ὅτι οὐ τύχης γέγονε τὸ τῷ Φερεινῷ χρήσασθαι, ἀλλ' ἐπιστήμης καὶ τῆς αερί τοῦ πράγμα ἐπιμελείας.

gl. 35. Συράκουσα πόλις Σικελίας. — τὸν ἐν τοῖς ἱππι- 5 κοῖς χαίροντα ἢ τὸν ἱππικώτατον. — \* \* οὕτω χρὴ τὸ κῶλον τοῦτο γράφειν διὰ τὸ μέτρον.

37. Germ. Εὐάνορι] τῇ ἀνδρειοτάτῃ, τῇ εἰς διδούσῃ τοῖς ἀνδράσιν.

gl. 37. αὐτῷ τῷ Ἰέρωνι ἢ τῷ ἱππῳ. — † αὐτῷ, ἥτοι αὐτοῦ 10 τοῦ Ἰέρωνος. — \* τῇ εὐδαίμονας ἐργαζομένη τοὺς ἄνδρας διὰ τὰς ἐν Ὀλυμπίᾳ νίκας ἢ τῇ ἐχούσῃ καλοὺς ἄνδρας καὶ γενναίους.

38. Tr. Πέλοπος ἀποικίᾳ] ἥτοι τῇ Πελοποννήσῳ, ἣν ᾤκησεν ὁ Πέλοψ ἀποικισθεὶς τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος τῆς Λυδίας.

M. Μεγασθενής] τὰ παρὰ τὸ σθένος καὶ τὸ γένος ὀνό- 15 ματα σύνθετα κύρια μὲν ὄντα παροξύνεται· οἷον Δημοσθένης, Ἀντισθένης, Διογένης, Θεαγένης· ἐπίθετα δὲ ὀξύνεται· οἷον μεγασθενής, ἀσθενής, μονογενής, εὐγενής. κατὰ ταῦτα καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Μητροφάνης παροξύνεται κύρια ὄντα· ἀφανής

1 Hoc scholium omm. edd. — Lemma ἱπποχάρμαν omm. ΓΑ. — 11 Glossa Thomana τῇ εὐδαίμονας — γενναίους in ἰ' μ' ξ' φ' et edd. præfixo lemmate εὐάνορι inter scholia recepta est. — 13 Scholio Tricliniano, quod omm. z et edd., crux Moschopulea præfigitur in φ', et sane eadem infra inter Moschopulea leguntur et b in marg. interiore hæc ad vocem Λυδοῦ annotat: † ἀπὸ Λυδίας γὰρ ἀποικισθεὶς ᾤκισε τῇ πελοποννήσῳ ὁ πέλοψ. Videtur Triclinius Moschopuli paraphrasin in suum usum convertisse. — πελοποννήσῳ codd. — 14 ᾤκισεν μ' φ'. — 15 Scholium de voce μεγασθενής in Moschopuli Sylloge post ἐντροφᾷ τις legitur. — τὸ γένος καὶ σθένος ἰ'. — τὸ ante γένος ex aq addidi. — 17 Θεογένης μ' ξ', φ' post corr. et edd., omm. a et Syll. — ἐπίθετα δὲ ὄντα μ' et Syll. — ὀξύνεται ἰ' q et Syll., ὀξύνονται cett. — 18 κατὰ] καὶ ἰ'. — μεταταῦτα q, κατὰ ταῦτα a b ξ' φ' et Syll., x. ταυτὰ cett.



δὲ καὶ προφανῆς καὶ διαφανῆς ὀξύνεται ἐπιθετικῶς λεγόμενα· ὧν τὰ μὲν κύρια ἀπὸ τοῦ φαίνειν γίνεται, τὰ δὲ ἐπίθετα ἀπὸ τοῦ φαίνεσθαι. τὰ δὲ εἰς ὅς ἀπὸ τοῦ φαίνεσθαι πάντα προ-  
 παροξύνεται, εἴτε κύριά εἰσιν εἴτε ἐπίθετα, οἷον ἄφαντος, πρό-  
 5 φαντος, Διόφαντος.

gl. 38. \* ἤρουν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, εἰς ἣν ἀπὸ Λυδίας Πέ-  
 λοψ ἀφῖκτο· ἀφ' οὗ καὶ τοῦνομα ἔσχεν Ἀπία πρὶν καλοομένη.  
 — 39. \* ἐπεθύμησεν, ἐφίλῃσε· — \*\* ἐπροθύμησεν, εἰς ἔρωτα  
 ἤλθεν.

10 40. Germ. Λέβητος] τὴν ἐργασίαν αὐτὴν ὀνομάζει λέ-  
 βητα, ἤρουν τὴν πρᾶξιν.

Th. Τάνταλος τιμώμενος πάνυ παρὰ θεοῖς καὶ βουλόμε-  
 νος αὐτοῖς ἀνταρμείφασθαι σφάττει τὸν αὐτοῦ παῖδα Πέλοπα  
 καὶ δεῖπνον παρατίθησι τοῖς θεοῖς. τῶν ἄλλων οὖν θεῶν ἀπο-  
 15 δεξαμένων αὐτὸν τῆς γνώμης καὶ μὴ φαρόντων, Δημήτηρ ἐλ-  
 θούσα ἐκ τῆς τῆς θυγατρὸς ζητήσεως καὶ ἀγνοοῦσα τὸν ὦμον  
 κατέβρωξεν. ἐμβالόντες οὖν αὐτὸν οἱ θεοὶ εἰς λέβητα καὶ ὀλό-  
 κληρον αὐθις συμπήξαντες, ἐπεὶ ὁ ὦμος ἀπῆν, ἐλεφάντινον  
 ἀντέθηκαν. διὸ καὶ οἱ ἐκ Πέλοπος καταγόμενοι τοιοῦτον εἶχον  
 20 τὸν ὦμον. τὴν Κλωθὴ δὲ λέγει ἐξελεῖν αὐτὸν ἐκ τοῦ λέβητος,  
 διότι συγκεκλωσμένον ἦν αὐτῷ παρὰ τῆς τύχης αὐθις ἀναζωω-

1 καὶ διαφανῆς om. a. — ἐπιθετικὰ ἰ'. — 3 τὰ δὲ εἰς ὅς ἀπὸ  
 τοῦ φαίνεσθαι omm. bq et Syll. propter homœoteleuton. — πάντα  
 om. μ'. — 4 εἴτ' ἐπ. edd., εἴτε om. q. — οἷον om. q. — 5 ἄφαν-  
 τος ἰ', om. q. — 6 Glossa Thomana ad v. 38 in codd. mixtis præter  
 ξ' scholio Tricliniano ad eundem versum præmissum legitur. —  
 7 Ἀπία om. ἰ' in lacuna. — πρότερον codd. mixti. — 10 Λέβητος  
 ego scripsi pro Ποσειδᾶν. — 12 Ἱστορία ὅπως ἔθυσσε τοῖς θεοῖς τὸν  
 πέλοπα margo z ἰ' μ' φ', ἱστορία edd. in textu. — 13 αὐτοῖς Γ z  
 ἰ' ξ' φ', αὐτοῦς cett. — αὐτοῦ Γ Α, αἰτοῦ ἰ', ἐαυτοῦ cett. — 15  
 αὐτῶν τῆς Α. — 16 ἐκ τῆς θυγ. codd. præter Γ Α ξ'. — τὸν om.  
 z. — 17 ἐμβάλλοντες Vrat. — 18 ἐμπήξαντες ἰ'. — 19 οἱ ἐκ πέλοπος  
 Γ Α ἰ' z, οἱ πέλοπος Vrat. ξ' ac φ', οἱ ἀπὸ πέλοπος cett. — 20 τὴν om. ἰ'.

θῆναι· ὁ μὴ δεχόμενος Πίνδαρος ἐλέγξει μὲν προῖάν, νῦν δέ φησιν· ἢ θαύματα πολλά· ὅπερ τριπλῶς νόει οὕτως· ὄντως θαῦμα ὑπάρχουσι τὰ πολλά· ὄντως πολλά θαύματά εἰσιν· ὄντως θαυματοὶ καὶ θαυμαστά εἰσι πολλά.

gl. 40. αὐτὸν τὸν Πέλοπα.

5

41. Germ. Φαίδιμον ἐξήνεγκεν ἕτεροι, ὅτι καὶ καθαρός λέβης ἐκεῖνος· ἕτεροι δέ, ὅτι ζῶντα αὐτὸν ἐξήνεγκεν· ὁθεν καὶ καθαρὸν τὸν λέβητα ὀνομάζει.

M. Φαίδιμον ὦμον] περιττῶς κεῖται τὸ φαίδιμον· ἢ τὸ κεκαδμένον ἀντὶ τοῦ ἔχοντα. σύννηθες δὲ τούτοις τὸ 10 τοιοῦτον.

gl. 41. \* μοῖρα· — \*\* ἡ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐπικλώθουσα τύχη. — ἰστοῦ ὀγλονότι. — ποταπὸν; λαμπρόν. — 42. \* κεκοσμημένον· — † κεκοσμημένον ἢ ἔχοντα.

43. Germ. Τὸ ἢ θαῦμα τὰ πολλά γράφεται καὶ οὕτως· 15 ἢ θαυματοὶ πολλά, ἀντὶ τοῦ ὄντως θαυμαστοὶ καὶ ἄξια θαύματος. § ἢ θαῦμα ἀντὶ τοῦ ὄντως θαῦμα καὶ ἐκπληξίς· ἐκπληξίς δὲ καὶ φόβος ἐξ ἀσυνήθους φαντασίας. § ἢ ἐκπληκτικὰ τινα ὑπερβαίνοντα τὴν ὀλῆθειαν καὶ πρὸς τὸ τερατωδέστερον νεύοντα. ἢ δὲ σύνταξις· φέρεται δὲ καὶ βροτῶν φήμη.

20

1 Ante Πίνδαρος omisi ὁ cum ΓΑ Vrat. z i' ξ' φ'. — ἐλέγχει z. — 2 ἢ ΓΑ. — θαύματα πολλά ΓΑ', θαῦμα τὰ πολλὰ Vrat., θαῦμα τὰ πολλὰ cett. — οὕτω ΓΑ. — 3 ὄντως ante πολλά om. ξ'. — 4 εἰσὶ (εἰσι) τὰ πολλά codd. præter ΓΑ i'. — 6 ἐξήνεγκεν· ἐτ' U et Mommsen nisi quod ἕτεροι (?) ab eo editum est. — 7 καθαρός scripsi pro ὅθεν καὶ ἀκάθαρτος. — 7 ὅτε U, corr. Mommsen. — 8 ὅθεν ego scripsi, ὅν U, ὡς coni. Mommsen. — 8 τὸν λέβ. scripsi pro λέβητα αὐτόν. — 9 In lemmate post ὦμον in α κεκαδμένον additur. — καλεῖται z φ'. — 10 ἔχοντα τὸ z φ'. — κεκοσμημένον a q ξ', in b hæc leguntur: ἢ τὸ κεκοσμημένον τοῦτο σημαίνει τὸ κεκαδμένον ἀντὶ τοῦ κεκοσμημένον ἔχοντα etc. — 15 Delevi δὲ inter τὸ et ἢ. — Paragraphi signa in hoc scholio ego posui. — 18 ἐκπληκτικὰ τινὰ U et Mommsen.



gl. 43. \* γρ. ἢ θαυματοῦς πολλὰ ἀντὶ τοῦ ἄξια θαύματος· — ὄντως ἐκπληξίς ὑπάρχει — † ὄντως ἄξια θαύματος κατὰ πολὺ.

44. Th. Ἐπειδὴ ἐκ πολλῶν ἀνθρώπων λόγων ἢ φήμῃ συνίσταται, διὰ τοῦτο φάτις εἰπὼν εἶτα πρὸς τὸ ταύτης σημαίνόμενον τὸ μῦθοι ἐπήγαγε. μὴ συνάφης δὲ τὸ θνατοῖς πρὸς τὸ τεύχει, ὥς τινες οἴονται, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπιφέρουσα, οὕτως· ἐπὶ τοῖς θνατοῖς φέρουσα τιμὴν, ἥτοι παρ' αὐτῶν τιμωμένη. τὸ γὰρ ἐν ἀνθρώποις φέρειν τιμὴν, τιμᾶσθαι ἐστὶ.

gl. 44. \* ἢ φήμῃ. — 46. πεποικιλμένοι, ἐκ μεταφορᾶς 10 τοῦ μηχανικωτάτου Δαιδάλου. — 47. ἐξαπατῶσι τοὺς ἀκούοντας καὶ πρὸς πίστιν ἄγουσιν.

48. Germ. Ἡ χάρις, ἢ ποιητικὴ δύναμις· τὸ αἰτιατὸν ἀντὶ τοῦ αἰτίου· τῇ ποιητικῇ γὰρ δυνάμει ἐνυπάρχει τὸ ἐνθάδε λέγειν ἢ τὰ πρᾶγματα δι' ὀνομάτων ἢ δι' ὀρισμῶν ἀποδεικνύονται· ἐνταῦθα 15 δὲ ὀρισμῶ τὴν ποιητικὴν ἐδήλωσεν· ποιητικὴ γὰρ χάρις ἅπαντα τεύχει τὰ μείλῃ θνατοῖς κατὰ Πίνδαρον. τὸ δὲ ἐξαπατῶντι ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾶσι. τὸ δὲ ψεύδεσι δοτικὴ ἀντὶ εὐθείας καὶ τὸ μῦθοι εὐθεῖα ἀντὶ δοτικῆς. τὸ δὲ ἐπιφέρουσα τιμάν,

2 Glossa ὄντως ἄξια θαύματος ταῦτα κατὰ πολὺν est in a. — In μ' φ' glossa εἴρηται ἐν τινι παλαιῷ (colon add. μ') τὸ (δὲ add. μ') ἔστι κρεῖττον ad v. 43 legitur, quæ quorsum spectet, nescio; conf. etiam Mommsenum in Suppl. Ann. p. 3: «Tricliniana notula εἴρηται ἐν τινι παλαιῷ τόδε. ἔστι κρεῖττον[?] in μ' ν' ita collocata est ut ambiguum sit utrum ad θαῦμα ταπολλὰ an ad φρένας referatur». — 3—8 om. φ'. — 3—5 Ἐπειδὴ — ἐπήγαγε ex ΓΑ addidi. — 5 δὲ ex ΓΑ addidi. — θνητοῖς z. — 6. 7 οὕτως — φέρουσα om. i'. — 7 τιμὴν ΓΑ i', τιμάν cett. — ἔχουν i'. — 11 Ad v. 47 glossa παρασύρουσιν est in a et cruce signata etiam in codd. mixtis. — 15 ἅπαντα Mommsen, ἅ<sup>a</sup> U. — 17 In voce ἐξαπατῶσι U litteram ω a manu secunda in rasura scriptam habet. — 17. 18 τὸ δὲ ψεύδεσι — ἀντὶ δοτικῆς ego scripsi pro his codicibus U verbis, quæ Mommsen non mutavit: δοτικὴν ἀντὶ δοτικῆς καὶ εὐθείαν (sic) ἀντὶ τῆς εὐθείας.

τοῦτο ἀξίωμα τοῦ λόγου, ἐπιδεικνύουσα τὴν ἑαυτῆς δόξαν, τοутέστιν ἰσχύν· ἐκάστου γὰρ δόξα ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

gl. 48. ἡ ποιητικὴ καλλιέπεια· — † ἦτοι δύναμις, ποιητικῶν λόγων δηλονότι ἐπαγωγός. — 49. τὰ ἡδέα. — \* ἀνθρώποις. — 50. ἔχουσα· — † ἐπιτιθεῖσα αἰ τοῖς ἡ ἑαυτῇ. — 51. \*\* πρᾶγμα 5 τι. — ἐσκέφατο.

52. Th. Τὸ τὸ οὐκ ἔστι κατὰ ἀντιστροφὴν πρὸς τὸ ἄπιστον, ὡς ληροῦσί τινες, ἀλλ' εἰπὼν· καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἔμμεναι, ἐπιφέρει τὸ, καὶ τοῦτο ἵ ποιοῦσι· καὶ ἔστιν ὁμοιον τῷ παρὰ Σοφοκλεῖ (Ai. 46)· Ποίαισι τόλμαις 10 ταῖσδε καὶ φρενῶν θρύσει. εὐρύσεις δὲ καὶ ἕτερα πολλὰ τοιαῦτα.

gl. 52. τοῦτο ὁ ποιοῦσι.

53. Germ. 'Αμέραι ἐπίλοιποι, ἦγουν ὁ μετὰ ταῦτα χρόνος καὶ ὁ ἐφεξῆς καιρὸς δεικνύει τὸ πρᾶγμα, ἐλέγχει, ἀπογυμνοῖ 15 ἐκεῖνο καὶ φανεροῖ ὁποῖόν ἐστιν.

gl. 53. ἦγουν ὁ μετὰ ταῦτα χρόνος δεικνύει τὸ πρᾶγμα ὁποῖόν ἐστι, καὶ ἐλεγχός ἐστιν ἀκριβής.

54. Germ. Τὸ μάρτυρες σοφώτατοι ἀντὶ τοῦ· τὸ γὰρ 20 συνεχῶς λεχθὲν λέγεται καὶ σοφόν.

7 Lemma Τὸ πολλάκις est in edd. — Τὸ om. z. — 8 ὡς οἶονταί τινες codd. et edd. præter ΓΑ. — 9 Post ἐπιφέρει in codd. et edd. præter ΓΑz καὶ additur. — 10 ὅμ. τὸ παρὰ τῷ σοφ. z, ὅμ. παρὰ τῷ σοφ. ι'. — 11 εἴρος ΓΑ. — 12 Post τοιαῦτα hæc adduntur in ι' e glossa Thomana sumpta: Μείων αἰτία· ἦγουν οὐδὲ μία μέμψις ἐστὶ τῷ κατὰ λέγοντι περὶ θεῶν ἀλλὰ καὶ μᾶλλον εὐσέβεια, quæ ξ' post schol. Thom. ad v. 61 exhibet. Eodem spectant quæ φ' in marg. inf. habet e scholl. vett. excerpta: † μείων· ὀλίγη οὐδέμια· ὀμῆρος ἢ ὀλίγον (suprascr. οὐδόλως) οἱ γένετο εἰκότα παῖδα τυδεῖς. — 14 In initio scholii delevi ἦ. — ἀμέραι U etiam in textu. — ἐπίλ. ego addidi. — 19. 20 τὸ δὲ μ. σ., ἀντὶ τοῦ γὰρ τὸ συνεχῶς λ. λ. z. σοφόν U, ad quæ Mommsen hæc annotavit: «Aut τὸ δ' ἀντὶ τοῦ γὰρ. τὸ γὰρ συνεχῶς aut ἀντὶ τοῦ· τὸ γὰρ συνεχῶς scribendum est.»



- gl. 54. τῆς ἀληθείας. — † γίνονται ἔλεγκοι τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀληθείας. — 55. παντί. — \* † εἰπεῖν. — \*\* φάναι. — 56. πρέπον. — † εἰκός. — περὶ θεῶν. — 57. \* ἤγουν οὐδεμία μέμφει τῷ καλὰ λέγοντι περὶ τῶν θεῶν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσέβεια.
- 5 26—57. M. Ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα] πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πάλιν ψυχὴν ἀποτείνει τὸν λόγον· ἀλλὰ τὴν τοῖς Δωρίοις μέλεσιν ἁρμόζουσαν φόρμιγγα ἀπὸ τοῦ πασσάλου λάμβανε, ἤγουν μὴ ἀργῶς αὐτὴν ἔα κεῖσθαι· ἀλλὰ λάμβανε καὶ κίνει πρὸς τοὺς ἐπαίνους, εἴ σοι κατὰ τι τὸν νοῦν (30) ὑπὸ γλυ-
- 10 κυτάταις ἐποίησε φροντίσιν, ἤγουν τὴν γλυκυτάτην φροντίδα, τῶν ἐγκωμίων δηλονότι, φροντίζειν ἐποίησε, τὸ ἐπαγωγὸν τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἐν τῇ Πίσῃ καὶ τῆς ἀρετῆς τοῦ ἱπποῦ τοῦ Φερενίκου· ὅτε αὐτὸς ὁ Φερένικος σῦτο, ἤγουν ἐσεύετο, ἔτρεχε, πλησίον τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ, ἤγουν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ, τὸ ἑαυτοῦ σῶμα δι-
- 15 δοὺς ἐν τοῖς δρόμοις οὐ δεόμενον κέντρον· τῇ νίκῃ δὲ (34) ἤνωσε,

5 Paraphrasis Moschopulea vv. 26—57 in plerisque codicibus in particulas discerpta et Thomanis scholiis permixta est. In Vrat. z i' μ' ξ' φ' post ὄμον p. 71, 12 hæc sequuntur: scholium Thomanum ad v. 35, glossa Thomana ad vocem εἰάνορι (v. 37), glossa Thomana et scholium Triclinianum ad Πέλοπος ἀποιχία (v. 38), scholium Mosch. de voce μεγασθενής (v. 38), scholium Thomanum ad v. 40, scholium Mosch. ad φαίδιμον ὄμον (v. 41), denique lemme τῇ θαῦμα τὰ addito paraphrasis Mosch. inde ab ὄντως ἔκκλησις (p. 71, 12). — In q post p. 71, 6 ἀνδρῶν sequitur schol. Mosch. de voce μεγασθενής, schol. Mosch. ad φαίδιμον ὄμον, tum p. 71, 6 οὔτινος — p. 72, 8. — In b omnia confusa sunt. — 5 Lemma omm. edd. inde a Beckio. — φόρμιγγα om. i'. — 7 ἁρμόζουσαν q. — τοῦ ex a b q i' addidi. — 8 ἤγουν a b q i', καὶ cett. — μὴ om. a. — ἀργᾶσαν q. — 9 κίνη a. — τι om. a. — 11 φροντίζειν om. i'. — 12 τῇ omm. q Vrat. — πῆσῃ Vrat. — 13 σῦτο q z. — σεύετο Vrat. μ', δεύετο ξ'. — 13. 14 τοῦ ἀλφ. τοῦ ποτ. q. — 14 ἐν om. a. — 15 τοῖς πόνοις ξ'. — οἱ a b q, μὴ cett. — δεο- μένον a post corr.

τουτέστι νικῆσαι ἐποίησε, τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην, τὸν Ἱέρωνα, τὸν βασιλέα τὸν Συρακούσιον, τὸν τῇ ἱππικῇ χαίροντα. διάδῃλον δέ ἐστιν αὐτοῦ τὸ κλέος (37), ἥγουν τοῦ Ἱέρωνος, παρὰ τῇ ἀποικίᾳ τοῦ Πέλοπος τοῦ Λυδοῦ, ἥγουν ἦν ἀποικισθεὶς ὁ Πέλοψ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος τῆς Λυδίας ὤκησε, τουτέστι τῇ Πελοποννήσῳ, 5 τῇ καλῶς ἐχοῦσῃ ἕνεκα γενναιότητος ἀνδρῶν. οὕτινος, τοῦ Πέλοπος δηλονότι, ἔρωτα ἔσχεν ὁ Ποσειδῶν, ὁ μεγάλην ἔχων ἰσχύν, ὁ τὴν γῆν συνέχων· ἐπεὶ γὰρ ἐπ' αὐτῷ ἐστι τὸ κινεῖν αὐτήν, ἐπ' αὐτῷ δηλονότι ἐστὶ καὶ τὸ μὴ κινεῖν· διὸ οὐ μόνον Ἐνოსίχθων, ἀλλὰ καὶ Ἀσφάλειος ὁ αὐτὸς καὶ Γαιήροχος. ἡρώσθη δὲ αὐτοῦ, 10 ἀφ' οὗ (40) ἐξήνεγκεν αὐτὸν τοῦ ἱεροῦ διὰ τὴν θυσίαν λέβητος ἢ Κλωθῶ, ἐλεφαντίνῳ ὅστῳ λαμπρὸν ἔχοντα τὸν ὦμον. ὧτως (43) ἐκπληξίς τὰ πλείω τῶν πραγμάτων, καὶ που κατὰ τι παρασύρουνσιν ἔξω τοῦ ἀληθοῦς λόγου τὰς φρένας τῶν ἀνθρώπων καὶ λόγοι ψεύδεσι ποικίλοις πεποικιλμένοι· ἢ ἐπαγωγὸς δὲ δύναμις 15 (48) ἐστὶ τῶν ποιητικῶν δηλονότι λόγων· τῇ ποιητικῇ γὰρ ἐφεῖται τὰ τοιαῦτα· ἥτις ἅπαντα πρὸς τοὺς ἀνθρώπους κατασκευάζει τὰ μείλιχα, ἥγουν τὰ εὐπαράδεκτα, τὰ ἡδέα, ἐπιτιθεῖσα

1 τὸν ante Ἱέρωνα ex *a b q* addidi. — 2 τὸν βασ. om. *q*. — τὸν Συρ. omm. *q* et edd., βασιλέα . . . . . σιον est in Vrat. — 3 τὸ ex *a b z* addidi. — περὶ τῇ ξ'. — 4 τοῦ ante Πέλ. om. *q*. — τοῦ πο (sic) . . . . τοῦ Vrat. — ἦν] ἐν ξ', ἦ m. alt. in marg. — 5 αὐτοῦ *a q*, sed τῆς ἑαυτοῦ est etiam in glossa Mosch. — πελοποννήσῳ *b q* Vrat. *z* μ' ξ'. — 6 καλῶς om. Vrat. in spatio. — 9 ἔστιν καὶ *q*. — 10 Ἀσφάλειος Heyne et Boeckh ediderunt. — ὁ αὐτὸς καὶ γαιήροχος *a b q* i' ξ', καὶ γαιήροχος ὁ αὐτὸς cett. — 12 κλωθᾶ *a*. — τὸν omm. Vrat. μ' ξ' φ'. — Ante ὧτως lemma ἢ θαύματα est in ξ', θαῦμα ταπολλά in *z*, ἢ θαῦμα τὰ in μ' (in quo *a* littera in *μα* in rasura scripta est) et in ceteris præter *a b q* codd. et edd. — Codex φ' in margine etiam σύνταξις annotat. — ὧτως *a*. — 13. 14 παρασύρουνσιν *q*. — 15 λόγοις *z* ξ'. — 16 δηλονότι omm. Vrat. *z* μ' φ'. — ἢ ποιητικῇ γὰρ *a*. — κατασκευάζει *a b* Vrat. *z* i' ξ' φ', παρασκευάζει cett. — 18 ἥγουν omm. edd.



αὐτοῖς τιμὴν, ἀντὶ τοῦ δύναμιν αἰδοῦς καὶ τιμῆς ἀξίαν· ἢ ἐπιφέρουσα τιμὴν ἑαυτῇ δηλονότι καὶ τὸ ἄπιστον ἀπὸ τῆς ἑαυτῆς φύσεως ἐμνηχανίσατο πολλάκις πιστὸν τοῦτο εἶναι, ἀντὶ τοῖς δοκεῖν, αἱ ἡμέραι δὲ (53) αἱ ἐμπροσθεν γίνονται ἔλεγχοι σοφώ-  
 5 τατοι τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ ψεύδους. ἔστι δὲ πρέπον τῷ ἀνθρώπῳ εἰπεῖν περὶ τῶν θεῶν καλὰ, τουτέστι λόγους ἀγαθὴν δόξαν ἔχοντας. ἐλάττων γὰρ οὕτω μέμφεις, ἀντὶ τοῦ οὐδεμία, ἀλλὰ καὶ ἔπαινος μάλλον.

gl. 58. προκατάστασις. — \* † Πέλοψ. — ἐναντίως. —  
 10 59. ἱστορικῶν, ποιητῶν. — εἴπω· ἔχει δὲ τὴν δύναμιν πρὸς τὸ ἀρπάσαι.

60. M. 'Οπότ' ἐκάλεσε πατήρ] ἀσαφὲς δοκεῖ ὁ λόγος οὐκ ἔχων, τίνα ἐκάλεσεν ὁ Τάνταλος· τὸ ἐπαγόμενον δὲ λύει τὴν αὐτοῦ ἀσάφειαν· ἐπάγεται γάρ· ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα  
 15 παρέχων. ἀφ' οὗ ὁ ὅλον γίνεσθαι, ὅτι τοὺς θεοὺς ἐκάλεσεν. εἶχε δ' ἂν σαφέστερον, εἰ οὕτως ἂν ἐλέγετο· ὅποτε κάλεσε πατήρ τοὺς θεοὺς, ἀμοιβαῖα αὐτοῖς δεῖπνα παρέχων.

Tr. Ἐλλειπτικὸν δοκεῖ εἶναι πρὸς τὴν σύνταξιν τὸ ὅλον χωρίον, καὶ ληπτέον ἔξωθεν τὸ ἄδεσθαι.

20 gl. 60. † ἄδεσθαι. — συνήγαγε. — ὁ Τάνταλος. — §1. δικαιοτάτον· ἐπειδὴ ἀντίδοσις γινώσκων ὑπὸ θεῶν ἀγαθῶν ἔπασχεν· \* ἢ τοῦτο λέγει διὰ τὸ θεοὺς ἐστιάτορας εἶναι.

1 αἰδοῦς αἰ'. — καὶ] τεί'. — ἢ] ἢ (?) ι', om. §'. — 2 τῆς ἑαυτοῦ aqz et idem legitur in glossa Mosch. — 3 ἐμνηχανίσατο §'. — 5 τοῦ ἀλ.] καὶ ἀλ. ι'. — 6 ἀγαθὸς q §' et μ'ae. — 7 ἐλάττω z. — γὰρ οὕτε z μ' φ'. — 12 ὅποτε κάλεσε ex aq est (b om. lemma), ὅπότ' ἐκάλεσε cett. — 13 δέ] ἢ ι'. — 14 τὴν ἑαυτοῦ ι'. — ἐπ. δὲ z. — 16 δὲ ἂν a. — ὅποτε κάλεσε aq, ὅπότ' ἐκάλεσε cett. (etiam b, ut videtur). — 17 αὐτοῖς om. z. — 18 Delevi δὲ ante δοκεῖ. — ὅλον om. §'. — 19 χωρίον om. ι'. — «Hæc ita capio. Post φθέγγομαι in antt. edd. vel punctum vel colon. Itaque ad Infin. ἀρπάσαι deerat verbum, quod ita suppletum: ἄδεσθαι» Beck. — 22 τὸ τοὺς θεοὺς?

## 62. Germ.

## δαίς

ἔρανος ὁ ἐκ πολλῶν εἰλαπίνη τὸ ἐξ γάμος δὲ ὁ ἐκ νυμφίου  
συναθροισθῆεις δώρων ἐνὸς γινόμενον δεῖπνον καὶ νύμφης.

Th. Ἀγνοοῦντές τινες εἰς πρὸς τὸ ἔρανον λαμβάνουσιν  
ἔξωθεν λέγοντες καὶ ἐν τῷ φίλῳ τε τὸ τε ἀργόν. τὸ δὲ πᾶν ἐστὶ  
τοιούτον· ἀντία δὲ καὶ ἐναντιῶς τῶν προτέρων ἱστορικῶν, ὧς οὐκ  
τοῦ Ταντάλου Πέλοψ, φθέγγομαι καὶ εἶπω, τότε ἀρπάσαι σε τὸν  
ἀγλαοτρίαναν Ποσειδῶνα ἀνὰ ταῖς χρυσέαις ἱπποῖς δαμέντα καὶ

1 Ad Germani scholium Mommsen interpretes ad Hom. Od. α  
226 conferri iubet. — δαίς scripsi pro δαῖς. — 2. 3 ὁ ἐξ ἐνὸς γινόμενος  
δεῖπνος U, correxi. — 4 Ex hoc scholio excerpta esse videtur  
notula in cod. Aug. B, de qua hæc Mommsen in Schol. Germ.  
p. 7.: «Accedit arguta notula Thomana: ἐς μὴ πρὸς τὸ ἔρανον λάμβανε,  
ἀλλὰ πρὸς σίτυλον φίλῳ, ἥτοι τοὺς ἐν αὐτῇ ὄντας θεοὺς. ἢ σίτυλον  
τὴν πόλιν ταντάλον. quasi non legisset τε». Sed τε in textu tuentur  
codd. Thomani omnes et ipsum scholium Thomanum a me ad fidem  
librorum Thomanorum editum, quod qui immutavit Triclinius sententiam  
a Thoma vituperatam amplexus εἰς etiam ad ἔρανον rettulit. —  
4. 5 Verba ἀγνοοῦντες τινες (sic codd.) usque ad τὸ τε ἀργόν ex ΓΑ  
addidi; eorum loco hæc habent codd. mixti et edd. (cf. p. 72, 20): Εὐνομάτατον  
δικαιώτατον. ἐπεὶ ἀντίδοσις ἦν ὧν ὑπὸ θεῶν ἀγαθῶν ἔπασχεν  
ἢ τοῦτο λέγει διὰ τὸ τοὺς θεοὺς ἐσιτάτορας εἶναι, in quibus  
δικαιώτατον et ἀντίδοσις, tum ante corr. ὧν ἔπασχεν ὑπὸ θ. ἀγ. est in μ',  
ἐπειδὴ habent ι' ξ' (recte), θεοῦ est in ι'', ἔπαθεν in edd. — Ceterum  
scholio crux Moschopulea et σύνταξις adscripta est in μ', rectius μαγίστρου  
(et infra σύνταξις) in margine ad v. 6 adscriptum est in φ'. — 5 καὶ ἐν τῷ  
scripsi pro καὶ τὸ. — 5. 6 τὸ δὲ ἐστὶ τ. ΓΑ, τὸ δὲ π. ἔχει (ἔχειν μ') οὕτως cett. — οὕτως· ὧς οὐκ τοῦ Ταντάλου, Πέλοψ.  
εἴτα προκατάστασιν ἐπάγει τοῦ λόγον· ἀντία δὲ καὶ ἐναντιῶς τῶν προτέρων  
ἱστορικῶν καὶ ποιητῶν φθέγγομαι codd. mixti et edd., nisi quod τοῦ  
omm. z ι'', προκαταστίν est in ι'', λόγον et τῶν om. ι'', ἱστορικῶν  
est in ξ', ποιητῆς in μ'. — 7 καὶ εἶπω] τότε φθέγγομαι ι'', καὶ εἶπω  
τότε φθέγγομαι μ', καὶ εἶπω τὸ φθέγγομαι Vrat. φ', om. z. — Hoc  
τότε ex ΓΑ addidi. — ἀρπάξαι Α. — σὲ ΓΑ. — 8 Hæc inde ab  
ἀνὰ om. z. — χρυσέαις ξ'.



τρωθέντα τὰς φρένας ἐν ἡμέρῳ καὶ τῇ σῇ ἐπιθυμίᾳ, ὥστε μετα-  
 βαῖσαι καὶ μετενεγκεῖν εἰς τὸ ὕπατον καὶ ὑπερεξοχώτατον δῶμα  
 τοῦ εὐρυτίμου Διὸς· τότε ἀρπάσαι, ὅτε ἐκάλεσε καὶ συνήγαγεν  
 ὁ σὸς πατήρ Τάνταλος τὸν εὐνομώτατον ἔρανον, ἥτοι τὴν δικαιο-  
 5 τήν συναγωγὴν τῶν θεῶν καὶ τὴν φίλῃν καὶ προσφιλεῖν αὐτῷ,  
 τῷ Ταντάλῳ, Σίπυλον, ἥτοι τοὺς ἐν αὐτῇ ὄντας θεοὺς, παρέχων  
 τοῖς θεοῖς δεῖπνα ἀμοιβαῖα καὶ ἀντίδοτα. μὴ ξενίζου δέ, εἰ λέγεις  
 ἐκάλεσε καὶ τὴν φίλῃν Σίπυλον· ὥσπερ γὰρ φαμεν· κέ-  
 κληκα τοὺς ἐμοὺς φίλους καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν, ἥτοι τοὺς  
 10 ἐν αὐτῇ ὄντας πολῖτας, οὕτω καὶ τοῦτο.

Μ. Ἐρανος] τὸ εἰσφερόμενον ὑφ' ἐκάστου τῶν φίλων εἰς  
 κοινὴν ἀπόλαυσιν.

Tr. Σίπυλον] οἱ μὲν πόλεως ὄνομα ἔφασαν, οἱ δὲ ὄρος  
 περὶ τὴν Λυδίαν.

15 gl. 62. \* τὴν συναγωγὴν τῶν θεῶν. — ὄρος τὸ λεγόμενον  
 Κουζινᾶς, ἔνθα ἡ Νιόβη λελάξευται. — 63. ἀντίδοτα· — † κατὰ  
 ἀμοιβὴν καὶ ἀντίδοσιν γινόμενα. — διδοὺς. — 64. τὸν λαμπρὰν  
 τρίαῖναν ἔχοντα, τὸν Ποσειδῶνα. — 65. τρωθέντα. — \* τὰς. —

1 ἐν omm. edd. — 1. 2 μεταβάσαι μ' φ', μεταβιβᾶσαι Α, μεταβι-  
 βάσαι edd. — 2 εἰς ΓΑ, πρὸς cett. — τὸ post τὸ ὕπατον καὶ add. μ' φ'  
 edd. — ἐξοχώτατον codd. et edd. præter Γ (hic ὑπερεξοχώτερον ha-  
 bet) Α. — 2. 3 δῶμα τοῦ εὐρυτίμου Διὸς ΓΑ ι'' ξ', δῶμα τοῦ Διὸς τοῦ  
 εὐρυτίμου cett. codd. et edd. — 3 τότε ἀρπάσαι ex ΓΑ addidi. —  
 4 Τάνταλος τοὺς θεοὺς δηλονότι εἰς τὸν εὐνομώτατον καὶ δικαιοῦ-  
 τον ἔρανον καὶ εἰς τὴν φ. καὶ πρ. αὐτῷ τῷ Ταντ. Σίπυλον ἥτοι τὸ ὄρος  
 ἐν ᾧ κατέκει οmissis ceteris omnibus usque ad finem scholii codices  
 mixti et edd. — 5. 6 πρ. ἐκ τῷ τῷ ταντάλῳ Γ. — 7 ξενίζον Γ. —  
 8 γὰρ φαμεν ΓΑ. — V. 11—14 Vrat. ι' μ' ξ' φ' post verba τὴν αὐτὴν τῇ  
 τοῦ Ποσειδῶνος (p. 78, 2) exhibent (in z hæc lacuna hausta sunt). —  
 11 Voci Ἐρανος crux Moschopulea præfixa est in μ' φ' et ed. Bæckh.  
 E libris Moschopuleis q hoc scholium eodem quo ceteri codices loco,  
 a inter glossas exhibet. — ἐφ' ἐκάστου est in ξ'. — 12 † Σίπυλον  
 est in μ' φ'.

τῇ σῇ ἐπιθυμίᾳ. — 66. ἤγουν ἐν τῷ χρυσοῦς ἵππους ἔχοντι αὐτοῦ ἄρματι. — 67. ὑπέρτατον. — τοῦ μεγίστως τιμωμένου παρὰ πάντων. — \* γρ. ἐριτίμου. — 68. πρὸς. — μετενέγκαι. — 69. ὅπου. — \* σοῦ. — † ὑστέρω· πρότερος γὰρ Γανυμήδης Πέλοπος. τὸ δὲ ἔνθα καθ' ὑπέρβατον πρὸς τὸ ἦλθεν. — 5  
70. ὃν ἀετὸς ὁ Ζεὺς γεγωνὺς ἐκ Φρυγίας ἤρπασεν.

71. Germ. Zηνὶ τωῦτ' ἐπὶ χρέος] ἐπὶ τοιοῦτο, ἤγουν ἐπὶ τοιαύτην χρεῖαν, οἷον διὰ τὴν αὐτὴν χρεῖαν καὶ ἐπιθυμίαν. τὸ δὲ ὃ ἀνεκφώνητον μετὰ τοῦ ὦ μεγάλου.

gl. 71. ἐπὶ τὸ αὐτὸ χρέος· ἐπὶ συνουσίαν γὰρ καὶ αὐτὸς ὑπὸ 10 τοῦ Διὸς ἠρπάγη τρωθέντος τῷ αὐτοῦ ἔρωτι. — 72. \* † ἀφανής. — \* † ὑπῆρχες. — 73. \* τῇ Εὐρυανάσσει· — † τῇ Εὐρυανάσσει τοῦνομα. — κατὰ πολὺ. — 75. ἐψιθύρισε. — χρυφίως· — † χρυφίως· Δωρικῶς περισπᾶται. — 76. \*\* τῶν φθονούντων τὰ τοῦ πλησίου καλὰ. — 77. \*\* καί. — 78 \* † βράζουσαν. — σφοδρό- 15  
τητα. — 79. κατέκοψαν οἱ θεοί.

80. Germ. Δεύτατά τε καὶ ὑστέρω· ἢ τὰ ἔσχατα καὶ τὰ τελευταῖα μέρη τῶν κρεῶν, χεῖρας δηλονότι, πόδας καὶ κεφαλὴν· ἢ τὰ βεβρεγμένα καὶ τὰ βεβαμμένα τῷ αἵματι, ἀπὸ τοῦ δεύω τὸ βρέχω. 20

M. Ἀμφὶ δεύτατα] ἀπὸ τῆς πρὸ προθέσεως γίνεται συγκριτικὸν μὲν πρότερον, ὑπερθετικὸν δὲ πρῶτον. λέγεται γὰρ τὸ μὲν πρότερον, ὅταν ἐν μόνον ἐπάγεται ἢ πολλὰ ἐν μιᾷ

7 Ζηνί· καὶ τὸ, τῶντ' U et Mommsen. — 9 δὲ scripsi pro γάρ. — 13 In a et codd. mixtis ad ἔννεπε glossa ἀντὶ τοῦ εἶπε legitur. — 14 Glossa Δωρικῶς περισπᾶται etiam in a extat. — 17 Ante δεύτατα τὲ (sic U) deleui ἦ. — 21 In q huic scholio (quod etiam in Syll. legitur), scholium ad v. 82 (ἐμοὶ δ' ἄπορα — βλασφημοῦντες εἰς τοὺς θεούς) præmittitur. — ἀμφὶ δ. ab, σύνταξις z, ἤγουν εἰς μικρότατα Vrat., ἀμφιδεύτατα cett. — 22. 23 ὑπερθετικὸν — πρότερον om. q. — 23 ἐπάγεται a.



τάξει ἢ ἐν ἐνὶ χρόνῳ. οἷον πρότερος ὅδε τοῦδε καὶ πρότερος ὁ  
 δεῖνα ἡμῶν ἢ τῷ χρόνῳ ἢ τῇ τάξει, ἡμῶν δηλονότι ἐν ἐνὶ χρόνῳ  
 ἢ μιᾷ τάξει ὄντων. τὸ δὲ πρῶτον, ὅταν πολλὰ ἢ ἐπαρόμενα,  
 ἄλλο ἄλλου πρότερον ἐφεξῆς ἢ χρειῖτον. ἀκολουθεῖ δὴ πρὸς μὲν  
 5 τὸ πρότερον τὸ δεύτερον μόνον, ἢ πληθυντικῶς τὰ δεύτερα,  
 κατὰ τὸν εἰρημένον λόγον· πρὸς δὲ τὸ πρῶτον δεύτερον, τρίτον  
 καὶ ἐξῆς. ἀπὸ δὲ τῆς ὑπὸ προθέσεως γίνεται συγκριτικὸν μὲν  
 ὕστερον, ὑπερθετικὸν δὲ ὕστατον, ὧν τὸ μὲν ἀπαντᾷ πρὸς τὸ  
 πρότερον, τὸ δὲ ὕστατον πρὸς τὸ πρῶτον, ὅταν ἐπὶ χρόνου ταῦτα  
 10 λαμβάνηται. ἐπὶ γὰρ τάξεως τὸ ἔσχατον ἀπαντᾷ καὶ τὸ δεύτε-  
 ρον, ὃ καὶ ἐπὶ χρόνου λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τάξεως. ἔστι δὲ δύο  
 ἐξ ἀνάγκης ὑπερθετικά χρονικά, τὸ πρῶτον καὶ τὸ ὕστατον, τὸ  
 μὲν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ τέλους, καὶ δύο ὁμοίως τάξεως,  
 τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον. τῶν δὲ μέσων τούτων μόνον τὸ δεύ-  
 15 ὕστερον συγκριτικῶς ἐξ ἀνάγκης προφέρεται. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων  
 ἀπάντων οὐδεμίαν ἔχει χώραν οὔτε τὸ συγκριτικὸν οὔτε τὸ ὑπερ-  
 θετικόν. ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὑπερθετικὸν ἀπὸ τοῦ δευτέρου σχη-  
 ματίζει, τὸ δεύτατον· θέλει δὴ τοῦτο σημαίνειν ταῦτὸν τῷ  
 ὕστατον. ὁ δὲ ἐπὶ σμικρότητος τοῦτο τίθησι. διεδάσαντο γάρ,  
 20 φησίν, ἀμφὶ δεύτατα, ἥγουν εἰς μικρότατα. τὸ δὲ τρίτατος παρὰ

2 δηλ. ἢ ἐν μ'. — 2. 3 ἐν μ. τ. ἢ ἐν ἐνὶ χρ. Syll. — 4 ἄλλο ἄλλον  
 i' et Syll., ἄλλο ἄλλον b, ἄλλο ἄλλα ξ', ἄλλο omm. aq, ἄλλον ἄλλο  
 cett. — δὴ pro δὲ ex a q i' Syll. est. — 6 κατὰ om. q. — 7 καὶ  
 τὰ ἐξῆς z. — 9 ταῦτα om. a. — 10 λαμβάνεται a. — 10. 11 τὸ ἔσχατον  
 — τάξεως om. z. — 11 δὲ om. z. — 12 ἐξανάγκης aq. — 13 τοῦ  
 ex a b z i' addidi. — 14 τὸ δὲ μέσον (μέσον etiam Syll.) τούτων ξ', τὸ  
 δὲ μέσων τούτων b. — 14. 15 τὸ δεύτερον om. ξ'. — 15 ἐξανάγκης  
 a q ξ'. — ἐξαν. συγκριτ. ξ'. — 16 οὐδὲ μίαν q μ' φ'. — 18 δὴ pro δὲ  
 ex a q z i' μ' est. — ταῦτὸν] ταῦτο a, τὸ αὐτὸ b, ταντὸ i' ξ'. — 18. 19  
 τὸ ὕστατον z ξ'. — 19 μικρότητος a. — 19. 20 γὰρ φησιν i' φ'. —  
 20 ἀμφιδεύτατα b q Vrat. i' μ' φ' et edd. ante Heynium, qui ex  
 Beckii sententia («necessario scribendum: φησίν, ἀμφὶ δεύτατα»)   
 correxit. — εἰς om. q. — σμικρότατα μ'.

ποιηταῖς οὐχ ὑπερθετικῶς οὕτω σχηματίζεται, ἀλλ' ὡς τὸ ὀγδό-  
ατος παρ' αὐτοῖς καὶ ἐβδόματος· ἃ κατ' ἀκολουθίαν λέγεται τοῖ  
τέταρτος καὶ δέκατος καὶ πεντεκαιδέκατος καὶ τῶν ὁμοίων.

gl. 80. τὰ περιβεβρεγμένα τῷ ἐντὸς τοῦ λέβητος ὕδατι  
ζέοντι, ἐν ᾧ ἤφοντο. — 81. διμερίσαν πρὸς ἀλλήλους· — 5  
\* \* σοῦ.

58—81. *M. Γ' ἐς Ταντάλου] ὦ Πέλοψ, υἱὲ τοῦ Ταντά-  
λου, τὰ περὶ σοῦ δὲ ἐγὼ ἐναντίως τῶν προτέρων ἐρῶ ποιητῶν,  
ὁπότε (60) ἐκάλεσεν ὁ σὸς πατήρ τοὺς θεοὺς εἰς τὴν προσφιλεῖ  
αὐτοῖς Σίπυλον, δι' αὐτὸν καὶ τὸν εὐσεβέστατον ἔρανον, ἥγουν 10  
τὴν ἀμοιβαίαν δεξιῶσιν, λέγω δεῖπνα διδοὺς αὐτοῖς ἀμοιβὴν  
ἔχοντα τῶν δεῖπνων, ὧν αὐτοὶ ἔδωκαν αὐτῷ· τότε (64) λέγω  
ἄρπάσαι σε τὸν Ποσειδῶνα, τὸν τῇ λαμπρᾷ τριαίνῃ χρῶμενον,  
μαλαχθέντα τὸν λογισμὸν ὑπὸ ἔρωτος, ἐπὶ ἵππων χρυσῶν, ἀντὶ  
τοῦ ἐν ἄρματι χρυσῷ, ὥστε μεταβιβάσαι πρὸς τὸ ἔξοχον οἶκημα 15  
τοῦ Διὸς τοῦ πάνυ τιμίου· ὑστέρῳ χρόνῳ ἔνθα ἀπῆλθεν (70)*

1 ἀλλ' om. ξ. — ἄλλως τ' ὀγδ. z. — 2. 3 ἄ — δέκ. om. z. —  
2 κατ' ἀκολ. aq, κατὰ ἀκολ. cett. (etiam Syll.). — 3 πεντακαιδέκατος  
Vrat., πεντακακαιδέκατος φ'. — 7 Paraphrasis Moschopulea versuum  
58—81 in codd. ante scholium ad ἀμφὶ δέντατα positum est. Præterea  
in Vrat. ι' μ' ξ' φ' duo illa scholia ad ἔρανος et Σίπυλον (v. 61) medio  
scholio post τὴν αὐτὴν τῇ τοῦ Ποσειδῶνος (v. 78, 2) inserta leguntur.  
— σύνταξις lemmati præmissum est in μ' φ'. — τοῦ ex aq Vrat. ξ' φ'  
addidi. — 9 τοὺς θεοὺς om. q. — 10 αὐτοῖς a b q Vrat. ι' μ' ξ' φ'  
pro αὐτῷ. — σίπυλον a. — τὸν προσφιλέστατον Vrat. μ' ξ' φ'. —  
11 ἀμοιβαίαν q. — τὰ δεῖπνα Vrat. μ' φ'. — 12 ἔδωκαν a b q pro  
δεδώκασιν. — 13 ἄρπάσαι q. — τὸν Ποσειδῶνα om. q. — 14 τῶν  
λογισμὸν μ'. — ὑπὸ τοῦ ἔρωτος q. — 15 ἐν ex a b Vrat. ι' μ' ξ' φ'  
addidi. — μεταβιβάσαι μ'. — 16 τοῦ ante Διὸς om. ξ'. — διὸς τὸ  
πάνυ μ'. — Δεντέρῳ χρόνῳ edd. inde a Beckio, in quibus hæc verba  
sicut ὑστέρῳ χρόνῳ in edd. antt. lemmatis vicē funguntur. — ἤλθεν  
Vrat. ι' μ' ξ'.



ἀντὶ τοῦ ἀπηνέχθη καὶ ὁ Γανυμήδης, πρότερον δηλονότι, ἐπὶ  
 χρείαν τοῦ Διὸς τὴν αὐτὴν τῇ τοῦ Ποσειδῶνος. ἐπεὶ δὲ ἀφανὴς  
 ὑπῆρχες οὐδὲ πρὸς τὴν μητέρα τὴν σὴν ἤγαγον σε οἱ πεμφθέν-  
 τες ὑπ' αὐτῆς ἄνδρες ἐπὶ σὴν ζήτησιν, πολλὰ μαϊόμενοι, ἤγουν  
 5 ζητοῦντες, εἰπέ τις (75) αὐτίκα ἀπὸ τῶν φθονερῶν γειτόνων  
 χρυφίως, ὅτι τε ἐπὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ ὕδατος τὴν ξέουσαν ὑπὸ  
 πυρός, μαχαίρα ταμόντες σε κατὰ μέλη οἱ περὶ τὸν Τάνταλον  
 ἐμβεβλήκασι καὶ ἐν τῇ τραπέζῃ οἱ θεοὶ διεμερίσαντο εἰς μικρό-  
 τατα καὶ ἔφαγον ἀπὸ τῶν χρυσῶν τῶν σῶν.

- 10 gl. 82. ἀμήχανον, ἀβούλητον. — \* φάγον. — 83. \*\* τῶν  
 θεῶν. — 84. τοῦ τοιαῦτα λέγειν. — \*\* οὐδεμία ὠφέλεια, ἀλλὰ  
 μᾶλλον βλάβη. — ἔλαχεν, ἐκληρώσατο.

85. Th. Κακηγόρος] ἀντὶ τοῦ κακηγόρους ἐκβολῇ τοῦ ὠ  
 Δωρικῶς ὡς τὸ ἐπιτηδές (Hom. II. A 141).

- 15 Tr. Κακηγόρος] Δωρικὴ ἢ ἀνάγνωσις· ἀεὶ γὰρ ἡ αἰτια-  
 τικὴ παρ' αὐτοῖς διὰ τοῦ ὠ μεγάλου ἐκφέρεται· τὼς λύκως γὰρ  
 ὁ Θεόκριτος λέγει (IV. 11). οὐ γὰρ τοῖνον μικρὸν γράφειν τὸ  
 ρος, ὥς τισιν ἔδοξε· μακρὰ γὰρ ἢ τοιαύτη συλλαβὴ ὀφείλει  
 εἶναι.

1 γαννυ. q. — 2 τὴν pro τῇ est in i'. — Ante vocem ἐπεὶ lemma  
 ὡς δ' ἄφαντος ἐπελες est in codd. et edd. exceptis a b q z ξ', σύνταξις  
 praecedit in z μ' φ'. — 3 τὴν σὴν om. ξ'. — 4 ὑπ' om. μ'. — σὴν  
 om. Vrat. — 5 ὑπερζητοῦντες μ'. — 6 τε om. Vrat. — 6. 7 ὑπὸ πυρός  
 ex a b q z est pro ὑπὲρ τοῦ πυρός, — eadem varietas lectionis est in  
 glossis. — 7 σε om. i'. — 8 τρ. δὲ οἱ θ. μερίσαντο z. — 9 τῶν ante  
 σῶν om. i'. — 13 Scholium Thomanum ad v. 85 ex Γ (qui inter  
 glossas exhibet κατηγόρος ἤγουν κατηγόρους etc.) et Δ edidi. — 15  
 Scholia Tricliniana de voce κακηγόρος tantum in Vrat. i' μ' ξ' φ' et  
 in edd. servata sunt; — priori scholio crux praefixa est in i' μ' φ'. —  
 κακηγόρος<sup>ω</sup> (corr. miniator) μ'. — 17 λέγει (γράφει est in ξ') omm.  
 edd. — Apud Theocritum IV 11 τὼς λύκος legitur. — 18 ῥως μ' φ.  
 et edd. ante Beckium. — ἦ] οἱ φ'. — 18. 19 ὀφείλει εἶναι συλλαβὴ i'.

Tr. Κακηγόρως] τοῦτο λέγει· ὅτι ὁ κακηγορῶν οὐδὲν ἄλλο κερδαίνει· πλὴν τοῦ κακὸς εἶναι.

gl. 85. \* συγχή· ἤγουν ὁ κατηγορῶν οὐδὲν ἄλλο κερδαίνει· πλὴν τὸ κακὸς εἶναι. — \*\* συχνῶς. — \*\* ἤτοι τοὺς κατηγοροῦντας εἰς τοὺς θεοὺς. — 86. οἱ ἐπιτηροῦνται θεοί. 5

87. Th. Τὸ οὗτος ἢ πρὸς τὸ Τάνταλος νόει ἢ πρὸς τὸ τιμηθέντα παρὰ θεῶν οὕτως· εἰ δέ τινα τῶν ἀνθρώπων οἱ θεοὶ ἐτίμησαν, οὐκ ἄλλος ἢ ὁ τιμηθεὶς ἢ ὁ Τάνταλος οὗτος. ἢ οὕτως· εἰ δέ τινα τῶν ἀνθρώπων οἱ θεοὶ ἐτίμησαν, ὁ Τάνταλος ἦν οὗτος, ἤτοι ὁ τιμηθεὶς. 10

1 Hoc scholium in μ' a miniatore additum est. — ἀκηγόρως Vrat. — κατηγορῶν Vrat. μ' ξ' φ' (non ι'') cum glossa Thomana. — 2 κερδαίνει ι' ξ' cum glossa Thomana, κερδίξει cett. — πλ. τὸ ι' cum glossa Thomana. — 6 πρὸς τὸν μ'. — τάνταλον Vrat. ι' μ' φ'. — 7 τιμηθέντα ex Γ Α Vrat. ι' μ' est pro τιμηθέντι, sed fortasse τιμηθῆναι scribendum est. Confer etiam Beckium: «Vulgo ἢ πρὸς τὸ Τάνταλον. Debebat aut τὸν Τάνταλον esse aut ita ut emendavi [ἢ πρὸς τὸ Τάνταλος]. Sed omnino locus a Grammatico vel primo editore negligentius scriptus; nam nec τιμηθέντι esse debuit.» — 8 ἢ οὕτως de meo addidi. — 9. 10 εἰ — τιμηθεὶς omm. Γ et edd., εἰ — οὗτος omm. cett. codd. præter Α. — 9 τῶν ego addidi. — 10 ἤγουν ι'. — In codd. mixtis et edd. in calce scholii glossa Thomana ad v. 87 hoc modo in textum recepta est: ἀλλὰ γὰρ καταπέμψαι (καταπέμψαι μ' ξ') ἤγουν κατασχεῖν· οἱ γὰρ πέτοντες (πέπτοντες edd. inde ab Oxx.) τὴν τροφήν καὶ οὐκ ἐμῶντες (ἐμῶντες Vrat., ἐμόντες edd. ante Oxx.) κατέχουσι ταύτην ἐντός. ὄλβον (ὄλβος ι') δὲ λέγει τὴν παρὰ (περὶ ξ') τῶν θεῶν (τὴν δεδ. π. τ. θεῶν ι') δεδομένην (sic ι' pro δεδομένην) αὐτῷ (αὐτῷ δίδου. ξ') τιμήν. — In b libri margine hæc adscripsit glossator: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σιτίων τῶν ἐν τῷ στομάχῳ, ἃ πεφθέντα καὶ χωνευθέντα μὲν ὀφελούσι τοὺς φαγόντας, ἀχώνευστα δὲ μέιναντα βλάβην κατεργάζονται τῷ στομάχῳ. συμβαίνει δὲ τοῦτο ἐκ τῆς γαστριμαργίας καὶ πολυφαγίας.



*Germ.* Καταπέφαι ἀντὶ τοῦ παρακατασχεῖν, καταχωνεῦσαι. τῇ γὰρ πέφει δύο τινὰ παρέπεται, ἡ κρύψις καὶ ἡ κατασχεσις. μέγαν δὲ ὄλβον τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν τιμὴν.

gl. 87. \*\* ὁ Τάνταλος ἦν οὗτος ὁ τιμηθείς. — κατασχεῖν  
5 \* οἱ γὰρ πέττοντες τὴν τροφὴν καὶ οὐκ ἐροῦντες κατέχουσι ταύτην ἐντός. — 88. ὄλβον δὲ λέγει τὴν παρὰ τῶν θεῶν δεδομένην αὐτῷ τιμὴν.

89. *Germ.* Ὡσπερ ὁ κόρφ ἐσθίων δέεται ὑγιοῦς στομάχου, οὕτω καὶ ὁ κόρφ τὴν εὐδαιμονίαν λαβὰν δέεται νοδὸς  
10 ἀνδρείου.

gl. 89. πλησμονῇ τῆς τιμῆς.

90. *M.* Ἐταν ὑπέροπλον] ὑπέροπλός ἐστιν ἰσχύς ἡ νικῶσα τὰ ὄπλα, ἥγουν πρὸς ἣν οὐ δύναται ἀντισχεῖν τὰ ὄπλα. ἐνταῦθα δὲ ὑπέροπλον λέγει βλάβην μεταφορικῶς τὴν ὑπερ-  
15 βολικὴν καὶ ἀμήχανον.

gl. 90. βλάβην. — μεγάλην.

91. *Th.* Ἐπειδὴ ὁ λίθος ἦν ἡ ἄτη, διὰ τοῦτο τὰν εἰπῶν ἐπήγαγε τὸ λίθος. ἄλλοι δὲ ἄλλως περὶ τῆς Ταντάλου κολάσεως φασιν. οἱ μὲν γὰρ ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τὸ Σίπυλον. Ζεὺς γὰρ ἀπο-  
20 στείλας Ἐρμῆν πρὸς αὐτόν, ἵνα τὸν κύνα λάβῃ, ὃν Πανδάρεως ὁ Μιλήσιος φύλακα καταστάντα τοῦ ἱεροῦ τῆς Κρήτης παρὰ

1 ἡ καταπέφαι (καταπέμφαι ante corr.) etc. *U*, quod mutavi. — 12 ἔταν ξ'. — 13 Verba ἥγουν — ὄπλα omm. edd. — προ (sic) *q*. — δύναται *b* ξ'. — 14 βλάβην] μάχην *q*. — 17. 18 Ἐπειδὴ — τὸ λίθος, quæ verba codd. mixti inter glossas exhibent, ex *ΓΑ* addidi. — 17 διατοῦτο *ΓΑ*. — 18 τὸ λίθον *Α*. — Ante ἄλλοι edd. in textu, *Vrat.* in marg. ἱστορία, *φ'* in textu, *ι' μ'* in marg. ἱστορία περὶ τῆς τοῦ ταντάλου κολάσεως exhibent. — δὲ ex *ΓΑ* addidi. — Post τῆς delevi τοῦ cum *ΓΑι'*. — 19 οἱ μὲν γὰρ ὑποκεῖσθαι αὐτόν φασι Σίπυλφ τῷ Ἀνδίας ὄρει Boeckhii editio, fort. ex scholio vet. — λέγουσι(ν) post Σίπυλον add. *Vrat.* *ι' μ' ξ' φ'*. — 20 ἐρμῆν ξ'. — πανδάριος *Γ*. — 21 καταστάντος *Γ*, καταστήσαντα *Α*. — περὶ *μ' φ'*.



Διὸς κεκλοφὼς ἤγαγεν αὐτῷ ἵνα φυλάσσῃ· ἐλθόντος οὖν Ἑρμοῦ  
 πρὸς αὐτὸν καὶ μὴ λαβόντος τὸν κύνα· ἔφασκε γὰρ μὴ ἔχειν·  
 ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς ἐπέθηκεν αὐτῷ τὸ Σίπυλον. οἱ δὲ λέγουσι,  
 διὰ τὸ ἐξειπεῖν αὐτὸν τὰ τῶν θεῶν μυστήρια τοῖς ἀνθρώποις  
 ἐν ᾧδου κολάζεσθαι, μέσον ἐστῶτα λίμνης μέχρη τοῦ πώγωνος· 5  
 ἧς ὅποτε πιεῖν ἤθελε, τὸ ὕδωρ ἐξίστατο. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ὀμη-  
 ρος λέγων (Od. λ 582).

Ἔσταῶτ' ἐν λίμνῃ· ἣ δὲ προσέπλαξε γενεΐφ·

Στάτο δὲ διψάων, πιεῖν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι.

ἐστῶς δὲ ἐν τῇ λίμνῃ καὶ λίθον ὑπὲρ κεφαλῆς εἶχεν αἰωρούμε- 10  
 νον. Εὐρυπιδῆς δὲ λέγει (Orest. 2) μέσον ἀέρος αὐτὸν τὸν Τάν-  
 ταλον ἀοράτως κρέμασθαι καὶ λίθον ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς  
 αἰωρεῖσθαι. ἀσφαλέστερος δὲ πάντων Ὀμηρος. καὶ μαρτυρεῖ ἡ  
 παροιμία· Ταντάλου δίψα. θέον δὲ εἰπεῖν τοῦτο, λέγω δὴ τὸ  
 τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς λίθον πειραῖσθαι· φυγεῖν καὶ μὴ δύνασθαι· ὁ 15  
 δὲ τοῦτον εἶπε, πρὸς τὸ βίον. τὸ δὲ ἐμπεδομόχθον ἢ πρὸς  
 τὸ βίον συναπτέον ἢ πρὸς τὸ πόνον. φασὶ δὲ ἔτεροι τὸ μετὰ

1 αὐτὸν ἵνα ξ'. — 3 προσέθηκεν ξ'. — 4 αὐτὸν om. Γ. —  
 τῶν θεῶν ΓΑΙ' ξ', θεῶν cett. — 5 ἐστῶτα Vrat. ξ'. — τοῦ om.  
 Γ. — 6 ποιεῖν Αξ'. — 8 ἐσταῶτ' ΓΑΜ' φ', ἐσταῶτ' Vrat., ἐσταῶτα  
 ι', ἐστῶτ' ξ, ἐσταῶτ' cett. — ἐς Vrat. — ἡδὲ Vrat. μ' edd. ante Oxx.,  
 εἰ δὲ φ'. — προσέπλαξε Α, προσέπλασε ξ', προσεπέλασε edd. ante  
 Oxx. — 9 στάτο ΓΑ, στάτο ι' ξ' φ', στεῦτο cett. — ποιεῖν Α,  
 πιεῖν ΓVrat. μ' ξ' φ' et edd. ante Beckium, πιεῖν cett. — 10 ἐστῶς ξ'.  
 — 11 εὐρυπί (sic in fine versus) ι', εὐρυπιδῆς φ'. — 12 κρεμᾶσθαι  
 μ'. — λίθον εἰς τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν Γ; — ἐαντοῦ pro αὐτοῦ Α Vrat.  
 ι' μ' ξ' φ'. — 13 ἀσφαλέστερον ι'. — καὶ μαρτ. καὶ ἡ μ' φ'. — ἡ om.  
 ι'. — 14 εἰπεῖν· ἔχει δὲ τοῦτο βίον ἀπάλαμον (ἀπάλαμνον post corr.  
 μ'), λέγω δὴ codd. et edd. præter ΓΑ. — λέγει Α. — 14. 15 τὸ  
 τὸν ὑπὲρ ΓΑΙ' ξ', τὸ ὑπὲρ τὸν μ' φ', τὸν omm. cett. — 16 πρὸς τὸ βίον  
 Αξ', πρὸς τὸν βίον cett. — ἐμπεδομόχθον Α. — 17 τὸν βίον μ' φ'.  
 — τὸν πόνον μ'. — Ante φασὶ δὲ codd. mixti et edd. Μετὰ τριῶν]



- τριῶν, ἀντὶ τοῦ μετὰ Ἰξίονος, Σισύφου καὶ Τιτυοῦ. καὶ οὗτοι γὰρ ἐν ᾧδου κολάζονται, Ἰξίων μὲν ἐν τροχῶ περιφερόμενος διὰ τὸ ἐρασθῆναι τῆς Ἥρας καὶ πρὸς νεφέλην παρεικασθείσῃ προσδραμεῖν καὶ μιγῆναι, ὅθεν καὶ Ἱπποκένταυρος γέγονε. Σί-  
 5 συφος δὲ πέτρων μέγιστον εἰς ἀνάντη τόπον βίᾳ κομίζων καὶ ὁπότε εἰς ἄκρον ἔλθῃ τοῦ τόπου, ἀπολισθαίνοντα τὸν λίθον αὐθις ἀνάγων, καὶ τοῦτο πάσχων διὰ τὴν ἀπάτην, ἣν ἠπάτισε Πλούτωνα· ὁπότε γὰρ τέθνηκε, παρήγγειλε τῇ γυναικὶ μὴ θάψαι αὐτόν· τῆς δὲ οὕτω πεποιηκυίας κατελθὼν αὐτὸς κατηγόρει  
 10 πρὸς Πλούτωνα ὡς ἀμελησάσης αὐτοῦ καὶ αὐτὸν αἰτήσας ἀνελθεῖν καὶ κολάσαι αὐτήν, ἐπεὶ ἀνῆλθε, μὴ βουλόμενος αὐθις εἰς ᾧδου παραγενέσθαι, ἢ φ' Ἑρμοῦ καταχθεὶς ἄκων οὕτω κεκόλασται· Τιτυοῦ δὲ ὡς κατὰ θεῶν μανέντος ὄφεις τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ὑπτίου κειμένου κατεσθίουσιν ἀνακαίνιζόμενα ἀεὶ κατὰ  
 15 τὸ Προμηθεύς ἦπαρ.

τοῦ (τοῦ om. ι') πεινῆν, διψῆν (τοῦ διψῆν μ' ξ' φ'), ἐστάναι (ἐστάναι μ', τοῦ ἐστάναι ξ', τοῦ ἐστάναι φ') inserunt; præterea ἱστορία περὶ Ἰξίονος (Ἰξίωνος ξ'), σισύφου καὶ τιτυοῦ præmittunt φ' in textu, μ' ξ' in margine. — φασὶ δὲ καὶ ἑτέρως codd. et edd. exceptis. ΓΑ Vrat. ι' ξ' φ' et μ', qui tamen καὶ habere videtur.

1 ἀντὶ τοῦ e codd. est pro ἡγουν. — μετὰ τοῦ Ἰξίωνος Γ. — καὶ ante Τιτυοῦ om. ι'. — 3 παροικασθείσῃ Vrat., παρεικασθείσῃ ξ', παρ-εικασθεῖσαν edd. — 4 ὁ ante Ἱπποκ. delevi cum ΓΑ ι'. — ὑπο-κένταυρος Γ. — 5 ἀνάντη Α. — 6 ἔλθῃ ΓΑ ι' ξ', ἔλθῃ μ', ἔλθοι cett. codd. et edd. — 8 τὸν Πλούτωνα codd. mixti et edd. — γὰρ θνή-σκειν ἔμελλε (ἔμελλεν μ' φ') παρ. codd. mixti et edd. — θάψαι ξ'. — 9 δὲ μὴ οὔτω μ' φ'. — 10 καὶ ex codd. addidi. — αἰτήσαι Α (?) μ' φ' et edd., sed conf. Beckium: «Pro αἰτήσαι debebat esse ἤτησε vel ἤτει, sed variata est Grammatici oratio.» — 11 κολᾶσαι μ'. — Post ἐπεὶ in φ' δὲ, in edd. δ' additum est. — καὶ μὴ βουλ. Α. — 12 κατασχεθεὶς ξ'. — 12. 13 κεκόλασθαι Α. — 13 τιτυοῦ οὐδὲ ἀε Γ. — 14 αὐτοῦ ex ΓΑ accessit.

gl. 91. \* βλάβην. — ἤγουν ὁ Ζεὺς. — ὑπεράνω. —  
92. \* μέγαν. — 93. λίθον. — \* † προθυμούμενος ὁ Τάνταλος.  
— ἀπορρίψαι.

82—94. Μ. Ἐμοὶ δ' ἄπορα] ἀντὶ τοῦ ἄπορον, τουτέστιν  
ὑπὸ οὐδενὸς λογισμοῦ ἐνδεδομένον, εἰπεῖν τινα ἀπὸ τῶν θεῶν 5  
μάργον τὴν γαστέρα, ἤγουν μαινόμενον, τουτέστιν ἀκρατῇ τῆς  
γαστροῦς. ἀφίσταμαι (84) τοῦτου τοῦ σκοποῦ. βλάβη ἐκκληρώ-  
σατο κατὰ πολλοὺς κακηγόρους, τουτέστι τοὺς βλασφημοῦντας  
εἰς τοὺς θεοὺς, ἤγουν βλάβην κληρονομοῦσιν οἱ βλασφημοῦντες  
εἰς τοὺς θεοὺς. ἐὰν δὲ (85) ἐτίμησάν τινα ἄνθρωπον θνητὸν οἱ 10  
ἔφοροι τοῦ οὐρανοῦ, τουτέστιν οἱ θεοί, ὁ Τάνταλος ἦν οὗτος·  
ἀλλ' οὐκ ἡδυνήθη καταπέψαι τὴν μεγάλην ταύτην εὐδαιμονίαν,  
ἀντὶ τοῦ διοικῆσαι ἐπ' ὠφελείᾳ ἑαυτοῦ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν  
τῷ στομάχῳ σιτίων, ἃ πεφθέντα μὲν ὀνίνησι τοὺς μεταλαμβά-  
νοντας αὐτῶν, ἄπεπτα δὲ μείναντα τοῦ στομάχου μὴ θνηθέντος 15  
κατεργάσασθαι αὐτὰ βλάβην οἶδεν ἐπάγειν. ὑπὸ τοῦ χόρου δέ  
(89), ἀντὶ τοῦ τοῦ ὄγκου τῆς τιμῆς ἔλαβε βλάβην ὑπερβολικὴν

4 δὲ ἄπορα α. — 6 τὴν] καὶ ἰ'. — γαστέραν q. — 6. 7 ἤγουν — γα-  
στρὸς om. Vrat. — 6 ἀκρατῆς z, ἀκρατεῖ ξ'. — 7 ἀφίστομαι ἰ', novum  
comma ab hac voce incipiunt μ' φ'. — τοῦδε τοῦ ξ'. — γὰρ post βλάβη  
add. edd. — 8 κατηγόρους z. — 9. 10 ἤγουν — θεοὺς omm. z ἰ' ξ'. —  
In Vrat. ἰ' μ' ξ' φ' scholia Tricliniana ad vocem κακηγόρους supra a  
nobis edita hic inseruntur. — Ante ἐὰν δέ cum codd. aq delevi  
lemma εἰ δέ τινα (τιν' ἰ' ξ') ἄνδρα. — 12 ἡδυνήθη pro ἐδυνήθη ex  
a b q' z ξ' est. — καταπέμψαι q ξ'. — 14 πεμφθέντα q ξ' φ', πεφθέντα  
μ', πεμφέντα ἰ'. — 15 ἄπεπτα ξ'. — στομ. μῦθον. a. — 16 κατεργάσε-  
σθαι q μ'. — εἶδεν ξ'. — οἶδεν] «Hoc est εἶωθεν, quod reponi vult  
Fæhsius Syllog. p. 401. refutatus a Friedemann de med. syll. pent.  
p. 330» Boeckh. — 17 ἀντὶ τοῦ τοῦ ὄγκ. ἰ', ἤγουν τοῦ ὄγκ. [q] edd.,  
ἀντὶ τοῦ ὄγκου cett.; — ὄγκον Boeckh edidit ex coniectura. — τῆς  
omm. Vrat. μ' ξ' φ'.



ἀμαρτῶν εἰς τοὺς θεοὺς· δι' ἣν ἡ πατὴρ αὐτοῦ ὁ Ζεὺς ὑπερ-  
κρέμασέν οἱ, αὐτῷ, τουτέστι κατ' αὐτοῦ, λίθον ἰσχυρόν, ἀντὶ  
τοῦ μέγαν· ὃν (93) ἀεὶ προθυμούμενος ἀπόσασθαι τῆς κεφαλῆς  
πόρρω ἡδονῆς στρέφεται, μὴ δυνάμενος δηλονότι ἀπαλλαγῆναι  
5 αὐτοῦ.

gl. 94. χαρᾶς. — ἐξίσταται καὶ πικρίᾳ σύνεστι. — 95. εἰς  
ὃν οὐκ ἔστι μηχανὴν ἀπαλλαγῆς εὐρεῖν. — 96. κεκρατημένον  
μόχθῳ καὶ λύπῃ. — 97. \* τοῦ πεινῆν, διψῆν, ἐστάναι. — 99.  
τοῖς ὁμοτρόποις ἀνθρώποις· — \*\* τῷ Σισύφῳ, τῷ Τιτυῷ καὶ  
10 τῷ Ἰξίονι. — 100. \*\* πόμα θειῶν. — \*\* τροφὴν θειῶν. —  
101. τῷ νέκταρι καὶ τῇ ἀμβροσίᾳ· — † δι' ὧν, ἤγουν τοῦ νέ-  
κταρος καὶ τῆς ἀμβροσίας. — 102. \* οἱ θεοί· — † ἐποίησαν,  
αὐτὸν δηλονότι.

104. Germ. 'Αμαρτάνει] ἀντὶ τοῦ ἀμαρτάνει καὶ πράττει  
15 κακῶς. ὅταν καὶ γὰρ ἀμαρτάνῃ τις, κυριεύεται ὑπ' ἐκείνου τοῦ  
πάθους ἢ λογιστικῇ γνῶσις, καὶ ὡς ἄνους ἄτοπα καὶ μωρὰ  
πράττων ἀμαρτάνει.

gl. 104. \* πράττων τι κακόν. — ἀστοχεῖ, σφάλλει.

95—104. M. ἔχει δὲ βίον τοῦτον τὸν ὑπὸ τῷ λίθῳ ἀπά-  
20 λαμον, ἤγουν ἀμήχανον, πρὸς ὃν οὐκ ἔστι τι μηχανήσασθαι  
ἐμπεδόμοχθον, τουτέστιν ἰσχυρὰν κάκωσιν ἔχοντα, πόνον

1 ὁ om. ξ'. — ὁ Ζεὺς om. ι'. — 1. 2 ὑπερκρέμασεν οἱ α, ὑπερ-  
κρέμασεν οἱ q. — 2 οἱ καὶ αὐτῷ Vrat. ι' μ', ἥ καὶ αὐτῷ ξ'. —  
Post v. 5 unius versus spatio vacuo relicto in z mediis omissis  
sequitur ἀνδραγαθίαις ἐν φροντίδι ὄντας ἀντιστροφῶς  
ἀντὶ τοῦ etc. (schol. ad v. 145). — 9 † τῷ Σισ. est in codd. de  
quibus constat. — 14 ἀμαρτάνων καὶ πράττων U, correxi. —  
15 γὰρ καὶ Mommseni ed. — ἀπ' U, correxi. — 19 lemma  
ἀπάλαμον omisi cum q. — Ceterum † ἔχει δ' ἀπάλαμον (ἀπάλαμον μ')  
est lemma in Vrat. (qui om. crucem) ι' μ' ξ' (qui σύνταξις in mg.) φ'. —  
19. 20 ἀπάλαμον μ'. — 20 πρὸς ὃ α. — τις μ' φ'. — μηχανήσασθαι ξ'. —  
Post μηχαν. novum comma incipit in codd. et edd. μ' ξ' exceptis.

τέταρτον μετὰ τριῶν ἄλλων, ἤγουν τοῦ πεινῆν, τοῦ διψῆν, τοῦ ἐστάναι· διότι (98) κλέψας τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν τῶν θεῶν ἡλικιώταις αὐτοῦ καὶ συμπόταις ἔδωκε, δι' ὧν ἀθάνατον αὐτοὶ τοῦτον ἐποίησαν. εἰ δ' ἀνὴρ τις (102) ἐλπίζει θεὸν λῆσειν πράττων τι, ἀποτυγχάνει τοῦ πρέποντος λογισμοῦ. 5

gl. 105. διὰ τοῦτο, λέγω τὸ μεταδοῦναι ἀνθρώποις τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ νέκταρος καὶ ἐξειπεῖν τὰ θεῖα μυστήρια. — † προῆχον πάλιν ἀντὶ τοῦ ἐπανεστρεψαν· — \*\* κατήγαγον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. — \* τὸν Πέλοπα. — 106. \*\* οἱ θεοί. — \*\* αὐτῶ. 107. \* εἰς. — τὸ ταχυθάνατον. — 108. \*\* πάλιν. 10

109. Germ. *Eὐάνθεμον*] τὴν ἀνθηρὰν κατὰ τὴν διάπλασιν τοῦ σώματος ἢ πρὸς τὴν εὐθεσίαν. καὶ τὸ μελανθησόμενον (οὐπω γὰρ ἦν μέλαν) πρὸς τὴν συνθεσίαν τῶν μελῶν.

gl. 109. ἀνθηρὰν· — † εὐανθῆ, θαλεράν. — ἡλικίαν.

110. Th. Τὸ νῖν καὶ τὸ γένειον ὅλον καὶ μέρος, τὸ μὲν 15 νῖν ὅλον, τὸ δὲ γένειον μέρος· ὥσπερ ἐστὶ καὶ τό· Ποῖόν σε ἔπος φύργεν ἕρκος ὀδόντων (Π. Δ 350). — Tr.<sup>9</sup> Ερεφον δὲ ἀντὶ τοῦ ἐστεφάνουν. ὥσπερ γὰρ ὁ στέφανος κύκλω τῆς κεφαλῆς ἐστίν, οὕτω καὶ αἱ τοῦ πώγωνος τρίχες κύκλω εἰσίν.

gl. 110. ἤγουν ὅτε εἰς τοιαύτην ἡλικίαν ἦλθεν ὡς ἔξαν- 20 θῆσαι γένειον. — τρίχες. — αὐτόν. — πώγωνα. — ἐστεφάνουν.

111. Germ. *Ἐτοῖμον*] παρὰ τῶν Μοιρῶν αὐτῶ, ἢ τὸν παῖσι τοῖς θέλουσι προκείμενον.

---

2 ἐστάναι a q ξ', ἐστᾶναι μ'. — 2. 3 τῶν θεῶν om. q. — 3 καὶ] ἀντὶ τοῦ a, omm. q μ'. — ἔδωκεν edd. — 4 αὐτὸν τοῦτον μ'. — θεῶν q. — 5 πράττων τι omm. μ' φ'. — 11 ἢ εὐάνθεμον U, mutavi. — κατὰ] καὶ U, correxi. — Ad totum scholium «verba aut mutila aut confusa» annotat Mommsen. — 15 Νῖν γένειον (Δάχναι νιν edd. ante Beckium)] ὅλον καὶ μέρος etc. edd. — νιν codd. plerique. — 17 ἕρκον ι'. — 22 Lemma scholii Germani, quod



gl. 111. *πρόχειρον* — \*\* *τοιούτος γὰρ ἦν ὁ τῆς Ἱπποδαμείας γάμος ἐν κοινῷ προκείμενος ἥτοι προτεθειμένος τῷ βουλομένῳ*. — \* *ἐμελέτησε*. — 112. *τοῦ Οἰνομάου τοῦ ἐν τῇ Πίσῃ κατοικοῦντος*. — 113. *ἀρίστην*.

- 5 114. *Th. Οἰνόμαος, ὁ πατὴρ Ἱπποδαμείας, ἐρῶν αὐτῆς διὰ τὴν τοῦ κάλλους ὑπερβολὴν καὶ οὐκ ἐθέλων ἐκδοῦναι ταύτην εἰς γυναικὰ τι, προὔκαλεῖτο πάντας εἰς ἄμιλλαν δρόμου τοὺς θέλοντας αὐτὴν ἐγγυῆσασθαι, θαρρῶν τῷ αὐτοῦ ἄρματι ταχυτάτῳ ὄντι καὶ μηδὲνα οἰόμενος ὑπερβαλέσθαι ἂν αὐτὸ δυνήθη-*  
 10 *ναι. οὕτω δὲ ἐποίει τὴν ἄμιλλαν. τῷ μὲν μνηστῆρι ἐδίδου τὴν Ἱπποδάμειαν ἐν τῷ αὐτοῦ ἄρματι φέρειν καὶ προηγεῖσθαι τοῦ δρόμου, αὐτὸς δὲ ὀπισθεν ἰὼν καὶ τῇ χειρὶ φέρων ἔγχος, ὅποτε ἔμελλε τὸν μνηστῆρα παρελθεῖν ἔβαλλέ τε τῷ ἔγχει καὶ ἀνῆρει. τρεῖς οὖν πρὸς τοῖς δέκα ὁλωλεκῶς ἡττήθη ὑπὸ*  
 15 *Πέλοπος. ὁ γὰρ ἡνίοχος αὐτοῦ τοῦ Οἰνομάου Μυρτίλος ἐφθάρη χρήμασιν ὑπὸ Πέλοπος, ἵνα περὶ τὰς χοινικίδας τοῦ ἁρματος πανουργέσῃ τι καὶ τὸν Οἰνόμαον ἐντεῦθεν ἡττηθῆναι παρασκευάσῃ· οὗ γενομένου Πέλοψ Ἱπποδάμειαν ἔσχε. τῶν δὲ*

U ἢ particula cum altero scholii veteris ad v. 111 commate coniungit, ego addidi. — *αὐτῶν* Mommseni ed.

5 *ἱστορία* (deest hæc vox in ξ') *περὶ οἰνομάου καὶ Ἱπποδαμείας* ι' μ' in marg., ξ' φ' in textu, *ἱστορία* Vrat. in marg., edd. in textu. — Totam narrationem inde ab ὁ πατὴρ usque ad Ἱπποδάμειαν ἔσχε (v. 18) om. ι' duodecim litterarum spatio relicto cum hac nota in marg.: «est in dictionario hæc fabula.» — *οἰνόμαος* Vrat. — 6 *κάλλους* μ' ξ'. — *οὐκ ἐθέλων* ΓΑ, *οὐ θέλων* cett. — 7 *προκαλεῖτο* Γ, *προκαλοῦντο* ξ'. — 8 *τῷ αὐτοῦ* edd. inde a Beckio. — 9 *αὐτό* ΓΑ Vrat. φ', *αὐτῷ* ex αὐτόν vel vice versa μ', *οὐ τῷ* ξ', *αὐτόν* edd. antt., *αὐτὸν* edd. inde a Beckio. — 10 *τῷ μὲν* καὶ *τῷ* ξ'. — 11 *αὐτοῦ* Bæckh ex Beckii sententia edidit. — 13 *ἔβαλε* Γ. — 14 *πρὸς τοὺς δώδεκα* Vrat., *πρὸς τοῖς δώδεκα* ξ' et edd. ante Beck. — *ὁλωλεκῶς* ξ'. — 15 *τοῦ Οἰν.* om. Γ. — 16 *ὑπὸ τοῦ Πέλ.* edd.

ἀνηρρημένων τὰ ὀνόματά· εἰσι ταῦτα· Μέρμνης, Ἰππόθοος, Πέλοψ  
 Ὀπούντιος, Ἀκαρνάν, Εὐρύμαχος, Εἰρύλοχος, Αὐτομέδων, Λά-  
 σιος, Χάλκων, Τριχόρωνος, Ἀλκάδους ὁ Παρθάωνος, Ἀριστό-  
 μαχος, Κρόκαλος· ὧν ταῖς κεφαλαῖς ἔμελλε ναὸν ἀνεγερεῖν  
 τῷ Ἀρει.

5

gl. 114. λαβεῖν. — ἄγχι δ' ἐλθόν] \*\* οὕτω γράφε διὰ τὸ  
 μέτρον.

115. Th. Τὸ πολιᾶς ἀλλὸς ἢ ἀντὶ τοῦ γεραιᾶς νόει, διὰ  
 τὸ εἶναι προγενέστερον τὸ ὕδωρ τῶν ἄλλων στοιχείων, ὡς ἔφα-  
 μεν· ἢ ἀντὶ τοῦ λευκῆς· λευκαίνεται γὰρ τῇ τῶν κυμάτων περι- 10  
 φορᾷ καὶ δινήσει.

Μ. Ὀρφνη ἢ νύξ βαρυτόνως· ὀρφνὴ δὲ νύξ ἀντὶ τοῦ σκο-  
 τεινῇ ἐπιθετικῶς, ὁξύνεται.

gl. 115. \*\* μόνος. — \*\* ἐν νυκτί.

116. Μ. Βαρύκτυπος] ὁ βαρεῖς κτύπους ἐργαζόμενος. 15  
 βαρὺ ἐπὶ ὄγκου, ᾧ ἐναντίον τὸ κοῦφον λέγεται τὸ βαρὺ καὶ  
 ἐπὶ φωνῆς καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ ὀξύ. ἐνταῦθα ἐπὶ φωνῆς λέγε-  
 ται τὸ βαρὺ ἐν τῇ συνδήκῃ τοῦ βαρυκτύπου. κτύπος δὲ ἐστὶν ὁ  
 συγχρούσεως ἦχος.

1 ἀνηρρημένον ξ'. — τὰ om. ι'. — Μέρμνος edd. — Πόλον  
 Vrat. — 2 ἀκαρνᾶν Γ. — εὐρύμαχος Α. — αὐτομέδων μ'. — 3 Τριχό-  
 ρωνος — Ἀριστόμαχος om. Vrat. — Παρθάωνος ι', Παρθάωνος edd. inde  
 a Beckio. — 4 καὶ κρόκαλος φ'. — ἀγερεῖν Γ, ἀνεγερεῖ ξ'. — 5 ἄρει Γ,  
 ἄρι ξ'. — 8 Scholium Thomanum ad v. 115 Α inter glossas habet.  
 — ἢ om. ι'. — ὑγραίας Γ, γραιίας Α, γηραιᾶς ι' ξ' φ'. — 9 παργενέστε-  
 ρον Α. — τὸ ὕδωρ om. ξ'. — 10 τῇ τῶν] τῆς τῶν Α, τοῦ τῶν μ',  
 τούτων Vrat. — 10. 11 περιφορὰ μ'. — 12 Scholia Moschopulea ad  
 v. 115. 116 in a post τὴν νίκην ποιήσον (p. 89, 15), in q post τούτῳ μὲν  
 εἶπεν ὁ Πέλοψ (p. 89, 9) inserta leguntur. — ὀρφνῇ] ὀρφνὴ μ' ξ' φ'.  
 — τοῦ om. ι'. — 15 ὁ βαρὺ, ξ'. — 16 ὄγκον ὁ ἐναντίον q. — τὸ  
 βαρὺ om. ξ'. — 17 Inde ab ἐνταῦθα novum comma incipit q. —  
 17. 18 ἐνταῦθα — βαρὺ om. ι'. — 18 κτύπος ξ'. — δ' ἐστὶν a.



gl. 116. ἐπεβοᾶτο. — τὸν Ποσειδῶνα δηλονότι. — μεγάλό-  
κτυπον. — 117. \* τρίαينان ἀπὸ τοῦ τρία καὶ τοῦ αἰνόν, τὸ χαλε-  
πόν. — \* μεγάλην τρίαينان ἔχοντα Ποσειδῶνα. — \*\* τὸν με-  
γάλην τρίαينαν ἔχοντα Ποσειδῶνα. τρίαينا δὲ ἀπὸ τοῦ τρία καὶ  
5 τοῦ αἰνόν, τὸ χαλεπόν. — \*\* ὁ Ποσειδῶν. — τῷ Πέλοπι.

118. Τη. Τὸ σχεδὸν ὥσπερ ἐρμηνεῖα ἐστὶ τοῦ πὰρ ποδί.  
τὸ γὰρ παρὰ ποδὶ στῆναι πλησίον ἐστὶ στῆναι.

gl. 118. \*\* παρὰ. — πλησίον. — \*\* πλησίον ἐφάνη. —  
119. \* τῷ γράφε διὰ τὸ μέτρον. — τῷ Ποσειδῶνι. — \* ὁ  
10 Πέλοψ. — 120. τῆς Ἀφροδίτης τῆς ἐμῆς. — \*\* κατὰ τι. —  
121. \* ὦ. — \*\* ὦ Πόσειδον. — \*\* σοὶ δηλονότι. — 122.  
\* ὑπάρχει σοι. — \*\* ὑπάρχει. — ἄμβλυνον, ἐξασθένησον. —  
123. \*\* τὸ σιδηροῦν. — 125. πορευθῆναι ποίησον. — 126.  
\* πόλις Πελοποννήσου. — † πόλιν Πελοποννήσου. — νίκη. —  
15 πλησίασον ἐμέ. — † ἔνωσον ἐμέ, ἀπὸ κοινοῦ. — 127. † ἦτοι  
τρεῖς πρὸς τοῖς δέκα.

128. Tr. Οἱ μνηστῆρας γράφοντες οὐκ ἴσασι τὰ περὶ  
μέτρων. χρὴ τοῖνυν ἐρῶντας γράφειν, ἵν' οἰκείον ᾗ τὸ κῶλον  
τῷ τῆς στροφῆς.

20 gl. 128. ἀπαξιοῖ καὶ ἀπολέγει.

105—129. M. Τοῦνεχα προῆχαν] διὰ τοῦτο ἐπανέστρε-  
ψαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ οἱ θεοὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτῆς τῶν ἀνθρώπων,  
τὸ ἐπ' ὀλίγον ἐν τῇ ζωῇ διαρκοῦν. ὅτε δὲ (109) πρὸς θαλερὰν

6 Τὸ σχέδιον Vrat. μ' φ'. — πὰρ ποδί ΓΑ et Vrat. ante corr.,  
πὰρ ποσὶ cett., etiam Vrat. post corr. — 7 παρποδί Γ, παρποσὶ ξ',  
παρὰ ποσὶ cett. excepto Α. — 9 δ' ἔειπε post τῷ addendum esse  
probabiliter coniecit Mommsen in notis ad hunc Pindari locum. —  
17 Lemma † Ἐρῶντας add. Bæckh. — μνηστήρας μ'. — 17. 18 τὰ περὶ  
τῶν μέτρων ι', τὰ τῶν μέτρων ξ'. — 19 τὸ ι' ξ', omm. cett., correxi.  
τῆς στροφῆς pro τῇ στροφῇ ex Vrat ι' μ' ξ' est. — 21 οὔνεχα μ'.  
— νίον post προῆχαν add. q ξ'. — 22 αὐτοὶ οἱ q. — 23 δὲ om. q.

ἀναδρομὴν σώματος τριχώσεις αὐτὸν σκέπουσai ἐποίουν αὐτῷ  
 δηλονότι μέλαν γένειον, γάμον ἀναπολήσας κατὰ νοῦν ἐξήγησε  
 προτεθειμένον, τῷ βουλομένῳ λέγω, σχεθέμεν, ἤγουν σχεῖν,  
 λαβεῖν, τὴν ἀγαθὸν κλέος ἔχουσαν Ἱπποδάμειαν, παρὰ τοῦ  
 πατρὸς αὐτῆς τοῦ Οἰνομάου, τοῦ βασιλεύοντος ἐν τῇ Πίσῃ. 5  
 πλησίον δ' ἐλθὼν (114) τῆς λευκῆς θαλάσσης μόνος ἐν νυκτὶ  
 ἐκάλει τὸν Ποσειδῶνα τὸν βαρύκτυπον, τὸν τῇ καλῇ τριαίνῃ  
 χρώμενον. ὁ δὲ εὐθέως (117) παρὰ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ἐφάνη.  
 τούτῳ μὲν εἶπεν ὁ Πέλοψ (119) ἄγε, ὦ Πόσειδον, ἐὰν κατὰ τι  
 εἰς χάριν σοι ᾧσιν, ἤγουν κεχαρισμένα, ἀρεστὰ ᾧσι τὰ προσφιλῆ 10  
 δῶρα τῆς Ἀφροδίτης· τοῦτο δὲ ἴσως ὥς ἐρώμενος αὐτοῦ λέγει·  
 κατάρχεαι (122), ἀνενέργητον ποίησον τὸ ἔργος τὸ Οἰνομάου τὸ  
 σιδηροῦν, ᾧ τοὺς μνηστῆρας συμποδίζων ἀναιρεῖ· ἐμὲ δὲ (124)  
 ἐπὶ ταχυτάτου ἄρματος παράπεμψον εἰς τὴν Ἥλιν· τῇ νίκῃ δὲ  
 ἔνωσον, τουτέστι μετ' ἐμοῦ δὲ τὴν νίκην ποίησον· ἐπεὶ (127) 15

1 ἡ τριχώσεις *a*, αἱ τριχώσεις *b*. — αὐτὴν *μ' φ'*. — 2 μέλαν  
 τὸ γένειον *ι'*. — 3 προτεθειμένον *ι'*, προτεθειμένην Heyne, Bæckh.  
 — σχεῖν] ἡσχὺν ed. Rom., ἰσχὺν cett. edd. ante Beekium, δὲ  
 ἰσχὺν Beck, Heyne, Bæckh (hic etiam σχεῖν ex Gott. addidit). —  
 4 ἤγουν ante λαβεῖν add. Bæckh. — περὶ *ξ'*. — 5 αὐτοῦ τοῦ *q*. — ἰνο-  
 μάου *μ'*. — πίσση *q ξ'*, πῖση *μ'*. — Post Πίσῃ in edd. inde a  
 Beekio sequuntur scholia ad v. 110. — 6 Ante πλησίον edd. lemma  
 ἄγχι δ' ἐλθὼν exhibent. — μόνον *ξ'*, om. *a*. — 7 τὸν ante τῇ om.  
*ι'*. — τῇ om. *ξ'*. — 8 In *ι'* post χρώμενον sequuntur scholia ad  
 v. 110. — Ante ὁ δὲ lemma ὁ δ' αὐτῷ est in codd. mixtis et edd.,  
 σύνταξις vocis ἄγε in marg. adscriptum habent *μ' φ'*; — de *aq*  
 conf. etiam notam ad p. 87, 12. — 9 τοῦτο *b ξ' φ'*. — μὲν] δὲ codd.  
 mixti et edd. ex Triclinii sententia, qui in textu τῷ δ' ἔειπε lectioni  
 optimorum codicum a Moschopulo servatæ τῷ μὲν εἶπε substituit. —  
 10 σοι omm. *q ι'*. — 12 ἀνέργητον *a*. — τὸ ἔργ. τοῦ οἶν. *q μ'*. —  
 13 *φ]* *φ a*. — ἐμίδε *q*. — 14 ἥλιν *a q μ'*. — 15 ἔνωσον *a Vrat*. —  
 ποίησον τὴν νίκην *μ' φ'* edd.



τρεῖς καὶ δέκα ἄνδρας ἀποκτείνας ὁ Θινόμαος ἐρῶντας εἰς τὸ ἐπὶν παραπέμπει τὸν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γάμον.

gl. 129. οἶος οὗτος. — 130. δειλόν. — 131. \*† ἀνθρώποις. — ἀπαραίτητον ὑπάρχει.

5 132. M. Τί κέ τις] τὸ τίς ἀορίστως λεγόμενον πληθυντικοῦ δύναμιν ἔχει. διὸ πρὸς πληθυντικὸν ἀποδίδεται νῦν.

gl. 132. \* δέ] γρ. κεν. — διατί ἄν. — \* ποταπόν; ἀκλεές· — ἤγουν ἐντὸς οἴκου· — \*\* ἐν ἀκινήσιᾳ. — 133. θαμάξοι· τὰ γὰρ ἐφόμενα χρέα οἶονεῖ τῷ πυρὶ θαμάζεται· — † ἤτοι ἑαυτῷ 10 ἐφέλκοι ματαίως. — 134. \* ἀμέτοχος. — τῷ Πέλοπι. — ἔ πρὸς Θινόμαον. — 135. \*\* ἄεθλος] ἀγών· — \*\* συνίξῃσις. — ὑποτεθήσεται καὶ ἀγωνισθήσεται. — σὺ Δωρικῶς.

136. M. Πρᾶξιν φίλαν] ἀντὶ τοῦ ἀπόβασιν πράξεως προσφιλῆ. πρᾶξις γὰρ ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτελούμενον ἀπὸ 15 τῆς ἐνεργείας.

129—136. M. Ὁ μέγας δὲ κίνδυνος] ἀντὶ τοῦ τὸ πρᾶγμα, ἐφ' ᾧ μέγας ἐστὶ κίνδυνος, οὐ δέχεται ἄνδρα οὐ γενναῖον τὴν ψυχῇ, τουτέστι δειλόν. ἐκείνοις δέ, (131) οἷς ἐστιν

2 Post paraphr. Mosch. vv. 105—129 in *q* paraphr. Mosch. vv. 129—136, prior pars scholii ad v. 137 sqq. usque ad τελεσθῆναι, schol. Mosch. ad v. 132. 136., in codicibus mixtis notula Tricliniana de scriptura ἐρῶντας, schol. Mosch. ad vv. 129—136, 132, 136 et prior pars scholii Mosch. ad v. 137 sqq. leguntur. In *a* notatis Moschopuleis ad v. 115. 116, quæ paraphrasi Moschopuleæ versuum 105—129 ante ἐπεὶ τρεῖς inserta leguntur, scholia ad v. 132. 136 subnexa sunt, tum post frustulum illud paraphrasis ἐπεὶ τρεῖς — θυγατρὸς αὐτοῦ γάμον sequitur paraphr. vv. 129—136. — 6 πρὸς τὸ πληθ. μ' φ'. — 13 πρᾶξιν ἰ' μ'. — δὲ post πρ. insertum est in μ'. — φίλαν *bq*. — 14. 15 τὸ ἀπὸ τῆς ἐνεργ. τελούμενον *Vrat*. μ' φ'. — 16 σύνταξις in marg. habet ξ'. — 17 ἐστὶ μέγας ξ', μέγα ἐστὶ *Vrat*. μ' φ'. — κίνδυνος μέγας (om. ἐστὶ) *a*. — 18 τῇ ψυχῇ ξ'. — δέ *abq*, γὰρ cett. cum glossa Tricl. in codd. mixtis. — ἔστιν *q*.

ἀνάγκη ἀποθανεῖν ὅπως δὴ ποτε, διατί ἄν τις ἐν ἀφανείᾳ καθήμενος ἀκλεῆς γῆρας ματαίως ἔψοι, τουτέστι τῷ χρόνῳ πεπαίνων ἑαυτῷ ἐφέλκοιτο, πάντων τῶν καλῶν ἀμέτοχος ὢν; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν (134) οὗτος ὁ ἀγὼν ὑποκείμενος ἔσται εἰς τὸ ἀγωνίσασθαι με αὐτόν· σὺ δ' ἀπόβασιν πράξεως δίδου 5 προσφιλῇ.

gl. 136. λέγω δὴ τὸ αὐτὸν νικῆσαι, ὃ πάντων ἐμοὶ φίλτατον.

137. Germ. Ἀκραντον γίνεται ἀπὸ τοῦ  $\bar{a}$  στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ κραίνω τὸ τελειῶ· τὸ δὲ κραίνω ἀπὸ τοῦ 10 κára, ἡ κεφαλὴ· διότι παντὸς πράγματος τὸ τέλος λέγεται κορυφή.

Th. Δέον ἀκράντων ἐπῶν εἰπεῖν, ἃ δὲ πλαγιάσας ἀκράντοισι ἔπεσιν εἶπε πρὸς τὸ ἐπί.

gl. 137. οὕτως. — \* † εἶπεν ὁ Πέλοψ. — 138. ἀνγνύτοις· 15 — † ἀδυνάτοις. — † οὖν. — † λόγοις.

139. Germ. Ἀγάλλων αὔξων. εὐφρωῶς πάνυ καὶ ἀρμονίως συντέθειται τοῦτο τῷ ποιητῇ. ὃν γὰρ τρόπον ὁ λιπούμενος μειοῦται καὶ καταβάλλεται, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ ὁ χαϊρόμενος αὔξει καὶ οἶονεὶ θάλλει. διὸ καὶ σοφός τις ἔλεγε· φυγῆς 20 γὰρ ἀγαλλομένης θάλλει πρόσωπον.

gl. 139. τὸν Πέλοπα. — κοσμῶν καὶ σεμνύνων. — ὁ Ποσειδῶν. — 140. \* ἰστέον, ὅτι τὸ μὲν ἄρμα Πέλοψ πρῶτος ἔδει-

1 ἐν om. q. — 3 ἀφέλκοιτο edd. — τᾶν ἄλλων i". — 5 σὺ δὲ Vrat. — 9 Post ἄκρ. delevi δέ particulam. — 13 Scholium Thomaeum Γ inter glossas habet. — νέον μ' φ'. — ἀκραγάντων A. — εἰπεῖν ἐπῶν codd. mixti. — 13. 14 ἀκράτοις Vrat. μ' φ'. — 17 Ante ἀγάλλων delevi ἢ οὕτως. — 19 καὶ post τρόπον excidit apud Mommsenum. — 19. 20 Fragmentum ignoti poetæ fortasse lyriici esse suspicatus est Mommsen. — 23 Verba ἰστέον — ἀνάβασιν, quæ Γ liber



ξεν ἐκ Ποσειδῶνος λαβὼν· τὸν δὲ κέλητα Βελλεροφόντης διὰ τὴν πρὸς τὸν Πήγασον ἀνάβασιν.

141. Germ. Πτεροῖσιν] ὥσπερ ἡ θάλασσα τὴν ναῦν ὑπόπτερον κέχτηται (πτερὰ δὲ λέγω τὰ ταύτης ἄρμενα ἢ τὰς κώπας), οὕτω καὶ ὁ ἵππος πτερὰ κέχτηται τὴν ταχύτητα τῶν ποδῶν· ἀρετὴ γὰρ ἵππου τὸ τρέχειν.

gl. 141. μῆδέποτε πρὸς τὸν ὁρόμον ἀκλάζοντας.

142. Th. Τὸ ἔλεν εἰ καὶ πρὸς τὸ παρθένον κατὰ κοινοῦ εἴποις, ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν ἀντὶ τοῦ ἔλαβεν ἐρεῖς, πρὸς δὲ τὸ  
10 βίαν ἀντὶ τοῦ ἐκράτησε καὶ ἐνίκησεν.

gl. 142. ἐκράτησε. — \* ἰσχύν· ἥγουν τὸν Οἰνόμαον. —

143. Ἴπποδάμειαν. — † εἶχεν ἀπὸ κοινοῦ, ἔλαβεν. — ποταπὴν; — \* σύνοικον. — 144. \* ἦτις. — ἡγεμόνας λαῶν· Ἀτρεά, Θυέστην, Πυθία, Ἀλκάθουν, Πλεισθένην, Χρύσιππον.

15 145. Germ. Τὸ ἀρεταῖσι μεμαότας ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμουῦντας τῆς ἀρετῆς καὶ ταύτης ἀντεχομένους· ἢ προθυμουμένους· ἢ ἐφαπτομένους καὶ χαιρομένους.

gl. 145. ταῖς ἀνδρὶ προσηκούσαις. — \* προθυμουμένους· — \*\* ἥγουν φροντίδα ποιουμένους τῶν ἀρετῶν.

inter glossas habet (om. A), in codicibus mixtis inter scholia legitur præfixo lemmate ἔδωκε δέφρον. — πρῶτον Vrat. ξ' φ'.

1 κέλητα Vrat. ι' μ' ξ'. — βελεφ. Γ ξ'. — 3. 4 ὑπόπτερον] ἔπινον U, correxi collato Ol. IX 36 (ναὸς ὑποπτερον) cum scholio ad l. l. — 4 ἄρμενα U, corr. Mommsen. — 4. 5 κώπας U, tacite corr. Mommsen. — 5 οὕτως U, correxi. — 8 ἔλε A. — εἰ καὶ] εἰ μ' ξ', οὐ Vrat. φ' edd. — παρθένον Vrat. μ'. — 9 εἴπης A. — μὲν om. Γ. — 14 Πυθία codd. omnes. — 15 δὲ post τὸ ego delevi. — Ad v. 145 hoc scholium in margine Γ libri scriptum est: μάω μῶ, ὁ μέλλον μάσω ὡς γελάσω, ὁ παραζείμενος μέμαλεν (?), ὁ μ. . . . μέμαα, ἡ μετοχή ὁ μεμαώς, quæ nolui ad Thomam auctorem referre.

146. *Th.* Κατ' ἐνιαιυτὸν πάντες οἱ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἔφηβοι ἐν τῷ τοῦ Πέλοπος τάφῳ ταῖς μάστιξι ξιανόμενοι ὥσπερ τινὰ σπονδὴν τὸ αὐτῶν αἶμα τούτῳ παρεῖχον. τοῦτο δὲ ἐποιοῦν δεικνύοντες τὴν τοῦ ἥρωος δύναμιν καὶ νομίζοντες μηδὲν ἄλλο πρὸς αὐτὸν εἶναι δίκαιον ἢ τοῦτο τελεῖσθαι. 5

*Tr.* Βοιωτικὴ φωνὴ τὸ αἵμακουρίας· οὗτοι γὰρ αἵμακουρίας τὰ τῶν νεκρῶν ἐναγίσματα λέγουσιν.

gl. 146. θυσίαις ἐξ αἵματος κοῦρων. — 147. εἰς κόσμον αὐτοῦ γιγνομένας. — ἤτοι σύνεστιν. — 148. ἤτοι ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. — πεσῶν, ἤτοι θανόν. 10

149. *Th.* Τινὲς φασὶ μὴ μνῆμα, ἀλλ' ἱερὸν εἶναι Πέλοπος καὶ πρὸ τοῦ Διὸς ἐν αὐτῷ τοὺς ἀγωνιζομένους θύειν τοῦ Ἑρακλέους πρῶτον κατὰ τιμὴν τοῦτο πεποιηκότος. ἀμφίπολον δὲ λέγει ἢ τὸν περιπολούμενον διὰ τὸ ἐν μέσῳ εἶναι τῇ πόλει· ἐνταῦθα γὰρ οἱ οἰκιστὰὶ ἐθάπτοντο· ἢ τὸν περιπολούμενον ὑπὸ 15 τῶν ἀγωνιστῶν· φασὶ γάρ, ὡς ἐν μέσῳ σταδίου ᾗ.

1 Lemma νῦν δ' ἐν (δὲ ἰ') αἵμακουρίας addunt codd. mixti et edd. — κατ' ἐν.] ἀντὶ τοῦ αὐτὸν ξ'. — τῇ om. ἰ'. — πελοποννήσῳ ΓΔμ'. — 2 ταῖς στιξι ξ'. — ξιόμενοι μ' ξ' φ'. — 3 σπονδὴν Γ Vrat. — αὐτῶν codd. — τούτων μ'. — δ' ἐποιοῦν edd. — Post ἐποιοῦν glossa ταῖς ἀνδρὶ προσηκούσας ἤγουν φροντίδα ποιουμένους τῶν ἀρετῶν, post δύναμιν glossa ἀντὶ τοῦ οἷς ἀνδραγαθία ἦσαν καὶ φροντίδι ἀρετῶν (sic) irrepsit in textum ξ' libri. — 4 δεικνύοντες ξ' et ed. Rom. — τὴν] τὸ Γ. — 5 δίκαιον om. Δ. — 6 Huic scholio crux praeſixa est in μ' φ' ed. Bæekh. — βοιωτὴ Vrat. μ' φ', Βοιωτῶν edd. — 6. 7 γὰρ τὸ αἵμακουρίας ξ'. — 7 τῶν κρεῶν μ' ξ' et edd. ante Beckium. — 11 Lemma τύμβον ἀμφίπολον add. codd. mixti (μ' etiam crucem praeſixit). — ἱερεῖον edd., ἱερὸν iam Bæekh coniecit. — 12 πρὸς μ' φ'. — 13 κατατομὴν φ'. — πεποιηκότως ξ'. — 14 ἢ τὸ Γ. — περιπελούμενον ξ'. — μ. τῇ π. εἶναι ἰ'. — 16 τοῦ σταδίου Vrat. μ' φ' edd. — Hucusque liber Vratislaviensis a me collatus est; codex z, in quo quæ post paraphr. Mosch. vv. 82—94 leguntur scholia desunt, tantum paraphrasin Moschopuleam vv. 145—180 habet.



gl. 149. \*\* τάφον. — περιπολούμενον. — 150. ἔνθα πολλοὶ ξένοι συνάγονται. — 151. τῷ ἐν Ὀλυμπίᾳ τοῦ Διός. — ἡ δόξα.

152. Germ. Τὸ τηλόθεν χρονικᾶς ἀκουστέον καὶ οὐ τοπι-  
5 κῶς. τὸ δὲ δέδορκεν ἐνέργειαν ἀντ' ἐνεργείας λαμβάνει, ἀντὶ  
τοῦ πίπτει. Ὀλυμπιάδων δέ, ἔχουν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.  
ἀπὸ γὰρ τῶν ἀγωνισμάτων καὶ ἀπὸ τῆς νίκης πρῶτος ὁ Πέλοψ  
ἐνίκησεν Ὀλύμπια.

gl. 152. ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς. — βλέπει, ἔχουν ἐκλάμ-  
10 πει. — 153. ἔτοι τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνος· ἐνταῦθα γὰρ ἡμιλ-  
λήσατο Πέλοψ πρὸς Οἰνόμαον. — 154. ὅπου. — 155. \* † ἀμιλ-  
λᾷται. — 156. ἀκρότῃτες, μεγέθη. — \* \* δυνάμεως. —  
157. \* ἐκεῖσε· — \* \* ἐκεῖ. — \* ἐπίλοιπον. — αὐτοῦ. —  
158. γλυκεῖαν. — \* ἡσυχίαν, τουτέστι βέλτιστος παρὰ πάν-  
15 των νομίζεται. εὐδίαν δὲ εἶπεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν θα-  
λάσσει χειμαζομένων καὶ πεπauμένων τοῦ κλύδωνος· —  
\* \* ἡσυχίαν.

159. Th. Τὸ δ' ἀεὶ τοῦτο λέγει, ὅτι εἴ τις τὸν τῆς ζωῆς  
αὐτοῦ χρόνον καθ' ἐκάστην ἡμέραν παρὰ πάντων τιμᾷται, οὐκ  
20 ἔστι τούτου μεῖζον οὐδέν.

gl. 159. ὦν ἡγωνίσσατο ἀγώνων. — 160. παρ' ἡμέραν ἐκά-  
στην, ἥτοι διηγεκές. — 161. ἐξοχώτατον καὶ εὐδαιμονίας ἀκρό-  
τατον.

162. Th. Ἐμὲ δὲ χορὴ καὶ πρόπει Αἰοληΐδι μολπᾷ καὶ

---

5 λαμ' <sup>βν</sup> U, quod λάμβανε interpretatus est Mommsen. — 6 τῶν  
ὀλυμπίων Mommsen ed. — 14 Glossa Thomana ἡσυχίαν — κλύδωνος  
in codd. mixtis inter scholia legitur praefixo lemmate Εὐδίαν (εὐδείαν  
φ'). — 15 εἰδείαν φ'. — 16 καὶ πεπωμένων ξ'. — 19 αὐτοῦ  
Α' μ' ξ' φ'. — 20 τοῦτο μ' ξ'. — 24 Ἐμὲ δὲ χορὴ (lemma om. ξ').  
ἐμὲ δὲ πρόπει etc. codd. mixti et edd. — Αἰολίδι codd. mixti et edd.  
— μολπῇ Α' ι' μ' ξ' φ'.

ὕμνῳ στεφανῶσαι ἐκείνον τὸν ἐξ Ὀλυμπίας ἐν νόμῳ ἱππείῳ, τουτέστι διότι ἱππῶ ἐνίκησε κατὰ νόμους. νενομισμένον γὰρ ἐστὶ μὴ μόνον τοῖς οἰκείοις ποσὶν ἀγωνίζεσθαι πεζῇ, ἀλλὰ καὶ ἱππικῶς· λέγω δὲ ἐν κέλῃ καὶ δίφρῳ καὶ τετρώρῳ. λέγει δὲ διὰ τὸν Ἰέρωνα. τὸ δὲ Αἰοληΐδι ἢ ἀντὶ τοῦ ποικίλῃ· ποικίλοι 5 γὰρ οἱ ἐκ λύρας ὕμνοι· ἢ Θηβαῖα· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ὥκησάν ποτε Θήβας· ἢ διότι καὶ ὁ Πίνδαρος ἐξ Αἰολέων κατήγετο, ὥς φασί τινες.

gl. 163. τὸν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ νικῶντα. — 164. ποικίλῃ ἢ Θηβαϊκῇ. 10

165. Germ. Τοῦ Γερμανοῦ. Πέποιθα δὲ μί' τινα ποιητὴν ἀπὸ τῶν νῦν ποιητῶν ὑπάρχειν ἀμφοτέρω ἴδριν τε τῶν καλῶν ἄμα καὶ τὴν δύναμιν κυριώτερον ὥς ἐμέ. ἔξωθεν δὲ προσληπτέον τὸ λοιπὸν πρέπει δαιδαλωσέμεν καὶ ὕμνεῖν τὸν ξένον καὶ φίλον, τὸν Ἰέρωνα δηλονότι. 15

gl. 165. ἐλπίζω, θαρρῶ. — 167. ἀγαθῶν. — ἐπιστήμονα. — 169. ἀνθρώπων. — ἐνδόξοις. — κοσμηῆσαι, ὑμνῆσαι. — 170. \*\* ἐπαίνων. — μεθόδοις.

1 ἱππῶ Α' μ'. — 2 τουτέστι — ἐνίκησε] νικήσαντα ξ', νενικηκότα μ' ξ' φ' et edd. — 3 τοῖς] τὸ ξ'. — παῖζῃ ΓΑ. — 4 κέλῃ Α' μ' ξ' φ'. — 5 Αἰοληΐδι ΓΑ' μ', Αἰολίδι cett. — Post hanc vocem deleui μοιπᾷ cum ΓΑ' μ'. — 6 Θηβαῖα μ'. — 7 ἢ καὶ ὅτι (om. καὶ) ξ'. — ἔξαιολέων Α. — αἰόλων μ' ξ' et φ' ante corr., edd. ante Beckium. — 11 Hoc scholium etiam in V (cod. Par. 2403) legitur. — τοῦ γερμηνοῦ V. — Ante πέποιθα deleui vocem Ἄλλως. — 12 ἀπὸ excidit apud Mommsenum. — ἴδρυντὲ V, ἴδρυν τὲ U, tacite corr. Mommsen. — 19 ὥς ἐμέ. ἔξ. δὲ πρ. τὸ λοιπὸν πρέπει δαιδ. U et Mommsen, ὥς ἐμέ ἔξωθεν προσληπτέον. τὸ δὲ λ. πρέπει δαιδ. V, fort. recte. — δαιδαλωσέμεν V et Mommsen, δαιδαλωσαίμεν U etiam in textu. Ceterum in cod. U in scholio vet. ad v. 171 inter διοικητῆς et τεᾶσι de sententia Thomæ Magistri verba τοῦ ἐμοῦ λόγον



- gl. 171. ὁ Ἑρμῆς ἢ ὁ ἀγαπῶν σε δαίμων. — ἐπι-  
 τηρητῆς τῆς ἐμῆς τέχνης ἢ σοῦ. \* νόει δὲ καὶ τὸ ἐπί-  
 τροπος καθολικόν· ὁ θεὸς ὁ ἐπίτροπος πάντων. — 172.  
 \* \* ταῖς σαῖς. — 173. τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ ἢ σοῦ βουλεύε-  
 5 σθαι. — 174. \* \* φροντίσιν. — † ἐμὸς ὁ βίος δηλονότι.  
 — 175. εἰς τὸ ἐξῆς. — τῆς νῦν. — \* \* ἄν. — 176. ἐν  
 ᾧ τότε νικήσεις. — κοσμήσειν σε. — 177. \* † βοηθὸν τῇ  
 σῇ νίκῃ. — 178. μεταχέειν. — φανερόν διὰ τὸ ὑψηλὸν  
 τοῦ τόπου.
- 10 165—179. Th. Τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ Πινδάρου ὑπὲρ ἑαυτοῦ  
 λέγοντος νοοῦσι, καὶ ἐπὶ τοῦ Ἱέρωνος. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ Ἱέρωνος  
 οὕτω· πέποιθα δὲ καὶ θαρρόν μὴ τινα ἄλλον ξένον καὶ φίλον  
 ἐμὸν δαιδαλωσέμεν καὶ κοσμήσαι· ἐμὲ ἐν κλυταῖς καὶ ἐνδόξοις  
 15 πτυχαῖς καὶ περιβολαῖς ἐπαίνων, ἴδριν τε καὶ ἐπιστήμονα καλῶν  
 καὶ ἀγαθῶν ἅμα καὶ ὁμοῦ καὶ κυριώτερον καὶ κρείττονα τῶν νῦν  
 ἀνθρώπων κατὰ δύναμιν σώματός τε καὶ πλούτου, ἀμφοτέρω·  
 τουτέστιν ἐλπίζω, ὥς οὐδένα ἄλλον ὕμνησα ἐμπειρίαν τε ἀγα-  
 20 θῶν ἔχοντα καὶ κρείττονα τῶν νῦν ἀνθρώπων κατὰ δύναμιν. ἐπὶ  
 δὲ τοῦ Πινδάρου οὕτω· πέποιθα δὲ μὴ τινα ξένον δαιδαλωσέ-  
 μεν καὶ κοσμεῖν ἐν κλυταῖς πτυχαῖς ἐπαίνων, ἴδριν τε καὶ ἐπι-

καὶ τῆς ἡμετέρας γνώσεως, ἥγουν ὁ Ἑρμῆς leguntur, quæ fortasse Germani sunt additamentum.

7 In b libri margine hæc adscripsit glossator: ἰστέον ὅτι εὐδαιμόνως λέγεται ὁ καλῶς ἔχων τοῦ ἡλίου καὶ κατὰ τὰ πρὸς εἶσαν καὶ κατὰ τὰ περὶ δέλην καὶ κατὰ τὰ πρὸς ἐσπέραν. — 10 Lemma Πέποιθα δὲ omisi cum ΓΑΞ'. — 11 νοῦσι Γ. — 12 καὶ ante φίλον om. Γ. — 13 δαιδαλωσάμεν Α. — κοσμήσειν coni. Beck. — κλυτοῖς μ' ante corr. — 14 ἴδριν ξ'. — ἅμα καὶ ὁμοῦ] καὶ ὁμοῦ Γ, καὶ δὴ cett. Triclinio obsecuti, qui traditam scripturam ἅμα καὶ in ἄλλον καὶ mutavit. — 17 ἐλπίζω om. ξ'. — ὥς] καὶ Γ. — τε om. ι'. — 18 κρείττον μ'. — 19 δαιδαλωσάμεν Γ. — 20 καὶ κοσμήσειν ξ'. — ἐν om. Α. — ἴδριν ξ'.

στήμονα καλῶν, ἅμα καὶ κυριώτερον καὶ χρειττονα τῶν νῦν  
 ἀνθρώπων κατὰ τὴν τοῦ λόγου δύναμιν, ἀμφοτέρα· τουτέστιν  
 ἐλπίζω ὥς οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐπίσταται οὕτως ἐγκωμιάζειν  
 τοὺς φίλους ὥσπερ ἐγὼ καλλίστους ἐγκωμίων τύπους εἰδὼς καὶ  
 κατὰ τὴν τοῦ λόγου δύναμιν πάντας ὑπερέχων. ἔστι δὲ τὸ κα- 5  
 λῶν ἰδρὶν καὶ τὸ δύναμιν κυριώτερον ἰσοδυναμοῦντα πρὸς  
 τὸ ἀμφοτέρα. διὸ καὶ μετ' ἐκεῖνα τοῦτο λέγω κατὰ τὴν σύνταξιν,  
 εἰ καὶ προηγείται κατὰ τὴν φράσιν. ἀγνοοῦντες δὲ πάντες ὄντα  
 ἔξωθεν λαμβάνουσιν. ἔστι δὲ καὶ τὸ θεός πρὸς ἀμφοτέρον  
 νοούμενον, ὥσπερ καὶ τὸ λίποι· ὁ θεός, ἦτοι ὁ Ἑρμῆς, ἐὼν καὶ 10  
 ὑπάρχων ἐπίτροπος τῆς ἐμῆς τέχνης, μῆδεται καὶ βουλευέται τὰ  
 ὑπὲρ ἐμοῦ, ἐν τεαῖς καὶ ἰδίαις μερίμναις, ἔχων τοῦτο τὸ βουλευέ-  
 εσθαι κῆδος καὶ φροντίδα. καὶ πάλιν· ὁ ἐὼν καὶ ὁ ὑπάρχων  
 ἐπίτροπος σὸς θεός ἐν τεαῖς καὶ ἰδίαις μερίμναις μῆδεται καὶ  
 βουλευέται τὰ ὑπὲρ σοῦ. εἰ δὲ μὴ ταχὺ καὶ ταχέως λίποι, ἐμὲ 15  
 μὲν ὁ Ἑρμῆς, σὲ δὲ ὁ σὸς φροντιστὴς θεός, ἦγουν εἰ μὴ ταχέως  
 τοῦ βίου ἀπέλθωμεν, ἔλπομαι καὶ ἐλπίζω ἔτι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς,  
 ἐλθὼν παρὰ τὸν εὐδείελον καὶ φανερόν Κρόνιον λόφον, ἦτοι  
 παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν, κλείξειν καὶ ὑμνήσειν σε σὺν ἄρματι θεῶ,  
 εὐρὼν ὁδὸν καὶ μεταχειρήσειν λόγων γλυκυτέραν τῆς νῦν ἐπίκου· 20

1 ἅμα καὶ ΓΑ, ἡ cett. — 4 τρόπους Γ. — 6 ἰδρὶς ΑΙ' μ' φ' et  
 edd. ante Beckium, ἰδρὺς ξ'. — 7 τὰ ἀμφ. μ' φ'. — λέγε Α.  
 — 8 δέ τινες edd. — 9. 10 ἔστι — λίποι ex ΓΑΙ' addidi. — 9  
 ἀμφοτέρους Α. — 10 νοούμενος Γ. — ὥς καὶ Γ. — ὁ ex ΓΑΙ' est.  
 — Novum scholium a voce θεός (ὅς ξ') incipiunt edd. inde a Beckio.  
 — ἦγουν Ι'. — 12—14 ἔχων — μερίμναις om. ξ'. — 12 τὸ om. Γ. —  
 13 ὁ post καὶ omm. Αμ'. — 15 ante εἰ δὲ lemma Εἰ δὲ μὴ ταχὺ  
 λίποι add. Boeckh. — ταχὺ καὶ om. ξ'. — ταχὺ] ταχὺ μὲν Γ. —  
 16 φρ. ὁ θεός Α. — 17 ἀπέλθωμεν μ' φ' ed. Rom., ἀπέλθοιμεν Boeckh,  
 tacite. — τοξῆς Α post corr. — 18 περὶ τὴν εὐδείελον ξ'. — καὶ  
 τὸν φαν. μ' φ' edd — 19 κλείξειν Γφ'. — σὲ Α.



ρον καὶ βοηθόν. οὐ γὰρ εἶσσι τὴν σὴν νίκην ὑπὸ λήθης ἀφανισθῆναι. κρείττον δὲ ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ Ἰέρωνος μόνου ταῦτα λέγεσθαι.

gl. 179. λόφον ἔξωθεν. — οὖν. — ἰσχυρώτατον ἤγουν  
5 πολλὰ δύνатаι ἐν ἐμοὶ ἢ Μοῦσα.

180. Germ. Ἐγὼ μὲν τιμῶμαι ἐν τῷδε τῷ τόπῳ καὶ τῇδε τῇ χώρᾳ, ἄλλοι ποιηταὶ δὲ ἐν ἄλλοις· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν παντὶ τόπῳ τιμᾶται. τὸ δὲ βέλος ἀλκᾷ τρέφει ἀντὶ τοῦ τὴν ἀλκὴν τρέφει καὶ αὖξει.

10 Germ. Ἄλλοι δ' ἄλλοισι μεγάλοι] ἐν ἄλλοις δὲ τόποις καὶ χώραις ἄλλοι ποιηταὶ τυγχάνουσι μεγάλοι καὶ ἔνδοξοι.

gl. 180. \*\* ἀντὶ τοῦ λόγον. — δυνάμει. — αὖξει. —  
\*\* φυλάττει. — πράγμασι.

181. Tr. Τὸ δ' ἔσχατον] τὸ ἐσχωτάτον, ἤγουν τὸ τῆς  
15 δυνάμεως καὶ εὐδαιμονίας ἀκρότατον οἱ βασιλεῖς ἔχουσιν.

gl. 181. \*\* ὡς ἐγώ, εἰς λόγον δηλονότι τοῦτο γὰρ νοεῖται.  
— † ἦτοι τὸ μέριστον τῶν ἄλλων.

182. Germ. Πόρσιον] μακρότερον καὶ μεῖζον καὶ ὑψηλότερον τῆς βασιλείας.

20 gl. 182. \*\* μῆδαμῶς. — 183. σκόπει. — προσωτέρω, ἤγουν μὴ ζῇται δύναμιν μεῖζονα. — \*\* ἤγουν περαιτέρω, τὴν βασιλείαν ἔχων.

184. Germ. Ἐπίλογος, εὐχὴ δευτέρα. § εἴη σέ τε τοῦτον

— 1 σὴν omm. edd. inde a Beckio. — 2 ὑπὲρ] ἐπὶ Γ. — μόνον μ'. — 6 τῇδε Mommsen addidit. — 7 δὲ ἐν] καὶ ἐν Mommseni ed. — 10 Hoc scholium non ab eodem quo prius auctore scriptum esse videtur. — 14 Scholium Tricl. ad v. 181 in ξ' minio scriptum, in-ε' a prima manu in margine adscriptum est. — δ' omm. μ' φ' et edd. ante Beckium, qui tacite addidit. — 15 ἀκρότερον μ' ante corr. — 18 μακρότερον excidit apud Mommsenum. — Prius scholii comma in scholio vet. ad v. 184 inter lemma et verba ὁ νοῖς, alterum, cui verba ἢ ἄλλως prae fixa sunt, in calce eiusdem scholii legitur.

τὸν χρόνον· οὐχὶ τὸν ἐνεστώτα δηλοῖ, ἀλλ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς τοῦ ἱερώου.

gl. 184. \*\* εἶθε. — τὸν τῆς σῆς ζωῆς. — 185. \*\* ἐπὶ μετεώρου σχήματος. — βαίνειν. — 186. τοσοῦτον.

187. *Th.* Τὸ σοφία προφαντὸν οὐχ ὁμολογουμένως λέγει, 5  
ἀλλ' εὔχεται τοῦτο δοκεῖν, καὶ ἔχει τὴν δύναμιν πρὸς τὸ τοσάδε.  
δέον γὰρ οὕτως εἰπεῖν· ἐμὲ δὲ εἴη τοσοῦτον ὁμιλεῖν τοῖς νικη-  
φόροις, τουτέστι τοιοῦτους τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν ὕμνους ποιεῖν, αἷς  
εἶναι προφαντὸν καὶ ὑπέρτατον πανταχοῦ εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐν  
τῇ σοφίᾳ· δέον οὕτως εἰπεῖν πρὸς μετοχὴν τὸν λόγον ἔτρεψε 10  
καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν εἶναι, ὅντα εἶπεν.

gl. 187. συνεῖναι δι' ἐγκωμίων. — \* φανερώτατον καὶ  
ὑπέρτατον. — 188. \*\* ὅντα. — πανταχοῦ.

137—188. *M.* Ὁς ἔννεπεν ἀντὶ τοῦ εἶπεν οὐδὲ λόγων

5 Τὸ ante σοφία deest, τοῦτο, quod etiam μ' φ' exhibent, post  
ὁμολογ. additum legitur in edd. — προφατόν *A*, πρόφαντον Tri-  
clinii lectio est in codd. mixtis et edd. — οὐχ] οὐχ ὥς *Γ*. — 6 πρὸς  
τὸ σάδε μ'. — 8 ὑπὲρ αὐτοῦ [*Γ*?] edd.; confer Beckium: «Po-  
terat esse ὑπὲρ αὐτῶν scil. νικηφόρων, sed Schol. forsan retulit  
ad Hieronem.» — 9 πρόφαντον codd. mixti et edd. — ἐν] εἶναι  
ἐν μ'. — 10 δέον οὕτως εἰπεῖν omm. [*Γ*?] edd. — 12 ὅντα  
εἶπε *Γ*. — 14 Singulæ particulæ scholii Moschopulei ad vv. 137  
—188 in codd. et edd. sic dispositæ sunt: In *q* inter τελεσθῆναι  
et τὸν μὲν (p. 100, 1) scholia Moschopulea ad vv. 132. 136  
inserta sunt; cetera sicut ex *a* edidimus in eo libro leguntur.  
In codicibus mixtis (i' μ' ξ' φ') post schol. Triclinianum (glossam  
Thom.) ad v. 140 hæc sequuntur: p. 99, 14 — p. 101, 4, scho-  
lia Thomana ad vv. 142, 146, scholium Triclinianum ad v. 146,  
Thomanum ad v. 149, Mosch. p. 101, 4 — p. 101, 15, schol.  
Tricl. ad v. 158, Thom. ad vv. 159. 162, Mosch. p. 101, 15—102, 4  
Thom. ad vv. 165—179, Mosch. p. 102, 4 usque ad finem. Ab



ἐφήψατο ἀδυνάτων τελεσθῆναι. τὸν μὲν (139) τιμῶν ὁ θεὸς ἔδωκεν ἄρμα χρυσοῦν καὶ ἵππους ὑποπτέρους ἀντὶ τοῦ ταχυτάτους· οὐ γὰρ πτερωτοὶ ἦσαν· ἀκαμάτους ἤγουν οὐ κοπιῶντας. ἔλεν δέ (142), ἀντὶ τοῦ καθεῖλε τὴν ἰσχὺν τοῦ Οἰνομάου, περι-  
 5 φραστικῶς ἀντὶ τοῦ τὸν Οἰνόμαον. ἔλεν, ἤγουν ἔλαβε καὶ τὴν παρθένον τὴν Ἰπποδάμειαν σύνευνον. ἔτεκε δέ (144), ἀντὶ τοῦ ἐγέννησεν υἱοὺς ἕξ, λαῶν ἡγεμόνας, ἀνδραγαθίαις ἐν φροντίδι ὄντας· ἀντιστρόφως ἀντὶ τοῦ οἷς ἀνδραγαθίαι ἦσαν ἐν φροντίδι. νῦν δέ (146) ἦνται ἐν περιφανέσιν αἵμακουρίαις, ἤγουν χοαῖς

hoc ordine ξ', in quo scholia ad vv. 162—179 (Κρόνιον) una cum textu carminis ab alia manu scripta sunt, eo tantum recedit, quod paraphrasim Moschopuleam p. 101, 15—102, 4 omittit. Editiones cum mixtis consentiunt, nisi quod in initio post ὡς ἔννεπεν ἀντὶ τοῦ εἶπεν scholium Thomanum ad v. 137, cui verba οὐδὲ λόγων ἐφήψατο ἀδυνάτων τελεσθῆναι adsuta sunt, tum præmisso lemmate τὸν μὲν ἀγᾶλλον paraphrasim Moschopuleam τὸν μὲν — τιμῶν — πτερωτοὶ ἦσαν, et scholium Triclinianum (glossam Thomanam) ad v. 140 exhibent; tum demum sequitur ἀκαμάτους ἤγουν οὐ κοπιῶντας etc. — 14 σύνταξις margo μ' ξ'. — ὦ ξ', οὕτως bq, qui non incipiunt novum comma; b etiam verba ἔννεπεν, ἀντὶ τοῦ omittit. — οὕτως ante εἶπεν addunt codd. mixti. — οὐδὲν i', δ δέ ξ'.

1 ἀφήψατο i', ἐφήψατο ξ'. — Ante τὸν μὲν (τῶν μὲν q) lemma Τὸν μὲν ἀγᾶλλον add. edd. — 2 ἔδωκε δίφρον, ἄρμα edd. — ὑπὸ πτέρους q. — ταχυτάτου i'. — 3 οὐ γὰρ οὐ πτέρ. a. — Ante ἀκαμάτους (ἀκαμάντους i' φ' ac) lemma ἀκάμαντας add. Boeckh. — ἤγουντοι i', — ἤγουν om. a. — μὴ κοπ. q. — 4 ἔλεν δέ ab i' μ' φ', ἔλε δέ cett. — καθεῖλεν i'. — 5 τὸν om. i'. — 6 παρθένον om. a. — τὴν omm. a i'. — ἱπποδάμειαν q. — 7 υἱούς] ἀγούς i', παῖδας (supraser. υἱούς) μ', υἱούς (γράφεται παῖδας in marg.) φ'. — Inde a voce ἀνδραγαθίας scholia Moschopulea leguntur in z, confer quæ ad p. 84, 5 annotavi. — ἀνδραγαθίας ξ'. — 8 ἀνδραγαθίας z. — φροντίσι ξ'. — 9 ἦνται q, ἦνεκται z. — περιφανέσιν μ' φ' et edd. ante Heynium, qui etiam de περιφάνταις cogitabat.

δι' αἱμάτων, ὥς συνήθως ἐτέλουν τοῖς ἀποθανοῦσι, πεσάν (148),  
 τουτέστι ταφεῖς παρὰ τῷ ρεύματι τοῦ Ἀλφειοῦ, τῦμβον ἔχων  
 περιπολεῖσθαι δυνάμενον διὰ τὸ μὴ πλησιάζειν τινί, παρὰ βωμῷ,  
 ἔνθα πλεῖστοι ξένοι ἀθροιζόμενοι ἡγωνίζοντο. τὸ δὲ κλέος  
 (151) τῶν Ὀλυμπιάδων δέδορκεν ἀντὶ τοῦ βλέπεται, περιφανές 5  
 ἐστὶν ἐκ μακροῦ, ἐν τοῖς ὁρόμοις, οὓς ἔδραμεν ὁ Πέλοψ ἐρίζων  
 τῷ Οἶνομάῳ, ὅπου (154) ταχυτῆς ποδῶν ἀμιλλᾶται καὶ ἀκμαὶ  
 ἰσχύος γενναῖα καὶ ἀνδρικὰ ἐργαζόμεναι. τοῦτο γὰρ τὸ θρασύ-  
 πονοι. ὁ δὲ νικῶν (157), ἐν τούτῳ δηλονότι τῷ ἀγῶνι, περὶ τὸν  
 ἐπίλοιπον αὐτοῦ βίον ἔχει εὐδλίαν, ἥγουν ἡρεμίαν γλυκεῖαν ἕνεκα 10  
 βραβεῖων τούτου τοῦ ἀγῶνος, τουτέστιν ἡσυχάζει μετὰ γλυκύ-  
 τητος, οὐ ζητᾷ βραβεῖα ἐτέρου ἀγῶνος, ἅτε δὴ τῶν μεγίστων  
 τετυχηκώς. αἰεὶ δὲ τὸ ἀγαθὸν (159) τὸ κατὰ τὴν παρεστῶσαν  
 ἡμέραν, ἥγουν τὸ ἐνεστώδες, κράτιστον ἔρχεται, ἀντὶ τοῦ δοκεῖ,  
 παντὶ ἀνθρώπῳ. ἐμὲ δὲ (162) χορὴ ἐγκωμιάσαι ἐκείνον ὃν ὕπε- 15  
 ϑέμην δηλονότι, τουτέστι τὸν Ἰέρωνα, κατὰ τὸν νόμον τὸν ἀρμό-  
 ζοντα τοῖς ἵππικοῖς διὰ μολπῆς, ἥγουν φῶδης, Αἰολίδος, ἥγουν

1 συνήθους ἰ'. — ταφεῖς ἥγουν ante πεσών add. b, non male. — 2 τουτέστι a (? ex quo τῷ δε enotavi) b ἰ' μ' ξ' φ', ἀντὶ τοῦ qz et edd. — 3 τινα z. — 4 πολλοὶ ξ. συναθρ. est in glossa Mosch. in codd. mixtis. — Ante τὸ δὲ lemma τὸ δὲ κλέος τηλόθεν addunt ἰ' μ' ξ' (in quorum margine σύνταξις legitur) φ'. — 6 οὗς] οἷς z. — 7 τῷ] τὸ ξ'. — ταχύτης a. — 8. 9 θρασύπονον z. — 9 ἐν τ. τῷ ἀγ. δηλονότι q, δηλονότι ἐν τούτῳ τ. ἀγ. z. — 10 αὐτοῦ βίον om. z. — ἔχει εὐδελίαν z. — 11 τούτου τοῦ ego scripsi pro eo quod ex versu sequenti irrepsit ἐτέρον, quod omm. edd. — 11. 12 Verba τουτέστιν — ἀγῶνος om. ἰ', a m. 1. in marg. addita sunt in φ'. — μετὰ τῆς γλυκντάτης μ' ξ' φ'. — 14. 15 δοκεῖν ἀνθρώπῳ παντί q. — 15 Ante ἐμὲ lemma † ἐμὲ δὲ χορὴ ἰ' μ', σύνταξις in marg. add. μ' φ'. — δε] εἰ z. — χορὴ a b q ἰ', πρέπει cett. (in ξ' deest ἐμὲ δὲ — ἑξακονομέναις, conf. quæ ad p. 99, 14 annotavi). — 16 τὸν ante νόμον om. z. — 17 τοῖς ἵππικῆς q. — αἰολίδος bz.



θηβαίικῃς ἢ Πινδαρικῃς. πέποιθα δὲ (165) μηδένα ἄλλον φίλον  
 ἀπὸ τῶν νῦν κατὰ τὰ ἀμφοτέρω καὶ καλῶν ἔμπειρον καὶ κατὰ  
 ἰσχὺν ἐπικρατέστερον, κοσμήσειν στροφαῖς ὕμνων κλυταῖς, του-  
 τέστι μετεώρων φωνῇ ᾄδομέναις καὶ ἐξακουομέναις. ὁ θεός  
 5 (171), ὦ Ἰέρων, ἐπίτροπος ὦν, ἤγουν τὴν φροντίδα ἀναδεδεγμέ-  
 νος τῶν σῶν μεριμνῶν, τουτέστι τῶν περὶ σοῦ, ἃς ἐγὼ δηλονότι  
 φροντίζω περὶ σοῦ βουλευέται ἔχων ταύτην τὴν φροντίδα. εἰ δὲ  
 μὴ ταχέως λίποι (174), ἔτι ἂν ἐλπίζω δοξάσειν σε σὺν ἄρματι  
 ταχεῖ, δι' οὗ σὺ δηλονότι νικήσεις, ἀπελθὼν διὰ τῶν ἐγκωμίων  
 10 παρὰ τὸν Κρόνιον λόφον τὸν εὐδείελον, ἤγουν τὸν μετέωρον καὶ  
 καλῶς ἔχοντα τοῖ ἡλίου κατὰ τὰ πρὸς ἐσπέραν καὶ τὰ περὶ  
 δείλην ἑώαν, εἰρῶν βογηθὸν ὁδὸν λόγων γλυκυτέραν. ἐμοὶ (179) μὲν  
 οὖν ἡ Μοῦσα βέλος, ἀντὶ τοῦ λόγον, τρέφει, τουτέστι περιέπει,  
 φυλάττει, κρατερώτατον κατὰ τὴν ἰσχύ· ἐπ' ἄλλοις δὲ πράγμα-  
 15 σίν εἰσιν ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δὲ μέγιστον τῶν ἄλλων μέγεθος  
 ἐπὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἐστὶν ἡῤῥημένον τὴν ἔξοχον αὐτοῦ αὔξησιν.  
 μὴ ἀπόβλεπε (183) πόρσιον, ἤγουν περαιτέρω, τὴν βασιλείαν

1 πινδαρικοῖς φ'. — δε om. a in fine versus. — φίλον omm.  
 μ' φ'. — 2 τὰ omm. bq. — καὶ καλὸν z μ' φ'. — 2. 3 κατὰ τὴν  
 ἰσχύν codd. praeter a q z μ' (τὴν habet etiam b). — 4 μετεώρων z.  
 — καὶ ἐξ ακ. omm. μ' φ'. — Ante ὁ θεός lemma θεὸς ἐπίτροπος  
 (ὁ θ. ἐπ. ξ') add. codd. mixti; σύνταξις margo μ' ξ'. — δ omm.  
 q ξ'. — 5 ὦ ὁ z. — ὦ ὦ ἰ. ἐπ. ὦν ξ'. — δεδεγμένος ἰ', ἀναδε-  
 δειγμένος bq. — 6 περὶ σου α ἰ', περὶ σοῦ z μ' ξ' φ', περὶ σέ cett. —  
 7 καὶ βουλ. ξ'. — βουλευέται. ἔχω z. — ἐλπίδα z<sup>ac</sup>. — 8 ἐλπίσω q. —  
 δοξάζειν ἰ'. — 10 π. τῶν κρόνιον ἰ'. — καὶ om. ξ'. — 11 ἔχοντα  
 om. q. — τὰ κατὰ (om. τὰ) μ'. — 12 τὴν ante δείλην omisi cum  
 a b q z ἰ' μ' φ'. — Ante ἐμοὶ lemma ἐμοὶ μὲν ὦν add. [a?] codd.  
 mixti et edd., omm. [a?] bq. — σύνταξις margo μ' φ'. — 13 οὖν  
 om. ἰ'. — διέπει [q?] edd. — 14 κρατερώτατον ex a z ἰ' enotavi,  
 καρτ. cett., ut vid. — παρὰ ξ'. — Cum voce ἰσχύν expliciunt scholia  
 ad Ol. I in z. — 16. 17 αὔξησιν: — μὴ q. — 17 ἦτοι ἰ'.

δηλονότι ἔχων. εἶθε εἴη σέ τε ταύτην τὴν ἐνισταμένην ζῶν  
διέρχεσθαι ὑφοῦ, τουτέστιν ἐπὶ μετεώρου σχήματος καὶ κράτος  
ἀπά ντων ἔχοντος, καὶ ἐμὲ τοσσάδε, ἀντὶ τοῦ τοιάδε, ὁμιλεῖν  
τοῖς νικηφόροις, προφανῶς ὄντα κατὰ σοφίαν πανταχοῦ κατὰ  
τοὺς Ἕλληνας.

5

---

1 τὴν om. a. — 2 ἔρχεσθαι μ' φ'. — 3 τοσσάδε ex ab est, τὸ  
σάδε μ', τοσσάδε cett.

---



Ἐπίνικοι Ὀλυμπιονίκαις.

Θήρωνι Ἀκραγαντίνῳ ἄρματι. Ὡδὴ β'.

[Δημητρίου Τρικλινίου]

περὶ τῶν κώλων τῶν τε στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν  
5 τοῦ β' εἶδους. Ἔστι δὲ τὸ ᾄσμα στροφῶν ε'. Παλαιόν.

Τοῦ β' εἶδους αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστροφαὶ κώλων ἐκάστη δ'  
Τὸ α' περιδικόν, ἥτοι β' ἱαμβοὶ καὶ β' τροχαῖοι. καλεῖται δὲ  
περικδικόν, ὅτι οὐκ ἔστι μέτρου τι εἶδος ἢ ἱαμβικοῦ ἢ τροχαϊ-  
κοῦ ἢ ἐτέρου τινός, ἀλλ' ἀπλῶς περίοδος καλεῖται τὸ ὑπεράνω  
10 τῶν δ' συλλαβῶν σύστημα· μέχρι γὰρ δ' συλλαβῶν γνώριμοι οἱ  
πόδες, τὸ δὲ πλεόν περίοδος. Τὸ β' Ἰωνικὸν δίμετρον κατα-  
ληκτικὸν ἀπὸ τροχαίων, διαλελυμένου τοῦ α' εἰς γ' βραχείας.  
Τὸ γ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, πλὴν ὁ α' ἀντίσπα-  
στος διαλύεται εἰς β' βραχείας καὶ μακρὰν α', καὶ ἡ κατακλείς  
15 ἱαμβική. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ὡς Ἰωνικὸν ἔστι δίμετρον ἀκατάληκτον

Hoc scholium metricum, quod ex meis codd. i' μ' ξ' habent, ex  
cod. Cizensi edidit Hermann in ed. Heyn. T. III. P. I. p. 206 sq.,  
cuius correctiones a Mosc. B. firmari refert Boeckh. In novissima  
Heynii editione etiam cod. Aug. ab Hermannno consultus reperitur.

3 τῶν τε στρ. ξ', recte; cfr. p. 44; τε omm. cett. — 4 Παλαιόν  
ante ἔστι est in edd., deest in i', super titulum scriptum legitur in  
μ'. — 5 ἐκάστη om. i'. — 6 καὶ δὲ i'. — 8 ὑπὲρ ἄνω μ'. —  
9 γὰρ om. i'. — 10. 11 καταληκτικῶν i' (κὼν adscripsit m. 1 in  
marg.). — 12. 13 Vocem ἀντίσπαστος bis habet μ'. — 14 δὲ  
om. μ'.

τῆς α' μακρᾶς τοῦ Ἰωνικοῦ διαλυθείσης εἰς β' βραχείας, τοῦ δὲ β' ποδὸς παίωνος ὄντος β' ἀντὶ Ἰωνικοῦ, ἐν τισι δὲ καὶ δι᾿ ἀμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. Τὸ δ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ ἱαμβικῆς συζυγίας, ἥτοι τοῦ α' σπονδείου. Τὸ ε' ἱαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· ὁ β' ποὺς χορεῖος. Τὸ ε' ἀντί- 5 σπαστος καὶ συλλαβή. ἐν τισι δὲ διαλύεται ὁ ἀντίσπαστος κατὰ τὴν β' μακρὰν καὶ γίνεται πεντασύλλαβος. Τὸ ζ' Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ τροχαίων· τοῖς Ἰωνικοῖς γὰρ οἰκεῖται οἱ τροχαῖοι. Τὸ η' Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον· ὁ β' δὲ ποὺς δι᾿ ἀμβός ἐστι πεντασύλλαβος. ἐντεῦ- 10 θεν δὲ μανθανέτω πᾶς, ὡς καὶ ἐν τοῖς Ἰωνικοῖς εὐργηται ἱάμβοι, ἀλλ' οὐ μόνον τροχαῖοι. Τὸ θ' παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος δ' καὶ Κρητικοῦ. Τὸ ι' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν· τετρασύλλαβοι γὰρ οἱ πόδες. ἡ τελευ- 15 ταία ἀδιάφορος· ἐν τισι μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ β' ποὺς τρίβραχυς, ἐν τισι δὲ ἀνάπαιστος. Τὸ ια' ὅμοιον τῷ ε'. Τὸ ιβ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ιγ' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές· ὁ γ' ποὺς τρίβραχυς. Τὸ ιδ' ἱαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· ὁ γ' ποὺς τρίβραχυς ἢ ἀνάπαιστος. ἐξῆς δὲ ἐφ' ἐκάστη στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ παράγραφος. 20

Περὶ τῶν κώλων τῶν ἐπωδῶν.

Αἱ ἐπωδοὶ κώλων ἡ'. Τὸ α' χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἡ α' συζυγία ἱαμβικὴ ἐκ σπονδείου· συγγενεῖς γὰρ τῷ χοριάμβῳ οἱ ἱάμβοι. Τὸ β' χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερχατάλη-

2 παίονος ι', παιῶνος μ'. — καὶ om. ξ'. — 3 τὸ δὲ δον ι'. — 10 ποὺς ἱάμβος ξ'. — 10. 11 ἐνταῦθα ξ'. — 12 et 13 παιωνικόν et παίονος (sic fere semper) ι'. — 13 ἀναπαιστικόν ξ'. — 14. 15 τελευταία μ'. — 15 γὰρ ἔστιν ξ'. — 17 ἐφθημιμερές μ'. — 19. 20 ἐκάστη στροφή κ. ἀντιστροφή ξ'. — 21 Inscriptionem om. ξ'. — 22 Αἱ ἐπωδοὶ ι' more Tricliniano, ἐκάστη ἐπωδὸς cett. — 23 γὰρ om. ξ'.



κτον, ἀρχόμενον ἀπὸ τροχαίων, ὃ μᾶλλον ἐπιχοριαμβικὸν καλεῖται διὰ τὸ τῶν τροχαίων ἀνοίκειον. Τὸ γ' ἀντισπαστικὸν δῖμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καὶ ἡμιόλιον λέγεται διὰ τὸ ἔχειν τὸν τε ὀλόκληρον πόδα καὶ τὸ ἥμισυ τούτου. Τὸ δ' παιωνικὸν δῖμετρον ἀκατάληκτον, ὅμοιον τῷ θ' τῆς στροφῆς. Τὸ ε' ἱαμβικὸν δῖμετρον ἀκατάληκτον· ὁ β' πόδες τριβραχys. Τὸ ε' μικτὸν τροχαϊκὸν ἀπὸ ἱαμβικῆς συζυγίας τριμέτρον ἀκατάληκτον· εἰς τὸ Λαῖον (v. 70) συνίջησις. Τὸ ζ' Ἴωνικὸν δῖμετρον ἀκατάληκτον. ἔν τισι δὲ καὶ ἐκ παίωνός ἐστι καὶ διὰμβρου. Τὸ η' ἱαμβικὸν 10 μικτὸν ἀπὸ τροχαίων τριμέτρον καταληκτικόν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἀντισπαστικὸν εἶναι ἐξ ἐπιτρίτου β' καὶ διὰμβρων. οἰκεῖοι γὰρ οἱ πόδες ἀντισπᾶστω. Ἐπὶ τῷ τέλει ἐκάστης ἐπφθοῦ τὰ ρηθέντα σημειῖα.

Th. Γέγραπται ὁ ἐπινίκιος Θήρωνι Ἀκραγαντίνῳ ἐν ἄρματι 15 νικήσαντι τὴν ος' Ὀλυμπιάδα. ἦν δὲ ὁ Θήρων ἀνέκαθεν ἀπὸ Οἰδίποδος. ἐκάρευσεν δὲ Γέλωνι τῷ τυράννῳ ἐπιδοὺς αὐτῷ τὴν θυγατέρα Δημαρέτην, ἀφ' ἧς καὶ τὸ Δημαρέτειον προσωνομάσθη νόμισμα. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Θήρων τὴν Πολυζήλου ἀδελφὴν καὶ Ἰέρωνος ἔγγημε, καθά φησι Τίμαιος. ἦν δὲ ὁ Θήρων υἱὸς Αἰνησιδάμου.

3 καλεῖται ι'. — 3. 4 τὸ τε ι'. — 4 τὸ ante ἡμ. om. ξ'. — 5. 6 ὅμοιον — ἀκατάληκτον om. ξ'. — 5 τῆς στροφῆς ex ι' μ' est pro τῶν στροφῶν. — 5. 6 τὸ πέμπτον — τριβραχys add. miniator in marg. libri μ'. — 9 καὶ om. ξ'. — καὶ om. ξ'. — 11 καὶ ἱάμβων ι' ξ'.

Scholia in *z* σχόλια τῆς β' φδῆς, in ι' σχόλια τῶν αὐτῶν inscripta sunt; idem titulus in μ' φ' ante schol. ad v. 1 legitur. — 14 Scholia Thomana ad inscriptionem carminis et ad v. 1 ex scholl. vett. sumpta sunt. — 9. τῷ ἀκραγ. *z* ι' ξ' φ'. — ἐν omm. edd. — 16 δούς edd. — 18. 19 ὁ Θήρων τὴν Πολυζήλου ἀδελφὴν καὶ Ἰέρωνος ἔγγημε θυγατέρα edd. in scholl. vett. cum optimis codicibus. — 19 ἔγγημεν ι'. — ἐνησιδάμου *z* μ', ἐνηδιδάμου φ'.

τοῦτον οὖν τὸν Θήρωνα τεθρίπῳ νικήσαντα ὑμνήσομεν. καὶ οὗτος δὲ νοῦς αὐτοῦ.

1. Germ. Ἀναξιφόρμιγγες] ἀναξιφόρμιγγα τὸν ἀνάσσοντα τῆς φόρμιγγος καὶ τὸν ἀνασσόμενον ὑπ' αὐτῆς. λέγει δὲ ὁ ποιητὴς πρὸς τοὺς ὕμνους καὶ πρὸς τὰ ποιήματα, πρὸς τὴν 5 ἑαυτοῦ ψυχὴν.

Th. Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι] οἱ τῆς φόρμιγγος ἀνάσσοντες· πρῶτον γὰρ τὰ ἄσματα συντίθενται, εἶτα οὕτω καὶ πρὸς αὐτὰ ἡ λύρα ἀρμόζεται ἢ οἱ ὑπὸ τῆς φόρμιγγος ἀνασσόμενοι· πρῶτον γὰρ ἔκρουον, εἶτα τὰ ἄσματα ᾗδον, ὥς φησιν 10 Ὁμηρος (Od. α 155).

Ἦτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀεῖδεν.

M. Ἀναξιφόρμιγγες] ἤρουν ἄνακτες τῆς φόρμιγγος· ὑπουργὸς γὰρ ἡ φόρμιγξ τῶν ὕμνων καὶ πρὸς αὐτοὺς αὐτὴ ἀρμόζεται. καὶ τοῦνομα δὲ ἐνέργειαν δηλοῖ αἰεὶ καὶ οὐδέποτε 15 πάθος, ὥς τὸ ἀλεξιάχκος καὶ παυσίαχκος καὶ πλέξιππος, καὶ ἀλεξιάρη παρ' Ἡσιόδῳ (ἐκὴ 464).

1 Hæc inde a τοῦτον e codd. Thomm. addidi. — τοῦτο Γ. — οὖν] δὲ Α. — ὑμνήσομεν Γ et sic vel ὑμνήσωμεν est in scholio vet. ad v. 8, αἰνεῖ Πίνδαρος Α, qui solus verba καὶ οὗτος δὲ ὁ νοῦς αὐτοῦ servavit. — 3 ἀναξιφόρμιγγα ego addidi. — 5 Post ποιητῆς fort. οὐ μόνον, post ποιήματα autem ἀλλὰ καὶ addendum est. — 7 Scholium Thomannum ad v. 1 quod Α inter glossas habet, cultro mutilatum est in Γ. — Lemma num Γ habuerit incertum est. — 8 τὰ fort. om. Γ. — συντίθεται ι'. — 8. 9 εἰθ' οὕτω πρὸς αὐτὰ καὶ ἡ λύρα ἀρμ. schol. vet. — οὕτως (om. καὶ) Γ, ut videtur. — 9 πρὸς αὐτὸν (?) Γ. — ἢ οἶπό μ'; — οἱ in ras. habet z, omm. Γ(?) ξ'. — τῆς om. ι'. — 10 ᾗδον om. Γ, ἐπᾗδον est in edd., sed ᾗδον habet etiam schol. vet. — 12 δ ex z φ' Rom. est, δ cett. — αἰδεν z μ', αἰῖδεν φ'. — 13 Scholia Mosch. ad vv. 1. 2 in codd. mixtis post schol. Thom. ad v. 5 leguntur. — 14 γὰρ] δὲ ι' μ' ξ' φ'. — αὐτοὺς om. q. — 15 δὲ αἰεὶ ἐν. δ. ξ'. — 16 παυσίαχκος καὶ πλέξιππος a. — 17 ἀλεξιαρὴ μ' φ. — παρ' ὁμῶρω ξ'.



gl. 1. οἱ τῆς φόρμιγγος ἀνάσσοντες. — \* \* ὦ.

2. Μ. Τίνα θεόν] θεὸν βουλόμενος καὶ ἥρωα καὶ ἄνθρωπον ὑμῆσαι, ἢ εὐπορίαν σχῆ φανεράν τὴν ἑαυτοῦ καταστῆσαι γνῶμην, ἐν ἐρωτήσῃ σχηματίζει τὸν λόγον· ποιεῖται δὲ τὴν ἐρώ-  
 5 τῆσιν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ Μοῦσαν τὴν συντιθεῖσαν τοὺς ὕμνους· τοὺς ὕμνους γὰρ τίθησιν ἀντὶ τῆς δυνάμεως τῆς συντιθείσης αὐτούς. εἶτα οὐ γυμνὰ ἐπάγει τὰ ὀνόματα τῶν ὑμνηθησομένων, ἀλλὰ μετὰ τῶν αἰτιῶν, δι' ἃς αὐτοὺς ὑμνεῖν βούλεται, ἵνα καὶ τὸ προσῆκον ἀποδιδόιτο τοῖς ἐγκωμιαζομένοις. φησὶ γάρ· ὦ ὕμνοι ἄνακτες  
 10 τῆς φόρμιγγος, τίνα θεὸν μέλλομεν ὑμνήσῃν, τίνα ἥρωα, τίνα δὲ ἄνθρωπον; ἡ Πίσσα (4) μὲν δὴ ἐστὶ τοῦ Διὸς ἱερά, ὥστε δηλονότι ὑμνητέον ἐστὶ θεὸν τὸν Δία· τὴν Ὀλυμπιάδα δέ, ἥρουν τὸν ἀγῶνα τὸν ἐν τῇ Πίσῃ ὁ Ἡρακλῆς ἔστησε, τουτέστι συγκροτεῖσθαι ἐποίησεν, ἀκρόθινα (7) πολέμου, ἀντὶ τοῦ ἐξαίρετον ἀνά-  
 15 θημα ὃ παρέσχεν ὁ πόλεμος, ὃς ἐπολεμήθη δηλονότι αὐτῷ πρὸς Αὐγείαν, ἐπεὶ οὐκ ἐδίδου αὐτῷ ὁ Αὐγείας τὸν συμπεφωνημένον τῆς ἐξαίρεσως τῆς κόπρου τῶν θρεμμάτων αὐτοῦ μισθόν. πρέπον δὴ οὖν δηλονότι καὶ ἥρωα ὑμνεῖν τὸν Ἡρακλέα.

2 σύνταξις sine cruce adscriptum est in marg. μ', cum cruce in marg. φ'. — βουλ. καὶ θεὸν καὶ ἥρωα ξ'. — 3 ὑμνήσιν (sic) α. — ἀπορίαν μ'. — σχῆ πρὸς τὸ φαν. edd. — τὴν αὐτοῦ z ι' μ' φ', τὴν αὐτὴν ξ'. — 4 ποιῆται q. — 6 ἀντὶ τοῦ δυν. z, ἀντὶ τοῦ τῆς δυν. φ'. — 7 ἐπάγοι μ' φ'. — 8 αὐτὸν ὑμνεῖν z. — 9 ἀποδίδοι τὸ α, ἀποδίδοι ξ'. — σύνταξις ad φησὶ γάρ adscriptum est in ι'. — 10 δὲ omm. z μ' ξ' φ' ad mentem Thomæ Magistri (non Triclinii). — 11 πίσσα μὲν δὴ ἐστὶν ἱερά τοῦ διός q, atque ἐστὶν ἱερά est glossa Mosch. ad Διός. — διός ἡ ἱερά ξ'. — δηλονότι, quam vocem etiam glossa Mosch. habet, ex a q ι' ξ' addidi. — 13 τῇ ex a q est. — πίσση q. — ἔστησε om. μ', τουτ. συγκρ. ἐπ. om. ξ'. — συγκροτῆσαι q μ'. — 14 ἀκροθῖνα unus librorum Beekhii, sed cf. etiam Mommsenum Annot. Suppl. p. 14: «mei Sch. Rec. Testes (Σμ'ν') et illo et duobus aliis locis nihil variant». — ἐξ. ἀγῶνα καὶ ἀνάθημα μ'. — 15. 16 πρ. τὸν αὐγ. ι'. — 16 ὁ Αὐγείας omm. edd. — τοῦ συμπεφωνημένον z. — 17 τοῦ κόπρον α ξ'. — 18 δὴ omm. z ι' μ' ξ' φ'. — τὸν Ἡρακλέως α.

gl. 3. \*\* ἀνθρῳπον. — ὑμνήσομεν.

4. Germ. Ἡ τοὶ Πίσσα μὲν] τὴν μόνην πρότασιν τίθησιν ὁ ποιητὴς καὶ τὴν κατασκευὴν ἐξ, πρὸς τὸ ξενίζον ἐναποβλέπων καὶ τὴν κοινὴν ὡς ποιητὴς ἐκφεύγων γραφὴν. § Ἡ μὲν Πίσσα τοῦ Διός. οἶον ἐν συννοίᾳ γεγονώς πρὸς ἑαυτὸν λέγει, δι' ἣν αἰτίαν 5 ὑμνεῖν τὸν θεὸν δεῖ. παρίστησι δὲ μόνας τὰς αἰτίας ἀπλᾶς· ὅθεν συλλογιστέον πᾶς ὁ ἀναγινώσκων· ὁ γὰρ ποιητὴς ἐκφεύγει τὴν συνήθη γραφὴν, πρὸς τι τερατωδέστερον καὶ ξενίζον ἐναποβλέπων.

gl. 4. δῆ. — ἐνταῦθα γὰρ ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν, εἰς ὃν 10 ἀνεφέρετο.

5. Th. Ἡρακλῆς στερηθεὶς τῶν μισθῶν, οὗς ὑπέσχετο αὐτῷ δοῦναι. Ἀρχείας ὁ τῆς Ἡλίδος βασιλεὺς διὰ τὴν τοῦ κό- πρου ἐκφόρῃσιν, ἐστράτευσε κατ' αὐτοῦ μετὰ τὸ τετελευτηκέναι τοὺς δώδεκα ἄθλους, καὶ πόλεμον συνάψας καὶ τοῦτον ἀνῆρη- 15 κὼς τὴν τε πόλιν Ἡλιν λαμβάνει καὶ ἐκ τῶν σκύλων πανήγυριν ἔστησε πρὸς τὸν Δία. ταῦτα δὲ τὰ Ὀλύμπια ἐτελεῖτο οὖν κατὰ πέντε χρόνους.

gl. 5. τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα. — \*\* ἀντὶ μιᾶς συλλαβῆς οἱ δύο.

20

7. Germ. Ἀχρόθινα] ἐπερευχαριστήρια καὶ ἀπάρματα·

3 καὶ ego addidi. — 4 εἰς Mommsen coni. pro ὁ. — Paragraphi signum ego posui. — Πίσσα U, tacite corr. Mommsen, — 5 ἐν συννοίᾳ Mommsen tacite edidit. — 6 παρέστησε Mommsen, tacite. — 12 Lemma Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλῆς est in z edd., tum additur ἱστορία ὅθεν Ἡρακλῆς τὰ Ὀλύμπια συνεστήσατο in μ' φ' et marg. ι'', ἱστορία ὅπως (ὡς z) ἦρ. τ. δλ. ἔστησεν est in z et edd., desunt lemmata in Γ Α ξ'. — 13 δώ- σειν Γ. — Ἡλίδος z. — τοῦ κόπρου Γ Α, τῆς z. cett. — 14 τελευτηκέναι (sic) ex τελευκέναι Α. — 17 ἔστησε πρὸς τὸν Δία Γ Α, ἔστησεν εἰς τιμὴν τοῦ (τοῦ omm. z ι'' μ' ξ') διός z ι'' μ' ξ' φ' et edd. — 17. 18 Verba ταῦτα — χρόνους ex Γ Α ι'' addidi. — 17 δὲ Α. — Colon post Ὀλ. est in Α ι''.



ἐνταυθοῖ δ' ἐναντίως διδάσκων, ὡς γινώσκω μὲν, ἐπαφῆκα δὲ διὰ τὸ ξενίζον τὴν κατασκευὴν ἐκεί.

gl. 7. ἀπαρχάς. — τοῦ πρὸς Αὐγείαν τὸν βασιλέα<sup>τ</sup> Ηλιδος.

— 8. ἤγουν τῆς νίκης τῆς διὰ τετρώρου ἄρματος γενομένης  
5 αὐτῷ. — 9. \* \* τῆς νίκης φερούσης.

10. Germ. Τὸ γεγωνητέον ἀντὶ τοῦ ἄξιον ὑμνῆσαι, με-  
γαλῦναι. εἰς τὸ ἔεγωνητέον καὶ ὑμνητέον στικτέον. καὶ τὸ ὅπῃ  
ἀντὶ τοῦ ὅπως καὶ καθά, ἢ τῷ ἐμμελεστάτῳ ᾄσματι.

gl. 10. ὑμνητέον ἐν λόγοις. — φωνῇ. — 11. \* τόν. — \* ξε-  
10 νοδόχον. — 12. στήριγμα. — \* \* ἐδραίωμα. — τῆς ἐν Σικελίᾳ  
πόλεως.

13. Germ. Εὐωνύμων τε πατέρων ἐνδόξων· ἐπεὶ ὁ  
Θήρων ἀπὸ Κάδμου τὸ γένος. ἢ οὕτω. πάνυ ὑπερβαλλόντως  
ἐπαίρει τὸ ἐγκώμιον ἐνδόξων προγόνων, ὅτι κατ' ἐπίτασιν  
15 αὐτὸν ἄνθος λέγει· ἄωτον γὰρ ἐστὶ τὸ ἄνθος καὶ ἀπάνθισμα  
ἐξαίρετον.

gl. 13. εὐγενῶν καὶ ἐνδόξων καὶ παρὰ πάντων εὐφημου-  
μένων. — 14. ἀπάνθισμα, καλλώπισμα. — \* τῇ δικαιοσύνῃ  
τὰς πόλεις ὀρθοῦντα. — \* \* τὸν ὀρθοῦντα καὶ στηρίζοντα τὰς  
20 πόλεις διὰ τῆς δικαιοσύνης.

15. Th. Φασὶν Αἴμονα τὸν Κάδμου ἔχγονον ἀποκτείναντά  
τινα ἐμφύλιον ἐκ Θηβῶν Ἀθήναζε παραγεγενῆσθαι, τοὺς δὲ

1 ἐναν<sup>τ</sup> U. — 6 Post τὸ delevi δέ. — 8 ἢ τῇ ἐμμελεστάτῃ ᾄσματι  
U, correxi. — 13 οὕτως U. — 14 Post ἐγκ. delevi punctum, colon  
post προγόνων in comma mutavi, λέγει pro λέγων scripsi. — προγ.]  
πατέρων ed. Mommsen. — 16, 17 τὸ γὰρ ἄωτόν ἐστιν ἄνθος καὶ ἔξ.  
ἀπ.<sup>?</sup> — 21 Lemma ἱστορία ὅπως ἤλθον εἰς ἀκράγαντα οἱ τοῦ Θήρω-  
νος πρόγονοι rubro scriptum præmittitur in μ' φ', atramento scriptum  
in z (qui ὡς pro ὅπως habet); — i'' (qui om. ἱστορία), in marg. ha-  
bet; in edd. ante Boeckhium nihil nisi Ἱστορία præmittitur. — τὸν  
τοῦ x. cod. exceptis ΓΑ. — ἀποκτείναντα μ'. — 22 ἐκφύλ. μ'.

ἀπὸ τούτου πάλιν ἐξ Ἀθηνῶν μεταστάντας Ῥόδον σὺν Ἀργείοις  
οἰκῆσαι. καὶ μετὰ ταῦτα στάσεως αὐτοῖς ἐνταυθοῖ γενομένης  
εἰς Σικελίαν ἐλθόντας Ἀκράγαντα κτίσαι, πολλὰ χαμόντας περὶ  
τὴν κτίσιν διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἐκεῖ κωλύεσθαι. ἄρχοντες δὲ τῶν τὴν  
ἀποικίαν στείλαμένων Ἀντίφημος καὶ Ἐντιμος ἦσαν, ὧν μετὰ 5  
ἐβδόμην καὶ εἰκοστὴν γενεὰν θήρων οὗτος γέγονεν. ἱερὸν δὲ  
οἴκημα ποταμοῦ λέγει τὴν Σικελίαν, ἐπειδὴ ἐντὸς αὐτῆς ποτα-  
μὸς Ἀκράγας ὁμώνυμος τῇ πόλει, ἢ Γέλλας ὁμώνυμος τῇ ἐκεῖ  
πόλει Γέλλα ῥέει. ἱερὸν δὲ ἢ τὸ μέγα ἢ τὸ ἔχον ἱερά, ἢ ὅτι ἢ  
ἐν Σικελίᾳ Ἀκράγας Περσεφόνη παρὰ Διὸς ἐδόθη εἰς τὰ ἀνα- 10  
καλυπτήρια.

gl. 15. \* οἱ πατέρες. — \* τῇ ψυχῇ. — 16. μέγα ἢ  
θεῖον — † διὰ τὸ εἶναι αὐτόθι νεῶν τῆς Ἀθηνᾶς. — 17.  
\* τοῦ Ἀκράγαντος ἢ Γέλλα — \* \* τοῦ Ἀκράγαντος. —  
\* \* ἦσαν, ὑπῆρχον. — 18. ἀσφάλεια, φυλαχὴ, ὥσπερ ὀφθαλμὸς 15

1 μεταστάντας ΓΑ, μεταναστάντας cett. — 2 αὐτοῖς om. Γ.  
— 3 ἀνελθόντας ξ'. — κτίσαι ι'. — 4 ἐπὶ ἀπὸ z ante corr. —  
ἐπὶ τῆς ἐκεῖ ξ'. — τὴν ex ΓΑ ι' ξ' est. — 5 ἀποικίᾳ μ' φ' et edd.  
ante Heynium, qui ex Beckii coniectura ἐπ' ἀποικίᾳ edidit; ἀποικίαν  
(sic etiam z) Böckh. — 6 ξ' καὶ εἰκοστὴν ξ' et liber ex quo ΓΑ libro-  
rum communis fons descriptus est, in eis enim ἔβδομον καὶ εἰκοστὴν  
legitur, ἐβδόμην καὶ εἰκοστὴν ι', ἐβδόμην εἰκοστὴν μ' φ', εἰκοστὴν ἐβδό-  
μην edd. Verba εἰκοστὴν ἐβδόμην temporum rationi repugnare demon-  
stravit Beck, quare Heyne vocem εἰκοστὴν uncis inclusit refragante  
scholio vetere ad v. 16. Böckh nihil mutavit, sed hanc notam addidit:  
«Antiphemus et Entimus Gelam condunt Ol. 22, 3. Hinc ad Theronem  
non multæ ætates sunt. Sed scholiastes recentior numerum ætatum  
ex antiquo scholio eoque depravato duxit, in quo a Cadmo ad The-  
ronem viginti septem, sed ut nunc [ex cod. Ambr.] editum est, tantum  
quindecim numerabantur ætates». — 7 λέγει ποταμοῦ Γ. — 8  
πόλει om. Α. — γέλα z, γέλας ξ'. — 9 ῥέα z. — ἢ om. ι' — 10 ἐδόθη  
παρὰ Διὸς codd. et edd. exceptis ΓΑ. — τὰ ex ΓΑ z ι' ξ' φ' addidi.



τῷ σώματι. — 19. \*\* μεμοιρασμένος. — 20. εὐφοροσύνην ταύτης γὰρ δεῖ τῷ πλούτῳ. — \* \* ἄγων] ἀντὶ μιᾶς. — 21. οὐ γὰρ ἐκ πατέρων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν ἔργοις τιμὴν καὶ πλοῦτον ἐκτήσαντο.

8—21. *M.* Θήρωνα δέ] τὸν Θήρωνα δὲ ἐνδέχεται μέλεσιν  
 5 ὑμνεῖν· τοῦτο γὰρ τὸ γεγωνητέον ὅπῃ ἔνεκα τετραορίας, ἀντὶ  
 τοῦ ἀγῶνος δι' ἄρματος νικηφόρου· δίκαιον ξένον (11) τουτέστι  
 δίκαιον ὄντα κατὰ τὴν φιλίαν τῶν ξένων· ἔρεισμα, ἥγουν στή-  
 ριγμα, ἀσφάλειαν τῆς Ἀκράγαντος καὶ εὐκλεῶν πατέρων υἱὸν  
 ἐξαίρετον· ἀπὸ τοῦ Κάδμου γὰρ κατήγετο· ὀρθόπολιν, τουτέστι  
 10 συνιστᾶν καὶ ἀνορθοῦν πόλεις ἐπιτήδειον. χαμόντες οἱ πολλὰ  
 (15), οἷτινες, οἱ πατέρες αὐτοῦ δηλονότι, πολλὰ κατὰ τὴν ψυχὴν  
 χαμόντες, ἥγουν πολλὰ λυπηθέντες, πολλὰ ἀγωνιάσαντες πρό-  
 τερον ἐν ταῖς ἀπὸ Ρόδου εἰς Γέλλαν, εἴτα ἐκεῖθεν εἰς Ἀκράγαντα  
 15 μετοικήσεσιν, ἱερὸν ἔσχον οἶκημα ποταμοῦ, ἥγουν τὴν Ἀκρά-  
 γαντα, ἣν παρὰ τῷ ποταμῷ ἰδρύσαντο τῷ Ἀκράγαντι· τῶν ἐν τῇ  
 Σικελίᾳ τε ἦσαν ὀφθαλμὸς (17), ἀντὶ τοῦ οἱ περιφανέστατοι  
 καὶ ἡγεμονικώτατοι, βίος τε ἐπικολούθει εὐτυχῆς πλοῦτόν τε

4 σύνταξις. Θήρωνα δὲ z, † σύνταξις est in marg. *ι'* μ', lemma om. *q.* — μέλεσιν ξ'. — 5 γεγωνητέον· ἐπὶ (ἐπὶ etiam *q*) ἔνεκα *a.* — 8. 9 ἐξαίρετον νιόν edd. — 10 ἀνορθοῦντα πόλεις *z* et edd. ante Beckium, qui ex Oxoniensum coniectura correxit; idem συνιστᾶν ἐπιτήδειον καὶ ἀνορθοῦντα πόλεις legi posse observavit; ἀνορθοῦντα τὰς πόλεις ἐπ. *φ'*, quæ vitiosa lectio etiam in glossas omnium quotquot novi codices mixti generis irrepsit. — 10 σύνταξις lemmati *z.* οἱ π. præmissum est in *z*, eadem vox legitur in marg. *μ'* *φ'*; lemma om. *q.* — 11 δηλονότι αὐτῷ ξ'. — τὴν om. ξ'. — 13 ἀπορόδον *q.* — εἰς post ἐξ. om. ξ'. — 14 μετοικήσεσιν ξ'. — ποταμῷ *a.* — ἦτοι *ι'*. — τὴν (expl. versus) ὃν ἀπρ. *a.* — 15 ποταμῷ] βωμῷ *φ'*, βομῷ ξ'. — Post Ἀκράγαντι hæc inserta leguntur in codd. mixtis et edd.: ἱερὸν δὲ διὰ τὸ εἶναι αὐτόθι νεῶν (ἱερὸν ξ' *φ'*, sed νεῶν m. 2 in marg. *φ'*) τῆς ἀθηνᾶς ἣ ὅτι (εἰς add. edd.) ἀνακαλνπτήρια ὑπὸ τοῦ διὸς ἐδόθη (ἐδ. ὑπὸ τ. δ. *ι'*) τῇ (τῇ om. *ι'*) περσεφόνη. — τῇ om. *a.* — 16 οἱ om. *ι'* *z* ξ'. — ὑπερφηανέστατοι ξ'. — 17 τ' *z.* — ἐπικολούθει *q* μ' ξ'.

καὶ ἐπαγωγὸν δύναμιν ἐπάγων ἀρεταῖς γνησίαις (21), ἤγουν οἰκείαις τῷ γένει αὐτῶν.

gl. 22. ἤτοι Κρόνου υἱέ. — 23. ἤγουν ὁ τὸν οὐρανὸν οἰκῶν ἢ διεξάγων. — 24. τῶν γὰρ ἄλλων ἀγώνων κορυφὴ τὰ Ὀλύμπια ἢ ὅτι ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ λόφος ἦν ὁ καλούμενος Κρόνος. — 5  
25. τὴν Πίσσαν· ἐνταῦθα γὰρ οὗτος ἦν. — 26. \* εὐφρανθεῖς. —  
27. εὐμενής, εὐφραντικός, γῆν δὲ λέγει, ὅσης ὁ Θήρων ἀρχεῖ  
ἢ οἱ αὐτοῦ πρόγονοι.

28. Germ. Τὸ κόσμησον ἀντὶ τοῦ καὶ κοσμεῖσθαι ποιή-  
σον, ἤτοι ἄρξασθαι ἀπὸ τοῦ νῦν ἐν ἀταραξίᾳ. 10

Th. Ἐπειδὴ τὸ γένος πληθὺς ἐστὶ, διὰ τοῦτο εἶπε τὸ σφί-  
σιν. ἔστιν οὖν τὸ μὲν κόμισσον πρὸς τὸ λοιπῷ γένει, τὸ δὲ  
πατρίαν πρὸς τὸ σφίσιν, ἢ ἡ τὴν πατρικὴν αὐτοῖς γῆν. τῷ  
λοιπῷ δὲ γένει νόει ἢ τοῖς ἀπογόνους τοῦ Θήρωνος, ἢ τῷ Θήρωνι  
καὶ τοῖς περὶ αὐτόν, ὃ καὶ κρεῖττον. θεόν δὲ εἶπεῖν εὐφρονα 15  
πρὸς τὸ ἄρουραν, εὐφρων εἶπε πρὸς τὸ κόμισσον. λέγει δὲ  
ὅτι εἰ καὶ οἱ πατέρες τοῦ Θήρωνος πολέμοις καὶ στάσεσιν  
ἐχρόσαντο, ἀλλ' εἰρηναίαν τὴν ζωὴν Θήρωνι καὶ τοῖς περὶ αὐτόν  
ποίησον.

gl. 28. \* τὴν πατρικὴν. — \*\* αὐτοῖς. — ἄγαγε· — † ἤτοι 20  
πλείονος ἀξίωσον τῆς ἐπιμελείας.

29. Th. Ὁ Θήρων οὗτος Ἀκραγαντίνων βασιλεύων Γέλωνι

1 καὶ bis habet q. — γν. ἀρ. ι'. — 2 τῷ τὸ q. — 9 Post τὸ de-  
levi dé. — 11 Schol. Thom. ad v. 28 om. z. — 12 πρὸς τῷ λ. Α ι'. —  
13 αὐτῆς μ' φ'. — γῆ Γ. — 13. 14 τὸ δὲ λ. γ. ξ'. — 14 ἢ τοῖς ἤτοι edd.  
— ἀπογόνους Γ Α ι', ἀπὸ γένους cett. — 15 περὶ αὐτῶν ξ'. — 16  
εὐφρων] εὐφρον ξ'. — 18 τῷ Θήρωνι Γ. — τοῖς] τῆς Α. — 19 ποιήσον]  
κόμισσον ι'. — 22 ἱστορία περὶ τοῦ Θήρωνος καὶ ἱέρωνος præmittitur  
in z, περὶ τοῦ Θήρωνος minio scriptum in ξ', ἱστορία περὶ τῶν πε-  
πραγμένων Θήρωνος καὶ ἱέρωνος in φ', marg. μ' et in Boeckhii edi-  
tione (ἱστορία tantum est in cett. edd.), eadem habet ι' in marg.  
nisi quod Θήρωνι καὶ ἱέρων in eo legitur. — ὁ omm. z Boeckh.



τῷ Ἰέρωνος ἀδελφῷ ἐπικηδεύσας γάμῳ συνάπτει τὴν αὐτοῦ  
 θυγατέρα Δημαρέτην. τοῦ δὲ Γέλωνος τελευτήσαντος Πολύ-  
 ζηλος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῖ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν γαμέτην αὐτοῦ  
 διαδέχεται. λαμπρῷ δὲ ὄντι αὐτῷ κατὰ τὴν Σικελίαν Ἰέρων  
 5 ὁ ἀδελφὸς φθονήσας καὶ προφασισάμενος τὸν πρὸς Συβαρί-  
 τας πόλεμον, ἐξάγει τῆς νήσου τοῦτον. κατωρθωκότες οὖν  
 καὶ τοῦτον τὸν πόλεμον Πολυζήλου, Ἰέρων οὐκ ἔχων ὅ-  
 τι καὶ γένοιτο πρὸς αὐτὸν ἐπειρᾶτο νεωτερίζειν. θήρων  
 οὖν ὑπεραγανακτήσας θυγατρὸς ἅμα καὶ γαμβροῦ συρῶσαι  
 10 πρὸς Ἰέρωνα ἠβούλετο πόλεμον, ὃν Σιμωνίδης ὁ λυρικὸς κα-  
 ταπαύει διαλλάξας πρὸς ἀλλήλους αὐτούς, ὥς καὶ χηδείαν  
 τινὰ πρὸς ἀλλήλους ποιήσασθαι Ἰέρωνα λαβόντα τὴν θήρω-  
 νος ἀδελφὴν. φασὶ δὲ τινες τὸ πεπραγμένων ἀντὶ τοῦ συμ-  
 βάντων τοῖς προγόνοις καμάτων. ἄνω γὰρ εἶπε (v. 15) Καμόντες  
 15 οἱ πολλὰ θυμῷ.

gl. 29. \* τοῖς ἐξῆς ἀπογόνοις τοῦ θήρωνος ἢ τῷ θήρωνι.  
 — \*\* τοῦ θήρωνος\* τοῖς ἐξῆς ἀπογόνοις ἤτοι τῷ θήρωνι. —  
 \* τοῖς προγόνοις\* — † τὸν πόλεμον αἰνίττεται τὸν πρὸς Ἰέρωνα.  
 — 30. δικαιοσύνη. — ἐκτὸς δικαιοσύνης. — 31. ὅμοιον τῷ

1 αὐτοῦ ΓΑ z i' μ' Rom., ἔαντοῦ ξ' φ', αὐτοῦ edd. inde a  
 Beckio. — 3 τὴν στρατηγίαν conl. Beck. — 4 αὐτῷ om. ξ'. —  
 5 τὸν προσιβαρίτας ξ'. — σιβαρίτας Γ, συβαρίτην z, συβαρίταν μ'. —  
 6 ἐξά est in A. — τοῦτον τῆς νήσου codd. mixti et edd. — κατορθωκό-  
 τος z i' ξ'. — 7 ὁ Ἰέρων omnes præter A z i' μ' ξ' φ'. — 9 οἶν om. ξ'. —  
 ἀγαναχτ. ξ'. — ἅμα θυγατρὸς i'. — γαμβροῦ ξ'. — συρῶσαι Γz, συρ-  
 ῶσαι i' μ' ξ' φ', συνῶσαι A, συνάσαι edd., συντάσαι conl. Beck. —  
 10 ἠβούλετο omm. ΓΑ, ἐβούλετο μ'. — συμ. ἰὼν ὁ λ. z φ'. — 11 Verba  
 πρὸς ἀλλήλους αὐτούς omm. edd. — καὶ om. z. — 12 τινὰ om. n. edd.,  
 — Ἰέρωνος λαβόντος edd. — τὴν τοῦ θήρωνος codd. et edd. exceptis  
 ΓΑξ'. — 13. 14 ἀντὶ τοῦ τῶν συμβοβάντων i'. — 15 θυμῷ add.  
 miniator in μ'.

παρὰ Σοφοκλεῖ (Ai. 378)· οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ  
 ἂδ' ἔχεν. — 32. οὗτος γὰρ πάντα γεννᾷ καὶ πάντ' ἀναλίσκει.  
 — 33. παῦσιν καὶ ἀφανισμόν. — 34. τούτων. — τύχη. —  
 35. ἀγαθῶν. — ἡδονῶν ὕστερον ἐπιγενομένων. — 36. βλά-  
 βης προηγούμενον δυστύχημα. — παύεται. — ποταπόν; ὅπι- 5  
 σθόρμητον καὶ εἰς ἀφανισμόν ἰόν. τὸ δὲ δαμασθὲν ἀντὶ τοῦ  
 φθαρέν.

37. Th. Τὸ θεοῦ ἢ πρὸς τὸ ὄλβον οὕτω· τὸν ὄλβον τοῦ  
 θεοῦ, ἥτοι τὴν παρὰ θεῶν ἀνθρώποις εὐδαιμονίαν· ἢ πρὸς τὸ  
 μοῖραν· οἱ γὰρ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις τὴν μοῖραν ἐκπέμπουσιν. 10

gl. 37. \*\* τότε. — \* ἥγουν ἢ τύχη. — \*\* εὐτυχία. — 38.  
 ἄνω εἰς ὕψος· \* μακρὰν γὰρ τὸ ὕψος.

22—38. M. Ἀλλ' ὦ Ζεῦ ἐν τῷ Κρονίῳ λόφῳ τιμώμενε,  
 παῖ τῆς Πέας, ὁ διοικῶν τὸ ἔδαφος τοῦ οὐρανοῦ, περιφραστι-  
 κῶς, ἥγουν τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν κορυφὴν τῶν ἄθλων, τουτέστι 15  
 καὶ τὰ ἐξαίρετα ἄθλα τὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ διδόμενα, καὶ τὸ ῥεῦμα (25)  
 τοῦ Ἀλφειοῦ, ἥγουν τὸν Ἀλφειόν, τερφθεὶς τοῖς παροῦσιν ὕμνοις,  
 εὖφρων, ὄντι τοῦ ἀσμένως, ἐπὶ πλεόν ἐπιμελείας ἀξίωσον τὴν  
 πατρικὴν αὐτῶν ἄουραν, ἀντὶ τοῦ τὴν γῆν, χάριν τοῦ ἐπιλοῖπου  
 γένους αὐτῶν. τὸ δὲ τέλος τῶν πεπραγμένων ἔργων ἐν δίκῃ τε 20  
 (30) καὶ παρὰ δίκην, ἥγουν δικαίως, καὶ ἀδίκως, τουτέστι παντὶ  
 τρόπῳ, ἀποτίητον, ἥγουν μὴ γεγεννημένον, οὐδὲ ὁ χρόνος ὁ πάν-

8 Schol. ad v. 37 om. z. — 9 ἥτοι ἢ i'. — παρὰ θεοῖς (om.  
 ἀνθρώποις) Γ. — 13 Lemma ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ (παῖ omm. z et edd.)  
 praedit in codd. mixtis, in μ' φ' praeterea + σύνταξις additum est. —  
 15 ἥγουν ἥτοι i', ἀντὶ τοῦ q. — 18 ἀσμένως a. — ἐπὶ πλεόν q z φ',  
 ἐπιπλεόν cett. — ἐπιμελ. ἀξ. ἐπιπλ. ξ'. — τὴν om. a. — 20 ἔργων ex  
 α q i' addidi. — δίκῃ edd. — 21 δίκην φ' et edd. — ἥγ. καὶ δ.  
 καὶ ἀδ. a, ἥγ. δ. τε καὶ ἀδ. z. — τουτέστιν ἐν π. [q] edd., sed ἐν  
 omittitur etiam in glossa. — 22 ἀπ. γὰρ ἥγ. μ'. — ἥγ. μηγεν-  
 μένον q.



των πατὴρ δύναιτο ἂν ποιῆσαι· λήθη δὲ τοῦ πεπραγμένου γένοιτο  
 ἂν σὺν τύχῃ εὐτυχεῖ. ὑπὸ γὰρ (35) τέρψεων ἀγαθῶν βλάβη θαλα-  
 σθεῖσα θνήσκει, ἀντὶ τοῦ ἀποκρύπτεται, ἐκπίπτει τῆς μνήμης,  
 παλίγκοτος γινομένη δηλονότι, ἤγουν εἰς τοῦπίσω τὴν ἐπιμονὴν  
 5 τῆς λύπης τοῦ κακοῦ τρέπουσα, ὅταν (37) θεοῦ μοῖρα ἤγουν  
 εὐτυχία, τουτέστιν ὁ θεὸς ὅταν πέμψῃ μεγάλην εἰς δαίμονιαν  
 ἀνεκὴς, ἤγουν εἰς παράτασιν χρόνου μακράν.

39. Th. Ὀμηρικὸς ζῆλος τὸ εὐθρόνοις. ἐκεῖνος γὰρ τοι-  
 οῦτοις ἐπιθέτοις κοσμεῖ τὰς γυναῖκας, οἷον Λευκώλενος  
 10 Ἥρα καὶ Γλαυκῶπις Ἀθάναι καὶ Ἀργυρὸπεζα Θέτις.

39. \* ἄδεται, ἐπακολουθεῖ. — φήμη. — καλὸν θρόνον  
 ἐχούσαις. — 40. Σεμέλῃ καὶ Ἰνοῖ, ὡς προῖων ἐρεῖ. — \* \* ὑπέ-  
 στησαν. — 41. πρὶν κακά. — δυστυχία προτέρα.

42. Germ. Πένθος δὲ πιτνεῖ] κρύπτεται, ἀφανίζεται,  
 15 καταφέρεται, καταβάλλεται.

gl. 42. \* καταβάλλεται — \* \* καταβάλλεται, ἀφανίζεται.  
 — \* \* μέγα. — 43. \* ἐπικράτεστέρων — \* \* ἐπικράτεστέρων,  
 μεγαλωτέρων. — ὕστερον ἐπιόντων.

44. Th. Ἡ τῆς Σεμέλης ἱστορία δῆλη, ὅτι ἐγκυμονοῦσα  
 Διόνυσον Ἥρας ὑποβολαῖς εἰποῦσα τῷ Διὶ μετὰ κεραυνοῦ ἐλθεῖν

1 δύναντο q. — γένοιτο a q i' ξ', γένουτ' cett. — 2 συντύχῃ εὐτυ-  
 χεῖ: — ὑπὸ q. — εὐσεβεῖ z. — τέρψεων q i' ξ', τέρψεων a, τέρψεως cett.  
 — 6 τουτ. ὁ θ. ὅταν a q, τουτ. ὅταν (ὁ add. ξ') θεός (θεοῦ z μ' φ') cett.  
 — πέμψει ξ'. — 8 ὁμ. ὁ ζῆλος Δ i' ξ'. — τὸ εὐθρόνοις om. A. — 8. 9  
 τοιοῦτοις Δ i' ξ', τοῖς cett. — 9 οἷον A ξ', ὡς μ', ἤγουν cett. — 10  
 γλαυκώπης ξ'. — ἀθάναι A. — 11 ἄδεται est glossa in Γ, ἐπακολουθεῖ  
 in A. — 19 Ζῶει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις est lemma in ed. Bæckhiana. —  
 περὶ τῆς σεμέλης margo z, ἱστορία περὶ τῆς σεμέλης margo i' et  
 (minio scriptum) margo μ' φ', ἱστορία edd. ante Bæckhium, qui post  
 lemma ἱστ. π. τ. σ. exhibit. — ἐγκυμονοῦσα ξ'. — 20 ὑποβολαῖς  
 Γ i' ξ' φ' ὑποβολεῖν A, ὑποβολήν μ', ὑποβουλαῖς edd. ante Bæckhium,  
 qui ex Schneideri coniectura επιβουλαῖς edidit. — τὸν Δία Γ A.

πρὸς αὐτὴν κατεκαύθη καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀνῆλθε, Διὸς ἐρράψαμένον τῷ μηρῷ τὸν Διόνυσον, ἄχρις ἂν ὁ προσήκων ἔλθῃ καιρὸς. λέγει δὲ φιλεῖσθαι αὐτὴν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἢ ὅτι εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθεν, ἢ ὅτι Θηβαία ἐστίν, ἐν δὲ Θήβαις ἱερὸν Ἀθηνᾶς Ὅρχας καλουμένης γλώσση. καὶ τὸ φιλεῖσθαι αὐτὴν ὑπὸ τῶν Μουσῶν διπλοῦν ἢ ὅτι ἐν τοῖς ποιηταῖς τὰ Σεμέλης ἄδεται πάθῃ, οἱ δὲ ποιηταὶ μουσολήπτοι, ἢ ὅτι Θηβαία· πλησίον δὲ τῶν Θηβῶν ὁ Ἐλικών, ἔνθα Μοῦσαι χορεύουσιν.

gl. 44. οὐρανόις θεοῖς. — 45. ἤρω, φθορᾷ. — 46. μακρόθριξ καὶ εὐπλόκαμος. — 47. τὴν Σεμέλην. — \*\* ἢ Ἀθηνᾶ. 10

48. Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. Περισσὸν ἦν ἐνταῦθα κῶλον τὸ Φιλέοντι δὲ Μοῖσαι. τῶν γὰρ ἄλλων στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν ἀνὰ ἰδ' ἐχουσῶν κῶλα αὕτη μόνῃ εἶχεν, ὅπερ ἦν ἄτοπον. οὐ γὰρ ἐν ἑτέροις τοιοῦτόν τι εὔρηται. διὸ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ, ὥς καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν ἄλλων ποιητῶν πολλὰ 15 περιττὰ ὄντα. οἶμαι δέ, ὥς οὐδεὶς ἡμᾶς μέμφαίτο τοιαῦτα πεποιηκότας, ἀλλ' ἐννοήσας, ὥς οὕτω ταῦτα βέλτιόν ἐστιν ἔχειν, θαυμάσειεν ἂν μάλιστα τῆς σπουδῆς.

gl. 48. \* φιλοῦσι. — 49. \* \* ὁ πατὴρ πάντων.

50. Germ. Παῖς ὁ χιςσοφόρος] . . . ὄθεν καὶ Εὐριπίδῃ 20

1 τὸν ex ΓΑ est. — 2 ἐνραψαμ. z, ἐραψαμ. μ'. — προσήκων ξ' — ἔλθῃ μ', om. ξ'. — 3 λέγει Α' i' ξ', λέγεται cett. — τῆς om. ". — 4 ὅτι βεβαία ἐστίν z. — δὲ omm. edd. — 5 γλώσση ΓΑ i' ξ', γλάττη cett. — 5—8 Verba καὶ τὸ φιλεῖσθαι — χορεύουσιν (sic Α, χωρεύουσιν Γ) ex ΙΑ accesserunt. — 11 Scholium Tricl. ad v. 48 e codd. mixtis om. z. — Verba Δημ. τ. Τρικλ. omm. i' ξ' φ', in marg. minio scriptum est in μ', est etiam in edd. — τὸ post ἐνταῦθα addunt edd. — 13 ἰδ'] ἰδίων μ'. — κάλων codd. — 14 οἷδὲ γὰρ i'. — τοιοῦτόν τι i' et edd. — 16 ταῦτα i'. — 16. 17 πεπονηκότας edd. — 18 μάλιστα om. i'. — 20 Ante ὄθεν omisi verba ἐπιθετικῶς . . . Σεμέλην, quæ Bæekh ex Vrat. D. Gott. edidit.



δης (Phœn. 652 sqq.)· κισσὸς ὃν περιστεφῆς ἐλικτὸς βρέφος εὐθύς χλοηφόροις ἔρνεσι κατὰσκιον ὀλβίσις ἐνώτισε.

gl. 50. αὐτῆς. — ὁ κισσὸν ἐστεφανωμένους Διόνυσους. —

51. λέγουσι. — 52. σὺν ταῖς θυγατράσιν ἤτοι ταῖς Νηρησίαις. —

53. θαλασσίαις. — ζώην. — ἀθάνατον. — 54. τῇ καὶ Λευκοθέῃ καλουμένῃ.

39—55. M. Ἀκολουθεῖ δὲ οὗτος ὁ λόγος, ἥτοι ἀρμόζει, ταῖς θυγατράσι τοῦ Κάδμου ταῖς νῦν ἐν ἐνδόξῳ τάξει ἰδρυμέναις, αἵτινες ἔπαθον συμφορὰς μεγάλας (41). τὸ πένθος δὲ τὸ  
 10 μέγα ἠφανίσθη τῆς μνήμης ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐπικρατεστέρων. ζῇ μὲν (44) ἡ Σεμέλη ἢ ἐπὶ πολὺ τεταμέναις ἔχουσα τὰς τρίχας ἐν τοῖς θεοῖς τοῖς τὸν Ὀλυμπον οἰκοῦσι, τουτέστι ἐν τῇ μετὰ τῶν θεῶν διατριβῇ, ἀποθανοῦσα τῷ βρόμῳ τοῦ κεραυνοῦ, ἀντὶ τοῦ τῷ κεραυνῷ φιλεῖ (47) δὲ αὐτὴν ἡ Ἀθηνᾶ ἀεὶ διὰ τὸ  
 15 τὸν πατέρα αὐτῆς τὸν Κάδμον ἰδρύσασθαι αὐτῇ ἄγαλμα ἐν Ὀγκαις κώμῃ τῆς Βοιωτίας, ὅθεν Ὀγκαία Ἀθηνᾶ λέγεται, ὡς Κυλλήγιος Ἑρμῆς, καὶ ὁ Ζεὺς (49) ὁ πατὴρ πάντων φιλεῖ αὐτὴν

1. 2 Apud Euripidem ἐλικτὸς εὐθύς ἔτι βρέφος χλοηφόροιςιν ἔρνεσι κατασκίοισιν ὀλβ. ἐν. in codd. legitur. — 7 Lemma Ἐπεται δὲ λόγος omisi cum aq; — σύνταξις est in marg. i' μ'. — Verba ἥτοι ἀρμόζει desunt in q, post Κάδμον leguntur in z i' (qui ἥγουν ἀρμ. habet) μ' ε' φ'. — 8 τοῖς θυγατράσι ε'. — ἐν ex q i' ε' (qui ἐνενδ. habet) accessit. — ἰδρυμέναι a. — 9 τὸ post δὲ om. i'. — 11 ἢ post Σεμ. omm. z μ' ε' φ'. — ἐπιπολὺν codd. et edd. — 12 τὸν omm. || z μ' ε' φ'. — Ὀλ. ἔχουσι i'. — 13 βρόμῳ z μ' φ'. — 14 τῷ ex aq i' ε' addidi. — αὐτὸν ε'. — τὸ omm. edd. ante Beckium. — ἀθηνᾶ ε'. — ἀεὶ ἢ ἀθ. z. — 15 ἰδρ. αὐτὴ ε'. — 16 βιωτίας ε'. — ὅθεν καὶ ὀγκ. q. — ἢ ἀθηνᾶ ε', ἀθηναία a. — 16. 17 ὡς K. Ἑρμῆς om. i'. — 17 ὁ πάντων πατὴρ i'. — αὐτοὺς (?) μ'.

κατὰ πολὺ φιλεῖ δὲ αὐτὴν καὶ ὁ παῖς αὐτῆς ὁ κισσοφόρος, ἥγουν ὁ Διόνυσος, ὃ ἐστὶν ὁ κισσὸς ἀφιερωμένος. λέγουσι (50) δὲ τετάρχθαι, ἥγουν κεχυρῶσθαι, καὶ τῇ Ἰνῷ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς κατὰ πάντα τὸν χρόνον διατριβὴν ἄφθαρτον ἐν τῇ θαλάσῃ σὺν ταῖς θυγατράσι τοῦ Νηρέως ταῖς θαλασσίαις. 5

gl. 55. \* δῆ. — \*\* ὄντως. — 56. \* πεφανέρωται ἥγουν οὐδεὶς οἶδεν, εἰ χρηστὸν ἢ τοῦναντίον τὸ τῆς ζωῆς πέρας ἐπέλθοι, ἀλλ' οἱ μὲν πρὶν εὐτυχοῦντες ἐγγὺς θανάτου θεοδυστυχῆκασιν, οἱ δὲ τοῦναντίον — \*\* πεφανέρωται. — 57. \*\* πέρας. — \*† οὐδαμῶς. 10

58. Germ. Ἡμέραν ἡσύχιμον τὴν τοῦ θανάτου, ἐπεὶ ἐν ταύτῃ θανόντες ἡσυχάζομεν.

Tr. Ἡμέραν ἡσυχίας τὸν θάνατον λέγει, ἐπεὶ ἐν αὐτῇ θανόντες ἡσυχάζομεν· παῖδα δὲ ἡλίου τὴν ἡμέραν καλεῖ, ἐπεὶ ὁ ἥλιος ἀνατέλλων τὴν ἡμέραν γεννᾷ. 15

gl. 58. ποταπὴν; εἰρηναίαν καὶ εὐτυχῆ.

59. Germ. Παῖδα ἡλίου τὴν ἡμέραν, ἐπεὶ ὁ ἥλιος τὴν ἡμέραν γεννᾷ ἀνατέλλων καὶ φωτίζει τὸ περιέχον, ἥτοι τὸν ἀέρα· ἀλλ' ἄλλο γὰρ ὑπὸ ἡλίου φωτιζόμενος ποιεῖ τὴν ἡμέραν, ὥς δ' αὖ γεννᾷ τὴν νύκτα ἢ σκιά τῆς γῆς μελαίνουσα τὸν ἀέρα ὄντος 20 ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου.

gl. 59. Ὅπότ' ἐ] νόει κατὰ κοινοῦ τὸ οὗ τι κέκριται. —

1 κατὰ πολὺ q, καταπολὺ cett. — δὲ καὶ αὐτὴν ὁ q. — αὐτοῖς a. — κισσοφόρος ξ'. — 2 φ] ὁ z. — ἐστὶν q. — 3 ἥγουν] καὶ ξ'. — Ἰνῇ q. — 4 τὸν omm. zμ'ξ'φ', sed legitur τὸν etiam in glossa. — 5 ταῖς θαλ. om. q. — 6 Glossa Thomana cum lemmate κέκριται in codd. mixtis et edd. inter scholia legitur. — 7 εἰ] ἢ codd. mixti et edd. ante Beckium. — τὸ τῆς ζωῆς add. miniator in spatio in ξ'. — αὐτοῦ post ζωῆς addunt codd. mixti et edd. — 7. 8 ἐπέλθῃ μ' φ', ἐπέβῃ Γ. — 11 Post ἡμέραν delevi δέ. — 13 Scholium Tricl. in codd. mixtis his paraphrasis Moschopuleæ verbis subnexum est: κέκριται δηλονότι (p. 120, 12). — Post ἡμέραν delevi δέ. — 18 ἀνατέλων z φ'.



ἀνατέλλων γὰρ καὶ τὸν αἶρα φωτίζων ἡμέραν ποιεῖ. — 0. ἴα-  
θεῖ καὶ ἀδυστύχῳ. — 61. \* πληρώσομεν.

62. Germ. Τοῦτο κατασκευάζει, ὥστε καθὼ ἀνθρωποι  
πάντες ἄλλοτε ἄλλαις ἡμέραις περιπίπτομεν τοῖς δεινοῖς.

5 gl. 62. \* αἱ δίκην ῥεύματος μεταβολαί. — \*\* δίκην ῥεύ-  
ματος μεταβολαί παρατρέχουσαι. — 63. ἡδονῶν.

55—64. M. ὄντως τὸ τέλος τοῦ θανάτου τῶν ἀνθρώπων,  
ἡγουν ὁ ὁ θάνατος ἐπάγει, οὐδαμῶς ἐστὶ διακεκριμένον, τουτέστι  
γνώριμον, ὁποῖον ἔσται δηλονότι· οὐδὲ (58) ὅποτε ἀνύσομεν ἡμέ-  
10 ραν, ἡλίου παῖδα, ἡσυχίας, ἡγουν ἀναπαύσεως μετέχουσαν, λέγω,  
σὺν ἀγαθῷ μὴ ὑπὸ κακοῦ τινος καταπονουμένῳ, κέχριται δηλο-  
νότι. ῥεύματα δὲ τύχης (62) ἄλλοτε ἄλλα εἰς τοὺς ἀνθρώπους  
ἔβησαν, ἀντὶ τοῦ ἔρχονται, καὶ μετὰ τέρψεων καὶ μετὰ λυπῶν.

gl. 64. θλίψεων. — ἐπῆλθον. — 65. \* καθά. — \*\* ἦτις. — πα-  
15 τρικόν. — 66. τῶν σῶν προγόνων. — εὐφραντικόν. — εὐδαιμονίαν.

67. Germ. Θεόρτῳ τῷ θεωρητῳ, ὃν κρίνει καὶ διεγείρει  
ἢ δίδωσιν ὁ θεός· ἢ ἀσφαλεῖ, θεοδωρήτῳ.

gl. 67. θεοπέμπτῳ. — \* † εὐδαιμονία. — 68. δυστύχημα.  
— \*\* φέρει. — 69. ποταπόν; ἐναντίον, ἀντίστροφον. — \* ἐν.  
20 65—69. Germ. Οὕτω δὲ μοῖρα τῶνδε καὶ τούτων, ἥτε  
πατρῴων καὶ πατρικῇ ὑπάρχουσα ἔχει· τὸν εὐφρονα καὶ εὐτυχῇ  
πότμον καὶ εὐδαιμονίαν παραγενομένη σὺν ὄλβῳ καὶ τύχῃ θε-

7 σύνταξις margo μ' φ', et Boeckh in textu (ἄλλως edd. ante  
Boeckhium); — lemma ἦτοι βροτῶν est in z i' μ' ξ' φ'. — ὄντος ξ'. —  
τοῦ τέλους z, τοῦ ((ic) τέλους μ'. — 8 ὁ omm. a z. — ἐπάγοι μ'. —  
διακεκριμένος z. — 9 Post δηλονότι in codd. mixtis et edd. ἡγουν  
ὁ θάνατος τοῖς ἀνθρώποις ἀδελός ἐστὶ καὶ ἄγνωστος inseritur. —  
ἀνύσομεν a, ἀνύσιμον i'. — 10 ἡλίου παῖδα ex aq addidi. — μετ.,  
παῖδα ἡλίου λέγω codd. mixti et edd. — 13 μετὰ ante λυπῶν ex aq  
addidi. — 16 Post θεόρτῳ deleui δέ. — 17 θεοδωρήτῳ U, tacite  
corr. Mommsen. — 20 Post μοῖρα deleui punctum, est post τούτων  
comma addidi. — 21 Post ἔχει deleui παρά.

ὀρθῶς ἐπάγει καὶ τι πῆμα παλιντράπελον ἐν ἄλλῳ καὶ ἐν ἑστέρω χρόνῳ.

Τη. Οὕτω δὴ ἡ μοῖρα καὶ ἡ τύχη ἄγει καὶ φέρει ἐπὶ ἑλλῷ χρόνῳ τὸν εὐφρονα καὶ εὐφραντικὸν πότμον καὶ εὐδαιμονίαν τῶνδε, ἥτοι τῶν σῶν προγόνων σὺν ὀλβῳ καὶ εὐδαιμονίᾳ θεόρτῳ 5 καὶ θεοπέμπτῳ· ἐκ γὰρ θεῶν τὰ ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις παραγίνεται· ἄγει παλιντράπελον τοῦτον τὸν πότμον καὶ ἐπὶ τι πῆμα πατρώιον καὶ πατρικόν· λέγω δὴ τὸ τοῦ Οἰδίποδος, τὸ δὲ ἄτε ἔχει διὰ μέσου ἀντὶ τοῦ καθὼς ἔχει φύσεως ἡ μοῖρα μεταβάλλειν τὰ πράγματα. λέγει δέ, ὅτι ἡ μοῖρα ἡ φύσιν ἔχουσα μετα- 10 βάλλειν ἅπαντα τὴν ἀνωθεν ἐκ θεῶν ἐπελθοῦσαν τοῖς σοῖς προγόνοις εὐδαιμονίαν ἐπὶ δυστυχίαν μετέβαλεν. οὕτω τὸ παλιντράπελον πρὸς τὸ πότμον νόει, τὸ δὲ πατρώιον πρὸς τὸ πῆμα. ἔχει δὲ λόγον καὶ πρὸς τὸ πότμον νόεσθαι, ὅτι ἡ τὸν πατρώιον πότμον τῶνδε, ἥτοι τὴν πατρικὴν αὐτῶν εὐδαι- 15 μονίαν.

Τρ. Οὕτω δὲ μοῖρα] οὕτω δὲ ἡ μοῖρα καὶ ἡ τύχη, ἥτις ἔχει καὶ συνέχει τὸν εὐφρονα καὶ εὐφραντικὸν πατρώιον πότμον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῶνδε, ἥτοι τῶν σῶν προγόνων, σὺν ὀλβῳ καὶ εὐδαιμονίᾳ θεόρτῳ καὶ θεοπέμπτῳ· ἐκ γὰρ θεῶν τὰ ἀγαθὰ 20 τοῖς ἀνθρώποις παραγίνεται· ἄγει καὶ ἐπὶ τι πῆμα παλιντράπελον ἐν ἄλλῳ χρόνῳ· λέγω δὴ τὸ τοῦ Οἰδίποδος. λέγει δέ, ὅτι ἡ μοῖρα ἡ φύσιν ἔχουσα μεταβάλλειν ἅπαντα τὴν ἀνωθεν ἐκ θεῶν

3 Hoc scholium ex ΓΑ edidi. — 4 καὶ post πότμον om. Α. — 8 ἄτε] ἄτη Γ. — 9 καθὼς Α. — 9. 10 μεταβαλεῖν Α. — 10. 11 μεταβαλεῖν Α. — 12 μετέβαλεν] τέ βαλεν Α. — 15 αὐτῶν seripsi pro αὐτοῖς. — 17 σύνταξις, quod μ' in marg. habet, praecedit in z et ed. Boeckh. — Lemma ex codicibus addidi. — 18 πατρώιον πότμον ι' ξ', πότμον πατρ. z μ' φ', π. καὶ πατρ. edd. — 19 ἥγουν ι'. — τῶν προγ. τῶν σῶν σὺν codd. et edd. exceptis ι' ξ'. — 20 θεόρτῳ φ'. — καὶ om. ι'. — 21 ἄγει post πῆμα est in z. — 22. 23 ἡ φ. ξ. μ. ἄ. om. μ'.



ἐπελθοῦσαν τοῖς σοῖς προγόνοις εὐδαιμονίαν ἐπὶ δυστυχίαν μετέβαλεν. ἔχει δὲ λόγον τὸ πατρώϊον καὶ ποδὲς τὸ πῆμα συνάφαι, ἵγουν πρὸς πατριχὸν ἄγει πῆμα, διὰ τὸ τοῦ Οἰδίποδος πάθος, ὃ καὶ ἐπάγει.

- 5 gl. 70. ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ. — \* \* Λαῖον] συνίησις. — μεμοιρασμένος· ὁ Οἰδίπους. — 71. συναντῶν αὐτῷ κατὰ τὰς τριπλᾶς ὁδοὺς τῆς Φωκίδος· — \* \* διὰ τὸ μέτρον. — 72. μαντευθὲν τῷ Λαίῳ ὑπ' Ἀπόλλωνος. — τὸ πάλαι λεγθὲν αὐτῷ, ὅτε ἀπῆλθε ζῆτῶν παίδων γένεσιν.
- 10 65—72. M. Οὕτω δὲ ἡ μοῖρα, ἣτις συνέχει τὴν πατρώαν τύχην τούτων τὴν ἡδεῖαν σὺν ὄλβῳ, ἵγουν εὐδαιμονία ὑπὸ θεοῦ ὥρμημένη, ἄλλῳ χρόνῳ, ἀντὶ τοῦ κατὰ τινα χρόνον, καὶ ἐπὶ τινα βλάβην ἄγει παλιντρέπλον, ἵγουν ἐπὶ τὸ ἐναντίον τετραμμένην, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου (70), ἀφ' οὗ ἔκτεινε τὸν Λαῖον ὁ υἱὸς
- 15 αὐτοῦ ὁ ἐκ μοίρας δαίμονος τεταγμένος ἀποκτενεῖν αὐτὸν συναντήσας, τὸν παλαιὸν δὲ χρησμὸν τὸν χρησθέντα ἐν τῇ Πυθῶνι τελεσθῆναι ἐποίησεν.

gl. 73. θεασαμένη τὸν ἄνομον τοῦτον φόνον. — \* ταχεῖα. — αὕτη γὰρ τοὺς πατροκτόνους τε καὶ φονεῖς τιμωρεῖ. — 74. 20 τῷ Οἰδίποδι. — 75. Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνεΐχην. — \* πολεμικὸν ἢ τὸ ἐξ Ἄρεος καταγόμενόν· ἐξ Ἀφροδίτης γὰρ καὶ Ἄρεος Ἀρμονία ἢ προμήτωρ αὐτῶν. — 76. ἐναπέμεινε. — 77. καταβληθέντι, θανόντι. — 78. προσήκουσι νέφ. — παλαίστρα,

1 προγ.] ἀνθρώποις ξ'. — ἐπὶ δυστ. om. ι'. — 2 τὸ post πρὸς om. ξ'. — 3 πρ. τὸ π. ξ'. — 4 καὶ om. ι'. — 10 In codice z deest paraphr. Mosch. vv. 65—72. — σύνταξις margo ι'. — Lemma οὕτω δὲ μοῖρα praecedit in ι' μ' ξ' φ'. — πατρώαν φ'. — 11 τὴν ex a q ι' ξ' addidi. — 12 ὥρμημένης a, ὥρμημένῳ ι'. — 13 πάλιν τρέπλον q. — ἐπιτυναντίον ξ'. — 15 τεταγμένος om. a. — 16 ἐν τῷ π. a. — 20 Ἀρήϊον] πολεμικὸν ἢ (ἵγουν edd.) τὸ (τὸν φ' edd.) ἐξ Ἄρεος — αὐτῶν codd. mixti et edd. inter scholia habent (om. z). — 22 ἡ ἀρμ. ἢ ι'.

ἐπποσύνη καὶ τοῖς ἄλλοις. — 80. παρὰ πάντων διὰ τὸ εὐδοκί-  
μεῖν. — τῆς τοῦ Ἀδράστου θυγατρὸς Ἀργείας, ἣν Πολυνείκης  
ὁ τούτου πατὴρ ἔγρημεν.

81. Germ. Θάλος ἀρωγὸν δόμοις] σεμνότης, ἀνθισμα,  
καλλώπισμα, ἡδονή. 5

gl. 81. βοηθόν. — \* † τοῖς πατρικοῖς, ἦτοι ταῖς Θήβαις  
\* ὕστερον γὰρ μετὰ Διομήδους στρατεύσας αὐτὰς παρεστήσατο  
ἐκδικήσας πατέρα ἢ ἀρωγὸν δόμοις, ἦτοι τῆς αὐτοῦ βασιλείας  
ὑπέρμαχον.

82. Th. Ἐκ Λαίου Οἰδίπους· Οἰδίποδος Ἐτεοκλῆς καὶ Πο- 10  
λυνείκης· Πολυνείκους Θέρσανδρος· οὐ Τισαμενός· οὐ Ἀντεσίων·  
οὐ Θήρας· οὐ Σάμος. οὗτος ἔσχεν υἱοὺς δύο Τηλέμαχον καὶ  
Κλύτιον, ὧν ὁ μὲν Κλύτιος ἔμεινεν ἐν Θήρᾳ τῇ νήσῳ, ὁ δὲ Τηλέ-  
μάχος κατῴκει ἐν χώρᾳ, οὗθεν συλλέξας δύναμιν ἔρχεται εἰς  
Σικελίαν καὶ κρατεῖ τῶν τόπων· ἐξ οὗ Χαλκιοπέυς· οὐ Ἐμμε- 15  
νείδης· οὐ Αἰνυσιδάμος ὁ τοῦ Θήρωνος πατὴρ.

gl. 82. \* † ἀπὸ τοῦ Θερσάνδρου. — ἔχουσιν οἱ τοῦ Θήρω-  
νος πρόγονοι. — \*\* ἀρχήν.

4 ἄλλος ἀρρωγὸν U, tacite corr. Mommsen. — 6 Glossam  
Thomanam τοῖς πατρικοῖς — ὑπέρμαχον edd. et codd. mixti in-  
ter scholia habent. — Lemma ἀρωγὸν (ἀρρωγὸν z) δόμοις est  
in codd. mixtis, δόμοις in edd. — ἦγουν ι'. — ταῖς om. μ'. —  
7 γὰρ] δέ A, in Γ cultro resectum est. — ἐπιστρατεύσας codd.  
mixti et edd. — 8 post ἐκδ. in codd. mixtis et edd. τὸν αὐτοῦ addi-  
tur. — ἀρρωγὸν z. — ἦγουν ι'. — 9 ὑπέρμαχος Γ. — 10 σημειῶσαι,  
ᾧθεν ἔχει τὸ γένος ὁ Θήρων minio scriptum praecedat in φ', σημειῶσαι  
ᾧθεν ὁ Θήρων ἔχει τὸ γένος miniator in marg. μ'. — In initio scholii  
"Οθεν] ἦγουν ἀπὸ τοῦ (τοῦ om. ξ') Θερσάνδρου, οὕτως (οὗτος ξ')  
legitur in codd. mixtis et edd. — 11 ἀντεσίων codd. vett. ΓΑ z φ'  
et edd. ante Beckium, ἀντεσίων cett. — 15. 16 ἐμμενίδης I μ',  
δμμενίδης φ', ὁ μεμνίδης z, Ὀμμενίδης edd. ante Beckium.



73—83. *M.* Ἰδοῦσα δὲ ὀξέως ἢ ἔφορος τῶν ἀδικουμένων θεὸς φονευθῆναι ἐποίησε τὸ γένος, ἔχουν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τοῦ Οἰδιπόδος δηλονότι, τοὺς ἀρχίους, τουτέστι τοὺς πολεμικοὺς καὶ γενναίους, ἢ τοὺς ἀπὸ τοῦ Ἄρεος καταγομένους, δι' ἀλληλοφονίας· πεσόντος (77) δὲ τοῦ Πολυνείκου, ἔχουν φονευθέντος, ὑπελείφθη ὁ Θέρσανδρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, τιμώμενος ἐν ἀγῶσι νέοις ἀρμόζουσι καὶ ἐν μάχαις πολέμου, βλάβστημα τῶν Ἀδραστίδων, ἀντὶ τοῦ τῆς Ἀδραστίδος, τουτέστι τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀδράστου, βοηθὸν τῶν δόμων. οὗτος γὰρ σὺν τῷ Διομήδει ἐπι-  
 10 στρατεύσας ταῖς Θήβαις ἐξεδίκησε τὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ φόνον· ὄθην (82), ἔχουν ἀπὸ τοῦ Θερσάνδρου, ἔχουσι τὴν ἀρχὴν τοῦ σπέρματος, τουτέστι τοῦ γένους, οἱ περὶ τὸν Θήρωνα δηλονότι.

84. *Th.* Τοῦτο λέγει, ὅτι αἱ τῷ Ξενοκράτει κατορθω-  
 15 θεῖσαι νῆκαι διὰ τετρώρων εἰς τε τὰ Πύθια καὶ τὰ Ἰσθμια καὶ τοῦ Θήρωνος εἰσιν· ἢ ὅτι τοὺς ἵππους κοινοὺς ἐκέκτηντο, μεθ' ὧν μόνος Ξενοκράτης ἀπελθὼν ἐνίκησεν· ἢ ὅτι τῶν Ξενοκράτους στεφάνων καὶ Θήρων μετέχει. εἰ γὰρ τὰ φίλων κοινά, πόσῳ γε δὴ μᾶλλον τὰ δαδελφῶν;

20 gl. 84. \* † υἱόν, ἔχτοι τὸν Θήρωνα. — 85. \* ὕμνων ἐκ μέ-

1 σύνταξις ed. Bæckh. in textu, φ' in marg. et in textu, ι' μ' in marg. — Lemma ἰδοῦσα δὲ (ἰδοῖσα δέ Bæckh, ἰδ. γὰρ ξ') est in ι' μ' ξ' φ' ed. Bæckh. — δὲ a q, γὰρ cett. — ὀξέως a. — 2 τοῦ om. a. 3 ἀρείους ξ'. — 4 γενναίως q. — τοῦ om. ξ'. — 4. 5 ἀλληλοφονίαν ι'. — 7. 8 ἀδραστιδῶν ι', ἀνδραστιδῶν z. — 8 τῆς om. z. — ἀδραστίδος z μ'. — 9 διομήδη z μ', διομήδι ξ'. — 9. 10 στρατεύσας q. — 10 ἐξεδίκησε z φ' et ξ' post corr. — 14. 15 κατορθωθεῖσαι φ', κατορθωθείσαι μ'. — 15 νῆκαι Γ μ' ξ'. — τε om. Γ. — καὶ Ἰσθια A. — 16 ἐστίν Γ. — ἐκέκτητο A. — 18 Θήρωνας μ' φ', Θήρωνος z. — 18. 19 μετέχει. τὰ γὰρ τῶν φ. κοινά, μάλιστα δὲ τὰ τῶν ἀδελφῶν z. — τὰ omm. μ' φ'. — τῶν ante φίλων omisi cum ΓA'' ξ'. — πόσον μ' φ'. — γε om. Γ. — δεῖ A. — τὰδ. ΓA, τὰ ἀδ. ι' ξ', τὰ τῶν ἀδ. cett.

λους γενομένων. — 86. τῶν ἐκ λύρας ἀσμάτων. — ἐπιτυχεῖν.  
— 87. \* \* ἐν τῇ. — ὁ θήρων. — 88. \* βραβεῖον. — \* \* εἰς  
τὰ Πύθια.

89. Germ. [Ομόκλαρον ἐς ἀδελφεόν] διὰ τὸ τοὺς δύο  
στεφάνους μετασχεῖν ὁμόσε καὶ τῷ αὐτῷ οἴκῳ ἵπποτροφεῖν· ἢ 5  
τοῦ αὐτοῦ κλήρου καὶ φύσεως μετέχειν.

gl. 89. τὸν τοῦ αὐτοῦ κλήρου διάδοχον Ξενοκράτην. —  
90. εὐτυχίαι. — 91. ἤγουν στεφάνους ἐκ νίκης τεθρίππων. —  
92. τοσοῦτους γὰρ ἔτρεχε τὸ τέτρωρον. — 93. ἔφερον. —  
94. ἀγῶνος. — 95. \* δυστυχίαν. — ἐκβάλλει, παύει. — 10  
\* \* παραλύει δυσφρόνων] οὕτως ἔχει τὸ κῶλον πρὸς τὸ μέτρον  
ὀρθῶς.

93—95. Th. Τὸ δὲ πειρώμενον ἀγωνίας, ἔτοι ἀγωνιζόμε-  
νον κατορθῶσαι τὸν ἀγῶνα καὶ νικῆσαι· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ  
τυχεῖν· παραλύει καὶ ἐκβάλλει τὸν νικήσαντα δυσφροσύνης, ἔτοι 15  
τῆς πρὶν προσοῦσης αὐτῷ δυστυχίας. ἢ γὰρ τῆς νίκης λαμπρότης  
λήθην τῶν ὀπισθεν τίθησιν. ἐβρῆται δὲ καὶ δυσφροσύναν,  
ἐν ᾧ· δυσφροσύναν παραλύει, ἀντὶ τοῦ παύει. εἰκότως δὲ τὴν

1 In Γ post ἐπιτυχεῖν alia glossa γρ. χορῶν legitur, quæ fort.  
varians lectio est ad vocem λυρῶν spectans. — 4 Lemma ego addidi  
et ante διὰ delevi verba ἢ οὕτω. — 5 ἵπποτροφεῖν U, correxi. —  
13 Lemma τὸ δὲ τυχεῖν (τινα add. min. in ξ') est in codd. mixtis, τὸ δὲ  
τυχεῖν πειρώμενον apud Beekhium. — 14 κατορθῶσαι μ' φ'. — καὶ  
om. Γ. — 15 τῷ νικήσαντι Γ. — 15. 16 τὸν νικήσαντα τῶν δυσφρό-  
νων ἔτοι (ἤγουν ι') τῶν πρὶν προσόντων αὐτῷ ἀλγεινῶν ἢ δυστυ-  
χιῶν. ἢ γὰρ κτλ. est in codd. mixtis et edd. — 17 ὀπισθεν codd.,  
ἔμπροσθεν edd. — 17. 18 ἐβρῆται — παύει ex ΓΔ accessit. —  
ἐβρῆτε A. — δυσφροσύνην A. — 18 παραλύει δυσφροσύναν A. —  
18 sqq. εἰκότως δὲ δύσφρονα τὰ ἀλγεινὰ λέγει (ὀνόμασεν ι" ξ') ἢ τὴν  
δυστυχίαν. ἢ τε γὰρ δυστυχία καὶ ἡ λύπη καὶ τὸν συνετ. τοῦ ἱελ. κα-  
τάγει (τ ν — κατάγει om. z) codd. mixti et edd.



δυστυχίαν δυσφροσύναν εἶπεν. ἡ γὰρ δυστυχία καὶ τὸν συνετώ-  
 τατον τοῦ λελογισμένου κατάγει. τοῦτο δὲ λέγει εἰς τὸν αὐτὸν  
 σκοπόν, εἰς ὃν καὶ πρόσθεν ἔλεγε (v. 29 sq.) τῶν δὲ πεπραγμέ-  
 νων ἐν δίκῃ καὶ τὰ ἐξῆς.

- 5 gl. 96. \* δέ· — \*\* δῆ· — \*\* ἤτοι ὁ τῶν ἀρετῶν πλοῦτος.  
 — φρονήσει, γενναιότητι, τοῖς ἄλλοις. — 97. πεποικιλμένος,  
 κεκοσμημένος. — 98. \* \* προτείνει, διδάσκει. — τῶν ἀγαθῶν.  
 τῶν κακῶν.

96—99. Th. 'Ο πλούτῳ κεκοσμημένος καὶ ἀρεταῖς κατὰ  
 10 κοσμος οὔτε ὑπὸ τῆς ἐπελθούσης αὐτῷ εὐτυχίας ἐπαίρεται  
 οὔτε ὑπὸ δυστυχίας χαννοῦται. διὸ δεῖ τῷ πλουτοῦντι καὶ ἀρε-  
 τῆς, εἰ μέλλει καλῶς τὸν αἰῶνα διάζειν. φησὶ δὲ καὶ Καλλιμα-  
 χος (H. in Iov. 95).

- Οὗτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν,  
 15 Οὗτ' ἀρετῇ ἀφένιοι· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.  
 καὶ Σαμφώ (Fr. 80). 'Ο πλοῦτος ἄνευ ἀρετῆς οὐκ ἀσινὴς πά-  
 ροικος· ἡ δ' ἐξ ἀμφοτέρων χρᾶσις εὐδαιμονίας ἔχει τὸ ἄκρον.  
 τοῦτο προσεῖναι τῷ θήρῳ μαρτυρεῖ.

gl. 99. μεγάλην. — διδοὺς τῷ αὐτὸν ἔχοντι. — 100. σχέ-  
 20 ψιν καὶ βουλὴν. — τῶν συμφερόντων θηρατικὴν. — 101. δίκην  
 γὰρ ἀστέρος καταλάμπει τὸν ἔχοντα. — ἐνδοξος. — ἀληθές·

2. 3 τὸν αὐτοῦ σκ. Α z, τὸν αὐτὸν σκ. Γ, τὸν σκ. αὐτὸν ξ'. — 3 ἢν Α.  
 — καὶ πρόσθεν] ἐμπροσθεν codd. mixti (ἐλ. ἐμπρ. ξ') et edd. — In a ad  
 v. 95 ἀπολύει, ad v. 97 πεποικιλμένοις (sic), ad v. 98 προτείνει, διδά-  
 σκει, ad v. 99 τὸ ἔγκαιρον glossæ adscriptæ sunt, quarum pars etiam  
 in codd. mixtis legitur. — 9. 10 κατάκομος codd. — 10 ἐπελθούσης  
 Α. — 11 δεῖ δῆ ξ'. — 11. 12 ἀρεταῖς ι'. — 12 μέλλοι Α. — ἅπαντα  
 ante αἰῶνα add. edd. — 14 ὄλβον μ'. — ὄλβον ἄτερ z. — ἐπίσταται  
 ὄλβος ΓΑ. — ἀέξειν z μ'. — 15 δ. δ' ἀρετῇ Γξ', δ. δ' ἀρετῇ Α z μ' φ'.  
 — καὶ om. ι'. — 16. 17 ἀσινὴς πάροικος ΓΑ, ἀγαθὸς σύνοικος cett.  
 — 17 ἔχει τὸ ἄκρον] εὐνοικος ξ'.

φυγὴν γὰρ καταλάμπει καὶ οὐ σῶμα, ἀς τὰ ἄλλα φῶτα· —  
 \* \* Ἀλαθινὸν γράφει, ἐν οἰκεῖον ἢ τῷ μέτρῳ, καὶ μὴ ἔτυμον·  
 καὶ ἔχει, μὴ ἔχων· οὐ γὰρ ἔχει καλῶς τὸ ἔχων πρὸς τὴν  
 σύνταξιν.

83—102. Μ. Πρέπει τὸν τοῦ Αἰνησιδάμου υἱὸν τὸν Θήρωνα 5  
 τυγχάνειν ἐγκωμιαστικῶν τε μελῶν καὶ λυρῶν, ἀντὶ τοῦ καὶ  
 λυρικῶν μελῶν. κατὰ μὲν (87) γὰρ τὴν Ὀλυμπίαν αὐτὸς βραβεῖον  
 ἐδέξατο, ἐν τῇ Πυθῶνι δὲ καὶ τῇ Ἰσθμοῦ κοινῶν ἱππων χάριτες  
 (90) εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ἐν τῷ αὐτῷ κλήρῳ ὄντα ἄνθη  
 ἤγαγον, ὅντι τοῦ τὰ ἐξάρετα, τὰς νίκας τῶν δυοκαίδεκα δρό- 10  
 μων τῶν ἀρμάτων. ὁπωσδήποτε γὰρ περιήρχετο τὸν δρόμον τὰ  
 τέλεια ἄρματα. τὸ δὲ τυχεῖν (93) τινα ἀγωνίας ἀντὶ τοῦ νίκης  
 ἐν ἀγῶνι, πειράζμενον, τουτέστι ζητοῦντα τυχεῖν αὐτῆς, πα-  
 ραλύει, ἀντὶ τοῦ ἀπολύει, ἐλευθεροῖ τῶν ἀλγεινῶν (εὐφρον  
 τὸ ἡδύ, δύσφρον τὸ ἐναντίον, ἤγουν τὸ ἀλγεινόν). ὁ δὲ πλοῦ- 15  
 τος (96) ὁ πεποικιλμένος ἀρεταῖς, τουτέστιν ὁ τῶν ἀρετῶν  
 πλοῦτος διδάσκει τὸ ἔγκαιρον τῶν καὶ τῶν, ἀορίστως ἀντὶ  
 τοῦ πάντων, ἥτοι τῶν ἀγαθῶν καὶ λυπηρῶν, διάνοιαν (99)  
 διδοὺς βαθεῖαν, ἤγουν συνετήν, ἀγροτέραν, ἀντὶ τοῦ ἀγρευ-

2 Glossa Tricl. in ξ' a miniatore post schol. Thom. ad v. 103  
 —106 inserta est. — 5 σύνταξις margo z μ' φ'. — τοῦ ex a q addidi.  
 — τὸν ἱέρωνα z μ', om. ι'. — 6 καὶ post τοῦ om. φ'. — 7 λυρικῶν]  
 λυρῶν ξ'. — 8 δὲ om. α. — τῇ om. ξ'. — ἰσθμῷ κοινὰ ι'. —  
 9 τὸν ἀδελφεὸν τὸν αὐτοῦ τὸν ι'. — κλήρῳ] λῦρῳ ξ'. — 10 τὰ om.  
 α. — νίκας] νίκας γὰρ z. — δύο καίδεκα q, δύο καιδεκα μ'. —  
 11 τῶν ἀρμ. — δρόμον om. μ'. — περιήρχοντο q ι'. — 13 ἐν  
 ἀγῶνα q. — τουτέστι] ἀντὶ τοῦ z ξ' φ'. — 14 ἀπολύει om. z. —  
 ἀπ. καὶ ἐλ. ξ' φ'. — ἐλευθερεῖ z. — 14, 15 Verba εὐφρον — ἀλγει-  
 νόν repetuntur in marg. inf. codicis α. — 16 ταῖς ἀρεταῖς ι'. —  
 τουτέστι (sic, om. ὁ) ξ'. — 18 ἤγουν ι'. — ἥτοι — λυπηρῶν om. q.  
 — καὶ τῶν λυπ. ι'. — 19 ἀντὶ τοῦ a q z μ', τουτέστιν cett.



τικὴν τῶν καλῶν, ἀστὴρ ὢν δηλονότι διάδηλος, φῶς ἀνθρώπων ἀληθινόν.

102. 103. Th. Ἀπαντες οἱ ἄνθρωποι οἱ μὲν τὸ εἰ δέ μιν ἀναπόδοτον λέγουσιν, οἱ δὲ πρὸς τὸ ἔχων ὑπάρχει λαμβάνουσιν ἔξωθεν. τὸ δ' ἔστι τοιοῦτον· εἰπὼν γὰρ ἄνω· ἀστὴρ ἀρί-  
 5 ξηλος ἐτυμώτατον ἀνδρὶ φέγγος, ἐπήγαγεν· εἰ δέ μιν ἔχων τις οἶδε τὸ μέλλον, ἤγουν εἰ καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἀποδημίας ἔννοιαν ἔχει καὶ μὴ πρὸς τὰ παρόντα μόνον κέχνη. γίνεται δὲ πᾶσιν ἡ ἀπάτη ἀπὸ τοῦ δέ, ἀγνοοῦσιν, ὅτι καὶ ἄλλα  
 10 πολλὰ τοιαῦτα εὖρηται. ὥσπερ γὰρ φαμεν, ὅτι ὁ παραινεῖς ἐμοί, ποιήσω, εἰ καὶ αὐτὸς δὲ τοῦμὸν τελέσειας βούλημα, οὕτω καὶ τοῦτο. λέγει δὲ τὸ εἰ δέ μιν οὐκ ἀμφιβάλλων οὐδ' οἰόμενος ὡς οὐχ οἶόντε τῆς ἀρετῆς ἀντιποιούμενον μὴ καὶ τοῦ μέλλοντος ἔχειν πρόνοιαν (πῶς γάρ;)· ἀλλὰ πλαγιάζων καὶ σχηματίζων τὸν  
 15 λόγον. θέον γὰρ οὕτως εἰπεῖν· ἀστὴρ ἀρίστηλος ἐτυμώτατον ἀνδρὶ φέγγος· ὁ δέ μιν ἔχων τις οἶδε τὸ μέλλον, οὐχ οὕτως ἐποίησεν, ἀλλ' ἐπλασίασε σχηματίσας τὸν λόγον καὶ ἀντὶ τοῦ ὁ δέ μιν, εἰ δέ μιν εἶπεν.

102—106. Germ. *Ei δέ μιν*] ὥδε μέμνηται τὰς τρεῖς  
 20 μετεμψυχώσεις. εἰ δέ τις τοῦτον ἔχων τὸν πλοῦτον οἶδε τὸ μέλ-

2 ἀληθινόν] ἀληθινός ι'', διάδηλον α' μ' φ'. — 3 Scholium Thomanum ex ΓΑ edidi. — οἱ post ἔπ. om. Γ. — 4 ἔχει Α. — 7 τίς Γ. — 8. 9 γράφεται Γ. — 9 καὶ ἄλλα om. Γ. — 10 γὰρ φαμέν Α. — 8τι om. Γ. — 12 ἀμφιβάλλων Γ. — 16 τίς Γ, τίς Α. — 19 ὥδε U, tacite corr. Mommsen. — In scholio ad v. 104, quod Boeckh ex Vrat. D. Gott. edidit, post verba οὐκ ἀπίθανον δέ, φησίν, ἐπὶ τῶν τελευτησάντων τιμωρεῖσθαι τοὺς ζῶντας in U ἀλλὰ κακὸς ἦλον additum legitur, ad quem locum hæc extat Mommseni nota: «Germanus haud raro aut laudem aut vituperationem poetæ addit, iisdem plerumque formulis». — In eodem scholio pro verbis ἔξωθεν οὖν χρῆσθαι αὐτῷ πρὸς εὐσέβειαν δεῖ in U hæc leguntur: ἔξωθεν δὲ (sic) χρῆται αὐτῷ πρὸς δικαιοσύνην ἢ χρῆσθαι αὐτῷ πρὸς θεοσέβειαν.

λον, ὅτι οἱ ἀπάλαμνοι φρένες αὐτίκα ἐνθάδε ὑπὸ τῶν θανόντων ποινὰς ἔτισαν, οὐκ ἂν ἑαυτῷ εἰς ἀδικίαν ἐχρήσατο.

103—106. *Th.* Τὸ ἐνθάδε πρὸς τὸ ἀπάλαμνοι συναπτεόν, τὸ δὲ αὐτίκα πρὸς τὸ ἔτισαν, οὕτως· αἱ ἀπάλαμνοι καὶ βίαιοι φρένες τῶν θανόντων, ἤγουν οἱ συκοφάνται καὶ πονηροὶ 5 καὶ βίαιοι ἐν τῷ βίῳ, ἀποθανόντες ποινὰς ὧν ἡμαρτον ἔτισαν καὶ ἀπέδωκαν αὐτίκα ἐν ᾧδου.

gl. 102. τῷ ἔχοντι αὐτόν. — 103. γινώσκει. — 104. \* \* τῶν ἀποθανόντων ἀνθρώπων. — 105. ἐν τῷ κόσμῳ. — κακαί, εἰς ἃς οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι φάρμακον. — 106. δίκας 10 ὧν ἡμαρτον ἀπέδωκαν ἐν ᾧδου. — ἤτοι τῷ κόσμῳ.

106. *Th.* Διὸς ἀρχὴ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ κόσμος, Ποσειδῶνος θάλασσα καὶ πάντα τὰ ὕδατα, Πλούτωνος τὰ ὑπὸ γῆν καὶ ὁ Τάρταρος.

gl. 107. τὰ κακὰς ὑπ' ἀνθρώπων πεπραγμένα. — \* \* ὑπο- 15 κάτω τῆς γῆς. — εἰς ἐξέτασιν καὶ κρίσιν ἄγει. — † κολάζει, κρίνει.

108. *Th.* Λόγον λέγει τὴν ἀπόφασιν. σύναπτε δὲ τὸ ἐχθρῶ ἀνάγκη πρὸς τὸ δικάζει, τὸ δὲ λόγον φράσας διὰ μέσου οὕτω· δικάζει τις ἐν ἐχθρῶ καὶ ἀποτόμῳ ἀνάγκη, φρά- 20 σας τὸν λόγον καὶ τὴν τῆς καταδίκης ἀπόφασιν. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ἐχθρῶ καὶ τὸ ἀνάγκη· τὸ μὲν ἀνάγκη διότι ἀπαραί-

3 Scholium ad vv. 103—106 om. z. — ἀπάλαμνον μ' φ'. — 4 οὕτω A. — οἱ ἀπ. μ' φ'. — 5. 6 φρένες — βίαιοι om. ξ'. — 5 καὶ οἱ π. codd. et edd. exceptis I A'. — 12 Scholium ad v. 106 om. z. — ὁ ante κόσμος om. ι'. — 18 λόγον] ἀνάγκην edd. ante Bœckhium. — 19 ἐχθρῶ ξ'. — ἀνάγκη edd. — πρὸς τὸ κολάζει ι'. — τὸ δὲ] τοῦ edd. ante Bœckhium. — 19. 20 διαμέσου A. — 20 οὕτως z ξ'. — τις A. — ἐν τῇ ἐχθρῶ (ἐχθρῶ ξ') φ' et Bœckh, τῇ ἐν ἐχθρῶ edd. ante Beckium, qui ἐν deleuit (secutus est Heyne), sed etiam τῇ ἐνεχθρῇ legi posse observavit. — 20. 21 ἀνάγκη φησὶ τὸν edd. — 22 καὶ τὸ μὲν ἀνάγκη ξ'. — τὸ μὲν ἀνάγκη omm. z φ'.



τόν ἐστι τὸ ἐκεῖ δικαστήριον· τὸ δὲ ἐχθρᾷ, διότι οὐδείς ἐκεῖ φίλος, ἀλλ' ἕκαστος ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ δικαιούται καὶ κατακρίνεται.

gl. 108. ὁ Ῥαδάμανθυς. — ἐν ἀποτόμῃ καὶ βιαιᾷ. —

5\* διδούς, τοῖς κολαζομένοις δηλονότι.

102—108. M. Εἰ γὰρ ἔχει τις αὐτόν, ἤγουν τὸν τῆς ἀρετῆς πλοῦτον, οἶδε τὸ μέλλον, ὅτι (104) τῶν θανόντων μὲν αἱ φρένες αἱ ἀπάλαμνοι, τουτέστιν αἱ ἀδιόρθωτοι, αἱ ἀπαιδαργώγητοι, πρὸς ἃς οὐκ ἔστι τι μηχανήσασθαι, ἐνθάδε αὐτίκα, ἀντὶ τοῦ  
10 τᾶχιστα, τιμωρίας (106) ἔτισαν, ἀντὶ τοῦ ὑπέχουσι· τὰ δὲ ἁμαρτήματα τὰ ἐν ταύτῃ τῇ ἡγεμονίᾳ τοῦ Διός, ἤγουν τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, ὑποκάτω τῆς γῆς κολάζει τις, ἤγουν ὁ Πλούτων, ἀπόφασιν δούς ἀνάγκης ἐχθρᾶς, τοῖς κολαζομένοις δηλονότι.

gl. 109. \* \* ἴσον γράφε καὶ ἴσα, ἐν ἰρδῶς ἔχῃ τὰ κῶλα  
15 πρὸς τὸ μέτρον. — νυξίν. — 111. ἀμοχθότερον τῶν ἐν τῷ βίῳ.  
112. ἀγαθοί. — ζῶγν.

109—113. Germ. Ἡ σύνταξις ἐστὶν αὕτη· ἐσθλοὶ μὲν αἰεὶ, ἐν ἴσας νύκτεσσιν, ἐν ἴσας ἡμέραις, δέρονται τὸν ἥλιον, ἔχοντες ἀπονέστερον βίοντον.

20 Th. Οἱ δὲ ἐσθλοὶ καὶ ἀγαθοὶ δέρονται καὶ ὁρῶσιν αἰεὶ

1 ἐκέισε z. — ἐχθρᾷ ξ'. — 2 αὐτοῦ ex ΓΑ addidi. — 6 Lemma εἰ δέ μιν ἔχει est in z i' μ' φ' ed. Bæckh., σύνταξις est in marg. μ' φ'. — 7 μέλον μ'. — 8 τουτ. αὐ διαρθρωτοί q. — 9 οὐκέστι q, οὐκ ἐστὶ i'. — τί μηχαν. α, τι μηχαν. q ξ' (μηχανίς. ξ'), μηχανήσασθαι τι cett. excepto i', qui om. τι. — 11 τὰ ante ἐν τῷ om. α. — 12 διδούς ξ'. — ἀπόφασιν δούς et ἃς (ad ἐχθρᾷ) est glossa in α. — 13 ἐχθρᾶς i'. — 17 Post ἡ deleui δέ. — σύνταξις ἔστιν U, tacite corr. Mommsen. — 20 Hoc scholium Thomanum (immo Triclinianum) in codd. cum scholio ad v. 108 cohaeret (sed novi commatis initium notatur in Α z i' μ' φ') et in codd. mixtis post paraphrasin Moschopuleam vv. 102—108 legitur. — 20 Scholium Thomanum ex ΓΑ edidi.

καὶ πάντοτε ἥλιον ἐν ἴσαις νύκτεσιν, ἴσαις δὲ ἡμέραις, τουτέστιν ὅσον καιρὸν ἔχομεν ἡμέραν καὶ ὅσον νύκτα, ἐκεῖνοι ἀεὶ ἐλλάμπονται ἔχοντες βίον ἀπονέστερον τῶν ἐν τῷ βίῳ.

Tr. Οἱ δὲ ἐσθλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ἔχοντες αἰεὶ καὶ πάντοτε ἥλιον ἐπίσης ἐν ἡμέραις καὶ νυξί, τουτέστιν ὅσον καιρὸν ἡμεῖς 5 ἔχομεν ἡμέραν καὶ ὅσον νύκτα, ἐκεῖνοι ἀεὶ ἐλλάμπόμενοι νέμονται βίον ἀπονέστερον τῶν ἐν τῷ βίῳ.

gl. 113. τὴν γῆν. — κινεῶντες ἤτοι σχάπτοντες καὶ ἀροῦντες. — 114. \* ἰσχύϊ. — \* \* διὰ τῆς ἰσχύος τῶν χειρῶν. — 115. \* ταράσσοντες. — † ταράσσοντες ἀπὸ κοινοῦ, ἔχουν οἱ δὲ 10 ναυτιλίᾳ χρώμενοι.

116. Tr. Δέον εἰπεῖν κενῶς καὶ ματαίως· ματαίως γὰρ οἱ ἄνθρωποι περὶ τὸ ζῆν σπεύδουσιν, ἐπεὶ καὶ τὸ ζῆν μάταιον· κεινὰν εἶπε πρὸς τὸ δίαταιν.

gl. 116. \* † ματαίαν. — διὰ. — \* εἰς. — τροφήν. — 117. 15 Κρόνῳ καὶ Ῥαδαμάνθου. — 118. \* \* ἐκεῖνοι. — 119. ἀληθείαις. — 121. οἱ ἄδικοι δηλονότι. — ὃν οὐδεὶς δύναται προσβλέψαι διὰ τὸ βαρύν.

122. M. Ὁχέοντι] ὄχος γὰρ τὸ ὄχημα, ὡς ἐν ἄλλοις οὗτος (Ol. VI, 23)· ὄφρα κελεύθῃ τ' ἐν καθαρᾷ βάσομεν 20 ὄχον.

1 νύκταις A. — 2. 3 ἐλάμπονται Γ. — 4 αἰεὶ ἰ'. — καὶ πάντοτε omm. z ἰ'. — 5 ἐν om. ἰ'. — 5. 6 ἔχ. ἡμεῖς z. — 6 αἰεὶ ἰ'. — ἐλαμπ. z μ', λαμπόμενοι ξ'. — 12 κενῶς om. ξ'. — «In Rec. nullus sensus erat, cum vulgo semel tantum legeretur ματαίως, nec parentheses signa essent posita» Beck. — 15 Ad v. 116 glossæ ματαίαν, διὰ et τροφήν, ad v. 120 ἄλυσον et διάγουσι, ad v. 121 ἔχουν ζωὴν et οἰδί, ad v. 122 ἔχουν ἐφίστανται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀχημάτων leguntur in a. — 19 Scholium Mosch. ad v. 122 in marg. int. habet a, paraphrasi Mosehopuleæ vv. 109—122 una cum scholio Mosch. ad v. 125 post vocem δικαίως insertum est in q. — ὀχεύοντι q, omm. ἰ' μ' ξ' φ'. — γὰρ omm. codd. mixti. — ὄχημα a. — 20 ὄφρα κελεύθεν τ' ἐν a. — 21 ὄχχα ξ'.



gl. 122. ἐκτίνουσιν, ὑφίστανται. — κόλασιν.

109—122. *M.* Οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἐπίσης ἐν ταῖς νυξίν, ἐπίσης δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἥλιον ἔχοντες, ἤγουν ἀεὶ ἐν φωτὶ ὄντες, ἀπονέστερον, ἀντὶ τοῦ ἄπονον, ἀκοπίατον ζῶν νέμονται, τουτέστι  
 5 διάγουσιν, οὐ χθόνα (113) ταράσσοντες διὰ τῆς ἰσχύος τῶν χειρῶν, ἤγουν οὐ γεωργοῦντες, οὐδὲ τὸ τῆς θαλάσσης ὑδωρ ταράσσοντες, τουτέστιν οὐδὲ ναυτιλίᾳ χρώμενοι διὰ ματαίαν  
 (116) τροφὴν, οἷα κάμνουσιν ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ ἄνθρωποι, ἵνα βίον πορίσωνται· ἀλλὰ παρὰ μὲν τοῖς τιμίοις ἀπὸ τῶν θεῶν,  
 10 ἤγουν τοῖς ἐν ἁδου, τῷ Πλούτῳ δηλονότι καὶ τῇ Περσεφόνῃ, ἄλυπον (120) βίον διάγουσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις, τουτέστι τρόποις εὐσεβέσι καὶ δικαίοις· οἱ δέ, ἤγουν οἱ τῆς ἐτέρας μερίδος, οἱ κακοὶ δηλονότι καὶ ἀπαιδαγωγήτους ἔχοντες γνώμας, πόνον ὀκχέοντι, τουτέστιν ὑφίστανται, ἀπὸ μεταφορᾶς  
 15 τῶν ὀχνημάτων, ἀπροσόρατον, ἤγουν μέγαν καὶ οὐ προσβλέπεσθαι δυνάμενον, μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ ἀνύποιστον.

123. *Tr.* Ἐς τρεῖς] τῆς κατὰ Πυθαγόραν παλιγγενεσίας μνημονεύει· οὗτος γὰρ τὰς ψυχὰς εἰς ἑτέρα σώματα εἰσδυνούσας φησὶν ἀνανεοῦσθαι.

2 Lemma ἴσον (ἴσον μ') δέ est in codd. mixtis, ἴσον δὲ νύκτεσσιν in edd. — σύνταξις, quod in ed. Beekh. post lemma legitur, est in marg. ι' μ' φ'. — οἱ ἀγ. δέ μ'. — δέ post ἐπίσ. om. z. — 3 ἀεὶ om. q. — 4 ἀκοπίαστον Beck, Heyne, om. z. — 6 τῆς om. ι'. — θαλάττης q. — 7 ταράττοντες qz. — τουτέστιν α ι' μ' ξ', omm. z φ', ἤγουν [q?] edd. — οὐ ναυτ. ξ'. — ματαίαν μ'. — 8 τροφὴν ξ'. — παρούσα α. — ζωῇ ξ'. — οἱ ἄνθρωποι z ι' μ' ξ' φ' edd. — 9 πορίσονται α. — Post πορίσ. in z σύνταξις additum est. — 12 οἱ ἀπὸ τῆς z φ'. — 13 καὶ om. q. — 14 ὀκχέοντι ξ'. — 17 Crux praefigitur in ι' μ' ξ' φ'. — ἐνιοὶ φασὶ τ. x. II. π. μνημονεύειν (μνημονεύειν fort. etiam z) edd. — 19 In codd. et edd. sequitur scholium Thomanum ad vv. 123—128, cui in edd. ἄλλως, in z σύνταξις praefixum est.

gl. 123. τῶν ἀνθρώπων. — ἡθέλησαν. — ἐκ τρίτου. —  
124. ἐν τῷ βίῳ καὶ ἐν τῷ ᾄδῃ. — διαξάντες.

125. M. Ἀδίκων] ἄδικον τὸ μετέχον ἀδικίας καὶ αὐτὴ  
ἡ ἀδικία. ἐνταῦθα τὸ δεύτερον.

gl. 125. † ἀπὸ] ὑπερβατόν. — μακρὰν παντελῶς. — 5  
\* \* ἀπὸ ἀδικιῶν. — 126. ἐπορεύθησαν. — 127. ἦν ὁ Ζεὺς τοῖς  
δικαίοις ἔταξεν. — τὴν πόλιν· πρῶτοι γὰρ Τυρσῖνοι τὴν πόλιν  
ἐποίησαν.

122—128. Th. Τῷ τῆς μετεμψυχάσεως δόγματι καὶ Πίν-  
δαρος τίθεται, ὃ τὴν ἀρχὴν ἐξ Ὀμήρου ἔσχε. λέγει γὰρ ἐκεῖ- 10  
νος (Od. σ 78) μῆτ' εἴης, βουγάϊε, μῆτε γένοιο. οὗ Πυθαγόρας  
δεξιόμενος πλατύτερον εἰς μέσον ἐξήνεγκεν. ὅτι δὲ καὶ Πλάτων  
τῶν τούτῳ πιστευόντων ἦν, μαρτυρεῖ Φαίδων. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦ-  
τόν ἐστιν· ὅσοι δὲ τῶν ἀνθρώπων ἐτόλμησαν καὶ ἡθέλησαν  
ἔχειν τὴν ψυχὴν ἄπο καὶ μακρὰν τῶν ἀδίκων πάμπαν. καὶ παν- 15  
τελῶς, μείναντες ἐς τρεῖς καὶ ἐκ τρίτου ἐκατέρωθι, ἤρουν ἐν τῷ  
βίῳ καὶ ἐν τῷ ᾄδῃ, ἔστειλαν καὶ ἐπορεύθησαν Διὸς ὁδόν, ἤρουν  
ἦν ὁ Ζεὺς αὐτοῖς ἔταξε, παρὰ τὴν τύρσιν καὶ τὴν πόλιν τοῦ  
Κρόνου, ἤρουν ἐν ταῖς τῶν μακάρων νήσοις. ἐγένετο δὲ ἡ ἐκ  
τρίτου διαγωγῇ καὶ ἐν τῷ βίῳ καὶ ἐν τῷ ᾄδῃ, εἰς δόκιμόν 20

3 Scholium Mosch. ad v. 125, quod ex *aq* edidi, in *a* post  
scholium ad v. 122 in marg. infer., in *q* paraphrasi Moschopuleæ  
vv. 109—122 post vocem δικαίοις insertum legitur. — ἄδικον om.  
*q*. — τὸ μὴ μετ. *a*. — μετέχων *q*. — αὐτῇ *q*. — 7 τυρσῖνοι codd.  
omnes. — 9 μετ' ἐμφ. μ' φ'. — 9. 10 *z*. Πίνδ. τίθ. om. *z*. — 10  
πεύθεται ξ', κέχρηται edd. — ὃ — ἔσχε] ἀρχὴν ἐξ Ὀμήρου ἔχων edd.  
— 11 ὃ Πυθ. edd. — 12 ἐκδεξιόμενος codd. et edd. exceptis ΓΔ. —  
ἐς ξ'. — 13 τούτῳ Γι' μ' ξ' φ', τοῦτο cett. — 14 ἐτόλμ. καὶ om. *z*. —  
15 μακρὰν δὲ τῶν *z*. — 16 καὶ ἐς τρίτον *z*. — 17 ἄδει *z*. — ἔστει-  
λαν ΓΔ, ἔτελαν cett. e Triclinii sententia. — 18 ἦν] ἡ Γ. — αὐτοῖς  
ὁ Ζεὺς edd. — 19 ἐγένετο ΓΔξ', ἐγένετο cett. — δὲ καὶ ἡ *z*. —  
20 δοκίμιον Δξ', fort. recte.



ἀκριβές. — Tr. αἱ δὲ τῶν μακάρων νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ εἰσιν, ὧς φησιν Ὅμηρος (Od. δ 568)·

Ὠκεανὸς δ' ἀνίσχεται παραφυλῆν ἀναφύχειν ἀνθρώπους.

gl. 128. ἐνθα] εἰς τὴν πόλιν. — 129. τὸ λεγόμενον Ἡλύσιον πεδῖον. — αἱ ἐξ Ὠκεανοῦ. — \* \* νᾶσος χρὴ γράφειν διὰ τὸ μέτρον ἀντὶ τοῦ νήσους ἐκβολῇ τοῦ ὕ· ὡς τὸ ἐπιτηδὲς (Hom. Π. Α. 142) ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδεῖς. — 130. πνοαί. — 131. ἄνθη. — ἡγουν χρυσοειδῆ. — λάμπει, στίλβει. — 132. ἡγουν ἐκ τῆς ἐν τῇ νήσῳ χέρσου. — 133. λαμπρῶν· — † ἐσθλῶν. — δένδρων.  
10 — 134. τὸ ἐκεῖ ῥέον. — ῥόδα, κρίνα, ἴα. — τρέφει.

135. 136. Th. Τοῦτο οὕτω λέγε· τῶν καὶ ἀφ' ὧν ἀναπλέκουσι τὰς χεῖρας ἐν ὄρμοις καὶ πλέκουσι στεφάνους εἰς τὰς αὐτῶν κεφαλὰς. δέον δὲ εἰπεῖν ὄρμους ἐν ταῖς χερσὶν ὥσπερ τὸ στεφάνους, τὸ μὲν ὄρμοις κατὰ πλαγιασμὸν εἶπεν ἀντι-  
15 στρόφως, ὥσπερ φαμέν τὸ ἔδωκαν αὐτῷ θάνατον. τὸ δὲ στεφάνους ὀρθῶς εἶρχεν.

Tr. Ὅρμοισι τῶν] τοῦτο οὕτω λέγε· τῶν καὶ ἀφ' ὧν ἀναπλέκουσι τὰς χεῖρας ἐν ὄρμοις καὶ ἐν στεφάνοις, τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς δηλονότι. καὶ ἔστιν ὁμοιον τῷ παρ' Εὐριπίδῃ (Orest.  
20 1086)·

Μήδ' αἰμά μου δέξαιτο χάριμον πέδον,

Μὴ λαμπρὸς αἰθήρ·

τὸ πνεῦμά μου δηλονότι.

gl. 135. περιπλέγασιν· — † περιτραχηλίοις κόσμοις. — ἀφ' ὧν. — τὰς αὐτῶν. — 136. οἱ ἐνταῦθα ὄντες κοσμοῦσι. — \* ἐπὶ τὰς αὐτῶν κεφαλὰς. — 137. † κρίσεσιν. — ἀληθέσιν· — † δικαίαις. — 138. Ῥαδάμανθυν. — \* πάντων, ὃ καὶ σύναπτε

3 δ' delevit Beck. — παραφυλῆν uncinis incluserunt edd. inde a Beckio. — 11 Scholium Thomanum ex ΓΑ edidi. — 12 καὶ ante στεφ. add. Α. — 17 Schol. Tricl. om. z. — 19 εὐριπίδῃ ξ'.

ἐνταῦθα. — \* \* πάντων. — \* \* Κρόνος χρόν γράφειν, οὐ γὰρ,  
 ἐν ἔχῃ πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. — πρόχειρον, αὐτόκλητον. —  
 ἐαυτῷ. — \* \* παρακαθήμενον. — 140. πάντων] πατήρ. —  
 141. ἔξοχον. — \* \* οἱ γράφοντες ὕπατον ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα.  
 — \* τῆς. — \* † βασιλείαν.

5

138—141. *Th.* Ὀντινα Ῥαδάμανθον ἔχει πάρεδρον Κρό-  
 νος ὁ παῖς τῆς Γῆς· ἐξ Ὁκεανοῦ γὰρ καὶ Γῆς ἡ τῶν θεῶν, ὡς  
 φασι, γένεσις· ὁ πόσις καὶ ὁ ἀνὴρ τῆς Πέας τῆς ἐχούσης θρό-  
 νον ὕπατον καὶ ἔξοχον.

*Tr.* Ὀν πατήρ] Ὀντινα Ῥαδάμανθον ἔχει πάρεδρον καὶ 10  
 συγκάθεδρον ἔτοιμον καὶ πρόχειρον καὶ αὐτόκλητον ὁ πάντων  
 πατήρ Κρόνος, ὁ πόσις καὶ ὁ ἀνὴρ τῆς Πέας τῆς ἐχούσης θρό-  
 νον ὑπέρτατον καὶ ἔξοχον πάντων.

123—141. *M.* Ὅσοι δὲ ἐτόλμησαν, τουτέστιν ἐπέμειναν,  
 μέχρι τρίτης μετεμψυχώσεως ἐν ἑκατέροις τοῖς μέρεσιν, ἤγουν 15  
 ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ᾧδῃ μέναντες ἀπέχουν τὴν ψυχὴν, τουτέστι  
 κειχωρισμένην ἔχειν τῶν ἀδελφῶν, ἔπειτα (126) ἀντὶ τοῦ ἐστεί-  
 λαντο, ἤγουν ἐπορεύθησαν τὴν τοῦ Διὸς ὁδόν, ἣν ὁ Ζεὺς δηλο-  
 νότι αὐτοὺς πορεύει, λέγω παρὰ τὴν πόλιν τοῦ Κρόνου, τουτέστι

1 Notulam Triclinianam de scriptura Κρόνος, quæ etiam a Mommseno affertur, e meis codicibus μ' ξ' soli exhibent. — γὰρ μ', γῆς Mommsen. — 2 τὰ μέτρα Mommsen. — 6 Scholium Thomanum ex ΓΑ edidi, in quibus codicibus cum superiore scholio cohæret. — 7 καὶ Γῆς] καὶ τῆς Γ. — ἡ om. Γ. — 7. 8 ἐς φασὶ ΓΑ. — 8 γένεσις Α. — 10 Schol. Triel., quod om. z, cum superiore scholio Tricliniano cohæret in codd. — ὃν ὁ π. ξ'. — 11 αὐτόκλ. ὃν ὁ π. ξ'. — 12 ὁ post καὶ om. ι'. — 13 πάντων omm. μ' ξ' φ'. — 14 Ὅσοι δὲ ἐτόλμησαν est lemma in ξ', ὅσοι δ' ἐτόλμησαν in φ', ὅσοι δ' ἐτόλμασαν in μ'. — σύνταξις φ' in textu, ι' μ' in marg. habent. — δὲ ἐτόλμ.] δ' ἐπέμειναν z, δ' ἐτόλμ. ι'. — 15 μετ' ἐμψ. q μ'. — 16 ἄδει z. — 17 κει. ἐκ τῶν ἀδελφῶν z. — 18 ἤγουν] καὶ z, om. ξ'. — 19 λέγει ι'. — παρὰ om. z.



παρὰ τὴν πόλιν ἔνθα ὁ Κρόνος ἔχει τὴν οἴκησιν, ἔνθα (128) τὰς  
 νήσους τῶν μακάρων αἱ τοῦ Ὀκεανοῦ αὖραι περιπνεύουσιν, ἀντὶ  
 τοῦ ἔνθα αἱ τῶν μακάρων εἰσὶ νῆσοι ὑπὸ τῶν αὐρῶν τοῦ Ὀκεα-  
 νοῦ περιπνεόμεναι. ἄνθη δὲ χρυσοῦ λαμπρότατα λάμπει, τὰ μὲν  
 5 ἀπὸ τῆς γῆς ἀπ' ἀγλαῶν, ἀντὶ τοῦ εὐθαλῶν δένδρων· ἄλλα δὲ  
 τρέφει τὸ ὕδωρ. ἀφ' ὧν (135) ἀναπλέκουσι ταῖς χερσὶ τοὺς  
 περιτραχηλίου κόσμους καὶ στεφάνους κατὰ τὰς κρίσεις (137)  
 τὰς δικαίας τοῦ Ῥαδαμάνθυος, ὃν ὁ πατὴρ πάντων ὁ Κρόνος  
 ἔχει παρακαθήμενον ἑαυτῷ ἕτοιμον, τουτέστιν ἀχώριστον, ὁ  
 10 ἀνὴρ ὁ τῆς Πέας τῆς ἐχούσης θρόνον ὑψηλότατον πάντων.

gl. 142. τῷ Κρόνῳ καὶ Ῥαδαμάνθῳι. — \* συνάπτονται,  
 συναριθμοῦνται. — \* \* συγκαταλέγονται. — 143. ἐνέβαλεν  
 ἐνταῦθα. — 144. τοῦ Διός. — παρακλήσεσι. — κατέπεισε. —  
 ἡ θέτις. — 145. κατέβαλε.

15 146. Tr. Εἰκότως εἶπε τὸν Ἕκτορα κίονα· ἐκεῖνος γὰρ ἦν  
 ἕρρισμα τῆς Τροίας, οὗ πεσόντος ἐπὶ σαθροῦ τὸ Ἰλιον εἰστήκει.

gl. 146. ἀκαταγώνιστον. — ἀκαμπτον. — ἕρρισμα.

147. Th. Δύο Κύννοι ἐγένοντο, ὁ μὲν Ἄρρεος υἱὸς

1 ἔνθα ὁ] εἰ ὁ α. — 2 αἱ τοῦ] αὐτοῦ q, ἀντὶ τοῦ ξ'. — 4 περι-  
 πνεόμενοι ξ'. — Ante ἄνθη in edd. lemma ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ  
 φλέγει legitur. — λαμπρότητα ξ'. — 5 τῆς om. q. — 6 τοὺς om. a  
 fort. recte, conf. lectionem Trielin. — 6. 7 τὰς χεῖρας (χεῖρας ξ' φ'  
 περιτραχηλίοις κόσμοις καὶ στεφάνοις κατὰ codd. mixti et edd., et dat.  
 est etiam in glossa Moschopulea, ubi tamen unus codex ξ' accusa-  
 tivum exhibet. — 8 ἡγουν post πάντων add. z. — 9 ἑαυτῷ i'. —  
 9. 10 ὁ ἀνὴρ om. q. — 10 ὁ omm. edd. — 9p.] μόνον q. —  
 15 Scholium Triel., quod om. z, in ξ' in marg. ad v. 146 scrip-  
 tum est, in cett. codd. et edd. paraphrasi Moschopuleæ vv. 142—149  
 subnexum legitur. — 16 τῆς omm. i' ξ'. — 18 Κύννον τε est lemma  
 in codd. mixtis, ante lemma ἱστορία τοῦ κύκνον legitur in φ'; — ἱστο-  
 ρία περὶ τοῦ κύκνον miniator in marg., μ' et Boeckh in textu, ἱστορία  
 cett. edd. in textu, post quam, vocem in edd. ante Beckium lemma  
 Κύννον τε θανάτῳ πόρε additur. — Totum scholium deest in z.

ὁ ἐν Θετταλίᾳ τοὺς παριόντας λοχῶν καὶ ἀποκτείνων, καὶ βουλό-  
μενός ταις κεφαλαῖς ναὸν ἀνεγείραι τῷ πατρί, ὃν Ἡρακλῆς  
ἀπέκτεινεν· ὁ δὲ Ποσειδῶνος, ναῦς ἔχων καὶ συμμαχῶν τοῖς  
Τρωσίν, ἰσταμένος ἐν στενῷ τῆς ἐκεῖ θαλάσσης καὶ οὐκ ἔαν  
τοὺς Ἕλληνας ἀποβῆναι, ὃν Ἀχιλλεύς ἀπέκτεινεν.

5

gl. 147. τὸν υἱὸν τοῦ Ποσειδῶνος.

148. *Th.* Τιθωνοῦ καὶ Ἡμέρας δύο παῖδες γίνονται, Μέ-  
μνων καὶ Ἡμαθίων, ὧν ὁ μὲν ἀνῆρέθη ὑπ' Ἀχιλλέως, Ἡμαθίων  
δὲ ὑπ' Ἡρακλέους κατὰ τὴν ἀπελασίαν τῶν Γηρουσίων βοῶν.  
ἐμυθεύσαντο δὲ αὐτοὺς Ἡμέρας εἶναι παῖδας διὰ τὸ Αἰθίοπας 10  
ὄντας λευκοὺς καὶ ὠραίους εἶναι.

gl. 148. τὸν Μέμνονα.

142—149. *M.* Ὁ Πηλεύς τε καὶ ὁ Κάδμος ἐν τούτοις τοῖς  
τάς τῶν μαχάρων νήσους λαχοῦσιν, οἰκεῖν δηλονότι, συγκαταλέ-  
γονται. καὶ τὸν Ἀχιλλέα ἤνεγκεν, ἀντὶ τοῦ πεμφθῆναι ἐποίησεν, 15  
ἢ μήτηρ αὐτοῦ ἢ θέτις, ἐπεὶ διὰ δεήσεων ἔπεισε τὴν ψυχὴν τοῦ  
Διός· ὅς (145), ἤγουν ὁ Ἀχιλλεύς, ἔσφηλεν, ἀντὶ τοῦ κατέ-  
στρεψε, τὸν Ἐκτορα, τὸν ἀκλονῆ κίονα τῆς Τροίας, τὸν ἄμαχον,

1 ὁ (ὅς edd. ante Beckium), omm. *A* i' ξ', Beck, Heyne.  
— περιόντας ξ'. — 3 ὁ ναῦς μ' φ. — 4 θαλάττης *A*. — *E* ὃν  
*Γ*. — 5 ἀχιλὲς ξ', ὁ ἀχ. *A*. — 7 Scholium Thom. ad v. 148 om.  
*z*. — αὐτοῦς (ῥοῦς μ', ῥοῦς ξ') τε παῖδας est lemma in codd. mixtis. —  
ἱστορία τοῦ μέμνονος miniator in marg. μ', in textu φ', ἱστορία περὶ  
τοῦ Μέμνονος Boeckh. — 8 ἡμαθίων *ΓA*. — ὑπαχιλέως ξ'. — ἡμα-  
θίων *A*. — 9 Γηρονόον codd. et edd. exceptis *ΓA* i'. — 10 ἐμυθεύ-  
σατο μ' φ'. — δὲ om. ξ'. — 11 ὄντας καὶ λ. καὶ *Γ*. — 13 Πηλεύς  
est lemma in i', Πηλεὺς τε καὶ κάδμος in μ' φ'. — σύνταξις i' μ'  
in marg., φ' et Boeckh in textu. — σύνταξις ἀπέχειν τὴν ψυχὴν τούτου  
κεχωρισμένην ἔχων τῶν ἀδικῶν (cf. p. 135, 16) ante ὁ *II*. est in *z*. —  
τούτοις om. *q*. — 14 τὰς (τὰ ξ') ex αὐτῷ μ' ξ' φ' addidi. — δ. οὐ καταλ.  
*z*. — 15 ἀχιλλέα ξ'. — τοῦ om. *a*. — 17 ἀχιλὲς ξ'. — 17. 18 κα-  
τέστρεψεν ἔκτ. *z*. — 18 ἀκλονῆ *q*.



τουτέστι τὸν ἀνυπόστατον ἐν ταῖς μάχαις· καὶ τὸν Κύκνον (147), τὸν τοῦ Ποσειδῶνος δηλονότι, τῷ θανάτῳ παρέσχεν, ἔγρουν ἐθανάτωσε· καὶ τὸν παῖδα τῆς Ἡμέρας τὸν Μέμνονα, τὸν ἀπὸ Αἰθιοπίας.

5 gl. 149. ἐνταῦθα γὰρ τὰς φαρέτρας οἱ ἄνθρωποι φέρουσιν. — 150. ὠκέα] ταχέα· — \* \* ἀντὶ μιᾶς. — ἔγρουν καίριοι καὶ κατὰ σκοπὸν φερόμενοι λόγοι ἱστορίας. — 151. ἐστί. — ἔτοι τῆς διανοίας μου.

152. Μ. Φωνᾶντα] φωνήεντα, ἔγρουν φωνὴν ἀφιέναι δυνά-  
10 μενα. φωνήεντα δὲ γράμματα τὰ φωνεῖσθαι μόνον δυνάμενα, κατ' ἐναντιότητα τῶν συμφώνων, ἃ σὺν τοῖς φωνήεσιν ἀεὶ ἐκφωνεῖται καὶ οὐδέποτε μόνα.

gl. 152. ὀμιλητὰ καὶ νοούμενα. — τοῖς σοφοῖς καὶ φρονίμοις. — 153. \* ἔτοι εἰς τὸν πολὺν ὄχλον· — † βραχὺ τὸ πᾶν, 15 Δωρικῶς, ἔτοι τὸν πολὺν ὄχλον. — 154. χρήξει. — ἐστὶν ἐκεῖνος.

155. Μ. Φυὴ ἢ ἀναδρομὴ τοῦ σώματος. ἐνταῦθα δὲ φυᾷ ἀντὶ τοῦ φύσει.

1 καὶ τὸν — 4 Αἰθ. om. ἰ'. — 2 τὸν omm. μ' ξ' φ'. — 9 Scholium Mosch. ad v. 152, quod deest in z, in codd. mixtis post ἔχει χρεῖαν (p. 140, 5) legitur, in a inter δικαίῳ et συναγνῶν (conf. p. 145, 2) insertum est, in q post ἀετόν (p. 140, 11) extat. — Lemma (φωνάντα q) ex aq addidi. — ἔγρ. τὰ φωνὴν a. — 10 φ. δὲ τὰ γρ. ἰ'. — μόνα ἰ'. — δυνάμενα μόνον φ'. — 12 οὐδέποτε ξ'. — 13 Ad v. 152 φωνήεντα est glossa in a. — 14. 15 βρ. τὸ πᾶν δωρ. etiam inter glossas a libri legitur. — 17 Scholium ad v. 155, quod deest in z (hic etiam hæc paraphrasis Mosch. verba omittit haplographica neglegentia: τουτέστιν ἀπὸ φύσεως), ξ' et q, in codd. mixtis z ξ' exceptis pars est paraphrasis Moschopuleæ versuum 149—159, in qua inter ἀπὸ φύσεως et οἱ μαθόντες insertum legitur; in a: φυὴ ἢ ἀνα (nihil amplius) scholio ad v. 152 subnexum eo quo hoc scholium legi significavimus loco extat.

gl. 155. *γενώσκων*. — \* *ἤγουν ἐκ φύσεως καὶ οὐκ ἀπὸ μαθήσεως ὄντα*. τοιοῦτος δὲ ἐγὼ παντοίοις σχήμασι καταποικίλλων τὰ ποιήματα καὶ φράσει ποικίλῃ καὶ πολλοῖς ἄλλοις, ἃ οἴκοθεν καὶ οὐκ ἀπὸ μαθήσεως ἐξεῦρον καὶ ἐμυχανησάμην. — 156. οἱ ἐκ μαθήσεως ἔχοντες ταῦτα. — *σφοδροί*\* — † *ἀντὶ τοῦ* 5 *λάβρω*s, ἤγουν ἀκρατῶς. — 157. ἐν πολυλογία. — ὥσπερ. — 158. ἀτέλεστα. — *βοῶσι*. — 159. ἤγουν τὸν ἀετὸν τὸν ἀνακείμενον τῷ Διῖ\* λέγει δὲ δι' ἐαυτόν.

156—159. *Th.* Οἱ δὲ μαθόντες γαρύετον καὶ βοῶσιν ἄκραντα καὶ ἀτελείωτα, λάβροι καὶ σφοδροὶ ἐν παγγλωσσίᾳ καὶ 10 πολυλογία, ὥσπερ κόρακες ὄντες πρὸς τὸν θεῖον ὄρνιθα τοῦ Διός, ἤγουν ἐμέ. τουτέστιν οἱ μὲν ἄλλοι ποιηταί\* λέγει δὲ διὰ Βακχυλίδην, οὗτος γὰρ ἀντήριξεν αὐτῷ\* περιττολόγοι εἰσὶν ἐν τοῖς αὐτῶν ποιήμασι καὶ ἄκραντα λέγουσιν. ἐγὼ δὲ τὸ προσή- 15 κων πανταχοῦ τηρῶ καὶ οὐκ ἐκφέρομαι τοῦ εἰκότος, ὥστε 15 ἐκεῖνοι τοιοῦτοι ὄντες κόρακες εἰσιν ὡς πρὸς ἐμέ, ἐγὼ δὲ αἰετός\* ὅσῳ γὰρ αἰετός κολοιοῦ κρείττων, τοσοῦτον ἐγὼ τούτων βελτίων.

1 Glossa Thomana præfixo lemmate *Φνῆ* (præterea σύνταξις Boeckh in textu, *μ' φ'* in marg.) in codd. mixtis excepto *z*, qui hæc omnia omittit, et in edd. ante paraphrasin Thomanam versuum 156—159 post *ὑπόθεσιν ἀπότεινε* (p. 141, 11) legitur, quæ glossæ cum scholio coniunctio fortasse germana et ab ipso Thoma profecta est, nam tota glossa in *A* tantum legitur, *I* et glossarum syllogæ quæ in codicibus mixtis extat nihil præter verba *ἤγουν ἐκ φύσεως καὶ οὐκ ἀπὸ μαθήσεως* exhibent. Ceterum πάντα edd. pro παντοίοις, tum ποικίλλῃ Διῖ, ποικίλλῃ *i*" et deest οὐκ ante ἀπὸ in *ξ'*. — 5 Ad v. 156 ἀντὶ τοῦ λάβρεως (sic) ἤγουν ἀκρατῶς glossa est in *a*. — 9 Scholium Thomanum deest in *z*. — 10 ἄκρατα *μ' φ'*. — ἐπ' ἀγλωσσίᾳ *I*. — παγγλωσσία *μ' φ'*, παρορησία *ξ'*. — 11 ὄντες omm. edd. — 12. 13 διὰ τὸν Βακχ. edd. — 14 ταῖς *I*. — αὐτὸν *π. φ'*. — 15 πανταχῶ *A*. — 15 εἰκότως *ξ'*. — 16 Post ἐκεῖνοι delevi μὲν cum *ΓΔ*. — 16. 17 δ' αἰετός *μ'*. — 17 κολιοῦ *μ'*, κόρακος edd. — κρείσσων *I*. — τοσοῦτω *i*".



149—159. *M.* Πολλά βέλη ταχέα ὑποκάτω τοῦ ἀγκωνός μου εἰσιν ἔνδον τῆς βελοθήκης, φωνήεντα (152), ἤγρουν φωνὴν ἀφιέναι δυνάμενα παρὰ τοῖς φρονήμοις, ἀντὶ τοῦ· πολλά νοήματα ὀξέα ἐν τῇ ψυχῇ μου εἰσι ζῶντα παρὰ τοῖς φρονήμοις, ὡς ἐπίπαν  
 5 δὲ ἐρμηνέων ἔχει χρεῖαν. σοφός (154) ὁ πολλὰ εἰδὼς φυῶ, ἀντὶ τοῦ φύσει, τουτέστιν ἀπὸ φύσεως. οἱ μαθόντες δέ (156), ἀντὶ τοῦ οἱ ἀπὸ μαθήσεως δὲ εἰδότες καὶ οὐκ ἀπὸ φύσεως, πρὸς τὸν ἔχοντα δηλονότι τὴν ἰσχὺν ἀπὸ φύσεως ὥσπερ χόρακες λάβρως γηρῶουσιν, ἀντὶ τοῦ κράζουσιν ἀπέραντα, παγγλωσσία,  
 10 τουτέστι συγκεχυμέναις φωναῖς, πρὸς τὸν θεῖον ὄρνιθα τοῦ Διός, ἤγρουν τὸν ἀετὸν.

gl. 160. ἤγρουν ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ᾧ ὑπεθέμεθα, λέγω τοῦ Θήρωνος \* ἐγκώμιον, ἔχε τοὺς λόγους, ψυχῇ. — 161. ᾧ ψυχῇ. — ἤτοι ἐγκωμιάζομεν.

15 162. *Tr.* Εἰκότως εἶπε τὸ μαλθακᾶς πρὸς ἀντιδιαστο-

1 πολλά μοι est lemma in *i'*, πολλά μοι ὑπ' ἀγκωνός in cett. codd. et edd. nisi quod nullum extat lemma in *aq.* — σύνταξις margo μ' φ'. — ταχέως μ'. — ὑπὸ κάτω α φ'. — 1. 2 ἀγκωνός μου εἰσιν *q* (μου εἰσιν etiam ξ'). — 2 φωνᾶντα edd. — 3 Post δυνάμενα in edd. συνετοῖσιν additur. — 3. 4 ἀντὶ τοῦ — φρονήμοις om. *z.* — 4 τοῖς] τῆς *q.* — 5 δι' ἐρμ. *z.* — Post χρεῖαν in codd. mixtis scholium Mosch. ad v. 152 (quod om. *z.*) sequitur. — 6 τουτέστιν ἀπὸ φύσεως om. *z.* in quo, sicut etiam in ξ', deest etiam scholium Mosch. ad v. 155, quod in ceteris codd. mixtis inter φύσεως et οἱ μαθόντες insertum legitur. — 6. 7 ἀντὶ τοῦ] ἤγρουν *i'*, τουτέστιν *q.* — 7 δὲ om. *i''.* — 9 λάβρως om. *z.* — γηρῶουσιν *a.* γυρῶουσιν *z.* γαυρῶουσιν edd. — κροῶουσι *a.* — ἀπέρα ξ'. — παγγλωσσία *q.* παγγλωσσία μ'. — 9—11 παγγλ. — ἀετὸν om. *i''.* — 10 συγκεχυμέναις ξ'. — συγκ. ταῖς φ. *z.* — 12 Glossam ad v. 160 om. *A*; verba ἐγκάμ. . . ἔχε τοὺς λόγους ψυχ. . . . (sic codex) *Γ* solus servavit. — 15 Scholium Tricl. deest in *z.* in ξ' a miniatore extra ordinem ad v. 162 adscriptum est. — μαλθακᾶς ξ', μαλθακῶς edd. ante Boeckh.

λὴν τοῦ τόξου. τὸ μὲν γὰρ σκληρόν ἐστι καὶ πικρίαν ἐμποιοῦν,  
πρὸς οὓς πέμπει τὰ βέλη· αὕτη δὲ εὐφροσύνης αἰτία τοῖς ἐγκω-  
μιαζομένοις καθίσταται.

gl. 162. χαριεστάτης. — πάλιν ὥσπερ ἐν ἀρχῇ. — 163.  
ἐνδόξους. — ἤγουν ἐγκωμιαστικούς λόγους. — 164. \* \* ἐπί 5  
τοι] ἀντί μιᾶς. — 165. τὴν τοῦ Θήρωνος πόλιν. — ἐκτείνας  
(\* \* ἔκτεινε) τὸν λόγον τοῦ ὕμνου.

160—165. M. Ὑπεχε νῦν, ἀντὶ τοῦ ἐπέχων ἡδὴ ἔντεινε, ὦ  
θυμέ, κατὰ τοῦ σκοποῦ τὸ τόξον· ἀντὶ τοῦ χαλιναγωγῶν τὸν  
λόγον ἀπὸ τῶν ἔξω τοῦ καιροῦ ἐπὶ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν 10  
ἀπότεινε. ἄγε, εἰπέ, ὦ θυμέ, ἤγουν ὦ ψυχῇ, τίνα βάλλομεν,  
ἤγουν τοξεύομεν, οἷστοις (162) πέμποντες ἐνδόξους ἀπὸ ἡμέ-  
ρου καὶ φιλικῆς φρενός; τουτέστι τίνα ἐγκωμιάζομεν; ἐπὶ τὴν  
Ἀκράγαντα τάνυσσον, ἤγουν ἔλκυσσον, τὸ τόξον δηλονότι, ἀντὶ τοῦ  
ἐπὶ τὴν Ἀκράγαντα ἀπότεινε τὸν λόγον. 15

gl. 166. λέξω — \* \* διαβεβαιώσομαι. — διώμοτον. —  
168. γεννῆσαι. — 169. χρόνων. — πόλιν] τὸ τινὰ ἐνταῦθα. —  
170. ἕτερον. — 171. φρονήσῃσιν, ἥτοι μετὰ λόγου καὶ οὐκ ἀλό-  
γως εὐεργετοῦντα. — 172. θαφιλέστερον. — † ἤγουν κατὰ τὸ  
διδόναι καὶ εὐεργετεῖν. 20

166—173. Th. Αὐθάσομαι καὶ λέξω ἐν ἀληθεῖ νόφ,  
λόγον ἐνόρχιον καὶ μετὰ ὄρκου, μὴ τεξεῖν (168) καὶ γεννῆσαι

1 γὰρ om. φ'. — 2 δὲ τῆς εὐφρ. ι'. — 6 τῇ τ. θ. πόλει A. —  
8 ἔπ. νῦν σκοπᾷ ἀντὶ q. — ἀπέχων z. — ἔντεινε az ι' ξ', ἔντεινε cett.  
— 10 ἀπὸ τοῦ ἔξω q. — 11—15 praemissa voce σύνταξις in μ' et  
ed. Boeckh. et lemmate ἄγε θυμέ praefixo in ι' μ' ξ' φ' post scholium  
Thomanum ad vv. 166—173 leguntur; priora verba ἔπεχε — ἀπότεινε  
in codd. mixtis excepto z ante glossam Thomanam (scholium Tri-  
clinianum) ad v. 155 legi iam supra commemoravimus. — 12 ἡ τοξ.  
q. — πέμπομεν z. — 15 ἀπέτεινε z. — 21 Totum scholium deest  
in z. — σύνταξις ι' in marg., μ' φ' Boeckh in textu. — καὶ] om.  
A, ἤγουν cett. — νόφ] λόφω ξ'.



πόλιν ἑκατὸν ἐτέων καὶ χρόνων τινὰ ἄνδρα ἐν ταῖς πραπίσι καὶ  
 φρονήσεσιν εὐεργέτην τοῖς φίλοις μᾶλλον καὶ περισσοτέρως τοῖς  
 θήρωνος, καὶ ἀφρονέστερον καὶ ἀφιλέστερον κατὰ τὴν χεῖρα,  
 ἥτοι τὸ διδόναι. εἰ μὲν οὖν τὸ τινὰ πρὸς τὸ ἄνδρα συνάψεις,  
 5 πόλιν ἑκατὸν ἐτέων νοήσεις τὴν Ἀκράγαντα· ἐν γὰρ τῇ πεντη-  
 κοστῇ Ὀλυμπιάδι ἐκτίσθη· θήρων δὲ ἐν τῇ ἐβδομηκοστῇ ἐνίκη-  
 σεν· ἐπειδὴ οὖν εἴκοσιν Ὀλυμπιάδες διὰ μέσου εἰσίν, ἣ δὲ  
 Ὀλυμπιάς κατὰ πέντε χρόνους ἐγίνετο, ἑκατὸν χρόνων ἀριθμὸς  
 συναγεται· πεντάκις γὰρ εἴκοσιν ἑκατόν. εἰ δὲ πρὸς τὸ πόλιν  
 10 τὸ τινὰ συνάψεις, ἀορίστως εἴποις τὸ πόλιν, τοῦτο δὲ ποιῶν μὴ  
 λάβης πρὸ ἧς ἕως εἰς τὸ ἑκατὸν ἐτέων, ἀλλὰ χωρὶς τούτων  
 λέγε· τινὰ πόλιν ἑκατὸν ἐτέων. εἰ γὰρ περὶ τὸν κόσμον οἱ χρό-  
 νοι, ἐν δὲ τῷ κόσμῳ αἱ πόλεις, καλῶς ἂν ἔχοι λέγειν καὶ τὰς  
 πόλεις τῶν χρόνων. νόει δὲ τὸν λόγον καὶ ἐπὶ μέλλοντος καὶ ἐπὶ  
 15 παρῳχημένου. τὸ γὰρ τεκεῖν οὐ μόνον μέλλοντα χρόνον δηλοῖ·  
 μέλλον γὰρ δεύτερος τὸ τεκεῖν· ἀλλὰ καὶ παρῳχημένον. τεκεῖν  
 γὰρ καὶ ἀντὶ τοῦ τέξαι καὶ ἀντὶ τοῦ τέξιν φαμέν.

Μ. Αὐδάσομαι, ἀντὶ τοῦ λέγω, διαβεβαίουμαι λόγον σὺν  
 ὄρκῳ κατὰ ἀληθῆ διάνοιαν, μηδὲνα ἄλλον ἄνδρα ἐφ' ἑκατὸν

1 ἑκατόν<sup>ω</sup> μ' fere semper. — ἐτέων ΓΑ, ἐτῶν cett. — χρόνον Γ.  
 ταῖς om. φ'. — 1. 2 καὶ ταῖς φρ. ξ'. — 2 περισσοτέρως ΓΑΙ', περι-  
 σότερον cett. — 3 ἀφρονέστερον Γ. — καὶ ἀφ. om. Α. — χεῖρα Α.  
 — 4 ἥγουν Ι'. — οὖν ex ΓΑΙ' ξ' accessit. — τὸ ante τινὰ om. Α. —  
 5 ἐτέων ΓΑ, omm. μ' φ', ἐτῶν cett. — 8 κατὰ ΓΑΙ' ξ', διὰ cett. —  
 χρόνους ΑΙ' ξ' φ', χρόνων cett. — ἐγίνετο edd. — 9 συναγεται  
 ΓΑΙ', γίνεται cett. — τὸ omm. codd. mixti. — 10 τὸ om. Γ. —  
 ἀορίστως εἴπης Α. — τὸ πάλιν Γ. — 11 ἐτέων ΓΑ, ἐτῶν cett. —  
 12 εἰ] οἱ ξ'. — 13 ἔχει ΓΑ, ἔχη Ι' ξ'. — 14 δὲ καὶ τὸν λ. codd.  
 mixti. — Alterum ἐπὶ ex Γμ' ξ' φ' accessit. — 15 μόνον om. ξ'. —  
 οὐ μ. τὸν μ. δηλοῖ χρ. Ι'. — 16 παρῳχημένος φ'. — 17 καὶ post  
 γὰρ omm. ΑΙ'. — τοῦ ante τέξιν om. Γ. — 18 αὐδήσομαι q. — λόγῳ  
 σὺν q. — 19 ἄλλον om. α. — ἑκατῶν q.

ἐτῶν, ἤγουν ἐντὸς ἑκατὸν ἐνιαυτῶν, τεκεῖν (168) τὴν πόλιν εὐεργέτην πρὸς τοὺς φίλους, φρονήσεσι, τουτέστι διὰ τῆς ἑαυτοῦ φρονήσεως μᾶλλον, ἀφθονέστερόν τε κατὰ τὴν χεῖρα, ἀντὶ τοῦ τὴν δωρεάν, τουτέστι μεγαλοδωρότερον, τοῦ Θήρωνος.

173. Th. Εἰκότως εἶπε τὸ χόρος. ὥσπερ γὰρ ὁ χόρος 5 παρατροπὴν τοῦ στομάχου καὶ διαφθοράν ἐργάζεται, ἔστι δ' ὅτε καὶ ὀργανικὴ βλάβη ἐντεῦθεν γίνεται, οὕτω καὶ ἐπὶ τὸν αἶνον τοῦ Θήρωνος, ἦτοι τὸ ἐκ τῶν μεγάλων εὐεργεσιῶν γινόμενον αὐτῷ θαῦμα, ἐπῆλθε χόρος καὶ φθόνος. Κάπυς γὰρ καὶ Ἰπποκράτης, καίτοι πολλὰ ὑπὸ Θήρωνος εὐεργετηθέντες, ὅμως 10 ὡς ἐώρων αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ἀξιομένην, φθονήσαντες μετέστησαν πρὸς Ἰέρωνα καὶ τοῦτον ἐξείραντες πρὸς τὸν κατ' αὐτοῦ πόλεμον ἐπειρῶντο τῆς ἀρχῆς καθαιρεῖν, εἰ καὶ μηδὲν ἡδυνηθῆσαν ὧν ἐβούλοντο πράξαι.

gl. 173. τὸ ἐκ τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ θαῦμα. — φθόνος 15 λέγει δὲ τὴν ἐξ Ἰέρωνος μάχην. — 174. δικαιοσύνη. — ἐρχό-

1 ἐτῶν om. ξ'. — 1. 2 πόλιν : †εὐεργέταν πρᾶπίσιν' εὐεργέτα πρ. τ. φ. z. — 2 «Post πρὸς τοὺς φίλους Call. Br. male punctum ac si φρονήσεσι, quod sequitur, esset verbum textus. Hinc [Steph. et] Ox. deterius etiam : φίλους [Φρονήσεσι] τουτέστι — quasi nova esset glossa, addideruntque [Oxx.] ineptam notam : 'Schol. leg. φρονήσεσι pro πρᾶπίσιν, quam vocem metri ratio non fert'. Alia melius in hoc Schol. interpunxi» Beck. — 3 τε om. z. — 4 Ante τὴν δωρεάν omisi κατὰ cum aqz. — τουτέστι διὰ τῆς ἑαυτοῦ μεγαλοδω<sup>στ</sup> z. — μεγαλοδωρότατον z μ' ξ' φ' et glossa Mosch. — 5 Totum scholium om. z. — 6 διαφορὰν ΓΑ. — 7 ὀργανικαὶ βλάβαι ἐ. γίν ξ'. — 8 ἤγουν ι'. — 10 «καὶ τοί» Corrige καίπερ» Boeckh. — ὅμως] ὡς ὅμως Α. — 11 ἀξιομένην ι'. — 11. 12 μετέστησάν τι πρὸς ξ'. — πρὸς [Γ.] τὸν Ι. Γ. — 12. 13 πρὸς Ἰέρωνα, καὶ πόλεμον ἐγ. κατ' αὐτοῦ ἐπειρ. τὴν ἀρχὴν καθ., ἀλλ' οὐδὲν ἡδ. etc. edd. — 12 τοῦτο φ'. — κατ' om Γ. — 13 τὴν ἀρχὴν μ' φ' φ'. — ἐδυν. Γ ξ' φ'.



μενός. — 175. φθονερών. — Κάπυος καὶ Ἱπποκράτους. —  
176. ταράξαι καὶ λυπῆσαι.

177. *M.* Κρύφον τε] ἀφανισμόν ποιῆσαι τοῖς καλοῖς  
ἔργοις τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων.

5 gl. 177. ποταπὸν; ἀφανές. — ἃ πρὸς καθαίρεσιν αὐτοῦ  
ἐμχανῶντο. — 178. \* ἀριθμόν] διὰ τὸ μέτρον λείπει. —  
\* \* ἀριθμόν] διὰ τὸ μέτρον. — ἔχουν οὐχ οὐά τέ ἐστιν ἀριθμεῖ-  
σθαι. — 179. ἐξ εὐεργεσιῶν χαράς. — 180. ἐξειπεῖν.

177—180. *Th.* Τὸ ἐπεὶ ψάμμος ἀρμόζεται τῇ ἐννοίᾳ πρὸς  
10 τὸ φίλοις εὐεργέτην· τὸ δὲ ἀλλ' αἶνον μέχρι τοῦ ἔργου  
διὰ μέσου παρεκβατικώτερον εἴρηται. καὶ τίς ἀνφράσαι καὶ ἐξει-  
πεῖν δύναται τὰ χάρματα καὶ τὰς ἐκ τῶν εὐεργεσιῶν χαράς, ὅσα  
ἐκεῖνος ὁ θήρων τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἔδηκεν· ἐπεὶ ἡ ψάμμος  
τῆς θαλάσσης περιπέφευγε τὸν ἀριθμόν, ἥτοι οὐ δυνατόν ἐστιν  
15 ἀριθμεῖσθαι. τουτέστιν ὥσπερ ἡ ψάμμος ἀναριθμητός ἐστιν,  
οὕτω καὶ αἱ τούτου πρὸς ἀνθρώπους εὐεργεσίαι.

173—180. *M.* Ἀλλὰ ἐπὶ τὸν ἔπαινον, ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν

3 Scholium ad v. 177 in *a* inter glossas et in calce scholio-  
rum ad Ol. II., in *q* paraphrasi Moschopuleæ versuum 173—178 tan-  
quam novum scholium post ἀγανακτήσεως (p. 145, 2) insertum, in  
codd. mixtis et edd. vocula ἢ pro lemmate posita eidem paraphrasi  
post διὰ τῶν κακῶν ἔργων (p. 145, 6) insertum legitur. — κακοῖς  
pro καλοῖς Beck edidit. — 6 Glossa Thomana in solo *Γ* extat. —  
9 Paraphrasis Thomana versuum 177—180 deest in *z*. — ἐπὶ *ξ*. — ψάμμος  
*Γ*. — 10 τὸ δ' ἀλλ' *Δ*. — τοῦ] *Γ* μ' *ξ*, τοῖς cett. — 11 παρεκβ. *Γ* *ι'* μ' *ξ*,  
παρεκβατικώτερον *Δ*, παρεμβat. [*φ*] edd., παρεμφατικώτερον con.  
Beck. — 11. 12 φράσαι δύναται ἔχουν ἐξειπεῖν τὰ *χ. φ*. — 12 δύναται  
*Γ* ante corr. — ἐξ ευεργ. *Δ*. — ὅσας *Γ*. — 13 τοῖς om. *ι'*. — ἄλλοις *ΓΔ*,  
καλοῖς cett. — ἀνθρώποις omm. edd. — ἔδωκεν *Δ* *ι'* *ξ*, om. *Γ*, ἔδωκεν  
cett. — 14 ἔχουν *ι'*. — δυνατὴ codd. mixti et edd. — 15 ἀριθμεῖσθαι  
Ro., ἀριθμῆσαι Br. Steph. Ox. — 17 Lemma ἀλλ' αἶνον ἔβα νόμος  
est in *ι'* *ξ* *φ* et in edd. ante Beck. — σύνταξις *ι'* μ' *φ* in marg., Bæckh  
in textu. — 17. 1 ἀλλὰ — θήρωνος om. *z*.

ἐπαίνων ἀξίων καλῶν τοῦ θήρωνος ἐκινήθη κόρος, ἀντὶ τοῦ  
 ὕβρις, ἀπ' ἀγανακτίσεως, οὐ σὺν τῷ δικαίῳ συναντῶν, τουτέστι  
 συμβαίνων, ἀλλ' ὅπ' ἀνδρῶν μάργων (175), ἤγουν μανικῶν,  
 φθονερῶν, θέλων διὰ τὸ θορυβῆσαι κρύφον ποιῆσαι, ἀντὶ τοῦ  
 κρύφιον, τουτέστι κεκρυμμένον, ἄδοξον τὸν ἀγαθὸν διὰ τῶν<sup>5</sup>  
 κακῶν ἔργων. ἐπεὶ ἡ ψάμμος (178) ἀριθμὸν περιπέφευγεν, ἀντὶ  
 τοῦ διαπέφευγεν, ἐκεῖνος, ἤγουν ὁ θήρων, ὅσα χάσματα, του-  
 τέστιν ἡδέα, τερπνά, χάριν ἄλλων ἐποίησε, τίς ἂν δύναιτο φρά-  
 σαι, ἤγουν εἰπεῖν, διηγῆσασθαι;

1 ἐπαίνων *aq* *ι'* *μ'* *φ'*, ἐπαίνου cett. — 2 In *q* post ὕβρις ἀπ' ἀγανα-  
 κτίσεως: — scholium Mosch. ad. v. 177 insertum legitur. — In *a*  
 post δικαίῳ scholia Mosch. ad vv. 152 et 155 inserta leguntur. —  
 3. 4 *μαν. καὶ φθον.* *ι'*. — 5 τὸν ἀγαθόν *az*, τῶν ἀγαθῶν cett. —  
 διὰ] τουτέστι διὰ *q* et edd. ante Heynium, qui probante Boeckhio  
 τουτέστι delevit; Beck ante τουτέστι inseruit κακοῖς ἔργοις. —  
 6 ἐπεὶ ἡ ψάμμος ἀριθμὸν omm. edd. inde a Beckio, qui a verbo πε-  
 रिπέφευγεν novum scholium incipiunt. — 6. 7 ἀντὶ τοῦ διαπ. omm.  
*z* *ι'* *ξ'*. — 7 διαπέφευγεν] διὰ πέφευγεν *μ'*, πέφευγεν *q*. — ὅσα ἐκεῖνος  
 ἤγ. ὁ θ. χάσμ. *ι'* *μ'* *ξ'* *φ'* edd. — 8. 9 φράσαι δέναιτο φράσαι *μ'* *φ'*. —  
 φράσαι *ξ'*. — φράσαι ἤγουν om. *ι'*. — 9 διηγῆσασθαι om. *ι'*.



Ἐπίνικοι Ὀλυμπιονίκαις.  
Θήρωνι Ἀκραγαντίνῳ εἰς Θεοξένια Ὡιδῇ γ'.

[Δημητρίου Τριχλινίου]

περὶ τῶν κώλων τῶν τε στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν  
5 τοῦ γ' εἵδους. Ἔστι δὲ τὸ ᾄσμα στροφῶν τριῶν.  
Παλαιόν.

Τοῦ γ' εἵδους αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστροφαὶ κώλων ἐκάστη θ'. Τὸ  
ἀ' ἐγκωμολογικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. ἐγκωμολογικὸν δὲ  
ἐστὶ τὸ διπενθήμερον λεγόμενον· πενθήμερον γάρ εἰσι β', ἱαμ-  
10 βικὸν καὶ δακτυλικόν, καὶ ἔστιν ὅτε ἐνὶ στίχῳ μίγνυνται· ἀλλ' ἐὰν  
μὲν προτεθῇ τὸ ἱαμβικόν, ἱαμβέλεος καλεῖται ἀπὸ τῆς ποιότητος·  
εἰ δὲ τὸ δακτυλικόν, διπενθήμερον ἀπὸ τῆς ποσότητος, τὸ αὐτὸ  
δὲ καὶ ἐγκωμολογικόν· σύγκειται γὰρ ἐγκώμια ἐκ τοῦ τοιοῦτου  
μέτρου. ἱαμβέλεος δὲ καλεῖται, ὅτι τὸ ἐλεγεῖον μέτρον ἐκ β'  
15 πενθήμερων δακτυλικῶν σύγκειται, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀ' δέχεται

Scholium metricum Boeckh ex Vrat. A, Mosc. B et codice Trichæ ex παλαιοῦ βιβλίου edidit, ego Vrat. A, in quo post alterum scholii veteris ad inscriptionem carminis comma legitur, ἰ' μ' ξ' con-  
tuli, in ceteris meis codicibus nullum extat scholium metricum. —  
4 περὶ τῶν στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν τοῦ τρίτου εἵδους est inscriptio  
in ξ'. — τε ego addidi. — 5 δὲ ex ἰ' ξ' addidi. — 6 παλαιόν est in  
marg. ἰ' ξ', omm. cett. — 7 ἐκάστη omm. ἰ' ξ' et cod. Trichæ. —  
ἰθ' μ'. — 9 ἐστὶ om. Vrat. — διπενθήμερον ἰ' et cod. Trichæ,  
πενθήμερον ξ', δακτυλικόν cett. — λεγόμενον om. Vrat. — 9. 10  
πενθ. — δακτυλ. om. Vrat.

καὶ σπονδαίους, τὸ β' δὲ μόνον δακτύλους. ἐπεὶ γοῦν καὶ τοῦτο  
ἐκ β' πενθημιμερῶν σύγκειται, τοῦ α' δακτυλικού, τοῦ β' δὲ  
ἱαμβικοῦ, διὰ τοῦτο διπενθημιμερὲς καλεῖται. ἔστι δὲ ἀσυνάρτη-  
τον, διότι μὴ πεφυκὸς ἡνώθη. τὸ δὲ ἐν κώλοις ἀσυνάρτητον τοῦτο  
ἀντιπαθεῖς, ἐναντίους ποσὴν ἡνωμένον. Τὸ β' προσοδιακὸν ἀπὸ μεί- 5  
ζονος δίμετρον ἀκατάληκτον. λέγεται δὲ προσοδιακόν, διότι ἐν  
ἐορταῖς τοιούτοις μᾶλλον ἐχρῶντο μέτροις, ὡς καὶ νῦν Πίνδαρος  
εἰς τὴν τῶν Θεοξενίων ἐορτήν. ἐν γὰρ ταῖς ἐορταῖς πρόσοδοι  
ἐγίνοντο καὶ εἰσφοραὶ πλείους. σύγκειται δὲ τὸ προσοδιακόν ἐξ  
Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου. πολλάκις δὲ τρέπεται ὁ 10  
Ἰωνικὸς κατὰ τὴν ἀρχὴν εἰς τὸν συγγενῆ τροχαῖον, ὡς γίνεσθαι  
παίων β'. Τὸ γ' προσοδιακὸν τρίμετρον· κατὰ μονοποδίαν γὰρ  
μετρεῖται μέχρι τοῦ πενταμέτρου. πεντάμετρος γὰρ γενόμενος  
τριακοντάσημός ἐστιν ἥτοι τριακοντάχρονος· πέρα δὲ τοῦ τρια-  
κοντασήμου οὐ προβαίνει στίχος καθ' Ἡφαιστίωνα, διὸ καὶ 15  
μέχρι πενταμέτρου χωρεῖ τὸ προσοδιακόν. Τὸ δ' δίμετρον ὑπερ-  
κατάληκτον προσοδιακὸν ἀπὸ Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χορι-  
άμβου. τοῦτο καὶ ἀναπαιστικόν ἐστιν ἐφθημιμερές. Τὸ ε' προ-  
σοδιακὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ τροχαίου καὶ χοριάμβου  
καὶ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος, ὅσπερ δὴ τραπεῖς εἰς τροχαῖον ποιεῖ 20  
ἐπίτριτον β'. γίνεται δὲ προσοδιακόν καὶ ἀπ' ἐλασσόνων. Τὸ ε'

3 ἔστι δὲ καὶ ἄσ. ι'. — 3. 4 τοῦτο, quod apud Boeckhium post  
ἀσυν. legitur, omm. codd. a me collati et cod. Trichæ. — 5 ἐν  
ἐναντ. ι' et cod. Trichæ Saibantianus. — ἡνωμένοις codd. mei  
omnes et cod. Trichæ. — 6 λέγει ξ'. — 8 ταῖς om. ι'. — ἀρε-  
ταῖς προσόδοι ξ'. — 9 ἐγίνονται ι'. — 14 ἥτοι] ἢ ι'. — 15 ἡφαιστί-  
ωνα Vrat. ξ' et μ' ante corr., ἡφαιστιόνα μ' post. corr. — 16 προσω-  
διακόν (sic fere semper) ξ'. — τὸ om. Vrat. — 17 ἀπὸ Ἰωνικοῦ omm.  
codd. mei omnes et cod. Trichæ, in quo ἀπὸ μ. ἰωνικοῦ κ. χ.  
legitur. — 20 ὅσπερ ξ'. — 21 ἐπίτρ.] μὲν τρίτον Vrat. — ἐλασσό-  
νων ξ'.



ιαμβικὸν πενθήμερες. Τὸ ζ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ η' ὁμοιοντῷ α' τῆς στροφῆς. Τὸ θ' Στησιχόρειον ἐξ ἐπιτρίτων Στησιχόρου εὐρόντος αὐτό· δεῦτεροι δὲ οἱ ἐπίτριτοι. ἐξῆς δὲ ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

5 Περὶ τῶν κάλων τῶν ἐπιδῶν.

Αἱ ἐπιδῶι κάλων θ'. Τὸ α' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ β' δακτυλικὸν πενθήμερες. Τὸ γ' προσοδιακὸν ἀπ' ἐλάσσονος τρίμετρον καταληκτικόν. ὁ α' ποὺς ἀπὸ τροχαίου, ὡς γίνεσθαι ἐπίτριτον β'. Τὸ δ' Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ε' προσοδιακὸν δίμετρον ἐκ χοριάμβου καὶ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος. Τὸ ς' ὁμοιοντῷ α' τῆς στροφῆς. Τὸ ζ' ἐγκωμολογικὸν ἐκ δακτυλικοῦ πενθήμερου καὶ ἱαμβικοῦ ὁμοίου, ὃ καὶ διπενθήμερες καλεῖται, ὡς εἴρηται. Τὸ η' δακτυλικὸν πενθήμερες ὁμοιοντῷ β'. Τὸ θ' Στησιχόρειον τρίμετρον ὑπερκατάληκτον  
15 ἐξ ἐπιτρίτων δευτέρων. Ἐπὶ τῷ τέλει ἐκάστης ἐπιδῶι κορωνὶς καὶ παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τοῦ ἁσματος ἀστερίσκος.

Th. Οἱ Διόσκουροι κατὰ τὴν ἐντολὴν Ἡρακλέους διατιθέμενοι τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, ὡς ἐνομοθέτησεν ἐκεῖνος· τούτοις γὰρ εἰς θεοὺς ἀναχωρᾶν ἀνέθετο· ἐπενόησαν ἀφ' ἐαυτῶν καὶ  
20 ἐτέρων ἐορτὴν ὀνομάσαντες ταύτην Θεοξένια παρὰ τὸ δοκεῖν τότε ξενίζειν τοὺς θεοὺς. θύοντι οὖν τῷ Θήρῳ εἰς Θεοξένια ἐπὶ τῆς νίκης, ἣν προηγωνίσαστο, ἀνγγεῖλθῃ αὐτῷ καὶ ἐτέρων

1. 2 ἀκατάληκτον — τὸ θ' Στησι om. Vrat. — 2 Post ἐπιτρίτων Boeckh ex codice Trichæ τρίμετρον ἀκατάληκτον addidit. — 5 Inscriptionem omm. ι' ξ'. — 6 Αἱ ἐπιδῶι ι', ἐκάστη ἐπιδῶς cett. — 10 τὸ ε' προσ. δ/μ. omm. Vrat. Mose. μ' ξ', habet ι' et cod. Trichæ, ex quo Boeckh textui intulit. — ἀκατάληκτον ante ἐκ χορ. add. ι'. — 12. 13 ὃ καὶ πενθ. καλ. ι'. — 14 ὑπερκατάληκτον Boeckh tacite in ἀκατάληκτον mutavit, at est illud etiam in codd. vett. — 17 Ante scholia in ι' μ' φ' σχόλια τῶν αὐτῶν legitur. — Scholium Thomanus ad inscriptionem carminis Γ solus servavit. — 22 ἀνγγεῖλε Γ.

αὐτοῦ ἵππων νίκη· δι' ἣν καὶ τὸ παρὸν γέγραπται ἐπινίκιον. διὰ καὶ Θεοξένια ἐπιγέγραπται.

1. M. Φιλοξένους λέγει αὐτοὺς διὰ τὸ συστῆσαι τὴν ἑορτὴν τὰ Θεοξένια, εἰς ἣν πολλοὶ ξένοι συνέρχοντο καὶ φιλοφρονησεως ἡξιοῦντο.

5

gl. 1. τοῖς υἱοῖς τοῦ Τυνδάρω, Κάστορι καὶ Πολυδεύκει. — τοῖς φιλοῦσι τοὺς ξένους καὶ ἐφόροις αὐτῶν. — ἀρέσκειν. — \* \* Τὸ προοίμιον εὐχτικόν. — 2. καλλίτριχι. — τῇ αὐτῶν ἀδελφῇ. — 3. τὴν πόλιν τοῦ Θήρωνος. — τιμῶν. — \* διὰ τῶν τοῦ Θήρωνος ἐγκωμίων. — 4. τὸν ἐκ τῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ νίκης αὐτῷ καταστάνα. — 5. ἐγείρας, ἀνυψώσας· † διὰ τοῦ ὀρθῶσαι ἔχουν ἀνεγείραι. — τῶν ἀχαμάντους καὶ ταχεῖς πόδας ἐχόντων. — 6. ἀπάνθισμα, καρπὸν· τῆς γὰρ αὐτῶν νίκης ὁ ὕμνος καρπός.

1—6. Tr. Ἀναχωρῶν εἰς θεοὺς Ἡρακλῆς τοῖς Διοσκούροις 15 τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἐπέτρεψε τελεῖν. οὗτοι δὲ πρὸς τοῦτω καὶ ἑτέραν ἑορτὴν ἐξεῦρον, ἣν διὰ τὸ πρὸς πάντας τοὺς θεοὺς γίνεσθαι Θεοξένια ἐκάλουν, οἷονεὶ ξενίαν καὶ τράπεζαν τῶν θεῶν. θύοντι οὖν Θήρωνι καὶ ἑορτάζοντι τὰ Θεοξένια ἡγγέλθη, ὥς ἐν Ὀλυμπίᾳ οἱ αὐτοῦ ἵπποι ἐνίκησαν. διὰ τοῦτο οὖν ὁ ποιη- 20 τὴς εὐχεται τοῖς Διοσκούροις καὶ τῇ αὐτῶν ἀδελφῇ Ἐλένῃ ὥς

3 Scholium Mosch. ad v. 1 in z ξ' paraphrasi Moschopuleæ ver-  
sum 1—18 insertum est, et quidem in z post ἐν τοῖς δρόμοις  
(p. 152, 1), in ξ' post Ὀλυμπιονίκας ἱμνοῦντα (p. 151, 25) legitur; in cett.  
codd. mixtis et edd. paraphrasi Triclinianæ vv. 1—6 subnexum est. —  
3. 4 συστ. ἑορτὴν τὴν Θεοξενίαν z. — 4 ἣν om. q. — 6 Ad v. 1 in a  
glossa τοῖς Διοσκούροις extat. — 11. 12 Glossa Mosch. ad v. 5 etiam  
in a legitur. — 15 Schol. Tricl. om. z. — ἵνα χωρῶν (i a miniatore  
est) μ' φ'. — 16 τῶν ὀλ. ξ'. — ἐπέτρεψεν ι'. — 17 τοὺς om. ι'. —  
19 θύοντα ξ'. — ἑορτάζοντα ξ'. — 20 Ad διὰ τοῦτο in marg. μ'  
σύνταξις legitur. — 21 ἀδελφῇ ξ'. — ἑλένη ξ', ἑλλήνη μ'.



καταστήσασι πρώτοις τὴν τῶν Θεοξενίων ἑορτήν. λέγει οὖν  
 γεραίρων καὶ τιμῶν τὴν κλεινὴν Ἀκράγαντα, ὀρθώσας καὶ ἐγεί-  
 ρας καὶ ἀνυψώσας ὕμνον τοῦ Θήρωνος Ὀλυμπιονίχην καὶ ἐκ τῆς  
 Ὀλυμπίας αὐτῷ καταστάντα, ἄωτον καὶ ἀπάνθισμα καὶ καρπὸν  
 5 τῶν ἵππων αὐτοῦ τῶν ἀκαμαντοπόδων, εὐχομαι ἄδειν καὶ ἀρέ-  
 σκειν τοῖς υἱοῖς τοῦ Τυνδάρεω Διοσκούροις, τοῖς φιλοξένοις καὶ  
 τοῖς φιλοῦσι τοὺς ξένους, καὶ τῇ αὐτῶν ἀδελφῇ τῇ καλλιπλο-  
 κάμῳ Ἐλένῃ.

gl. 7. ἡ ποιητικὴ γυνῶσις. — τὸ οὕτω διὰ τὸ ἀρμόσαι  
 10 λέγει. — \*† ἐπῆλθε. — 8. \* ξένον καὶ παράδοξον ἐπειδὴ  
 τοιοῦτον καὶ τὸ εἰς Θήρωνα νῦν συμβάν, θύοντα Θεοξένια ἐν  
 Ὀλυμπίᾳ διὰ τῶν ἵππων νικῆσαι.

9. Pal. Τρεῖς ἀρμονίαι· Δωρία, Φρυγία, Λυδία.

Tr. Δωρίῳ πεδίλῳ] ὥσπερ ὁ ποὺς τῷ πεδίλῳ ἀρμό-  
 15 ζεται, οὕτω φησὶ καὶ τὸν ὕμνον τοῦ Θήρωνος ἀρμόσαι Δωρικῇ  
 ἀρμονίᾳ. τρεῖς δὲ ἀρμονίαι· Δωριος, Λύδιος, Φρύγιος· ποικιλω-  
 τέρα δὲ τῶν δύο ἡ Δωριος.

gl. 9. Δωρικῇ. — τὸν ὕμνον τὸν πρὸς αὐτόν. — συνθεῖναι.  
 — ἀρμονία. — 10. καλλίστην καὶ ἡδυτάτην.

20 7—10. Germ. Οὕτω δὲ λογισθῆσεται ἐμοί, ὅτι παρέστη ἡ  
 Μοῦσα, εἰάν τοις Τυνδαρίδαϊς ἀρέσω, εὐρόντι τρόπον νεοσίγαλον  
 καὶ νεοποίκιλον, ὥστε ἐναρμόσαι φωνὴν ἀγλαόκωμον ἐν πεδίλῳ  
 Δωρίῳ. τοῦτό ἐστιν ἡ σύνταξις.

2 τιμῶν ξ' in marg., ὕμνων in textu. — 4 αὐτῶν ι' ξ'. — καὶ  
 ante ἀπ. omm. édd. — καὶ καρπὸν ι' ξ', τῶν καρπῶν cett. — 5 ἄδειν  
 μ' ξ' φ'. — 6 φιλοξένοις ξ'. — 6—8 καὶ — Ἐλένη om. ι'. — 7. 8  
 πολυπλοκάμῳ ξ'. — 8 ἐλένα μ' ante corr., ἐλένα post. corr. —  
 9 Glossa ἡγουν ἐπίνοια ἐγκωμίων legitur in a ad v. 7. — 14 Scho-  
 lium Tricl. om. z. — 15 δωρικῇ ξ'. — 16 ποικιλοτέρα ι' ξ'. — 17  
 ' om. ξ'. — 20 Delevi ἦ ante οὕτω. — 20. 21 ἡ Μοῦσα excidit  
 apud Mommsenum. — 22 ὥστ' Mommseni ed.

gl. 10. ταῖς ἐν τοῖς ἄμοις θριξὶ τῶν ἵππων αὐτοῦ. — 11. ἐπιτεθέντες. — τοῦτο τὸ ἐπὶ πρὸς τὸ χαίταις συναπτέον.

12. Germ. Ἐπεὶ οἱ στέφανοι οἱ ζευχθέντες μὲν καὶ πεσόντες ἐπὶ ταῖς τῶν ἵππων θριξὶν ἀπαιτοῦσιν ἐμὲ τοῦτο τὸ χρέος τὸ θεόδομητον. 5

Germ. Θεόδοματον] τουτέστι τὸ θεόχτιστον.

gl. 12. ἀπαιτοῦσι. — ἄνωθεν ἐκ θεῶν νενομισμένον ἄσπερ ὀφειλὴν ἀποδίδοσθαι τοῖς νικῶσιν. — 13. κιθάραν. — ποικίλα μέλη ἔχουσιν. — 14. μέλος. — ποιητικὴν συνθήκην καὶ ῥυθμόν. — 15. \* οὗτος πατήρ ἦν Θήρωνος ὁ Αἰνησιδάμος. — 16. τῷ 10 Θήρωνι. — προσαγαγεῖν. — ἁρμοδίως.

12—16. Germ. Ὁ νοῦς ὥστε συμμίξαι τῷ παιδὶ τοῦ Αἰνησιδάμου πρεπόντως τὴν φόρμιγγά τε τὴν ποικιλόγαρυν καὶ τὴν βοὴν τῶν ἀλλῶν τὴν θέσιν τε τῶν ἐπέων, ἤγρουν συμβαλεῖν αὐτῷ τῷ Θήρωνι τοῖς ὕμνοις. τὸ δὲ πρᾶσσοντι ἀντὶ 15 τοῦ ἀπαιτοῦντι· πρᾶσσω γὰρ σημαίνει καὶ τὸ ἀπαιτῶ, ἐξ οὗ καὶ πρᾶκτωρ· ἢ εἰσπράσσουσι, καὶ δι' ἐμοῦ ἀντιπτωτικῶς.

gl. 17. ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν πρᾶσσει ἀπὸ κοινοῦ. — \* ὕμνεῖν. — τῆς Πίσης. — 18. \* \* θεόμοροι] συνίζησις. — ἐκ θεῶν μεμοιρασμένοι. — ἐπέρχονται. — εὐφημία· ἐκεῖ γὰρ νικῶντες 20 ἄνθρωποι κτῶνται αἰτίας.

1—18. M. Τυνδαρίδαις τε] τοῖς Διοσκούροις τε εὐχομαι ἀρέσκειν τοῖς φιλοξένοις καὶ τῇ Ἑλένῃ τῇ καλλιπλοκάμῃ τιμῶν (3) τὴν ἔνδοξον Ἀκράγαντα διὰ τοῦ ἀνεγεῖραι ὕμνον Ὀλυμπιονίκας ὕμνοῦντα, ἅωτον λέγω, ἤγρουν κόσμον ἐξαίρετον τῶν ἵππων 25

4 ἐπὶ τοῖς Mommseni ed. — 6 Lemma ego addidi. — 12 Post Ὁ-delevi δέ. — συμμίξαι Mommseni ed. — 13 Αἰνησιδάμου tacite Mommsen, minus necessario. — 16 καὶ excidit apud Mommsenum. — 22 σύνταξις margo μ' φ'. — τὲ post Τυνδ. q ξ' φ', omm. edd. — 23 ἑλλένῃ μ'. — τιμῶν q. — 24 τὴν ἐξδοξον a. — ὕμνον Ὀλ. om. q. — 25 ὕμνοῦντας q. — In ξ' inter ὕμνοῦντα et ἅωτων (sic) scholium Mosch. ad v. 1 insertum legitur, idem schol. in z ante ἐπίνοια (p. 152, 2), a qua voce i' novum comma incipit, extat.



τοῖς Θήρωνος τῶν μὴ καμινόντων τοὺς πόδας ἐν τοῖς δρόμοις.  
ἐπίνοια δὲ (7) ἐγκωμίων μοι παρέσθη, ἥγουν ἐπῆλθε τοῦτον τὸν  
τρόπον ἐξευρόντι, τουτέστιν ἐπινοήσαντι τρόπον νεοσίγαλον,  
ἥγουν καινότεραν ἀγλαίαν ἔχοντα, ἃσμα λαμπρὰν συνιστῶν  
5 χορείαν ἐναρμόσαι Δωρίῳ ῥυθμῷ· ἐπεὶ (10) εἰσπράττονται μὲν  
ἐμέ, ἥγουν ἀπαιτοῦσιν οἱ στέφανοι οἱ ἐπὶ ταῖς χαίταις τῶν ἵππων  
ζευχθέντες, τουτέστι συνδεδεμένοι τεθέντες, τοῦτο τὸ χρέος τὸ  
θεοδμητον, ἥγουν τὸ ὑπὸ τῶν Μουσῶν κατεσκευαζόμενον,  
λέγω φόρμιγγά τε ποικιλόφωνον καὶ (14) βοῇ αὐλῶν καὶ συν-  
10 δῆκην ἐπῶν συμμίξαι πρεπόντως, ἥγουν συναρμόσαι, συμβαλεῖν  
ταῦτα ἀλλήλοις, χάριν τοῦ παιδὸς τοῦ Αἰνησιδάμου τοῦ Θήρωνος.  
καὶ ἡ Πίσσα (17) δὲ εἰσπράττεται με γεγωνεῖν, ἀντὶ τοῦ ὕμνεῖν,  
αὐτὴν δηλονότι, ἣς ἄπο, ἥγουν ἀφ' ἣς, θεοδώρητοι, ὑπὸ θεῶν  
κεκληρωμένοι ἔρχονται πρὸς ἀνθρώπους ὕμνοι ἐπινίκιοι. θεοδώ-  
15 ρητοι δέ, ὅτι οἱ θεοὶ τὰς νίκας δωροῦνται, δι' αἷς οἱ ὕμνοι.

19. Μ. Ὡτινι κραίνων] πληθυντικῷ δύναιμι ἔχει τὸ  
ῥῥτινι· διὸ πρὸς πληθυντικὸν ἀποδίδοται· καὶ πάντα ὅσα ἀορί-  
στως λέγεται, οὐκ ἀνοικείως ἔχει πρὸς πληθυντικὰ ἀποδίδο-  
σθαι· πάντα γὰρ πληθυντικῶν ἔχει δύναιμι.

20) gl. 19. τελειῶν. — \* † ἐντολὰς. — 20. παλαιάς. — 21.

3 τουτ. ἐπιν. om. q. — 5 εἰσπράττοντι edd., fort. recte. — 6 χαίταις  
om. a. — 7 «Vulgo comma post συνδεδεμένοι. Tum debebat mox scribi  
θεθέντες sed comma potius deleui.» Beck. — 8 κατεσκευαζόμενον q,  
κατεσκευασμένον glossa Moschop. — 9 ποικιλόφ. μ'. — 9. 10 συν-  
δῆκη ξ'. — 10 πρέποντος μ', πρεπόντος ξ'. — 11 ταῦτα om. a. — τοῦ  
ποδὸς τ. ξ'. — 12 πίσσα q. — εἰσπράττει z, εἰσπράτται μ', εἰσπράττε ξ'.  
— γεγωνεῖν ξ'. — 13 αὐτὸν [q ?] edd. — θεοδώρηται z. — ἥγουν post  
θεοδ. add. codd. mixti et edd. — 13—15 ἐπὶ — ὅτι om. ξ'. — 15  
ῥτοι οἱ θ. ξ'. — 16 Hoc scholium om. a. — Lemma omm. edd. inde  
a Beckio. — κραίνων om. ξ'. — 16. 17 πληθ. — πληθ.] πλοῦτον z. —  
17 καὶ post διὸ add. edd. — ἀποδέδοται z. — 18 ἂν οἰκείως z ξ'. —  
πληθυντικὰ] πλοῦτον z. — 18. 19 ἀποδιδόσθαι z. — 19 πληθυντικὴν z.

ἀληθής, ἀπροσωπόληπτος. — τῶν ἐκεῖσε ἀγωνιζομένων Ἑλλήνων κριτής.

22. Th. Ὁξυλός τις ἀνὴρ, εἷς τῶν Αἰτωλῶν, ἡνίκα ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον οἱ Ἡρακλεῖδαι ἡπείγοντο, καθιγήσατο αὐτοῖς τῆς ὁδοῦ, ἀντιδόσεως δὲ τρόπῳ τινὶ τὴν Ἡλείων ἡγεμονίαν παρ' 5 αὐτῶν λαμβάνει, παρ' οὗ οἱ Ἡλεῖοι Αἰτωλοὶ ὠνομάσθησαν. διὰ τοῦτο οὖν Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἦτοι Ἡλεῖος. ἀγνοοῦντες δέ τινες τὸ ἀνὴρ ἀντὶ τοῦ ὁ Ὁξυλός νοοῦσιν, ὅπερ ἄτοπον. οὗτος γὰρ ἦν ἡ καταρχὴς τιθεμένου τοῦ ἀγῶνος Ἑλλανοδίκης ὑφ' Ἡρακλέους καταστάς ὕστερον δὲ κατὰ διαδοχὴν, ὃς ἂν ἐδόκει προῦ- 10 χεῖν ἀληθεία καὶ γνώμῃ δικαιοσύνη, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐχειροτονεῖτο παρὰ τοῦ δήμου.

gl. 22. Ἡλεῖος. — 23. περὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς, αἰ ὑπεράνω τῶν βλεφάρων εἰσίν. — \*\* περιδήσοι. — 24. ἐλαίαν.

19—24. Germ. Ὡτινι ὁ Αἰτωλὸς ἀνὴρ, Ἑλλανοδίκας 15 ἀτρεχής, κραίνων καὶ τελειῶν τὰς ἐφετμὰς καὶ τὰς ἐντολὰς τὰς προτέρας τοῦ Ἡρακλέους, περιβάλλη τὸν κόσμον τῆς ἐλαίας, τὸν γλαυκόχροα, ἀμφὶ ταῖς κόμαισιν, ὑψόθεν τῶν βλεφάρων.

Th. Πρῶτον ἀνθρώπους πληθυντικῶς εἰπὼν εἰς ἐνὶ κτλ.

3 Αἰτωλὸς ἀνὴρ est lemma in codd. mixtis et edd. In edd. ante Boeckhium Ἱστορία præcedit (sequitur in ed. Beck et Heyn.), in marg. ι' et in textu μ' φ' Boeckh. Ἱστορία (Ἱστορία μ') ἔθεν Αἰτωλοὶ οἱ Ἡλεῖοι præcedit; — totum scholium, quod in codd. et edd. post paraphrasin Thomanam vv. 19—24 legitur, deest in z. — Ὁξυλός τις Boeckh edidit. — τὴν om. A. — 4 πελοπόννησον ΓΑ μ' ξ' φ'. — αὐτῆς ξ'. — 5 τινὶ ex ΓΑ addidi. — 6 παρ' οὗ ΓΑ, ἐξ οὗ cett. — λοιπὸν ante οἱ add. A. — ὄνομ. Γ. — 7 ἀνὴρ εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἡλεῖος codd. mixti et edd. — ἀγν. δέ τινες om. Γ. — 8 Ὁξυλός edd. inde a Beckio. — 9. 10 καταστάς ὑφ' ἡρ. codd. et edd. ΓΑ' exceptis. — 10. 11 παρέχειν A, προέχειν ξ'. — 11 τῇ ἀλ. ι'. — δικαιοσύνης μ'. — 15 Delevi ἢ οὕτως ante Ὡτινι. — 19 Scholium Thom. om. z. —



ἀπέδωκε τὸ ᾧτινι· ᾧτινι ἀνθρώπῳ κραίνων καὶ τελειᾶν τὰς  
 προτέρας καὶ παλαιὰς ἐφετμὰς καὶ ἐντολὰς τοῦ Ἡρακλέους  
 ἀνὴρ Αἰτωλὸς καὶ Ἡλεῖος, Ἑλλανοδίχης καὶ τῶν ἐκεῖσε ἀγωνιζομέ-  
 νων Ἑλλήνων κριτὴς ἀτρεχὴς καὶ ἀληθὴς καὶ ἀπροσωπόληπτος,  
 5 βάλῃ καὶ τίθῃσι περὶ ταῖς κόμαις ὑφ' ὅθεν τῶν βλεφάρων κόσμον  
 γλαυκόχροα ἐλαίας, ἥτοι στέφανον ἐξ ἐλαίας λευκῆς εἰς κόσμον  
 καὶ τιμήν. δέον δὲ εἰπεῖν γλαυκόχροος πρὸς τὸ ἐλαίας, ἥτοι  
 τῆς γλαυκὸν εἶδος ἐχούσης, γλαυκόχροα εἶπε πρὸς τὸ  
 κόσμον.

- 10 Μ. ᾧτινι κραίνων] οὔτινος ἂν ὑφ' ὅθεν, ἀντὶ τοῦ ὑφ' οὗ,  
 ἀνωτέρω τῶν βλεφάρων, ἐπὶ ταῖς κόμαις βάλῃ στέφανον ἀπὸ  
 ἐλαίας ὑπόλευκον τὴν χροάν, ἀπροσωπόληπτος Ἑλλανοδίχης,  
 ἀνὴρ Αἰτωλὸς, ἀντὶ τοῦ Ἡλεῖος, πληρῶν τὰς ἐντολὰς τοῦ Ἡρα-  
 κλέος τὰς προτέρας, ἀντὶ τοῦ τὰς ἀρχαίας, τουτέστιν ὡς τὴν  
 15 ἀρχὴν ἐκεῖνος ἐνετείλατο.

gl. 25. \* οὔτος γὰρ ὁ ποταμὸς ἐν Ὑπερβορέοις ἔχει τὴν

Lemma ᾧτινι κραίνων est in codd. mixtis et edd. ante Beckium;  
 praeterea σύνταξις est in μ'. — πληθυντικὸν φ'.

1 τὸ] τὰ Α. — Alterum ᾧτινι om. ξ'. — 2 καὶ ἐντολὰς om. ι'.  
 — 3 καὶ ante Ἡλ. omm. edd. — ἐκεῖσε ΓΑ, ἐκεῖ cett. — 5 ἀμφι-  
 βάλλῃ (-βάλλει ξ' et edd. ante Beckium, -βάλῃ edd. inde a Beckio)  
 ἂν καὶ θήσῃ (θήσῃ edd.) codd. mixti et edd. — φλεβάρων μ'. —  
 6 γλαυκόχροα ξ'. — ἥγουν ι'. — ἥτοι σι. ἐξ ἐλ. om. Γ. — λευκῆς  
 ΓΑ, λευκῆς cett. — 7 γλαυκόχρονος Α. — ἥγουν ι'. — 8 τῆς ex  
 ΓΑ addidi. — γλαυκόχροα ι'. — 10 σύνταξις margo ι' μ' φ'. —  
 11 φλεβάρων μ'. — 12 Ἑλλανοδίχης z, ἑλλανοδ. φ'. — 13. 14 Ἡρα-  
 κλέος aq, Ἡρακλέους cett. — 14 τουτέστιν om. z. — 15 ἀνετείλατο  
 qz, ἠνετείλατο ι'. — 16 Glossæ Thomanæ in μ' ξ' φ' et edd. in  
 hunc modum conflatae in scholiorum ordinem receptae sunt:  
 Ἰστρου ἀπὸ σκιαρῶν (ἴστρον ἀποσκιαρῶν ξ', σκιαρῶν etiam φ')  
 οἷτος ὁ π. ἐν ὑπερβ. ἔχει τοῦ ρεύματος τὴν ἀρχήν. σκιαρῶν δὲ πηγῶν  
 τ. ὕ. ἐλ. κ. ἄ. δ. σκιαζομένων.

τοῦ βεύματος ἀρχήν. — \* τῶν ὑπὸ ἐλαιῶν καὶ ἄλλων δένδρων  
σκιαζομένων. — ἐχώμισεν.

26. M. Κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ᾱ γίνεται Ἀμφιτρωνιάδας  
διὰ τὸ μέτρον. τὸ γὰρ ἀκόλουθον Ἀμφιτρωνιάδας ἐστίν.

gl. 26. \* † ὁ υἶδς τοῦ Ἀμφιτρώωνος Ἡρακλῆς. — 27. ἐν- 5  
θύμησιν καὶ μαρτύριον. — 28. \* τοὺς ἐκεῖσε ἄνδρας — † ἤγουν  
τοὺς ἐκεῖ ἄνδρας. — \* πείσας] ἐνταῦθα συναπτέον τὸ λόγῳ.  
— 29. ἐκεῖ γὰρ Ἀπόλλων ἐτιμᾶτο διὰ τὸ τοξικὸν εἶναι τὸ ἔθνος,  
ὥσπερ οὗτος.

30. Germ. Ἔτει] ἢ τῷ ἔτει καὶ ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἢ τῷ 10  
ἔτει καὶ τῷ ἐνδiciaτήματι καὶ τῷ κατοικητηρίῳ.

gl. 30. φιλικά. — τῷ δῆμῳ — \* ἐνδiciaτήματι. — πάντας  
Ἐλλήνας δεχομένῳ.

31. Tr. Ἰσθι ὅτι πᾶν χωρίον τοῖς θεοῖς ἀφιερωμένον, καὶ  
φυλὸν φυτῶν ἧ, ἄλσος καλεῖται, ὡς Ὅμηρος (Il. B 506). 15

Ὀρχηστὸν δ' ἱερόν, Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος.  
οὐ γὰρ Ὀρχηστὸς δένδρεσι κομᾶ, ἀλλ' ἱερός ἐστίν.

gl. 31. ἱερῷ τεμένει. — σκιὰν ἀποτελοῦν τοῖς ἀγωνιζομέ-  
νοις. — 32. \* † κοινόν.

24—32. Th. Τὰν καὶ ἦντινα ἐλαίαν ὁ Ἀμφιτρωνιάδης καὶ 20

3 Schol. Mosch., quod omm. qz i' ξ', in α extra scholiorum ordinem  
ad. v. 26 in marg. adscriptum est. Lemma Ἀμφιτρωνιάδας addunt edd.  
— τοῦ om. α. — ἀμφιτρωνιάδος α. — 4 ἀμφιτρωνιάδος α, ἀμφιτρωνιάδης  
cett. — 10 τότε, et in v. 11 τῷ ante ἐνδ. excidit apud Mommsenium. —  
14 Schol. Tricl. om. z. — 15 φυλὸν μ', φυλῶν φ'. — φυτὸν ξ'. — 16  
ποσιδεῖμιον μ' ante corr. ξ', ποσεδεῖμιον μ' post corr. φ'. — 17 ὀρχιστὸς  
ξ', ὀρχηστὸς φ'. — δένδρων ξ'. — 20 In i' paraphrasis versuum  
24—32 e paraphrasi Thomana et Moschopulea consarcinata est;  
priorem partem paraphrasis Moschopuleæ «ἦντινα quam olivam  
hercules tulit e fontibus istri τῶν σκιερῶν ἤγουν τῶν ἐπὶ δένδρων  
σκιαζομένων ἢ τῶν βαθειῶν μνημόσυνον κάλλιστον ἐσομένην δηλο-  
νότει agonum in olympia. tulit autem eam πείσας τὸν δῆμον



- ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμφιτρύωνος Ἡρακλῆς πείσας ἐν λόγῳ τὸν δῆμον τῶν Ὑπερβορέων τὸν θεράποντα τοῦ Ἀπόλλωνος, ἥτοι τοὺς ἐκεῖ ὄντας ἄνδρας καὶ τὸν Ἀπόλλωνα τιμῶντας, πιστὰ φρονέων αὐτοῖς, ἥτοι φίλος ὢν αὐτοῖς καὶ οὐ διὰ μάχης ἰὼν, ταύτην τὴν
- 5 ἐλαίαν ἔνεικε καὶ ἐκόμισεν ἀπὸ τῶν σκιερῶν πηγῶν τοῦ Ἰστροῦ, κάλλιστον (27) μνήμα καὶ ἐνθύμησιν καὶ μαρτύριον τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγώνων· ἐκ γὰρ τοῦ κοτίνου ὁ Ὀλυμπιονίκης δηλοῦται· καὶ φύτευμα σκιαρὸν τῷ πανδόκῳ καὶ πάντας δεχομένῳ τοὺς Ἑλληνας αἰτεῖ καὶ ἐνδιατῆματι, τῷ ἄλσει (31) τοῦ Διὸς ἥτοι τῷ τῷ
- 10 Διὶ ἀφιερωμένῳ, λέγῳ δὲ τῷ ἐν Ὀλυμπίᾳ τόπῳ, καὶ ξυνὸν καὶ κοινὸν στέφανον ἀρετῶν τοῖς ἀνθρώποις, ἥγουν δι' οὗ πάντες οἱ νικῶντες στεφανοῦνται. ἄλλος δὲ οὐ μόνον ὁ κατάφυτος

τῶν ὑπερβορέων» altera pars paraphrasis Thomanae inde ab: «hic il est hercules πιστὰ φρονέων αὐτοῖς ἥγουν amicus ens eis καὶ οὐ διὰ μάχης ἰὼν petiit hanc olivam καὶ φύτευμα σκιερὸν» etc. sequitur. — In ceteris codd. mixtis excepto z, in quo totum scholium deest, et in edd. paraphrasis Thomana e sententia Triclinii hoc modo immutata est: Τὴν καὶ — Ἀπόλλωνα τιμῶντας — ἔνεικε, καὶ ἐκόμισεν (ἐκόσμησεν ξ') ἀπὸ τῶν σκιαρῶν πηγῶν (περσῶν ξ') τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰστροῦ κάλλιστον μνήμα καὶ ἐνθύμησιν καὶ μαρτύριον (z. μ. om. μ') τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ (Ὀλυπία φ') ἀγώνων. ἐκ γὰρ τοῦ κοτίνου Ὀλυμπιονίκης (— νίκας μ' ξ') δηλοῦται (δουλοῦται ξ', δουλοῦται μ'). οὗτος, ἥγουν ὁ Ἡρακλῆς, πιστὰ φρονέων αὐτοῖς, ἥτοι φίλος ὢν αὐτοῖς καὶ οὐ διὰ μάχης (μάχην ξ') ἰὼν, ἤτησε (ἔκτησε ξ') ταύτην, δηλονότι τὴν ἐλαίαν καὶ φύτευμα σκιερὸν (σκιαρὸν μ' φ') τῷ πανδόκῳ καὶ πάντας δεχομένῳ Ἑλληνας (καὶ add. ξ') ἄλσει τοῦ Διὸς, ἥτοι etc. — σύνταξις μ' in marg., φ' et Boeckh in textu. — Τὴν ποτε est lemma in μ' φ' ξ'. — τάν — Ἡρακλῆς] ἥτινα ἐλαίαν ὁ ἀμφιτρύωνος Ἡρακλῆς Α. — Post τάν in Γ supra lineam ποτε additum est.

1 ὁ Ἡρακλῆς edd. — ἐν λόγῳ ex ΓΑ addidi. — 3 καὶ τὸν ΓΑ τοὺς τὸν cett. — 5 τοῦ οἴστρου Α. — 7 τοῦ om. Γ. — 8 τοὺς om. Γ. — 9 αἱτοὶ καὶ Γ, αἰτεῖ δὲ καὶ Α. — ἥγουν Γ. — 10 τεμένει post ἀφιερ. deleui cum ΓΑ. — 11 ἀρετῶν ΓΑ, ἀρετῆς cett. — 12 κατάφυτος μ'.

τόπος, ἀλλὰ καὶ ὁ τοῖς θεοῖς ἀνακείμενος καταχρηστικῶς· ἐπειδὴ καὶ πάντες οἱ κατὰφυτοὶ χῶροι τοῖς θεοῖς ἀνεντίθεντο.

Μ. Ἦντινα, ἤγουν τὴν ἐλαίαν, ὁ Ἑρακλῆς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμφιτρώωνος ἤνεγκε ποτὲ ἀπὸ τῶν πηγῶν τοῦ Ἰστροῦ τοῦ ποταμοῦ τῶν σκιερῶν, ἤγουν τῶν ὑπὸ δένδρων σκιαζομένων, ἤγουν τῶν βαθειῶν, μνημόσυνον (27) κάλλιστον ἐσομένην δηλονότι τῶν ἀγώνων τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ. ἤνεγκε δὲ αὐτὴν πείσας τὸν δῆμον τῶν Ὑπερβορέων, τουτέστι τὸν ἐν τοῖς Ὑπερβορείοις, ἔνθα ἦσαν αἱ ἐλαῖαι, τὸν θεράποντα τοῦ Ἀπόλλωνος. ὅστις, ἤγουν ὁ Ἑρακλῆς, πιστά, τουτέστι φιλικὰ φρονῶν αὐτοῖς, ἤτησε χάριν τοῦ ἄλσους (31) τοῦ Διός, ἤγουν τοῦ ἀνατεθειμένου τόπου τῷ Διὶ τοῦ παντοδαποῦς ἀνθρώπους ὑποδεχομένου, φύτευμά τε σκιᾶς ποιητικὸν κοινὸν τοῖς ἀνθρώποις καὶ στέφανον τῆς ἀρετῆς τῶν νικούντων ἐν τῷ ἀγῶνι. φύτευμα δὲ λέγει καὶ στέφανον τὴν ἐλαίαν ὡς φυτευθισομένην καὶ εἰς στεφάνους συντελέσουσαν, ταῦτό λέγων ὥσπερ εἰ ἔλεγεν· ἤτησε τὴν ἐλαίαν χάριν τοῦ ἄλσους τοῦ Διός, ἵνα ποιήσῃ αὐτοῖς ἐν αὐτῷ φυτεῖαν σκιᾶς ποιητικὴν κοινήν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ χρήσεται αὐτῇ καὶ εἰς στεφάνους τῆς ἀρετῆς τῶν νικούντων ἐν τῷ ἀγῶνι.

1 καὶ omm. edd. — 2 ἀνεντίθετο ξ'. — 3 ἤγουν] καὶ z. — 3. 4 τρώωνος z. — 4 πηγῶν om. z. — τοῦ ante Ἰστρον om. φ'. — 5 σκιερῶν ξ'. — τῶν om. ξ'. — ὑπὸ τῶν δ. ξ'. — σκιαζομένην z. — ἢ ι' ξ' φ'. — 7 Ὀλυμπίοις z. — πείσας om. q in spatio. — 8. 9 τουτέστι — Ἀπόλλωνος om. ι'. — 8 τὸν ἐν τοῖς] τῶν ξ'. — 9 Ante ὅστις lemma ὅγε πιστὰ φρονέων est in ι' μ' ξ' φ' ; — σύνταξις φ' in marg., Boeckh in textu. — 10 ὁ om. φ'. — πιστά — αὐτοῖς om. ι'. — 11 ἤγουν] ἢ z, om. ξ'. — ἀνατεθειμένου ξ'. — 12 δεχομένου φ'. — φύτευμά τε om. z. — 13 στέφανοι z. — 15 συντελοῦσαν ξ'. — 16 ταυτὸ codd. et edd. — ὥσπερ ξ'. — εἰ om. z. — 17 ποιήσει ξ'. — ἐν αὐτῷ αὐτοῖς ι'. — αὐτοῖς] αὐτῆς a z. — σκειᾶς ξ'. — 18 χρήσεται ι' μ' φ' et edd. ante Boeckhium. — αὐτῇ ξ'. — 19 στ. τὲ τῆς z.



33. Th. Τὸ αὐτῷ μὴ μόνον πρὸς τὸ ἀγισθέντων, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ πατρὶ συναπτεόν, ἢ ἢ τῷ πατρὶ αὐτῷ καὶ αὐτοῦ.

gl. 33. τότε. — τῷ Ἡρακλεῖ. — 34. αὐτοῦ, τῷ Διί. — τελεσθέντων, θυσιασθέντων καὶ ἐναγίσματα λαβόντων. — 35. πο-  
 5 ταπή; πανσέληνος. — † ἡ πανσέληνος· ἐν γὰρ τῇ ἐκκαιδεκάτῃ  
 ὁ Ὀλυμπιακὸς τελεῖται. — χρυσὸν ἄρμα ἔχουσα. — 36. ἦτοι τὸ  
 ἐαυτῆς φῶς. — ἀντέλαμψε. — σελήνῃ.

33—36. Th. Ἡρακλῆς πρὸ τοῦ τὴν ἐλαίαν ἐξ Ὑπερβο-  
 ρέων ἐννοχέειν μίαν Ὀλυμπιάδα τετέλεκεν· ἐτελεῖτο δὲ ἡ  
 10 Ὀλυμπιακὴ πανήγυρις ἐν πανσελήνῳ. τότε γὰρ ἐστι λύσις τοῦ  
 ἀντικειμένου. εἶπε γὰρ ἄν τις αὐτῷ· τίνος χάριν τὴν ἐλαίαν  
 ἐκόμισεν; ἥδη γὰρ καὶ τότε τῶν βωμῶν τῷ πατρί, ἦτοι τῷ Διί,  
 ἀγισθέντων καὶ τελεσθέντων καὶ ἐναγίσματα λαβόντων, αὐτῷ  
 καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἡρακλέους ἡ χρυσάρματος μῆνη καὶ σελήνῃ  
 15 ἀντέφλεξε καὶ ἀντέλαμψεν ὅλον ὀφθαλμὸν τῆς ἐσπέρας, πο-  
 ταπή; διχόμηνις καὶ πανσέληνος. ὅτε δὲ ἐστὶν ἡ σελήνῃ πανσέ-  
 ληνος, δόξα κόπτει τὸν μῆνα· ἐν γὰρ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ  
 μηνὸς τοῦτο γίνεται. ὥσπερ δὲ φαμεν, ἡ λαμπὰς ἐν νυχτὶ φῶς  
 ἀστράπτει, οὕτω καὶ τό· ἀντέφλεξεν ὅλον ὀφθαλμὸν τῆς ἐσπέ-

1 Notula Thomana in Γ extra scholiorum ordinem in margine legitur, in Δ et Ξ (in quo a miniatore scripta est) inter glossas, in codd. mixtis inter scholia recepta est, in z omnino deest. — Lemma αὐτῷ extat in ι' et edd. — τοῦτο δὲ τὸ αὐτῷ Δ. — τῷ αὐτῷ Ξ. — ἀγισθέντων Γ ι' Ξ. — 1 et 2 αὐτῷ est in ΓΔ ι'. — 2 πρὸς τῷ π. ι' Ξ et φ' ante corr. — καὶ om. Δ. — 8 Hoc scholium om. z. — Ἡρακλῆς — Ὑπερβ. om. ι'. — 10 ὀλυμπία καὶ ἡ πανήγ. Ξ. — τὸ δὲ Γ ι' Ξ. — 11 ἀντικειμένον ΓΔ, ἀντιπίπτοντος cett. — 12 ἐκόμισε; φησὶ γοῦν (φησὶν οὖν Ξ). ἥδη codd. et edd. ΓΔ exceptis. — ἔχουν ι'. — ἦτοι τῷ Διί om. Ξ. — 13 ἀγισθ. Γ. — 14 καὶ ἡ σελήνῃ Γ, om. ι'. — 15 ἀντέλαμψεν Ξ. — 16 διχόμηνῃ Ξ. — 17 τεσσαρεσκαιδ. μ' φ'. — 18 ὥσπερ δὲ φαμεν ΓΔ ι', δὲ omm. cett. — 19 τὸν post ὅλον add. edd. — 19 — p. 159, 2 τῆς ἐσπέρας — ὀφθαλμὸν om. Γ.

ρας, τουτέστι διαφανῇ τὴν ἐσπέραν τῷ οικείῳ φωτὶ ἐποίησε. τὸ  
ὁ φθαλμὸν λέγει, ἐπειδὴ τὸ τῆς σελήνης φῶς τοὺς ἐν νυκτὶ  
πορευομένους βλέπειν ποιεῖ καὶ ἀπροσκόπτως τὴν πορείαν  
ἐργάζεσθαι. μὴ λάβῃς δὲ πρὸς τὸ διχομήνεις τὸ οὐσα ἔξωθεν.  
ὁ δὲ διχομήνως εἰπεῖν, διχομήνεις εἶπε πρὸς τὸ μήνη. 5  
λέγεται δὲ μήνη, διότι τοὺς μῆνας αὕτη ἐργάζεται.

gl. 37. ἀληθῇ καὶ ἀπροσώποληπτον. — 38. ἤγουν τὸ κατὰ  
πέντε χρόνους γίνεσθαι. — ὁμοῦ.

39. Germ. *Zaθέοις*] τοῖς ἄγαν θείοις.

gl. 39. ἔταξεν ὁ Ἑρακλῆς. — τοῖς θείοις ἢ τοῖς θαυμα- 10  
στοῖς διὰ τοὺς ἀγῶνας. — \* † Ἀλφειοῦ γὰρ χρημηνοὶ ὁ τῶν  
Ὀλυμπίων τόπος.

33—39. M. Ἡδὴ γὰρ αὐτῷ] ἥδη γὰρ ὑπ' αὐτοῦ, ἤγουν  
τοῦ Ἑρακλέους, τοῦ βωμοῦ μὲν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἀγ-  
σθέντος, τουτέστι δι' ἐναγισμάτων σεβασθέντος, ἢ πανσέληνος 15  
σελήνη ἢ χρυσάρματος ὀλόκληρον τὸν ἑαυτῆς ὀφθαλμὸν ἀντέ-  
φλεξεν ἐπὶ τῆς ἐσπέρας, ἀντὶ τοῦ δευκότος τοῦ ἡλίου αὕτη  
τὸν ἑαυτῆς ὀφθαλμὸν λαμπρῶς ἀντέδρακε. λέγεται δὲ ὁ λόγος

1 τὴν ἐσπ. τ. οἰκ. φωτὶ ex *Δι'* addidi. — 2 σελήνης *ΓΔι'*  
νυκτός cett. — 3 ἀπροσκόπτως *ξ' φ'*. — τὴν τρίαν *ξ'*. — 4 δὲ ex  
*ΓΔι'* addidi. — εἰς τὸ δ. *Γ*. — 5 διχομήνως *ΓΔι' μ' φ'*, διχομήνης  
*ξ'*, διχομήνος edd. — 6 μήνη om. *Γ*. — αὕτη *ΓΔι'*, αὐτὸν *μ' ξ'*,  
αὐτὸν *φ'*, αὐτὴ edd. — Post *ἐργ.* in codd. mixtis et edd. *μειον-*  
*μένη καὶ πάλιν νεομένη* additur. — 9 Delevi δὲ post *ζαθέοις*. — 13  
Lemma omm. edd. — σύνταξις *φ'* in marg., *μ'* in textu. — *ἰπ'* om.  
*μ'*. — 14 Ἑρακλέος pro Ἑρακλέους ex *a* est. — ἡρ. αὐτοῦ τοῦ β.  
*μ'*. — βωμοῦ μὲν] βωμὸν *q*, θωμοῦ μὲν *z*. — τοῖ post αὐτοῦ om. *q*. —  
τοῦ Διός om. *ξ'*. — 14. 15 ἀγισθ. *qz*, ἀγιαθ. *ξ'*. — 15 διεναγισμ.  
*q*, διὰ ἐναγισμ. *ι'*. — σεβ. ἱπανσέλ. *q*. — 16 λαμπρῶς post ὀφθ. add.  
edd. — 16—18 ἀντέφλ. — ὀφθ. omm. *μ' ξ' φ'*. — 17 τοῦ ante ἡλ.  
om. *a*. — αὐτῇ] αὐτοῦ *z*. — 18 δὲ om. *q*.



ἀντιστρόφως ἀντὶ τοῦ, ἤδη γὰρ τῆς πανσελήνου σελήνης τῆς χρυσαρμάτου ὁλόκληρον τὸν ἑαυτῆς ὀφθαλμὸν ἀντιφλεξιάσης ἐπὶ τῆς ἐσπέρας, ὁ βωμὸς μὲν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τουτέστι τοῦ Ἡρακλέος, δι' ἐναγ' ἡμάτων ὑπ' αὐτοῦ ἐτιμῆθη· μετὰ γὰρ τὴν  
 5 πανσελήνον αἱ θυσίαι ἐπὶ τῷ βωμῷ, φασίν, ἐτελοῦντο. καὶ με-  
 γάλων ἀγώνων ἀγνὴν κρίσιν, ἔχουν ἀδωροδόκητον ἀπροσωπό-  
 ληπτον, καὶ πενταετηρίδα ἅμα κατέστησεν, αὐτὸς δηλονότι ὁ  
 Ἡρακλῆς, ἐπὶ τοῖς κρημνοῖς τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ τοῖς ἄγαν  
 θείοις.

10 gl. 40. τοῦτο τὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ μὲν ἔχει τὴν δύναμιν. —  
 θάλλοντα εἶχε. — 41. \*\* ὁ τόπος. — δρόμοις. — τοῖ πλησίον  
 τοῦ Κρονίου λόφου κειμένον. — 42. \* † τῶν δένδρων.

43. Th. Ἀπορήσειεν ἂν τις ἐνταῦθα, πῶς τὸ κῆπος λέγει  
 μὴ ὄντων δένδρων· καὶ φαμεν, ὥσπερ ἄνω εἰρήκει τὸν αὐτὸν  
 15 τοῦτον τόπον ἄλσος, οὕτω καὶ τοῦτο· ἢ τοῦτον λέγει Πίνδαρος  
 ὡς πρὸς τὸν καιρὸν αὐτοῦ. ἢ ἐπειδὴ κᾶπος καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ  
 φάτνη λέγεται· ἔτρεχον δὲ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ οἱ ἵπποι κᾶπος  
 ἀποτελοῦντες ἐκ τῶν μυκτῆρων· λόγον ἂν ἔχοι λέγειν καὶ τὸν  
 τόπον κᾶπος ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ συμβαίνοντος. κρεῖττον δὲ ἐστὶ  
 20 τὸ πρῶτον.

gl. 43. \* ταχείαις· — † ταχείαις, σφοδραῖς. — 44. ἵπο-

1 ἀντὶ τοῦ omm. μ' ξ' φ'. — 4 Ἡρακλέος ex a est pro Ἡρα-  
 κλέους. — 5 ἐπὶ] ἐπὶ q, om. ξ'. — 6 ἀγών z, om. a. — ἀγνὴν q.  
 — 7 ὁ om. ι'. — 8 τοῦ om. z. — τοῦ ποταμοῦ α' μ' φ', om. ι'. —  
 13 Scholium Thomanum om. z. — ἀπορήσειε δ' ἂν ξ'. — 14 φ.  
 δι' ὥσπερ ξ'. — 15 τόπον om. Γ. — ἢ τοῦτο ι', ἢ τοῦτο· ἢ τοῦτο  
 φ'. — κῆπον post τοῦτον add. edd. — 16 αὐτοῦ (sic) ι', αὐτοῦ ΓΑ  
 μ' ξ' φ', et edd. ante Beckium. — καὶ τὸ πνεῦμα ex ΓΑ addidi. —  
 17 τούτῳ om. Γ. — κᾶπος ξ' et Bæckh. — 18—20 λόγον — πρῶτον  
 omm. edd. ante Bæckhium. — 18 λόγων Α. — ἔχει ι'. — Ante  
 τὸν delevi αὐτὸν cum ΓΑ. — τὸν om. φ'. — 19 κᾶπος ξ'. — δὲ  
 ἔστι μ'.

καῖσθαι καὶ δουλεύειν ὡς καὶ βλάβην ἐντεῦθεν τοῖς τῶν ἀγωνι-  
ζομένων ἐγγίνεσθαι σώμασιν.

42—44. Germ. Ἐδοξεν αὐτῷ ὁ κῆπος τούτων ὑπάρχων  
γυμνὸς ὑπακούμεν καὶ ὑποτάσσεσθαι καὶ καταλάμπεσθαι ταῖς  
ὀξεῖαις ἀρχαῖς τοῦ ἡλίου. 5

gl. 45. οἷν. — \*\* γῆν. — ἔρχεσθαι. — ἐκίνει. — 46. τὴν  
ἐν τῷ Ἰστροφ. — \*\* Ἰστριανὴν γράφε διὰ τὸ μέτρον, ἐν οἰκείον  
ἢ τὸ κοῖλον τῷ τῶν ἐτέρων ἐπιδῶν. — \* τὸν Ἡρακλέα. — ἐν  
τῷ Ἰστροφ ἦτοι ἐν Ὑπερβορέοις. — 47. ἡ ἱππική Ἀρτεμις. \* ἐν-  
ταῦθα γὰρ ναὸς αὐτῆς, οὗ καὶ Ἰφιγένεια ὑπὲρ αὐτῆς ἀρπαγεῖσα 10  
κεκόμσται. — 48. \*\* ἐδεξιάσατο αὐτόν. — ἐξοχῶν καὶ χρημῶν.  
— 49. πολυστρόφων καὶ κοίλων. \* οἰκείως δὲ ἔχει τὸ μυχῶν  
πρὸς τὸ δειρῶν. ἔνθα γὰρ ὄρη, καὶ φάραγγες καὶ χρημνοί.

50. Th. Εἰκότως εἶπε τὸ ἀγγεῖλαις· διὰ γὰρ μηνύματος  
ἐπέταττεν αὐτῷ τοὺς ἄθλους τελεῖν· ἐδεδίει γὰρ αὐτόν αὐτο- 15  
προσώπως θεᾶσθαι.

gl. 50. \* ὀπηγία. — \* † αὐτόν τὸν Ἡρακλέα. — ἐν  
μηνύμασι. \*\* δι' ἀγγέλων γὰρ αὐτῷ προσέταττεν.

51. Th. Ὅτε Ἀλκμήνη τοῦτον ἐνεχυρόναι καὶ ἡ Εὐρυσθέως

3 Ante Ἐδοξεν deleui ἢ οὕτως. — 10 Glossa Thomana inde ab  
ἐνταῦθα ναὸς (om. γὰρ) praemisso lemmate ἔνθα Λατοῦς in codd.  
mixtis (excepto z) et edd. scholiorum corpori inserta est. — αὐτῆς om.  
μ'. — ὑπὲρ αὐτοῦ μ' ξ' φ', ἐπὶ αὐτῷ edd. ante Beckium. — ἀρπασθεῖσα  
Γ. — 12 Glossa Thomana in ι' μ' ξ' φ' et edd. (om. δέ) inter scholia  
legitur. — 13 ἐκὶ post φάραγγες add. Α. — 14 Scholium ad v. 50  
om. z, in ξ' a miniatore in marg. additum est. — εἰκ. δὲ εἶπε Α. —  
εἶπεν (om. τὸ — μηνύμ.) ι'. — γὰρ om. Γ. — μηνύματος Γ Α, μηνυμά-  
τωι cett. — 15 ἀέθλους ι'. — 16 θεάσασθαι ξ'. — 19 ἱστορία περὶ τῆς  
γεννήσεως Ἡρακλέους καὶ Εὐρυσθέως (καὶ εὐρ. om. z) z ι' μ' in marg.,  
φ' Boeckh in textu, ἱστορία cett. edd. in textu. — Lemma Ἀνάγκα πατρό-  
θεν (πρόσθεν z et edd. ante Heynium) est in codd. mixtis et edd. —  
19 ἡ post ὅτε add. Α μ'. — τοῦτον Γ Α, τὸν Ἡρακλέα cett. — ἐνε-  
χυρόναι Γ, ἐνχοφόρει edd. — 19. 1 καὶ — Εὐρυσθέα omm. edd.



ἤτηρ τὸν Εὐρουσθέα, φασὶ τὴν Ἥραν φθονοῦσαν Ἀλκμήνῃ διὰ  
 τὰς τοῦ Διὸς σποράς, ἐλθοῦσαν πρὸς Δία αἰτῆσαι αὐτὸν παρα-  
 σκευάσαι τὸν πρῶτον τεχθῆσεσθαι μέλλοντα χύριον ἔσσεσθαι  
 τοῦ ὕστερον. κατανέουσantos οὖν τοῦ Διὸς Ἥραν ἐν τάχει ποι-  
 5 ῶσαι τὴν Εὐρουσθέως γονήν. λέγει οὖν τὴν τοῦ Διὸς πρὸς Ἥραν  
 κατάνευσιν ἀνάγκην. ὕστερον δὲ Ἡρακλῆς ὑπὸ Ἥρας μανείας  
 ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλωνα καὶ χρώμενος αὐτῷ περὶ τῆς νόσου,  
 ἤκουσε παρ' αὐτοῦ μὴ ἂν πεπαῦσθαι τῆς νόσου, εἰ μὴ  
 προσελθόντα τῷ Εὐρουσθεῖ ποιεῖν, ὅσα ἂν ἐκεῖνος κελεύῃ. Ταῦ-  
 10 γέτα δὲ ἡ Ἀτλαντος θυγάτηρ ὑπὸ Διὸς ἐρασθεῖσα μετεβλήθη  
 εἰς ἔλαφον ὑπ' Ἀρτέμιδος καὶ οὕτω τὸν γάμον ἐξέφυγεν, ὕστε-  
 ρον δὲ ὑπ' αὐτῆς πάλιν ἐπανῆλθεν εἰς ἄνθρωπον. τούτων οὖν  
 ἀμειβομένη τῇ Ἀρτέμιδι ἔλαφον ἀνατίθησιν αὐτῇ χρυσῶ κεκο-  
 σμημένην τὰ κέρατα, ἐν οἷς ἐπέγραψε· Ταῦγέτα ταύτην ἀφαιροῖ  
 15 Ἀρτέμιδι· ἣν ἀγαγεῖν ὑπ' Εὐρουσθέως Ἡρακλῆς ἐπετάχθη· ὁθεν

1 τότε ante φασὶ est in codd. mixtis et edd. — φασὶν (om. τὴν)  
 ξ'. — ἀλκμήνην z ξ' φ'. — 2 ἐλθοῦσα z μ' φ'. — πρ. τὸν διά codd.  
 mixti et edd. — 2. 3 παρασκευάσαι A. — 3 πρῶτως Γ. — 4 τεχθη-  
 σομένου post ὕστερον add. codd. mixti et edd. — 5 τὴν (τὸν A)  
 εὐρουσθέως (-σθέος A) γονήν ΓA, τὸν εὐρουσθέα γεννηθῆναι cett.  
 — 7 ἀπόλλω z φ'. — 8 πεπαύσεσθαι ed. Bæekh. — 9 Inde  
 a voce Ταῦγέτα novum scholium incipiunt codd. mixti et edd.  
 — Ἱστορία, ὡς ἀντετέθη in z, ἱστορία, ὅπως ἀντετέθη (ἐτέθη Bæekh)  
 ἡ χρυσόκερως ἔλαφος τῇ Ἀρτέμιδι in μ' φ' ed. Bæekh, ἱστορία in edd.  
 ante Bæekhium huic scholio præmissum est. — Lemma Ἄν (ἦν ξ', ἂν  
 z) ποτε ταῦγέτα est in codd. mixtis et edd. ante Beckium. — Ταῦ-  
 γέτα ΓA, Ταῦγέτη cett. — 10 δὲ ex ΓA addidi. — ἡ τοῦ ἄτλ. z φ'.  
 — 12 ἐπανῆλθεν om. Γ. — 13 αὐτῇ ξ'. — 13. 14 κεκοσμημένη ξ'. —  
 14 ἐπέγραψεν ι' ξ'. — ἀνέγχετ ξ', ταῦγέτη cett. codd. mixti et  
 edd. — 15 εὐρουσθέος μ'. — ἐπετάχθη ξ'.

διώκων αὐτὴν μέχρις Ἰπερβορέων ἀφίκτο, ἀφ' οὗ τὴν ἐλαίαν εἰς Ὀλυμπίαν ἤγαγε. τὸ δὲ ἀντιθεῖσα (54) ἢ ἀνατιθεῖσα κατὰ συγκατάν, ἢ ἀνθ' αὐτῆς θεῖσα.

gl. 51. \*\* ρυσθόος] διὰ τὸ μέτρον τὸ κοινὸν ἐτέθη. — ἡ ὑπερπέζεν. — ἢ ἀπὸ τοῦ Διός. — 52. \*\* χρυσὰ κέρατα ἔχουσαν. — \*\* χορίσοντα. — 53. ἔλαφον. — ἢ θυγάτηρ Ἀτλαντος.

54. Tr. Ὀρθωσία ἢ Ἀρτεμις παρὰ τὸ Ὀρθώσιον, ὅπερ ἐστὶν ὄρος Ἀρκαδικόν. ἔστι δὲ καὶ Ὀρθιον ὄρος Ἀρκადίας, ἀφ' οὗ καὶ ἡ θεὸς Ὀρθις καὶ Ὀρθωσία καλεῖται. ἢ ἡ ὀρθοῦσα τὰς γυναικας καὶ εἰς σωτηρίαν ἐκ τῶν τοκετῶν ἄγουσα. 10

gl. 54. \* τῇ ἐν Ὀρθωσίῳ ὄρει Ἀρκადίας τιμωρὲν Ἀρτέμιδι· ἢ τῇ ὀρθοῦσῃ τὰς γυναικας ἐν τῷ τοκετῷ· ἔφορος γὰρ λοχείας· — \*\* τῇ Ἀρτέμιδι δηλονότι. — \*\* αὐτὴν δηλονότι.

42—54. M. Τούτων, ἵγουν τῶν δένδρων, γυμνὸς ὢν ὁ κῆπος, τουτέστιν ὁ μετέωρος τόπος καὶ ὑπὸ τῶν ἀνέμων κατα- 15 πνεόμενος, ἔδοξεν αὐτῷ, τῷ Ἡρακλεῖ δηλονότι, ὑπακούειν ταῖς ὀξείαις αὐγαῖς τοῦ ἡλίου, ἀντὶ τοῦ εἰς πεῖραν ἔρχεσθαι τῶν σφοδρῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου. τότε δὲ (45) ἐφρόντιζεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ αὐτός, πορεύεσθαι εἰς τὴν γῆν τὴν περὶ τὸν Ἰστρον τὸν ποταμόν. ἔνθα (46) ἢ θυγάτηρ τῆς 20

1 ἀφίκται ι'. — ἀφ' οὗ ι'. — 2 ἢ ἵγουν edd. — 3 ἢ ἵγουν edd. — τιθεῖσα edd. — 7—10 om. z; in ι' pro eis: «est autem et orthios mons Arcadiae a quo Diana orthosia et orthis vocatur» glossae Thomanae de eadem voce subnexum est. — 7 Ὀρθωσία est lemma in ξ'. — 9 ὀρθις μ'. — ἢ ἵγουν edd. — ἢ om. ξ'. — 11 Glossa Thomana in ι' μ' ξ' φ' edd. scholiorum corpori inserta et scholio Tricliniano ad v 54 praemissa est. — 13 λοχείας ξ', λογχείας μ' φ'. — 16 ἔδοξαν z. — 17 τοῦ om. ι'. — 17. 18 ἀντὶ — ἡλίου omm. z μ' ξ' φ'. — 18. 19 ἐφρόντιζες καὶ ἡ ψ. ἐκείνου z. — 19 αὐτός] ἐκεῖνος z. — τὴν om. μ'. — 20 τὸν ante ποτ. ex aq addidi. — Ante ἔνθα lemma ἔνθα Λατοῦς est in codd. mixtis et edd. — σύνταξις margo μ'.



- Λητούς ἢ Ἀρτεμῖς ἢ ἵπποσά, τουτέστιν ἢ τοὺς ἵππους σοβοῦσα,  
 ἥγουν διεγείρουσα εἰς δρόμον, ἥτοι ἢ ἱππική, ἐδεξιόσατο (48)  
 αὐτὸν ἐλθόντα ἀπὸ τῶν ἐξοχῶν καὶ τῶν μυγῶν, ἥγουν τῶν κατα-  
 δύσεων τῶν πολυστρόφων τῆς Ἀρχαδίας, ὀπνήκα (50) ἀνάγκη  
 5 ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ Διὸς παρεσκεύαζεν αὐτὸν διὰ τῶν  
 προσταγμάτων τοῦ Εὐρυσθέως τῶν δι' ἀγγέλων αὐτῷ προσταττο-  
 μένων δι' ἀγγέλων γάρ, φασί, προσέταττεν αὐτῷ ὁ Εὐρυσθέης,  
 ἃ προσέταττε τὴν ἔλαφον (52) τὴν θήλειαν, τὴν χρυσόχερων  
 ἄξοντα, ἣν ἢ Ταυγέτη ἢ τοῦ Ἀτλαντος θυγάτηρ ἀνατιθεῖσα  
 10 Ἀρτέμιδι τῇ Ὀρθωσίᾳ ἐπέγραψεν ἱερὰν, αὐτῆς δηλονότι.  
 gl. 55. τὴν ἔλαφον. — ζητῶν. \*\* διώκων. — \*\* ἴδε] διὰ  
 τὸ μέτρον. — τὴν ἐν Ὑπερβορείοις. — 56. \*\* πνοαῖς. — ἀνω-  
 τάτω. — 57. \* ψυχροῦ] σὺναπτε τοῦτο πρὸς τὸ πνοαῖς. —  
 τότε. — τὰς ἐκεῖ ἐλαίας. — \* † ἐθαύμαζε. — ἐκεῖ. — 58. τῶν  
 15 δένδρων. — \* † αὐτόν. — ἐπιθυμία.

59. Tr. Δωδεκάγναμπτον] τὸ εἰς γναμπτοὺς ἔχον,  
 ἐπειδὴ καὶ εἰς δρόμους ἐποίει τὸ τέλειον ἄρμα τῶν ἵππων, τὸ  
 δὲ πωλικὸν ἦ.

- gl. 59. \* τὸ εἰς καμπτοὺς ἔχον· ἐπειδὴ καὶ εἰς δρόμους  
 20 ἐποίει τὸ τέλειον ἄρμα. — 61. τὴν τῶν θεοξενίων. —  
 62. \* † εὐμενής. — \* † ἰσοθέοις. — \* † ἔρχεται. — 63. βαθυ-

2 ἥτοι] ἥγουν ἰ'. — 3 ἐλθόντα αὐτὸν edd. — καὶ τῶν μυ-  
 γῶν om. q. — 4 πολυστέρων a. — 4, 5 ἢ ἀνάγκη ἢ ἀπὸ codd. et  
 edd. exceptis aq ξ'. — 5 αὐτῶν Δ. q. — τοῦ om. ἰ'. — 6 πραγμάτων  
 z ξ'. — εὐρυσθέος z μ' φ'. — αὐτοῦ q, omm. z ξ'. — προσταττ.  
 om. ξ'. — 7 ἀγγέλλων q. — γὰρ φησι ξ'. — ἐπέταττεν z. — αὐτοῦ q,  
 αὐτῶν ξ'. — ὁ ex a ἰ' μ' φ' est. — 9 ἀνατιθεῖσα z μ', ἀντεθεῖσα ξ'. —  
 10 τῇ ἀρτ. q z ξ' φ'. — ὀρθωσία q ξ' φ'. — ἀπέργ. q. — αὐτοῖς φ'. —  
 16 Scholium Tricl. om. z; in codd. et edd. (in edd. ante Bæckhium  
 vocula ἦ præmissa) paraphrasi Moschopuleæ vv. 55—67 post verba  
 τεθρίποις περιήχοντο (p. 165, 12) insertum est. — δωδεκάγναμπτον  
 ξ'. — καμπτοὺς ἰ', γναπτὸς ξ'. — 19 γαμπτοὺς Γ.

κόλπου. — διπλοῖς. — Κάστορι καὶ Πολυδεύκει. — 64. τοῦτοις.  
— ἰών] \* εἰς. — ἀπερχόμενος ἡ δὲ ἱστορία ἐν ἀρχῇ τοῦ  
ἐπινικίου ἐρέθη. — † ἀπερχόμενος εἰς Ὀλυμπον. — 65. \* † θαυ-  
μαστόν. — τὸν Ὀλυμπιακόν. — διεξάγειν. — 66. ταχέας. —  
67. ἁρμάτων δρόμου. 5

55—67. M. Ταύτην διώκων εἶδε καὶ ἐκείνην τὴν γῆν τὴν  
τὰς ἐλαίας ἔχουσαν, ὅπισθεν τῶν πνοῶν (56) τοῦ Βορέου τοῦ  
ψυχροῦ, ἤγουν κατὰ τὰ Ὑπερβόρεα μέρη ὅπου σταθεῖς ἐθαύ-  
μαζε τὰ δένδρα, ὧν γλυκὺς ἔρωσ ἔλαβεν αὐτόν, ὥστε φουτεῦσαι  
ἀπ' αὐτῶν δηλονότι, περὶ τὸ τέρμα τοῦ δρόμου τῶν ἵππων τὸ 10  
δωδεκάγναμpton (59), ἤγουν ὁ δωδεκάκις οἱ ἀγωνιζόμενοι  
τεθρίπποις περιήρχοντο. καὶ δὴ (61) εἰς ταύτην τὴν ἑορτήν,  
ἤγουν εἰς τὰ θεοξένια, εὐμενὲς ἔρχεται ὁ Ἡρακλῆς σὺν τοῖς  
δυοῖ παισὶ τῆς Αἰδοῦς τῆς βαθυζώνου, ἤγουν τῆς πολυτελεῖς ζώῃ  
ποτὲ χρωμένης, ἤγουν τῆς πλουσίας· καθὸ λέγεται καὶ βαθὺς 15  
πλουτός ὁ πολὺς ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαθείας ὕλης ἥτοι δασείας·  
τοῖς ἀντιθέοις (62), ἤγουν τοῖς ἰσοθέοις, τουτέστι τοῖς Διοσκού-  
ροις. τοῦτοις γὰρ ἐπέτραπεν, ἤγουν ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ γὰρ τούτων  
ἔδωκεν εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτὸς ἀπερχόμενος, νέμειν, ἤγουν  
διοικεῖν τὸν θαυμαστόν ἀγῶνα, περὶ τε τῆς ἀρετῆς, ἤγουν 20

6 σύνταξις μ' in marg., Boeckh in textu. — Lemma τὰν μεθέ-  
πων est in codd. mixtis et edd., Beckiana et Heyniana exceptis. —  
7 τῶν πνοῶν om. z, πνοῶν τοῦ om. φ'. — 8 ὑπερβόρεια [q] edd.  
— 9 τὰ om. ι'. — δένδρη ξ'. — ἔρωσ αqι' et glossa Mosch., ἕμερος  
z μ' ξ' φ', ἕμερος καὶ ἔρωσ edd. — 10 ἀπ' αὐτῶν ξ'. — 11 δωδεκά-  
γναπτον q z μ'. — 12 τεθρίπποι ξ'. — Post περιήρχοντο lemma καὶ  
νῦν (καὶ νῦν z) ἐς ταύταν (ταύτην z) (ἑορτάν add. Boeckh) est in  
codd. mixtis et ed. Boeckh. — 13 εἰς om. ξ'. — ὁ om. ξ'. —  
14 ἤγουν om. ξ'. — 15 ἤγουν] τουτέστι q. — καθά [ξ] edd. —  
16 ἥτοι δασ. αqι', τουτέστι τῆς δασ. cett. — 17 τοῖς ἀντ. — Διο-  
σκούροις om. ι'. — 18 γὰρ om. ξ'. — ἐπέτραπεν z ξ', ἐπέτραπεν μ'. —  
γὰρ omm. ι' ξ' φ'.



τῆς δυνάμεως, τῆς ἐμπειρίας τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῆς διφρηλασίας, ἥρουν τῆς σπουδαίας κινήσεως τῶν δίφρων, τῆς ῥιμφορμάτου, τουτέστι δι' ἧς ἡ ταχυτῆς τῶν ὁρμάτων δείκνυται.

gl. 67. οὖν. — \* που.

5 68. Th. Ἐμμενίδαι φατρία θήρωνος ἐν Σικελίᾳ. Τηλέμαχος γάρ τις καταλύσας τὴν Φαλάριδος τυραννίδα ἐν Ἀκράγαντι, τὴν βασιλείαν ἐκτέσατο· οὗ παῖς γίνεται Αἰνησίδαμος ὁ θήρωνος πατήρ.

gl. 68. εἰς τοῦτο. — εἰπεῖν. — τοῖς προγόνοις τοῦ θήρωνος. — 69. \*\* καί. — 70. δόξαν. — τῶν καλοὺς ἵππους ἐχόντων. — 71. Κάστορος καὶ Πολυδεύχους. — τῶν ἄλλων. — † πάνυ πλείοσι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. — 72. \* φιλοφροσύναις. — \*\* φιλοφρονητικαῖς. — τοὺς Διοσκούρους. — ἔρχονται. — αἱ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν αὐτῶν ποιοῦσιν. — 73. τηροῦντες. — 15 74. \*\* θεῶν. — \*† ἑορτάς.

71—74. Th. Ὅτι ἐπ' αὐτοὺς τοὺς Διοσκούρους οἱ πρόγονοι τοῦ θήρωνος καὶ αὐτὸς ὁ θήρων οἶχονται καὶ πορεύονται ἐν πλείσταις ἀνθρώπων ξενίαις τραπέζαις, τουτέστιν ὡς οὐδένας ἀνθρώπων θυσίαις καὶ πανηγύρεσιν αὐτοὺς τιμῶσι, φυλάσσοντες καὶ τηροῦντες τὰς τελετὰς καὶ τὰς ἑορτάς τῶν μακάρων ἐν εὐσεβεῖ γνῶμα, τουτέστιν εὐσεβεῖς ὄντες καὶ περὶ τὰς τῶν θεῶν τιμὰς ἀσχολούμενοι.

1 τῆς ante δυν. om. i'. — 3 δεικνύται μ', δεικνυτε ξ'. — 5 Scholium Thomannum om. z. — 6 κατακλίσας ξ'. — 16 Lemma Ὅτι πλείστασι(ν) est in codd. mixtis et edd. — Inter lemma et ὅτι ἐπ' αὐτοὺς in edd. πάνυ πλείοσι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων legitur; confer glossam. — 18 οἰδὲν ἐς ξ'. — 18. 19 ὡς οἰδεῖς τῶν ἀνθρ. ἐστὶ (ἐστὶ τῶν ἀνθρ. φ') θυσ. z φ'. — 19 τιμῶν z. — φυλάσσουσι Γ. — 20 καὶ τηρ. om. i'. — τὰς ἑορτάς καὶ τὰς τελετὰς τ. μ. Γ. — τὰς post καὶ om. i'. — καὶ τὰς τῶν μακ. ἑορτάς//////// ἐν μ'. — 21 γνῶμα ΓΑ, γνῶμη cett. — 22 ἐνασχολούμενοι Γ.

67—74. M. Ἐμὲ δ' οὖν ἡ ψυχὴ διεγείρει· εἰπεῖν, δόξαν  
 ἐλθεῖν τοῖς Ἑμμενίδασι, ἤγουν τῇ πατρὶά τοῦ Θήρωνος, τουτέστι  
 τοῖς Ἀκραγαντίοις καὶ τῷ Θήρωνι, τῶν Τυνδαριδῶν, ἤγουν τῶν  
 Διοσκούρων τῶν εὐέππων, τουτέστι τῶν ἐπὶ καλῶν ἱππῶν ἔχου-  
 μένων, διδόντων αὐτὴν δηλονότι, διότι (71) αὐτοὺς ἐπέρχονται, 5  
 ἤγουν δεξιοῦνται, διὰ τραπέζων ξενοδοχικῶν πάνυ πλειόνων  
 τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἀντὶ τοῦ τῶν τραπέζων, ἃς οἱ ἄλλοι  
 ποιοῦσιν ἀνθρωποι. ἢ οὕτω· διότι αὐτοὺς δεξιοῦνται διὰ πλει-  
 στων τραπέζων πρὸς ἀνθρώπους ξενοδοχικῶν, κατὰ εὐσεβῆ  
 προαίρεσιν φυλάσσοντες, ἤγουν τηροῦντες, τιμῶντες τὰς ἐορτὰς 10  
 τῶν θεῶν.

gl. 75. χρεῖττον τῶν ἄλλων στοιχείων ἐστί. — τῶν ἄλλων  
 κτημάτων. — 76. ἐντιμώτατον.

77. Th. Τὸ δὲ οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα ἀργόν, ἀλλ' Ἀττικόν· καὶ  
 γὰρ καὶ ἐν ἀποδόσει τῶν παραβολῶν τιθέμεν. λέγομεν γάρ· 15  
 ὥσπερ ὁ δεῖνα κακός, οὕτω δὲ καὶ ὁ δεῖνα.

gl. 77. \* πρὸς τὸ ἀκρότατον. — 78. ταῖς αὐτοῦ. — ἐρχό-  
 μενος.

79. Germ. Οἴχοθεν] ἀντὶ τοῦ τῶν ἐκπονημάτων οἰκείων,  
 οὐ τῶν ἐκπάτρουθεν καὶ προγονικῶν. 20

Th. Ἡρακλέος στηλᾶν] ἃς ἐν Γαδείροις ἔστησεν,  
 ὅτε πρὸς ζήτησιν τῶν Γηρυόνη βοῶν ἀφίχτο. ὅτι δὲ οὐκ

1 Paraphrasin Mose . vv. 67—74 om. z. — σύνταξις μ' in marg.,  
 φ' et Beekh in textu. — Lemma ἐμὲ δ' ὦν est in i', ἐμὲ δ' ὦν πα  
 (πα) in μ' ξ' φ', ἐμὲ δ' ὦν πα θυμός in edd. ante Beckium, qui pri-  
 mus omisit lemma. — 2 ταῖς ἐμμ. q. — 3 τῷ om. i'. — 4 τουτέστι  
 omm. μ' ξ' φ'. — 6 ἤγουν om. a. — διὰ τῶν τραπ. q, διατραπαι-  
 ζῶν ξ'. — 6. 7 ξενοδοχ. — τραπ om. ξ'. — 7 τῶν post τοῦ ex a q  
 addidi. — 7. 8 ἄλλοι οὐ π. [μ'] edd. — 8 οὕτως a q i' φ'. —  
 10 ἀναιρέσιν q. — 14—16 ex ΓΑ edidi. — 15 καὶ om. Α. —  
 ἀποδώσει Γ. — γὰρ] δὲ Α. — 19 Ante οἴκ. delevi η. — 21 Lemma  
 om. ΓΑ. — Ἡρακλέους i'. — στηλῶν i', στηλᾶν ξ'. — ἔστησαν ξ'.



ἔστι τούτων ἐπέκεινα ἐλθεῖν, ἢ παροιμία δ' ἡλοῖ τὸ πέρα Γαδί-  
ρων οὐ περατόν.

gl. 79. ἀφ' ἐτέρου καὶ οὐκ ἀπὸ τύχης πατέρων, ὡς ἕτεροι.  
— \* τὸ ἐπέκεινα τῶν στηλῶν. — 80. ἦτοι ἤγνωστον καὶ ἀκατά-  
5 ληπτan.

81. Germ. Κεινὸς εἶην] γράφεται καὶ κείνος ἀντὶ τοῦ  
ἐκεῖνος εἶην διώκων ὁ τῶν δυνατῶν ἐφιέμενος καὶ μὴ ἀδύ-  
νάτων.

gl. 81. \* αὐτὸ τὸ ἐπέκεινα. — \*† μάταιος, εἰ τοῦτο ζή-  
10 ταίην. — \*\* ἄν.

77—81. Th. Ὁ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι ὥσπερ τῶν Ἡρα-  
κλείων στηλῶν οὐκ ἔστιν ἐπέκεινά τι, οὕτω καὶ θήρων εἰς τὸ  
ἀκρότατον τοῦ θαύματος ἰὼν οὐκ ἂν ἔχοι πορρώτέρῳ ἐλθεῖν.  
πάντες γὰρ καὶ σοφοὶ καὶ ἄσοφοι μὴ εἶναι ταύτης ἔτι μεῖζον  
15 εὐδαιμονίαν εἵποιεν, ὥστε καὶ αὐτός, εἰ πλέον τι ζητοίην πρὸς  
τὸν αὐτοῦ ἔπαινον, μάταιος ἂν εἶην.

75—81. M. Εἰ δὲ ἄριστον μὲν ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῶν ἄλλων  
δηλονότι στοιχείων, τῶν κτημάτων δὲ ὁ χρυσὸς ἐστὶν αἰδοίεστυ-

1 ἔστιν ἐπέκεινα τούτων codd. et edd. ΓΑΙ" exceptis. — παρ-  
οιμία, quod in μ' φ' in marg. legitur, in edd. post δηλοῖ insertum est.  
— 1. 2 τὸ π. Γ. οὐ περατόν ΓΑ, τὰ π. Γ. οὐ περατά cett. — 3 ἀφ' —  
ἕτεροι prae-fixo lemmate ἄλλως in edd. paraphrasi Moschopuleæ post τῷ  
γένει αὐτοῦ (p. 169, 5) inserta leguntur. — 11 Hoc scholium in codd.  
mixtis et edd. cum scholio Thom. ad v. 79 coniunctum est. — ὅπερ Α.  
— ὁ δὲ λ. codd. mixti et edd. — ὅτι om. Α. — 11. 12 ἡρακλείων  
μ' ξ'. — 13 ἔχη ι'; ἔχει ξ'. — 14 ἄσοφοι ξ'. — ταύτας z. — 15 ζη-  
τήσει ξ', ζητείην ι'. — 16 μάταιον ξ'. — εἶη Γμ' ξ' et edd. ante  
Beckium. — 17 Lemma εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ est in ξ' et edd.  
ante Beckium, εἰ δ' ἄρ. in ι', εἰ δ' ἄρ. μὲν in cett. codd. mixtis et  
ed. Bæckh. (Beck et Heyne omm. lemma). — σύνταξις ι' in marg.,  
φ' et Bæckh in textu ante lemma, z in textu post lemma. — δ' ἄρ.  
z ξ' φ'. — 18 δηλ. om. z. — δε om. ι'. — αἰδοιαιστάτον ι'.

τον, κτῆμα δηλονότι, ἤγουν τιμώτατον· τὸ γὰρ πλεῖστα αἰδοῦς  
 ἄξιον τιμώτατον πάντως· νῦν γε (77) ὁ Θήρων πρὸς τὴν ἐσχα-  
 τιάν, ἤγουν τὸ ἀκρότατον καταλαυβάνων, ἄπτεται ταῖς οἰκοθεν  
 ἀρεταῖς, (79) τουτέστι ταῖς γνησίαις, ταῖς οἰκείαις τῷ γένει  
 αὐτοῦ, τῶν στηλῶν τοῦ Ἡρακλέους. τοῦτο δέ φησιν, ἐπειδὴ ἐνί- 5  
 κησε τὰ Ὀλύμπια, τὸν κράτιστον ἀγῶνα τῶν ἄλλων. τὸ πόρσω  
 δέ, τουτέστι τὸ πόρρω, ἀντὶ τοῦ τὸ περαιτέρω, ἄβατόν ἐστι καὶ  
 ὑπὸ τῶν σοφῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἀσόφων. οὐ μὲν διώξω, ἤγουν  
 ζητήσω, τουτέστιν ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ οὐκ ἂν ἐδίωξα. κενός,  
 ἤγουν μάταιος εἶην, εἰ ἐζήτησα, τοῦτο δηλονότι. § ἄβατον τὸ μὴ 10  
 πρέπον πατηθῆναι, καὶ ὁ οὐ διήλθέ τις, καὶ ὁ οὐ δύναται τις  
 διελθεῖν, ἤγουν τὸ ἀδιεξήτητον· ἐνταῦθα κατὰ τὸ τρίτον λέγεται  
 σημαίνονμενον.

2 πάντων Beck, Heyne. — γε om. a. — 3 ἀκροτάτων φ. —  
 5 αὐτοῦ. Ἄλλως. Οἰκοθεν· ἀφ' ἐαυτοῦ καὶ οὐκ ἀπὸ τύχης πατέρων,  
 ὡς ἔτεροι (conf. p. 168, 3). Ἡρακλέος στήλων (lemma omm. Beck,  
 Heyne), τῶν στήλων etc. edd. — Ἡρακλέος a pro Ἡρακλέους. —  
 ἐπεὶ z. — 7 τὸ π. ἤγουν α. z. — τὸ α z et Beck, omm. i' μ' ξ' φ' et  
 Heyne, τὰ cett. — ἄβατον bis habet q. — 8 καὶ (om. ὑπὸ τῶν) ἀσ.  
 i'. — μάν z. — 8. 9 ἤγ. οὐ ζ. [q] edd. — 9 τουτέστι (om. ὅσον) z.  
 — κενός ξ', κενός [q] edd. — 10 μ. ἂν εἶην [q] edd. — Hæc inde  
 ab ἄβατον om. z. — 12 κατὰ τοῦ τρίτου a.



Ἐπίνικοι Ὀλυμπιονίκαις.

Ψάμμιδι Καμαριναίῳ ἀπήνῃ. Ὡδὴ δ'.

[Δημητρίου Τρικλινίου]

περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς τοῦ  
5 δ' εἶδους. ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα στροφῆς μιᾶς.

Παλαιόν.

Τοῦ δ' εἶδους ἡ στροφή καὶ ἀντιστροφή κώλων ἐκά-  
στη ἐέ. Τὸ α' προσοδιακὸν ἀνακλόμενον δίμετρον ὑπερκα-  
τάληκτον. ἀνακλόμενον δὲ καλεῖται τὸ μέτρον, ὅτι πολλάκις ἢ  
10 λείπων χρόνος ἐν τινι βάσει ἀναχλᾶται εἰς ἄλλην βάσιν. παίων  
γάρ ἐστι γ' ὁ α' ποὺς ἀντὶ Ἰωνικοῦ τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος, καὶ ὁ  
λείπων χρόνος ἀνεκλάσθη εἰς τελευταίαν τοῦ κώλου συλλαβήν.  
Τὸ β' ἀνάπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ γ' ἰθυφαλλικόν,  
ἥτοι τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τοῦτο δὲ καὶ ἡμιό-  
15 lion λέγεται, ὡς ἔχον τὴν συζυγίαν τῶν ποδῶν καὶ τὸ ἥμισυ  
ταύτης. ἡ τελευταία ἀδιάφορος. Τὸ δ' Ἰωνικὸν τρίμετρον βρα-

Scholium metricum Boeckh ex Vrat. A, Mose. B. edidit; ego cum i' μ' ξ' (in quo errore ante primum Olympiorum carmen legitur) et Vrat. A contuli. — 4. 5 περὶ τῶν τε στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν τοῦ τετάρτου εἶδους est inscriptio in ξ'. — 5 τὸ ῥῆμα om. i'. — 6 Παλαιόν ex μ' et marg. i' addidi. — 7. 8 ἐκάστη om. i'. — 11 ἀντὶ τοῦ i. τοῦ ξ'. — ἀπελ. μ'. — 13 ἰθυφαλικόν codd. — 14 ἥτοι] ἢ i'. — δὲ om. i'. — 15 ἔχον ξ'. — 16 ἡ τελευταίαν ξ'.

χυκατάληκτον ἀπὸ μείζονος, ἢ α' δὲ μακρὰ τοῦ Ἰωνικοῦ διαλύ-  
 εται εἰς β' βραχείας, καὶ γίνεται ὁ ποὺς πεντάσύλλαβος. τοῦτο  
 καὶ ἀναπαιστικόν ἐστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, δίμετρον ἀκατάληκτον.  
 Τὸ ε' Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τῶν ἀρχουσῶν οὐσῶν  
 ἀδιαφόρων, ὡς ἐν τῷ α' Ἰωνικῷ ἀρχομένου ἰάμβου καὶ γι- 5  
 νομένου β' παίωνος, ὁ καὶ Ἑφαιστίων παράτηρε· πολλάκις  
 γὰρ, φησὶν, ἀπὸ βραχείας ὁ μείζων Ἰωνικὸς ἀρχεται τοῖς  
 μετρικοῖς, ὁ δὲ β' ἀπὸ τροχαίου, ὃς οἰκεῖός ἐστι τοῖς Ἰωνικοῖς.  
 τοῦτο καὶ ἰαμβικόν ἐστιν ἐφθήμεμερές ἐκ β' ἀναπαίστου.  
 Τὸ ε' Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ 10  
 ζ' λογαοιδικόν. ἐξ ἀναπαίστων δὲ ἡ δακτύλῳ σύγκειται τοῦτο  
 τὸ μέτρον, ἐνταῦθα δὲ ἐκ σπονδείων, πλὴν τῆς τελευταίας·  
 οἰκεῖοι δὲ καὶ αἱ σπονδαῖοι ἀναπαίστοις. Τὸ η' Φερεκρά-  
 τειον ἀντισπαστικόν. ἐστὶ δ' ὅτε ἐκ σπονδείου ἀρχεται ὁ α'  
 ἀντίσπαστος. πολλάκις δὲ καὶ διτροχαῖος γίνεται. ἐνδέεσι δὲ 15  
 συλλαβῆς πρὸς τὸ τέλειον Φερεκράτειον εἶναι. δίμετρον  
 γὰρ ἐστὶ βραχυκατάληκτον καὶ ἡμιόλιον. Τὸ θ' ἰαμβικὸν ἐφθη-  
 μιμερές. Τὸ ι' ἐπιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον· τῆς  
 γὰρ α' συζυγίας οὐσης ἰαμβικῆς ἢ β' ἐστὶ τροχαϊκή. διὰ τοῦτο  
 ἐπιωνικὸν ὀνομάζεται. Τὸ ια' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, 20  
 τοῦ β' ποδὸς δακτύλου, τοῦ δ' δὲ χορείου. διεκλύθη γὰρ ὁ  
 τροχαῖος εἰς τρίβραχυν. Τὸ ιβ' Ἰωνικὸν ἐξ ἐλάσσονος καὶ  
 μείζονος ἢ διτροχαίου δίμετρον ὑπερχατάληκτον. Τὸ ιγ' Ἰω-  
 νικὸν ἀπὸ μείζονος ἡμιόλιον, ἥτοι δίμετρον βραχυκατάληκτον.  
 τοῦτο καὶ ἀναπαιστικόν ἐστὶ πενθήμεμερές. Τὸ ιδ' Ἰωνικὸν 25

2 πετασὺλλ. μ'. — 8 δὲ ex ι' μ' ξ' addidi. — ἀπὸ τροχαϊκοῦ  
 Vrat. — 9 τοῦτο δὲ καὶ μ'. — ἐστιν om. Vrat — 11 ἀναπαίστων μ'.  
 — 12 πλὴν τῆς] ἢ ι'. — 14 σπονδείων ξ'. — 15 διτροχαῖος ξ'. —  
 ἐνδέεσι mei codd., ἐνδεῖ ed. — 17 τὸ θ' ἰωνικὸν ξ'. — 18 ἐπιωνι-  
 κὸν ξ'. — 19 οὐσης om. μ'. — 20 ἐπιωνικὸν ξ'. — 22 δίβραχυν  
 Vrat. μ'. — 24 ἥγουν ι'.



ἐκ παίωνος β'. ἡ κατακλείς τροχαῖος. Τὸ ε' ἱαμβικὸν πενθήμερες· ἐξῆς δὲ ἐπὶ τῷ τέλει τῶν στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν παράγραφος.

Περὶ τῶν κώλων τῶν ἐπωδῶν.

- 5 Ἡ ἐπὶ τῶν κώλων ιβ'. Τὸ α' ἱωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ β' χοριαμβικὸν δίμετρον κατάληκτικόν· ἡ κατακλείς ἱάμβος, ὡς συγγενής. Τὸ γ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ' προσοδιακὸν ἐξ ἱωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριαμβου καὶ συλλαβῆς, ἥτοι δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ ε'  
10 ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἀπὸ τροχαίων ἀρχόμενον. ὁ α' δὲ τροχαῖός ἐστι τρίβραχυς. Τὸ ε' ἱαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· ὁ β' τρίβραχυς. Τὸ ζ' δακτυλικὸν τρίμετρον καταληκτικόν· κατὰ μονοποδίαν γὰρ μετρεῖται τὰ τοιαῦτα. μετρεῖται δὲ ὡς προσοδιακόν, τοῦ α' χοριαμβίου. Τὸ η' περι-  
15 κόν, διπλοῦς ἱάμβος καὶ διπλοῦς τροχαῖος, ὡς ἐν τῷ α' κώλῳ εἴρηται τῆς στροφῆς τοῦ β' εἶδους. Τὸ θ' τροχαῖον δίμετρον καταληκτικόν, ἥτοι ἐφθήμερες ἱάμβου ἀρχόμενον. δέχεται δὲ καὶ ἱάμβον τὸ τοιοῦτον μέτρον. οἱ δὲ λέγοντες τοῦτο περιδικόν οὐ καλῶς λέγουσι. Τὸ ι' ἱαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον,  
20 τοῦ γ' ποδὸς ἀναπαίστου. Τὸ ια' τροχαῖον δίμετρον ἀκατάληκτον, λυμένου τοῦ α' ποδός, τοῦ δὲ δ' ἱάμβου· ὡς δὲ ἐμοὶ δοκεῖ, προσοδιακόν ἐστι δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διτροχαίου διαλυμένου ἢ μᾶλλον ἐπιτρίτου δ' καὶ χοριαμβίου. ἰστέον δέ, ὅτι οἱ δ' τροχαῖοι ἐπιτρίτον μέτρον χαλοῦνται, ὥσπερ καὶ οἱ γ' ἡμιό-

1 ἐκ] ἀπὸ ξ'. — ἐκ παίωνος — ἱαμβικὸν om. Vrat. — 2 τῶν στρ. μ'. — τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς ι'. — 4 Inscriptionem om. ξ'. — τῆς ἐπωδοῦ ι'. — 5 ἡ] ἐκάστη ξ'. — 6 δίμ. ἐνκατάληκτικόν ξ'. — 9 ἡγουν ι'. — 9. 10 Τὸ ε' — ὑπερκ. om. ξ'. — 15 διπλοῦς (bis) ξ'. — 17 ἡγουν ι'. — δέ om. ι'. — 18 τοιοῦτο ι'. — 19 λέγουσι pro λέγουσιν ι' ξ'. — 24 τροχ. ἐπιτρίμετρον καλ. Vrat.

λιον. Τὸ ἰβ' ἱαμβικὸν διμέτρον βραχυκατάληκτον. ἐξῆς δὲ ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐπφδοῦ κορώνης καὶ παράγραφος.

1. *Th.* Ἐπειδὴ ἡ τοῦ Ψαύμιος νίκη ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐγένετο, τὰ δὲ Ὀλύμπια πρὸς τὸν Δία ἐστίν, εἰκότως νῦν τοῦτον ἐπιβοᾶται. εἰπὼν δέ· ἐλατῆρ ὑπέρτατε βροντᾶς, καὶ πολλὰ διὰ μέσου 5 θεῖς πάλιν ἐπαναλαμβάνει τὸν αὐτοῦ λόγον καὶ φησιν· ἀλλὰ Κρόνου παῖ. ἐκ δὲ τοῦ εἰπεῖν· ἐλατῆρ τῆς βροντῆς, διοικητὴν αὐτὸν τῶν οὐρανίων πάντων φησίν.

*M.* Ἐλατῆρ ὑπέρτατε βροντᾶς] ὡς ἐπὶ ἱππου χοῆται τῷ λόγῳ· ἴσως δὲ οὐχ ἄριμα τοῦ Διὸς βούλεται τὴν βροντὴν 10 ὑποτιθέναι, ἀλλὰ μεταφορικῶς τίθησι τὰ ὀνόματα, ἔνῃ ὁ λόγος οὕτως ὥς Ζεῦ ὑψηλότατε, ἐλατῆρ τῆς βροντῆς τῆς ἀκαμαντόποδος, ἀντὶ τοῦ ὅς κινεῖς τὴν βροντὴν τὴν ἐπὶ πλεῖστον οὐκινουμένην χωρὶς ἀτονίας.

gl. 1. \*\* Τὸ προσοίμιον εὐκτικόν. — διοικητά. — ὕψιστε. 15 — 2. τῆς ταχέως γινομένης.

3. *M.* Τεαὶ γὰρ ὦραι] διὰ μέσου ταῦτα τίθησι κατασκευαστικὰ τῆς ἐπενεχθισομένης ἀξιώσεως· ἃ ἐπεὶ εἶδεν ἐπὶ πολὺ παραταθέντα, ἐπαναλαμβάνει τὸν πρὸς τὸν Δία λόγον,

3 σχόλια τῶν αὐτῶν est inscriptio in Vrat. *z i' μ' φ'.* — Lemma ἐλατῆρ ὑπέρτατε βροντᾶς est in edd. Beckiana et Heyniana exceptis. — Ψαύμιος ex Γ est pro Ψαύμιδος. — 4 πρὸς τὸν Δία ἐστίν ΓΔ, τῷ Διὶ ἀνάκειται cett. — 5 διαμέσου Γ. — 6 θεῖς ΓΔ *z i' μ',* τειθεῖς cett. — ἐπ' ἀναλ. φ'. — αὐτοῦ ΓΔ Vrat. *μ' ξ' φ'* et edd. ante Beckium, αὐτὸν *z i'.* — 6. 7 ἀλλὰ κρ. π. Δ, ἀλλ' ὃ Κρ. π. cett. e Triclinii sententia. — 8 αὐτὸν] αὐτῶν Γ, om. ξ'. — πάντων τῶν οὐρ. Γ. — 9 σύνταξις margo μ'. — Ἄλλως pro lemmate edd. — βροντᾶν ξ. — 10 ἴσος ξ'. — οὐχ' ἔρματα *z.* — βούλεται τοῦ διός *z φ'.* — 11 ὁ om. ξ'. — 12 τῆς βρ. ἐλ. *i'.* — 13 ἐπὶ πλεῖστον Vrat. *ξ' φ',* ἐπὶ τὸ πλεῖστον *q,* ἐπιπλεῖστον cett. — διοικν. ξ'. — 17 τεαί] περὶ *z.* — 17. 18 κατασκευαστικόν Vrat. *z μ' ξ' φ'.* — 18. 19 ἐπὶ πολὺ Vrat. *μ' ξ' φ',* ἐπιπολὺ cett. — 19 παρατιθέντα *q.* — τὸν κρ. τὸν διάλογον *q.*



εἶτα ἀποδίδωσι τὴν ἀξίωσιν. αἱ σαὶ γὰρ ὦραι, ἤγουν αἱ περίοδοι τῶν Ὀλυμπιάδων αἱ σοὶ ἀνατεθειμέναι, ἐλίσσόμεναι, ἤγουν ἐπανακυκλούμεναι, ἔπεμψάν με μετ' ὠδῆς ποικίλων μελῶν φόρμιγγος, μάρτυρα, ἤγουν ἀγγελία, ὑμνητὴν ὑψηλοτάτων ἀγώνων.  
 5 φίλων γὰρ εὖ πρᾶσσόντων, ἀντὶ τοῦ εὐτυγησάντων, νικησάντων, ἔσαναν, ἀντὶ τοῦ ἐτέρφθῃσαν, πρὸς τὴν ἀγγελίαν τὴν γλυκεῖαν οἱ ἀγαθοί.

gl. 3. \* \* ὦ. — ὁ τῶν σῶν Ὀλυμπίων καιρός.

4. Th. Οἱ τὸ ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀντὶ τοῦ μετὰ  
 10 ποικιλοφόρμιγγος λέγοντες καὶ τὴν ὑπὸ ἀντὶ τῆς μετὰ λαμβάνοντες καὶ πρὸς τὸ ἔπεμψαν συνάπτοντες, οὗ μοι δοκοῦσι καλῶς λέγειν. πρὸς γὰρ τὸ μάρτυρα ἔστιν ἡ συνάφεια οὕτω· μάρτυρα ἀέθλων ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδῆς, ἤγουν ὑπὸ τῆς ἐμῆς ποιήσεως δῆλους τοὺς ἄθλους τοῖς ἐξῆς καταστήσοντα.

15 gl. 4. τῆς ποικιλλομένης ὑπὸ κιθάρας. — εὐφημίας. —

5. ἐπανιοῦσαι ἐκ περιόδου. — αὐταὶ γὰρ αἵται τοῦ ἐμοῦ ὕμνου. — 6. κρείττων γὰρ ὁ Ὀλυμπιακὸς τῶν ἄλλων ἀγώνων. — \* μαρτυροῦσι γὰρ οἱ ὕμνοι τοῖς ἐξῆς ἀνθρώποις τὰ πάλαι γινόμενα. πρὸς οὖν τοῦτο καὶ τὸ ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος σὺναπτε.

20 1—6. Germ. 'H σύνταξις αὕτη· ὦ Ζεῦ ὑπέρτατε ἐλατῆρ τῆς βροντῆς τῆς ἀκαμαντόποδος, αἱ τεαὶ γὰρ ὦραι ἐλίσσόμεναι

2 ἐλίσσόμενα ξ'. — ἤγουν] καὶ z (post corr.?). — 3 ἐπανακυκλούμενα ξ'. — 3. 4 φόρμιγγες a. — 6 ἔσαν a φ'. — ἐτέρφθῃσαν q. — πρ. τ. ἀγγ. τ. γλνκ. om. i'. — 9 Scholium ad v. 4 omm. z ξ'. — 11 καὶ πρὸ μ'. — ἔπεμψα ΓΔ Vrat. — 11. 12 δοκεῖ νοῦν ἔχειν Δ. — 12 τὸ — συνάφεια om. μ'. — ἐστὶν Δί', ἔστιν cett. (num omnes?). — σάφεια Δ. — 13 ἀοιδῆς ΓΔ Vrat., ἀοιδᾶς cett. — ἀπὸ ξ'. — 14 καταστήσαντα i', καταστήσονται Vrat. Post καταστ. in [Γ] et cett. sequitur glossa ad v. 6 μαρτυροῦσι — σὺναπτε, quæ tantum in ΓΔ inter glossas legitur. — 18 γενόμενα Δί'. — 20 Post ἡ deleui δὲ voculam. — 21 αἵτε γὰρ ὦραι ἐλίσσ. U, tacite corr. Mommsen.

ἔπεμψαν ἐμὲ μάρτυρα τῶν ὑψηλοτάτων ἀέθλων μετὰ τῆς ἀοιδῆς  
τῆς ποικιλοφόρου γῆρας.

7. Germ. Ξεῖνων δ' εὖ πρᾶσσόντων] καλῶς εἶπεν εὖ  
πρᾶσσόντων, ὅτι τὸ πρᾶσσω λαμβάνεται καὶ ἐπὶ καλῶ καὶ  
κακῶ, ἡγρουν πρᾶσσω τὸ εὐτυχῶ, καὶ πρᾶσσω τὸ δυστυχῶ. διὰ 5  
καὶ εἶπεν εὖ πρᾶσσόντων ἔσαναν, ἀντὶ τοῦ ἐχάρησαν· ἀντὶ τοῦ  
αἰτίου τὸ αἰτιατόν· ἀπὸ τῶν σαινόντων ζώων. αἴτιον γὰρ ἡ χαρὰ  
τοῦ σαίνειν τὰ ζῶα τὰς οὐράς.

gl. 7. τῶν φίλων. — εὐτυχούντων. — ἐχάρησαν. — 8.  
\*\* εὐθύς. — τῆς εὐτυχίας. — 9. πρόσ. — φίλοι. — 10. \*\* ἡγρουν 10  
Ζεῦ. — τὸ ὄρος τῆς Σικελίας. — κατοικεῖς. — \*\* οἰκεῖς. —  
11. βλάβην, κόλασιν. — ὑψηλὴν. — \* † ἑκατὸν κεφαλὰς ἔχοντας.

12. Th. Ὁ Τυφῶς ἐν Σικελίᾳ ἐκεραυνώθη ὑπὸ τοῦ Διὸς  
ὑποκειμένος τῷ ὄρει τῇ Αἴτνῃ, ἐνθεν πῦρ ἔξω ῥεῖ. φασὶ δὲ ὡς  
ἐκεῖ καθήμενος Ὁφαιστος μυδροκτυπεῖ. λέγει οὖν τὴν Αἴτνην 15  
τοῦ Τυφῶνος ἵπον, τουτέστι τιμωρίαν καὶ κόλασιν· ἔπω γὰρ καὶ  
ἔπτω τὸ βλάπτω, ἐξ οὗ καὶ ἔψ, εἶδος σκόληκος.

gl. 12. \* ἰσχυροτάτου· — \*\* ἰσχυροῦ. — 13. τὸν ἐμὸν  
ὕμνον, ὃν ἐν Ὀλυμπίᾳ νικήσαντι Ψάμμῃ ποιῶ.

14. Th. Τοῦ Χαρίτων 8 ἔκατι τὸ 12 πρὸς τὸ κῶμον συν- 20  
απτέον, ἐν ᾧ τὸ Ὀλυμπιονίκην καὶ τὸ κῶμον ταυτόν, οὕτω·  
δέξαι ἐμμενῶς τὸν Ὀλυμπιονίκην καὶ τὸν κῶμον, χρονιώτατον

13 ἱστορία περὶ τοῦ τυφῶνος Vrat. ι' μ' in marg., φ' et Boeckh in  
textu, περὶ τοῦ τυφῶνος in textu, ἱστορία in marg. z, nullum est  
lemma in cett. codd. et edd. — 14 ὑποκειμένον Vrat. z μ' φ' et edd.  
ante Beckium, qui Oxonienses secutus correxit, ὑπὸ κειμένον ξ'. —  
ἐνθεν om. ξ'. — 15 Ὁφαιστος om. Γ. — 15. 16 λ. τ. αἴτνην οὖν  
τὴν τοῦ τυφ. z. — 16 ἵπον ι'. — τουτέστι om. Γ. — καὶ post τιμ.  
om. Α. — 17 ἔπτω φ'. — τὸ βλάπτω om. ξ'. — σκόληκος Α, σκό-  
ληκος ξ'. — 20—22 Τοῦ — κῶμον] Τὸ κῶμον πρὸς τὸ Ὀλυμπιονίκην  
συναπτέον οὕτω δέχον ἐμμενῶς τὸν Ὀλυμπιονίκην (-ονίχης ξ' φ', νίκην  
ης



καὶ διηγεαὶς φάος καὶ ἀπόδειξιν τῶν εὐρουσθενέων καὶ ἐκ μεγά-  
λης ἰσχύος γινομένων ἀρετῶν τοῦ νικητοῦ, ἔκατι καὶ χάριν τῶν  
χαρίτων τῶν ἐκ ποιητικῆς, τουτέστι τὴν εὐφημίαν τοῦ Ψαύμοις,  
ἣτις ἐκ τοῦ ποιητικῶς λέγεσθαι καὶ συντίθεσθαι ἀπόδειξις εἰς  
5 τὸν λοιπὸν χρόνον ἔσται τῆς τῶν πεποιηκότων ἀρετῆς.

gl. 14. \* εὐμενῶς. — \* τῶν ἐκ ποιητικῆς. — χάριν. —

15. ὕμνον.

10—15. Germ. 'Αλλὰ Κρόνου παῖ] ἀλλ' ὦ Ζεῦ, ὅστις  
τὴν Αἴτην κατέχεις, τὴν ἀνεμόεσσαν, τὴν οὔσαν ἵπον καὶ πίεσμα  
10 καὶ βάρους τοῦ ἑκατοντακεφάλου Τυφῶνος τοῦ ὀμβρίμου, δέξαι  
τόνδε τὸν κῶμον τὸν Ὀλυμπιονίκην, ἔκατι τῶν Χαρίτων τοῦ  
Τυφῶνος.

gl. 16. διηγεαὶς. — δεῖξιν καὶ φανέρωσιν. — † φῶς ὄντα,  
ἥγουν ἐξαγγελέα, μηνυτὴν καὶ γνωριμοποιόν. — 17. τῶν ἐκ  
15 μεγάλης ἰσχύος γινομένων. — 18. τοῦ. — ὁ κῶμος. — \*\* ἔρ-  
χεται.

19. Th. Μὴ λάβης εἰς τὸ ὀχέων ἔξωθεν τὸ ἀπό, ἀλλ'  
ἔστιν ἡ τοιαύτη γενικὴ πρὸς τὸ ἵκει, οὕτως· ὁ κῶμος ἵκει καὶ  
ἦλθε τῶν ὀχέων τοῦ Ψαύμοις. ἐπειδὴ γὰρ ταῦτά ἐστι τοῦ ὕμνου  
20 αἷτια, καλῶς ἂν ἔχοι λέγειν, ὅτι τῶν ὀχέων ἦλθε.

gl. 19. \* ἀρμάτων· τούτοις γὰρ ἐνίκησε. — 20. τῇ ἐν

μ') κῶμον codd. et edd. A solo excepto, e Triclinii sententia, qui Mo-  
schopolulum secutus in textu δέκειν pro δέξαι scripsit et θ' post Χαρίτων  
delevit. In z totum scholium deest. — 21 ταυτόν A. — 22 δόξαι A.

2 τοῦ νικητοῦ om. A. — τῶν om. A. — 3 ψαύμοις ΓΑ, ψαύ-  
μδος cett. — 4 ποιητικῶ Γ. — 5 χρόνων Γ. — 9 Αἴτην Mommsen  
edidit. — 11 κῶμον scripsi pro κόμπον. — 12 Post Τυφῶνος deleui  
verba ἡ οὕτως· ὅστις τὴν Αἴτην κατέχεις, quæ cum initio scholii ve-  
teris ad v. 11 coniungenda esse videntur. — 17 Hoc scholium ex  
ΓΑ edidi. — εἰς om. A. — 18 οὕτω A. — 19 ταῦτα ἐστὶ ΓΑ. —  
ὕμνον A, ψαύμοις Γ. — 20 ἔχη Γ.

Ὀλυμπία διδομένη τοῖς νικηταῖς. — δόξαν. — ἐμβαλεῖν. — 21. τῇ αὐτοῦ ἐν Σικελία πόλει.

10—21. Μ. Ἀλλ' ὦ Ζεῦ, παῖ τοῦ Κρόνου, ὃς οἰκεῖς τὴν Αἴτνην, τὸν πεισμὸν τὸν ἐπὶ πολὺ τοῦ ἀέρος ἐπληρομένον καὶ ὑπὸ τῶν ἀνέμων καταπνεόμενον τοῦ Τυφῶνος, τοῦ ἰσχυροῦ, τοῦ ἑκα- 5 τὸν κεφαλὰς ἔχοντος, δέχου (14) τοῦτον τὸν μετὰ χορείας ἔπαινον τὸν ἐπὶ τῷ Ὀλυμπιονίχῃ τελούμενον, ἔνεκα τῶν χαρίτων, τοῦ νενικηκότος δηλονότι, φῶς ὄντα χρονιάτατον, τοιγέστιν ἐπὶ πλεῖστον χρόνον διαμένον, ἀρετῶν μεγάλων τὴν δύναμιν. ἔνεκα (18) γὰρ τῶν ἀρμάτων τοῦ Ψαύμιδος ἦκει, ἐφ' ᾧ δηλονότι 10 πολλὴ ἐδείχθη ἰσχὺς. ὅστις, ἥγουν ὁ Ψαῦμις, στεφάνῳ ἀπὸ ἐλαίας Πισάτιδος, ἥγουν Ὀλυμπιακῆς, στεφανωθείς, τοιγέστι νικήσας τὸν ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπίων, δόξαν σπεύδει ὄρσαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιθεῖναι, τῇ Καμαρίνῃ τῇ αὐτοῦ πατρίδι.

gl. 21. εὐμενὴς καὶ ἐπήκοος. — 22. \* ταῖς εἰς τὸ ἐξῆς. — 15 † ἥγουν εἰς τὸ ἐξῆς. — \* † αὐτοῦ. — αὐτὸν τὸν Ψαῦμιν. — 23. ἐπαινῶ. — \*\* ἐπεὶ ἐπαινῶ αὐτὸν ὡς μάλα μὲν, καὶ τὰ ἐξῆς. οὐδὲ γὰρ καλὸν λέγειν τὸ αἰνῶ ἀντὶ τοῦ οἶδα. — † ἀντὶ τοῦ οἶδα. — λίαν. — 24. πρόχειρον. — 25. ξένων πάντων ὑπο- 20 δοχαῖς.

26. Germ. 'H σύνταξις αὕτη' καὶ φιλόπολιν τετραμμένον καὶ βλέποντα πρὸς ἡσυχίαν καὶ εἰρήνην ἐν καθαυτῇ γνώμῃ.

3 σύνταξις φ' in marg., z μ' Boeckh in textu. — Lemma ἀλλ' ᾧ κρόνον (κρόνιε [z] edd.) παῖ est in codd. mixtis et edd. — 4 ἔτνην a, αἴταν z. — ἐπὶ πολὺ Vrat. μ' ξ' φ'; ἐπιπολὺν cett. — 5 καταπνεο- μένον q. — τυφῶντος ξ'. — 6 τοῦτο τὸν ι'. — 7 τοὺς ἐπὶ q. — τῇ ξ'. — ὀλυμπιονίχει q. — 8. 9 ἐπιπλ. Vrat. — 9 διάμενον δυνάμενον ξ'. — 10 ἐφ' αἷν δηλ. bis est in z. — 11 ψαῦμις a. — 12 ὀλυμπικῆς a, ὀλυμπιονικῆς z μ' ξ', ὀλυμπιονικῆς Vrat. φ'. — 13 ὄρσαι z. — 14 ἐπιθεῖναι z ξ'. — 22 πρὸ U.



Th. Τὸ ἡσυχίαν καὶ τὸ φιλόπολιν λέγει ἀντὶ τοῦ φιλοῦντα τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ οὐ στάσει χαίροντα. τινὲς γὰρ ἐν τῷ δοκεῖν φιλοπόλιδες εἶναι τοὺς συμπολιτευομένους αὐτοῖς ἐξελαύνουσιν, ἵνα μόνοι τὴν πόλιν οἰκοῖεν· οὗτος δὲ πρὸς τὸ φιλόπολιν εἶναι καὶ ἡσυχία σύνεστι. μὴ λάβης δὲ πρὸς τὸ φιλόπολιν ἔξωθεν τὸ ὄντα, ὥς τινὲς φασιν, ἀλλ' οὕτω λέγε· καὶ τετραμμένον ἐν καθαρᾷ καὶ ἀνυποκρίτῳ γνώμῃ πρὸς ἡσυχίαν φιλόπολιν. τὸ δὲ καθαρᾷ εἶπεν, ἐπειδὴ τινες ἐν ὑποκρίσει καὶ οὐκ ἐν ἀληθείᾳ ἡσυχάζουσιν.

10 gl. 27. ἀνυποκρίτῳ. — ὠρμημένον. — 28. μαλάξω. — 29. ἐν περὶ αὐτοῦ εἶπω. — δοκιμή.

28—29. Germ. Οὐχὶ τέγξω καὶ βρέξω τὸν λόγον μου ἐν ψεύδει. ἢ οὐχὶ τέγξω καὶ ἀσθενοποιήσω τὸν λόγον μου ἐν ψεύδει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀρτιγενῶν· ἐκεῖνα γὰρ διὰ τὸ 15 ὑπερβάλλον τῆς ὑγρότητος ἀσθενῇ εἰσιν.

Th. Εἰκότως εἶπε τὸ τέγξω, ἥγουν οὐ φαύλων ὄντων τῶν περὶ αὐτοῦ πραγμάτων εἰτ' αὐτὸς λέγειν ἐπιχειρήσας περὶ αὐτῶν οὗτ' ἀληθῆ εἶπω ἀλλὰ ψεύδει χρῆσομαι καὶ διὰ τοῦτο τὸ σκληρόν τῆς φανυλότητος μαλθάξω καὶ μετενέγκω πρὸς τοῦ- 20 ναντίον.

gl. 30. ὑπάρχει. — \* \* σαφὲς ἀπόδειξις.

1 Hoc scholium, quod deest in Vrat., Bæckh primus edidit e cod. Mosc. B. — Φιλόπολιν est lemma in ed. — 2 στάσει ed. — 3. 4 ἐξελαύνουσιν Γ, ἐλαύνωσιν z. — 4 πρὸς τῷ φ. Γ'. — 5. 6 φιλόπολιν Γ. — 6 τὸ ἔξ. τὸ ξ'. — 6. 7 καὶ τὸ τετρ. ξ'. — 7 ἐν om. [φ'] ed. — γνώμῃ μ' φ' ed. — 8 καθαρᾷ ξ'. — 12 Delevi lemma ἢ οὕτως. — 14 ἀρτιγενῶν Mommsen edidit, fort. recte. — 16 Hoc scholium, quod deest in Vrat., Bæckh primus edidit e cod. Mosc. B. — τῶν om. ed. — 17 αὐτῶν ξ'. — 18 ἀλλ' ἀσθενδία z. — τούτου Δ. — τὸ om. ξ'. — 18. 19. τ. τῶν σκληρῶν Γ. — 19. 20 τὸ ἐναντίον z.

31. Th. Κλυμένου παῖς Ἐργῖνος εἰς ἦν τῶν Ἀργοναυτῶν. ὅτε οὖν εἰς Κόλχους διὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἢ Ἀργὰ ἐπέπλεεν, ἐξῆλθεν ἐν παρόδῳ οὗτος ὁ Ἐργῖνος μετὰ τῶν ἄλλων Ἀργοναυτῶν ἐν τῇ Ἀήμῳ. Ὑψιπυλείας δὲ τῆς θυγατρὸς Θόαντος βασιλέως Ἀημινίων ἐπιτάφιον ἀγῶνα τοῦ πατρὸς προ- 5  
θείσσης Θόαντος Ἐργῖνος οὖν, νέος μὲν ὢν τῇ ἡλικίᾳ, προπόλιος δέ, παρῆλθεν ἀγωνισόμενος καὶ ἐγελᾶτο ὑπὸ τῶν Ἀημιιάδων γυναικῶν διὰ τὰς πολιὰς. κάλλιστα οὖν τὸν ἀγῶνα διενεγκὼν καὶ τοὺς συνάθλους νικήσας Βορεάδας Ζῆθον καὶ Κάλαιν εἰς ὑπερβολὴν ἐθαυμάσθη. 10

gl. 31. ἢ πεῖρα. — τὸν Ἐργῖνον. — 32. τῶν ἐν τῇ Ἀήμῳ. — 33. ἦν αὐτὸν ἡτίμαζον ὡς γηραιὸν καὶ παρ' ὥραν εἰς τοὺς ἄθλους ἐλθόντα. — 34. ὕπλοις· ἔνοπλος γὰρ ἔθεεν.

35. M. Ὑψιπύλεια] ἢ Ὑψιπύλη, ὡς Πηνελόπεια παρ' Ὀμήρῳ ἢ Πηνελόπη. 15

gl. 35. \* \* εἶπεν. — τῇ θυγατρὶ Θόαντος. — 36. εἰς. — ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν. — 37. τοιούτος. — ποδῶν ὠκύτητι.

38. M. Χεῖρες δὲ καὶ ἡτορ ἴσον] τὸ τοιοῦτο καὶ παρὰ

1 Lemma ἱστορία περὶ τοῦ Κλυμένου ι' μ' in marg., z φ' et Boeckh, qui primus hoc scholium e cod. Mosc. B et Ciz. edidit, in textu. Deest hoc scholium in Vrat. — Ὁ Κλ Α ι'. — Ἐργῖνος om. ξ'. — 2 κόλχιν z. — χρυσόμαλον ΓΑ z μ' φ'. — ἀργᾶ μ'. — 2. 3 ἐπλεεν Γ, ἐπέπλεεν Α, ἐπέπλει cett. — 5 βασιλέως supra lineam est in ι', qui om. Ἀημινίων. — 5. 6 προῦθῃκε ΓΑ, προῦθήση ξ'. — 6 Punctum post Θόαντος est in ΓΑ, ex quibus οὖν addidi. — μὲν νέος ὢν ι'. — μὲν] τὲ Γ. — 7 ἀγωνισόμενος z. — καὶ ἐγελᾶτο om. Γ. — Ἀημι- δων ξ'. — 8 κάλλιστα μ' ξ', καλῶς ed. — γοῦν Γ, δὲ ι'. — μετενεγκῶν ξ'. — 9 ζῆνον z μ' ξ'. — 14 Scholia Moschopulea ad v. 35 et 38, quæ desunt in Vrat., in codd. post paraphrasin versuum 21—42 leguntur. — Πηνελόπεια ξ'. — 18 ἡτορ ξ'. — ἴσον q z μ'.



τοῖς κοινοῖς δύναται εἶναι ἐν χρήσει· οἶον, σὺ καὶ ὁ πατὴρ ὁ σὸς ὁμοῖος. ἔχει δὲ ὁμοίως τῷ· Δαμοίτας καὶ Δάφνης ὁ βουκόλος (Theocr. VI, 1), πλὴν ὅτι ἐκεῖ μὲν τὸ βουκόλος ἀπὸ κοινοῦ λεγόμενον ἀρκοῦν ἦν ἐντελῇ ποιῆσαι τὸν λόγον, ἐνταῦθα δὲ 5 λέγεται μὲν ἀναγκαίως τὸ ἴσον ἀπὸ κοινοῦ κατὰ ἀναλογίαν τοῦ προρρήθέντος, μένει δὲ ἔτι ἀτελὴς ὁ λόγος. τὸ γὰρ ἴσον αἰεὶ πρὸς ἕτερον λεγόμενον ἀπαιτεῖ τὴν ἑαυτοῦ σχέσιν καὶ ἐλλιπᾶς ἔχει ἕως ἂν ᾗ μόνον· ἀποδοδομένης δὲ αὐτῆς ἐντελὴς ὁ λόγος γίνεται· ἔχων οὕτως· αἱ χεῖρες δὲ ἴσαι τῇ προθυμίᾳ καὶ ἡ προ- 10 θυμία ἴση ταῖς χερσίν. ἐξ ἀνάγκης γὰρ ἡ ἰσότης ἐκατέρων περὶ ἑκάτερα αὐτὰ ταῦτα χωρεῖ μὴ κειμένου ἑτέρου, ἐφ' ὃ ἂν αὐτῆς ἡ ἀπόδοσις γένοιτο.

gl. 38. ψυχή. — ἥγουν καὶ προθυμία καὶ ἰσχὺ ὁμοῖος εἰμι. — 40. λευκαὶ τρέχες. — 41. συνεχῶς καὶ πολλάκις καὶ 15 οὐχ ἅπαξ. — ἐκτὸς τοῦ. — 42. ἀρμόδιον.

21—42. M. Ὁ θεὸς εἶθε εὐμενὴς εἴη ταῖς εὐχαῖς αὐτοῦ ταῖς ἐπὶ τοῖς ἔμπροσθεν. ἐπεὶ ἐπαινῶ αὐτόν, ἀντὶ τοῦ οἶδα,

1. 2 καὶ ὁ σὸς πατὴρ δμ. [q] edd. — 2 τῷ τὸ ξ' et edd. ante Beckium. — δαμῆτας edd. ante Beckium. — δάφνης q z ξ'. — βουκόλος Boeckh ex Ciz., idem habent codd. mixti. — 3 πλὴν om. ξ', in quo ὅτι ἐκεῖ μὲν τὸ βουκόλος a miniatore in marg. addita sunt. — τὸ βουκόλος z μ' ξ' φ'. — 5 ἴσον q z μ'. — κατ' ἀναλ. a i'. — 6 προσρηθέντος codd. — ἴσον q z et μ' ante corr. — ἔει i', ἂν a. — 7 πρὸς τὸ ἔτ. ξ', πρ. ἑκάτερον a. — ἐλλιπῶς ξ', ἐλλειπῶς edd. — 8 ἕως ἂν] ἔαν z μ' ξ'. — 9 γράφεται edd. — οὔτος ξ'. — ἴσαι q μ'. — 9. 10 καὶ ἡ προθυμία omm. [q?] edd. — 10 ἴση edd. inde a Beckio. — ἔξαν. a q ξ' et edd. ante Beckium. — 10. 11 περὶ ἑκάτερα om. a. — 11 ἑτάρον q. — 12 ἀπόδοσις ξ'. — 16 σύνταξις μ' φ' in marg., z Boeckh in textu. — Lemma θεὸς εὐφρων εἴη omisi cum a q; in i' scholium sic incipit: θεὸς εὐφρων ἥγουν εὐμενὴς εἴη ταῖς etc. — εἶθε om. ξ'. — 17 ἐπὶ τὸ ἔμπρ. i'. — αὐτὴν a.

μάλα μὲν ἔτοιμον (24), τουτέστι πρόθυμον πρὸς τρυφὰς ἱππων, χαίρουτά τε, ἤγουν προσκεείμενον ξενοδοχίαις πανδόχοις, ἤγουν πάντας ἰποδεχομέναις, οὐδένα ἀποστρεφομέναις, καὶ πρὸς ἡσυχίαν προφιλή τῶν πόλεων (26) ἀποβλέποντα σὺν ἀδόλῳ γνώμῃ. οὐ διὰ ψεύδους μολυνῶ τὸν λόγον, τουτέστιν οὐκ 5 ἀποκρύβομαι τὴν ἀλήθειαν. ἡ πεῖρά ἐστιν ἡ φανεροῦσα τοὺς ἀνθρώπους, ὅφ' ἧς καὶ οὗτος δηλονότι δειχθήσεται, ἥτις (31) ἔλυσεν ἐκ τοῦ γέλωτος τῶν γυναικῶν τῶν ἐν τῇ Λύμνῳ τὸν παῖδα τοῦ Κλυμένου τὸν Ἐργῖνον. ἐν ὅποιοις γὰρ χαλκοῖς, ἤγουν σιδηροῖς, νικῶν δρόμον εἶπε τῇ Ὑψιπύλῃ ἐπὶ τὸν στέφα- 10 νον ἐρχόμενος· οὗτος (37) ἐγώ· ἐκείνος δηλονότι, ἐν ἀπηξιοῦτε. αἱ χεῖρες δὲ καὶ τὸ ἦτορ, ἀντὶ τοῦ αἱ πράξεις καὶ ἡ προδύμια, ἐν ἴσῃ ἀκμῇ κατὰ ταχυτῆτα· φύονται δὲ καὶ ἐν ἀνδράσι νέοις λευκαὶ τρίχες θαμά (41), ἀντὶ τοῦ πολλάκις, καὶ ἔξω τοῦ χρόνου τῆς ἡλικίας τοῦ πρέποντος ταῖς πολιαῖς δηλονότι.

15

1 ἔτοιμον] πρόθυμον Vrat. z i' μ' ξ' φ'. — πρ. τὰς τρ. i' ξ'. — τῶν ἱππων ξ'. — 3 οὐδὲ ἀπὸ στρεφ. q. — 4 ἀδόλῳ q. — 5 διὰ ψεύδους a. — 7 ὅστις ξ'. — 8 ἔλυσεν μ'. — τῇ λῖμνῃ ξ'. — 9 κλυμῖον z. — 11 ἀνερχόμενος a. — Reliqua inde ab εἶπε τῇ om. Vrat. — ἀποξιοῦτε a. — 12 Ante αἱ lemma χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον add. et edd. — ἦτορ ξ', ἥτιον z. — ἴσον ante ἀντὶ τοῦ add. z μ' ξ' φ'. — 13 ἀκμῇ (ἀκμή ξ') καὶ ταχυτῇτι z i' ξ' φ'. — καὶ ἐνδράσι q. — 14 θαμά φ'.



Ἐπίνικοι Ὀλυμπιονίκαις.

Ψάυμιδι Καμαριναίῳ ἀπήγη. Ὡιδῇ ε'.

[Δημητρίου Τρικλινίου]

περὶ τῶν κώλων τῶν στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν τοῦ  
5 ε' εἶδους. ἔστι δὲ τὸ ᾄσμα στροφῶν γ'.

Τὸ ε' εἶδος οὐκ ἐπωδικὸν εἶναι φασιν, ἀλλ' ἀπλαῖ περίοδοι γ'  
ἑαυταῖς συμφωνοῦσαι, καὶ ἰθ' κώλων ἐκάστην περίοδον λέγου-  
σιν. οὐκ ἔστι δὲ τοιοῦτον, ἀλλ' ἐπωδικόν ἐστι καὶ τοῦτο, ὡς τῷ  
σοφωτάτῳ Μοσχοπούλῳ ἐπενόηθη, τὸ ᾄσμα, καὶ γ' στροφῶν,  
10 ὡς ὀρᾶς. εἰς γοῦν αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστροφαὶ ἐκάστη κώλων  
ζ'. Τὸ α' δακτυλικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισλλα-  
βίαν. Τὸ β' Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος, τῆς α' συζυγίας παίωνα γ'  
ἐπιθεξαμένῃς, ὅπερ γίνεταί ἐπὶ τοῦ Ἰωνικοῦ· τῆς δὲ β' Ἰωνικὸν  
ἀπὸ μερίζονος. Τὸ γ' ἰθυφαλλικὸν παρὰ μίαν συλλαβήν· ἐμοὶ δὲ  
15 δοκεῖ ἀντισπαστικὸν εἶναι πενθήμερες ἐξ ἐπιτρέτου δ' καὶ  
συλλαβῆς. Τὸ δ' δακτυλικὸν πενθήμερες. Τὸ ε' ἰθυφαλλικόν.  
γ' γάρ εἰσι τροχαῖοι, καὶ ἔστι δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ  
καὶ ἡμιόλιον λέγεται. Τὸ ε' ἀναπαιστικὸν λογαοιδικὸν καλούμενον  
καὶ Ἀρχεβούλειον. σύγκειται δὲ ἐκ β' ἀναπαίστων καὶ β' βαχ-

Scholium metricum Triclinianum, quod ex meis codicibus  
z i' μ' ξ' habent, Boeckh primus edidit e cod. Mose. B. — 4 στροφῶ  
καὶ ἀντιστροφῶ ξ'. — 5 ἔστι — τριῶν omm. z ξ'. — τὸ ᾄσμα om. i'. —  
6 ἀπλαῖ ξ', ἀπλῶς z. — 9 ἐπενόηθη ξ'. — 10 ἐκάστη om. i'. — 11  
δισύλλαβον ed., δισύλλα... μ', δισύλλαβίαν z, δνσδισύλλαβίαν i'. — 12  
π. τρίτα i'. — 13 ἐπιθεξαμένος μ'. — 14 ἰθυφαλλικὸν hic et infra codd.  
— 15. 16 ἐπ. τετάρτης (om. καὶ) συλλαβῆς i'. — 19 σ. δὲ καὶ ἐκ ξ'.

χείων, τοῦ β' καταληκτικοῦ· πάσχει δὲ τοῦτο τὰ τοιαῦτα ἀναπαι-  
στικά· πλὴν οὐ καλῶς ἔχει κείμενον τὸν βαχχεῖον. τὸν τελευταῖον  
γὰρ πόδα τοῦ κώλου χρὴ βαχχεῖον, ὥς φασιν, εἶναι. Τὸ ζ' ἰθυ-  
φαλλικόν· γ' γὰρ εἰσι τροχαῖοι. εἰ δέ που καὶ σπονδεῖος ἐν τῷ  
τέλει εὐρηται, οὐκ ἔξω λόγου. ὃ τε γὰρ πὺς οἰκεῖος τῷ μέτρῳ, 5  
καὶ τὴν τελευταίαν φασὶν ἀδιάφορον εἶναι τῶν κώλων. ἐξῆς ἐφ'  
ἐκάστη στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ παράγραφος.

Περὶ τῶν κώλων τῶν ἐπ' ὁδῶν.

Αἱ ἐπωδοὶ κώλων ε'. Τὸ α' δίμοιρον ἔπους, ἥτοι δακτυλι-  
κὸν τετράμετρον ἀκατάληκτον. δ' γὰρ εἰσι δάκτυλοι· τὰ δ' 10  
δὲ δῆλον ἄς τῶν ε' δίμοιρον. Τὸ β' ἰθυφαλλικόν, ἥτοι γ' τρο-  
χαῖοι. Τὸ γ' ὁμοιον τῷ α', ἥτοι δίμοιρον ἔπους. Τὸ δ' χοριαμβικόν,  
ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τρίμετρον βραχυκατάληκτον, οὐκ ἐγκωμολογικόν,  
ὡς φασιν· οὐ γὰρ ἐστὶ διπενθήμερες· ἑλλιπὲς γὰρ ἐστὶ μιᾷ  
συλλαβῇ τὸ ἱαμβικόν. ἐπεὶ δὲ πολλὰ τῶν τοιούτων ἑλλιπῆ 15  
σκεται πρὸς τοὺς παρὰ τοῦ τεχνικοῦ παραδεδομένους κανόνας,  
ἔστω καὶ τοῦτο ἐγκωμολογικόν. Τὸ ε' ἰθυφαλλικόν, γ' δηλονότι  
τροχαῖοι. ἐπὶ τῷ τέλει τὰ συνήδη σημεῖα.

Th. Γέπραπται ὁ ἐπινίκιος τῷ αὐτῷ Ψάμμι νικήσαντι  
κέλῃτι, ἀπ' ἡν, τετρώρῳ τὴν πβ' Ὀλυμπιάδα. ἐπεὶ δὲ οὗτος ὁ 20

2 βραχείων ι', — 2. 3 πλὴν — εἶναι om. z. — 3 τὸ βαχχ. ι'.  
— εἶναι, ὥς φασιν ι'. — 7 στροφῇ κ. ἀντιστροφῇ μ', στροφῶν κ.  
ἀντιστροφῶν ι' ξ'. — 9 αἱ ἐπωδοὶ ι', ἐκάστη ἐφ' ὁδὸς cett. — ἡγουν ι'.  
— 11 ἡγουν ι', om. ξ'. — 11. 12 τρεῖς δηλονότι τροχ. ξ'. — 12 ἡγουν  
ι'. — 12. 13 χορ. — οὐκ om. ξ'. — 14 πενθήμερες ι' ξ'. — 18 ἐπὶ  
— σημεῖα ex ι' ξ' addidi. — 19 σχόλια τῶν αὐτῶν est inscriptio in  
Vrat. μ' ξ'. — Γέγρ. ὁ ἐπιν. om. ξ', in quo verba τῷ — νικήσαντι add.  
miniator in marg. — Ψάμμι ΓΑ, Ψάμμι cett. — 20 κέλλῃτι  
codd. omnes. — ἀπ.] καὶ τετρώρῳ (τετρώρῳ Vrat.) codd. mixti et  
edd., nisi quod om. ξ'. — οἷτος] ονητος (sic) Vrat.



Ψαῦμις ἐκ Σικελίας, ἐν ταύτῃ δὲ πόλιν Καμαρίνα καὶ λίμνη, διὰ τοῦτο πρὸς τὴν ἔφορον τῆς λίμνης νύμφην Καμαρίναν ποιεῖται τὸν λόγον, ἦντινα νύμφην παῖδα Ὀξεανοῦ καλεῖ διὰ τὸ πάντας ποταμοὺς καὶ πάσας πηγὰς ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν ἐσχηκέναι. τὸ 5 δὲ ἄωτον καὶ εἰς τὸ ἀρετῶν καὶ εἰς τὸ στεφάνων καὶ εἰς τὸ ἀπῆνγες λέγει. ἔστι δὲ τὸ ἄωτον καὶ τὸ δᾶρα ταυτόν.

gl. 1. \*\* τὸ προοίμιον εὐχτικόν. — \*\* μεγάλων. — τῶν τοῦ Ψαύμιος. — 2. \* καρπὸν· καρπὸς γὰρ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν στεφάνων ὁ ὕμνος, ὡς τοῖς δεχομένοις αὐτὸν γλυκὺς ἐστίν. —

103. \*\* ἐν.

4. M. Ὀξεανοῦ θυγάτηρ] τὴν Καμαρίναν λέγει τὴν λίμνην, ἀφ' ἧς ἡ πόλις ἡ Καμαρίνα ὠνομάσθη, ἡ πατρίς τοῦ Ψαύμιδος.

gl. 4. Καμαρίνα νύμφη. — 5. ἐν. — χαριστάτη. — 6. τοῦ 15 ταχυτάτου δίφρου. — \*\* τοῦ ἐξ ἡμόνων ἄρματος. — \*† δέχου. — 7. τὸν ὕμνον, ὃς διὰ τὴν νίκην αὐτῷ δεδωρόηται ἐξ ἐμοῦ.

1—7. Germ. Τὸ ἐξῆς τῆς συντάξεως· ὃ θυγάτηρ Ὀξεανοῦ Καμαρίνα, τὸν γλυκὺν ἄωτον καὶ ὕμνον τῶν ὑψηλῶν ἀρετῶν καὶ τῶν στεφάνων τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ τῆς ἀπῆνγες τε τῆς ἀχαμαντόπο- 20 δος τὰ δῶρά τε τοῦ Ψαύμιος δέκευ καὶ δέχου καὶ δέξαι ἐν καρ-

1 ἦν post Σικ. add. ξ'. — ἐν τ.] ἐνταῦθα edd. — δὲ om. z. — Καμαρίνα Boeckh ubique edidit προπαροξυτόνως. — 1. 2 δια- τοῦτο ι' φ'. — 2 ἔφορον ξ'. — 5 ἀρετῶν edd. inde a Beckio. — 6 ἀπῆνγες ξ'. — Post ταυτόν (ταυτὸν ΓΔ, alii) in codd. mixtis et edd. ἄωτον δέ, ἦτοι (ἦγον ι') καρπὸν (καρπῶ z) καρπὸς γὰρ — δεχομένοις αὐτὸν (αὐτῶν ξ') γλυκὺς ἐστίν sequitur, quæ glossa Thomana est ad v. 2 edita. — 11 σύνταξις μ' in marg., φ' et Boeckh in textu. — Lemma, cui in edd. ante Beckium ἄλλως præfigitur, omm. codd. mixti. — Ὀξεανοῦ θυγάτηρα ante τὴν Καμ. additum est in codd. mixtis et edd. — 17 Delevi δὲ post τό. — 19 τὲ U. — 20 δᾶρα τὲ U. — 20—2 Melius ἐν καρδίᾳ γελανεῖ καὶ γαληνίῳ καὶ λαμπρῇ καὶ φαιδρῇ, τουτέστιν ἐν φαιδρῷ προσώπῳ scripsisset.

δία τουτέστιν ἐν φαιδρῶ προσώπῳ καὶ λαμπρᾷ καὶ φαιδρᾷ, γελανεῖ καὶ γαληνίῳ.

Μ. Ὡ θυγάτερ τοῦ Ὀκεανοῦ Καμαρίνα, δέχου σὺν καρδίᾳ γελανεῖ, ἔχου ἐιρηναίᾳ, φαιδρᾷ, τῶν ὑψηλῶν ἀρετῶν καὶ τῶν στεφάνων τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ τοῦ ἐξ ἡμίονων ἄρματος τοῦ μὴ 5 κάμνοντος τοὺς πόδας ἐν τοῖς δρόμοις τὸν ἄωτον, ἔχου τὸν ἐξαίρετον κόσμον, τουτέστι τὸν ὕμνον τὸν γλυκὺν καὶ τὰ δῶρα τοῦ Ψαύμιδος, τουτέστι καὶ τὸ δῶρον, ὃ σοι δωρεῖται ὁ Ψαῦμις. ἄωτον δὲ λέγει τὸν ὕμνον, ὃν δῶρόν φησι τοῦ Ψαύμιδος πρὸς αὐτήν, ἐπεὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐστὶν αὐτὴ καὶ συναπολαμβάνει τοῖ 10 εἰς αὐτὸν ἐπαίνου.

8. Germ. Ὅς τὰν σὰν πόλιν αὔξων] πρὸς τὴν ἡρωίδα, ἀφ' ἧς ἡ πόλις· ἀπὸ γὰρ τῆς κρήνης καὶ ἡ πόλις. τὴν σὴν οὖν, τὴν ἀπὸ σοῦ προσαγορευομένην καὶ χρηματίζουσαν, ὃ Καμαρίνα. 15

gl. 8. \*\* Ψαῦμις. — δοξάζων καὶ ὑψῶν. — 9. ἐν ᾗ ἄνθρωποι τρέφονται. — 10. ἐν ἐνὶ γὰρ ἐκάστῳ δύο θεοὶ ἐτιμῶντο. — 11. \*† ἐτίμησεν. — ἔτοι τῇ Ὀλυμπίᾳ. — 12. τῶν δώδεκα, ὧν εἰσιν οἱ βωμοί.

13. Μ. Περπταμέροις] ποιητικόν τοῦνομα διὰ τε τὸ 20 ἀμετάβλητα ἔχειν τὰ φιλά δασέος ἐπαγομένου· ὁ τρόπος δὲ

3 τοῖ om. i'. — 4 φαιδρᾷ ξ'. — τῶν ante στεφ. omm. a i'. — 6 τὸν post ἔχου om. φ'. — 7 κόσμον] δρόμον ξ'. — 8 ψαύμις aq. — ὁ om. Vrat. — 9 ἄωτον Beck pro αὐτὸν. — φασί z. — τοῦ om. i'. — 10 τῆς om. i'. — αὐτοῦ om. Vrat. in spatio. — αὐτῇ ξ', αὐτῇ q. — συναπολάβη z. — 12 Delevi ἢ οὕτως ante lemma. — 13 κρήνης U. — 20 τὸ δὲ πεμπτ. edd., in quibus hoc scholium Calliergi scholio infra p. 186, 9 a nobis edito, quod præfixo lemmata ἄλλως post paraphrasin Moschopuleam versum 8—16 legitur, subnexum est. — Totum scholium om. z. — πεμπτημέροις ξ'. — ποιητόν φ'. — τοῦνομα (τὲ ὄνομα Vrat.) omm. edd. ante Bœckhium. — τε omm. [a ?] edd. — 21 ἀμετάβλητον ξ'.



οὗτος τῶν Ἰώνων ἐστί· διὰ τε τὸ ἀπὸ τοῦ πέμπτου συγχεῖσθαι ἄλλως ὑπὸ τῶν κοινῶν τῶν τοιούτων συντιθεμένων. οὗτοι γὰρ πενθήμερον λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πεντάς, καὶ τριήμερον ἀπὸ τοῦ τριάς, καὶ ἑπταήμερον ἀπὸ τοῦ ἐπτάς. ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ τριάς καὶ 5 πεντάς καὶ ἐπτάς ταῦτα, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τοῦ τρία καὶ πέντε καὶ ἐπτά, ὁλόν ἀπὸ τοῦ τετραμήρου καὶ ἑξαμήρου καὶ ὀκταμήρου, ἐφ' οἷς ἡ συνθήκη ἐξ ἀνάγκης ἀπὸ τοῦ τετραῶς καὶ ἑξῶς καὶ ὀκτῶς δεῖκνυται.

Call. Ὑ. Ἄλλως. Ἐπειδὴ ἐπὶ πέντε ἡμέρας ἐγένετο τὰ 10 Ὀλύμπια, ἀπὸ ι' μέχρι ις', ἥνικα γοῦν ἐτελεῖτο τὰ ἄθλα τῶν πενθημέρων ἀγώνων, ἐγέραιρε τοὺς βωμοὺς νικήσας.

gl. 13. μεγάλαις θυσίαις ἢ ταῖς ἐκ βοῶν. — ἀγώνων. —

14. πέντε γὰρ ἡμέρας τὰ Ὀλύμπια ἐγένετο. — ἀγωνίσμασιν.

15. M. Ὑ. Ἀμυξ κυρίως κόσμος τις χρυσῷ καὶ λίθοις πεποι- 15 κιλμένος, ὃν περὶ τὰς κεφαλὰς αἱ γυναῖκες φοροῦσιν, ἀφ' οὗ κατὰ μεταφορὰν καὶ οἱ διάχρουσοι χαλινοὶ ἄμυκες λέγονται.

gl. 15. ἦτοι ἐν τετρ' ὄρφ. — ἦτοι ἐν ἀπ' ἡν. — ἦτοι μονο- χαλίνῳ κέλῃτι· ἄμυξ γὰρ ὁ χαλινός.

8—15. Th. Ὅστις Ψαῦμις ἐν ταῖς μεγίσταις ἑορταῖς τῶν 20 θεῶν καὶ ἐν ταῖς τῶν ἁθλῶν ἀμίλλαις ταῖς πεμπταμέροις, ἤγρου τοῖς διὰ πέντε ἡμερῶν γινομένοις Ὀλυμπίοις, αὖξων καὶ δοξά-

1 ἰωνῶν ξ'. — τε omm. edd. — πέπτον α. — 2 ἄλλως] ἀλλ' οἷχ edd. — 3 πενθημέμερον Vrat. μ' ξ' φ'. — τοῖ om. ι'. — πεντᾶς ξ'. — τριήμερος ξ'. — 4 τριάς ξ'. — ἐπτά α. — ὅτι] ἔστι μ' φ'. — 5 καὶ ἐπτάς omm. Vrat. ι' μ' φ'. — αἰτὰ φ'. — 7 ἐφ' ἧς ξ'. — ἑξαν. aq. — 9 Hoc scholium, de quo vide annotationom ad p. 185, 20, nullus meorum librorum habet. — 14 Hoc scholium deest in z. — 15 ὅπερ τὰς ξ'. — φοροῦσιν ξ'. — 19 Lemma Ὅς τὰν σάν (πόλιν αὖξων add. Vrat.) est in codd. mixtis et edd. — σύνταξις margo z. — ὅστις Ψ. ὅς τὴν z. — ὅστις ὁ Ψ. edd. — 20 τῶν ἄλλων ἀμίλλαις ξ'. — πεπτ. Δξ'. — ἦτοι Γ. — 21 πέντε] πάντων z. — γενομένης ξ', γενομένοις [Vrat.] edd. — δοξ.] σώζων Vrat.

ζων τὴν σὴν λαοτρόφον Καμαρίναν πόλιν, ᾧ νύμφη, ἐν ἵπποις  
καὶ τετράρωφ καὶ ἐν ἡμιόνοις καὶ ἀπὴνῃ καὶ ἐν μοναμπυκίᾳ τε  
καὶ μονοχαλίνῃ κέλλητι γέραρεν ὑπὸ βουθυσίαις τοὺς διδύμους  
καὶ τοὺς διπλοῦς ἔξ βωμοὺς τῶν δώδεκα θεῶν, Διὸς καὶ Ποσει-  
δῶνος, Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς, Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος, Χαρίτων καὶ 5  
Διονύσου, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀλφειοῦ, Κρόνου καὶ Ῥέας, ὧν δά-  
δεκα μὲν ἀγάλματα Ἡρακλῆς, ὅτε τὸν Ὀλυμπιαχὸν ἀγῶνα ἐτί-  
θει, ἐποίησεν, ἔξ δὲ βωμοὺς, ἵνα ἐν ἐνὶ βωμῶ δύο θεοὶ τιμῶν-  
ται, εἰς οὓς ὁ νικήσας ἐν Ὀλυμπίᾳ θυσίας προσῆγε μετὰ τὴν  
νίκην, ὥσπερ χάριν ἀποδιδούς. τὸ δὲ μερίσταις ἐορταῖς θεῶν 10  
(11), ἣ τῇ μερίστῃ ἐορτῇ τοῦ Διὸς τῇ Ὀλυμπίᾳ νοητέον· οὐκ ἔστι  
γὰρ μεῖζων ταύτης οὐδεμία ἄλλη· ἣ διὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς τοὺς  
ἐκεῖ ὄντας, ὡς εἵπομεν, τοῦτο λέγε· ἣ γὰρ τοῦ Διὸς πανήγυρις  
καὶ ἐκείνων ἦν, ἐπειδὴ καὶ πᾶσι τούτοις θυσία προσήγετο παρὰ  
τῶν νικάντων. ἤρχετο δὲ ἡ πανήγυρις κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ 15  
μηνὸς μέχρι τῆς ἐκκαιδεκάτης, ἐν ἣ τὰ ἅθλα ἐδίδοτο.

Μ. Ὅστις, ἤγουν ὁ Ψαῦμις, τὴν ἀπὸ σοῦ ὠνομασμένῃν

1 λαότροφον ξ'. — 2 τετρώρη Γ. — καὶ om. Vrat. — καὶ ἡμ. z μ' φ'.  
— ἡ ὄνοις Vrat. — καὶ ante ἀπ. om. ι'. — τε ex ΓΔ addidi. —  
3 κέλλητι codd. excepto μ'. — ἐγέραρεν Boeckh edidit, γέρας ἐν ξ'. —  
βουθ. καὶ διδ. ι'. — 4 τὰς διπλαῦς (α post λ ex corr.) Γ. —  
διπλοῦς z. — οἶον post θεῶν add. [ξ' ?] edd. — 5 καὶ post Χαρ. om.  
ι'. — 6 δν] ὄν Δ. — 7 μ. τὰ ἀγ. Γ. — 7. 8 ἐτίθη. ἐποίησεν δὲ ἔξ  
β. ξ'. — 8 βωμῶ] ναῶ ξ'. — 9 οὓς om. Γ. — 10 μ. ἐν ἐορταῖς Γ. —  
12 μεῖζον Vrat. — οὐδὲ μία Γ Vrat. ι' μ' φ'. — 13 λέγε ΓΔ, λέγει  
cett. — 14. 15 καὶ ἐκ. — πανήγ. om. ξ'. — 15 δεκάτην edd. —  
16 μηνὸς καὶ ἐτελεῖτο μέχρι καὶ (hoc καὶ om. ξ') τῆς ἐκκαιδ. (ἐξκαιδ.  
ι') codd. mixti et edd. — ἅθλα z. — ἐδίδοντο Δ, ἐδίδοτο μ' φ'. —  
17 σύνταξις ι' μ' ξ' in marg., Boeckh in textu. — Lemma Ὅς τὰν  
σάν est in codd. mixtis et edd.



πόλιν, ὡς Καμαρίνα, κατὰ μεταπλασμόν ἀντὶ τοῦ τὴν Καμαρίναν, τὴν ἐπιτηδεΐαν εἰς τροφὴν λαῶν αὔξων, ἤγουν ὑψῶν, μεγαλύνων, τοὺς ἕξ βωμοὺς τοὺς ἐν τῇ Ἡλίδι, οὓς ὁ Ἡράκλῆς κατεσκεύασε, τοὺς διδύμους (10)· ἕκαστος γὰρ αὐτῶν δυοὶ θεοὶς ἦν  
 5 ἀφιερωμένος· ἐτίμησε κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν θεῶν, ἤγουν κατὰ τὸν καιρὸν τῶν ἐορτῶν, διὰ βουθυσιῶν μεγίστων καὶ δι' ἀμιλλῶν (13) ἐπὶ πέντε ἡμέρας ἀμιλληθειςῶν, ἀγώνων· ἐπὶ τοσαύτας γὰρ ἡμέρας ἐτελείτο ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν· ἵπποις, ἤγουν δι' ἵππων γενομένων αὐτῶν τῶν ἀμιλλῶν, τουτέστι δι' ἄρματος ἵππι-  
 10 κοῦ, καὶ δι' ἡμιόνων, ἤγουν καὶ δι' ἄρματος ἡμιόνων, καὶ διὰ μοναμπυχίας, τουτέστι καὶ δι' ἐνὸς χαλινοῦ, ἀντὶ τοῦ καὶ δι' ἐνὸς ἵππου τοῦ λεγομένου κέλῃτος.

gl. 16. \* \* καί. — σοί, ὦ νύμφη. — \* † δόξαν τὴν ἐκ τῆς νίκης. — 17. πολὺ, μέγα. — ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ. — ἤγουν σὲ τῆς  
 15 νίκης αἰτίαν ἡγήσατο. — 18. τὸν ἴδιον. — οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο. — ἐδόξασε.

19. Th. Νέοικον ἔδραν λέγει τὴν Καμαρίναν, ἐπειδὴ ἐν

1 ἃ Καμάρινα (sic) Boeckh scripsit e coniectura, τὴν καμάρινα (hoc accentu) α, τὴν καμάριναν (hoc accentu) q, τὴν καμαρίναν cett. — κατὰ — Καμ. om. z. — πλεονασμὸν Vrat. μ' φ' et cod. Gotting., πλεονασμῷ ξ'. — 3 ὁ om. ξ'. — 3. 4 κατεσκεύαζε q. — 5 ἐτίμησαν ξ'. — 6 δι' ἀμιλλας (sic) q. — 7 πέντε] δήτε Vrat. — 'μ. καὶ ἀμαληθειςῶν ξ'. — 7. 8 ἐπὶ — ἀγὼν om. ι'. — 9 γενομ. αq, γινομ. cett. — αὐτῶν αq ξ' φ', αὐτῶν cett. — ἀμιλλῶν α. — 10 καὶ ἡμ. ι'. — ἤγ. δι' ἄρμ. q. — ἤγουν] ἦ Vrat. — 11 καὶ post τουτέστι ex aq' addidi. — 12 κέλῃτος Vrat. ι' μ' ξ' φ'. — In marg. inferiore q libri hæc leguntur a prima manu e scholio vet. excerpta: βωμοὺς ἕξ· ἡλιόδωρος φησὶ τὸν Ἡρακλέα ἐν Ὀλυμπίᾳ ἰδρύνεσθαι δώδεκα θεῶν ἀγάλματα, σὺν βωμοὺς (sic) δὲ αὐτοὺς ποιῆσαι ἕξ βωμοὺς κατασκευάσαντα, διὸς καὶ ποσειδάωνος, καὶ Ἡρας καὶ ἀθηνᾶς, ἑρμοῦ καὶ ἀπόλλωνος, χαρίτων καὶ διονύσου, ἀρτέμιδος καὶ ἀλφειοῦ, κρόνου καὶ ῥέας.

τῇ με' Ὀλυμπιάδι καταρχὰς κτισθεῖσα ἐν τῇ νϛ' ὑπὸ Συρακου-  
σίων ἐπικρατησάντων τοὺς αὐτὴν ἔχοντας κατέστραπτο· εἶτα ἐν  
τῇ πβ' Ὀλυμπιάδι, μεταξὺ τοῦ χρόνου, καθ' ἣν Ψαῦμις ἐνίκησεν,  
ἀνεκτίσθη.

gl. 19. ἤγουν τὴν νεωστὶ οἰκισθεῖσαν Καμαρίναν. — 20. 5  
\*\* ἐλθὼν γράφε διὰ τὸ μέτρον καὶ μὴ ἰκῶν. — \* ἐλθὼν ἐν  
τῇ Καμαρίνῃ. — \*\* εἰς τὴν Καμαρίναν. — ἐνταῦθα γὰρ οὗτος  
ἡμιλλᾷτο πρὸς τοὺς μνηστῆρας. — 21. \* ἐνταῦθα γὰρ οὗτος  
Θινόμαον ἐνίκησε καὶ ὕστερον ἐτάφη. — ἀπό. — \* καὶ ἐνταῦθα  
γὰρ ἐπιθυμοῦσι πάντες νικῆσαι, διὸ καὶ πᾶσι καλὴν ἐπιθυμίαν 10  
ἐμβάλλουσιν. — 22. τῶν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ τόπων. — ἢ τὴν πόλιν  
Καμαρίναν φυλάσσουσα διὰ τὸ ἐν ταύτῃ τὸν ναὸν ἰδρῦσθαι. —  
23. \*\* Ἀθηνᾶ. — κοσμεῖ διὰ τοῦ εἰς αὐτὸν ὕμνου, ἐπειδὴ ὁ  
αὐτοῦ ὕμνος καὶ τῆς πόλεως ὕμνος. — 24. τὸν σὸν ναόν, ἥτοι τὴν  
ἀφιερωμένην σοι πόλιν. — 25. \* † τὸ σόν. — ἐν Σικελίᾳ ὄντα. 15  
— \*\* Ὁαννον] διὰ τὸ μέτρον. — 26. τὴν ἐνταῦθα οὖσαν Κα-  
μαρίναν. — 27. τιμίους. — ρεύματα. — \* ποταμός· — † ποτα-  
μὸς τῆς λίμνης τῆς Καμαρίνης. — 28. πιαίνει καὶ ὠφελεῖ. —  
ἥτοι τοὺς μαχιμωτάτους Καμαριναίους. — 29. ἐπιφέρει, προσ-  
τίθῃσιν. — ἐδραίων. — 30. \* οἴκων. — 31. ἤγουν ἀπὸ γῆς εἰς 20  
ὕψος. — ἥτοι ξύλα.

1 με' om. ξ'. — κατ' ἀρχὰς z. — σὺνδράκ. ΓΑ. — 2 κατέστραπτε ξ'.  
— 3 καθ' ἣν ΓΑ, καθ' ὅν cett. — 4 ἀνακτίσθαι ξ'. — 5 Ad v. 19  
glossa ἐκήρυξεν ἀπὸ κοινοῦ, ἤγουν ἀνακηρυχθῆναι (adde ἐποίησεν) le-  
gitur in a. — 8 Glossæ Thomanæ ad v. 21, quæ in Γ solo extant, in  
codd. mixtis et edd. præfixo lemmate Πέλοπος σταθμῶν (in z præterea σύν-  
ταξις præcedit) in hunc modum conflatae scholiorum corpori insertæ  
sunt: Πέλ. στ.] ἐνταῦθα γὰρ οὗτος Οἰνόμαον ἐνίκησε καὶ ὕστερον τελευ-  
τήσας ἐτάφη. εὐφράτων δὲ ἤγουν ἐπιθυμητῶν ἐνταῦθα γὰρ ἐπιθυμοῦσι  
(ἐπιθυμησίας z) πάντες νικῆσαι, διὸ καὶ πᾶσι καλὴν ἐπιθυμίαν ἐμβάλ-  
λουσιν (ἐμβάλλουσιν μ' φ'). — 17 Glossa Mosch. etiam in a legitur.  
In eodem libro στερόων ad vocem σταδίων (v. 29) adscriptum est.



- 27—31. *Th.* Ἰππαρις ποταμὸς ἐν Σικελίᾳ πλησίον Καμα-  
 ρίνης, τοσοῦτος τῷ ρεύματι ὡς καὶ ναυσίπορος εἶναι· ἔχει δὲ  
 τὰς πηγὰς ἔκ τινος ὄρους ἐν Σικελίᾳ δένδρα πολλὰ ἔχοντος·  
 τέμνοντες οὖν ἐνταῦθα οἱ Καμαριναῖοι ξύλα πρὸς οἰκοδομίαν  
 5 ἐμβάλλουσιν ἐν τῷ ποταμῷ· ὁ δὲ τῷ αὐτοῦ ρεύματι φέρει  
 αὐτὰ πρὸς τὴν πόλιν, ὅθεν λαμβάνοντες χρᾶνται. ἔχει δὲ καὶ  
 πλείστους ἰχθῦς. διὰ γοῦν τὸ ρεῖν αὐτὸν ἐπὶ συμφέροντι τῆς  
 πόλεως, σεμνοὺς τοὺς αὐτοῦ ὄχετοὺς ἐκάλεσε. καὶ κολλᾷ καὶ  
 ἐπιφέρει ταχέως ἄλλος ὑψίγυον θαλάμων καὶ οἰκων σταδίω  
 10 καὶ ἐδραίων· τουτέστι κατάγει ταχέως πρὸς τὴν πόλιν, ἃ ἐν τῷ  
 ὄρει οἱ Καμαριναῖοι τέμνουσι ξύλα, δι' ὧν ἐδραιωτάτους οἰκους  
 ἐργάζονται· ὑψιγύων δὲ δέον εἰπεῖν πρὸς τὸ θαλάμων, ἥτοι  
 διωρόφων καὶ τριωρόφων οἰκων, ὑψίγυον εἶπε πρὸς τὸ ἄλλος.  
 ἢ ὑψίγυον ἄλλος λέγε ἀντὶ τοῦ ὑψηλὰ καὶ μέγала ξύλα.
- 15 gl. 32. ἦν περὶ τὴν τούτων καταγωγὴν ἔχει. — ἥτοι εἰς  
 ἀνάπαυσιν καὶ ἀφροντισίαν. — 33. τῶν Καμαριναίων.
- 16—33. | *M.* Τιν δὲ κῦδος] σοὶ δέ, τῇ Καμαρίνῃ δηλονότι  
 τῇ λίμνῃ, δόξαν ἀβρόαν, ἀντὶ τοῦ λαμπράν, νεάζουσιν, ἀνέδηκε

1 Ἰστορία est lemma in edd. ante Bæckhium, ἱστορία περὶ τοῦ  
 ποταμοῦ (ποτ. om. ξ'). ἱπάρεως (ἱπάρεως ξ', ἱππαρέως z) in codd. mixtis  
 et apud Bæckhium; — Ἰππαρις rubro scriptum præcedit in Vrat. —  
 ἱπαρις i' ξ'. — 2 ναυσί πόρος μ'. — 3 ὄρους] δένδρον i'. — πολλὰ  
 δένδρα ξ'. — 4 ἐντεῦθεν i'. — τὰ ξύλα i'. — 5 ἐμβάλλουσιν Γz φ', ed.  
 Ro. — ἐν om. z. — τῷ αὐτῷ ρ. i' ξ', τῷ ρ. αὐτοῦ z. — 6 τὴν om. i'.  
 — λαβόντες Γ. — 7 ἰχθύς Δ. — ρεῖν ΓΔ, ρεῖν cett. — 8 ἐκάλεσέ τε  
 z. x. z. — 9 ὑψίγυον ΓΔ et codd. non interpolati in textu, ὑψίβιον  
 ξ', ὑψίγιον cett. — σταδίω] σταθῆρῶν edd. — 12 ὑψιγύων ΓΔ,  
 ὑψιγνίων cett. — ἦγουν i'. — 13 διορόφων Γξ'. — τριορόφων Γ.  
 ὑψίγυον ΓΔ, ὑψίγιον cett. — ἄλλος μ'. — 14 ἢ ὑψ. ἄλλος om. Γ. —  
 ὑψίγυον Δ, ἢ ψίγιον ξ', ὑψίγιον cett. — 17 σύνταξις præcedit in  
 μ' φ' ed. Bæckh. — Lemma τιν δὲ κῦδος ἀβρόαν est in ed. Bæckh. —  
 τῇ om. i'.

νικήσας, καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τὸν Ἀκρωνα ἀνεχόρουξεν, ἀντὶ τοῦ ἀνακρουχθῆναι ἐποίησε, καὶ τὴν καθέδραν αὐτοῦ τὴν νεωστὶ οἰκισθεῖσαν, τουτέστι τὴν Καμαρίναν τὴν πόλιν. ἐπαναστρέψας (20) δὲ μετὰ νίκης ἀπὸ τῶν καλῶν καὶ ἐπεράστων σταθμῶν, ἀντὶ τοῦ οἴκων, τοῦ Οἰνομάου καὶ τοῦ Πέλοπος, ἤγουν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας, ᾧ Παλλὰς ἡ συνέχουσα τὴν πόλιν, τὴν Καμαρίναν δηλονότι, ᾗδει μὲν, ἤγουν ὑμνεῖ τὸν σὸν ναὸν τὸν ἄγνον καὶ τὸν ποταμὸν (25) τὸν Ὠανὸν καὶ τὴν λίμνην τὴν ἐγχωρίαν, ἤγουν τὴν Καμαρίναν, καὶ τὰ σεβάσματα ῥεύματα, δι' ὧν ὁ Ἰππαρις ὁ ποταμὸς ᾗδει τὸν στρατόν, ἀντὶ τοῦ τὸν λαὸν τῆς Καμαρίνης, κολλᾷ (29) τε ὁ Ἰππαρις, ἤγουν προστίθησιν τε αἰεὶ καὶ αὔξει ταχέως, ἀντὶ τοῦ ῥαδίως, ὑψίγειον ἄλσος θαλάμων σταθίων, ἀντὶ τοῦ μετέωρον πληθὺν οἰκημάτων στεβρῶν, κατὰ γων τοῖς ἑαυτοῦ ῥεύμασι τὰ ὑπὸ τῶν Καμαριναίων εἰς κατασκευὴν οἰκημάτων τεμνόμενα ξύλα, καὶ ἄγων τοῦτον τὸν δῆμον τῶν πολιτῶν, τουτέστι τῶν Καμαριναίων, ἀπὸ τῆς ἀμυχανίας τῆς οὔσης αὐτοῖς ἕνεκα τῆς καταγωγῆς τῶν ξύλων εἰς φῶς, ἀντὶ τοῦ εἰς μηχανήν.

gl. 34. \* ἤγουν ὁ χρηστόν τι κατορθῶσαι θέλων καὶ κόπῳ

1 ἄκρονα q. — 2. 3 αὐτοῦ τῆν. q. — 3 κτισθεῖσαν i'. — τὴν καμαρίνα a. — 4 ἐπεράστων a. — 5 Inter οἴκων et τοῦ Οἰν. in i' «σταθμὰ κυρίως οἱ κοινῶς σταῦλοι hic autem pro domibus» insertum legitur, eadem est glossa in a, nisi quod ἐνταῦθα σταθμῶν ἀντὶ τοῦ οἴκων pro Latinis verbis exhibet. — 6 παλλὰς q z. — 7 δηλονότι om. a. — ᾗδει aq, αἰδεῖ cett. — μὲν om. z. — ὑμνεῖν q. — τὸν σὸν ἄγνον ναὸν κ. τ. π. μ'. — 8 τὸν ante Ὠανον (Ὠαννον ξ') om. i'. — 9 σεβάσματα φ. z. — ιπαρις ξ'. — 10 τὸν ante λαὸν om. ξ'. — 11 κολλᾷ τε μ', κολλᾶται (sed a ante i ex corr.) φ'. — ὁ Ἰππ. ὁ ποταμός, ἤγουν z. — ᾗει i'. — 12 ὑψίγειον a. — 13 μετέωρον z. — στεβρῶν aq, sed στεβρῶν est glossa in a. — 15 ἄγων a. — τούτων i'. — 17 αὐτοῖς] αὐτῆς z ξ'. — 18 εἰς om. ξ'. — 19 Glossæ Thomæ ad vv. 34. 35 in codd. mixtis et edd. in hunc modum conflata scholiorum corpori insertæ sunt:



καὶ χρημάτων δαπάνη χρῆται. — 35. \* \* καί. — \* καταγωνί-  
ζεται· τοῦτο δὲ λέγει ὑπὲρ τοῦ Φαύμιος αἰτίαν σχόντος πρὶν  
ἐστέφθαι τῇ νίκῃ ὡς πέρα τοῦ δέοντος ἱπποτρόφου.

34. 35. Germ. Αἰεὶ δ' ἄμφ' ἀρεταῖσι μάρναται ὁ πόνος ἢ  
5 δαπάνη τε. ἢ οὕτως. αἰεὶ δ' ἄμφ' ἀρεταῖσι μάρναται ὁ πόνος  
σὺν τῇ δαπάνῃ.

36. Th. Τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ τὸ τῆς νίκης τέλος οὐ μόνον  
ἄδηλόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον· πολλοὶ γὰρ τῶν ἐν τοῖς  
σταδίοις ἀγωνιζομένων πρὶν νίκης ἐπιτυχεῖς γεγενῆσθαι ἀπέ-  
10 θανον ἢ τὸ μέγεθος τῶν ἀγώνων οὐκ ἐνεγκόντες ἢ ὑπὸ τῶν  
ἀνθαμίστων κατενεχθέντες. διὸ καὶ Ἡσίοδος εἰκότως τὴν πρὸς  
ἀρετὴν φέρουσαν ὁδὸν τραχεῖαν προσεῖπεν (ἐκτὶ 289).

gl. 36. τὴν τοῦ κατορθῶσαι ἐπιτυχίαν. — κεκρυμμένον. —

37. ἤτοι εὐτυχήσαντες κατὰ τὸν ἀγῶνα. — ἄγαν προνοητικοὶ  
15 αὐτῶν. — 38. μὴ μόνον τοῖς ἄλλοις. — εἶναι.

36—38. M. Ἀεὶ δ' ἄμφ' ἀρεταῖς] ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἀρι-  
στεαίαις, τουτέστιν ἔνεκά ἀριστείων, κόπος καὶ ἀναλώματα μάρ-  
ναται, ἀντὶ τοῦ ἀμιλλᾶται, ἡγρουν ἐπίσης συμβάλλεται πρὸς  
πᾶσαν ἐργασίαν ὑπὸ κινδύνου οὔσαν κεκαλυμμένην, τουτέστιν  
20 ὑποψίαν ἔχουσαν κινδύνου. οἱ εὖ δὲ ἔχοντες, ἡγρουν οἱ εὐτοχοῦν-

Αἰεὶ δ' ἄμφ' ἀρεταῖς] ἡγρουν ὁ χρ. τι — χρῆται. τὸ δὲ μάρναται ἀντὶ  
τοῦ ἀγωνίζεται. τοῦτο δὲ λέγει ὑπὲρ τοῦ Φαύμιος — ἱπποτρόφου.

1 καταγων. Α, ἀνταγων. Γ, ἀγωνίζεται Tricl. — 4 Ante αἰεὶ deleui ἢ  
οὕτως. — Hoc et sequ. versu ἄμφ' scripsi pro ἄμφ'. — 7 σύνταξις præ-  
fixum est in z. — Lemma Ἐργῶν κινδύνῳ est in codd. mixtis et  
edd. — 9 ἐπιταχεῖς Α, om. μ'. — 10 οὐκ ἐνεγκώντος ἢ ἀπὸ ξ'. —  
11 καὶ ὁ Ἡσ. [Γ] edd. — 12 ὁδόν om. μ'. — προσεῖπε Α. — V. 37  
incipit liber α'. — 16 Scholium Mosch. om. z. — ἀεὶ a q ξ', αἰεὶ cett.  
codd. et edd. [ante Beckium, edd. inde a Beckio omm. ἀεὶ δ'. —  
δὲ a. — ἀεταῖς a. — 18 συμβάλλεται μ' φ', συμβουλεύεται ξ'. — 19  
κινδύνον a q, κινδύνων cett. — κεκαλυμμένην q. — 20 ἔχουσα φ'. —  
ἡγ. οἱ εὐτυχ. om. a.

τες, τουτέστιν οἱ νικῶντες, καὶ σοφοὶ τοῖς πολίταις ἐνομήσθησαν εἶναι.

gl. 39. α̃. — οὐράνιε. — 40. τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔνθα πρὶν ἱερὸν ἦν Κρόνου. — 41. διὰ τὸ πλησίον ῥέειν τῆς Πίσσης. — 42. μεγαλόρροον. — \* Κρητικόν. Ἰδὴ γὰρ ὄρος καὶ ἐν Κρήτῃ, 5 ἔνθα Ζεὺς ἀνετράφη Κουρήτων ἡγούνων, ἵνα μὴ γνοίῃ Κρόνος αὐτὸν χλαίοντα.

43. Germ. Ἀντρον παρὰ τὸ ἀνατετορῆσθαι καὶ τετροπῆσθαι.

gl. 43. \*\* καί. — διὰ τὴν τοῦ Διὸς τροφήν. — \*† σπή- 10 λαιον. — \*\* τιμῶν ἀπὸ κοινοῦ. — 44. παρακλήτωρ. — σοῦ. — \* Λυδίοις αὐλοῖς λέγει, ἢ διότι τοὺς μετὰ Πέλοπος ἐκ Λυδίας ἐλθόντας αὐλητὰς πρῶτους Ἑλλήνες ἐμιμήσαντο, ἢ ὅτι οἱ Λύδιοι αὐλοὶ γλυχύτεροι καὶ ποικιλώτεροι τῶν ἄλλων εἰσίν. — 45. ἄδων τὸν Ψαῦμιν. — \*\* διὰ τὸ μέτρον. — 46. σέ. 15 — \*† τὴν Καμαρίναν. — καλοῖς ἀνδράσι. — 47. ἐνδόξοις. — 48. \*† κοσμεῖν.

39—48. M. Ὁ Ζεῦ σωτήρ ὑψιφεές, ἡγουν ὁ τὴν διατριβὴν ἄνω ἐπὶ τῶν νεφελῶν ποιούμενος καὶ ὁ οἰκῶν τὸν λόφον

1 καὶ σ. τ. πολ. om. ι' in fine paginæ. — τῆς πολιταὶς ξ'. — 1. 2 ἐνόμισθαι q. — 5—7 Glossa Thomana Ἰδαῖον, ἡγουν Κρητικόν — χλαίοντα (χλαίοντα α' et edd.) in codd. mixtis et edd. inter scholia legitur. — 8 Ἀντρον ego addidi. — 12 Glossa Thomana, quam A solus servavit, in codd. mixtis et edd. inter scholia legitur. — λυδίοι ξ'. — 14 ποικιλώτεροι A Vrat. z μ' ξ' φ'. — 18 σύνταξις z et Bæckh in textu, μ' φ' in marg. — Confer Mommseni notam (Schol. Germ. p. 24): «Ad hoc comma [postremum comma scholii veteris ad v. 29] apposito asteriscō referi videtur notula in extremo margine allita hæc (si recte oculis assecutus sum) ἡγουν ὁ τὴν διατριβὴν ἄνω ἐπὶ τῶν κεφαλῶν (ft. ἐπὶ τὸ κεφαλαῖον, summatim) ποιούμενος. Quod quid sibi velit nescio.» Est interpretatio vocis Pindaricæ ὑψιφεές a m. sec. ex paraphrasi Moschopulea sumpta, quo intellecto νεφελῶν



τὸν Κρόνιον, ἤγουν τὴν Πίσαν καὶ ὁ ἔνδοξον ποιῶν τῇ αὐτόθι  
 δηλονότι οἰκῆσει τὸν Ἀλφειὸν τὸν ποταμὸν τὸν πλατέως ῥέοντα,  
 καὶ ὁ τιμῶν ἀπὸ κοινοῦ, τὸ σπήλαιον τὸ σεβάσιμον τὸ τῆς Ἰδης  
 τοῦ ἔρους τοῦ ἐν τῇ Κρήτῃ, ἰκέτης ἔρχομαι σὸς ἐν αὐλοῖς Λυ-  
 5 δίοις ἀπύων, ἀντὶ τοῦ ὑνῶν, αἰτήσων σε δαιδάλλειν, τουτέστι  
 κοσμεῖν, τήνδε τὴν πόλιν, ἤγουν τὴν Καμαρίναν, εὐανορίας,  
 ἦτοι εὐδοξίαις ἀνδραγαθημάτων, κλυταῖς, τουτέστιν ἐπὶ πολλῷ  
 διηκούσαις τῇ φήμῃ.

gl. 48. ὦ Ψαῦμι. — 49. Ὀλυμπίας νικητά. — 51. εὐφραι-  
 10 νόμενον. — \* † ἔχειν. — 52. εὐφραντόν. — 53. \*\* τοῦτο γὰρ  
 πάντες πατέρες εὐχονται.

48—53. Germ. Ἡ σύνταξις αὕτη. σέ τε, ὦ Ψαῦμι, Ὀλυμ-  
 πιονίκε καὶ ὁ τὰ Ὀλύμπια νενικηκώς, ἦλθον αἰτήσων τὸν Δία τὸ  
 ἐπιτερεπόμενον ἐν Ποσειδανίοις ἵπποις φέρειν γῆρας εὐθυμον  
 15 εἰς τελευτὴν παρισταμένων υἱῶν.

gl. 53. δίκαιον ἦ μεθ' ὑγείας. — 54. \* † πλοῦτον. —  
 55. \* αὔξει. — \*\* συνίξῃσι. — τοῖς ἰδίοις κτήμασι. — 56.  
 εὐφημίαν παρὰ νικῶν. — \* αὐτῷ. — \*\* ἑαυτῷ.

55—57. Germ. Ἀρδεῖ ἀντὶ τοῦ ἀρδεύει, αὔξει, χέει,  
 20 πλησμίως ἔχει· ἐβλογίαν δὲ ἀντὶ τοῦ ἔπαινον παρὰ ἀνθρώ-  
 πων· καὶ μετὰ τοῦτο εὖ λεγόμενος παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. τὸ

---

pro κεφαλῶν scribendum esse apparet. — Lemma σωτήρ ὑμινεφές  
 ζεῦ est in Vrat. ξ'. — 19 νεφῶν φ'. — ὁ νικῶν z.

1 πίσαν q. — 2 τὸν post Ἀλφ. om. ξ'. — τὸν ποτ. τὸν om.  
 ι". — 4 τῇ κέντῃ ξ'. — ἐρχομαι q. — σοῦ q ι". — ἐν om. ξ'. —  
 αὐλοῖς Λυδίοις aqι'', Λυδίοις αὐλοῖς cett. — 5 σε om. q. — δαιδά-  
 λειν μ'. — 6 ἤγουν] τουτέστι ι". — 7 ἦ τι a, ἤγουν ι". — κρυ-  
 ταῖς ξ'. — 8 διοικούσαις q. — 12 Post Ἡ deleui δέ. — σέ τε scripsi  
 pro σέ τὲ. — 15 παριστ. scripsi pro περιστ. — 19 Post ἀρδεῖ deleui  
 δέ. — 21 μετατοῦτο U.

δὲ ματεύσῃ ἀντὶ τοῦ ζητήσῃ· ἀπὸ τοῦ μᾶ τὸ ζητῶ γίνεται ματεύω.

48—57. Th. Πρὸς τὸν Δία τὸν λόγον τείνων ἐπέστρεψε πρὸς τὸν Ψαῦμον. θέον γὰρ οὕτως εἰπεῖν· αἰτῶ σε, ὦ Ζεῦ, κοσμεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν Ψαῦμον ἐνθύμου γήρως ἐπιτυχῇ ποιῆσαι· 5 ἐπειδὴ πρὸς τοῦτον ἐποίει τὸν ὕμνον, φέρειν σε εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἔχειν γήρας ἐνθυμον. τὸ δὲ Ποσειδανίοις εἶπεν ἢ διότι Ποσειδῶν πρῶτον Πέλοπι ἄρμα ἐνεχείρισεν, ὡς πρῶτῳ εἰρήκει, ἢ τὸ Ποσειδανίοις ἀντὶ τοῦ ταχέσι καὶ γαύροις. τοιαύτη γὰρ ἡ τῆς θαλάττης ὁρμή. λέγει δέ, ὅτι ἐάν τις μεθ' ὕψους ἀπολαύῃ τῶν 10 ὄντων καὶ μηδαμῶθεν ἀρπάζων ὥσπερ ἑτεροί, ἀλλὰ νῆλαις ἑαυτὸν ὥσπερ ὁ Ψαῦμος κόσμων, μὴ τοῦτου μεῖζον ζητήσῃ· οὐκ ἔστι γὰρ χρεῖττων ταύτης εὐδαιμονία ἑτέρα, ἢ ἡ τῶν θεῶν. ἢ τὸ ὕψιεντα ἀντὶ τοῦ δίκαιον, ἐν ᾗ τὸ ἐξ ἀρχέων κτεάτεσσιν 15 τοῦτου μεθερμηνευτικόν.

M. Σέ τε, ὦ Ψαῦμι Ὀλυμπιόνικε, τὸν ἐπιτεροπόμενον ἵπποις

1 ματεύσῃ et ζητήσῃ scripsi pro ματεύσει et ζητήσει. — 3 Lemma Σέ τ' Ὀλυμπιόνικε est in codd. et edd. ΓΑ, Beck. Heyn. exceptis. — ἀπέστρεψε [Γμ'] edd. — 5 ἐνθύμον z. — 6 ἐπεὶ δὲ Α. — σέ Α. — 7 ἐνθυμον ξ'. — ποσειδανίοις ΓΑ α' ι'', ποσειδωνίοις cett. — 8 ἐνεχείρησεν Γα ι' μ'. — εἴρηκει (sic) edd. inde a Beckio. — 9 ποσειδανίοις ΓΑ α' ι'', ποσειδωνίοις cett. — ταχέσι Α. — ταύροις z. — 10 θαλάσσης z ι' μ' ξ' φ'; in α' incertum est scripturae compendium. — Post ὁρμή codd. et edd. ΓΑ exceptis sic pergunt: Ὑγίεντα δ' εἴ τις (τισι φ') τοῦτο λέγει ὅτι ἐάν etc. — δὲ ex solo Α addidi. — ὕψιεντα Α. — ἀπολαύει edd. ante Boeckhium. — 10. 11 τὸν ὄντα ξ'. — 11 καὶ ex ΓΑ accessit. — μὴ δαμῶθεν Γ. — 12 ἑαυτὸν om. Ι. — τοῦτο Γ, τὸν ξ'. — ζητήσῃς z, om. ι'. — 12. 13 οὐκέστι μ', οὐκ ἔτι ξ'. — 13 ταύτης τῆς εὐδαιμονίας ἑτέρη ξ'. — ἐν ᾗ Vrat. — ἢ ἢ] οὐδ' ἢ edd. — 14 κτεάτεσι Γ. — 16 σύνταξις ι' μ' ξ' in marg. — Lemma Σέ τ' Ὀλυμπιόνικε (ὀλύμπιε Vrat.) omisi cum aq.



Ποσειδωνίοις, ἀντὶ τοῦ ἀρίστοις, ἔχειν γῆρας ἄλυπον μέχρι τοῦ  
τέλους τοῦ βίου σου, υἱῶν (53) σοι παρισταμένων. εἴ τις δὲ  
ἄρδει, ἀντὶ τοῦ αὔξει, πλοῦτον ὑγιέντα, τουτέστιν ἰγυεινόν,  
ὕγείας μετέχοντα, ἐξαρχῶν, ἀντὶ τοῦ ἐπαρχοῦμενος, ἡγουν  
5 βοηθούμενος ὑπὸ χρημάτων, καὶ εὐλογίαν, τουτέστιν ἔπαινον  
προστιθείς, μὴ ζητήσῃ θεὸς γενέσθαι.

1 ποσιδ. ξ'. — ἔχει ι'. — 3 ὑγιέντα z, ἰγυεντας ι'. — 4 ὑγείας  
[q] edd. — 4. 5 ἡγ. βοηθ. om. q.

Ἐπίνικοι Ὀλυμπιονίκαις.  
Ἀγῆσία Συρακοσίῳ ἀπήνῃ. Ὡιδῇ ε'.

[Δημητρίου Τρικλινίου]

περὶ τῶν χάλων τῶν στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν τοι  
ε' εἶδους. ἔστι δὲ στροφῶν ε'. Παλαιόν. 5

Τοῦ ε' εἶδους αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστροφαὶ χάλων ἐκάστη ἰά'.  
Τὸ α' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἔχει δὲ συνεχφώνησιν ἥτοι  
συνίζησιν τὸ α' χάλον τῆς α' στροφῆς. Τὸ β' προσοδιακὸν δι-  
μετρον ἀκατάληκτον ἐξ Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμ-  
βου. Τὸ γ' προσοδιακὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α' χορι- 10  
άμβου, τοῦ β' Ἰωνικοῦ, τοῦ γ' πάλιν χοριάμβου. Τὸ δ' ἐγ-  
μολογικὸν ἥτοι διπενδημιμερές ἐκ δακτυλικοῦ καὶ ἱαμβικοῦ  
πενδημιμεροῦς. Τὸ ε' τροχαϊκὸν ἐφδημιμερές, ὃ καλεῖται Εὐρι-  
πίδειον ἢ ληκύθιον. Τὸ ε' προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον  
ἐξ Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τοῦτο 15

Scholium metricum Bæckh ex Vrat. A (in quo bis legitur, pri-  
mum ante metrica Ol. V, deinde ante scholia ad Ol. VI) et Mosc. B  
edidit; ego ex z, qui omittit omnia quæ de metro stropharum et  
antistropharum scripta sunt, α' ι' μ' ξ' novi. — 5 ἔστι δὲ τὸ ἄσμα  
στρ. ε' codd. α' ι' exceptis et ed. — Παλαιόν ex margine [α' ?] ι' μ' ad-  
didi. — ἐκάστη om. ι'. — 8 χάλον om. ι'. — 12 ἔχον ι', qui om. ἐκ  
δακτ. — ἐφθῃμ. — 14 ληκύθιον α' ι' μ', ληκύθειον cett. — διμετρον  
α' ι', τρίμετρον cett.



δὲ καὶ ἀναπαιστικόν ἐστιν ἐφθημιμερές, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, σπον-  
 δείου ἀρχομένου. Τὸ ζ' ἀσυνάρτητον ἐξ ἱαμβικοῦ καὶ δακτυλι-  
 κοῦ πενθημιμερῶν, ὃ καλεῖται ἱαμβέλερος. Τὸ η' ἱάμβος τρίμε-  
 τρος ἀκατάληκτος. Τὸ θ' ὅμοιον τῷ ς', ἥτοι προσοδιακὸν δίμε-  
 5 τρον ὑπερχατάληκτον ἢ καὶ ἀναπαιστικόν. Τὸ ι' ἐγκωμολογικόν,  
 ἥτοι διπενθημιμερές, ὅμοιον τῷ δ'· ἐλλείπει δὲ μιᾷ συλλαβῇ τὸ  
 ἱαμβικόν. τοῦτο καὶ προσοδιακόν ἐστιν ἐκ χοριάμβου, Ἰωνικοῦ,  
 καὶ πάλιν χοριάμβου καταληκτικοῦ. Τὸ ια' ἱαμβικὸν δίμετρον  
 ὑπερχατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει τὰ ῥηθέντα σγημεῖα.

10

Περὶ τῶν κώλων τῶν ἐπωδῶν.

Αἱ ἐπωδοὶ κώλων ιδ'. Τὸ α' ἐγκωμολογικόν, ὅμοιον τῷ ι'  
 τῆς στροφῆς, ἢ καὶ προσοδιακόν, ὡς εἴρηται ἐκεῖ. Τὸ β' προ-  
 σοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ Ἰωνικοῦ καὶ χοριάμβου. Τὸ  
 γ' Στῆσιχόρειον, ἥτοι τροχαϊκὸν τρίμετρον ἔχον ἐν τῷ τέλει  
 15 ἱάμβον Πινδαριχῶ ἰδιώματι. Τὸ δ' ἀναπαιστικὸν μονόμετρον  
 ἀκατάληκτον. Τὸ ε' Ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερχατάληκτον ἀπὸ τῶν  
 μειζόνων. Τὸ ς' Ἰωνικὸν μονόμετρον ὑπερχατάληκτον, ἢ ἀνα-  
 παιστικόν, ὅμοιον τῷ δ'. Τὸ ζ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατά-  
 ληκτον. Τὸ η' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές Εὐριπίδειον. Τὸ θ' προ-  
 20 σοδιακόν, ὅμοιον τῷ β'. Τὸ ι' δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ ια'  
 ὅμοιον τῷ β'. Τὸ ιβ' δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ιγ'  
 προσοδιακὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἀπὸ χοριάμβου. Τὸ  
 ιδ' τροχαϊκὸν τρίμετρον καθαρὸν Στῆσιχόρειον· οὐκ ἔχει γὰρ τὸ

1 καὶ ex α' addidi. — ας μοι ex αμοί ξ'. — 4 τῷ] τὸ  
 ξ'. — 4. 5 ἥτοι — ἀναπ. om. ι'. — 6 ἥγον πενθημ. ι'. —  
 τῷ] τὸ ξ'. — 8 πάλιν om. ξ'. — 11 αἱ ἐπωδοὶ α' ι', ἐκάστη ἐπωδὸς  
 cett. — 14 ἴσῃσιχ. μ'. — ἢ ι'. — ἔχων ξ'. — 16. 17 ἀπὸ — ὑπερχ.  
 om. z. — 18 dimetron iambicon ι'. — 19. 20 προσοδιακόν z.  
 — 20 ὅμοιον om. μ'. — 21 Inde ab τὸ ιβ' omnia desunt in z.  
 — 23 οὐκ ἐστι γὰρ ι'. — τὸν ξ'.

Πινδαρικὸν ἰδίωμα. Ἐφ' ἐκίαστη ἐπωδῶ χορωνίς καὶ παράγρα-  
φος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τοῦ ᾄσματος ἀστερίσκος.

gl. 1. \*\* Τὸ προοίμιον ἐκ παραδείγματος. — λαμπράς —  
\*\* συνίξῃσις. — ὑποβαλόντες. — 2. ἐδραίω. — τῇ ἀρχῇ. —  
τοῦ οἴκου. — 3. πηγνύομεν. — θαυμαστόν. — \* οἶκον. —  
\*\* οἶκῃμα. — 4. κατασκευάσομεν τὸν ὕμνον. — ἀρχὴν λαμβάνον- 5  
τος. — \*\* γὰρ. — † τοῦ καλοῦ δηλονότι. — \*\* ἦτοι τὴν ἀρχὴν.

1—4. Germ. Ἡ σύνταξις αὕτη. οὕτως πῆξομεν καὶ κατα-  
σκευάσομεν καὶ συναρμόσομεν τὸν ὕμνον, ὥς ὅτε καὶ ὁπότε  
κατασκευάζομεν μέγαρον θαπτὸν ὑποστήσαντες τοὺς χρυσέους  
κίονας ἐν τῷ εὐτυχεῖ προθύρῳ τοῦ θαλάμου. 10

Th. Τὸν λόγον ποιεῖται ἐκ μεταφορᾶς τῶν οἰκίας μεγαλο-  
πρεπεῖς κατασκευαζόντων. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι εἰς τὰ πρόθυρα  
κίονας μεγάλας ὑποβάλλουσιν, οὕτω καὶ οὗτος ὡσπερὲ μέγα-  
ρον κατασκευάζων τὸν ὅλον ὕμνον, χρυσέας κίονας ἐν τοῖς προ-  
θύροις, ἦτοι τῷ προοιμίῳ, ὑφίστησι. κίονας δὲ χρυσᾶς ἐνταῦθα 15

1 ἐπωδῶν ἰ'. — 2 ἐπειδὲ τῷ ἰ'. — Post scholium metricum  
inscriptio σχόλια τῶν αὐτῶν legitur in ἰ' μ' ξ' φ'. — 5 Ad v. 4 car-  
minis hoc scholium legitur in codd. Bodl. β, γ: ἰστέον ὅτι θά-  
λαμος, μέγαρον, μέλαθρον διαφέρουσι. θάλαμος μὲν λέγεται ἀπὸ  
τοῦ θάλλειν τοὺς δύο νεονύμφους, θντινα λέγομεν καὶ παστὸν. μέγαρον  
δὲ λέγεται τὸ παλάτιον καὶ πᾶν οἶκῃμα ὑψηλόν, ἀπὸ τοῦ μέγα ἀρε-  
σθαι, ἥγουν ὑποῦσθαι. μέλαθρον δὲ λέγεται ὁ οἶκος ἐν ᾧ μαγειρεύουσιν,  
ἥγουν τὸ μαγειρεῖον, ἀπὸ τοῦ μελαίνειν τὸν αἰθέρα διὰ τοῦ καπνοῦ  
δηλονότι. — 7 Post Ἡ deleui δέ. — οὕτως scripsi pro ἃς eandemque  
vocalam ἃς ante κατασκ. et συναρμ. expuli. — 9 χρυσέας U, tacite corr.  
MommSEN. Num τὰς χρυσέας κίονας scribendum? — 10 εὐτειχεῖ tacite  
MommSEN, non necessario. — 11 μαγίστρον est in marg. φ'. —  
Lemma χρυσέας ὑποστήσαντες est in edd. — 12 κασκευαῖ. Vr. — ὡς  
ἰ'. — 13 μεγάλους Vrat. z ἰ' μ' ξ'. — ἄσπερ ἰ'. — 14 κίονας χρ.  
ἰ'. — 15 ἥγουν ἰ'. — χρυσᾶς μ' ξ' φ'.



νόει τὴν τοῦ προοιμίου καλλίστην καὶ μεγαλοπρεπεστάτην ἀρχήν. πῆξομεν καὶ κατασκευάσομεν τὸν ὕμνον οὕτως, ὥσπερ ὅτε πηγνύομεν θηγτὸν θαυμαστὸν μέγαρον καὶ οἶκον, ὑποστήσαντες καὶ ὑποβαλόντες τῷ εὐτειχεῖ προθύρῳ τοῦ θαλάμου 5 χρυσέας καὶ λαμπρὰς κίονας.

gl. 5. \*\* πρόπει. — \* † ποιῆσαι. — \* † λαμπρόν.

1—5. M. Ὡσπερ ὅτε θαυμαστὸν μέγαρον πῆγνυμεν, εὐκτιστον ποιοῦμεν τὸ πρόθυρον αὐτοῦ, λαμπρὰς κίονας ὑποτιθέντες αὐτῷ. οὕτω θαυμαστὸν ὕμνον μέλλοντες συντιθέναι, 10 λαμπρὰ πρότερον τὰ τούτου προοίμια ποιήσαντες οὕτω συνθηώμεν αὐτόν. ἀρχομένου γὰρ ἔργου, λαμπροῦ δηλονότι, χρὴ ποιῆσαι πρόσωπον, ἥγουν ἀρχήν, τηλαυγῇ, τουτέστι λαμπράν.

gl. 6. \* τις. — ἐν Ὀλυμπίᾳ νικήσας.

7. Th. Τοῦτο λέγει διὰ τὸν Ἀγῃσίαν. ἦν γὰρ καὶ Ὀλυμπιονίκης καὶ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ βωμοῦ ἱερεὺς ἢ διοικητὴς καὶ ἐορταστής, καὶ οἱ αὐτοῦ πρόγονοι συνώκισαν τὴν Συρακουσίων πόλιν.

Th. Τὸ μαντεῖον λέγει διότι ἐνταῦθα οἱ Ἰαμίδαι ἐμαντεύοντο, ὡς καὶ αὐτὸς προῖων ἐρεῖ.

20 gl. 7. \*\* καί. — \* † μαντικῶ. — διοικητῆρ; ἱερεὺς. —

1 καὶ μεγ. om. ξ'. — 3 θηγτὸν καὶ θηγτὸν καὶ θανμ. A. — θηγτὸν ΓA Vrat. z α' ι'' μ', θηγτὸν cett. — 4 ὑποβαλόντες Γα' ι'', ὑποβαλλόντες cett. codd. (καὶ ὑποβ. om. ξ') et edd. ante Beckium, qui primus ὑποβάλλοντες edidit. — ἐντειχεῖ Vrat. z μ' ξ' φ' et edd. ante Boeckhium. — 7 σύνταξις margo μ' ξ'. — 9 αὐτῶν ξ', αὐτοῦ aq. — 12 τουτ. λαμπράν omm. ξ' et z, in quo hæc verba præmissa voce σύνταξις ante paraphr. vv. 5—11 lemmatis vice funguntur. — 14 Lemma βωμῷ τε est in α', codd. mixtis et edd. — τὴν ξ'. — ἀργησίαν φ'. — καὶ om. ι''. — 15 διοικτῆς ξ'. — 16 αὐτοῦ om. ξ'. — σὺρῶακ. Γ — 17. 18 πόλιν. τὸ (τοῦ ξ', τῷ z) μαντεῖον δὲ λέγει α', codd. mixti et edd. — 18. 19 διότι — αὐτὸς om. z. — οἰαμίδαι ξ'. — ἐμαντεύοντο μ'. — 20 διοικιστῆς α'.

8. \*\* οἰκιστής. — \*\* καί. — † κλεινῶν. — 9. ἄν. — 10. ὁ πάντα ταῦτα ἔχων. — μὴ φθονερῶν. — 11. \*\* πολιτῶν. — ἐπιθυμητοῖς ὕμνοις· πᾶς γὰρ ἐπιθυμεῖ τοῦ ὕμνεῖσθαι.

5—11. M. Εἰ δ' εἴη μὲν τις Ὀλυμπιονίκης τῷ βωμῷ τε τοῦ Διὸς τῷ μαντικῷ τῷ ἐν τῇ Πίσῃ ταμίας, ἤγρουν ἱερεῖς, συνοικιστής 5 τε (8) τῶν ἐνδόξων Συρακουσῶν· ταῦτα δὲ τοῦ Ἀγασίου εἰςὶ πλεονεκτήματα (οὐκ αὐτὸς δὲ συνόφικισε τὰς Συρακούσας, ἀλλ' οἱ πατέρες αὐτοῦ, ὧν τὸ ἔργον ἐπὶ τῷ παιδὶ αἰτῶν τίθησεν οἰκείως) τίνα κε (9) φύγοι ὕμνον, ἀντὶ τοῦ τίνι ἂν ὕμνῳ ἀνοίξεις γένοιτο ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ ἐν φῶδαις ἐπιθυμηταῖς ἐπικύρσας, ἤγρουν 10 ἐπιτυχῶν πολιτῶν οὐ φθονούντων;

gl. 12. \* † γινωσκέτω. — \*\* δῆ. — τῷ ἔχοντι τὰ τρία ταῦτα. — 13. προσφυῇ καὶ οἰκέϊον. — 14. \* † ὁ Ἀγασίας. — \* αἱ δέχα κινδύνου.

11—14. Germ. Ἰστω γὰρ καὶ γινωσκέτω ὁ υἱὸς τοῦ Σω- 15 στρατοῦ, ὁ ὑμνούμενος δηλονότι, ἔχων δαιμόνιον καὶ λαμπρὸν πόδα καὶ προοίμιον ἐν τούτῳ τῷ πεδίλῳ καὶ τῷ ὕμνῳ. § τοῖς μὲν ὕμνοις παρέπονται στίχοι, τοῖς δὲ στίχοις ῥυθμός· καὶ πόδες ἐντὸς τῶν στίχων, οἱ δ' αὖ στίχοι ἐντὸς τῶν ὕμνων. καλῶς ἄρα κληθῆσονται καὶ πόδες καὶ πέδιλον ὁ ὕμνος. 20

M. Ἰστω γάρ] γινωσκέτω δῆ ὁ υἱὸς τοῦ Σωστράτου ὁ Ἀγασίας τούτῳ τῷ ὑποδήματι, ἀντὶ τοῦ τούτῳ τῷ ὕμνῳ, τουτέστι τῷ τῆς νίκης τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῷ τῆς ἱερατείας καὶ τῷ

8 αὐτῶν ἰ'. — 9 τινὰ q. — κε aq, κεν cett. — 11 ἐπιτυχῶν ἰ'. — φθονόντων φ'. — 12 Ad v. 12 ἀντὶ τοῦ δῆ glossa legitur in a. — 15 Delevi lemma ἢ οὕτως. — 16 δηλονότι scripsi pro δῆλον. — 21 σύνταξις μ' ξ' in marg., Boeckh in textu. — Ἰστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ est lemma in edd. ante Boeckhium, nisi quod deest lemma in edd. Beck. et Heyn. — δῆ om. ἰ'. — ἀγασίας ed. Ro. — 22 ὑπ. ἀντὶ τοῦ τ. τῷ om. Vrat. — τοῦ om. μ'. — 23 x. τοῦ τ. ἱερ. q. — ἱερατείας μ'.



τῆς συνοικίσεως τῶν Συρακουσῶν, δαιμόνιον πόδ' ἔχων, ἀντὶ τοῦ δαιμονίως αὐτὸς ἀρμόζων, τουτέστιν ὡς ἀπὸ μοίρας δαίμονος.

gl. 15. ἦτοι ἐν ἡπείρῳ. — ἤγουν ἐν θαλάσῃ. — 16. ἐπαι-  
5 νεται. — 17. \* διὰ πόνου τινὶ γένηται· ὁ γὰρ συμβὰς αὐτῷ πό-  
νος οὐκ ἔῃ λήθην κατακαυχῆσασθαι.

14—17. Th. Ὁ μετὰ πόνου καὶ κινδύνου τὴν ἀρετὴν κατορ-  
θώσας πλείστου ἄξιος διὰ τὸ προηγῆσασθαι πόνον τῆς αὐτοῦ  
ἀρετῆς· ὁ δὲ ἀπλῶς οὕτως εὐτυχῶν οὐκ ἐπαινετός· τύχης γὰρ  
10 εὐμενεία κάλλιστος εἶναι δοκεῖ. χρὴ οὖν καὶ τοὺς ἐν ἡπείρῳ καὶ  
τοὺς θαλαττεύοντας οὐκ εἰ κατὰ σκοπὸν αὐτοῖς χωροίη τὰ  
πράγματα, τοῦτο σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀγῶνας κατορθοῦν ἐθέλειν.  
τοῦτο δὲ λέγει παραμυθούμενος Ἀγησίαν ὡς μετὰ πόνου νική-  
σαντα.

15 M. Αἱ ἀρεταὶ δὲ αἱ χωρὶς κινδύνων οὔτε παρ' ἀνδράσιν  
οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις, τουτέστιν οὔτε ἐν γῇ οὔτε ἐν θαλάσῃ  
εἰσὶ τίμιαί, ἤγουν ἐπαινεταί. κυβερνήτης γὰρ ἄριστος ἐν κλύδωνι  
δείκνυται, καὶ ἀγωνιστὴς κραταῖος ἰσχυρὸν ἀνταγωνιστὴν ἔχων.  
εἴ τι δὲ καλὸν σὺν πόνῳ κατορθωθῇ, πολλοὶ τούτου μέμνηται.

1 συνοικήσεως Vrat. z ι' μ' ξ' φ' et edd. ante Beckium, *συνική-  
σεως q.* — πόδα z, πᾶδ' ξ'. — 5 Glossa Thomana εἴ τι ποναθῇ·  
ἤγουν διὰ π. τὶ γ. — λήθην κατακαυχῆσασθαι (*καυχῆσ. ξ'*) in codd. et  
edd. ΓΑ z exceptis inter scholia legitur. Ceterum Beckio τοῦ ante  
*κατακαυχ.* excidisse visum est, Heyne ad *κατακαυχ.* interrogandi notam  
uncis inclusam adscripsit. — In Γ folium, quo carminis vv. 10—47  
una cum scholiis legebantur periit. — 7 Ὁ om. z. — πόνων ι'. —  
*τὴν αὐτοῦ ἀρ. ξ.* — 11 οὐκ εἴ μ' ξ' φ', omm. edd. ante Beckium, qui  
primus verbis οὐ μόνον ὡς additis lacunam explevit. — *κατασκοπὸν*  
Vrat. — *χοροῖο ξ.* — 12 τοῦτο] τοῦ edd. ante Beckium, omm. cett.  
edd. — 15 Lemma ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταὶ addunt edd. — 16 οὔτ' ἐν γῇ  
*q* edd. — οὔτ' ἐν *q.* — 17. 18 ἄριστος — ἀγωνιστὴς om. Vrat. —  
19 εἴτι. — *τιμὲν. om. ι'.* — *κατορθωθέν q.*

gl. 18. ᾧ. — σοί. — πρόχειρος καὶ ἀρμόζων ὁ λόγος ἐκεῖ-  
 νος. — 19. \* † δικαίως. — \* † υἱὸν Ὀϊκλέους. — \* \* συνίζησις.  
 — 20. † πρόσ. — 21. \* \* καί.

22. Tr. Ἐμαρψεν] ἤγουν κατεκάλυψε σχισθεῖσα ἐν τῷ  
 Ὠρωπῷ τῆς Βοιωτίας, ἔνθα καὶ μαντεῖον αὐτοῦ ἐστίν. 5

gl. 22. \* † λαμπράς. — Δίαντα καὶ θόαντα.

23. Th. Δέον ἐπτά πυρῶν νεκρῶν τελεσθεῖσων εἰπεῖν,  
 τελεσθέντων εἶπε πρὸς τὸ νεκρῶν οὕτω τελεσθέντων δὲ  
 νεκρῶν ἐπτά πυρῶν, ἀντὶ τοῦ νεκρῶν γεγονότων ἐπτά καύσεων.  
 ἐπτά δὲ καύσεις λέγει, ἐπειδὴ καὶ τὰ τάγματα παντὸς τοῦ Ἀρ- 10  
 γείου στρατοῦ ἐπτά ἦσαν, ὥστε οἱ ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποθανόντες  
 πυρᾷ ὑπεβλήθησαν πεπαυμένου τοῦ πολέμου καὶ ὑποσπόνδους  
 τῶν Ἀργείων τοὺς αὐτῶν νεκροὺς εἰληφότων· οὕτω γὰρ ἦν ἔθος.  
 ὥστε μὴ νόει τὸ νεκρῶν περὶ τῶν στρατηγῶν· ἀμήχανον γάρ.  
 ἐπεὶ Ἀδραστος μὲν ζῶν ἐξεχωρήκει πρὸς Ἀργος, Ἀμφιάραος  
 δὲ ζῶν ὑπὸ γῆς κατεπόθη, Πολυνείκης δὲ μετὰ Ἐτεοκλέους

3 Ad v. 21 glossa ἡνίκα legitur in a. — Schol. Cod. Bodl. β. :  
 σύναπτε τὴν κατὰ μετὰ τοῦ Ἐμαρψεν. — 4 κατεκάλυπεν ἰ', κα-  
 τέλυψε μ'. — 5 ὀρόπω α' ξ', ὀρόπω Vrat. z μ' φ' et edd. ante  
 Beekium. — ἐστίν α'. — 8 Ad v. 23 hæc adscripsit glossator in  
 marg. b. : ἐπτά ταγμάτων ὄντων τῶν στρατιωτῶν ἕκαστος ἐκ τῶν  
 ἐπτά ταγμάτων φονευθεὶς εἰς ἰδίαν πυρὰν συνελέγετο. θθεν ὁ ποιη-  
 τὴς φησί· τῶν νεκρῶν τελεσθέντων καὶ ἀποκαταστάντων ἐπὶ τῶν ἐπτά  
 πυρῶν. — δέον εἰπεῖν ἐπτά z. — νεκρῶν excidit in ed. Bæckhiana. —  
 πελασθεῖσων ξ'. — εἰπεῖν omm. Az. — 8 τῷ τῷ z, τῶν ξ'. — 10  
 ἐπ. κατὰ τάγματι Vrat. — παντός om. ξ'. — 10. 11 ἀργίνου ξ'. —  
 11 στρατοῦ Α' α' i', omm. cett. codd. et edd. ante Beekium, qui voca-  
 bulo στρατεύματος addito lacunam explevit. — ἐπτά om. z. — ἐν  
 om. A. — 12 πεπτωμένον ξ'. — 15 ζῶν om. ξ'. — ἐξεχωρήκει Α' i',  
 ἐξενεχωρήκει ξ'. — ἀμφιάραος Α' α' i', ἀμφιάραως cett. — 16 ζῶν —  
 Πολ. δέ om. z. — πολυνείκος ξ'. — κατὰ ἐτ. ξ'.



έντος Θηβῶν ἤχθη, οἱ δὲ καυθέντες τῶν στρατηγῶν τέσσαρες ἦσαν. τὸ δὲ Θήβαις πρὸς τὸ τελεσθέντων συναπτεόν.

gl. 23. \*\* γάρ. — \*\* δῆ. — καύσεων.

24. M. Ταλαιονίδας] ἀπὸ τοῦ Ταλαὸς Ταλαίων, καὶ 5 ἀπὸ τούτου Ταλαιονίδης, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἰαπετὸς Ἰαπετίων, εἴτα ἀπὸ τούτου Ἰαπετιονίδης.

gl. 24. ὁ υἱὸς τοῦ Ταλαοῦ Ἀδραστος. — 25. \*\* λόγον.

27. M. Ἀμφοτέρων] εἰ μὲν οἰδετέρως τοῦτο δέχοιτό 10 τες, παρακινδυνεύει· οὐ γὰρ ἐνικῶς δύνатаι λέγεσθαι τὰ ἀμφο-  
τέρων· εἰ δ' ἀρσενικῶς κατ' αἰτιατικὴν, ἀντὶ τοῦ ἀμφοτεροδέ-  
ξιον, ἔξω τῆς γνώμης τοξεύει τῶν χρησαμένων αὐτῶ. ἐπὶ γὰρ  
τούτου τοῦ σημανομένου καὶ μετὰ εὐθείας ἔστιν ὅτε λέγουσιν  
αὐτό, ὡς ἐν τούτοις·

Ἀμφοτέρων, πολιός τε νόον πολιός τε χάρηνον.

15 δοκεῖ δὲ ἐπιρρήματικῶς μᾶλλον λέγεσθαι, ἀντὶ τοῦ κατ'  
ἀμφοτέρα. οὕτω γὰρ καὶ τὴν ἔννοιαν σώζει καὶ τὸ παρακινδύ-  
νευμα λύει καὶ τῇ χρήσει οἰκείως ἔχει.

gl. 27. τὸν Ἀμφιάραον. — \* ὥσπερ ἐν τῷ Ἰέρωνος Ὀλυμ-

4 Hoc scholium, quod in *a* extra scholiorum ordinem in marg. inferiore scriptum est, omm. *q z*. — Ταλαιονίδας, quæ nonnullorum codicum est scriptura, est lemma in *a*, ταλαίνιδας in *ξ'*, cett. omm. lemma. — καὶ omm. edd. — 5 τούτου om. Vrat. — ταλαιονίδης Vrat. *μ' φ'* et edd. ante Beck. — εἴτα] καὶ *ξ'*. — 6 Ἰαπετιονίδης *ξ'*, Ἰαπετιωνίδης Vrat. *μ' φ'* et edd. ante Beckium. — 8 Hoc scholium om. *z*, in marg. inf. scriptum habet *a*, post ἤγουν τῷ Ἀγηςί (p. 207, 10) legitur in *q*. — εἰ μὲν οἶν οἰδετέρων *ξ'*. — οἰδετέρος *a*. — 10 εἰ δ' οἰδ' *q*. — ἀρσεν. *q i'*. — αἰτιακὴν *a*. — 12 μετ' εὐθ. *a*. — ὅτε] *δ* Vrat. — 14 χάριν *a*, χάρισον *ξ'*. — «Similes versus sunt Iliad. *χ*, 74. *ω* 516». Boeckh. — 15 μᾶλλον] ταῦτα *ξ'*. — 16 γὰρ omm. Vrat. *i' μ' ξ' φ'*. — ἔνοιαν *q*. — 17 τῷ χρ. *ξ'*. — 18 Glossa Thomana in *α'*, codd. mixtis (*z* excepto) et edd. in scholiorum corpus recepta est cum hac varietate: Ὀλυμπιονίκης *ξ'*, Ὀλυμπιονίκη

πιονίκει (Ol. I 165) ἔφαμεν τὸ ἀμφοτέρα ἐν τῷ Πέποιθα δὲ μὴ τινα ξένον, οὕτω καὶ τοῦτο. — 28. \* \* καί. — δεξιὸν ὁμοίον ἐστὶ τῷ παρ' Ὀμήρῳ βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής. — 29. πολέμῳ. — μάχεσθαι ἀγαθόν.

18—29. M. Ὡ Ἀγῃσία, πρὸς σὲ δὲ ἐστὶν ἔπαινος ἐτοῖμος, 5 ἥγουν πρόχειρος, οὐ σὺν πόνῳ εὐρισκόμενος, ἅτε δηλονότι ὕφ' ἐτέρου προειρημένος, ὃν δικαίως ἐφθέγγεσθαι ποτε ὁ Ἀδραστος διὰ γλώττης εἰς τὸν μάντιν τὸν Ἀμφιάραον τὸν υἱὸν τοῦ Ὀϊκλέως, ἥνίκα κατέσχευεν ἡ γῆ αὐτὸν τέ νιν, ἥγουν καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον, καὶ τὰς ἵππους αὐτοῦ τὰς φαιδίμας, τουτέστι τὰς λαμπράς, τὰς πε- 10 ριφανεῖς. τῶν νεκρῶν γὰρ δὴ τῶν ἑπτὰ πυρκαϊῶν τελεσθέντων, ἥγουν συναχθέντων καὶ ἀποκαταστάντων ἐπὶ τῷ δοθῆσεσθαι τῇ πυρᾷ· ἑπτὰ γὰρ ταγμάτων ὄντων ἐκάστου τάγματος οἱ πε- σόντες εἰς ἰδίαν πυρκαϊάν συνελέγοντο· εἶπεν ἐν ταῖς Θήβαις ὁ υἱὸς τοῦ Ταλαοῦ ὁ Ἀδραστος τοιοῦτόν τι ἔπος· ποθῶ ἰδεῖν δὴ- 15 λονότι τὸν ὀφθαλμὸν τῆς ἐμῆς στρατιᾶς, ἀντὶ τοῦ τὸν περιφανέ-

Vrat. i'' et edd. inde a Beckio, qui ad h. l. satis mire «Vulgo: ἐν τῷ Ἰέρωνος Ὀλυμπιονίκει. Utrumque vitium emendavi. Secundum carmen est in Theronem [nimirum Θήρωνος Ὀλυμπιονίκη edidit]» annotavit; sed idem hæc de scholio recenti ad v. 116: «Reliqui h. l. formam novam Ὀλυμπιονίκει, quam supra v. 27 mutaveram; etenim fieri potest, ut ista forma Ὀλυμπιόνικος (in Neutro) peculiaris et propria Grammatico recentiori fuerit.»

1 δέ om. Γ. — 5 σύνταξις z φ' in textu, i' μ' in marg. — ἐστὶν ὁ ἔπ. codd. et edd. a q i'' exceptis. — ἐτοῖμος a q, ἔτοιμος cett. — 8 ἀμφιά- ραον a q i'', ἀμφιάρων cett. — οἰκλέος a q, οἰκλέους cett. — 9 καί post ἥγ. omm. codd. mixti. — 10 φαιδίμους q ξ'. — τουτ. τὰς] καὶ i''. — τὰς π.] καὶ π. i''. — 11 γὰρ om. a in fine versus. — 12 συναθροισθέντων z. — ἀποκαθιστάντων ξ'. — ἐπὶ τὸ δ. i''. — 13 τῇ περὶ μ'. — πραγμάτων q. — 14 ἐν ταῖς Θήβαις om. a. — 15 υἱὸς τοῦ λαοῦ a. — ὁ omm. codd. mixti. — τοιοῦτόν τι a q i'' ξ', τοιοῦτό τι cett. — δηλονότι ἰδεῖν φ'. — 16 τὸν ante περ. omm. q z.



στατον καὶ ἐξαίρετον, τουτέστι τὸν Ἀμφιάραον, ἀμφοτέρων, ἐπιρρήματικῶς ἀντὶ τοῦ κατ' ἀμφοτέρα, μάντιν τε ἀγαθὸν ὄντα, ἔχουν ἀγαθὸν τὴν μαντικὴν, καὶ δουρὶ μάρονασθαι, τουτέστι καὶ ἀγαθὸν κατὰ τὴν ἐν πολέμῳ μάχην.

5 gl. 29. \* τοῦτο τὸ πρὸς Ἀμφιάραον ῥηθέν. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἀμφοτέρῳ ἐστι, καὶ ἀνδρείος καὶ ἐκ μάντεων καταγόμενος. — 30. τῷ Ἀγῃσίῳ. — ὕμνου· οὗτος γὰρ αἴτιος τοῦ ὕμνου νικήσας γεγένηται.

31. Germ. Πάρεστι] τὸ ἐστὶ κατάφασις, ἡ κατάφασις  
10 δὲ συγκατάθεσις καὶ οἰονεὶ συναρμογή. ἐπεὶ δὲ οὕτως ταῦτά εἰσι, τεθήσεται τὸ πάρεστιν ἀντὶ τοῦ ἀρμόζει. τὸ γὰρ ἐστὶ κατάφασις.

gl. 31. \* \* Νῦν πάρεστι γράφει διὰ τὸ μέτρον καὶ οὐ δύσερίς τις· εἰ δ' ἄλλως γράφεις, οὐκ ὀρθὸν ἔσται. — 32.  
15 \* μάτην φιλόνεικος. — \*\* ὦν ἐγώ. — 33. οὖν.

35. Germ. Τοῦτο αὐτὸ προσμαρτυρήσω τὸ προδεδηλωμένον, ὅτι εἰς πάντα ὁ Ἀγῃσίας παραπλήσιος ᾗ τῷ Ἀμφιάρῳ.

1 τὸν om. Vrat. — ἀμφιάραον ag (amphiaraum i''), ἀμφιάρων cett. — 2—4 μάντιν — μάχην om. i'. — 3 μάρονεσθαι q. — 4 ἐν τῷ πολ. Vrat. z μ' ξ' φ'. — 5 Glossa Thomana in a' et codd. mixtis et in edd. inter scholia legitur, sic: Τὸ καὶ ἀνδρεῖ] (σύνταξις quod μ' in marg. habet, praemittitur in ed. Boeckh.) τοῦτο τὸ (τὸ om. P, add. miniator in ξ') πρὸς ἀμφιάρων (sic ΓΑ α' i', ἀμφιάρων φ', ἀμφιάρων cett.) ῥηθέν ἀρμόζει (ἐπὶ ἀμφιάρῳ δηλονότι ῥηθέν ἔπος πάρεστι νῦν ἀντὶ τοῦ ἀρμόζει ξ' ex paraphr. Mosch.) καὶ τῷ Ἀγῃσίῳ. καὶ γὰρ καὶ (καὶ ὁ i', ὁ z, καὶ om. Vrat.) αὐτὸς ἀμφ. ἐστι etc. usque ad καταγόμενος. — 9 Πάρεστι scripsi pro τὸ δὲ πάρεστι. — τὸ ἔστι U et ed. Mommseni. — ἡ excidit apud Mommsenum. — 11 πάρεστι ed. Mommseni. — 14 γράφεις α', γράφεις cett. qui quidem Triclinii notulas exhibent. — 16 Hoc scholium, cui in U et ed. lemma Τὸ καὶ ἀνδρεῖ (v. 29. 30) praefixum est, ad v. 35 rettuli.

gl. 35. τὸ πρὸς Ἀμφιάραον ῥηθέν. — τῷ Ἀγῥσίᾳ. — φανερώς καὶ ἀληθῶς.

36. Germ. Εἰκότως ἐπιτραπῆναι παρὰ τῶν Μουσῶν αἰτιαῖται, ἐπειδὴ οἶδεν ἄρμοστον καὶ ἄρμόδιον ὁ ποιητὴς τὸ ὑμνεῖν τοῖς ἐγκωμιάζουσι τὸν ἔρκον ἐπιτρεπόντων τῶν σοφῶν. 5

gl. 36. τοῦτο εἰπεῖν με παραχωρήσουσι· λέγει δὲ διὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην, ὡς ἀκριβῶς τοῦτο ἐπισταμένην.

29—36. M. Τοῦτο τὸ ἐπὶ Ἀμφιάρῳ δηλονότι ῥηθὲν ἔπος πάρεστι νῦν, ἀντὶ τοῦ ἀρμόζει, καὶ τῷ ἀνδρὶ τῷ Συρακουσίῳ, τῷ δεσπότῃ τοῦ μετὰ χορείας ὕμνου, ἤγουν τῷ Ἀγῥσίᾳ. οὔτε 10 φιλόνεικος ὢν (32) οὔτε τις ἄγαν σκληρὸς εἰς ἔριν, καὶ μέγαν ἔρκον ὁμόσας, τοῦτο τὸ ἔπος, ἤγουν τοῦτον τὸν ἔπαινον ἀληθῶς αὐτῷ, τῷ Ἀγῥσίᾳ, μαρτυρήσω. αἱ γλυκύφωνοι δὲ ῥῥαὶ ἐπ' ἐμοὶ τοῦτο ὁώσουσιν, ἤγουν οὐκ ἀντίτάσσονται, συνδραμοῦνται τῇ μαρτυρίᾳ. 15

gl. 37. ἡνίοχε τοῦ Ἀγῥσίου, ἤγουν ὦ ψυχὴ ἐμή. — ἤγουν ὑπὸ ζυγὸν ἄγαγε· λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ ἄρχου ἐπαινεῖν τοὺς Ἀγῥ-

3 «Hic Scholiasta, Recte inquit, poeta a Musis veniam petit, quoniam ex hoc permiserint, quippe aptum et decorum choro esse novit iuramentum facere, quum sapientes id permittant vel imperent» Mommsen. — 8 σύνταξις ἰ'' μ' ξ' φ' in marg. — Lemma τὸ καὶ ἀνδρὶ delevi cum aq. — τὸ add. miniator in ξ'. — ἐπιαμφιάρων ξ'. — ἀμφιάρω aq ἰ'', ἀμφιάρω cett. — 9 τῷ συρακ. ἀνδρὶ ξ'. — 10 τῷ μετὰ z ξ'. — 10. 11 οὔτε φιλ. — ἔριν ex aq est, in cett. ex Triclinii sententia οὔτε δύσερός τις ὢν (ὢν excidit in ed. Bæckh.) τοῦτέστιν ἄγαν σκληρὸς εἰς ἔριν οὔτε φιλόνεικος (οὔτε φιλόν. om. ἰ'') legitur. — 11 οὔτε τις a. — 13 ἀγ. δηλονότι μαρτ. q et ed. Ox. — μαρτυρήσει z. — 14 ἐπ' é (sic) a. — 17 sq. ἄγαγε· λ. δὲ ἀντὶ τ. ἄρχου ἐπ. (om. τοὺς Ἀγ. ἵππους) Vrat., ἄγαγε· λ. δὲ ἀντὶ τ. τὰς ἀγ. ἵππους ἄρχου ἐπ. μ', ἄγαγε ἀντὶ τοῦ ἄρχου ἐπ. λ. δὲ τοὺς ἀγ. ἵππους α'; ceteros non consului, sed A librum secutus sum.



σίου ἵππους. — 38. ἤτοι τὰς ἡμιόνους, περιφραστικῶς. —  
39. καθά ἐστι.

37—39. Germ. Ἡ σύνταξις αὕτη. ἀλλ' ὦ Φίντις καὶ ὦ  
ἡνίοχε, ὦ νοῦ, ξεῦξον ἥδη μοι τὸ σθένος τῶν ἡμιόνων, ἥ καὶ  
15 καθὰ τάχος καὶ ταχέως, αὐτόχρομα. ἢ οὕτως. ἀλλ' ὦ Φίντις,  
ξεῦξον ἥδη μοι τὸ σθένος τῶν ἡμιόνων, αἱ καὶ αἵτινες, ἤγουν αἱ  
ἡμίονοι, ἀντικρυς ὑπάρχουσι τάχος καὶ ταχέως, αὐτόχρομα.  
αὐτὴ ἡ ποιότης, ἡ ταχυτής.

gl. 39. \* ἴνα. — \*\* καί. — ἤτοι ἐγκωμίου προσήκοντι  
10 τόπῳ. — 40. πορεύσομεν. — τὸ ἄρμα ἤτοι τὸν ὕμνον. —  
\* \* καί. — τῶν Ἀγῆσιου προγόνων.

39. 40. Germ. Ὁ φρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρά] ἴνα ἐπι-  
βεβάσωμεν καὶ πορεύσωμεν ἐν καθαρά καὶ ἀνεμποδίστῳ ὁδῷ  
τὸν ὄχλον καὶ τὸ ἄρμα καὶ ὄχημα.

15 40. 41. Th. Τὸ πρὸς εἰς τὸ γένος συναπτέον, οὕτω καὶ  
ἴκωμαι καὶ ἔλθω καὶ πρὸς τὸ γένος τῶν ἀνδρῶν.

gl. 41. αἱ τοῦ Ἀγῆσιου ἡμίονοι, ἤγουν τὸ αὐτὰς ἐγκωμιά-  
ζειν. — 42. \* † ὁδηγῆσαι ἡμᾶς. — 43. τὴν τοῦ ἐγκωμίου. —  
ἐστεφανοῦντο γὰρ καὶ οἱ ἵπποι. — 44. \*\* ἤτοι ἐστεφανώθησαν.  
20 — \*\* πρέπει. — εἰσόδους, ἀρχάς. — 45. ἀνοιγνύναι. — ταῖς  
ἡμιόνους.

37—45. M. Ἀλλ' ὦ Φίντις, ἤγουν ἡνίοχε· πρὸς τὸν ἑαυτοῦ  
δὲ λέγει νοῦν· ξεῦξον ἥδη ἐμοί, ἤγουν ἀπὸ τοῦ νῦν, τὸ σθένος  
τῶν ἡμιόνων, τουτέστι τὴν δύναμιν τοῦ λόγου τοῦ περὶ τῶν  
25 ἡμιόνων τοῦ Ἀγῆσιου καθ' ὅσον τάχος, (39) ἔπως ἐν ὁδῷ κα-

3 Delevi δὲ post ἡ. — 13 ὁδῷ excidit apud Mommsenium. —  
15 Hoc scholium ex A α' i'' accessit. — 22 σύνταξις μ' ξ' in marg.,  
Boeckh in textu. — ὦ φίντις est lemma in ξ'. — ἐνίοχε q. — 23 δὴ  
λ. ξ'. — ἀποτουνῶν a. — 25 τοῦ ἀγ. τοῦ καθ' ὃ τάχος ξ'. — Ἀγῆσία ?  
— καθόσον qz.

θαρεῖ, τουτέστι δικαία, ἀναβιβάσωμεν τὸν ὄχλον, ἤγουν τὸ  
 ὄχημα, ἀντὶ τοῦ τὸν ὕμνον τὸν ἐπὶ τῷ ὀρχήματι, ἀφίχωμαί τε καὶ  
 πρὸς τὸ γένος τῶν ἀνδρῶν, ἤγουν πρὸς τὸν Ἰαμιον. κεῖναι γάρ (41),  
 ἤγουν αἱ ἡμίονοι τοῦ Ἀγῃσία μόναι δηλονότι ἐξ ἀπάντων τῶν  
 ἄλλων ἱππων ἐπὶ τὴν ὁδὸν ταύτην, ἤγουν τὴν πρὸς τὸ γένος τοῦ 5  
 Ἀγῃσία ἐπίστανται ἡγεμονεῦσαι, ἤγουν ὁδηγῆσαι, προσδο-  
 ποιῆσαι· ἐπεὶ στεφάνους ἐδέξαντο, ἤγουν ἐστεφανώθησαν ἐν  
 τῇ Ὀλυμπίᾳ. χρὴ τοίνυν (44) ἀναπιτνάμεν, ἤγουν ἀναπεταννύειν,  
 ἀνοίγειν, χάριν αὐτῶν, τῶν ἡμιόνων δηλονότι, τὰς πύλας τῶν  
 ὕμνων, ἀντὶ τοῦ χρὴ ὕμνεῖν αὐτάς. — Ἀπὸ τοῦ πιτνω, τὸ πίπτω, 10  
 καὶ τῆς ἀνὰ προθέσεως ἀναπιτνω. ἀφ' οὗ ἀναπιτνᾷν καὶ Δωρι-  
 κῶς ἀναπιτνάμεναι καὶ ἀναπιτνάμεν ἀντὶ τοῦ ἄνω κεῖσθαι  
 ποιεῖν, ἤγουν ἀνοίγειν, ἀναπετᾶν. ἀποβάλλει δὲ τὸ προσγεγραμ-  
 μένον καὶ συστέλλεται κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἔμεναι, δόμε-  
 ναι, θέμεναι.

15

46. Th. Εὐρώτου τοῦ Λακωνικοῦ ποταμοῦ θυγάτηρ γέγονε

1 ἀναβιβάσωμεν Vrat. μ' φ', ἀναβιβάσωμεν z, ἀναβιώσω-  
 μεν q. — 2 τοῦ om. ι'. — ἴχωμαί τε ante ἀφίχ. add. [q?] edd. — 3 τῶν om. ι'. — κεῖναι z. — 4 ἀγῃσίον codd. mixti et edd. — 5 ἄλλων om. ξ'. — 6 ἀγῃσίον codd. mixti et edd. — ἐπίστανται a. — 8 ἀναπεταννύειν μ', ἀναπιταννύειν ξ'. — 10 Hoc comma etiam glossator libri b in marg. adscripsit, qui in calce οὔτω καὶ τὸ ἀναπιτνᾶν ἀναπετάμεναι (sic) λέγεται Δωρικῶς καὶ ἀναπετάμεν addidit. — Ante ἀπὸ lemma ἀναπιτνάμεν est in edd. inde a Beckio. — 11 ἀναπιτνῶν Vrat. — ἀναπιτνᾶς ξ', ἀναπιτνάμεν edd. inde a Beckio. — 11. 12 ἀναπιτνᾶν δωρ. καὶ ἀναπ. z, qui om. ἀντὶ — θέμεναι. — 12 ἀναπιτνάμεν pro ἀναπιτνάμεναι a. — τοῦ ἀνακεῖσθαι q. — 13 ἀποπετᾶν Vrat. — δε] γάρ ι'. — τὸ om. Vrat. — 14 τοῦ] αὐτοῦ q. — ἔμμεναι Vrat. ι' μ' ξ' φ' et edd. ante Oxx. — 14. 15 δόμεναι θέμεναι ι'. — 16 Similia habet glossator libri b: Τοῦ Εὐρώτου τοῦ Λακωνικοῦ ποταμοῦ ἦν θυγάτηρ ἡ Πιτάνα. αἴτη ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος συλλαβοῦσα ἐτέκετο τὴν Εὐάνην καὶ τεκοῦσα δέδωκε κρυφίως τοῖς



Πιτάνα. αὕτη ὑπὸ Ποσειδῶνος ἔγκυος γενομένη καὶ τῷ δοκεῖν εἶναι παρθένος λανθάνουσα, ὅτε καιρὸς ἦκει τοῦ τοκετοῦ, γεννήσασα τὴν Εὐάδην, δέδωκε ταῖς ἀμφιπόλοις λάθρα πρὸς Αἴπυτον τὸν Ἀρκάδων βασιλέα ἀγαγεῖν τὸ βρέφος. ἄλλοι δὲ  
 5 φασι, καὶ ἀληθῆ λέγοντες, ὡς ἡνίκα τοῦτο ἐγέννησε, διὰ τῶν θεραπαινίδων εἰς ἐρημίαν ἐξέβηκεν· ὕθην ἀνελόμενος Αἴπυτος ἔτρεφεν. ὁ καὶ Πηνδαρος εἰδώς, ἐπειδὴ ἐγκώμιον Ἀγῆσιου ποιεῖται, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐκθεῖναι αὐτὴν τὸ βρέφος ἐκπέμψαι πρὸς Αἴπυτον λέγει. ἀτιμίαν γὰρ Ἀγῆσιου εἶχεν ἄν.

10 gl. 46. τὴν Ἀγῆσιου προμήτορα. — ποταμοῦ Λαωνικοῦ. — 47. ἀναδραμεῖν με τῷ ὕμνῳ. — ἐγκαίρως· δεῖ γὰρ τοὺς προγόνους αὐτοῦ πρῶτον εἰπόντα εἶτα καὶ ἐπ' αὐτὸν καταβῆναι· — 48. ἡ Πιτάνη. — 49. \* \* ἐνωθεῖσα γαμικῶς. — \* † τῷ νύμφῳ τοῦ Κρόνου. — 50. τὴν ὥσπερ ἰα τρίχας ἔχουσιν. — γεννη-  
 15 σαι. — \* \* οἱ γράφοντες ἰοπλόκαμον ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα.

51. Th. Τοῦτο διπλῶς νόει. φασὶ δὲ χρῆσθαι τὴν παρθε-  
 νίαν ἐν τοῖς κόλποις τὴν ὠδῖνα, τουτέστιν ἡ παρθενία ἦτοι τὸ  
 δοκεῖν παρὰ πάντων παρθένον εἶναι ἔκρυψε τὴν συμβᾶσαν αὐτῇ  
 ὑπὸ Ποσειδῶνος ὠδῖνα, ἀντὶ τοῦ λανθάνειν ἐποίησεν. ἢ οὕτω.

δούλοις ἀγαγεῖν τὸ βρέφος πρὸς Αἴπυτον τὸν βασιλέα τῶν Ἀρκάδων. αὕτη δὲ ἡ Πιτάνα ἐκτίσε καὶ πόλιν καλέσασα αὐτὴν δμῶννυμον ἑαυτοῦ (sic). — ἱστορία περὶ τῆς πιτάνης z α' μ' φ' in marg., Bæckh in textu (in cett. edd. nihil nisi ἱστορία legitur). — Lemma πρὸς πιτάναν δὲ (παρ' εὐρώτα πόρον add. Vrat.) deleui cum A et edd. inde a Beckio.

1 ἔγκυος γενομ.] ἐγγενομένη z μ' φ', ἐγγινομένη ex ἐγγεινο-  
 μένη Vrat., ἐγγενομένης ξ'. — 2 λαμβάνουσα ι'. — ὁ καιρὸς ξ'. —  
 ἦκει A. ἦκε cett. (ἦκε καιρὸς ι'). — 3 τοῖς ἀμφ. Δι'. — 4 αἰνπ-  
 τὸν ξ'. — τὸν A Vrat. α' μ' φ', τῶν ξ', omm. cett. (arcadium regem  
 est in ι'). — 4. 5 δὲ φασὶ Δα'. — 6 αἰγυπτος ξ'. — 7 ἔτρεφεν  
 A z α' ι' μ' ξ' φ', ἔθρεφεν cett. — 8 τὸ βρ. αὐτὴν A. — 9 ἡγῆσιον z,  
 Ἀγῆσιος coni. Beck. — 16 Hoc scholium ex ΓA edidi.

κρύψαι δὲ τὴν ἐν τοῖς κόλποις ὠδῖνα τὴν παρθενίαν, τουτέστι τὸ ἐγκύμονα αὐτὴν ὑπὸ Ποσειδῶνος γενέσθαι, πόρῳ αὐτὴν τῶν παρθένων ἐποίησε. τὸ δὲ ἐν τοῖς κόλποις λέγει διὰ τὸ εἶναι τὴν ὠδῖνα ἐντὸς κόλπου. εἰ καὶ εὔρηται παρὰ τισι τῶν βιβλίων κρύψε τὸ  $\overline{\psi\epsilon}$  φιλὸν ἀντὶ τοῦ ἔκρυψε κατὰ συγχοπὴν 5 τοῦ  $\epsilon$ , ἀλλ' οὐκ ἔχει λόγον· ἀμήχανον γὰρ οὕτω συνταχθῆναι· οὐ γάρ ἐστι τὸ ὠδῖνα εὐθεῖα, ἀλλ' αἰτιατική, ὥστε ζητητέον τοῦς οὕτω λέγοντας, τίς ἔκρυψεν;

Tr. Τοῦτο διπλῶς νόει. ἔκρυψε δὲ ἡ Πιτάνη ἐν τοῖς κόλποις τὴν παρθενίαν καὶ παρθενικήν ὠδῖνα, ἧγουν ἦν συνελάβην ὠδῖνα 10 ἔκρυψε παρθένος εἶναι δοκοῦσα. ἢ οὕτως· ἔκρυψε δὲ ἐν τοῖς κόλποις τὴν ὠδῖνα τὴν παρθενίαν, τουτέστι τὴν κρυφίως γενομένην. Παρθένιοι γὰρ λέγονται παῖδες οἱ λάθρα τιχόμενοι παρὰ τῶν ἔτι νομιζομένων εἶναι παρθένων. οὕτω πού καὶ Ὀμηροῦς φησι (Π. II 179).

15

Τῆς δ' ἐτέρης Εὐδωρος Ἀρχίος ἡγεμόνευεν  
Παρθένιος.

ἐμοὶ δὲ δοκεῖ κάλλιον παρθενία γράφειν, ἢ εἴη σαφὴς ὁ λόγος οὕτως· ἔκρυψε δὲ τὴν ἐν τοῖς κόλποις ὠδῖνα ἐν τῇ παρθενίᾳ, ἥτοι ἐν τῇ δοκεῖν ἔτι παρθένος εἶναι. εἰ δ' ἐπ' εὐθείας 20 τὸ παρθενία νοήσεις λέγων, ἔκρυψε δὲ ἡ παρθενία τὴν ἐν τοῖς κόλποις ὠδῖνα, οὐ μόνον σαφέστερος ἂν εἴη ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ κατὰ σύνταξιν ἀρίστως ἔχων. οἱ δὲ γράφοντες τὸ  $\overline{\psi\alpha\iota}$

9 Lemma κρύψε δὲ παρθενίαν est in ξ'; ἡμέτερον margo α', τοῦ τριακινίου margo ι'. — 10 ἦν om. ξ'. — 10. 11 ὠδῖνα παρῶνε παρθ. ξ'. — 11 δ' ἐν edd. — 12 τὴν ante ὠδ. om. z. — 14—17 οὕτω — Παρθένιος om. ι''. — 15 φασι z. — 16 ἄδωρος ἀρχίος ξ'. — ἡγεμόνευε ξ' et edd. ante Bæckhium. — 18 παρθενία ι' μ' φ', παρθενίαν ξ'. — ἦν ἢ ι'. — 19 δὲ] διὰ z, om. Vrat. — 20 ἧγουν ι', omm. [μ'] edd. — εἰ δὲ ι''. — 21 νοήσης ι'', ἡσεις (sic) Vrat., θήσεις edd. — 23 ἀορίστως Vrat.



δίφθογγον, ἵνα πρὸς τὸ λέγεται συντάξωσιν, ἀγνοοῦσι ἐν μέτρῳ.

gl. 51. \* λέγεται. — \* τὴν παρθενικήν. — 52. ἤγρουν τῶν νομισμένων τοῦ τοκετοῦ. — 53. \* τὰς δούλας. — \* αὐταῖς.

5 54. Germ. Τὸ πορσαίνειν ἀντὶ τοῦ τρέφειν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ πόρσω, τὸ μακράν, ἐξ οὗ καὶ πόρσιον τὸ μακρότερον. τῶν μακύνειν γοῦν παρέπεται ἡ αὔξησις, ἡ δὲ αὔξησις ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἐμφύχοις σώμασιν οὐκ ἄλλως εἰ μὴ διὰ τροφῆς. ῥηθήσεται πορσαίνειν οὖν τὸ τρέφειν.

10 gl. 54. \* τρέφειν καὶ αὔξειν. — \* † δοῦναι. — \* † τῶν υἱῶν τοῦ Ἐλάτου τῶν Αἰπύτων. — 55. τὴν Εὐδόνην. — \* \* ὁ Αἴπυτος. — \* † ἐβασίλευεν. — \* \* ἐν.

46—55. M. Πρὸς τὴν Πιτάνην δὲ τὴν τοῦ ὀνόματος αὐτῆς μεταδοῦσαν τῇ πόλει τῇ παρὰ τὸ ρεῦμα τοῦ Εὐρώτα τοῦ ποτα-  
 15 μου δεῖ σήμερον ἀπελθεῖν ἐγκαίρως, ἥτις (48) τῶν Ποσειδῶνι μιγεῖσα τῶν υἱῶν τοῦ Κρόνου λέγεται τεκεῖν αὐτῶν θυγατέρα μελανοπλόκαμον τὴν Εὐδόνην. κρύψε (51) δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις ἡ Πιτάνη, ἤγρουν συνέλαβε δὲ ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς γαστρὸς ἐγκυμόνησιν, σύλληψιν παρθενικήν. ἀσάφειάν τινα ἔχει ὁ λόγος.  
 20 ταύτης δὲ αἰτία ἡ διάλυσις ἐστίν. εἰ γὰρ συνημμένος ὁ λόγος ἐλέγετο, ἦν ἂν σαφὲς ἔχων οὕτως. ἥτις τῶν Ποσειδῶνι μιγεῖσα τῶν υἱῶν τοῦ Κρόνου, λέγεται συλλαβοῦσα ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς

5 Delevi δὲ post τό. — 6 μακρότερον scripsi pro μακρόν collato scholio Germ. ad Ol. I 183. — 7 οὖν ed. Mommsen. — 8 εἰ διὰ μὴ U, tacite corr. Mommsen. — 13 πρὸς πιτάναν δέ est lemma in ξ', in cuius margine περὶ τῆς πιτῆς (sic) πιτάνης legitur. — σύνταξις z et Böeckh in textu, ξ' φ' in marg. — τὴν ante τοῦ omm. z ξ'. — 14 τὴν πόλιν τὴν π. z. — τῇ ante παρὰ om. ξ'. — τοῦ ante ποτ. om. ι'. — 15—17 quæ neptuno mixta filiam peperit euadnen ι'. — 17 κρύψαι q. — 18 ἡ Πιτάνη (πιτάνη a) ex aq. addidi. — συνέλαβεν δὲ q, δέ om. a. — 21 ἂν ἀσαφὲς ι'', ἀσαφὲς (om. ἂν) ξ'. — τῶ om. ι'. — 22 τῶν υἱῶν φ'. — τῶν υἱῶν τ. Kr. om. ι'. — λέγεται om. z.

γαστροὺς σύλληψιν παρθενικὴν τεκεῖν αὐτῷ θυγατέρα μελανο-  
πλόκαμον τὴν Εὐάδην. κατὰ τὸν μῆνα δὲ τὸν ὠρισμένον (52)  
τοῦ τόκου, ἤγουν αὐτίκα δὲ καθ' ὃν μῆνα ἔτεκεν αὐτήν, πέμ-  
πουσα ἀμφιπόλους, ἀντὶ τοῦ προσπόλους, ἤγουν δούλους, ἐκέ-  
λευσεν αὐτοῖς δηλονότι δοῦναι τὸ βρέφος τῷ ἡρωϊ (54) τῷ 5  
Εἰλατίδῃ, ἤγουν τῷ Αἰπύτῳ τῷ υἱῷ τοῦ Ἐλάτου πορσαίνειν,  
ἤγουν ἀνατρέφειν, αὔξειν. ἀπὸ τοῦ πόρρω πόρσω, καὶ ἀπὸ  
τούτου πορσαίνω, τὸ εἰς προκοπὴν ἄγω καὶ πόρρω ποιῶ ἐκέ-  
νου, ἐφ' ᾧ ἔστιν.

55. Th. Πάντες μὲν οἱ ὑπομνηματισταὶ τῆς Ἀρκαδίας εἶναι 10  
πόλιν τὴν Φαισάναν διεδέξαντο, ὁ δὲ Δίδυμος τῆς Ἡλίδος αὐτὴν  
εἶναι φησι καὶ ὑπεραπολογεῖται τοῦ ῥήτου οὕτως, ὅτι ποτὲ οἱ  
Ἀρκάδες καὶ τῆς Ἡλίδος ἐβασίλευον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ Αἰ-  
πύτου. οἱ δὲ βουλόμενοι τὴν Φαισάναν Ἀρκαδικὴν εἶναι τὸ περὶ  
Ἀλφειοῦ οὕτως ἀπολύονται, ὅτι διὰ Φαισάνης ἔχει ὁ ποταμὸς 15  
τὰ ρεύματα· φέρεται γὰρ ἐξ Ἀσίας κόμης Ἀρκαδικῆς ἢ ὅτι αἱ  
πηγαὶ τοῦ Ἀλφειοῦ ἐκ Νασσέως τῆς Ἀρκαδικῆς εἰσι καὶ μετα-  
ποιοῦνται αὐτοῦ οἱ Ἀρκάδες.

gl. 56. \* ὄνομα πόλεως. — † πόλει. — 57. ἐν τῷ Αἰπύτῳ.

2 ὠρισμένων a. — 4 τοὺς ἀμφ. q. — προσπόλους q, πρὸς πόλους  
ξ'. — ἢ δ. q. — 5 αὐτοῖς] eam i''. — 6 ἡγ. ἐλάτον τῷ αἰπύτῳ q. —  
ἐλάττον ξ'. — 7 Novum comma cum ἀπὸ τοῦ incipiunt codd. mixti,  
nisi quod ἀπὸ τοῦ — ἔστιν om. z. — 10 Hoc scholium om. Γ. — μὲν  
om. i''. — ὑπομνησταὶ ξ'. — 11 τὴν Φαισ. om. Δ. — 12 εἶναι φησὶ  
Δ' α' i'' alii codd.; — φασὶ ξ', φασι z. — τοῦ εἴρη οὕτως ξ'. — 13 καὶ  
om. i''. — μετὰ τὸν ξ'. — 14 τὸ] τοῦ ξ'. — 15 οὕτω i''. — ἀπολύονται  
Δ, ἀποδιδόασιν cett. — 16 ἐξασίας ξ', ἐξ ἀσέας [sic Vrat. ?] conī.  
Heyne. — x. ἀρκ. κόμης i''. — 17 ἐκ νασσέως Δ' α' i'', ἐκ νασέας  
Vrat., ἐκ νασέος φ', ἐξ Ἀσέως edd. (ἐξ Ἀσέας conī. Heyne), ἐκ να-  
σέως cett. — 18 αὐτοῦ quod Heyne conī., Δ' α' i'', αὐτὴν ξ', om.  
Vrat., αὐτῇ cett. Beck αὐτῆς coniecerat. — ἀρκαδες Δ.



— \* + ἡ Εὐδόνη. — 58. μετέσχεν. — 59. εἰ καὶ κατ' ἀρχάς. —  
 60. χρύπτουσα. — τοῦ Ἀπόλλωνος. — τὴν ὠδῖνα, τὸ σπέρμα.  
 — 61. ὁ Αἵπυτος. — † \* \* εἰς τὴν Πυθῶνα. — \* + τῇ ψυχῇ  
 αὐτοῦ. — βία κατασχών. — † συσφίξας, κατασχών. — 62. ἦν  
 5 πρὸς αὐτὴν ὀργὴν εἶχε. — ποταπὸν; ἄρῳγον. — 63. ταχεῖα.  
 — \* + φροντίδι. — 65. \* \* περὶ ταύτης. — ἀφορήτου. — τῆς  
 δι' Εὐδόνην λύπης. — † ἤγουν τῆς φθορᾶς τῆς κόρης. —  
 66. \* + ἡ Εὐδόνη. — ἐρυθράν. — 67. ἀποβρίψασα· οὕτω γὰρ  
 ποιοῦσιν αἱ τίκτουσαι. — 68. καρδιάν· ἐξῆλθε γὰρ τῆς πό-  
 10 λεως δῆθεν ἀντλήσουσα ὕδωρ.

69. Germ. Κυανέας] ἡ τῆς βαθύτατης κατὰ τοῦ θάσους  
 ἡ τῆς ὑπὸ τῶν ἰων χορίας μελαινομένης.

gl. 69. ὑπὸ τὸ θάσος τῶν ἰων. — \* ἦτοι τὰς σκιώδεις διὰ  
 τὸ θάσος ἢ ὅτι τὰ ἰα τοιαύτην ἔχει χορίαν.

15 69. 70. Tr. Κυανέας ἡ τὰς σκιώδεις διὰ τὸ θάσος ἢ ὅτι  
 τὰ ἰα τοιαύτην ἔχει τὴν χορίαν. θεόφορνα δὲ λέγει τὸν Ἰαμον-  
 ῶς γενώσκοντα τὰ πάντα διὰ τῆς μαντικῆς ὥσπερ οἱ θεοί.

55—70. M. Ὅστις, ἤγουν ὁ Αἵπυτος, ἀνδρῶν Ἀρχάδων  
 ἐβασίλευε κατὰ τὴν πόλιν τὴν Φαισάναν, ἔλαχέ τε, ἤγουν ἐκλή-  
 20 ρώθη οἰκεῖν τὸν Ἀλφειόν· ἀπὸ τῆς Φαισάνης γὰρ καταρρέει ὁ  
 Ἀλφειός, καταντᾷ δὲ εἰς τὴν Ἥλιν· τὸ δὲ μέσον αὐτοῦ κατὰ τὴν  
 Ἐπίδαυρον· ἐνθα ἀνατραφεῖσαι (57) αὐτή, δηλονότι ἡ Εὐδόνη.

10 Lemma ego addidi. — 11 χοράς? χορίας? — 14 Scholium  
 Triel. om. z. — ἤγουν ι' ξ'. — τὰ σκιώδ. μ'. — 15 τὰ om. φ'. —  
 τὴν om. ξ'. — λέγω ξ'. — Ad v. 70 glossæ ἀντὶ τοῦ ἔτεκεν et υἰὸν  
 leguntur in a. — 17 σύνταξις μ' φ' in marg., Boeckh in textu. —  
 Lemma ὃς ἀνδρῶν Ἀρχάδων (ἄνασσε add. Vrat.) omisi cum aq. —  
 18 τὴν ante Φαισ. om. φ'. — ἔλαχέ τις ἦγ. ξ'. — ἦγ. ἐκλήρ. om.  
 ι'. — 19 εἰπεῖν φ'. — καταρεῖ ξ', κατεῖ q. — 20 καταντᾷ Vrat.  
 ἤλην q. — 21 δ' post ἐνθα Oxonienses secutus omisi cum a q ι'. —  
 δηλ.] ἤγουν ξ'.

ὅπ' Ἀπόλλωνος πρῶτον ἔψαυσεν Ἀφροδίτης γλυκείας, ἀντὶ τοῦ  
 ἡμερτῆς. κλέπτουσα δέ, ἤγουν πειρωμένη λαθεῖν ἐγκυμονοῦσα  
 τὸν γόνον, τουτέστι τὸ σπέρμα τοῦ θεοῦ, ἦτοι τοῦ Ἀπόλλωνος,  
 οὐκ ἔλαθε τὸν Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ, ἤγουν διὰ παντός. ἀλλ'  
 ὁ μὲν (61) γνοὺς θυμὸν οὐ φατόν, ἤγουν ἄρρήτον, μέγαν, ἐν τῇ δ  
 φυγῇ κατασχὰν σὺν φροντίδι ὀξεῖα, τουτέστιν ἐπιτεταμένη,  
 ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀξέων βελῶν τῶν βλάπτειν μάλιστα δύνα-  
 μένων, ἀφανὴς ἐγένετο ἀπερχόμενος Πυθῶναδε, ἤγουν εἰς τὴν  
 Πυθῶνα, μαντευσόμενος περὶ ταύτης τῆς ἀφορήτου βλάβης,  
 τουτέστι τῆς χρυφίου διακορήσεως. ἡ δέ (66), ἤγουν ἡ Εὐάδνη, 10  
 καταθεῖσα τὴν ζώνην αὐτῆς τὴν φοινικόχροον, ἤγουν τὴν τῷ  
 χρόκῳ βεβαμμένην καὶ τὴν καλπίδα τὴν ἀπὸ ἀσπίδος κατασκευ-  
 ασμένην (ἔστι δὲ ἡ χάλπις ἀγγεῖον τι ὑδροδόχον) λόχμας ὑπὸ  
 κυανέας (69), ἤγουν ὑποκάτω δένδρων σκιαῶς βαθείας ποιητικῶν  
 διὰ τὴν πυκνότητά ἔτεκεν υἱὸν θεόφρονα, ἤγουν ἐνθέου φρονή- 15  
 σεως θεκτικόν. τοῦτο δὲ φησι διὰ τὴν ὕστερον ἡσχημένην αὐτῇ  
 μαντικὴν.

gl. 71. τῇ Εὐάδνῃ. — ὁ χρυσὰς κόρος ἔχων Ἀπόλλων.

1 ὑπὲρ ἀπ. z. — 2 μαθεῖν ξ'. — ἐγγυμ. φ'. — 2. 3 τὸν γόνον ἐγκ. z.  
 τὸν ἐγκ. γόνον μ'. — 3 τουτ. (om. τὸ) σπέρμα i". — 4 αἴγυπτον q. —  
 ἤγ. διὰ παντός om. z. — Ante ἀλλ' lemma ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶναδε (πυ-  
 θῶναδ' i', πυθῶνα δὲ ξ') est in codd. et edd. aq exceptis; præterea  
 σύνταξις i' μ' φ' in marg., Boeckh in textu. — 6 ὀξεῖα Vrat. ξ'. —  
 ἐπιτεταμένοι a. — 7 ὀξέω i'. — τοῦ βλ. z μ' φ'. — 7. 8 δυνουμένων a. —  
 8 πυθῶναδε cum plurimis codd. vett. in textu aq, πυθῶναδε cett. —  
 τὴν] τὸν q ξ', om. Vrat.. — 8. 9 ἤγ. — Πυθῶνα om. i'. — 11 αὐτῆς  
 i'. — τῷ ex aq addidi. — 12 τὴν ante ἀπὸ om. i'. — κατασχ. ξ'. —  
 13 ἔστι] ὅτι a. — ἀγγ. τὸ q, τὸ ἀγγεῖον i' ξ'. — ἀγγ. τι ὑδρ. om. z.  
 — λόγχμας (sic) q, λόγχμας μ', om. z. — 13. 14 ὑποκυαν. q. — 14  
 ὑπὸ κάτω a Vrat. ξ' φ', ὑποκάτω q. — σκιαῶς ξ'. — ποιτικῶν q. — 15  
 ἔτεκε (om. υἱόν) i'. — 16 τὴν] ἐξ a. — 16. 17 μαντικὴν αὐτῇ i'.



- ποταπὴν; πραεῖαν. — 72. \* θεὰ ἔφορος τοῦ τοκε-  
τοῦ. — \*\* καί. — \* ἵνα τὰ κάλλιστα τῷ παιδὶ ἐπικλώ-  
σωσι· τοῦτο δὲ ἐποίει σεμνόνων τὰς αὐτοῦ γονάς. — \* \*  
Ἐλευθὼ γράφε καὶ μὴ Εἰλείδουα. οὕτω γὰρ ἀρμόζει τῷ  
5 μέτρῳ. — 73. \* ἐν τούτῳ γὰρ τῷ τῆς γαστροῦς μέρει ἐστὶ  
τὸ ἔμβρυον· ἢ τὸ σπλάγχνων ἀντὶ τοῦ γαστροῦς ἀπλῶς. —  
74. \* γέννας τῆς ἐπιθυμητῆς, ἢ διότι θεοῦ παῖδα ἐγέννα,  
ἢ ὅτι πᾶσαι ἐπιθυμοῦσι τεκεῖν καὶ τῶν ἐντεῦθεν ἀπηλλάχ-  
θαι κακῶν. — 75. τὸν Ἰαῖον. — λυπουμένη ἢ μήτηρ. —  
10 † κυρίως κνίξεσθαι τὸ ἐρωτικῶς λυπεῖσθαι. — 76. \* \* ἀφῆκε.  
— γλαυκόφθαλμοι. — 77. \* \* τῶν θεῶν. — προστάξει καὶ  
γνώμῃς.

79. Germ. Ἰῶ μελισσᾶν] ἰῶ τῷ ὡς ἀπὸ μελισσῶν με-  
τετρέπετο γὰρ τῇ θεῶν κελεύσει ὁ ἰὸς ὁ τοῦ δράκοντος εἰς  
15 μέλι· ἢ ἐν κηρίῳ μελισσῶν. ἐπεὶ οὐδὲν ἐστὶν ἄλλο ἴδιον ἢ ὁ ἰὸς  
τῷ δράκοντι μεταδιδόναι, φυλάξας ὁ ποιητὴς τοῦτο, ἐδήλωσε  
διὰ τούτου τὸ κηρίον.

2. 3 Verba ἵνα τὰ — σεμνόνων (·ύνειν ξ') τὰς αὐτοῦ γονάς in α',  
codd. mixtis (z excepto) et edd. præcedentibus verbis παρέστησαν  
(sic α' ι' ξ', παρέστησεν cett.) αὐτῇ (αὐτῷ ξ') φησί, καὶ τὰς Μοῖρας  
μετὰ τῆς εἰλειδουίας (ἡληθείας Vrat.), quibus in ξ' lemma παρέστησάν  
τε μοῖρας præfigitur, inter scholia leguntur. — 5. 6 Glossa Thomana,  
quæ deest in Γ, in α', codd. mixtis (z excepto, qui om. totum scho-  
lium) et edd. inter scholia legitur hoc modo: ὑπὸ σπλάγχνων] ἡγουν  
ἐν (ἐν om. ξ') τῇ νηδύν· ἐν τ. γ. τῆς γ. μ. ἐστὶ (ἔστι μ' φ') τὸ ἐ. ἢ τὸ  
σπλάγχνων (σπλάγχνων ξ') ἀ. τ. (τῆς add. α') γ. ἀπλῶς. — 7—9 ὠδύ-  
ρος ἐρατῆς] ἦτοι (ἡγουν ι') γέννας τῆς (τῆς omm. codd. et edd. α' ι' ξ'  
exceptis) ἐπ. ἢ διότι θεοῦ (θ. om. ι') — κακῶν in α', codd. mixtis  
(z excepto, in quo hæc desunt) et edd. inter scholia leguntur. — 10  
Glossa Moschopulea etiam in α extat. — 13 Delevi ἄλλως ante  
lemma.

*Th.* Εὐχότως εἶπε τὸ ἀμεμφεῖ ἰῶ μελίσσων· ὁ γὰρ τῶν ὄφρων ἰὸς μεμπτὸς διὰ τὸ φθορὰν ἐργάζεσθαι.

gl. 79. φροντίζοντες αὐτοῦ. — \* † ὁ Αἵπυτος. — 80.

\* † πετρώδους· ἐν γὰρ τῷ Παρνασσῷ οἱ Δελφοί. — 81. \* \* τοῦ μαντείου. — τῷ αὐτοῦ. 5

82. *Th.* Μὴ λάβῃς εἰς τὸ παῖδα ἔξωθεν τὸ διά, — ἀλλ' ὥσπερ φαμέν, στερεῶ σε πλοῦτον, καὶ ἀφαιρῶ σε οἰκίαν, καὶ ὑβρίζω σε ὕβριν, οὕτω καὶ ἔρομαι σε λόγον.

gl. 82. \* † ἡρώτησε. — ὄντινα. — 83. τοῦ Ἀπόλλωνος. —

\*\* τὸν παῖδα. — \* † γεγονέναι. — 84. \* † περισσῶς. — 10

\*\* τῶν ἀνθρώπων. — 85. † τοῖς ἀνθρώποις. — 86. ὑπέρετατον.

— \* τὴν αὐτοῦ. — † αὐτῷ, δηλονότι ἔφη.

71—86. *M.* Ταύτῃ μὲν τικτούσῃ ὁ Ἀπόλλων ὁ χρυσῆν ἔχων κόμην παρέστησεν Ἐλευθώ τε, ἡγουν Εὐλείθειαν, ἔφορον δηλονότι θειὰν τῶν τόκων, πρᾶνμητιν, ἡγουν πρᾶξα, φίλα φρο- 15

V. 1. 2 quos om. z, in ξ' extra ordinem in marg. ad v. 78 adscripti sunt. — 1 μελίσσων ι', μελίσσων (sic) μ', om. Γ'. — 2 ἐνεργάζεσθαι A. — In marg. infer. libri q primum comma scholii veteris ad v. 78 (usque ad ὡς μέλι) adscriptum est. — 6 Scholium Thomani ad v. 82, quod deest in z, in ξ' præfixo lemmate εἶρετο παῖδα in marg. ad eundem versum adscriptum legitur. — 7 στερεῶ σε A, στερεῶσαι ξ', στερεῶ σε cett. codd., στερεοῦμαι σε edd. — ἀφερώσαι οἰκ. ξ', ἀφερῶ σε οἰκ. Vrat. μ' φ', ἀφαιροῦμαι σε οἰκ. edd. — 8 ἔρωμαι μ' ξ' φ', ἡρομαι Vrat. — Post λόγον in α', codd. mixtis et edd. additum legitur Εὐριπίδης (Phœn. 562) ἄγ' ἦν (ἦν ξ') σ' ἔρωμαι (ἔρωμαι ι') δύο λόγῳ. — 13 Lemma τῇ (ταύτῃ ξ') μὲν ὁ χρυσόκομος est in codd. mixtis, τῇ μὲν in edd. — σύνταξις margo z μ' ξ' φ'. — τ. μὲν τῇ τιχτ. ι''. — 13. 14 ὁ χρ. ἔχων κ. om. ι''. — χρυσῆν ξ'. — 14 τε ex a q ι'' addidi. — ἡγ. τὴν εἰλ. ι''. — εἰλείθ. q, ἀλλήθειαν φ', εἰλείθειαν ξ'. — 15 τῶν om. Vrat. — 15. 1 φίλαφρον οὐσαν ξ'.



νοῦσαν αὐτῇ, καὶ τὰς Μοῖοιαι συμπαρέστησεν, ἐν' εὐδαίμων εἶη  
 δηλονότι ὁ παῖς. ἤλθε δὲ (73) ὁ Ἰαμος εἰς φῶς αὐτίκα ἐκ τῆς  
 ἐπεράστου ἐντὸς τῶν σπλάγχχνων ἐγκυμονήσεως. τὸν μὲν κνιζο-  
 μένη, ἀντὶ τοῦ λυπουμένη, ἀλγοῦσα, κατελίμπανεν (76) ἐν γῇ· δύο  
 5 δὲ δράκοντες γλαυκῶπες, ἤγουν λαμπροὺς καὶ στίλβοντας ἔχοντες  
 τοὺς ὀφθαλμοὺς, κατὰ βούλῃσιν θεῶν ἐθρέψαντο αὐτὸν κηδό-  
 μενοι, ἤγουν ἐπιμελούμενοι, δι' ἰοῦ μελισσῶν ἀμεμφοῦς, τουτέ-  
 στιν οὐ μέμψεως ἀξίου ἀλλὰ ἐπαίνου δηλονότι, ἥτοι διὰ μέλιτος.  
 ὁ βασιλεὺς δέ, ὁ Αἴπυτος δηλονότι, ἐπεὶ ἀφίκετο ἐκ τῆς Πυθῶ-  
 10 νος τῆς πετραέσσης, ἤγουν τῆς πετρώδους, τῆς τραχείας, ἐλαύνων,  
 τοὺς ἵππους δηλονότι, ἅπαντας τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ ἡρώτα (82), διὰ  
 τὸν παῖδα, ὃν ἡ Εὐάδνη ἔτεκε· τοῦ Φοίβου γὰρ πατὴρ ἐφη  
 αὐτὸν γεγονέναι, υἱὸν δηλονότι, μάντιν δὲ ἔσεσθαι τοῖς ἀνδρά-  
 ποῖς ἔσοχον περισσῶς πάντων τῶν ἀνθρώπων, ἤγουν ὑπὲρ πάν-  
 15 τα ἀνθρώπους· οὐδὲ ποτε ἐκλείψειν, ἤγουν σβεσθῆσεσθαι,  
 ἐκποδὼν γενήσεσθαι τὴν γενεάν αὐτοῦ.

gl. 87. οὕτως. — ἔλεγεν ὁ Αἴπυτος. — οἱ κατ' οἶκον —  
 † οὗτοι. — οὖν. — ὃν ἤρετο αὐτοὺς παῖδα.

88. Germ. Πᾶσα εὐχὴ διὰ λόγον· ἐπεὶ δὲ οὕτω, ρεθῆσε-  
 20 ται καὶ ὁ ἀπλὸς λόγος εὐχῇ.

1 μοῖραις z, omm. edd. ante Oxx. — ἵνα i'. — 1. 2 εἶη δηλ. α i',  
 δηλ. εἶη cett. — 3 ἐγκυμονήσεται a. — 3. 4 κνιζομένη a q i' ξ',  
 κνιζομένα cett. — 4 κατελίμπανεν a, κατελίμπ. ξ'. — 5 δὲ om.  
 i'. — ἔχοντας a. — 7 ἤγ. ἐπιμελ. om. z. — 8 ἀξίαν q. — ἀλλ'  
 i'. — ἤγονται a, ἥτοι q Oxx., ἤγουν cett. — 9 αἰπιτος q. —  
 10 τετραέσσης φ'. — πετρ. καὶ ἤγ. q. — ἤγ. πετρ. καὶ τραχ. i'. —  
 11—13 ἅπαντας — δηλονότι om. z. — 11 διὰ ex a q i' ad-  
 didi; habet etiam ed. Ox. «sed Call. Br. non addunt, repugnatque  
 hoc additamentum observationi ad v. 74.» Beck. — 12 ὃν] οὐ-  
 Vrat. μ' φ'. — 14. 15 π. τοὺς ἀνθρ. Vrat. — 16 ἐκποδ. γεν.  
 omm. Vrat. μ' φ'.

Th. Διεβεβαιούντο, ἐπεὶ ὁ καυχώμενος διαβεβαιούται τοῦτο δ καυχᾶται. ἢ εὔχοντο ἀντὶ τοῦ μετὰ τῆς πρὸς θεοὺς εὐχῆς διεβεβαιούντο. τὸ δὲ πεμπταῖον γεγενημένον ἀντὶ τοῦ πέντε ἡμέρας ἔχοντα μετὰ τὸ γεννηθῆναι. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγοντος πέντε τοῦτον ἡμέρας ἔχοντα μετὰ τὸ γεννηθῆναι· ἐκεῖνοι γὰρ 5 οὔτε ἀκοῦσαι οὔτε ἰδεῖν διεβεβαιούντο.

gl. 88. διεβεβαιούντο.

90. Th. Τὸ σχοίνῳ ἐνταῦθα καὶ τὸ βατεία καταχορστικῶς εἶπε. σχοῖνος γὰρ τὸ λεγόμενον ἰδιωτικῶς βροῦλον καὶ ἡ τούτων συναγωγὴ καὶ βατεία ἢ τῶν βάτων συναγωγή· ἐνταῦθα 10 δὲ τὸ σχοίνῳ καὶ βατεία ἀντὶ τοῦ δάσει νόει, ἢ διότι ἐν ταῖς βάτοις τὰ ῥόδα καὶ τὰ ἴα εὐρίσκονται.

gl. 90. πολλῇ καὶ δασείᾳ. — 91. πυρώδεσι. — παμποικίλοις καὶ ὀξέσι. — 92. στιλπνότῃ. — \* † δεόροσισμένοσ. — \* Δέον

1. 2 διεβ. — καυχᾶται om. Γ, in quo ἡ vocula minio scripta est et in textu ad vocem εὔχοντο glossa διεβεβαιούντο· ἐπεὶ καὶ ὁ καυχώμενος διαβεβαιούται τοῦτο ο (sic) καυχᾶται adscripta est; διεβεβαιούντο tantum voci εὔχοντο suprascriptum est in Αα', idemque διεβεβ. om. Α in initio scholii. — εὔχοντο, διεβεβ. ἐπεὶ κτλ. est in α' et codd. mixtis, τὸ δὲ εὔχ. ἀντὶ τοῦ διεβ. ἐπεὶ κτλ. in edd., qui hoc scholium cum superiore scholio ad v. 82 coniungunt. — 2 ἢ καὶ οὕτως· τὸ εὔχ. κτλ. Γ. — εὔχοιτο ξ'. — πρ. τοὺς θ. Α z i' μ' ξ'. — 4 ἔχοντα ΓΑ, habentem i', ἔχον cett. — δ' ἀπὸ Α. — 4. 5 ἔστι δὲ — γεννηθῆναι omm. z ξ'. — 5 τοῦτον om. Α. — ἡμέρας τοῦτον α'. — γὰρ ex ΓΑ addidi. — 8 Totum scholium deest in z. — Pro σχοῖνος in edd. ubique σχῖνος scribitur. — βατεία ΓΑ, βατία cett. — 9 βροῦλον Γ, βροῦρον Α, βρούλον cett. — 10 καὶ βατ. — συναγ. ex ΓΑ α' i' accessit. — z. ἢ βατία ἢ i'. — 11 δὲ τῷ σχίνῳ edd. — καὶ τὸ β. ξ' φ'. — βατεία Γ, βατία cett. — δάσει Γ Vrat. i' φ', δασεῖ cett. — ἢ ὅτι ξ'. — ταῖς ΓΑ α' i', τοῖς cett. — 12 εὐρίσκονται ΓΑ, εὐρίσκειται καὶ ἐν τοῖς σχοίνοις (σχίνους edd.) cett., in quibus δέον δὲ ἀβρῶς — σῶμα (glossa Thomana ad v. 92) huic scholio annexum legitur.



ἀβρῶς εἰπεῖν, ἦτοι θαψιλῶς βεβρεγμένος, ἀβρὸν εἶπε πρὸς τὸ σῶμα. — 93. \*\* τό. — τὸ ἐν τοῖς ἴοις γεννηθῆναι. — ὠνόμασεν. — 94. αὐτόν. — ἐν. — ἡ Εὐάδην. — 95. ὃ καλεῖται. — ἀκατάπαυστον· πάντες γὰρ οἱ ἐξ ἐκεῖνου οὕτω καλοῦνται.

- 87—95. M. Οὕτως ἄρα ἐδήλου. οἱ δέ, ἤγουν οἱ ἐν τῷ οἴκῳ, οὐτ' οὖν ἀκοῦσαι οὔτε ἰδεῖν τοῦτον εὔχοντο, ἤγουν ἡρνοῦντο μετὰ καταρῶν, καὶ ταῦτα πεμπταῖον, ἤγουν πέντε ἡμερῶν γεγενημένον (89), τουτέστιν ὄντα. ἀλλ' ἐγκέκρυπτο γὰρ (ὃ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καί) ἤγουν καὶ γὰρ ἐγκέκρυπτο ἐν σχολίῳ καὶ ἐν βατίᾳ, ἤγουν βάτῳ ἀπειράτῳ, τουτέστιν ἀψηλαφῆτῳ, ἀφάυστῳ, διὰ τὰς ἀκάνθας, ἀκτίσιν ἴων, ἤγουν λαμπρότησι, διαυγείαις ξανθαῖς καὶ κατὰ πολὺ πορφυροῖς, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ὑπὸ διαυγῶν ἴων ξανθῶν καὶ κατὰ πολὺ πορφυρῶν βεβρεγμένος (92) τουτέστι δεδωροσιμένος τὸ τρυφερὸν σῶμα. διὸ καὶ τοῦτο, ὃ ἐκαλεῖτο δηλο-  
15 νότι, τὸ Ἰαμος, διέδωκεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ καλεῖσθαι αὐτὸν κατὰ πάντα τὸν ἐξῆς χρόνον, ἀθάνατον, ἀντὶ τοῦ ἀθανάτως.

2 Glossa cod. Bodl. γ ad v. 93; ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν (ὃ δηλονότι τὸ θερί-  
ζειν) ἰα (ὃ ἐστὶν ἄνθη) λέγεται Ἰαμος. — 5 Lemma ὡς ἄρα μάννε (μάννε  
ξ') est in codd. mixtis et edd., σύνταξις, quod μ' φ' in marg. exhibent,  
lemmati prae-fixum est in z. — οἱ post ἤγουν om. i'. — 6 οὐτ' εἰδεῖν  
a, οὐτι ἰδεῖν q. — τοῦτο i'. — ἡῶντο ξ'. — 7 καί] ὁ a. — τ. πε-  
πτεόν μ'. — 8 ὄντων q. — γὰρ omm. edd. excepta ed. Ox. — ἡ q. τὸ  
ξ', qui ab hoc voce novum comma incipit. — 9 τῆς καὶ q. — καὶ  
γὰρ om. a. — ἐνεκέκρυπτο ξ', ἐκέκρ. edd. — σχίνῳ edd. — 10 ἀπει-  
ράστῳ a, ἀπηράτῳ ξ'. — καὶ ἀφάυστῳ i'. — 11 ἀκτίσιν a φ'. —  
ἴων q. — 11—13 ἤγουν — ἴων om. ξ'. — 12 κατὰ πολὺ i' ed Ro.,  
Beck., καταπολύ cett. — πορφυραῖς q. — ὑπὸ omm. q z i'. — διὰ  
αἰγῶν Vrat. — 13 κατὰ πολὺ i' Beck, καταπολὺ cett. — πεφρα-  
γμένος q. — 14 τρυφερῷ q. — καλεῖτο a. — 15 Post Ἰαμος in codd.  
mixtis et edd. ἀπὸ γὰρ τῶν ἴων Ἰαμος ἐκλήθη additum est, et τὸ  
Ἰαμος· ἀπὸ — ἐκλήθη in codd. mixtis inter glossas legitur cruce  
Moschopulea signatum. — 16 π. χρόνον εἰς τὸν ἐξῆς ἀθ. z.

95. 96. Th. Ἐπεὶ εἰς τοῦτο ἡλικίας ἦλθεν ὡς γένειον ἀνθῆσαι ξανθόν. τὸ δὲ τερπνᾶς εἶπε διὰ τὸ τοὺς ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ ὄντας ὠραίους φαίνεσθαι. δέον δὲ εἰπεῖν χρυσοστέφανον πρὸς τὸ καρπὸν, χρυσοστέφανοιο εἶπε πρὸς τὸ ἦβης.

gl. 97. τὸ γένειον. — τῇ Πελοποννήσῳ ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. 5

98. \* \* ἐπεκαλέσατο. — 99. μεγαλοδύναμον. — ἴδιον πατὴρ γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Εὐάδνης. — 100. τὸν τοξικὸν Ἀπόλλωνα.

101. Th. Θεοδμήτης λέγει, ἣ ἦν ἔχουσιν οἱ θεοὶ δόμον, Ἀπόλλων καὶ Ἀρτεμις, ἣ τῆς ὑπὸ θεῶν κατασκευασθείσης καὶ οἰονεὶ δομηθείσης. ὕφαλον γὰρ οὖσαν Ζεὺς ἀνῆκεν εἰς φῶς. 10

gl. 101. \* \* τῆς νήσου. — τῆς οἰκουμένης ὑπὲρ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος. — † θεόδομητον ἴσως λέγει αὐτὴν διὰ τὸ πλανωμένην στήναι ὑπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἀπόλλωνος. — ἐπιτηροῦσθαι, φύλακα. — 102. ζῆτων αὐτοῦς. — τροφὴν αὐτῷ ἐκ τῶν λαῶν προξενούσαν. — 103. τῇ ἰδίᾳ. — † τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ, ἥτοι τῇ ἰδίᾳ. 15

104. Th. Τὸ νυκτὸς πρὸς τὸ καταβᾶς συνάπτεται. μὴ λάβῃς δὲ ἔξωθεν ἐπὶ, ἀλλ' ἔστιν ἡ τοιαύτη γενεὴ πρὸς τὸ καταβᾶς. νυκτὸς γὰρ ἦν ἡ τοιαύτη κατάβασις.

gl. 104.\* διότι τινὸς ἐν τῇ κεφαλῇ καλύμματος οὕτω γὰρ ἦν ἔθος εὔχεσθαι. 20

1 Γ totum scholium, A priorem scholii partem usque ad ξανθὸν inter glossas exhibet. In codd. mixtis et edd. lemma (τερπνᾶς ξ', τερπνᾶς edd. ante Heyn.) δ' ἐπεὶ præmissum est. — 2 τερπνᾶς z ξ', τερπνᾶς edd. ante Heynium. — τοὺς om. i'. — 2 χρυσοστέφανοις (sic) pro χρυσοστέφανοιο ξ', om. z. — 8 Θεοδμήτης A Vrat. α' i' μ' ξ' φ', Θεοδμήτας cett. — λέγει om. Vrat. — ἦν] ἦν Γ. — 9 κατασκευασθείσης μ'. — 9. 10 z. οἰονεὶ (οἰονεὶ Γ) δομ. ex ΓΛα' i' accessit. — 12. 13 Glossam Moschopuleam Θεόδομητον — Ἀπόλλωνος, quæ in codd. mixtis inter scholia legitur, a solus servavit. — 17 τὸ ν. δὲ πρ. α', codd. mixti et edd., in quibus hoc scholium glossæ Thomanae ad. v. 104 præmisso lemmate νυκτὸς ὑπαίθριος inter scholia receptæ subnexum est. — 18 ἣ] οἱ μ'. — 20 Glossa Thomana in α', codd. mixtis et edd. præfixo lemmata νυκτὸς ὑπαίθριος inter scholia legitur. — 20 καλύματος ΓΛ φ'. — 21 ἔθος ἦν Vrat.



95—104. M. Ἐπεὶ δὲ ἔλαβεν ὁ Ἰαμος καρπὸν ἡβης ἡδείας, πάρχalon προτεινούσης στέφανον, ἡγουν γένεια, ἃ προέτεινεν ἡλικίας ἀκμὴν τερπνὴν παρχάλως δι' αὐτῶν στεφανοῦσα, τουτέστιν ἐπεὶ δὲ εἰς ἀκμὴν ἡλικίας ἔφθασε τερπνῆς, καὶ γενείois 5 παρχάλως ἐστεφανώσατο, καταβάς ἐκάλεσεν (98) ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἀλφειοῦ, ἡγουν κατὰ τὴν Ἐπίδαυρον, τὸν Ποσειδῶνα τὸν ἑαυτοῦ πάππον τὸν εὐρυβίαν, ἡγουν τὸν κατὰ πολλὸν ἰσχυρόν, καὶ τὸν σκοπόν, ἥτοι τὸν ἔφορον, τὸν ἡγεμόνα τῆς Δήλου τῆς νήσου τῆς θεοδμήτου τὸν τοξοφόρον, τουτέστι τὸν Ἀπόλλωνα 10 τὸν πατέρα αὐτοῦ, αἰτῶν (102) αὐτὸς ἐν νυκτὶ ὑπαίθριος, ἐπιβόρῃματικῶς ἀντὶ τοῦ ἐν ἀσκέπῳ τόπῳ, τιμὴν τινα τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ἑαυτῷ, λαότροφον, τουτέστιν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀϋξανομένην. λαοτρόφος, ὁ λαὸν τρέφων· λαότροφος δὲ προπαροξυτόνως, ὁ ὑπὸ λαοῦ τρεφόμενος.

1 Scholium Mosch. om. z. — ἐπειδὴ ἔλ. φ'. — ἡδέας q. — 3 τερπνόπαρχάλως a. — δι' αὐτὸν q ξ'. — 4 ἐπεὶ δὲ aq i' μ' ξ' φ', ἐπεὶ Vrat., ἐπειδὴ cett. — τερπνοῖς a. — γενείois q. — 5 παρχάλοις i'. — ἐκάλεσεν ex aq addidi. — 6 τὴν] τὸν q. — Ἐπίδαυρον ἐν μέσῳ γὰρ Ἡλίδος καὶ Ἀρκαδίας ἢ Ἐπίδαυρος· ἐκάλεσε τὸν Ποσ. codd. mixti et edd. — 7 αὐτοῦ μ'. — κατὰ π. ξ', καταπ. cett. — 7. 8 ἡγ. — ἡγεμ. om. ξ'. — 8 ἥτοι aq, ἡγουν cett. — εὐφορον μ' φ'. — τῆς post Δήλον ex aq Ox. addidi. — 9 θ. καὶ τὸν τοξ. i', θ. τοξ. (om. καὶ) a. — 10 αἰτῶν αὐτοῦς om. ξ'. — ὑπαίθριος (ιω ex ωω) a. — 11 ἀσκόπω a, ἀσκέπτω ξ'. — τῇ] τὴν q i' ξ'. — 12 κεφαλὴν ξ'. — περιφρ. ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ κεφαλὴν περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ἑαυτῷ ξ'. — λαοτρόφον ξ'. — 13 ἀϋξανόμενον Vrat., τρεφόμενην ξ'. — 13. 14 λαοτρόφος — τρεφόμενος in codd. mixtis et edd. post scholium ad v. 101 leguntur. — 13. ὁ λαὸν a. — Confer. schol. b: ἰστέον ὅτι λαοτρόφος παροξυτόνως ὁ τρέφων λαόν· λαότροφος δὲ προπαροξυτόνως ὁ ἐπὶ λαοῦ τρεφόμενος, καὶ πάλιν ἰστέον, ὅτι τὸ αἰτῶν λαότροφον τιμὴν τινα τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ, περιφρασις ἐστὶ τὸ σχῆμα τοῦτο ἀντὶ τοῦ αἰτῶν ἑαυτῷ λαότροφον τιμὴν τινα.

gl. 105. ἐξεναντίας ἐβόησεν. — \* ἡ ἄρτια καὶ ἀληθὴ λέ-  
γουσα.

Ψευδογγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα  
τὸ θεῖον (Aesch. Prom. 1032.)

106. Germ. \*Θοσσα] ἡ φήμη, καὶ ἡ ἀπλῶς φωνὴ τοῦ Ἀπόλ- 5  
λωνος.

Th. Τὸ πατρικὴ ὄσσα ἢ ἀντιδοτικῆς ληπτέον, ἢ ἡ ἀντε-  
φθέρξατο ὁ ἀρτιεπὴς Ἀπόλλων ἐν πατρικῇ ὄσση ἢ ἀντεφθέρξατο  
ἡ πατρικὴ ὄσσα ἢ ἀρτιεπὴς· ἡ δὲ τοῦ ἄρθρου τὸ ἀρτιεπὴς λέγε-  
οῦτως· ἀντεφθέρξατο ἡ πατρία ὄσσα ἀρτιεπὴς ἔχουν παρα- 10  
τίκα τῶν ἐκείνου λόγων. τὸ δὲ μετέλλαसे τέ μιν διὰ μέσου,  
ἀντὶ τοῦ ἡρέυνα ὅτου χάριν αὐτὸν ἐπεβοήσατο. τὸ δὲ ἀντε-  
φθέρξατο πρὸς τὸ ὄρσο ἔχει τὴν δύναμιν καὶ πάγκοινον τὸν  
χωρὸν καλεῖ διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὕστερον συμβῆσαν πανήγυριν τῶν  
Ὀλυμπίων. 15

gl. 106. ἡ πατρικῆ. — † ὁ πατρικὸς χρησμός. — ἡ φωνή

1 Glossa Thomana in α', codd. mixtis et edd. præfixo lemmate  
ἀρτιεπὴς inter scholia legitur, om. z. — 3. 4 στόμα τί θεῖον ξ'. —  
5 Post ὄσσα delevi δέ voculam. — 7 τὸ] ἢ Γ, qui om. ἢ post ὄσσα.  
— τὸ δὲ π. ὄσσα ἢ κτλ. Α. — 7—10 τὸ πατρία ὄσσα (ὄσα z, ἴσα  
ξ') ἀντὶ εὐθείας ληπτέον, ἢ ἡ· ἀντεφθ. ἡ πατρικὴ ὄσσα ἢ (ἡ —  
πατρία ὄσσα omm. z ξ') ἀρτιεπὴς· ἡ δὲ τοῦ ἄρθρου τὸ ἀρτιεπὴς  
λέγε οῦτως· ἀντεφθέρξατο ἡ πατρία ὄσσα ἀρτιεπὴς (ἀρτιεπὴς φ'),  
ἔχουν παρατίκα κτλ. α', codd. mixti et edd. — 8 ὁ ἀρτ. Ἀπ. ex Α  
accessit; habet etiam cod. Aug. B, ex quo Mommsen (Schol. Germ.  
p. 29) hæc protulit: ἀρτιεπὴς διὰ τοῦ ἄρθρου λέγει. πατρία ὄσσα  
ἀντὶ δοτικῆς ληπτέον, ἔχουν ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ πατρικῇ ὄσση ἀντεφθέρξατο  
ὁ ἀρτιεπὴς Ἀπόλλων. ἢ ἀντὶ ὀνομαστικῆς πατρία ὄσσα ἢ ἀρτιεπὴς. —  
10 οὔτω Α. — 11 μετέλλαसे μέντοι διὰ Γ, μετέλλαसे τέ μιν δ. Α,  
μετέλλαसे τέ μιν δ. ι', μετέλλασέν τέ μιν δ. cett. — διαμέσον α'. —  
13 ὄρσω ξ'. — καὶ πάγκ. Α, πάγκ. (om. καὶ) Γ, πάγκ. δὲ cett. —  
14 καλεῖ omm. edd.



τοῦ Ἀπόλλωνος. — ἡμεῖνα. — 107. ὀρμησον. — ἐνταῦθα ἢ ἐλθεῖν. — 108. τὸν πᾶσιν ἀνθρώποις κοινόν. — \* τὴν Ὀλυμπίαν. — ἐλθεῖν. — τοῦ ἐμοῦ λόγου· οὐ γὰρ ἐωράτο θεὸς ὢν ἄυλος. — 109. \* \* ἀφίκοντο. — ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ἰαμος. — 110. τὴν μό-  
 5 νην τῷ ἡλίῳ βατὴν διὰ τὸ ὕψος. — 111. \* ὅπου. — \* αὐτῷ. —  
 παρέσχεν. — πλοῦτον. — † ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἀποδέτου  
 πλούτου. — \* † διπλοῦν. — 112. μαντικῆς. — ἤτοι πρὸς τὸ  
 παρόν. — † αὐτοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος δηλονότι. — καταλαμβάνειν.  
 — 113. εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια σαφὴς καὶ δήλη, τὰ φευδῇ ποικίλα  
 10 καὶ ἄγνωστα.

114. Germ. Θρασυμάχανος] ὡς ἐν ταυτῷ φιλοσυντόμως  
 λέγων τὰς δύο ἀρετάς. ἔστι δὲ ἡ λέξις τοῦ Ὀμήρου.

gl. 114. ἡνίκα. — † ὀπηνίκα δ' αὖν. — ὁ ἐν θρασέσι καὶ  
 δυσκατεργάστοις μηχανὰς εὐρίσκων. — 115. ἔντιμον. — Ἀλ-  
 15 καῖος γὰρ ὁ πάππος τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀλκμήνης.

116. Th. Τὸ πατρὶ θ' ἐορτάν] τὸ οὐκ ἔστιν ἀργόν,  
 ὡς οἶονταί τινες, ἀλλὰ τοῦτο λέγει διὰ τὸ προϋπάρχειν ἐκεῖ  
 Κρόνου ἱερὸν, ὅθεν καὶ Κρόνιος λόφος καλεῖται, ἢ διότι ἡ τοῦ  
 Διὸς ἐορτὴ καὶ τῶν ἄλλων ἑνδεκα θεῶν ἦν, ὡς ἔφαμεν τὸ Ἑορ-  
 20 ταῖς θεῶν μεγίσταις, ἐν τῷ Ψαύμιος Ὀλυμπιονίκει (V. 11).

4. 5 μόνη? — 6 Glossa Mosch. etiam in a extat. — 11 Lemma  
 ego addidi; in U verba ὡς ἐν ταυτῷ (ταυτῷ Mommsen edidit) —  
 Ὀμήρου primo scholii veteris ad v. 115 commati subnectuntur. —  
 14 Ad v. 115 hæc glossator in marg. b: ἤγουν τοῦ Ἀμφιτρίωνος,  
 ὅστις ἦν υἱὸς τοῦ Ἀλκαίου. ἡ δὲ Ἀλκμήνη ἡ μήτηρ τοῦ Ἡρακλέους  
 ἦν θυγάτηρ τοῦ Ἀμφιτρίωνος. — 16 Scholium ad v. 116 om. z. —  
 τὸ ΓΑμ', τοῦ cett. codd., omm. edd. — πατρὶ ΓΑ, πατρός cett.  
 — τε ἐορτάν ι'. — τὸ οὐκ ἔστιν ι'. — 20 ψαύμιος ΓΑ, ψαύμιδος  
 cett. — ὀλυμπιονίκει ΓΑ α' ι' ξ' φ' et edd. ante Heynium, ὀλυμπιο-  
 νίκα cett.

τὸ δὲ κτίσῃ ἀντὶ τοῦ ποιήσῃ· ὁ γὰρ κτίζων οἰκίαν ποιεῖ ταύτην.

gl. 116. \* τῷ Διὶ — \*\* τοῦ Διὸς. — τὴν Ὀλυμπιακὴν πανήγυριν. — καταστήσῃ. — ἐν ᾗ πλεῖστοι συναγόνται.

117. Germ. Τεθμόν τε] Θεσμόν, νόμον. ἔστι δὲ ἱερὸν 5 Διὸς ἐκεῖ καὶ μαντεύονται ἀπὸ τῶν γενομένων θυμάτων.

gl. 117. \* † νόμον. — † θεῖη δηλονότι. οὐ γὰρ δύναται τὸ κτίσῃ ἀπὸ κοινοῦ λέγεσθαι· συνυπακούεται δὲ τὸ οἰκεῖον κατ' ἀναλογίαν τοῦ προῤῥήθεντος. — ἀγώνων.

118. Germ. \* Ἦτοι τῷ μεγίστῳ τέρατι τῶν ἄλλων βωμῶν 10 καὶ ἐν ἄλλαις γὰρ πόλεσιν ὑπῆρχον βωμοὶ τοῦ Διὸς.

gl. 118. \*\* τοῦ Διὸς. — \* τῷ ὑψηλῷ. — ὅτε Ἑρακλῆς τὸν ἀγῶνα θήσῃ.

119. Th. Ἐμαντεύοντο ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ οἱ Ἰαμίδαι ἢ μῆρὸν περιελθὼν κεκαλυμμένον εἰς πῦρ ἐμβάλλοντες ἢ δορὰν προβάτου 15 σχίζοντες καὶ ἐκ τῆς σχίσσεως, εἰ μὲν εὐθεῖα γένηται, καλὰ ἔσσεισθαι μαντεύμενοι, εἰ δὲ λοξή, ἀποτρόπαια.

gl. 119. \* † μαντεῖον. — 120. μαντείου ἢ τοῦ Ἰάμου. — ποταπὸν; ἔνδοξον. — 122. πλοῦτος. — σὺν τῷ ἐνδόξῳ. — \* αὐτοῖς. — \*\* ἡκολούθει αὐτοῖς.

20

104—122. M. Ἀντεφθέγξατο δὲ αὐτῷ χροηματισμὸς πατρι-

1 ποιήσει ξ'. — 1. 2 ταύτην ποιῇ ι'. — 7 Glossa Mosch., quam a solus servavit, in codd. mixtis et edd. θεῖη δηλονότι exceptis paraphrasi Mosch. vv. 104—122 post θεῖη δηλονότι (p. 227, 3) inserta legitur. — τὸ] τῇ ξ'. — 8 κτίσει α. — δὴ α μ' ξ' φ', δὲ cett. — 8. 9 κατ' ἀναλ. om. ι'. — 9 προσρηθ. Vrat. ι' μ' ξ' φ'. — 10 τέρας U, corr. Mommsen. — 14 χορηστῆριον] ὅτι ἔμαντ. α', codd. mixti et edd. — ἔμαντεύετο Γ, ἔμαντεύετο μ'. — ἐν τῷ ὅλ. ξ'. — 15 πημ. Α, om. ξ' in spatio. — ἐμβάλλοντες Γ, ἐμβάλλοντες Vrat. μ' φ'. — προβάτων edd. — 16 γένοιτο Γ, γένται ξ'. — 16. 17 ἔσ. τὰ μαντενόμενα edd. — 21 σύνταξις μ' ξ' φ' in marg., z Boeckh in textu. — Lemma ἀντεφθέγξατο δ' ἀρτιεπὴς est in ξ'. — δὲ om. q.



χὸς ἀρτιεπής, ἤγουν ἀληθῆ χρηματίζων, μετάλλασσέ τε αὐτόν, ἤτοι  
 ἐξήγησε, τουτέστι καὶ ἐπεστράφη αὐτοῦ. ἔστι δὲ ὁ λόγος πρωθύ-  
 στερος. ὥφειλε γὰρ οὕτως· ἐξήγησε δὲ αὐτόν, ἤγουν ἐπεστράφη  
 αὐτοῦ χρηματισμὸς τοῦ πατρὸς ἀψευδῆ χρηματίζων, καὶ ἀντεφθέγ-  
 5 ξατο· ὅρσο (107), τέκνον, ἤγουν διεγέρθητι, κινήθητι ὅπισθεν  
 τῆς φήμης, ἤγουν τοῦ ἐμοῦ χρηματισμοῦ, τῆς ἐμῆς φωνῆς, ἐλθεῖν  
 ὧδε εἰς τὴν χώραν τὴν πάγκοινον, ἐσομένην δηλονότι. τίνα δὲ ταύ-  
 την τὴν χώραν λέγει, ἐν τῷ ἐπαγομένῳ λόγῳ δεῖκνυσιν. ἐπάγει  
 γάρ· ἀφίκοντο δὲ ἐπὶ τὴν πέτραν τοῦ Κρονίου λόφου τοῦ  
 10 ὑψηλοῦ τὴν ἡλίβατον, ἤγουν τὴν μετέωρον καὶ ἐρθίαν, τουτέστι  
 τὴν Ὀλυμπίαν, ὅπου (111) παρῆσθεν αὐτῷ, τῷ Ἰάμῳ δηλονότι  
 ὁ Ἀπόλλων θησαυρὸν μαντείας διπλοῦν, τότε μὲν φωνῇ ἀκούειν  
 αὐτοῦ, δηλονότι τοῦ Ἀπόλλωνος, ψευδέων ἄγνωστον, ἤγουν οὐ  
 γινώσκουσιν ψεύδη, ἐνεργητικῶς· εἰ γὰρ ἐπὶ παθητικῆς ἐλέγετο  
 15 σημασίας, δοτικῇ ἂν συνετάττετο· ὅταν (114) δὲ ἐλθὼν ὁ Ἡρακλῆς  
 ὁ θρασυμήχανος, ἤγουν ὁ γενναῖα μηχανώμενος, τὸ βλάστημα τὸ  
 σεβάσμιον τῶν ἀπὸ τοῦ Ἀλκαίου, τοῦ Ἀμφιτρύωνος, ἐορτήν τε τοῦ

1 μετάλλασσέ τε α q i', μετάλλασε δὲ ξ', μετάλλασέν τε Vrat.,  
 μετάλλασέ τε cett. — 2—4 ἔστι — αὐτοῦ om. ξ'. — 3 ἐξήγη σὺ  
 αὐτόν ἃ. — 4 χρηματισμὸς aq, χρησμὸς cett. — ψευδῇ ξ'. — ἀντι-  
 φθέγξ. a. — 5 κιν.] μηνύθητι a m. sec. in spatio additum habet  
 ξ', om. φ'. — 7 πάγκοινον ξ'. — 7. 8 ταύτην τὴν om. ξ'. — 8 λέγεις  
 q. — ἐν omm. Vrat. z μ' ξ' φ'. — 8. 9 ἐπάγει γὰρ omm. Vrat.  
 z i' ξ' φ'. — 9 Ante ἀφίκ. lemma ἔκοντο est in codd. mixtis et edd.,  
 praeterea σύνταξις est in marg. z μ' φ'. — 10 ὑψ. καὶ τὴν ἡλ. μ'. —  
 ἡλίβατον Vrat. z ξ' φ' et i'' post corr. — τὴν post ἦγ. om. i''. —  
 δοθεῖαν Vrat. μ' ξ' φ'. — 14 γινώσκοντα i'. — εἰ γὰρ] ἃ καὶ Vrat.  
 — 15 δοτικῇ μ' ξ'. — ἂν om. z. — δ' ἐλθὼν z. — 16 μαχόμενος q  
 et glossa Moschopulea in omnibus quotquot novi codicibus. — τὸ  
 βλ. δὲ τὸ σεβ. q. — 17 ἀπὸ τοῦ ἀλκ. ἀντὶ τοῦ (ἃ. τ. τοῦ i'') νιόυ τοῦ  
 ἀλκαίου τοῦ ἀμφ. Vrat. i'' μ'.

πατρὸς αὐτοῦ τοῦ Διὸς κτίσῃ, ἀντὶ τοῦ συστήσῃ, πλειστόμβροτον, ἤγουν ὑπὸ πλείστων ἀνθρώπων συγχροτουμένῃν, καὶ νόμον (117) μέγιστον ἀγώνων, θείῃ δηλονότι, ἐν βωμῷ Διὸς ἀκροτάτῳ, ἀντὶ τοῦ ὑψηλοτάτῳ· τότε δὲ προσέταξε τῷ Ἰάμῳ ποιῆσαι χρηστήριον, ἤγουν μαντεῖον· ἀφ' οὗ χρόνου (120) κατὰ πολὺν δεδοξα- 5 σμένον ἐστὶ κατὰ τοὺς Ἑλλήνας τὸ γένος τῶν Ἰαμιδῶν, ἤγουν τῶν ἀπὸ τοῦ Ἰάμου καταγομένων, ἀφ' οὗ ἀπὸ κοινοῦ, ὄλβος, ἀντὶ τοῦ εὐδαιμονία ἡκολούθησεν, αὐτῷ δηλονότι.

122. Tr. Τὸ τιμῶντες εἰ μὲν μετὰ τοῦ οἱ ἄρθρου εἴποις, καθολικῶς γνωμικὸς ἔσται ὁ λόγος. εἰ δὲ χωρὶς τοῦ ἄρθρου, 10 πρὸς τοὺς Ἰαμίδας νοήσεις· καὶ τὸ τεκμαίρει χρῆμ' ἕκαστον ἢ δι' αὐτοὺς ἢ διὰ πάντας ἔρεῖς.

gl. 123. διὰ δὲ γλοι πᾶσι γίνονται. — μὴ γνέει, ὅστις ἐστίν.

124. Th. Τοῦτο λέγει ὑπὲρ τοῦ Ἀγῃσίου ἢ ὡς φθονηθέντος παρὰ τινων διὰ τὴν κατορθωθεῖσαν αὐτῷ νίκην, ἢ ἀπλῶς 15 τοῦτο λέγων, ὅτι οἱ νικῶντες βασκαίνονται. πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει, φησὶ Σοφοκλῆς (Ai. 157.). τὸ δὲ ποτὶ πρὸς τὸ μορφὰν συναπτέον οὕτως· οἷς πρὸς τὴν μορφὴν, ποτα-

1 τοῦ Διὸς (τοῦ om. ι'') ex a q ι'' addidi, habent etiam Ox. et (uncis inclusum) edd. Beckii Heyniiue. — ἀντὶ τοῦ a q ι'', ἤγουν cett. — πλειστόμβρ. q, edd. Ro. Ox. — 2 ὑπὸ omm. edd. — 3 Post δηλονότι in codd. mixtis et edd. glossa Mosch. ad v. 117 οὐ γὰρ δύναται — προῤῥοθθέντος legitur; vide supra ad v. l. — ἀκροτάτῳ omm. edd. ante Ox. — 5 χρόνον ι'. — κατὰ πολὺν vulgo. — 7 ὑπὸ τοῦ ξ'. — 8 ἀντὶ τοῦ ex a q z ι' μ' ξ' (in quo ἀντὶ τοῦ εἰδ. post ἡκολ. legitur) q' Ox. addidi. — αὐτῷ om. ξ'. — 9 Scholium Thomanum om. z. — 10 καθολικὸς φ'. — 11 τεκμαίρειν ξ'. — 14. 15 τοῦτο — ἢ in Γ cultro abscisum est. — Lemma μῶμος δὲ prae fixum est in α', codd. mixtis et edd. — 15 παρὰ τινος z. — νίκην αὐτῷ Δ. — 16 τοῦτο] οὕτω Δι'. — γὰρ om. z. — 17 ἔχοντα ὁ ξ'. — 18 οὕτω ΓΔ. — μορφὰν φ' ante corr. — 18 sq. μορφὴν τὴν εὐκλέα α', codd. mixti et edd.



πῆν; εὐκλέα καὶ ἔνδοξον στάζει χάρις αἰδοία καὶ σεμνή, τουτέστιν οἷς διὰ τὴν κατορθωθεῖσαν αὐτοῖς νίκην μεγάλη τις εὐφροσύνη συμβαίνουσα χαρίεντα αὐτῶν τὰ πρόσωπα τίθησιν. ἡ γὰρ ἐν τῷ προσώπῳ ἐπιφανομένη ἡδονὴ τεκμήριόν ἐστι τῆς ἐν  
 5 τῇ ψυχῇ ἡδονῆς. δέον δὲ εἰπεῖν εὐκλεῶς πρὸς τὸ στάζει, εὐκλέα εἶπε πρὸς τὸ μορφῇ. τὸ δὲ πρῶτοις πρὸς τὸ στάζει συναπτέον, οὐ πρὸς τὸ ἐλαυνόντεσσιν.

gl. 124. \* *πραῖξις*. — \* *ἄνθρωπον ἢ ἱαμίδην*. — 125. \* \* *φθονούντων*. — 126. \* *τούτοις*. — ἐν ᾧ ποτε δώδεκα δοό-  
 10 *μους ποιεῖ τὸ τέλειον ἄρμα*. λέγει δὲ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα. — 127. δι' ἱππων ἀμειλλωμένοις. — † *ἐλαύνουσι τοὺς ἱπποὺς δηλονότι*. — *σεμνή*. — *πρός*. — 128. *ἡδονή*. — \* *ποταπὴν; ἐνδοξον*.

122—128. *M.* Οἱ τιμῶντες δέ, ἀντὶ τοῦ οἱ ἀσχοῦντες ἀρε-  
 15 *τάς, ὥσπερ οὗτοι δηλονότι, εἰς φανεράν ὁδὸν ἔρχονται, ἤγουν εἰς διὰ δὴλον καὶ περιφανῆ πολιτείαν. τεκμαίρει χρῆμ' ἕκαστον (124), ἤγουν ἕκαστον ἄνθρωπον ἢ πραῖξις δεικνύει. φόγος δὲ ἀπ' ἄλλων φθονούντων χρέμαται, ἀντὶ τοῦ ἐπιφέρεται τούτοις*

1 *εὐκλεᾶ A. — καὶ ἔνδ.] ἔνδοξόν τε z. — στάζει A. — χάριν ξ'. — 2 νίκη Γ. — 4 ἐπιφερομένη ξ'. — 5 τῇ ψυχῆς Γ. — στάζει A, στάζειν ξ'. — 6 εὐκλεᾶ A. — μορφῇν ΓA α' i'', μορφᾶν cett. — πρῶτοις Γ, πρῶτους A, πρῶτον cett. — 6. 7 στάζει A, στάζειν i'. — 7 συναπτ. — ἐλαυν.] συναπτέον οὕτως. οἷς στάζει πρῶτον χάρις αἰδοία, καὶ τὰ ἐξῆς α', codd. mixti et edd. e Triclinii sententia. — 14 συνταξίς z φ' Bæckh in textu, μ' in marg. — τὰς ἀρετάς codd. mixti et edd. — 15 εἰς om. q. — 16 περιφανῆ a q i'', φανεράν cett. — τεκμαίρη a. — 17 ἀνθρώπων edd. excepta ed. Ox. — 18 ἀπ' ἄλλῶν z, ἐπ' ἄλλων q et edd. ante Heynium; Beck hæc annotavit: «*prophogus dē ēp' ἄλλων non recepi lectionem codd. ab Ox. edd. memoratam ἀπ' ἄλλων, nam ex verbo ἐπιφέρεται patet, Schol. in textu habuisse ἐπ' non ἐκ.*» Male; ἐξ est etiam in codd. Mosch.*

(126), ὣν ἐπὶ τὴν ἔνδοξον ὄψιν χάρις, νίκης δηλονότι, αἰδοῦς ἀξία, στάζει, ἀντὶ τοῦ παραγίνεται, πρῶτον, τουτέστιν ἐξαίρετως, περὶ δωδέκατον ὁρόμον ἐλαυνόντων τοὺς ἵππους.

gl. 129. ἀληθῶς, ὥσπερ οὖν ἐστίν. — ὕρος Ἀρκαδικοῖ.

130. Germ. Μάτρῳες ἄνδρες οἱ ἀπὸ μητρὸς καταγόμενοι· 5 καὶ πάτρῳες οἱ ἀπὸ πατρὸς.

gl. 130. \* ὦ. — \* οἱ πρὸς μητρὸς συγγενεῖς σου. ἐνταῦθα γὰρ ἡ σὴ προμήτωρ, Εὐάδνη, ὡς ἔφαμεν, ἀντεράφη ὑπὸ τῷ Αἰπύτῳ. — 131. \* κατοικοῦντες. — \* ἐδεξιώσαντο. — 132. παρακλητικάς. — ἐν. — 133. κατὰ πολὺ. — εὐσέβεια γὰρ τὸ 10 τοῖς θεοῖς θύειν. — 134. ἤγουν ἔφορος ἀγώνων ἐστὶ· καλεῖται γὰρ ἐναγώνιος, ὡς καὶ ἄλλὰ ττα ὀνόματα. — 135. μερίδα.

136. Th. Τὸ τιμᾶ εἰ μὲν τρίτον πρόσωπον νοήσεις, οὕτως ἐρεῖς· καὶ τιμᾶ τὴν Ἀρκαδίαν τὴν εὐάνορα, διὰ τὸ ἐκεῖ ναὸν αὐτοῦ εἶναι· εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ τιμῇ, τὸ ἔχει ἀπὸ κοινοῦ λάβης 15 οὕτω· καὶ ἔχει τὴν εὐάνορα Ἀρκαδίαν ἐν τιμῇ, τουτέστιν ἡ ἐκεῖ κατοικῶν τιμᾶται, ἢ ἐκεῖ κατοικεῖ εἰς ταύτης τιμῇ.

gl. 136. τὴν καλοὺς ἄνδρας ἔχουσιν.

129—137. Germ. Ἡ σύνταξις αὐτῆς. εἰ δὲ ἐτύμως καὶ ἀληθῶς οἱ ἀπὸ μητρὸς καταγόμενοι μάτρῳες ἄνδρες τοῦ Ἀγασίου, 20 οἱ ναιετάοντες καὶ οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τοῖς ὄροις τῆς Κυλλήνης, ἤγουν τῆς Ἀρκαδίας, τὸν Ἑρμῆν τὸν κήρυκα τῶν θεῶν, εὐσεβέως καὶ εὐσεβῶς, πολλὰ δὲ ἐν πολλαῖς θυσίαις ἐν λιταῖς καὶ ἐν παρακλήσεσι, δώροισιν καὶ ἐδεξιώσαντο καὶ ἐφιλοφρόνησαν,

1 αἰδοῖα ἤγουν ante αἰδοῖς add. codd. mixti et edd. — 2 παραγίνονται z. — 2. 3 ἐξαίρετον Vrat. — 5 μάτρῳες ἄνδρες· μήτρῳες οἱ κτλ. con. Mommsen. — 7 Glossa Thomana, quæ deest in Γ, præfixo lemmate μάτρῳες ἄνδρες in α', codd. mixtis et edd. inter scholia legitur. — 14. 15 ἐκεῖ ante ναὸν est in ΓΑ α' i', post αὐτοῦ in cett. — ναὸν ΓΑ, νεῶν cett. — αὐτῆς Γ, αὐτῆς Δ. — 19 Post ἡ delevi δὲ particulam. — 20 Post ἀπὸ delevi πατρὸς καί.



ὅς ὁ θεὸς ἐναγώνιος ἔχει τοὺς ἀγῶνας τὴν μοῖραν τε τῶν ἀέθλων, τουτέστι τὴν πάλιν, τιμᾷ τε τὴν Ἀρκαδίαν τὴν εὐάνορα· κείνος, ὦ παῖ τοῦ Σωστράτου, καὶ τὰ λοιπά.

gl. 137. \* ὁ Ἐριμῆς. — \* \* ὦ Ἀγῆσία. — 138. τῷ μεγάλους ἤχους διὰ τῶν βροντῶν ποιοῦντι Διὶ. — 139. τελειοῖ. — σοῦ.

140. Th. Τὸ ἔχω τινὰ ἐπὶ γλώττῃ δόκησιν ἀκόντας λιγυρᾶς τοῦτο λέγει, ἀντὶ τοῦ ἐπέρχεται μοι ἔννοιά τις καὶ λόγος ἡδὺς ὑπὲρ σοῦ, παρακινῶν με λέγειν τοῦτο πρὸς σέ. ὥσπερ γὰρ ἡ ἀκόνη ὀξύνει τὸ παραθιγόμενον, οὕτω καὶ ἡ ἐμὴ μουσικὴ ὥσπερ τις ἀκόνη ἐστὶ πρὸς ἐμέ. ἐπεὶ δὲ διὰ τῆς μουσικῆς ἔφαλλε πάντα τὰ αὐτοῦ ποιήματα, εἰκότως καὶ τὴν νῦν ἐπερχομένην αὐτῷ δόκησιν ὑπὲρ τοῦ Ἀγῆσιου εἰπεῖν τῆς αὐτοῦ μουσικῆς ταύτην εἶναί φησι. τὸ δὲ πνοαῖς αὐλῶν λέγει, διότι καὶ μετὰ μουσικῆς καὶ αὐλῶν ἦδε τοὺς ὕμνους.

gl. 140. ἔννοιαν καὶ τρόπον ἐγκωμαστικόν. — 141. τῇ ἐμῇ. — παροξυσμοῦ. — ἐμμούσου. — 142. \* ἡ δόκησις. — \* \* ἡ δόξα. — καὶ αὐτὸν εἰπεῖν. — \* προσέρχεται.

143. Germ. Καλῶς εἶπε καλλιῤῥόοις ὡς ἐπὶ ὑγρότητος, καὶ πνοαῖς ἐπεὶ καὶ ἡ πλῆξις αὐτῇ τῆς φόρμιγγος διὰ τοῦ ἀέρος γίνεται, πλησσομένου τούτου διὰ τῆς χρούσεως τοῦ πλήκτρου.

gl. 143. ἡδέως ἤχουσιν. — φθαῖς.

1 μοῖραν τὲ U. — 2 τιμᾷ τὲ U. — 7 Scholium Thomanum om. z. — 7. 8 τό — μοι in Γ cultro abscisum est. — λιγυρᾶς μ' ἔ. — 9 ὑπὲρ σου ἰ' ἔ. — με τοιοῦτο λέγειν Γ, με λέγειν τοῦτον Α' ἰ' μ' ἔ' φ' edd. ante Oxx. — ἡ om. φ'. — 10 παραθιγόμενον ἔ. — 10. 11 ὥσπερ τις Α' ed. Ro. — 11 ἔστι Α. — πρὸς με α' ἰ'. — τῆς om. Γ. — πάντα om. Α. — 14 εἶναι φασὶ ἔ. — 15 Inter καὶ et αὐλῶν ΓΑ secutus deleui voculam μετά. — 19 καλλιῤῥόοις Mommsen edidit. — 19. 20 ὡς ἐπὶ ὑγρ. καὶ πνοαῖς edidi pro πνοαῖς ὡς ἐπὶ ὑγρ.

129—143. *M.* Εἰ δ' ἀληθῶς, ὦ Ἀγῥσία, οἱ ἄνδρες οἱ σοὶ πρό-  
γονοι πρὸς μητρὸς οἱ οἰκοῦντες ὑποκάτω τοῦ ὕρου τῆς Κυλλήνης·  
Ἀρχὰς γὰρ ἦν πρὸς μητρὸς ὁ Ἀγῥσίας· θυσίαις λιτανευτικαῖς  
(132) πολλάκις πολλαῖς ἐδώρησαν, ἀντὶ τοῦ ἐδώρησαντο, ἐδε-  
ξιάσαντο εὐσεβῶς τὸν χήρυκα τῶν θεῶν τὸν Ἑρμῆν, ὅς (134) 5  
τῶν ἀγώνων ἐξουσιάζει καὶ μερίδος τῶν βρύβειων, τὴν Ἀρκα-  
δίαν τε τὴν καλῶς ἔχουσιν ἕνεκα γενναιότητος ἀνδρῶν τιμᾶ,  
ἥρουν δοξάζει οἰκῶν ἐν αὐτῇ· κείνος (137) ὁ Ἑρμῆς, ὦ παῖ  
τοῦ Σωστράτου, σὺν τῷ πατρὶ αὐτοῦ τῷ Διὶ τῷ βαρυγδοῦπι,  
τουτέστι τῷ τῶν βροντῶν αἰτίῳ τῶν τὸν βαρὺν χτύπον ἐργα- 10  
ζομένων, κραίνει (139), ἀντὶ τοῦ διοικεῖ τὴν σὴν εὐτυχίαν.  
δόξαν ἔχω, ἀντὶ τοῦ λόγον φέρω τινὰ ἐπὶ γλώσση (141), ἥρουν  
πρόχειρον εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ νοῦ δηλονότι, ὡς σίδηρον ἀπὸ  
ἀκόνης λιγυρᾶς, τουτέστιν ὁξέως ποιούσης ἥχειν τὰ ἀκονού-  
μενα, ὅς με ἔλκει ἐθέλοντα ἐπὶ πνοῦς καλλιῤῥόους (143), ἥρουν 15  
φθὰς εὐήχους, τὰς ἀπὸ τῶν ὀργάνων ἀναφερομένας.

gl. 143. λέγω ἢ τῆς ἐμῆς μητρὸς μήτηρ· — † τουτέστι τῆς  
ἐμῆς πατρίδος μήτηρ ἦτοι τῶν θηβῶν.

1 Lemma εἰ δ' ἐτύμως est in codd. mixtis et edd., σύνταξις  
est in marg. ξ'. — ὦ ἀσιγεία ξ'. — οἱ σοὶ] εἰσὶ q. — 2 πρ. μητρὸς]  
πατρὸς q. — ὑπὸ κάτω α ζ μ' ξ'. — 3 θυσίαι ξ'. — 4 πολλάκις  
om. Vrat. — ἐδώρησαντο ξ'. — 5 τὸν θεὸν q Vrat. z (qui τὸν  
ἐρμῆν τὸν θεὸν habet) μ' ξ' φ'. — 6 καὶ ante τὴν Ἀρκ. est in codd.  
mixtis (i' excepto) et edd. — 7 ἕνεκα] ἔνεμα z. — 8 κείνος aq, ἐκεῖ-  
νος cett. — 9 αὐτῇ a. — 10 βροτῶν a, βρωτῶν ξ'. — τὸν ex aq'  
accessit. — 11 τὴν σὴν εἰτ. aq'', τὴν εἰτ. τὴν σὴν cett. — 12 τοῦ  
om. i'. — φέρω λόγον q. — Ad v. 141 hæc gloss. in marg. b: λιγυρὰ  
ἀκὼν λέγεται ἐκείνη ἢ ποιοῦσα τὰ ἀκονοῦμενα ἥχειν λιγυρῶς. —  
γλώσσης q. — 13 τοῦ ex aq' Ox. est. — σίδηρος i', σιδὸς a. —  
14 ἀκονοῦμενα aq Ox., ἀκονόμενα ξ', ἀκονώμενα cett. — 15 με]  
τε a. — καλλιῤῥόους a Vrat., καλλιῤῥόους ξ'.



144. Th. Ἡ Μετώπη θυγάτηρ ἦν Αἰδωνος τοῦ ποταμοῦ, γυνὴ δὲ Ἀσωποῦ τοῦ ἐν Θήβαις ποταμοῦ, ἀφ' οὗ θυγατέρα ἔσχε Θήβην, ἧς πόλις ἐπώνυμος. Θηβαῖος δὲ ὁ Πίνδαρος· διὸ καὶ τὴν Μετώπην μητρομάτορα καλεῖ, οἷονεῖ μητέρα τῆς μητρὸς αὐτοῦ  
5 Θήβης. φασὶ δὲ τὴν Μετώπην οἱ μὲν λίμνην, οἱ δὲ ποταμόν.

gl. 144. \* ἢ Ἀρκαδική. Στυμφαλὸς γάρ πόλις Ἀρκαδίας· τὸ δὲ εὐανθὲς ἀντὶ τοῦ ὠραία — † \* \* ἤγουν ἡ θυγάτηρ τῆς Στυμφαλίδος. — 145. πολεμικήν, ἰππικωτάτην. — ἐγέννησεν. — 146. πλείστου ἄξιον· λέγει δὲ τιμᾶν τὴν πατρίδα. — 147. \* πίνω.

10 — πολεμικοῖς. — 148. ἔμμουσον· ποικίλος γὰρ ὁ μετὰ μουσικῆς.

gl. 143—148. M. Μητρομήτωρ ἐστὶν ἐμὴ, ἀντὶ τοῦ τῆς ἐμῆς πατρίδος, τουτέστι τῶν Θηβῶν μήτηρ ἡ Μετώπη ἢ εὐαν-  
15 θής, ἤγουν ἡ φαιδρά, ἡ τῆς Στυμφαλίδος θυγάτηρ. θυγατέρα δὲ λέγουσι τὴν Μετώπην τῆς Στυμφαλίδος διὰ τὸ εἶναι τὴν Στυμ-  
15 φαλὶδ περικτικὴν αὐτῆς. μητρομήτωρ δὲ εἰπὼν ἐπάγει· ὥσπερ

1 ἱστορία περὶ τῆς μετώπης margo Vrat. α' ξ', ἱστορία περὶ μετώπης margo ι', ἱστορία φ' in marg., edd. in textu, omm. ΓΑ z μ'. — ἡ omm. z μ' ξ' φ'. — 2 ἀσώπον ξ'. — 3 Post ἧς omisi ἡ cum ΓΑ. — 4 μητρομάτορα ΓΑ z, μητρομήτορα cett. — Ad v. 144 haec gloss. in marg. b: ματρομάτωρ ἐμὰ ἐστὶ Στυμφαλὶς εὐανθὲς Μετώπη· τουτέστι τῆς ἐμῆς πατρίδος τῆς Θήβης ἐστὶ μήτηρ ἡ Μετώπη ἢ εὐανθής, ἡ θυγάτηρ τῆς Στυμφαλίδος: ἰστίον δέ, ὅτι ὁ Αἰδωνὸς ὁ ποταμὸς ἐγέννησε δὲ τὴν Μετώπην λίμνην, ἡ δὲ Μετώπη ἐγέννησε τὴν Θήβαν πηγὴν, ἧς πηγῆς ἐγένετο καὶ ἡ πόλις ἡ Θήβα ἐπώνυμος. Et ad eundem versum: ἐστὶ τὸ Στυμφαλὶς καὶ κύριον ὄνομα, ἐστὶ δὲ καὶ πατρωνυμικὸν ὡς ἐνταῦθα. — 6 Glossa Thomana in α', codd. mixtis (z excepto) et edd. praefixo lemme Στυμφαλὶς inter scholia legitur. — ἡ ΓΑ ι', ἡ (?) μ', ἤγουν cett., nisi quod deest in Vrat. — στυμφαλὶς Γ. — 11 Lemma ματρομάτωρ (μητρομήτωρ ι') ἐμὰ omisi cum aq. — σύνταξις ι' μ' in marg., Boeckh in textu. — ἐστὶν ἐμοὶ z. — τοῦ om. ξ'. — 12 Θηβαίων μήτωρ ξ'. — μετώπη a. — 13 τυμφαλ. a. — θυγάτηρ om. z. — 15 περὶ ἐκτ. q. — ὥσπερ aq, ὡς cett.

ἐφερμηνεύων ᾗτις (145), ἤγουν ἢ Μετώπῃ, τὴν Θήβαν ἔτεκε τὴν  
πλήξιππον, ἤγουν τὴν πλήττουσαν τοὺς ἵππους ἐν τοῖς δρόμοις,  
τουτέστι τὴν ἱππικὴν, τὴν πολεμικὴν. ταύτης ἐπέραστον ὕδωρ  
πίομαι, ἀντὶ τοῦ εὐπορίαν λόγων ἀπὸ ταύτης πορίσομαι ποικίλον  
ὕμνον συντιθεὶς χάριν ἀνδρῶν αἰχμητῶν, τουτέστι πολεμιστῶν. 5

gl. 148. \* διέγειρον. — \* συγγορευτάς — † τοὺς συγγο-  
ρευτάς.

149. Th. Οὗτος χοροδιδάσκαλος ἦν τοῦ παρὰ Πινδάρῳ  
χοροῦ, ᾧ τινι Αἰνέα πρὸς τὸν δῆμον ἐχρῆτο Πινδαρος διδά-  
σκοντι τὰ αὐτοῦ ποιήματα καὶ μετ' ἐτέρων ψάλλοντι διὰ τὸ 10  
αὐτὸς ἰσχνόφωνος εἶναι καὶ μὴ δύνασθαι λέγειν ἀξίως.

gl. 149. \* ὦ — † χοράρχης ἦν οὗτος. — 150. \* † τὴν  
ἐν Παρθενίῳ ὄρει Ἀρχαδίας τιμωμένῃν. — 151. τοὺς ἄλλους.  
— παλαιόν. — 152. \* \* τὴν Θηβαίαν.

153. Germ. Ἐκ τῶν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ κατοικούντων ἀγροίκων 15  
Γάντων πάντῃ διαβαλλομένων τῇ ἀγνοσίᾳ ὥς καὶ παραφθα-  
ρέντος τοῦ ὀνόματος τούτων καὶ ὅς ἀδομένου δοκεῖν οὕτως ἐξ  
ἀρχῆς αὐτοὺς καλεῖσθαι.

Th. Ἰάντες, ἔθνος ἀρχαῖον καὶ βάρβαρον, ᾗχθησαν ἐν Βοιω-

1 ἐρμηνεύων ἰ'. — Θήβην a. — τὴν om. ἰ'. — 2 ἐν om. z. — 3 τουτ-  
έστιν (om. τὴν) ἰ'. — 5 τουτ. πολ. om. ἰ'. — χάριν τῶν ἀνδρῶν τῶν  
πολεμικῶν glossa sine cruce, sed non Thomano-Tricliniana, immo potius  
Moschopulea, legitur in codd. mixtis. — 8 Totum scholium om. z. —  
Post οἷτος ΓΑ libros secutus delevi ὁ Αἰνέας. — Πινδάρῳ ΓΑ Vrat.  
α' ἰ' μ' φ', Πινδάρου cett. — 9 φ' (om. τινι) Γ. — Αἰνέα ex ΓΑ acces-  
sit. — 11 αὐτὸς ἰσχνόφωνος ΓΑ, αὐτὸν ἰσχνόφωνον cett. — 12 Glossa  
χοράρχης αὐτοῦ οἷτος est in a. — Glossa ad v. 150 in codd. mixtis  
cruce signatur (non legitur in α') iidemque τῷ post ἐν et τῆς post  
ὄρει addunt Moschopuleos libros secuti. — 15 Delevi lemma Ἄλλως.  
— 17 ἀδομένου] «i. e. πολλάκις λεγόμενον, cf. Hesych. al.» Mommsen.  
— οἷτω U, corr. Mommsen. — 18 Ἰστορία est lemma in edd.  
ante Boeckhium, qui id quod Vrat. z α' ἰ' μ' in marg., cett. codd. in



τία, οὐδ' διὰ πολλὴν προσοῦσαν αὐτοῖς ἀλογίαν σκώπτοντες  
 τινες καὶ παραφθείροντες τὸ ὄνομα ἓνα ἕκαστον τούτων ἔλε-  
 γον, καὶ ἐπεκράτησε τοσοῦτον αὕτη ἢ διαφθορά, ὥς εἰς ὄνει-  
 δος τοῖς Θηβαίοις τοὺς ἄλλους προφέρειν ταύτην τὴν παροιμίαν  
 5 τὸ Βοιωτία ὕς. λέγει οὖν Πίνδαρος πρὸς τὸν Αἰνέαν, ὅτι διέγει-  
 ρον τὸν τὰ ἔπη ἄδοντα χορόν, ἵνα γινῶσιν ἅπαντες, ὥς οὐ τῇ  
 παροιμίᾳ προσήκομεν τῇ λεγούσῃ Βοιωτία ὕς, ἀλλ' ἐσμὲν Μου-  
 σῶν θρέμματα.

gl. 153. χοῖρον. — \*† κῆρυξ. — ἀληθὴς διὰ τὴν φωνήν.  
 10 ἐγὼ γὰρ ἰσχνόφωνος.

154. Th. Ὅτε πρὸς τινα πόλιν οἱ Λάκωνες στρατηγὸν  
 ἔπεμπον, βουλόμενοι δηλώσαι τι αὐτῷ τῶν ἀπορρήτων οὐκ ἐπί-  
 στευνον χάριτι, ἀλλὰ τοιοῦτόν τι ἐποιοῦν· τορεύοντες ξύλον  
 στρογγύλον τριῶν ἢ τεττάρων πηχῶν, τέμνοντες εἰς δύο τὸ  
 15 μὲν ἐν τῷ ἐκπεπομένῳ στρατηγῷ ἐδίδουν, θάτερον δὲ αὐτοῖς  
 κατεῖχον. ὁπότε δὲ πρὸς αὐτὸν μηνῦσαι τι ἐβούλοντο, περιειλίσ-  
 σοντες στενὸν ἱμάντα τῷ παρ' αὐτοῖς ξύλῳ ἔγραφον· εἶτα ἀπο-

textu exhibent ἱστορία (ιστ. om. z) ὅθεν τὸ (τὸ om. ι') ἔς βοιωτία  
 edidit. — Πάντες γένος ἀρχ. Γ. — ὠκισαν δὲ ἐν μ'.

1 αὐτὴν ἄλ. ι'. — ἀναλογίαν Γ. — 3 ἔπε κράτε (sic) ξ'. — εἰς ex  
 ΓΑ α' accessit; addendum esse vidit Beck. — 4 τοὺς τε ἄλλους edd.  
 ante Heynium commate post Θηβ. posito. — 5 βοιωτίας ὕς z. —  
 Ante Πίνδ. delevi ὁ cum Α Vrat. α' ι' ξ' φ'. — ὅτι omm. edd. —  
 διέγειρον om. Α. — 6 ὅτι ante τὸν τὰ insertum est in Γ. — οὐ omm.  
 z μ', a m. sec. additum est in φ'. — 11 ἱστορία ὅπως ἢ σκνιτάλη γέ-  
 γονεν (γέγονε z, ἐγένετο ed. Bæckh.) est lemma in α', codd. mixtis  
 (Vrat. excepto) et ed. Bæckh., ἱστορία in edd. ante Bæckhium. —  
 12 ἀπορήτων Γ. — 13 τοιοῦτόν τι ΓΑ ξ', τοιοῦτό τι cett. — 14 πη-  
 χῶν Α, πηχων (sic) Γ, πήχεων cett. — καὶ ante τέμν. add. edd. —  
 15. 16 αὐτίκα τεῖχον ξ'. — 16 μηνῦσαι τι Γ, μηνύσαι τι ξ' φ'. —  
 περιειλίσσοντες z (in quo η ex corr. scriptum est) ι' (qui in marg.  
 annotat: ambigua litteratura, non autem significatio) μ' ξ' φ'.

λύσαντες τὸν ἱμάντα τῷ στρατηγῷ αὐτὸν ἔπεμπον. ὁ δὲ ἐνεκλίσ-  
σων τῷ οἰκειῷ ξύλῳ τοῖτον ἀνεγίνωσκε τὰ γεγραμμένα πρὸς  
αὐτόν. λέγει οὖν τὸν Αἰνέα σκυτάλην Μουσῶν, οἷον εἰ ἄγγελον  
τῶν αὐτοῦ ἐπῶν πρὸς τοὺς ἄλλους.

gl. 154. εὐπλοκάμων. — μῆνυτής. — 155. μεγαλοπρεπῶς ὁ-  
δομένων. — ὕμνων ἐμῶν τῶν πρὸς ἄλλους:

148—155. *M.* Ὁ Αἰνέα, διέγειρον νῦν τοὺς ἐταίρους.  
ἤχουν τοὺς συγχορευτάς, πρῶτον μὲν ὑμῆσαι τὴν Ἥραν τὴν  
Παρθενίαν (150), ἤχουν τὴν ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει τῆς Ἀρχαδίας  
τιμωμένην, ἔπειτά τε γινῶναι, ἀντὶ τοῦ γνώριμον ποιῆσαι κατὰ 10  
ἀληθῆ λόγον, εἰ φεύγομεν τὴν Βοιωτίαν ὣν (153), λέγω τὸ  
ἀρχαῖον ὄνειδος, τουτέστι τὴν παλαιὰν διαβολὴν τὴν ἐπὶ τῇ  
ἀμουσίᾳ. ὑπάρχεις γὰρ ἄγγελος ὁρθός, ἤχουν κήρυξ ἀληθής,  
τῶν καλλιτρίχων Μουσῶν σκυτάλη, τουτέστι ῥάβδος, γλυκὺς  
κρατῆρ, ἤχουν γλυκὺ ἄγγειον, γλυκὺς οἶκος τῶν φῶδων τῶν ἀγα- 15  
φθέρκτων, τουτέστιν ὧν πολὺ τὸ κλέος.

1 αἰτῶν z ξ'. — ἐν εἰλήσσω ξ', ἐνεκλήσσω z μ' φ'. — 2 τ.  
ἰδίῳ ξ. ι'. — τοῦτο ἀναγίνωσκε Vrat. — τὰ γραμμένα ξ'. — 3 τὸν  
αἰνέα z. — οἷον z. — 4 τὸν ξ'. — αἰτοῦ edd. inde a Beckio. —  
7 ὄτρυνον est lemma in ι'', ὄτρυνον Αἰνέα in cett. codd. mixtis et  
edd. — σύνταξις μ' in marg., ξ' post lemma. — τοὺς ἐτέρους μ'. —  
8 ὑμῆσαι a. — 10 ἔπειτα πεγνῶναι a. — κατὰ a z ι'' et glossa Mo-  
schop., κατ' cett. — 11 βοιωτίαν νῦν ξ'. — Confer quæ glossator  
libri b in marg. adscripsit: ἔπειτα δὲ διέγειρον τοὺς χορευτάς ποιῆσαι  
τοῖς πᾶσι γνωστὸν ἐν ἀληθεῖσι λόγοις, εἰ φεύγομεν τὴν Βοιωτίαν σκρό-  
φαν, λέγω δὲ τὸ ἀρχαῖον ὄνειδος, ἤχουν τὴν ἀπαιδευσίαν καὶ ἀμου-  
σίαν. — 13 ὁρθός om. ι''. — 14 τῶν om. ι''. — μουσῶν καλλ. ι''.  
— ῥάβδος q z ι'' ξ' φ', ῥάβδος μ'. — 15 γλυκὺν ἀγγ. ξ'. — οἶκος  
a z ι' μ' ξ' φ', οἶκος cett. — τῶν ante φῶδων om. a. — 15. 16 ἀγα-  
φθέρκτων a Vrat. ξ'. — 16 ὃ z. — Confer glossatorem in b: ὥσπερ διὰ  
τοῦ κρατῆρος διανέμονται τὸν οἶνον τοῖς πίνουσιν, οὕτω καὶ διὰ τοῦ  
Αἰνέου διανέμει τὰς φῶδας τοῖς ἐορτάζουσιν ὁ Πίνδαρος.



gl. 156. \* εἰπὲς αὐτοῖς. — † \* \* εἰπὲς αὐτοῖς τοῖς ἐταίροις  
δηλονότι. — ἤτοι ἐπαινεῖν. — 157. νῆσος παρακειμένη τῇ  
Σικελίᾳ ἢ πόλις πλησίον Συρακουσῶν — † νῆσος παρακειμένη  
ταῖς Συρακούσαις. — 158. \* Ὀρτυρίαν ἢ Συράκουσαν. —  
5 νομίμῳ ἐξουσίᾳ. — διεξάγων. — 159. ὕγι᾽, νόμιμα, βουλευό-  
μενος. — ἐρυθρόπουν. — 160. \* περιέπει καὶ τιμᾷ. — † Δήμη-  
τρα ὁ σῖτος καὶ ἡ ἔφορος καρπῶν θεός.

161. Th. Λεύκιππον λέγει τὴν Περσεφόνην ἢ διότι ἔθος  
ἐστὶ τοῖς ποιηταῖς τοιοῦτοις ἐπιθέτοις κοσμεῖν τοὺς θεούς, ὡς  
10 καὶ ὀπισθεν φοινικόπεζαν εἶπε τὴν Δήμητραν, ἢ διότι λευκᾷ  
ἄρματι ἐποχομένη εὐρέσθη ὑπὸ τῆς μητρός, ὅτε ἀρπασθεῖσαν  
ὑπὸ Πλούτωνος ἐξήγει αὐτήν.

gl. 161. \* τῆς Περσεφόνης. — \* ἀμφέπει ἀπὸ κοινοῦ· ἐν  
γὰρ τῇ Σικελίᾳ τὰ τῆς Περσεφόνης ἀνακαλυπτήρια ἐτελοῦντο. —  
15 162. ἤτοι τὸν ἐν τῇ Αἴτνῃ Δία ἀμφέπει.

156—162. M. Εἶπον δὲ τοῖς ἐταίροις μεμνησθαι τῶν  
Συρακουσῶν τε καὶ τῆς Ὀρτυρίας, ἦντινα, ἤγουν τὴν Ὀρτυρίαν,  
καθαρῶ στήπρω διοικῶν ὁ Ἰέρων, τουτέστιν ἀγνῇ καὶ καθαρᾷ  
βασιλείᾳ, ἄρτια (159), ἤγουν ἔγκαιρα, ἀληθῶς βουλευόμενος,

2 ἤτοι ἐπ. in codd. mixtis cruce signatur. — 3 et 6 Glossæ Mosch.  
ad v. 157 et 160 etiam inter glossas a libri leguntur. — 8 Glossa  
Thom. ad v. 161 præfixa lemme Λεύκιππον τε ἑορτάν, et tum τὸ  
vocula ante ἀμφέπει in edd. inserto et ἐτελεῖτο pro ἐτελοῦντο scripto  
in α', codd. mixtis et edd. hoc scholium præcedit, tum iidem λεύκιππον  
δὲ λέγει πλ. exhibent. — 10 ὀπισθεν ΓΑ, ἄνω ι', ἀνωτέρω cett. —  
τὴν δήμητρα α' ι'', τῆς δήμητρος Vrat. — δῖοτι] ὅτι ι'. — 12 ὑπὸ  
τοῦ πλ. α', codd. mixti et edd., nisi quod a plutone est in ι''. —  
13 De glossa Thomana confer notam ad p. 236, 8. — 16 εἶπον  
δὲ· εἰπὲ δὲ τοῖς codd. mixti et edd. — σύνταξις est in marg. z μ', in  
textu ante lemma in ed. Bœckh., post lemma in ξ'. — ἐτέροις μ' ξ'.  
— 17 συνόρα. q. — τε om. ξ'. — 18 καθαροῦ ξ'. — ἀγνῇ Vrat.,  
ἀγνή q. — 19 βουλόμενος ι' ξ'.

ἀμφέπει, τουτέστι περιέπει, τιμᾷ τὴν Δήμητρα τὴν φοινικόπε-  
 ζαν, ἥρουν τὴν ἐρυθροὺς ἔχουσιν τοὺς πόδας· ἀπὸ μέρους δὲ  
 πᾶσαν ἐρυθρὰν θέλει ἀγλοῦν· καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς  
 λευκίππου, ἥρουν τῆς Κόρης τῆς καὶ Περσεφόνης, τὴν ἐορτὴν  
 τιμᾷ ἀγλονότι, καὶ τὸ κράτος τοῦ Διὸς τοῦ κατὰ τὴν Αἴτνην 5  
 τιμωμένου, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ καὶ τὸν Δία τὸν κατὰ τὴν  
 Αἴτνην τιμώμενον. λεύκιππον δὲ λέγει τὴν Περσεφόνην, ἐπεὶ  
 φασὶ μετὰ τὴν ἀρπαγὴν, ἣν ἥρπασεν αὐτὴν ὁ Πλοῦτων, εὗρε-  
 θεῖσαν διὰ λευκοπώλου ἄρματος ἀνῆλθαι ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς  
 τὸν Ὀλυμπον. 10

162. Th. Γλυκύφθογγοι λέγει, ἥ διότι μουσικῇ καὶ αὐλοῖς  
 ἔχαιρεν, ὡς καὶ πρῶν ἔφη (Ol. I, 14)· ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μου-  
 σικῆς ἐν αὐτῷ· ἥ διότι αὐτὸν ἐκάστοτε ἐπαινεῖ, ἐν ᾗ τὸ λύραι  
 αἰ ἐμαί. ἐκ δὲ πάντων τούτων, ὧν ἄνωθεν ἔφη, δείκνυσιν αὐτὸν  
 νομίμως ἄρχοντα, ἄριστα βουλευόμενον, πρὸς θεοὺς εὐσεβεῖς 15  
 στατον καὶ βίον ἐνθάδον ζῶντα.

gl. 162. γλυκύφθογγοι. — 163. \*† αὐτὸν τὸν Ἰέρωνα. —  
 ᾠδαί, ὕμνοι. — 164. ἀμβλυνεῖ καὶ παύσει. — \* τὴν εὐδαιμονίαν  
 αὐτοῦ. — \* ἐπερχόμενος. — 165. φιλίαις ἀποδοχαῖς. — ἐπιθυ-  
 μηταῖς· ἐπιθυμοῦσι γὰρ πάντες ἀρέσκειν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν. 20  
 — 166. \* τοῦ. — \* τὸν ὕμνον.

167. Th. Τὸ Στυμφαλίων ἀντὶ τοῦ Ἀρχαδικῶν· Στύμφα-

1 Δήμητρα α q i' ξ', δῆμητραν cett. — 2 τοὺς ex a q i' addidi. —  
 4 τῆς καὶ] καὶ τῆς i'. — 6 τιμωμένον a. — 6. 7 τιμ. — Αἴτνην om.  
 ξ'. — 6 καὶ om. a. — τὴν δία a. — 9 ὑπὸ post διὰ λευκ. add.  
 z. — εἰς] εἰ z. — 11 ἀδύλογοι δέ· ἥρουν γλυκύφθογγοι. τοῦτο δὲ  
 λέγει διότι α', codd. mixti et edd.; totum scholium om. z. — αὐλοῖς]  
 αὐλῇ (?) Γ, μουσικῇ i'. — 13 τὸ omm. [Vrat.] edd. — 14 α' om.  
 i'. — ἄνωθεν ΓΑ, ἄνω cett. — ἔφη edd. — 15 ἄρχονται i'. —  
 βουλόμενον πρὸς δὲ οὗς ξ'. — 22 στυμφαλίων ΓΑ. — στύμφαλος ΓΑ.



λος γάρ πόλις Ἀρχαδίας. ἔστι δὲ καὶ τὸ οἶκοθεν καὶ τὸ Στυμφαλίων τειχέων καὶ τὸ ματέρ' εὐμήλοιο λειπόντ' Ἀρχαδίας ταυτό. τὸ δὲ οἶκοθεν οἶκαδε παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ ἰόντων.

- 5 gl. 167. ἀπὸ τῆς μητρίδος αὐτοῦ Ἀρχαδίας εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ Συράκουσαν. — \* \* ἀπὸ τῶν ἐν Στυμφαλίδι πόλεων εἰς Σικελίαν. — 168. \* \* συνίχθεις. — προσερχόμενον. — ἔχουν πρῶτον εἰπόντα περὶ Ἀρχαδίας καὶ νῦν Συράκουσαν λέγοντα.

169. Th. Μὴ λάβης εἰς τὸ Ἀρχαδίας ἔξωθεν τὸ ἀπό,  
10 ἀλλ' ἔστιν ἡ τοιαύτη γενικὴ πρὸς τὸ μητέρα. ὥσπερ γάρ φαμεν ἀνθρώπῳ Αἰθιοπίας συνέμξα, ἔχουν Αἰθίοπι, οὕτω καὶ τοῦτο. τὸ δὲ εὐμήλοιο ἢ πολυθρέμματος ἢ πολυχάρπου. μῆλον γὰρ καὶ ὁ καρπὸς καὶ τὸ πρόβατον.

- gl. 169. ἔχουν τὸ λέγειν περὶ τῶν ἐν Ἀρχαδίᾳ προγόνων  
15 αὐτοῦ.

162—169. M. Ἠδύλογοι δὲ λύραι καὶ μολπαὶ γενώσκουσιν αὐτόν, ἀντὶ τοῦ λύραι δὲ καὶ μολπαὶ δι' ἡδέων λόγων ὑμνοῦσιν αὐτόν, ἔχουν τὸν Ἰέρωνα, διὰ τὰ κατορθώματα αὐτοῦ. εἶθε μὴ θράυσοι ἔχουν μὴ κοιμίσοι (164), μὴ ἀφανίσοι ὁ χρόνος ὁ ἐφέρο-

1 γὰρ] δὲ ι'. — καὶ ante τὸ οἶκ. omm. Αι'. — 1. 2 στυμφαλίων ΓΑ. — 2 μάτερ' ξ', μητέρ' z μ' φ'. — εὐμήλης z. — λειπόντ' ΓΑ, λείποντ' cett. — 3 ταυτόν Α. — παροιμία ξ' φ' etiam in marg. — 4 εἰς τὸ αὐτοῦ μ' φ'. — 7 Glossa προσερχόμενον in codd. Thomanis et mixtis legitur, non extat in α'. — 9 τὸ ante ἀπὸ ex ΓΑ addidi. — 10 ὥσπερ] ὡς ι'. — γὰρ φαμέν Α. — 11 αἰθιοπίας Γ. — ἔχ. Αἰθ. om. Γ. — 12 ἀπὸ μέρους post πολυχ. deleui cum ΓΑ. — μῆλος Γ. — 16 Lemma ἡδύλογοι (ἡδύλογοι ξ') δέ μιν, cui σύνταξις adscriptum est in marg. ι' μ' ξ' (idem habent φ' et Boeckh in textu) omisi cum aq. — εὐλογοι q. — μιν post δὲ legitur in edd. ante Beckium. — 18 Ante εἶθε lemma μὴ θράυσοι est in ed. Boeckh. — 18. 19 μὴ θράυσοι om. μ'. — 19 θράύσει α, θράύση ξ', θράύσεν z. — κοιμίσοι ed. Ro. Brub. Boeckh., κοιμίσοι aq' μ' cett. edd., κοιμίσοι ξ', κοιμῶση

πων, τουτέστιν ὁ ἐπερχόμενος, τὸν ὄλβον, ἤτοι τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ, δηλονότι τοῦ Ἱερώου. σὺν φιλοφροσύναις δέ (165), ἤρουν δεξιῶσεν ἐπεράστοις εἶθε δέξαιτο τὸν ὕμνον τοῦ Ἀγησίου, ὃν ὕμνῃται δηλονότι ὁ Ἀγησίας, οἴκοθεν, ἤρουν ἀπὸ τῆς πατρίδος τοῦ Ἀγησίου, λέγω ἀπὸ τῶν τειχῶν τῶν Στυμφαλίων, του- 5 τέστι τῶν πόλεων τῶν ἐν Στυμφαλίδι, προσερχόμενον οἴκαδε, ἤρουν εἰς τὴν ἐτέραν αὐτοῦ πατρίδα, ἤτοι τὴν Σικελίαν· Ἀρχὰς γὰρ καὶ Συρακούσιος ὁ Ἀγησίας. λέγω λείποντα τὸν ὕμνον τὴν μητέρα τῆς Ἀρχαδίας τῆς καλῶς ἐχοῦσης ἕνεκα θρεμμάτων, τουτέστι τὴν Στυμφαλίδα.

10

gl. 170. καλαὶ καὶ συμφέρουσαι τῇ νηϊ. — 171. τρικυρίαν ἐχοῦση. — \*\* ταχείας.

173. Th. Τοῦτο εἶπε διὰ τὸ ἔχειν τὸν Ἀγησίαν δύο πατρίδας, Ἀρχαδίαν καὶ Συρακούσαν. ὥσπερ γὰρ χειμαζομένης νηὸς ἐν νυκτὶ αἱ δύο ἄγκυραι ὑφάλου πέτρας ἐχόμεναι σώζουσιν 15 αὐτὴν καὶ μὴ τοῖς ἀνέμοις ὑπείκειν ἐργάζονται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ δύο πατρίδας ἔχων ὠφελεῖται ἀτυχοῦσης γὰρ τῆς μιᾶς ἐπὶ τὴν ἐτέραν ἐλθὼν ὠφελεῖται.

gl. 173. ἐστηρίχθαι ἔν τινι πέτρῳ ὑφάλῳ. — † ἀπὸ τοῦ σχήμ-

Vrat., κομίσῃ <sup>oi</sup> φ', κομῖ <sup>o</sup> z. — ἀφανίσοι a q i" μ' Ox. Beck, Heyne, ἀφανίσῃ (-ση) Vrat. z ξ' et edd. ante Oxx., ἀφανίσαι Boeckh.

1 ἤρουν i". — 2 αὐτοῦ] ἀντὶ τοῦ q. — αὐτοῦ τοῦ ἱερ. δηλ. z. — 3 εἶθε] εἶδε a, ἤρουν i". — 4. 5 ὃν — Ἀγησίον om. z. — 5 τῶν ante Στυμφ. om. Vrat. — στυμφαλέων a. — 6 τῶν ἐν] τὸν ἐν Vrat. z μ' φ'. — στυμφαλίσι φ' edd. ante Oxx. — 7 ἐταίραν i". — ἤρουν i". — 8 λόγῳ λείπ. z. — 8. 9 τὸν et τὴν μητέρα om. q. — 9 καλῆς q. — 13 Lemma δὲ ἄγκυραι omisi cum ΓΑ. — 14 συρράκονσαν Α, syracusas i', συρακούσας [Γμ'] Heyne, Boeckh. — 15 ἄγγυραι z. — 18 ἐλὼν Vrat. — ὠφελ. ΓΑ, σώζεται α', σώζεται cett. — 19 Glos- sam Moschopuleam, quæ in codd. mixtis et edd. infra p. 240, 15 post ταχείας textui inserta legitur, e solo a edidi.



ποδὸς σκίμπτομαι τὸ στηρίζομαι, ἀφ' οὗ τὸ ἀπεσκήμθαι. — ἔ  
ὕπὲρ αὐτοῦ φροντίζων.

174. Germ. Τῶν δ' ἐκείνων τε] τούτων τῶν Ἀρχάδων καὶ  
τῶν Συρακουσίων.

- 5 gl. 174. τῶν Συρακουσίων. — τῶν Ἀρχάδων. — ἔνδοξον.  
— 175. τύχην. — τῷ Ἀγῥσίᾳ. — αὐτόν. — 176. ὦ Πόσειδον  
ὁ τῆς θαλάσσης ἄρχων. — 177. λείαν καὶ ἡδυτάτην τὴν κατὰ  
τὸν βίον ὁδόν. — 178. \* τὸν πλοῦν. — \*\* ἔντα τὸν πλοῦν. —  
αὐτῷ τῷ Ἀγῥσίᾳ. — 179. χρυσὴν ἡλακάτην ἐχούσης. — \* ὁ ἀνῆρ.  
10 — \*\* τῆς θαλάσσης. — 180. \* αὖξανε, ἤτοι ἡδεῖαν τοῖς δεχο-  
μένοις καὶ χρειττονα τῶν ἄλλων ποίει.

170—180. M. Ἀγαθαὶ δέ εἰσι δύο ἄγχυραι ἐκ νηὸς ταχείας  
ἀπεσκήμθαι, ἥγουν κρέμασθαι, ἐρεΐδουσαι αὐτήν· τουτέστιν  
ἀγαθαὶ δὲ δύο πατρίδες δεξιούσθαι τινα, ὥσπερ δύο ἄγχυραι  
15 ἀπεσκήμθαι ἐκ νηὸς ταχείας. ὁ θεὸς εἶθε παρέχοι τὴν μοῖραν  
τούτων (174), ἥγουν τῶν Ἀρχάδων, ἐκείνων τε, ἥγουν τῶν

1 σκέπτομαι α. — ἀπεσκήμθαι α. — 3 Post lemma in U verba ὁ  
νοῦς leguntur, quæ ad ea potius spectant, quæ in U post Συρακου-  
σίων sequuntur eadem cum vulgatis. — καὶ ego scripsi pro ἡ. — 9 In  
codd. mixtis ἀνερ est glossa Thomano-Triel. in α' omitta. — 10 Glossa  
Thomana in α', codd. mixtis et edd. præfixo lemmate ἄεξε (αἰξε  
Vrat., om. z μ' φ') in calce scholiorum ad hoc carmen legitur. —  
ἥγουν ι'. — ἡδεῖαν ΓΑ, ἡδεῖς (οὐδεῖς ξ') τοὺς ἕμους cett. — 11  
κρείττονα ΓΑ, κρείττονας cett. — 12 δεῖ σὶ ι' φ'. — ἄγγυραι z. — 13  
ἀπεσκήμθαι α, ἀπεσκήμθαι q, ἀπεσκήμθαι ι', ἀποσκήμθαι ξ', ἀπεσκήμθαι  
φ', ἀπέσχεμθαι z, ἀπεσκήμθαι Boeckh. — 13—15 ἥγουν — ἀπεσκ.  
om. ξ'. — 14 ἄγγυραι z. — 15 ἀπεσκήμθαι q μ', ἀπεσκήμθαι φ', ἀπε-  
σκήμθαι z. — Post ταχείας in codd. mixtis et edd. hæc inserta legun-  
tur (confer glossam Mosch. ad v. 173): ἀπὸ τοῦ σκίμπους (σκίπους  
μ', om. ι') σκίμποδος (σκίποδος ι') σκίμπτομαι τὸ στηρίζομαι, ἀφ'  
οὗ τὸ ἀπεσκήμθαι (ἀποσκήμθαι ξ'). — Inde ab ὁ θεὸς novum  
comma incipit in μ' φ'. — παρέσχοι α, παρέχει ξ'. — 16 τε  
om. Vrat.

Συρακουσίων, κλυτήν, τουτέστιν ἐπὶ πολλὰς ἀκοὰς ἐρχομένην  
μετὰ δόξης. σὺ δέ, ὦ δέσποτα (176) Πόσειδον, ποντόμεδον,  
ἤγουν βασιλεὺ τῆς θαλάττης, ἄνερ τῆς Ἀμφιπρίτης τῆς χρυση-  
λακάτου, φιλῶν τοῦτον, ἤτοι τὸν Ἀγῆσιαν ὡς ἀπόγονον σόν,  
εὐθύν (177) πλοῦν, ἀντὶ τοῦ ἄπονον ζωγὴν δίδου, αὐτῷ δηλονότι, 5  
καμιάτων, ἀντὶ τοῦ δυστυχιῶν ἐκτὸς οὖσαν· τῶν ἐμῶν δὲ ἔμνων  
τὸ ἄνθος εὐτερπὲς ἄεξε, ἀντὶ τοῦ αὖξων τερπνὸν ποίει.

1 συρακουσῶν ξ'. — ἀκονὰς ἐρχομένους q. — 2 Ante σὺ lemma  
δέσποτα ποντόμεδον (-μέδων Vrat. ξ') est in codd. mixtis et edd.; —  
σύνταξις z i' μ' in marg., ξ' et ed. Boeckh. in textu. — Πόσειδον ex  
aq i' accessit. — ποντομέδων ξ'. — 3 θαλάσσης z i' φ'. — 3. 4 χρυ-  
σολακάτου z μ'. — τῆς χρυσηλ. om. i'. — 4 ἤτοι aq, ἤγουν cett. —  
6 ἐκτὸς οὗς ἂν τῶν ἐμῶν (om. δέ) a. — 7 τὸ om. i'. — αὖξων edd.  
— τεπνόν φ'. — In calce Boeckh «ex Bodleianis» ἤγουν τῶν ἐμῶν  
ἔμνων τὸ ἄνθος αὖξανε πάντοτε τερπνόν, ἀντὶ τοῦ αὖξανων αὐτὸ τὸ  
ἄνθος τερπνὸν ποίει addidit.



Ἐπίνικαι Ὀλυμπιονίκαις.  
Διαγόρα Ῥοδίῳ πόκτῃ. Ὡδὴ ζ'.

[Δημητρίου Τρικλινίου]

περὶ τῶν κώλων τῶν στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν του  
5 ζ' εἶδους. Ἔστι δὲ στροφῶν ε'. Παλαιόν.

Τοῦ ζ' εἶδους αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστροφαι κώλων ἐκάστη  
ια'. Τὸ α' Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος δίμετρον καταληκτικὸν ἦτοι  
ἐφθημιμερές. Τὸ β' προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, Ἰωνι-  
κοῦ τοῦ α', τοῦ δὲ β' χοριάμβου. Τὸ γ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκα-  
10 τάληκτον. Τὸ δ' τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικὸν Εὐριπίδειον  
ἢ ληκύθιον. Τὸ ε' ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερχατάληκτον. Τὸ ε' δα-  
κτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ ζ' προσοδιακὸν ὅμοιον τῷ β'. Τὸ η'  
ἐρχωμολογικὸν ἦτοι ἐκ δακτυλικοῦ καὶ ἰαμβικοῦ πενθημιμερῶν.

Scholia ad Ol. VII excepto titulo scholii metrici desunt in Vrat.  
— Scholia metrica ad hoc carmen Bæekh ex Vrat. A [hoc falsum]  
et Mosc. B se edidisse testatur, ego ex z α' ι' μ' ξ' novi. In q hæc  
nota legitur separata a reliquis: τοῦ ζ' εἶδους ἡ στροφὴ καὶ ἀντι-  
στροφὴ κώλων ια', ἡ ἐπωδὸς κώλων ιγ'. — 5 ἔστι — παλαιόν om. z.  
— Ante στροφῶν cum α' ι' deleui τὸ ᾄσμα. — Παλαιόν in α' ι' in  
marg. legitur. — 6 ἐκάστη om. ι'. — 9 δὲ om. ξ'. — 10. 11 Εὐρ.  
ἢ ληκ. om. z. — Εὐριπίδιον μ' ξ'. — 11. 12 δακτ. καὶ πενθ. ι'. —  
13 πενθημιμερῶν z ι' μ' ξ' et α' post corr., πενθημιμεροῦς α' ante  
corr. et ed. Bæekh.

Τὸ δ' ὁμοιον τῷ ε'. Τὸ ε' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ια' δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. Ἐφ' ἐκάστη στρυφῇ καὶ ἀντιστροφῇ παράγραφος.

Περὶ τῶν κώλων τῶν ἐπὶ φθῶν.

Αἱ ἐπὶ φθοὶ κώλων ἐκάστη εγ'. Τὸ α' δακτυλικὸν πενθήμεμε- 5  
ρές. Τὸ β' προσοδιακὸν ἀπὸ μείζονος ἰωνικοῦ τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ γ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ' δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἢ προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου καὶ ἰωνικοῦ. Τὸ ε' ἀναπαιστικὸν μονόμετρον. Τὸ ε' δακτυλικὸν ἐφθήμεμερές, ὃ καλεῖται ἀκέφαλον διὰ τὸ ἔχειν βραχεῖ- 10  
αν τὴν α' συλλαβήν. Τὸ ζ' προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ η' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ θ' δακτυλικὸν πενθήμεμερές. Τὸ ι' ἱαμβέλεος, τοῦ α' ἱάμβου λελυμένου. ἔστι γὰρ ἐξ ἱαμβικοῦ καὶ δακτυλικοῦ πενθήμεμερῶν. Τὸ ια' ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ ἐλάσσονος. Τὸ ιβ' προσοδιακὸν δίμετρον 15  
καταληκτικὸν ἀπὸ ἐλάσσονος ἰωνικοῦ καὶ χοριάμβου καταληκτικοῦ. Τὸ ιγ' τροχαϊκὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται Στρησιγόρειον. Ἐπὶ τῷ τέλει τὰ συνήθη σγμεῖα, ἧτοι ἐφ' ἐκάστη ἐπὶ φθῶν χορωνίς καὶ παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τοῦ ᾄσματος ἀστε- 20  
ρίσχος.

2 τὸ ια' — ἀκατ. om. ξ' in spatio. — 3 στρυφῶν καὶ ἀντιστροφῶν ι'. — 5 αἱ ἐπὶ φθοὶ α' ι', ἐκάστη ἐπὶ φθῶν cett. — ἐκάστη ex α' addidi. — 7 τὸ γ' τροχ. δίμ. ἀκατ. om. z. — 9 καὶ om. ι'. — 10 ἐφθήμεμερές μ'. — 10. 11 βραχεῖαν z. — 15. 16 τὸ ιβ' — ἐλάσσ. om. z. — 19 τοῦ om. ι'.



Th. Ταύτην τὴν ῥοδὴν φασιν ἀνακεῖσθαι χρυσοῖς γράμμασιν ἐν τῷ τῆς Λιναίας Ἀθηνᾶς ἱερῷ· ἀνέθεσαν δὲ ἢ Πίνδαρον τιμῶντες ἢ Διαγόραν.

M. Ταύτην τὴν ῥοδὴν ἀνακεῖσθαι φησι Γόργων ἐν τῷ τῆς  
5 Ληναίας Ἀθηνᾶς ἱερῷ χρυσοῖς γράμμασιν. ἐνίκησε δὲ καὶ Πύθια καὶ Ἰσθμια.

gl. 1. \*\* Τὸ προοίμιον ἐκ παραδείγματος. — ποτήριον. —  
\*\* ὥσπερ. — \*\* ἄνθρωπος. — 2. εὐδαίμονος. — τῆς αὐτοῦ.  
— \*† λαβών. — 3. οἶονεῖ πηδῶσαν, ὥσπερ ἔστιν ὄραν ἐν τοῖς  
10 καλλίστοις τῶν οἴνων. — 4. ἤτοι οἶνφ. — δῶρον παράσχοι ταύτην. — 5. αὐτοῦ. — πρῶτος ἐκ ταύτης γευόμενος. — 7.  
\*† ἐξαίρετον τῶν ἄλλων κτημάτων. — 8. τὴν ἡδονήν. — \*† τὴν αὐτοῦ συγγένειαν. — 9. τὸ ἴδιον. — σὺν τούτοις δέ. — τῶν ἐν τῷ συμποσίφ. — 10. \* \* παρόντων. — \*† ἐποίησε. — αὐτὸν  
15 τὸν γαμβρόν. — 11. \* μακαριστόν. — συγγενικῆς. — \*† ἕνεκα τοῦ λέχους· — \*\* τοῦ λέχους. — 12. θεῖον πόμα ἤτοι ὕμνον. — ῥευστόν.

1—12. Germ. Ἡ σύνταξις αὕτη, ὡς εἰ τις ἄνθρωπος ἐλὼν ἀπὸ χειρὸς ἀφνειᾶς φιάλην πάγχρυσον κορυφὴν τῶν κτεάνων  
20 χαχλάζοισαν ἔνδον ἐν ὁρόσφ τῆς ἀμπέλου προπύλων ὠρορήσεται

1 Scholiis inscriptio σχόλια τῶν αὐτῶν præfixa est in z'' μ' ξ' φ'. — 1—3 om. z. — 2 λιναιάς ΓΑ, ληναιάς cett. codd. et edd. ante Beckium, qui primus Λινδίας edidit. — 4 Scholium Mosch. ex scholiis veteribus excerptum, quod etiam Γ liber inter glossas, i' μ' φ' inter scholium Thomani ad v. 11 et eorundem versuum paraphr. Mosch. exhibent, ex aq. in quibus tamen separatim a reliquis legitur, edidi. — ἀνακεῖσθαι φησι codd. — 5 ληνείας ἀθηνᾶς a, omm. z μ' φ'. — δὲ διαγόρας καὶ z i' μ' φ'. — καὶ νέμεα z. — 9 in Α ἐξέλων est pro λαβών, quod paraphrasis Thomana tuetur. — 13 Ad v. 9 hæc schol. Bodl. β: σύναπτε τὴν ἐν μετὰ τοῦ θῆξε, ἢν ἤ· ἐνέθηκε. — 16 Glossæ Thomanae in ΓΑ male dispositæ sunt: θεῖον πόμα, — ῥευστόν ἤτοι ὕμνον. — 18 Post Ἡ deleui δὲ voculam.

τῷ νεανίᾳ γαμβρῷ οἴκοθεν οἴκαδε διὰ τὴν ὁμόφρονα εὐνὴν·  
τιμήσας τὴν χάριν τε τοῦ συμποσίου τὸ κῆδος τε τὸ ἐόν, παρε-  
όντων δὲ τῶν φίλων ἐνέθηκέ μιν ζηλωτόν· οὕτω καὶ ἐγὼ τὸ νέκταρ  
τὸ χυτόν, καὶ τὰλλα.

gl. 13. αὐται γὰρ τοὺς λόγους παρέσχον μοι. — ἀγωνι- 5  
σταῖς, ἦτοι τῷ Διαγόρᾳ. — 14. τοῖς γὰρ δεχομένοις ὁ ἔπαινος  
γλυκύς. — 15. \* τῆς ἐμῆς. — ἱλαροὺς καὶ χαρίεντας αὐτοὺς  
ποιῶ διὰ τοῦ ὕμνου. — 16. ἐν ἀμφοτέροις γὰρ τοῦτοις ἐνίκησε  
Διαγόρας.

1—17. Th. Ὡςπερ εἴ τις ἄνθρωπος ἐλὼν καὶ λαβὼν ἀπὸ 10  
τῆς ἀφνειᾶς καὶ ἐνδόξου χειρὸς αὐτοῦ φιάλην καὶ ποτήριον πᾶν-  
χρυσον, κορυφὴν καὶ ἐξαίρετον τῶν ἄλλων κτεάνων καὶ κτημάτων,  
καχλάζουσαν καὶ κινουμένην ἔνδον ἐν δρόσῳ ἀμπέλου, ἦτοι οἶνῳ,  
δωρήσεται καὶ δῶρον ταύτην παράσχοι νεανία (5) γαμβρῷ αὐτοῦ  
οἴκοθεν οἴκαδε· ἑαυτοῦ γὰρ οὐσαν γαμβρῷ ἑαυτοῦ ἔδωκε· προ- 15  
πίνων καὶ πρῶτος γευόμενος ἀπὸ ταύτης, τιμήσας καὶ τὴν χάριν τοῦ  
συμποσίου καὶ τὸ ἐόν (9) καὶ ἴδιον κῆδος καὶ συγγένειαν, τουτέστι  
τίμιμον τὸ συμπόσιον τῇ φιλοδωρίᾳ ποιήσας, καὶ ὅτι τὸ αὐτὸν συγ-  
γενῆ ἔχειν πλείστον ἄξιόν ἐστιν, ἐπεὶ δὲ τοιαῦτα χαρίζεται· ἐν δέ,

2 χάριν τὲ U. — κῆδος τὲ U. — 3 ἐνέθηκε μὲν U. — οὕτω  
scripsi pro οὕτως. — 10 Scholium Thomanum om. z. — σύνταξις  
α' μ' in marg., ξ' et Boeckh in textu. — Lemma φιάλην ὡς εἴ τις  
omisi cum ΓΑ. — ἐλὼν καὶ omm. edd. — 11 καὶ ἐνδόξον omm.  
edd. — αὐτοῦ χειρὸς edd. — φιάλην ξ'. — 12 κτεάνων καὶ κτημάτων  
codd. excepto Γ, qui om. κτεάνων καί, in edd. καὶ κτημ. deest. —  
13 ἐν omm. edd. — δρόσον Α. — οἶνον ex οἶνω Γ. — 14 καὶ δῶρον  
(δῶρα Γ) et παράσχοι (παράχει Γ) omm. edd. — ταύτη φ'. — ἑαυτοῦ  
edd. — 15 οἴκοθεν — ἔδωκε omm. edd. — ἑαυτοῦ γαμβρῷ Γ. — 15. 16  
προσπίνων ξ', προπίναν φ'. — 16 καὶ πρῶτος (πρώτως Γ, πρῶτον  
μ' ξ' φ') γευόμενος (γευάμενος μ') omm. edd. — 17 ἴδιον] ἦτοι τὸ ἴδιον  
ι'', τὸ ἴδιον ξ'. — 18 τὸ συμπ. om. ξ'. — καὶ omm. edd. — τὸ αὐτὸ  
ξ'. — 18. 19 ὅτι τὸν αὐτὸν σ. ἔχει edd. — 19 πλείστον μ' ξ' φ'. —  
ἄξιός ἐστιν [Α?] edd.



- ἤγουν σὺν τούτοις ἔθηκέ μιν καὶ αὐτόν, τὸν γαμβρόν, παρόντων  
 τῶν φίλων ζηλωτὸν καὶ μακαριστὸν ἔνεχα τῆς εὐνῆς καὶ τοῦ  
 λέγχους οὐπὲρ ἱξίωται, τῆς ὁμόφρονος καὶ συγγενικῆς· καὶ ἐγὼ  
 πέμπων τοῖς ἀεθλοφόροις καὶ ἀγωνισταῖς ἀνδράσι (14) νικῶντες σσι  
 5 καὶ νικῶσιν ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ ἐν Πυθοῖ, νέκταρ χυτὸν καὶ ῥευ-  
 στὸν, ἦτοι ἕμνον, δόσιν Μουσῶν, γλυκὺν κάρπον τῆς ἐμῆς φρε-  
 νός, ἰλάσχομαι καὶ ἰλαροὺς καὶ χαρίεντας αὐτοὺς τίθημι. εἰ δὲ  
 οὕτως ἐστὶν ἡ τῆς παραβολῆς ταύτης ἀπόδοσις, μὴ θαυμάσῃς·  
 πολλὰ γὰρ ἂν τοιαῦτα ζητῶν εὐρήσεις.
- 10 Th. Τὸ φιᾶλάν εἰ μὲν συνάφεις πρὸς τὸ πάγχρυσον,  
 κορυφὴν αὐτῆν τῶν ἄλλων κτεάνων νοήσεις, οὐχ ὥς ποτήριον,  
 ἀλλ' ὥς χρυσὴν. ἔφη γὰρ πρόσθεν (Ol. III, 44)· Κτεάνων δὲ  
 χρυσὸς αἰδοιέστατος. εἰ δὲ συνάφεις τὸ πάγχρυσον πρὸς τὸ  
 τιμήσας, εἴποις οὕτω· τιμήσας τὴν πάγχρυσος κορυφὴν τῶν  
 15 κτεάνων, τουτέστι τὸν αὐτῷ προσόντα χρυσόν· διότι οὐχ ἑτερόν τι  
 κτῆμα, ἀλλὰ φιᾶλῃν ἐκ χρυσοῦ ἐχαρίσατο. τὸ δὲ ἀφνειᾶς ἀπὸ  
 χειρὸς ἢ πρὸς τὸ ἐλὼν σύναπτε, ἢ πρὸς τὸ δωρήσεται· χρεῖτ-  
 τον δέ ἐστι τὸ πρῶτον, ὅπερ ἀγνοοῦντές τινες διὰ τὸ ἔχειν τινα

2 τῶν omm. edd. — ζηλωτὸν om. ξ'. — 3 λέγχους ξ'. — οὕτω  
 ante καὶ ἐγὼ add. edd. — 4 ἀεθλ. ΓΑ α' i', ἀθλ. cett. — καὶ  
 ἀγωνισταῖς (καὶ συναγων. ξ') omm. edd. — νικῶντες Α' ξ', νικῶν-  
 τεσαι καὶ om. i'. — 5 ἐν post καὶ omm. i' μ' φ'. — 5. 6 καὶ ἀρε-  
 στὸν edd. — 6 Inter Μουσῶν et γλυκὺν in edd. τουτέστιν ἣν αἱ  
 Μοῦσαι δίδασιν, ἤγουν τόκον τῆς ἐμῆς γνώσεως e paraphrasi Moseli.  
 insertum est. — 7 καὶ χαρίεντας omm. edd. — 8 οὕτως Γ, μὴ οὕτως  
 Α, τοιαύτη cett. — 10 Scholium Thomanum om. z. — φίλῃν edd.  
 ante Heynium. — 11 In α' ante corr. αὐτὴν post κτεάνων legeba-  
 tur. — νόει edd. — 12 πρόσθε φ'. — 13 αἰδοιαιέστατος i'. — εἰ δὲ οὐ  
 συνάφεις codd. — 14 τιμήσεις Γ. — οὕτως ξ'. — 15 οὐδέτερον edd.  
 — τι ex ΓΑ accessit. — 16 Inde ab τὸ δὲ novum comma incipit in  
 μ' φ'. — ἀλφειᾶς ξ'. — 18 δ' ἔστι edd.

ἀσάφειαν οὐδέχονται. τὸ δ' οὕτως ἔχει· ἐλὼν ἀφνειᾶς ἀπὸ χει-  
 ρός, τουτέστιν αὐτὸς ταύτην κατέχων, ἐπεὶ ἐτέρῳ ἔδωκεν, ὥσπερ  
 ἀπὸ τῆς κατεχούσης αὐτὴν χειρὸς ταύτην ἀφεῖλε τὴν κύλικα.  
 τὸ δὲ κῆδος ἢ ὥς ἔφαιμεν λέγε, ἢ κῆδος ἐὼν νόει τὸν ἴδιον γαμ-  
 βρόν· ἐν ἧ τὸ κῆδος τιμάσας ἐὼν καὶ τὸ ἐν δέ μιν ζηλωτὸν ἐθῆκε 5  
 ταυτόν. πρὸς δὲ τὸ εὐνᾶς εἰ καὶ τὸ ἐνεκα ἔξωθεν ἐλάβομεν,  
 ἀλλὰ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν· ἔστι γὰρ ἡ τοιαύτη γενικὴ  
 πρὸς τὸ ζηλωτός. εἰ γὰρ ἡ εὐνὴ ζηλωτὸν ἐκείνῳ ἐποίησε,  
 πῶς οὐκ εἰκός ἐστι λέγειν ζηλωτὸν εὐνῆς; ὥσπερ γὰρ ῥεῦμα  
 πηγῆς λέγομεν, οὕτω καὶ τοῦτο. ὅπερ εἰ μὴ δέχεται τις, οὐδείς 10  
 ἡμῖν λόγος. τὸ δὲ ἰλάσχομαι εἶπεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἰκετευ-  
 ομένων, οὓς οἱ ἰκετεύοντες τῷ συνεχεῖ τῆς ἰκεσίας πρὸς οἶκτον  
 καὶ ἔλεον αὐτῶν μαλθιάσουσιν.

Μ. Ὅσπερ εἴ τις φιάλην λαβὼν διόλου χρυσὴν, κορυφὴν  
 κτεάνων, ἤγουν ἐξαιρετον κτῆμα τῶν κτημάτων, χαλκάζουσαν 15  
 ἔνδον ὁρόσῳ ἀμπέλου, τουτέστιν οἶνω, ἀντὶ τοῦ οἶνον ἔχουσιν  
 ἔνδον ἀναπηδῶντα τῇ ἑαυτοῦ φυσικῇ θέρμῃ, διὰ χειρὸς πλουσιο-  
 δώρου ὠφρῆσεται, ἤγουν χαρίσεται νεανία (5) γαμβρῷ ἑαυτοῦ  
 προπίνων, τουτέστιν ἅμα τῷ πόματι καὶ τὴν φιάλην χαριζόμενος,  
 οἰχοθεν, ἤγουν ἀπὸ τοῦ ἰδίου οἴκου, ἅσπερ ἐνεγκεῖν τὸν νεανίαν εἰς 20

3 κατ. χ. αὐτὴν ταύτην ξ'. — ἀφεῖλε ΓΑ' α' ι', ἀφεῖναι cett. —  
 4 ἔφαιμεν Α. — 4. 5 ἢ ὥς — ἐν ἧ τὸ κῆδος om. ξ'. — 5 τιμάσας ΓΑ,  
 τιμήσας cett. — 6 ταυτόν ΓΑ, ταυτό cett. — εὐνὰν Α, εὐνὰς ξ'. —  
 ἐνεκα om. ξ'. — 8 εἰ] ἢ φ'. — ἡ om. ξ'. — 8. 9 εἰ γὰρ — εὐνῆς  
 om. ι'. — 12 οἱ om. Γ. — οἰκεσίας Α. — 13 ἔλαιον Γ. — μαλθα-  
 σονσι ι', μανθάνουσιν φ'. — 14 Lemma ἄλλως est apud Beekium  
 et Heynium, ἄλλως. σύνταξις apud Boeckhium, ἄλλως. φιάλαν ὥς εἴ τις  
 in cett. edd., φιάλαν in z, φιάλαν ὥς in ι', φιάλαν ὥς εἴ τις in  
 cett. codd. mixtis (σύνταξις praecedit in φ', idem habet μ' in marg.).  
 — χρυσὴν α ξ'. — 15 ἐξ. χρῆμα z. — 16. 17 ἔνδον ἔχουσιν z. —  
 17 φυσικῇ θέρμῃ q. — 19 φιάλην] φῆμην ξ'. — 20 Post ἐνεγκεῖν  
 in ι' μ' ξ' φ' αὐτὴν, in z αὐτόν legitur. — τῷ νεανίᾳ z μ' ξ' φ'.



τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, τὸ ἐπαγωγόν τε τοῦ συμποσίου τιμήσας, περι-  
 φραστικῶς, τουτέστι τὸ συμπόσιον καὶ τὴν συγγένειαν τὴν ἑαυτοῦ  
 (9)· φίλων δὲ συμπαρόντων ἐποίησεν αὐτόν, ἡγουν τὸν ἑαυτοῦ  
 γαμβρόν, ζηλωτόν, τουτέστι μακαριστὸν ἕνεκα τῆς συναφείας τῆς  
 5 γαμικῆς, ἣ ἐξ ἀνάγκης ἐπεται ἡ ὁμοφροσύνη· οὕτω δηλονότι καὶ  
 ἐγὼ νέκταρ χυτόν, λέγω ὁδὸν Μουσῶν, τουτέστιν ἣν αἱ Μοῦσαι  
 διδάσκει, γλυκὺν καρπὸν, ἡγουν τόκον τῆς ἐμῆς γνώσεως πέμπων  
 ἀνδράσιν (14) ἀθλοφόροις, ἥτοι νικηταῖς ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Πυθοῖ  
 νικῶσιν, ἀντὶ τοῦ νικήσασιν, ἰλάσχομαι αὐτοὺς δηλονότι, ἡγουν  
 10 ἰλαροὺς, χαρωποὺς ποιῶ.

17. Th. Εἰ μὲν ὀξύνεις τὸ ὄ, οὕτως ἐρεῖς· ὅδε καὶ οὗτος  
 ὑπάρχει· ὄλβιος καὶ εὐδαίμων, ὃν κατέχουσι φῆμαι ἀγαθαί· ε  
 δὲ καθ' ὁμαλισμὸν γράφεις, οὕτως· ὁ δὲ ὄλβιος οὗτός ἐστιν, ὃν  
 φῆμαι κατέχουσιν ἀγαθαί.

15 gl. 17. εὐδαίμων. — 18. ἡγουν ὃν πάντες θαυμάζουσιν. —  
 19. ἐν ἄλλῃ καιρῷ. — ἄνθρωπον. — ἐπιβλέπει. — νίκης  
 εὐτυχία. — 20. θάλλειν καὶ ζῆν αὐτόν ποιούσα εἰς τὸ ἐξῆς. —  
 γλυκυτάτῃ.

21. Th. Πολυφθόγοις διὰ τὰς ἐν αὐτοῖς ὁπάς. λέγει δὲ

1 τε ἰ', τὲ α, τι q, omm. cett. — Confer glossatorem libri b:  
 συμποσίον τε χάριν τιμήσας τουτέστι τὸ συμπόσιον, καὶ ἔστι τὸ σχῆμα  
 περιφράσις. — 2 τουτέστι] ἀντὶ τοῦ q, ἡγουν z. — 3 δὲ om. a. —  
 γαμβρὸν q. — 5 ἔξαν. aqξ'. — οὕτως ξ'. — 8 ἡγουν ἰ'. — νενικη-  
 ταῖς q. — 9 νενικήκασιν q. — 10 χαροποὺς q ξ' φ', χαρωποὺς a, χαρο-  
 ποιοὺς z, χαρωποὺς cett. — 11 Totum scholium om. z, a miniatore  
 in margine adscriptum exhibet ξ'. — Lemma Ὅδ' ὄλβιος omisi cum  
 ΓΑ. — 14 κατέχουσι φῆμαι ἀγ. ξ'. — 19 Lemma παμφώνοισι τε  
 omisi cum ΓΑ. — ἥτοι ante πολ. add. ξ'. — ἐν αὐτοῖς ἰ', ἐν αὐτῷ α', ἐν  
 αὐτῇ Α, ἐαντῶν Γ, qui verba πολυφθ. — ὁπάς inter glossas exhibet,  
 ἐν αὐτῷ ξ', ἐν αὐτῷ cett. codd. et edd. ante Heynium, qui primus ἐν  
 αὐλῷ, quod Beck coniecit, recepit. — ὁπάς μ'. — δὲ om. Γ.

ὅτι ἡ κατορθωθεῖσα τινι νίκη εἰ ἐπαίνου τεύξεται, ἀδιαλείπτως αὐτὴ τε θάλλει καὶ ὥσπερ ξῆ οὐχ ὑπὸ λήθης ἀφανίζομένη, καὶ τὸν ποιήσαντα ταύτην τοιοῦτον τοῖς ἐξῆς παρίστησι. τὸ δὲ φόρμιγγι καὶ τὸ αὐλοῖς λέγει, ἐπειδὴ διὰ τοιούτων αὐτὸς ἦδε τὰ ἔπη.

5.

gl. 21. ἀδιαλείπτως· σύναπτε δὲ πρὸς τὸ ζωθάλμιος. —

\* \* κιθάρα. — \* \* πολυφθόγγοις. — 22. ἤτοι αὐλοῖς ἐντεταμένως ἡγοῦσιν.

17—22. Μ. Οὗτος δὲ μακάριος, ὃν κατέχουσι φῆμαι· ἀγαθαί, τουτέστι διαλαλήσεις χρησταί, ἃς οἱ ὕμνοι δηλονότι ποιοῦσι. 10 τὸ γὰρ ἐπαρόμενον τοῦτο δίδωσι συνυπακούεσθαι. ἐπάγεται γάρ· ἄλλοτε (19) δ' ἄλλον ἐποπτεύει χάρις ζωθάλμιος, ἀντὶ τοῦ ἄλλοτε δὲ ἄλλον θάλλει, περιέπει τὸ ἐπαγωγὸν τῶν ὕμνων τὸ θαλερᾶς ζωῆς πάροχον, ἅμα μὲν (21) καὶ σὺν φόρμιγγι ἡδέα μέλη ἐργαζομένη καὶ ἐν ἔντεσιν, ἥγουν κατασχευάσασιν αὐλῶν, 15 περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ καὶ ἐν αὐλοῖς παμφώνοις, τουτέστι ποιήτως φωνοῦσιν.

gl. 23. \* \* δῆ. — \* τῆς φόρμιγγος καὶ τῶν αὐλῶν. — 24.

τῷ νῦν προκειμένῳ εἰς ὕμνον. — \* θαλασσίαν.

25. Th. Λέγουσί τινες τὴν Ῥόδον, ἧς ἡ νῆσος ἐπάνυμος, 20 παῖδα μὲν Ἀφροδίτης εἶναι, γυναιῖα δὲ Ἥλιον, βεβαιοῦντες

1 ἡ ex ΓΑ' α' i' addidi. — νίκη μ'. — εἰς ἐπαίνου z μ' φ'. —

2 τε om. i'. — 3 ποιήσαντα Heyne, Boeckh, errore. — τοῖς] τὸ Γ, omm. edd. — 4 διὰ τούτων z μ'. — 9 Lemma ὁ δ' ὀλβιος, cui σύνταξις in ed. Boeckh., σύνταξις τῆς ὀπισθεν σελίδος in μ' præfixum est, deleui eum aqz. — 10 ἄς] ἀνθρώποι ἅ. — οἱ om. a. — δηλονότι ex q zi' μ' ξ' φ' addidi. — 12 ἄλλ' ἐπ. a. — χ. ἡ ζωθ. ξ'. — 13 δὲ az i' ξ' φ', δ' cett. — ἄλλως μ'. — 14 καὶ om. i'. — 15 ἐν om. q. — 16 καὶ omm. z μ'. — 18 Ad καὶ νῦν in a δῆ μετὰ glossa extat. —

20 Lemma παῖδ' Ἀφροδίτας (-δίτης z ξ', -δίτας μ') omisi eum ΓΑ. —

21 ἡλίον A.



τοῦτο ἀπὸ τοῦ νύμφην· ἄλλοι παῖδ' Ἀφροδίτης καὶ Ἥλιου·  
 σὺ δὲ τοῖς πρώτοις πείθου· μαρτυρήσει δὲ καὶ Πίνδαρος προ-  
 ἰών. ποντίαν δὲ λέγει διὰ τὸ τὴν ἐξ αὐτῆς ὀνομασθεῖσαν Ῥόδον  
 ἐν θαλάσῃ εἶναι καὶ ταύτην ἐν αὐτῇ κατοικεῖν. τὸ δὲ εὐθυ-  
 5 μάχαν ἢ πρὸς τὸ Ῥόδον νόει, ὡς καὶ ὀπισθεν ἔφη τὸ Θήβαν  
 πλῆξιππον (Ol. VI, 85), ἢ πρὸς τὸ ἄνδρα. εὐθυμάχης δὲ  
 ἀνὴρ ὁ ὁμόσε τῇ μάχῃ χωρῶν καὶ μηδαμῶς εἰς θειλίαν νεύων.  
 διὰ τοῦτο δὲ εἶπε τὸ ὑμένεων τὴν Ῥόδον, διὰ τὸ τὸν Διαγόραν  
 Ῥόδιον εἶναι.

10 gl. 25. \* \* ὑμῶν. — \* \* τὴν θυγατέρα. — 26. \* \* τοῦ  
 Ἥλιου. — \* + τὴν γυναικα. — 27. τὴν ἡρώϊδα λέγει, ἥς ἡ νῆσος  
 ἐπώνυμος.

28. Germ. Eὐθυμάχαν τὸν ἀντιπροσωποῦντα τοὺς συναγω-  
 νιστάς καὶ μὴ παρακάμπτοντα καὶ παραγκνίζοντα.

15 gl. 28. ἵνα. — \* τὸν μεγαλόσωμον Διαγόραν ἢ οὗ ἐν Ὀλυμ-  
 πία ἀνδρείας ἴσταται πηχῶν δ' καὶ δακτύλων ε'. — \* \* τὸν Δια-  
 γόραν. — 29. τῇ Ὀλυμπία. — 30. \* \* ὑμνήσω. — δι' ἧς ἐνταῦθα  
 ἐνίκησε. — δῶρα. — 31. ἤτοι ἐν Πυθίᾳ· ἐνταῦθα γὰρ ἡ Κα-  
 σταλία πηγὴ. — 32. τὸν αὐτοῦ. — ἀρέσκοντα τῇ δικαιοσύνῃ,  
 20 ἤτοι τὸν δικαιότατον.

1 Post ἄλλοι delevi δὲ vocem ΓΑ secutus. — παῖδα Γ. — ἡλίον Α.  
 — 2 πρώτοις ΓΑ, προτέροις cett. — 3 ποντίας ξ', ποντίους μ'. — διου.]  
 ὄνομα πόλιν z. — 4 το (sic) ante κατ. add. ι'. — 5 πρ. τὴν ρ. z. —  
 ε' littera ante ὄπ. deleta est in ι', cuius librarius idem quod Beck  
 desideravit ἐμπροσθεν scribere voluit. — 6 πρ. τὸν ἄνδρα z. —  
 7 ὁμόσαι ι' ante corr. z μ' ξ' φ'. — μηδ.] μὴ Α. — 8 τὸν ρ. ι'. —  
 διὰ τὸ τὸν om. ξ'. — 11 Ad νύμφαν Ῥόδον glossa τὴν ἡρώϊδα (sic) λέγει  
 συμπεριλαμβάνει δὲ αὐτῇ καὶ τὴν νῆσον legitur in α. — 13 Post  
 εὐθυμ. delevi δέ. — συναιστάς U. — 15 Glossa Thomana in α', codd.  
 mixtis et edd. præmissis verbis πελώριον ἄνδρα ἤτοι (ἡγουν ι') inter  
 scholia legitur. — 16 πηχῶν ΓΑ, πηχέων Heyne, Boeckh, πήχεων cett.

33. Germ. \* Εμβολος τὸ ἀπὸ πλατέος εἰς ὀξὺ λήγον, ὥσπερ  
ἐστὶν ἀπὸ μέσης νηὸς μέχρι καὶ τέλους, λέγεται.

gl. 33. μείζων γὰρ αὐτῇ Λιβύης καὶ Εὐρώπης.

34. Th. \* Ἐτέθη ταῖς πόλεσι τὰ ὀνόματα ἀπὸ τῶν τοῦ Ἡλίου  
υἱῶν, Αἰνῶν, Ἰηλυσσοῦ, Καμείρου. γράφεται δὲ καὶ Ἐμβό- 5  
λου καὶ Ἐμβόλω· καὶ τὸ μὲν Ἐμβόλου οὕτως ἀποδῶσεις·  
ναίοντας τὴν τρίπολιν νῆσον πέλας τοῦ Ἐμβόλου τῆς εὐρυχώρου  
Ἀσίας. ἀντικρὺ γὰρ Ῥόδου Λυκία, ἣτις ἐστὶ τῆς Ἀσίας, ἐν δὲ  
τῇ Λυκίᾳ χωρίον τι \* Εμβολος καλούμενον διὰ τὸ εἰς ὀξὺ λήγειν  
τε καὶ στενὸν καὶ προήκειν εἰς θάλατταν. τὸ δὲ Ἐμβόλω 10  
οὕτω· ναίοντας τὴν τρίπολιν νῆσον ἐν Ἐμβόλω πέλας τῆς εὐρυ-  
χώρου Ἀσίας. μέρος γὰρ τι τῆς Ῥόδου τὸ πρὸς Ἀσίαν εἰς ὀξὺ  
καὶ στενὸν παρατέταται, ὡς εἰκέναι ἐμβόλω νηὸς. ἐμβολα  
γὰρ τὰ τῶν πλοίων ὀξεία, ἃ δὴ καὶ πρῶραι καλοῦνται.

gl. 34. τὴν τρεῖς ἔχουσαν πόλεις, Αἰνῶν, Ἰηλυσὸν καὶ 15  
Κάμειρον. — \* Ῥόδον. — 35. \* τῆς Λυκίας, ἥτοι τῷ ἄκρῳ

1 πλατέος scripsi pro πλατέως. — 4 τρίπολιν νῆσον [νῆσον ἰ'']  
τὴν τρεῖς ἔχουσαν πόλεις· Αἰνῶν, Ἰηλυσὸν καὶ Κάμειρον (λ. κάμ. ἰηλυσόν τε  
ξ'). ἐτέθη δὲ etc. α', codd. mixti et edd. ex glossa ad v. 34, quæ etiam  
in α' legitur. — τὰ ὀν. ταῖς πόλ. Γ. — πόλιν ἰ'. — 5 υἱῶν Γ' α' μ' ξ' φ'.  
— ἰηλυσσοῦ ΓΑ. — λ. καμ. καὶ ἰηλ. ξ'. — καὶ καμείρον codd. et edd.  
ΓΑ exceptis (καμείρος ἰ', καμάρον z). — γράφε codd. ut vid. omnes  
(de z non notavi). — 5. 6 ἐμβόλου ξ', Ἐμβόλω Heyne. — τῆς εὐρυχώ-  
ρου (-χώρου Heyne, Boeckh) post Ἐμβόλου insertum habent edd. —  
6 ἐμβούλω ξ', ἐμβύλω φ'. — 7 ἐμβόλου ξ'. — εὐρυχόρον z α' μ' φ'.  
— 8 ἀντικρὺ ξ'. — 9 καλ. ΓΑ α' ἰ'', λεγόμενον cett. — λήγειν Γ' α' μ' ξ' φ',  
λέγειν Α, λῆγον cett. — 10 θάλατταν ΓΑ, θάλασσαν cett. — τῷ δὲ  
Γ, τὸ δὲ bis legitur in ἰ'. — 11 ναίον ξ'. — πέρας ξ'. — 11. 12 εὐ-  
ρυχόρον α' ἰ' μ' ξ' φ', εὐρυχάρον z. — 13 παρατίθεται ξ'. — 14 τῶν  
omm. z μ' ξ' φ'. — πρῶραι μ' fort. recte, πρῶρα ξ'. — 16 Glossa Tho-  
mana ad v. 35 in solo Γ extat, in quo Λυσίας, est pro Λυκίας.



αὐτῆς τῆς 'Ρόδου. — τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. — οἱ γὰρ μετὰ Τληπολέμου ἐνταῦθα οἰκήσαντες 'Αργεῖοι.

- 23—35. *M.* Καὶ δὴ μετ' ἀμφοτέρων, ἤγουν τῆς φόρμιγγος καὶ τῶν αὐλῶν, ἤλθον σὺν τῷ Διαγόρᾳ τῷ νικηφόρῳ, τουτέστι τοῦ 5 Διαγόρου τὴν ὁδὸν ἤγουμένου· οὗτος γὰρ νικήσας ἐγένετο αἴτιος τῆς ἰδοῦ ταύτης· ὕμνων (25) τὴν 'Ρόδον τὴν θαλασσίαν τὴν παῖδα τῆς 'Αφροδίτης, καὶ νόμφην, ἤγουν γυναικα τοῦ 'Ηλίου' ὅπως (28) ἄνδρα πελώριον, ἥτοι πάνυ μέγαν, αὐτὸν τὸν Διαγόραν δηλονότι, εὐθυμιάχαν, ἤγουν ἄτρεπτον ἐν μάχαις, ὁμοσε χωροῦντα, ἐν τῇ 10 Πίσῃ στεφανωσάμενον, τουτέστι νικήσαντα, καὶ (31) ἐν τῇ Κασταλίᾳ τῇ ἐν Πυθοῖ, ἐπαινέσω ἄποινα, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀμοιβὴν τῆς πυγμῆς, καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν Δαμάρητον τὸν ἀρεστὸν γεγονότα τῇ δίκῃ, ἥτοι τὸν τιμῆσαντα τὴν δίκην, τοὺς ναίοντας, ἀντὶ τοῦ τοὺς κατοικήσαντας σὺν αἰχμῇ, τουτέστι δυνάμει, στρατιᾷ 15 'Αργεῖα τὴν νῆσον τὴν τρίπολιν, ἤγουν τὴν 'Ρόδον, ἐφ' ἣ τρεῖς ἦσαν πόλεις, Αἰνδος, 'Ιηλυσός καὶ Κάμειρος, πέλας, ἥτοι πλησίον τοῦ ἐμβόλου τῆς 'Ασίας τῆς εὐρυχώρου, τουτέστι τῆς ἐπὶ πολὺ πλάτος κατὰ κύκλον ἀνοιγομένης.

2 νικήσαντες ΓΑ. — In b glossator hæc de voce ἔμβολος annotavit: ἔμβολος ἐλέγετο χωρίον τὸ ἱερὸν τῆς Λυκίας, ὅπερ ἐστὶν ἄντικρυς τῆς 'Ρόδου. — 3 Libros aq secutus delevis lemma καὶ νυν (καὶ νῦν ι') ὑπ' ἀμφοτέρων, cui σύνταξις adscriptum est in marg. z μ', præcedit in textu ξ' Bæckh. — καὶ — ἀμφ. om. ι'. — τῆς] ἐκ τῆς z μ' ξ' φ'. — 4 ἤλθον om. q. — 5. 6 ἐγένετον αἰ τῆς ὁδοῦ q. — 7 Post 'Ηλίον in codd. mixtis et edd. glossa Moschopulea ad v. 26. 27 τὴν ἡρωίδα δὲ (δὲ om. z) λέγει συμπεριλαμβάνει δὲ αὐτῇ καὶ τὴν νῆσον inserta legitur. — 9 εὐθὺ μάχην q. — ἄτρεπτον ξ'. — ἐν ταῖς μ. ι'. — ὁμοσαι z. — 10 π. καὶ στεφ. ξ'. — 11 τῇ ἐν τῇ πυθοῖ ι'. — ἐπ. εἰς ἄποινα codd. et edd. aqξ' exceptis. — 13 ἤγουν ι'. — 14 τοὺς omm. q ι'. — κατοικοῦντας ξ'. — 15 τὴν νῆσον — 18 om. z. — 16 πόλεις om. a. — Αἰνδος — Κάμ. om. ι'. — ἰηλυσός a, ἰηλυσσός q. — ἤγουν ι'. — 17 εὐρυχώρον ι'. — 17. 18 ἐπιπολὺ μ' post corr.

gl. 36. τῷ Διαγόρῃ καὶ Δημαγῆτι καὶ τοῖς ἄλλοις 'Ροδίοις' — † ἐνεκα τῶν. — 38. κοινόν. — \* \* πᾶσιν ἀνθρώποις. — μὴνῶν ἡγουν ἱστορῶν. — ἀποδοῦναι. — 40. τῇ ἰσχυροτάτῃ.

36—40. Th. 'Εθελήσω ὀρθῶσαι καὶ ἀποδοῦναι τοῖσι καὶ τούτοις, Διαγόρῃ, Δημαγῆτι καὶ τοῖς ἄλλοις 'Ροδίοις, λόγον 5  
ξυνόν καὶ κοινόν τῇ εὐρυσθενεῖ γένει τοῦ 'Ηρακλέους, ἀγγέλλων  
ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ Τληπολέμου· τουτέστι δεῖξω τοὺς 'Ροδίους ἐξ  
'Ηρακλέους τὸ γένος κατάργοντας, ἀρξάμενος τῆς κατὰ Τληπόλε-  
μον δηγήσεως. τὸ δὲ ἀπὸ Τληπολέμου ὥσπερ μεθερμηνευτικόν  
ἐστι τοῦ ἐξ ἀρχῆς. 10

41. Th. Τληπόλεμος ὁ τῶν 'Ροδίων πρόγονος υἱὸς ἦν 'Ηρα-  
κλέους καὶ 'Αστυδαμείας. λέγει οὖν τοὺς 'Ροδίους ἐκ μὲν τοῦ  
πατρὸς τοῦ Τληπολέμου εἰς Δία ἀνάγειν τὸ γένος, εἵπερ 'Ρόδιοι  
μὲν ἐκ Τληπολέμου, ἐξ 'Ηρακλέους δὲ Τληπόλεμος, ἐκ Διὸς δὲ  
'Ηρακλῆς· ἐκ δὲ τῆς μητρὸς αὐτοῦ 'Αστυδαμείας εἰς Ἀμύντορα. 15  
'Αμύντωρ γὰρ ὁ τῆς 'Αστυδαμείας πατήρ.

gl. 42. εἶναι. — ἀπόγονοι· Ἀμύντορος.

43. Germ. Τὸ δὲ ματρόθεν] ποιητικῶς ἐπακολουθεῖ  
τὸ 'Αστυδαμείας τῷ ἐπιρρήματι τοῦ ματρόθεν ἐπανα-  
λύσει. 20

4 Scholium Thomanum om. z. — Lemma ἐθελήσω τοῖσιν est  
in ξ', σύνταξις (quod μ' in marg., ξ' ante corr. in textu habet) est in  
ed. Bæckh. — διορθῶσαι Heyne. — 5 Post Διαγ. cum ΓΑ deleui καὶ.  
— δαμαγῆτι Α et edd. inde a Beckio. — 6 καὶ κοινόν omm. edd. —  
ἡρακλέους ΓΓ' μ' ξ' φ', ἡρακλέος cett. — ἀγγέλλων μ' ξ'. — 7 ἐξαρχῆς Α.  
— 8 τὸ γένους Α. — z. τληπόλεμον ΓΑ α' ι', z. τληπόλεμον cett. — 9  
δὲ om. ξ'. — 10 ἐξαρχῆς Α. — 11 In marg. z et in textu edd.  
ante Bæckhium ἱστορία, in marg. α' ι' μ' ξ' φ' et in textu ed. Bæckh.  
ἱστορία θθεν οἱ 'Ρόδιοι legitur. — Lemma τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν est  
in z ι' μ' φ' et in edd. ante Bæckhium. — πρόγονος φ'. — 12 ἀστυ-  
δαμίας z. — 13 ἐκ τληπολέμου z. — 15 τῆς ἀστ. ξ'. — 16 ἀστυδα-  
μίας z.



Th. Τὸ μητρόθεν πρὸς τὸ τόδε συναπτέον, τὸ δὲ Ἀμυντορίδαι διὰ μέσου.

gl. 43. θυγατρὸς Ἀμύντορος. — ὑπεραπολογεῖται Τληπολέμου. — 44. ἀμαρτίαι — ἔχουν οἱ ἄνθρωποι ἀμαρτίαις ἐπὶ 5 κεινται καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βαίνουσιν. — 45. \* \* ἐπείκενται. — 46. ἄπορόν ἐστιν. — τινά. — 47. \* ὅπερ. — 48. \* κάλλιστον. — \* τούτου.

46—48. Th. Ἀμήχανον δὲ ὑπάρχει εὐρεῖν τοῦτο ὅτι καὶ ὅπερ ὑπάρχει φέρτατον καὶ χράτιστον νῦν ἀνδρὶ τυχεῖν τούτου 10 καὶ ἐν τῇ τελευτῇ, τουτέστιν οὐδεὶς οἶδεν, ὥς εἴ τῃ πάρεστι νῦν εὐδαιμονία, καὶ ὕστερον ταύτης τεύξεται. τοῦτο δὲ λέγει ὑπὲρ Τληπολέμου πρῶτον μὲν εὐτυχοῦντος, ὕστερον δὲ φόνον πεποιχότος, εἰ καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν εὐδαιμονέστατος γέγονε, Ῥοδίων βασιλεὺς καταστάς. ἡ δὲ ἱστορία ἔχει οὕτω. Λιχύνιον

1 Scholium Thomanum in Γ inter glossas legitur. — ματρόθεν Γ. — πρὸς τὸ (τὸ supra lin. in α') τόδε (τὸ δε ι' ante corr.) ΓΑ α' ι' μ' ξ' φ' (in textu plerique codd. τόδ', non τὸ δ' exhibent), πρὸς τόδε z, πρὸς τῷ δὲ cett. — συναπτον δὲ τὸ ἀμφὶ μετὰ τοῦ κρέμονται, ἢ ἡ ἀμφικρέμονται Schol. Bodl. βγ. — 8 Lemma τοῦτο δ' (δὲ ι') ἀμήχανον εἶρεῖν (εἴρεῖν omm. ξ' et edd.) est in codd. mixtis et in edd. ante Beekium. — ἱστορία z in marg. — ἀδύνατον edd. — δὲ om. z. — καὶ om. Γ, δι καὶ omm. edd. — 9 νῦν ante φέρτ. est in edd. — χράτιστον Γ et edd., χρεῖτον Δ, χρεῖτον cett. — 9, 10 χρ. (om. νῦν) συμβέβηκεν ἀνθρώπῳ τούτῳ z. ἐν τ. τ. (om. τυχεῖν) edd. — 10 ὥς om. ι'. — πάρεστιν (om. νῦν) ι'. — 11 ταύτην z. — 12 ὑπὲρ τοῦ τλ. ι'. — δυστυχῆσαντος inter δὲ et φόνον insertum legitur in edd. — εὐμονέστατος Δ. — 14 καταστάς om. Γ. — Ante ἡ δὲ in edd. ante Bæckhium ἱστορία, in ed. Bæckh. idem quod α' ι' (hic quidem Latinis verbis) ξ' φ' in marg. exhibent, ἱστορία ὅπως ἐν Ῥόδῳ Τληπόλεμος ὄκησεν legitur — οὕτως ΓΑ.

νόθον κασίγνητον Ἀλκμήνης ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐλθόντα εἰς  
 Τίρυνθα Τληπόλεμος στασιάσας πρὸς αὐτὸν ἀπέκτεινεν ἐλαίνῳ  
 ῥοπάλῳ βαλὼν πόρρωθεν. οἱ δὲ φασιν, ὅτι βοῦν πληῆσαι θέλων  
 καὶ ῥάβδον πόρρωθεν ῥίψας πρὸς ταύτην ἀποτυχὼν ταύτης βάλ-  
 λει Λιχόμενιον καὶ ἀναιρεῖ. ἐλθόντι οὖν εἰς Δελφοὺς καὶ ἀπαλλα- 5  
 γὴν τοῦ μίσους ζητοῦντι ἔχρησεν Ἀπόλλων Ἀργεῖους παραλα-  
 βόντα μετοικίξειν εἰς Ῥόδον. νόθος δὲ ἀδελφὸς τῆς Ἀλκμήνης  
 ὁ Λιχόμενιος οὕτως ἦν· Ἠλεκτρῶν γὰρ Λυσιδίχην τὴν Πέλοπος  
 ἀδελφεὴν λαβὼν κατὰ νόμους ποιεῖ Ἀλκμήνην, Μηδέα δὲ πορι-  
 κῶς συνελθὼν ποιεῖ Λιχόμενιον.

10

36—48. M. Ἐθελήσω ἀγγέλλων, ἤρουν διηγοούμενος, διορ-  
 θῶσαι, τουτέστιν ὀρθῶς εἰπεῖν, ἰδῆναι κοινὸν πᾶσιν ἀνθρώποις  
 λόγον χάριν τῶν ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τοῦ Τληπολέμου καταγομένων,  
 ἤρουν τῶν Ῥοδίων, λέγω τῆς γενεᾶς τοῦ Ἡρακλέους τῆς εὐρυσθε-  
 νοῦς (40), τουτέστι τῆς κατὰ πολὺ ἰσχυρᾶς. κατὰ μὲν γὰρ τὸ μέρος 15  
 τὸ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἐκ τοῦ Διὸς εὔχονται εἶναι, ἀντὶ τοῦ μετὰ  
 τοῦ σεμνύνεσθαι λέγουσιν οἱ Ῥόδιοι· ἀπὸ τοῦ εὐχομαι τὸ

1 τῆς ἀλκμ. ἰ'. — ἐλθόντα ex ΓΑ α' i' accessit, et ἐλθόντα vel simile  
 participium deesse vidit Beck, Heyne post Τίρυνθα lacunæ signa fixit,  
 Bæckh παραγενόμενον inseruit. — 2 τίρυνθον z. — 3 Verbis οἱ δὲ φα-  
 σιν explicit prima pars codicis α'. — 4 ῥάβδον Γ ι' μ' ξ' φ' et edd.  
 ante Beekium. — πρὸς ταύτην omm. edd. — ἀπὸ τυχὼν Δ. — 5 ἐλ-  
 θόντα Γ. — 6 μίσους Γ Δ z μ' ξ' φ', μύσους cett., fort. recte. — ὁ  
 Ἄπ. [Δ] edd. — 8 οὔτως Δ z ξ', οὔτως φ'. — ἠλεκτρῶν Γ Δ ξ' Beck,  
 Heyne, ἠλεκτριῶν z ι' μ' φ', ἠλεκτρώων Bæckh. — δὲ z. — λυσιδίχην  
 Γ. — τ. τοῦ πέλ. z. — 9 λαβὼν ex ΓΑ ι' addidi. — ἔχων post νόμους  
 inserunt codd. et edd. ΓΑ ι' ξ' exceptis. — μηδέα Γ Δ z μ' ξ' φ'  
 (in hoc η ex corr. est) et edd. ante Beekium, atque Μηδέας in textu  
 legitur in nonnullis codd. Thomanis, Μιδέα cett. — 11 σύνταξις μ' ξ'  
 in marg., Bæckh in textu. — ἀγγέλλων μ' ξ'. — 13 ἐξαρχῆς q. — τοῦ  
 ex a q' i' μ' ξ' addidi. — 14 ἡρακλέος α, ἡρακλέους cett. — 15 κατὰ  
 πολὺ ι' ξ', Beck, Heyne, καταπολὺ cett.



καυχῶμαι· κατὰ δὲ τὸ ἀπὸ τῆς μητρὸς μέρος Ἀμυντορίδαι  
εὐχονται εἶναι ἀπὸ τῆς Ἀστυδαμείας. ταῖς φρεσὶ δέ, ἀντὶ τοῦ  
ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων περικρέμανται ἀμπλαχίαι, ἥγουν  
ἀμαρτίαι ἀναρίθμητοι (45), ἀντὶ τοῦ πλεῖσται, μυρίαί, τουτέστι  
5 μυρίαί δὲ ἀμαρτίαι περικρέμανται ἐκάστη ψυχῇ ἀνθρώπου,  
ὧν εἰς τινα δηλονότι ἀνάγκη αὐτὴν ἐμπεσεῖσθαι. τοῦτο δὲ ἀμύ-  
χανον, ἥγουν ἀδύνατον εὑρεῖν, λέγω ὅπερ νῦν κράτιστον συμβέ-  
βηκεν ἀνθρώπῳ, τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ τελευτῇ, ἥγουν τῷ θανάτῳ  
αὐτοῦ τυχεῖν, τουτέστι συμβῆναι, εὐρεθῆναι.

10 gl. 49. \* + ἀδελφόν. — 50. \* οὐ νόμιμον. — \* + ῥάβδω.  
— \* + τύπτων. — 51. \* τοιοῦτον γὰρ τὸ φυτόν. — 52. \* πόλει  
Ἀργούς. — 53. \* + οἶκων. — \* + τῆς μητρὸς αὐτοῦ. — 54.  
\* τῆς τῶν Ῥοδίων. — \* ὁ Τληπόλεμος. — \* τὸ χολωθεὶς πρὸς  
τὸ ἔκτανε συναπτέον.

15 49—54. Germ. Ἡ σύνταξις αὐτῇ. καὶ γὰρ ὁπότε ὁ οἰκι-  
στήρ τῆσδε τῆς χθονὸς χολωθεὶς καὶ ὀργισθεὶς τὸν Λιχύμειον  
τὸν νόθον κασιγνήτον τῆς Ἀλκμήμης τὸν ἐλθόντα ἐκ τῶν θαλά-  
μων τῆς Μιδέας ἔκτανεν ἐν τῇ Τίρυνθι θένων ἐν σκάπτῳ τῆς  
σκληρᾶς ἐλαίας.

20 gl. 55. \* γάρ. — στάσεις· λέγει δὲ νῦν τὸν θυμόν. — 56.  
ἐξήγαγον τοῦ καθεστηκότος.

49—56. M. Καὶ γὰρ ὁ οἰκιστὴς ταύτης τῆς γῆς, ἥγουν τῆς

1 τῆς om. z. — 2 εὐχονται ex a q i' ξ' accessit. — ἀπὸ τῆς  
ἀστ. om. i'. — ἀστυδαμίας z. — 4 μυρίαί τουτ. om. a. — 4. 5 ἀναρ.  
— ἀμ. om. z. — 5 περικρέμαν a. — ψυχῇ q. — ἀνθρώπων a ante  
corr. — 6 ὦν δηλ. εἰς τινα q. — 7 ἦτοι i'. — ἐρῶεν ξ'. — κράτιστον  
(quod etiam inter glossas codd. mixtt. legitur) ex a q i' accessit. —  
8 ἥγουν τῷ θανάτῳ omm. edd. — 15 Post Ἡ deleui δέ. — ὁ  
MommSEN addidit. — 18 θενάν MommSEN edidit. — 20 Ad v. 56  
hæc Bodl. β et glossator libri b: ἰστέον ὅτι ἀπὸ τοῦ πλάξω, ὃ σημαί-  
νει τὸ πλανῶ, ποιεῖται (ποιεῖ b) ὁ μέλλον πλάξω, ὁ ἀόριστος ἐπλάξα,  
καὶ τὸ (τὸ om. b) τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐπλάξαν καὶ παρέπλάξαν.

Ῥόδου, ὁ Τληπόλεμος δηλονότι, χολωθεῖς, ἤτοι ὀργισθεῖς ποτε ἔκτανε τὸν Λιχύμνιον τὸν νόθον ἀδελφὸν τῆς Ἀλκμήνης, ἐν Τίρυνθι πόλιν δὲ τοῦ Ἀργους ἢ Τίρυνος ἐλθόντα ἐκ (53) τῶν θαλάμων, ἤγουν τῶν οἰκῶν τῆς Μιδέας, τῆς μητρὸς αὐτοῦ, θένων τουτέστι τύπτων αὐτὸν ῥάβδῳ ἀπὸ σκληρᾶς ἐλαίας. αἱ δὲ 5 φρενῶν ταραχαί, ἤγουν αἱ δὲ προπετεῖς καὶ ἀκρατεῖς ὀργαί, παρέπλαξαν καὶ σοφόν, τουτέστιν ἐξήνεγκαν τοῦ ὀρθοῦ καὶ φρονιμον. ἀπὸ τοῦ πλάζω τοῦ πλανῶ τὸ παρέπλαξαν.

gl. 57. περὶ τῆς τοῦ φόνου ἀπαλλαγῆς. — τὸν Ἀπόλλωνα. — ὁ Τληπόλεμος. — 58. \* ὁ χρυσᾶς κόμας ἔχων Ἀπόλλων. — 10 59. τεθυμιασμένου. — τοῦ μὴ πολλοῖς εἰσβατοῦ νεώ. — 60. Ἀργείας. Λέρνη γὰρ ἐκεῖσε πηγὴ. — 61. ἐξ εὐθείας ποιήσασθαι. — \*\* οὐ γὰρ γράφειν εὐθὺν πρὸς τὸ πλόνον ἀσύντακτον

22 καὶ γὰρ ἀλκμήνας (ἀλκμήνης φ') est lemma in codd. mixtis et edd., nisi quod lemma omm. Beck et Heyne; lemmati σύνταξις prae-fixum legitur in z ξ' et ed. Pœckh., in marg. habet μ'. — οἰκιστὴρ ξ' post corr.

1 δηλονότι om. i''. — χολ. ἤτοι ὀργ. codd. excepto i'', qui om. ἤτοι ὀργ., eadem vocabula desunt in edd. ante Oxx., qui ὀργισθεῖς pro χολ. scripserunt, utrumque coniunxerunt (χολ. ὀργ.) edd. inde a Beckio. — ποτε omm. q i''. — 2 τὸν om. i''. — ἀλκαμήνης q. — 2. 3 τὸν νόθον — Τίρυνθι om. i''. — 3 πόλιν — Τίρυνος] τίρυνος πόλιν ἄργους i''. — τίρυνος q et (ex τίρυνος) a, τίρυνος μ' φ'. — 3—5 ἐλθόντα — ἐλαίας om. i''. — 3. 4 ἐκ τοῦ θαλάμου z. — 4 Post ἤγουν omisi ἐκ cum aqz μ' ξ'. — τοῦ οἴκου z. — μηδέας q z μ' ξ' φ' ed. Ro. — 5 τουτέστι ex a q z μ' ξ' φ' accessit. — 6 δὲ om. i''. — προπ. καὶ ἀκρ. codd., Heyne, Bœckh, ἀκρατεῖς Oxx., προπετεῖς cett. edd. — ὀρμαί q. — 6, 7 παρέπλα. (sic) i'', qui om. καὶ σοφόν. — 7. 8 καὶ φρονιμον z i' μ' φ'. — 8 τὸ πλανῶ a i' ξ' φ'. — τὸ παρέπλ. om. i''. — 11 ὁ αὐτός. ὁ μὴ εἰσβατός πολλοῖς Schol. Bodl. β. — 13 Glos-sam Triclinianam Bœckh ex Mosc. B, Vrat. A edidit, ego ex eodem illo libro Vrat. et ex ξ' φ' novi, in quibus in marg. scripta est.



γὰρ τοῦτο· ἀλλὰ στέλλε ἥγουν στέλλου· οὕτω γὰρ ἔχει ὀρθᾶς.  
 — περίρρυτον. — 62. οἶκησιν· λέγει δὲ τὴν Ῥόδον. — 63.  
 \*† ὁ Ζεὺς. — 64. \*\* συνίῳσις. — ὑετοῖς. — τὸ πόλιν καὶ τὸ  
 ἔνθα ἐκ παραλλήλου· ἢ καθ' ὅλον καὶ μέρος, ἢ ἢ τὸ ἔνθα  
 5 ὅλον, τὸ δὲ πόλιν μέρος.

65. Th. Διαιρεθείσης τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ὑπὸ Ῥφαίστου  
 καὶ Ἀθηνᾶς ἐξελεύσεως· ἐκεῖ γὰρ αὐτὴν ὠδινεν, ἐλθὼν Ἕλιος  
 εἶπε Ῥοδίοις πρώτους θῦσαι αὐτῇ ὡς ἀναγκαῖον ὃν ἐκεῖ ταύτην  
 οἰκῆσαι παρ' οἷς ἂν πρώτοις θυσία αὐτῇ γένηται. ἀνελθόντες  
 10 οὖν εἰς τὴν ἀκρόπολιν Ῥόδιοι θῦσαι αὐτῇ, ἐπελάθοντο καὶ πῦρ  
 συμπααραλαβεῖν τοῖς ἐναγίσμασι, καὶ ἀπύρως ἔθυσαν· διὸ συνέβη  
 Ἀθηναίους πρώτους θύσαντας πυρὶ ἐν αὐτοῖς τὴν θεὸν οἰκεῖν  
 ἡξιῶσθαι. Ζεὺς οὖν Ῥοδίων τὴν γνώμην ἀποδεξάμενος χρυ-  
 σὸν ὑετὸν αὐτοῖς κατέχευεν.

15 Th. Τὸ ἡνίκα ἄνω καὶ πρὸς τὸ ἔνθα ἔχει τὴν ἀπόδοσιν  
 καὶ οὐ πρὸς τὸ τότε· ἔστι γὰρ ἐνταῦθα τὸ τότε παραπλήσιον  
 ὥσπερ ποιεῖ Ὅμηρος ἐν τισι τῶν παραβολῶν ἄνω μὲν ἐχούσαις

1 ἥγουν Vrat. ξ' φ', ἢ Boeckh edidit. — 6 In codd. mixtis et edd.  
 lemma ἀνίχ' ἀφάιστον legitur, cui in edd. ἱστορία, quod z in marg.  
 habet, in z ξ' φ' ἱστορία ὅπως πρώτοι ῥόδιοι ἔθυσαν (ῥ. πρ. ἔθ. ξ') τῇ  
 ἀθηνᾶ prefixum legitur, idem habet μ' in marg.; in i' libri marg.:  
 «Historia πῶς primi Rhodii ἀθηνᾶ ἔθυσαν» legitur. — 7 ἐξελεύσεως,  
 ἐκ τῆς κεφαλῆς γὰρ edd. — αὐτὴν om. A. — ὠδινεν A. — 7. 8 ὁ ἥλιος  
 εἶπε ῥοδίοις ξ'. — 8 θῦσαι φ'. — αὐτῇ ξ'. — 9 πρώτης θ. αὐτῆς  
 ξ'. — αὐτῇ θυσία Γ'. — γεγένηται A. — 10 θῦσαι z. — καὶ τὸ πῦρ  
 ξ'. — 11 συμπααραλαβεῖν φ' et edd. ante Beckium. — τῷ ἐναγίσματι  
 φ'. — ἀπύρως A. — 12 ἀθηναίους Γ'. — πυρὶ ΓA, μετὰ πυρὸς celt. —  
 13 οὖν τὴν ῥόδων (sic) γνώμην i''. — 13. 14 χρυσοῦν edd. inde a  
 Beckio. — 14 ἱετὸν om. i''. — ἐν αὐτοῖς Γ''. — κατέχευεν] pluit i''. —  
 14. 15 κατέχευεν. τὸ ἡνίκα δὲ etc. codd. mixti et edd. — 15 καὶ omm.  
 Γ'. — ἀπόδοσιν Γ'. — 16 οὐ om. Γ'. — ἔστι γὰρ — τότε omm.  
 edd. — παραπλήσιον ξ'. — 17 παραβολῶν ξ'.

τὴν ἀπόδοσιν, ὁμῶς δὲ ἐπάγει ὕστερον καὶ τὸ οὕτως οὐκ εἰς ἀπόδοσιν τῆς παραβολῆς, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐξῆς ἔννοιαν.

gl. 65. ὁπότε. — 66. σιδηρῶ. — 67. τοῦ Διός. —  
 \* \* ἤγουν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. — 68. ὀρμήσασα, ἐξελθοῦσα. —  
 ἐβόησε. — 69. \* μεγάλη· δείκνυσι δὲ ἐντεῦθεν τὸ πολεμικὸν 5  
 τῆς θεοῦ ἢ ὅτι μέγας λόγος ἀνθρώποις ὑπὲρ αὐτῆς ἔσται. —  
 70. συνέσταλται. — αὐτήν. — \* + πάντων. — 71. ὁ φωτίζων  
 τοὺς βροτοὺς ταῖς ἀχτίσιν ἥλιος. — 72. ὁ υἱὸς τοῦ Ὑπερίονος,  
 ὃς ἦν εἰς τῶν Τιτάνων.

73. Th. Μέλλον χρέος λέγει διὰ τοῦτο, διότι ἀναγκαίως 10  
 ἔμελλεν ἐκεῖσε τὴν θεὸν οἰκῆσειν ἐν οἷς ἂν πρώτοις θυσία αὐτῇ  
 γένηται.

gl. 73. προσέταξε τηρῆσαι καὶ μὴ ἀμελῆσαι. — 74. τοῖς  
 ἐχρόνοις αὐτοῦ Ῥοδίοις. — 75. \* \* τῇ Ἀθηνᾷ. — \* \* ἀνοικο-  
 δομήσαιεν. — 76. λαμπρόν. — 77. εὖσεβῃ, μεγάλῃν. 15

78. Th. Εἰ μὲν ἔστιν ἰάναειν, σαφές ἐστιν ἡ σύνταξις·  
 εἰ δὲ ἔστιν ἰάναι· πλέον γὰρ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο εὐρύεται· τοῦτο  
 ἔχει τὴν ζήτησιν. φαιμέν οὖν, ὅτι ἐπειδὴ τὸ αἶς ἂν καὶ πρὸς

1 τὸ om. ξ'. — 5 μεγάλη glossa etiam in codd. mixtis legitur. —  
 5. 6 πολ. τοῦ βοᾶν καὶ ὅτι ὁ μ. λ. Γ. — 10 Scholium Thomanum  
 om. z. — Lemma Μέλλον ἐντεῖλε addunt edd. — τὸ μ. χρ. codd.  
 mixti et edd. — 11 ἐκεῖσε ΓΑ, ἐκεῖ cett. — οἰκῆσαι μ' ante corr. —  
 13 αὐτὴ Γ. — Ad μέλλον χρέος in cod. b scholium τουτέστι τὴν  
 οἶκησιν, ἣν ἔμελλεν ἡ Ἀθηνᾶ ποιῆσειν ἐν τοῖς Ῥοδίοις· καὶ μὴ γένη-  
 ταί τις ἐμπόδιον πρὸς τὸ μὴ οἰκῆσαι ἐν αὐτοῖς extat. — 16 Scholium  
 Thomanum Mommsen (Germani Schol. p. 34) primus edidit ex Aug.  
 B. — μὲν ἔστιν ΓΑ, qui e meis codicibus soli hoc scholium serva-  
 vaverunt. — ἰάναειν Mommseni ed. — 17 δὲ ἔστιν ΓΑ. — ἰάναι pro  
 ἰάναι etiam in nonnullis bonis codicibus obvio scribendum fuisse  
 vidit Mommsen. — ἢ ἐκ. om. Mommsen. — καὶ ante τοῦτο ἔχει  
 inseri iussit Mommsen, qui τὴν σύνταξιν pro eo quod certe in ΓΑ  
 legitur τὴν ζήτησιν edidit. — 18 ἔχη Γ. — ὅτι om. Mommsen.



εὐκτικὸν καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον συντάσσομεν (λέγομεν γὰρ ὡς  
 ἂν ποιήσαιεν καὶ ὡς ἂν ποιῆσαι) διὰ τοῦτο καὶ πρὸς εὐκτι-  
 κὸν καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον ἀπεδόθη τῷ Πινδάρῳ ἢ σύνταξις·  
 ἔστι δὲ ὁμοιον τῷ παρὰ Θουκυδίδῃ (III, 21)· ὥστε πάροδον μὴ  
 5 εἶναι παρὰ πύργον, ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων διήεσαν.

gl. 78. τῷ Διῷ. — φυγῆν. — εὐφράναιεν. — τῇ Ἀθηνᾷ. —

79. τῇ τὸ ἔργον σειούσῃ, ἥτοι τῇ πολεμικῇ.

56—79. Μ. Ἀπελθῶν δὲ εἰς τὸν θεὸν ἐμαντεύσατο, ἥγουν  
 μαντείαν ἤτησεν. εἰς τὸν θεὸν δὲ εἰπὼν ἀδήλως, διὰ τοῦ ἐπα-  
 10 γομένου δῆλον ποιεῖ, ὅτι εἰς τὸν Ἀπόλλωνα λέγει αὐτὸν ἀπελ-  
 θεῖν. ἐπάγει γάρ· τῷ μὲν εἶπεν ὁ Χρυσόχομος. δῆλον δὲ πᾶσιν  
 ἔστιν, ὅτι τὸ Χρυσόχομος οὐκ ἄλλου τινὸς ἔστιν ἐπίθετον ἢ τοῦ  
 Ἀπόλλωνος. τούτῳ μὲν ὁ Ἀπόλλων ὁ χρυσῆν ἔχων κόμην εἶπεν  
 ἐκ τοῦ ἀδύτου, ἥγουν τοῦ ναοῦ τοῦ εὐωδίας πεπληρωμένου·  
 15 στέλλε (61) πλοῦν, ἀντὶ τοῦ στέλλου ἀπὸ τῆς ἀκτῆς, ἀντὶ τοῦ τοῦ  
 αἰγιαλοῦ τῆς Λέρνης, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ Ἄργου, εἰς τὸν νομόν,  
 ἥγουν τὴν διατριβήν, τὸν τόπον τὸν ἀμφιθάλασπον, τουτέ-  
 στι τὸν ὑπὸ θαλάσσης περιλαμβανόμενον, εἰς τὴν Ῥόδον λέγω,  
 ὅπου ποτὲ ὁ βασιλεὺς τῶν θεῶν ὁ μέγας, ἥγουν ὁ Ζεὺς,

2 ποιήσαιεν Mommseni ed. — διατοῦτο ΓΑ. — 2. 3 καὶ πρ. εἰκτ.  
 κ. πρ. ἀπαρ.] πρὸς ἀμφότερον Mommseni ed. — 4 ὅμ. τὸ Γ, τὸ om.  
 Momms. — 5 διὰ πύργον Α. — 8 Lemma μαντεύσατο δ' ἐς θεὸν  
 ἐλθὼν omisi cum a q i''. — σύνταξις est in marg. z μ' ξ'. — ἀπελ-  
 θεὼν — θεὸν om. i''. — μαντ. i''. — 10 εἰς τ. ἀπόλλωνι i''. — αὐτὸν  
 om. z. — 11 τῷ μὲν εἶπεν om. i''. — 13. 14 τούτῳ — πεπληρ. om.  
 i''. — 13 τοῦτο μὲν ξ'. — χρυσῆν q ξ'. — κόμην ἔχων z. — 14 ναοῦ  
 τῆς εὐωδ. μ' φ'. — 15 πλοῦν om. i''. — ἀ. ἀντὶ τοῦ codd., ἀ. ἥγουν edd.  
 — τοῦ omm. a z ξ' φ'. — 15. 16 ἀπὸ — αἰγιαλοῦ τῆς om. i''. — 17  
 τὴν omm. i'' et edd. omnes, ἥγ. τ. διατρ. omm. edd. ante Oxx. — τὸν  
 τόπον codd., καὶ τόπον edd. — τὸν omm. z i''. — ἀμφιθάλασσαν ξ'  
 ante corr. — 17. 18 τουτέστι τὸν om. i''. — 18 ἰπὸ τῆς θαλ. q.  
 — 19 ὁ βασ. τ. θ. ὁ μ. ἥγουν om. i''.

ἔβρεχε τὴν πόλιν ἀντὶ τοῦ ἔβρεξε διὰ νιφάδων χρυσῶν, ἤγουν  
 διὰ ψηγμάτων χρυσοῦ ἀπὸ νεφῶν καταρρόηγνυμένων, ὀπηνίκα  
 ταῖς τέχναις τοῦ Ἡφαίστου, ἀντὶ τοῦ τῷ ὀργάνῳ, τῷ τῇ τέχνῃ  
 τοῦ Ἡφαίστου κατασκευασθέντι (66), λέγω τῷ ὑπὸ σιδήρου  
 ἡλασμένῳ πελέκει, ἣ Ἀθηνᾶ ἀνορούσασα, ἤγουν ἀνορμήσασα <sup>5</sup>  
 κατὰ τὸ ἄκρον τῆς κορυφῆς τοῦ πατρὸς αὐτῆς τοῦ Διὸς ἡλά-  
 λαξε, τουτέστι πολεμικὸν ἐβόησε κατὰ βοὴν ὑπερμύχῃ, ἤγουν  
 ὑπερβολικῶς ὑψηλῇ. ὑπερβολικῶς· ὁ οὐρανὸς δὲ ἔφριξεν αὐτήν,  
 τουτέστι συνεστάλη, ἐφοβήθη, καὶ ἡ γῆ ἡ μήτηρ πάντων. τότε  
 καὶ ὁ θεὸς ὁ φῶς τοῖς ἀνθρώποις φέρων, ὁ Ὑπεριονίδης, ἤγουν ὁ <sup>10</sup>  
 υἱὸς τοῦ Ὑπερίονος, τουτέστιν ὁ ἥλιος, ἐντετείλατο τοῖς παισὶν  
 αὐτοῦ τοῖς προσφιλέσιν, ἤτοι τοῖς Ῥοδίοις, χρέος μέλλον (73),  
 τουτέστι πᾶγμα ἐξ ἀνάγκης γενησόμενον παραφυλάξασθαι,  
 ἤγουν τὴν γέννησιν τῆς Ἀθηνᾶς, ὅπως ἂν χάριν αὐτῆς τῆς θεᾶς  
 τῆς γεννηθισομένης πρῶτοι κτίσωσι βωμόν, ἤγουν θυσιαστή- <sup>15</sup>  
 ριον, ναὸν ἐναργῆ, τουτέστι μετέωρον, περιφανῆ, καὶ σεμνὴν  
 θυσίαν ἐν αὐτῷ ποιήσαντες τὴν ψυχὴν τε εὐφράναιεν τοῦ

1 ἔβρεξε τ. π. (om. ἀντὶ τοῦ — χρυσῶν ἤγουν) edd. — 2 διὰ  
 om. i'. — ψνγμ. z ξ'. — ἀπὸ v. καταρρό. om. i'. — νεφελῶν z μ' φ'.  
 — καταρρόηγνυμένων q. — 3 τῷ ante ὀργ. omm. q i'. — 4. 5 Vocei  
 κατασχ. in marg. q κατεσκευασμένῳ adscriptum est. — λέγω τῷ  
 (τὸ ξ') ὑπὸ(το ὕ add. q) σιδήρου ἡλασμένῳ (ἡλ. a, ἐλ. z ξ' φ')  
 omm. edd. — Conf. glossatorem libri b: λέγω δὲ τῷ ὀργάνῳ τῷ  
 κατασκευασθέντι ὑπὸ τῆς τέχνης τοῦ Ἡφαίστου. — 5 ἀθηνᾶ μ'. —  
 ἀνορ. ἤγ. omm. edd. — 7. 8 ἐβόησεν (om. κατὰ — ὑψηλῇ) edd. —  
 8 ὁ om. q. — ἔφριξε z. — 9 τουτέστιν (om. συνεστ.) edd. — τῶν  
 πάντων ξ'. — Ante τότε lemma ὅπως ὁ ζεὺς ἔβρεξε τοῖς ῥοδίοις  
 χρυσὸν est in φ', et novum comma inde a voce τότε incipiunt codd.  
 mixti (σύνταξις marg. z μ'). — 10. 11 ἤγουν — Ὑπερίονος omm. edd. —  
 11 ἐντετείλατος i'. — 12 τοῖς post αὐτοῦ omm. z μ' ξ' φ'. — ἤτοι] του-  
 τέστι i'. — 13 ἐξανάγκης aq. — παραφυλάξαι z μ' φ'. — 14 γέννησιν  
 ξ'. — 15 γεννηθ. q. γεννηθισομένοις ξ'. — κτίσωσι q. — ἤτοι i'. —  
 θυσιαστ. ex codd. addidi.



πατρός, ἔγουν τοῦ Διός, τοῦ γενησομένου πατρός αὐτῆς, καὶ τῆς κόρης, ἔτοι τῆς θυγατρὸς, τουτέστι καὶ αὐτῆς τῆς Ἀθηνᾶς τῆς γενησομένης θυγατρὸς αὐτοῦ τοῦ Διός, τῆς ἐγγχειβρόμου, ἔγουν τῆς περὶ τὸν ἡχνητικὸν πόλεμον εὐφροῦς, γενησομένης  
 5 δηλονότι.

79. Germ. Ἐν δ' ἀρετὰν ἔβαλεν] ἡ αἰδώς δὲ τοῦ Προμηθέως ἐνέβαλεν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἀρετὴν καὶ χάριματά.

Th. Τουτέστιν ὁ μετὰ τοῦ προβεβουλευσθαι ποιῶν τι ὁμοῦ τε κατορθοῖ τοῦτο καὶ ἡδονὴν ἔχει ἅτε κατωρθωκώς. τὸ δὲ  
 10 αἰδώς Προμηθέως λέγει, διότι πᾶς ὁ χρώμενος προμηθεΐα οἰονεὶ τὸν Προμηθεῖα αἰδεῖται καὶ τιμᾷ.

gl. 80. ἡδονάς. — 82. ἀνθρώποις. — δῆ. — 83. ἄσκοπον. — σκοτισμός. — 84. \* παρασύρει καὶ μεταφέρει τοὺς ἀνθρώπους, ἔγουν ἔξω τοῦ ὀρθοῦ καὶ προσήκοντος τίθησιν. ἔστι δὲ  
 15 αὕτη ἡ παραγωγὴ ἔξω φρενῶν. — \* \* παρασύρει. — 86. οἱ Ρόδοι. — \* † καυστικῆς. — 87 \* \* σπινθῆρα. — ἐν τῇ ἀχροπόλει. — σύναπτε τὸ οὐ πρὸς τὸ ἔχοντες. — 88. ἐποίησαν. — οὐκ ἔχουσι πῦρ. — θύμασι. — 89. ναὸν καὶ βωμὸν τῇ Ἀθηνᾷ. — \* διὰ τὸ ἐκ Διὸς κεφαλῆς γεγενῆσθαι τὴν Ἀθηνᾶν ἐν ἀχρο-  
 20 πόλει ἔθυον.

1. 2 τοῦ γεν. — τουτέστι omm. edd. — γεννησ. ξ', γεννησαμένου ex γενησαμένου μ'. — 2 ἔγουν ι'. — 3 ἐγγχειβρ. edd. ante Beck. — 4 ἔτοι q. — ἐφροῦς q. — 5 δηλονότι om. ξ'. — 8 Hoc schol. om. z. — Lemma Προμηθέως αἰδώς omisi cum. ΓΑ. — 9 τε] τε μ' ξ' φ'. — κατορθ. ι' μ' ξ' φ'. — 10 προμηθέος Α. — ὁ χρόνος ι'. — 12 δὲ Α, δῆ codd. mixti, om. Γ. — 13 σκοτισμός Γ', σκοτασμός codd. mixti. — Glossa Thomana præfixo lemmate καὶ παρέλκει πραγμάτων (πραγμ. omm. edd. ante Beck.) in codd. mixtis (excepto z) et edd. inter scholia legitur. — παρασύρει omm. edd. — 19 Glossa Thomana in ι' μ' ξ' φ' inter scholia legitur.

79—89. *Μ.* Ἐμβάλλει δὲ τοῖς ἀνθρώποις, ἥγουν ἐμποιεῖ ἀρετῆς τιμὴν καὶ χαρὰν τοῦ Προμηθεὺς, τουτέστι τῆς προβουλευσεως τὸ αἰδέσιμον, ἥτοι· ἡ αἰδὼς ἡ ἐπομένη τῷ Προμηθεῖ, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ἰ Προμηθεὺς ἰ αἰδέσιμος, ἀλλ' ἐπιβαίνει (82), ἥγουν ἐπέρχεται καὶ νέφος τι λήθης ἀτέκμαρτον, τουτέστιν ἀπροσδόκητον, καὶ παρέλκει, ἥγουν παρατρέπει, ἐκκρούει, τὴν ἐρθὴν μέθοδον τῶν πραγμάτων ἕξω τῶν λογισμῶν. καὶ οὗτοι γάρ (86), οἱ τοῦ Ἥλιου δηλονότι παῖδες, ἀνέβησαν οὐκ ἔχοντες, ἥγουν οὐ φέροντες σπέρμα φλογὸς καυστικῆς, τουτέστι πῦρ, ὃ τὴν καυστικὴν αὖξει φλόγα. ἀνέβησαν δὲ εἰπὼν ἀδῶλως διὰ 10 τῶν ἐπαγομένων δῆλον ποιεῖ ὅτι εἰς τὴν ἀκρόπολιν λέγει αὐτοὺς ἀναβῆναι. ἐπάγει γάρ· τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς ἄλλος ἐν ἀκροπόλει, ἥγουν κατεσκεύασαν δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ναὸν σὺν θυσίαις ἀπύροις, τουτέστιν ἅμα καὶ θυσίας πυρὸς ἀμετόχους τελέσαντες. 15

gl. 89. τοῖς Ῥοδίοις. — 90. πυρῶδη· τοιοῦτος γὰρ ὁ χρόνος. — 91. \* † ἔβρεξε. — \* ἥγουν ἡ Ἀθηνᾶ. — 92. \*† αὐτοῖς τοῖς Ῥοδίοις. — 93. \* ἀνθρώπων. — 94. Ἀθηνᾶ. — \* καλλιέργοις· — \*\* καλλίστοις ἔργοις.

1 Lemma ἐν δ' ἀρετὰν ἔβαλεν (ἔβ. omm. ξ' φ') omisi cum aq. — σύνταξις est in marg. z μ' ξ' φ'. — ἐμβάλλει ι' φ' et edd. ante Oxx., ἐμβάλλει cett. codd., ἐμποιεῖ cett. edd. — ἥγουν ἐμποιεῖ omm. edd. — 2 τοῖ om. z. — τῆς bis est in q. — τουτ. καὶ τῆς z μ' ξ' φ'. — 3 ἥγουν ι'. — ἡ αἰδὼς q. — Προμηθεῖ] προθύμω z. — 5 ἥγ. ἐπέρχ. omm. edd. — 6 ἐκκρούει a q ι', ἐκκρύνει cett. codd., ἐκκλίνει edd. — 8 γὰρ ἥγουν οἱ ι', qui om. δηλονότι. — οἱ] ἡ a. — 9 οὐ a q z et glossa Mosch. in codd. mixtis, μὴ edd., omm. cett. codd. — καυστικῆς πυρός, τουτ. ὃ τ. z. — 10 δὲ om. z. — 11 ἀπαγ. z φ'. — 12 τ. εὐαπύροις q τ. ἀπείροις ξ'. — ἄλλος ἐν ἀκρ. omm. edd. — 14 ἀπείροις q ξ'. — θυσίαις q.



92—94. *Th.* Τὸ τεχνᾶν πασᾶν πρὸς τὸ ἀριστοπόνοις  
 χερσὶ συναπτέον οὕτως ὥπασέ σφισιν ἡ Ἀθηνᾶ, ἐπεὶ ἡ φρόνη-  
 σις μηχανᾶται τὰς τέχνας, κρατεῖν τῶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, ἐν  
 ἀριστοπόνοις χερσὶ πασᾶν τεχνᾶν. λέγει δὲ τὸ χερσὶ τεχνῶν,  
 5 ἐπειδὴ αἱ χεῖρες τὰς τέχνας ἐργάζονται ἢ τὸ ἐπιχθονίων πρὸς  
 τὸ τεχνᾶν, ἐν ἧ τῶν ἐπιχθονίων πασῶν.

95. *Th.* Ρόδιοι· οὕτως ἄριστοι ἀνδριαντοποιοὶ ἦσαν, ὥς  
 ζῶσιν εἰκότας ἀνδριάντας κατασκευάζειν καὶ δεσμεῖν αὐτοὺς  
 τοῖς ποσὶν ὥσπερ δεδοικότας μὴ τοῖν ποδοῖν χρησάμενοι φύγειν  
 10 ἐδόκουν γὰρ ὥσπερ κινεῖσθαι. τοιοῦτοι καὶ οἷς Δαίδαλος ἐποίει.  
 μὴ εἴποις δὲ τὸ τε ἀργόν, ὥσπερ τινές, ἀλλ' οὕτω· καὶ φέρων  
 δὲ ἔργα.

gl. 95. \* ἀνδριάντας· — \* \* τοὺς ἀνδριάντας λέγει. —  
 ζῶσιν. — \* \* ἀρίστην γὰρ τῶν ἀνδριάντων δημιουργίαν ἐξεῦ-  
 15 ρον. — κινουμένοις· τὰ γὰρ ζῶντα κινοῦνται. — 96. \* \* καὶ  
 — αἱ τῶν Ῥοδίων ἀργυαί. — 97. φέρουσιν· ἀντιχρονικῶς. —  
 \* \* ἐστί. — τῶν ἔργων καὶ τοῦ πλούτου. — 98. μέγα. — τῶν  
 μαθόντι εὐφυεῖ.

1 τὸ om. edd. — τεχνᾶν πασᾶν ΓΑ, τέχνην πᾶσαν cett. —  
 2 ὥπασε σφίσι ΑΖΙ' Μ' Ξ' Φ' et edd. ante Beckium. — ἡ ante Ἀθ.  
 om. Ι'. — 3 ἐπαχθ. ἦτοι (ἔργον Ι') τῶν ἀνθρ. codd. mixti et edd. —  
 4 χ. κατὰ πᾶσαν τέχνην codd. mixti et edd. — χερσὶν codd. mixti et  
 edd., qui omm. τεχνῶν. — 5 ταῖς τέχναῖς Ξ'. — 5. 6 ἡ — πασῶν sic  
 ΓΑ, nisi quod τεχνῶν ἐν ἧ τὸ ἐπ. Γ et οὐσῶν pro πασῶν Α, ἡ  
 οὕτως ὥπασε δὲ αὐτοῖς ἡ ἀθηνᾶ (ἀθηνᾶ Ξ') πᾶσαν τέχνην ὥστε κρατεῖν  
 τῶν ἐπιχθονίων ἐν ἀριστοπόνοις χερσὶν codd. mixti, omnia hæc desunt  
 in edd. — 7 Lemma ἔργα δὲ ζωοῖσιν (Ζ. omm. Ι' Μ' Ξ' Φ') omisi cum  
 ΓΑ. — οἱ ρ. codd. mixti et edd. — 9 δεδιότας Ι'. — τοῖς ποδοῖν Ι'.  
 — 10 καὶ οὖς Γ ΑΙ' Μ' Ξ' Φ', οὖς καὶ cett. — 11 εἴποις ΓΑ Μ' Ξ' Φ',  
 εἴπης cett. — ὥσπερ τινές ex ΓΑ accessit. — καὶ φέρουσι (φέρων  
 Ι', φέρον Μ' Ξ' Φ') δὲ αἱ κέλευθαι ἔργα ὁμοῖα ζᾶσι καὶ ἔρπουσιν codd.  
 mixti et edd.

99. Germ. Μείζων ἄδολος] διότι οἱ πρὶν ἀγράπτως τὴν σοφίαν ἐδέχοντο κατὰ διαδοχὴν τούτων γενομένην πατέρων τοῖς παισίν.

Th. Τὸ καὶ ἡ Ἀττικόν, ὥσπερ φαμὲν τὸ τί καὶ ποιήσω; ἡ οὕτω· καὶ τῷ δαέντι δὲ καὶ τῷ μαθόντι εὐφυεῖ τελέθει καὶ ὕπάρχει σοφία μείζων τῆς ἐξ εὐφυίας μόνης, ἄκρατος καὶ ἄδολος· τουτέστιν εἴ τις ὢν εὐφυῆς προσλάβῃ καὶ μάθησιν, οὗτός ἐστιν ὁ τῷ ὄντι σοφός. λέγει δὲ διὰ τοὺς Ῥοδίους ὡς ὄντας καὶ δραστηρίους τῷ νῷ καὶ παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς διδασχθέντας.

gl. 99. τῆς ἐξ εὐφυίας μόνης. — ἄκρατος.

10

89—99. M. Κείνοις μὲν, ἥρουν χάριν μὲν ἐκείνων τουτέστι τῶν Ῥοδίων, ξανθὴν νεφέλην ἀγαγὼν ὁ Ζεὺς δηλονότι χρυσὸν ἔβρεξεν· αὐτὴ δὲ ἡ γλαυκῶπις, ἥρουν ἡ Ἀθηνᾶ ἡ ὀξὺ ὀρώσα καὶ στιλπνόν, παρέσχεν αὐτοῖς (92) κρατεῖν, τουτέστι τὸ κράτος ἔχειν τῶν ἐπιχθονίων, ἥρουν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ πᾶσαν τέχνην 15

1 Ante μ. ἄδ. delevi ἡ οὕτως (sic U, ἡ οὕτω Mommsen edidit). — 4 Lemma καὶ σοφία est in codd. mixtis, δαέντι δὲ καὶ σοφία in edd. — 5 δὲ] ἥρουν edd., omm. z μ' ξ' φ'. — καὶ τὸ δαμασθέντι εὐφυεῖ ξ'. — τῷ omm. z ι' μ'. — 5. 6 ὑπ. καὶ σοφία z μ' ξ' φ', ὑπ. καὶ ἡ σοφία edd. — 6 ἐξεφυίας z, ἐξεφνίας Γ, ἐξέφνίας ι'. — »f. ἀκράτον καὶ ἀδόλου. Nec tamen sic multum proficias; etiamsi in poeta 99 ἀδόλου reflexeris» Heyne, — «Heynius et Valek. ad Ammon. p. 90. coniiciunt ἀκράτον καὶ ἀδόλου, atque hic etiam Pindaro obtrudit suum ἀδόλου. Ego non magnopere laboro in Byzantinorum nugis examinandis; sed arbitror commate post μόνης posito ferri vulgatam posse» Boeckh. — 7. 8 τουτέστιν — σοφός omm. edd. — 7 οὕτως μ' ξ', οὕτως φ'. — 8 ὁ τ. ὄντι] ὄντως z ι' μ' ξ', ὄντος φ'. — ὡς ὄν μ'. — 11 Lemma Κείνοισι (κεῖνοισι z) μὲν ξανθὰν est in z μ' φ', κείνοισι μὲν in cett. codd. mixtis et edd. — σύνταξις margo μ'. — ἐκείνοισι μὲν edd., omm. ι' ξ'. — μὲν ex aq accessit. — τουτέστι omm edd. — 12 δηλονότι ὁ ζεὺς a. — 13 αὕτη a. — 14 στιλπνόν q. — παρεῖχεν edd. — 15 ἐπαχθ.] ἀνθρώπων z. — ἥγ. τ. ἀνθρ. omm. z et edd.



διὰ χειρῶν ἀριστοπόνων, ἤγουν ἄριστα ἔργα κατασκευαζουσῶν.  
 ἔργα δὲ αἱ κέλευθοι, ἤγουν αἱ ὁδοὶ τῆς Ῥόδου δηλονότι ἔφερον,  
 (97) τουτέστιν ἐπικείμενα αὐταῖς εἶχον ὅμοια ζῶσι καὶ ἔρπουσιν,  
 ἀντὶ τοῦ βαδίζουσιν· ἦν δὲ κλέος βαθύ, ἀντὶ τοῦ πολὺ, ἀπὸ με-  
 5 ταφορᾶς τῆς βαθείας ὕλης, ἤγουν δασείας. τῷ δαέντι δέ,  
 ἤγουν τῷ διδαχθέντι ὑπ' αὐτῶν τῶν Ῥοδίων, καὶ ἡ φρόνησις ἡ  
 ἄδολος, ἤγουν ἡ φυσικὴ, μείζων γίνεται, τουτέστιν εἰ καὶ φυσικὴ  
 ἐστὶν αὐτῷ σοφία, ἥτις ἀεὶ κρατεῖ τῆς ἀπὸ μαθήσεως, ἐπίδοσιν  
 καὶ αὐτὴ λαμβάνει διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους καὶ τῆς ποι-  
 10 κιλίας τῆς τέχνης.

100. Th. Φασὶν ὡς ἡνίκα Ζεὺς μετὰ τῶν θεῶν μερισμὸν ἐποι-  
 εῖτο τοῦ κόσμου, οἱ μὲν ἄλλοι τούτων κλήρους ἔλαβον, Ἡλῖος δὲ μὴ  
 παρατυχὼν ἐν τῷ μερισμῷ ἀκλήρωτος ἔμεινε. βουλομένου οὖν  
 τοῦ Διὸς πάλιν ἐκ δευτέρου ποιήσασθαι οὐκ εἴασεν Ἡλῖος  
 15 εἰπὼν τὴν ἐκ θαλάττης ἀναδοθεῖσαν νῆσον αὐτῷ δεδόσθαι. ἦν  
 δὲ ἡ Ῥόδος.

gl. 100. φασι.—\* δέον παλαιῶν εἰπεῖν πρὸς τὸ ἀνθρῶπων,  
 παλαιαὶ εἶπε πρὸς τὸ ῥήσεις. — 101. \* † λόγοι. — 102.  
 ἐμερίζοντο πρὸς ἀλλήλους. — \* ἤτοι ἄλλοι θεοί. — 103. δόλῃν

1 κατασκευαζουσιν q. — 2 ἔφερον δηλονότι q. — 3 ὅμοια φ'. —  
 5 τῷ omm. edd. — δέ] γοῦν ι'. — 6 ὑπ' αὐτῶν τῶν Ῥοδίων unciis  
 inclusit Heyne. — 7 ἡ om. z. — μείζων q. — τουτέστι (om. εἰ) q, in  
 a εἰ καὶ ex καὶ εἰ correctum esse videtur. — 7. 8 καὶ ἡ φυσ. αὐτῷ  
 ἐστὶ σοφία q. — 8 ἔει ι'. — τῆς] τὴν z. — ἐπιδόσιν ι' μ'. — 9 καὶ  
 καὶ αὐτὴ μ'. — κάλους q. — τὴν ποικίλιαν z. — 11 Lemma φαντὶ δ'  
 (δὲ ξ') ἀνθρώπων (hoc om. ξ') omisi cum ΓΑ; ἱστορία ὅπως τὴν  
 ῥόδον Ἡλῖος ἐκληρώσατο margo ι'. — εἰς om. z. — 12 τούτων om. Γ.  
 — 13 παρατυχὼν ξ. — τῷ om. ι'. — 14 πάλιν z. — ποιήσασθαι ΓΑ',  
 ποιῆσαι cett. — Ἡλῖος omm. z et edd. — 15 θαλάττης ΓΑ, θαλάσ-  
 σης cett. — 17 Glossa Thomana præfixo lemmate παλαιαὶ ῥήσεις  
 in codd. mixtis et edd. inter scholia legitur.

εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. — 104. \* † θαλασσίῳ. — 105. \* αὐτὴν  
τὴν Ῥόδον. — 106. διὰ τὸ ἀνύτειν τὸν ἴδιον δρόμον. — τῶν  
θεῶν. — 107. κλῆρον καὶ μερίδα. — 108. αὐτὸν τὸν Ἥλιον. —  
ἀμέτοχον κλήρου. — 109. καθαρὸν, φωστικόν.

100—109. M. Φασὶ δὲ λόγοι ἀνθρώπων ἐκ παλαιοῦ χρό- 5  
νου ἀδόκμενοι οὐπω φανεράν εἶναι τὴν Ῥόδον ἐν τῷ πελάγει τῷ  
θαλασσίῳ, ὅτε ὁ Ζεὺς τε καὶ οἱ θεοὶ οἱ ἄλλοι διεμερίζοντο  
ἑαυτοῖς τὴν γῆν· κεκρυμμένην δὲ εἶναι τὴν νῆσον, τουτέστιν  
αὐτὴν τὴν Ῥόδον, ἐν τοῖς βένθεσι τοῖς ἀλμυροῖς (105), ἀντὶ τοῦ  
ἐν τοῖς βαθύσι μυχοῖς τῆς ἀλμυρᾶς θαλάττης· ἀπόντος δὲ τοῦ 10  
Ἥλιου ἐν τῷ ὑπὸ γῆν δηλονότι· ἡμισφαίριον οὐδεὶς ἔνδοξε, ἐν,  
ἀντὶ τοῦ ὑπέδειξε, τουτέστιν ὑπέμνησε, τὸν Δία δηλονότι, διὰ  
λάχος, ἤρουν κλῆρον αὐτοῦ, ἤτοι τοῦ Ἥλιου. καὶ δὴ (108) κατέ-  
λιπον αὐτὸν τὸν ἄγνόν θεόν· ἄγνόν δὲ λέγουσιν αὐτὸν διὰ τὸ  
ἀγνίζεῖν δύνασθαι ταῖς αὐτοῦ ἀκτῖσι· χῶρας ἀκλήρωτον, ἤρουν 15  
ἄμοιρον.

110. Th. Ἡ τοιαύτη δοτικὴ τὸ μνησθέντι πρὸς τὸ θέμεν  
ἔχει τὴν δύναμιν.

gl. 110. μνημονεύσαντι τῷ Ἠλίῳ κλήρου. — \* ἐκ δευτέ-  
ρου κλῆρον. — 111. \* † θέναι. — \* † αὐτὸν τὸν Δία. — 112. 20

5 Lemma φαντὶ δὲ est in μ' ξ' φ' et edd. ante Boeckhium, φαντὶ  
in ι'; — totum scholium deest in z. — σύνταξις ξ' in marg. —  
6 φαιδρὰν εἶναι ξ'. — πλάτει (supraser. πελάγει) q, πλάτει cett. codd.  
— 7 διεμερίζοντο legitur in glossa Mosch. codicum mixtorum. —  
9 βένθ. τοῖς om. a. — τοῖς ἀλμ. omm. edd. ante Boeckhium. —  
ἀλμ. ξ' φ'. — 10 ἐν om. q. — βένθεσι (sic) ι'. — τῆς] τοῖς τῆς a. —  
ἀλμ. q ξ' φ'. — θαλάττης a q, θαλάσσης cett. — 11 ἔδειξεν codd.  
mixti et edd. ante Beck. — 12 ἀντὶ τοῦ ὑπέδειξε (— ξεν edd.) Beck  
ex cod. Bodl. addidit. — διὰ uncis inclusit Heyne, delevit Boeckh.  
— 15 αἰτοῦ a, αἰτοῦ cett. codd., ἔαντοῦ edd. — 17 Scholium  
Thomanum Γ inter glossas, ξ' in marg. exter., Δι' μ' et edd. inter  
scholia servaverunt.





\* \* ἀφ᾽ ἑνός. — λευκῆς ἢ τῆς γηραιᾶς. — 113. \* \* ὁ Ὁλιος. —

\* \* βλέπειν. — 114. ἀναγομένην. — ἤγουν ἐκ τοῦ τῆς θαλάσσης πυθμένος. — 116. εὐφραντικὴν τοῖς θρέμμασιν.

110—116. *M.* Μνησθέντι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀναμνησθέντος, ἡγουν εἰς ἀνάμνησιν ἐλθόντος, τοῦ Ὁλίου δηλονότι, ὁ Ζεὺς ἄμπαλον, ἡγουν ἀναμερισμὸν ἔμελλε θεῖναι, ἀντὶ τοῦ τιθέναι, ἡγουν ποιεῖν, ἀλλ' οὐκ εἶασεν (112) αὐτόν, τὸν Δία δηλονότι, ὁ Ὁλιος· ἐπεὶ εἶπεν ὅρα ἂν αὐτὸς ἐνδὸν τῆς θαλάσσης τῆς λευκῆς τινα γῆν πολύβοσκον ἀνθρώποις, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπων, τουτέστι 10 πολυειδιῶς τρέφειν ἀνθρώπους δυναμένην, καὶ ἡδεῖαν μήλοισ, ἀντὶ τοῦ πᾶσι τοῖς ἀλόγοις ζώοις, αὐξομένην, ἀντὶ τοῦ ἀναδιδομένην, πεδόθεν, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ πυθμένος.

gl. 117. \* ὁ Ὁλιος. — 118. \* χρυσῇ περικεφαλαίαν ἔχουσαν. — μία τῶν Μοιρῶν αὐτῇ. — 119. \* ὄρκος θεῶν ἦν τὸ τῆς 15 Στυγὸς ὕδωρ.

118. 119. *Th.* Εἰκότως εἶπε τὸ Λάχεσις, ἐπειδὴ περὶ κλήρου ἦν ὁ λόγος. τὸ δὲ χεῖρας ἀνατεῖναι εἶπεν ἀντὶ τοῦ χειροτονῆσαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν δικαστηρίων. ἐκεῖ γὰρ ἡνίκα τις νόμον ἢ ψήφισμα περὶ τοῦ κοινοῦ ἐποιεῖτο, εἰ καλὸν καὶ συμφέρον 20 ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσιν εἶναι, τὰς χεῖρας ἀνέτεινον βεβαιοῦντες αὐτό.

gl. 120. παραβῆναι.

119. 120. *Th.* Ἐκ τοῦ εἰπεῖν θεῶν ὄρκον μὲν παρφα-

4 Paraphrasin Moschopuleam om. z. — ἀναμνησθέντος μ'. — 5 ἦτοι ι'. — 6 ἦτοι ι'. — ἀντὶ τοῦ τιθέναι om. ι'. — θεῖναι μ'. — 8 τῆς et τῆς λευκῆς om. ι'. — 9 τοῦ om. ι'. — 11 ἀντὶ τοῦ post αὐξ. omm. edd. — 11. 12 ἀναδεδ. μ'. — 12 τουτέστιν om. ι'. — In marg. μ' ξ' vocabula πολύβοσκον ἀνθρώποις et εἴφρονα μήλοισ ita lineis transversum ductis coniuncta sunt, ut πολύβοσκον ad μήλοισ, εἴφρονα ad ἀνθρώποις spectare significaretur. — 14 De glossa Thom. conf. adnotationem ad p. 269, 2. — 16 Scholium Thomani om. z. — λάχεσιν Γ. — 17 ἀνακτεῖναι ξ'. — 23 ὄρκων φ'.

μὲν δείκνυσιν, ὡς οὐ μόνον τὰς χεῖρας ἀνέτεινεν ἢ Λάχσεις, ἀλλὰ καὶ ἄμωσε τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ.

gl. 121. \* τῷ Διὶ. — 122. \*\* λαμπρόν· συνίζησις. — ἦτοι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. — \* τὴν νῆσον. — 123. \* τῇ αὐτοῦ. — 124. εἰς τὸ μέλλον. — \* \* τιμὴν. — ἐτελέσθησαν. 5

125. Th. Μὴ εἴπῃς τελεύτασαν δὲ καὶ ἐτελέσθησαν κορυφαὶ καὶ τέλη τῶν λόγων πετοῖσαι καὶ πεσοῦσαι ἐν ἀληθείᾳ, τουτέστιν οἱ τοῦ Διὸς πρὸς Ἥλιον λόγοι οὐ παρεβάθησαν, ἀλλ' ἐπληρώθησαν. ἔστι δὲ τὸ ἐτελεύτησαν κορυφαὶ λόγων καὶ τὸ ἐν ἀληθείᾳ πετοῖσαι ταυτὸν· οἱ γὰρ πληροῦμενοι λόγοι ἀληθεύουσιν, 10 οἱ δὲ μὴ πληροῦμενοι οὐκ ἀληθεύουσιν.

gl. 125. τῶν τοῦ Διὸς πρὸς Ἥλιον. — τέλη. — 126. \* πεσοῦσαι, ἦτοι ἀληθεύσασαι. — 127. \* † ἀνεδόθη. — ἀδολεσχία τοῦτο. — 128. \* Ῥόδος. — \* † αὐτὴν. — 129. ταχυτάτων. — \* † ὁ γεννήτωρ· ἔστι δὲ ταυτὸν τῷ πατρί. — 130. \* † ἡνίο- 15 χος. — Λάμπου καὶ Φαέθωνος.

117—130. M. Ἐκέλευσε δὲ ὁ Ἥλιος, ἀντὶ τοῦ εἶπεν, ἐξήγησεν αὐτίκα τὴν Μοῖραν μὲν τὴν Λάχσιν, ἥγουν τὴν τοὺς κλῆ-

1 οὐ om. A. — 2 ἔμωσε φ'. — Post ὕδωρ glossa Thomana ὅρκος γὰρ ἦν τῶν θεῶν τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ additur in codd. mixtis et edd. — 6 εἴποις A. — μὴ εἴπῃς τὸ κορυφαὶ μετὰ (τοῦ add. ξ') ἄρθρον, ἀλλ' οὕτω τελ. etc. codd. mixti et edd. — τελεύτησαν ξ', τελεύταν ed. Ro. — καὶ ἐτελέσθησαν (ἐτελεύτησαν Γ') omm. edd. — 7 καὶ τέλη omm. edd. — πετοῦσαι z μ' ξ' φ'. — 8 οἱ] ἡ Γ. — παρεβάθησαν ΓΑ', παρέβησαν cett. — 9 ἐτελεύτησαν ι'. — 11 οἱ δὲ — ἀληθ. om. ι'. — In Aug. B hoc scholium sic scriptum est: ἐτελέσθησαν, ἐπληρώθησαν καὶ οὐ παρεβάθησαν. τότε ἐστὶ ταυτὸν (τῷ addendum esse vidit Mommsen) ἐν ἀληθείᾳ πετοῖσαι. οἱ γὰρ πληροῦμενοι λόγοι ἀληθεύουσιν. — 17 σύνταξις z μ' in marg., ξ' et Boeckh in textu. — — δὴ ὁ ι'. — 18 μὲν om. ι'. — τοὺς omm. z μ' ξ' φ', et a prima manu deletum est in ι'.



ρους διανέμουσαν, τὴν χρυσὴν περικεφαλαίαν φοροῦσαν, τὰς  
 χεῖρας ἀνατεῖναι, ἀντὶ τοῦ τὴν ἑαυτῆς ψῆφον δοῦναι, ὄρκον δὲ  
 τῶν θεῶν μέγαν γενέσθαι, μὴ παραφάμεν, ἥγουν μὴ ἄλλο τι βουλευ-  
 5 σασθαι αὐτούς, ἀλλὰ σὺν τῷ παιδὶ τοῦ Κρόνου τῷ Διὶ κατανεῦ-  
 σαι, πεμφθεῖσαν αὐτὴν τὴν νῆσον, ἥγουν ἀναδοθεῖσαν εἰς τὸν  
 αἰθέρα, ἀντὶ τοῦ τὸν αἴρα (122), τὸν λαμπρόν, γέρας ἔσεσθαι ἐξο-  
 πίσω, τουτέστιν εἰς τὸ ἐπίον, τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ, ἀντὶ τοῦ αὐτῷ  
 τῷ Ἡλίῳ δηλονότι. ἐτελεύτησαν δέ, ἥγουν ἐτελειώθησαν αἰ  
 κορυφαί, τουτέστι τὰ τέλη, αἱ ἀποκαταστάσεις τῶν λόγων, ἐν  
 10 ἀλγθείᾳ πεσοῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἀποβᾶσαι· λέγω ἐβλάστησε μὲν,  
 ἀντὶ τοῦ ἀνεδόθη ἐκ τῆς θαλάσσης τῆς ὑγρᾶς ἢ νῆσος (128), ἔχει  
 τε αὐτὴν ὁ πατὴρ ὁ γεννήτωρ τῶν ἀκτίνων τῶν ὀξειῶν, του-  
 τέστι τῶν καυσικῶν ἢ τῶν ταχειῶν, ἥτοι ὁ Ἥλιος ὁ ἀρχός, ἀντὶ  
 τοῦ ὁ ἡνίοχος τῶν ἵππων τῶν πνεόντων πῦρ.

15 gl. 131. \*\* ὅπου. — \* † τῇ ἡρωίδι. — \*\* ἐνωθεῖς γα-  
 μικῶς.

132. Th. Το ἐπὶ τὰ πρὸς τὸ παιῖδας συναπτόν οὕτω·  
 τέκεν ἐπὶ τὰ παιῖδας παραδεξαμένους ἢ ἀπὸ τοῦ Ἡλίου ἢ ἀπ' ἄλλων  
 διδασκάλων σοφώτατα νοήματα, ἥγουν σοφωτάτους γενομένους  
 20 ἐπὶ τῶν προτέρων ἀνδρῶν, ἥτοι ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τοῖς χρό-  
 νοῖς ἐκείνοις ἀνθρώπων. τῶν δὲ παιδῶν τὰ ἐνόματά εἰσι ταῦτα·

1 χρυσὴν ξ'. — περικεφαλαίαν μ'. — 2 ἀντὶ τοῦ — δοῦναι  
 omm. z μ' ξ' φ'. — 3 παραφάμεν q. — ἄλλο τι a q z μ' ed. Ro. —  
 4 αὐτοῦς] αὐτὰ a, om. q. — 6 Post αἰθέρα Boeckh φαεινόν inseruit,  
 fort. recte. — 8 τῷ ἡλίῳ ξ'. — 10 ἀντὶ τοῦ omm. z ε' μ' ξ' φ'. —  
 11 ἐνεδόθη a. — 12 γεννήτωρ ξ'. — τῶν ἀκτ. om. a. — τῶν ante  
 δξ. om. i'. — 13 ἢ] ἥγουν q. — 13. 14 ἀντὶ τ. ὁ] καὶ φ'. —  
 ἀντὶ τοῦ ὁ ἡν. omm. μ' ξ' et edd. ante Beck. — 14 πν. τὸ πῦρ ed.  
 Boeckh. — 17 Totum scholium om. z. — 20. 21 ἐν τοῖς χρ. ἐκ.  
 ΓΑ, ἐν ἐκείνοις τοῖς χρ. cett. — 21 ἀνθρώπων om. i'. — τὰ omm.  
 [Γ'] et edd. inde a Beekio.

Κέρκαφος, Οχιμος, Ἀκτίς, Μαχαρεύς, Τενάγης, Τριόπης, Φαέθων.

gl. 132. \* \* ἔτεκεν. — \* \* παῖδας. — 133. ἔχουν τῶν ἐν ἐκείνοις ὑπαρχόντων χρόνοις. — 134. ἢ ἀπὸ τοῦ Ἥλιου ἢ ἀπὸ τινων ἄλλων διδασκάλων. — 135. τῶν παιδῶν. — \* ὁ Κέρκα- 5 φος. — 136. προγενέστερον Καμείρου καὶ Λίνδου. — † ἀντὶ τοῦ πρώτιστον. — 137. ἐκ Κυδίππης. — \* μακρὰν κωλύουσι. — \* \* μακρὰν κεχωρισμένως. — 138. εἰς τρία. — 139. μερίσαντες. — \* \* πατριχὴν.

140. Th. Μὴ εἶπες τὸ σφὶν ἀντὶ τοῦ σφῶν, ὡς τινές 10 φασιν ἀπατιώμενοι ἀπὸ τοῦ ἔδραι, ἀλλ' ἔστιν ἡ τοιαύτη δοτικὴ πρὸς τὸ κέκληνται οὕτως· αἱ ἔδραι δὲ κέκληνται καὶ ἐκλήθησαν σφὶν καὶ αὐτοῖς, τῷ Λίνδῳ, τῷ Ἰαλύσῳ, τῷ Καμείρῳ, τουτέστι πρὸς τὰ τούτων ὀνόματα καὶ αὐταὶ τὴν προσηγορίαν ἐσχέχασιν. 15

gl. 140. ἀστέων] τοῦτο πρὸς τὸ ἔχοντι. — ἐκλήθησαν αὐτοῖς αἱ καθέδραι, ἥτοι αἱ πόλεις.

131—140. M. Ἐνθα, ἔχουν ἐν τῇ Ῥόδῳ τῇ νήσῳ, μεγείς ποτε αὐτὸς ὁ Ἥλιος τῇ Ῥόδῳ τῇ ἡρωίδι ἐγέννησεν ἑπτὰ παῖδας

1 κέρκαφος μ' ε' φ' et edd. usque ad Beck., nisi quod κέρκφας (sic) est in Ro., idem κέρκαφος est in glossa Mosch. in codd. mixtis. — ἔχιμος A. — μακαρές Γ, καμαρένς ι' μ' ε' φ'. — τριόπους Γ ι' ε' et edd. ante Heynium, τρόπους μ' φ'. — 2 φλέθων A. — 6 καμείρου A, ἰαλύσου Γ, λίνδου καὶ καμ. est in codd. mixtis. — 8 Ad v. 138 hæc adscripsit glossator in b: † σύναφον τὴν διὰ μετὰ τοῦ δασσάμενοι, ἵνα ἡ διαδασσάμενοι ἦγον διὰ μερισάμενοι. — 10 εἶποις Γ φ'. — τὸ σφὶν A, τὸ σφὶν ι'. — 11 ἔδρας Γ. — 12. 13 αἱ ἔδραι κεκλή- ρωνται (κέκληνται ι') καὶ ἐκληρώθησάν σφιν (— σαν σφὶν ε' φ') καὶ αὐτοῖς codd. mixti et edd. — 13 σφὶν etiam A, σφὶν ι'. — καὶ τῷ ἰαλ. ι'. — ἰαλισσῶ Γ A. — καὶ τῷ κ. codd. mixti et edd. — 14 τὴν om. ι'. — 18 σύνταξις μ' ε' in marg. — Lemma ἔνθα ῥόδῳ ποτὲ μυχθεῖς est in ε'. — τῇ νήσῳ om. ι'. — 19 αὐτὸς om. ι'. — ἐγέννησεν q.



- τοὺς παραδεξαμένους ἐπὶ τοῦ χρόνου τῶν προτέρων ἀνθρώπων  
 σοφώτατα νοήματα, ἤγουν ἐπιτηδεύματα, μαθήματα, ἀφ' ὧν εἰς  
 μὲν (135) ὁ πρῶτος Κέρκαφος τὸν Κάμειρον ἐγέννησε καὶ  
 5 Ἰάλυσον πρῶτιστα ἐγέννησε, καὶ τὸν Λίνδον. ἀπάτερθε δέ,  
 ἤγουν χωρίς, ἰδίᾳ, εἶχον μερίδα ἀστέων, ἥτοι πόλεων, ἕκαστος  
 εἰς τρεῖς μοῖρας διαμερισάμενοι τὴν πατρίαν γῆν· καλοῦνται δὲ  
 αἱ ἔδραι, ἤγουν αἱ καθέδραι, τὰ φρούρια, ἔνθα ἕκαστος ἐνεδρό-  
 νιστο, αὐτοῖς, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν.
- 10 gl. 141. \* ὅπου. — \* παῦσιν. — \* ἔσχεν. — τοῦ μύσματος,  
 ὃ διὰ τὸν φόνον ἔσχεν. — 142. τοῦτο εἶπεν ἐπειδὴ γλυκὺ  
 τὸ ἁμαρτίας πεπαῦσθαι. — 143. † ἀντὶ τοῦ ἐγένετο. — \*\* τῶν  
 Τίρυνθον οἰκούντων. — 144. βασιλεῖ. — 145. ἴσταται. —  
 \* ἐκ θυσίας γινομένη πανήγυρις· — † κνίσσης μετέχουσα  
 15 ἑορτὴ γίνεται δηλονότι. — 146. \* περί. — † ἐπὶ τοῖς ἀγῶσι  
 γίνεται.

147. Th. Ὅτε οἱ Ἕλληνες εἰς Τροίαν ἐστράτευσαν, ἦν καὶ  
 Τληπόλεμος οὗτος μετὰ Ῥοδίῳν. ἀποθανόντος οὖν ἐκεῖ ἤγαγον  
 τὰ ὁστὰ αὐτοῦ εἰς Ῥόδον ὡς οἰκιστοῦ ταύτης, καὶ ναὸν αὐτῷ  
 20 ποιήσαντες πανήγυριν κατ' ἐνιαυτὸν ἄγουσι τὰ λεγόμενα Τλη-  
 πολέμια. ἔστι δὲ τὸ τῶν ἀγώνων ἀθλον λεύκινος στέφανος, ὃν

2 ἤγουν — μαθήματα om. i'. — μαθήματα om. a. — 3 κέρκα-  
 φος q, ὁ κέρκαφος z, ὁ κέκαρφος μ' ξ' φ'. — κάμειρον a. — ἐγέννησε  
 omm. z μ' ξ' φ'. — 4 τὸν] καὶ z. — 4. 5 ἐπιφθ. ἀ. τ. κ. τ. Ἰάλ. om. ξ'.  
 — 5 τὴν λίνδον a. — ἀπάτερθεν δὲ z μ' φ'. — 6 ἥτοι i'. — 7 μοῖρας  
 a q i', μερίδας cett. — 7. 8 δὲ καὶ αἱ q. — 8 ἤγουν αἱ καθέδραι omm.  
 z i' μ' ξ' φ'. — 9 αὐτῶν om. a. — 13 τίρυνθον codd. omnes. —  
 17 ἱστορία, quod z in marg. habet, est lemma in edd., περὶ τληπο-  
 λέμον in z, ἱστορία περὶ τληπολέμον, quod μ' in marg. habet, in ξ' φ',  
 historia de tlepolemo i' in marg. — ὅτι z. — 19 ὁστὰ z μ'. —  
 20. 21 τληπολέμια ΓΑ ξ', τληπολέμια cett. — 21 ἄθλων λ. i'.

δὲς ἔσχε Διαγόρας νικήσας. εἰς δὲ τὸ ἄνθεσι καὶ στεφάνῳ  
 ἐστεφανώσατο ἔξωθεν νόει ἀπὸ τοῦ στεφάνῳ. ἀγνοοῦντες  
 δὲ τινες οὕτω γράφουσιν· ὧν ἄνθεσι Διαγόρας ἐστεφανώσατο  
 δὲς. καὶ σὺ ἐν παλαιοῖς καὶ πολλοῖς βιβλίοις ἐξετάσας ὡς καὶ  
 ἡμεῖς στεφάνῳ εὐρύσεις. 5

gl. 147. \* μὴ λάβης εἰς τὸ τῶν ἔξωθεν τὸ ἀπό, ἀλλὰ  
 πρὸς τὸ ἄνθεσιν ἐστὶν ἡ γενική· τῶν γὰρ ἀγώνων ἦσαν  
 τὰ ἄνθη δι' αὐτοὺς διδόμενα. — 148. ἐνδόξῳ. — τῷ τῆς Πε-  
 λοποννήσου. — 149. νικῶν. — 150. ἐστεφανώσατο. — νίκη  
 εὐτυχῶν. 10

151. Th. Τὸ χρاناαῖς ἐν Ἀθήναις λέγει ἢ διὰ τὴν  
 τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν ἢ τῶν Ἑλευσινίων ἢ τῶν Ἑρακλείων.  
 διὰ δὲ τὸ εἶναι τὴν Ἀττικὴν κατὰ ξηρον καὶ λεπτόγυιον τὸ χρ-  
 νααῖς εἶπεν.

gl. 151. καταξήροις, λεπτογυίοις. — ἐστεφανώσατο 15  
 εὐτυχῶν.

152. Th. Ἐν τῷ Ἀργεῖ πανηγυρεῖ ἐστὶ τῆς Ἡρας τὰ λεγό-  
 μενα Ἡραία ἢ Ἑκατόμβαια. θύονται γὰρ ἑκατὸν βόες τῇ θεῇ.  
 τὸ δὲ ἑπαθλον τῶν ἀγώνων χαλκῇ ἀσπίς καὶ στέφανος ἐκ μυρ-  
 σίνης. τὸ δὲ ἐν Ἀρχαδίᾳ ἔργα ἀντὶ τοῦ τὰ ἐκεῖ διδόμενα 20  
 χαλκᾷ σκεύη τοῖς νικᾶσιν ἐν τῇ τοῦ Λυκαίου Διὸς πανηγύρει.

1—5 εἰς δὲ — εὐρύσεις ex ΓΑ addidi. — 6 Glossa Thomana præ-  
 fixo lemmate τῶν ἄνθεσι in z (qui σύνταξις in marg. habet) i' μ' ε' φ' et  
 edd. inter scholia legitur. — 11 Hoc scholium omm. z φ'. — 12 ἑλε-  
 σινείων Γ, λευσιν. ε'. — 13 κατὰ ξηρον Γ. — λεπτόγυιαν ε', λεπτόγαιον  
 edd. — 17 Hoc scholium deest in z. — Lemma ο τ' ἐν Ἀργεῖ est in  
 i'. — 17. 18 Ἡρας τὰ Ἡραία τὰ καὶ Ἑκατόμβαια λεγόμενα dedit  
 Boeckh «duce Mosc. B», immo Moschopulea Thomanis immiscens. —  
 18 η] καὶ Beck, Heyne. — τῇ θεῇ [φ' ?] Heyne, Boeckh. — 19 χαλκῇ]  
 χαλκός ΓΑ, χαλκή ε'. — 19. 20 μυρίνης codd. mixti et edd. ante  
 Beck. — 20 Verba inde ab τὸ δὲ omm. edd. — τὸ δὲ τὰ ἐν codd.  
 mixti. — τὰ om. Γ. — χαλκὰ ε'. — 21 τοῦ om. ε'.



gl. 152. \* νικῶντα τὸν Διαγόραν. — 153. \* ἔγνω αὐτὸν νικῶντα ὁ ἐν ταύτῃ χαλκός. — † τὰ δὲ ἔργα ἀπὸ κοινοῦ.

154. Th. Τελοῦνται ἐν Βοιωτίᾳ ἀγῶνες ἐν Θεσπιαῖσιν Ἐρώτια, ἐν δὲ Πλαταιαῖς τὰ Ἐλευθέρια πρὸς τὸν Δία διὰ τὸ ἐν ταύταις νικῆσαι τοὺς Μήδους, ἐν δὲ Λεβαδίᾳ τὰ Τροφώνια, ἐν δὲ Ὠρωπῷ τὰ Ἀμφιαρήια.

gl. 154. \* ἐν ταῖς Θήβαις τὰ Ἡράκλεια ἐτελεῖτο, ὧν ἄθλον ἦν χαλκὸς τρίπους. — 155. νενομισμένοι ἔγνωσαν αὐτόν. — ἔγνω αὐτόν.

10 156. Germ. Ἐν τῇ Πελλήνῃ τε καὶ ἐν τῇ Αἰγίνῃ ἐγνώσθη νικῶν ἐξάκις.

Th. Ἐν Πελλήνῃ τῆς Ἀχαΐας ἀγῶνές εἰσι Θεοξένια καὶ Ἑρμαῖα, ὧν τὸ ἄθλον χλαῖνα· ἐν δὲ Αἰγίνῃ τὰ Αἰάκεια, ὧν τὸ ἄθλον ἐστί κρατῆρ.

15 157. Th. Οἱ ἐν τοῖς Μεγάροις ἀγῶσι νικῶντες λιθίνης

3 Hoc scholium omm. edd. ante Bæckh., qui ex Mosc. B edidit. — τελ. δὲ ἐν codd. mixti et ed., in quibus glossa Thomana ad v. 154 præcedit. — ἀγῶνες — Ἐρώτια om. z. — Θεσπιέσιν A, Θεσπιαῖς ι', Θεσπιαῖς cett. — 4 τὰ ἐρώτια odd. mixti (τὰ ἐρώτια μ') et ed. — δὲ ex ΓA accessit. — πλαταιαῖς φ'. — 4. 5 ἐν τ.] ἐνταῦθα Bæckh (et Mosc. B ?). — 5 μῆδας Γ. — λεβαδέαν z, λεβαδεία ι', λιβαδία ξ'. — τροφώνια ξ'. — 6 ὀρῶπω Γ, ὀρωπῷ A, ὀρῶπω z μ' φ'. — ἀμφιαρήια Γξ', ἀμφιαρήια A. — 7 Glossa Thomana in codd. mixtis et ed. Bæckh. scholio ad v. 154 præfixum est, in cett. edd. deest. — ταῖς om. ξ'. — τὰ omm. ξ' et ed. Bæckh. — 8 χαλκὸς ΓA z, χαλκοῦς cett. — 10 In initio scholii delevis ἢ οὕτως. — τὲ U. — Post Αἰγ. in U τὲ supra lineam additur. — 12 Scholium ad v. 156. 157 Bæckh primus ex Mosc. B edidit. — παλήνῃ Γ. — 13 ἔρμα Γ. — αἰάκεια z ι' μ' ξ' φ'. — 15 In ed. Bæckh. [et Mosc. B ?] hoc scholium antecedenti continuatur. — Ante Μεγ. in A supra lineam, in ι' μ' in textu ἐν additur. — ἀγῶσι om. ξ'.

ἡξιοῦντο στήλης διὰ ψηφίσματος, ἐν αἷς τὸ αὐτῶν ὄνομα ἐνεκόλαπτον καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ψήφισμα.

gl. 158. ἢ τὸν αὐτοῦ.

159. Pal. Ψῆφος ὁ λίθος διὰ τὸ δέχεσθαι τὰ ψηφίσματα, ἤγουν ὀνόματα τῶν νικῶντων. 5

gl. 159. ἢ διὰ ψηφίσματος τοῖς νικῶσι γινομένη στήλη.

141—159. M. Τόθι, ἤγουν ὅπου, ἐν τῇ Ῥόδῳ δηλονότι, ἴσταται τῷ Τληπολέμῳ τῷ ποτε ἀρχηγέτῃ τῶν Τிருνηθίων, ἀντὶ τοῦ ἐγένετο, λύτρον, ἀντὶ τοῦ παῦλα, ἐλευθερία ἡδεῖα τῆς συμφορᾶς τῆς οἰκτρᾶς, ἤγουν τῆς πλάνης ἣς ἐπλανήθη· ἐβασίλευσε 10 γὰρ ἐκεῖ· ὅπου ἴσταται αὐτῷ, ἤγουν γίνεται ὥσπερ θεῷ, καὶ πομπή (145), ἥτοι ἐορτή, τιμὴ κνίσσης μετέχουσα, ἣν πρόβατα σφαγιαζόμενα καὶ καιόμενα ποιεῖ· τουτέστιν ὅπου γίνεται αὐτῷ ὥσπερ θεῷ καὶ τιμὴ διὰ θυσιῶν, ὅπου γίνεται αὐτῷ ἀπὸ κοινοῦ, καὶ κρίσεις ἐπ' ἀγῶσιν. ἐτελεῖτο γὰρ αὐτῷ ἀγὼν τὰ 15 Τληπολείμεια, ὁ δὲ νικήσας αὐτὰ λεύκην ἐλάμβανε στέφανον. τῶν ἀνθεσιν, ὠντινων, ἤγουν τῶν Τληπολεμείων, τοῖς στεφάνοις

1 ψηφίσματο (sic) ἐν ἡ ι'. — αὐτὸ Mose. B. — 1. 2 ὄνομα ἦν. ἐκόλαπτον ed. Bæckh. [et Mose. B?] — ἐνεκόλαπτο Γ. — 6 Ad v. 159 hæc habet b: λοιπόν, ὃ Ζεῦ δηλονότι, εἰ τι λυπηρὸν συμβέβηκε τῇ φυλῇ τοῦ Διαγόρου, ταχέως τρέψον ἐπὶ τὸ χρεῖτον. — 7 σύνταξις μ' φ' in marg. — 8 τῷ ante ποτε om. ι'. — τῷ π. ξ', τῷ τότε q. — τῶν Τிருνηθίων q. — 9 παῦρα ξ'. — ἐλευτερία a. — ἡδεῖα ἢ διὰ q. — 10 οἰκτρᾶς a. — 12 ἤγουν ἐορτή z ι'. — ἦν ἤγουν q et edd. ante Bæckhium, qui ἦν τὰ post ἤγουν addidit et hæc annotavit: «Iam supersedeas coniecturis Heynii, qui ποιεῖ in πρὸι mutat et Fæhsii Syllog. p. 403, cui placet ποίμνια pro verbo ποιεῖ. — 13 τουτέστιν omm. z ξ' φ'. — γίνεται a q φ', fit ι', γίγνεται cett. — 13. 14 τουτέστιν — θυσιῶν om. μ'. — 14 ὥσπερ — γίνεται omm. ξ' φ'. — αὐτοῖ q. — 15 κρίσεις q. — ἀγῶν ἐορτή q. — 17 τληπολέμια z ξ'. — 17 τῶν ἀνθεσιν (τ. ἀνθεσι ι', Beck, Heyne) om. Bæckh. — σύνταξις margo μ'. — 17 — 276, 8 τῶν ἄνθ. — νενικηκώς, quæ in codd. mixtis et edd. separatim scholium efficiunt, om. z. — 17 τῶν post ἤγουν om. q. — τληπολεμίων ξ'. 18\*



ὁ Διαγόρας ἐστεφανώσατο δῖς, καὶ ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἰσθμῷ ἐστεφανώσατο τετράκις εὐτυχῶν, ἤγουν ἐπιτυγχάνων, νικῶν, καὶ ἐν τῇ Νεμέᾳ (150) ἄλλην ἐπ' ἄλλη στεφανηφορίαν δηλονότι, τουτέστι διττὰς στεφανηφορίας ἐστεφανώσατο· καὶ ἐν ταῖς Ἀθήναις 5 ταῖς χρανααῖς, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ τῇ πετρώδει καὶ καταξήρω, ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ Παναθηναῖα, τὰ Ἡράκλεια, τὰ Ἐλευσίνια, τὰ Πανελλήνια, ἐστεφανώσατο, ἓνα τινὰ τούτων τῶν ἀγώνων δηλονότι ἢ καὶ πάντας νενικηκώς. καὶ ὁ χαλκός (152), τουτέστιν ἡ ἀσπίς ἢ χαλκῇ ἡ ἰδιομένη ἐν Ἀργεῖ· ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ Ἥραια 10 τὰ καὶ Ἐκατόμβαια λεγόμενα· ἔγνω αὐτόν, ἀντὶ τοῦ ἐδεξιώσατο αὐτόν νενικηκῶτα. καὶ τὰ ἔργα τὰ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἔγνω αὐτόν· ἐτελεῖτο γὰρ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἀγὼν τὰ Λύκαια τῷ Λυκαίῳ Διὶ ἀνακείμενος· οἱ δὲ νικῶντες σκεύεσι χαλκοῖς ἐτίμωντο. καὶ τὰ ἔργα τὰ ἐν Θήβαις ἔγνω αὐτόν· τὰ Ἡράκλεια τὰ καὶ Ἰολαῖα 15 ἐτελεῖτο ἐν ταῖς Θήβαις, ἐδίδοδοτο δὲ τῷ νικήσαντι τρίπους χαλκοῦς· καὶ οἱ ἀγῶνες οἱ Βοιωτικοί (155), ἤγουν οἱ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, οἱ

5 καὶ ante καταξ. om. ξ'. — 6 Ἐλευσίνια ξ'. — 8 καὶ om. ι'. — Ante καὶ ὁ in codd. mixtis et edd. δ τ' ἐν Ἀργεῖ χαλκός lemma legitur. — 9 ἡ ante χαλκῇ (χαλκῇ q z) om. ι'. — 9. 10 Inter Ἀργεῖ et ἔγνω in edd. hæc leguntur: ἐν τῷ Ἀργεῖ πανήγυρίς ἐστὶ τῆς Ἥρας τὰ καὶ Ἐκατόμβαια λεγόμενα· θύονται γὰρ ἑκατὸν βόες τῇ θεῷ (θεᾷ Boeckh). τὸ δὲ ἔπαθλον τῶν ἀγώνων χαλκῇ ἀσπίς καὶ στέφανος ἐκ μυρίνης (μυρίνης edd. inde a Beckio); vide scholium Thomanum ad v. 152. — 10 τὰ om. z, καὶ om. μ'. — καὶ ante ἔγνω insertum est in q. — 11 Ante καὶ lemma τὰ τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ est in edd. — τὰ ante ἐν om. ι'. — 13 νικῶντες codd. mixti et Boeckh e Beckii conii., τιμῶντες cett. codd. et edd. — σκ. κακοῖς z. — ἐτίμων edd. ante Boeckhium, qui ex libris correxit; ἐτίμωντο conii. etiam Beck. — Ante καὶ lemma καὶ Θήβαις est in edd. — 14 τὰ καὶ ἡρ. q. — τὰ καὶ codd. excepto ι', qui καὶ τὰ habet; edd. καὶ (om. τὰ) exhibent. — Ἰολαῖα ι'. — 15 ἐδίδετο ξ'. — 17 Ante καὶ lemma ἀγῶνές τ' ἔννομοι Βοιωτικοί est in edd. exceptis Beckiana et Heyniana. — οἱ B. ἤγουν omm. edd. ante Boeckhium. — βιώτοι μ' ξ'. — τῇ omm. ι' ξ' φ'. — οἱ τῇ ἐν β. q.

ἐννομοι, τουτέστιν οἱ συνήθως κατὰ νόμους τελούμενοι ἔγνωσαν αὐτόν· ἐτελοῦντο δὲ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ διάφοροι ἀγῶνες, ἐν μὲν Θεσπιαῖς τὰ Ἑρώτια, ἐν δὲ Πλαταιαῖς τὰ Ἐλευθέρια, ἐν δὲ Λεβαδείᾳ τὰ Τροφώνεια, ἐν δὲ Ὠρωπῷ τὰ Ἀμφιαράϊα. καὶ ἡ Αἰγίνα, ἔνθα ἐτελεῖτο ἀγὰν τὰ Αἰάκεια, ἔγνω αὐτόν, 5 καὶ ἡ Πελλήνη, ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ Θεοξένεια καὶ τὰ Ἑρμαῖα· τὸ δὲ ἄθλον ἦν γλαῖνα· ἔγνω αὐτόν νικῶντα ἐξάκις. καὶ ἐν τοῖς Μεγάροις (157) οὐχ ἕτερον ὄνομα ἐπιγεγραμμένον φέρει ἡ ψῆφος ἡ λιθίνη, τουτέστιν ἡ στήλη, ἀλλ' ἡ τοῦ Διαγόρου. ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος δὲ τοῦτο φησι· ψῆφον δὲ λέγει τὴν στήλην 10 διὰ τὸ περιέχειν τὰ τῶν κριτῶν ψηφίσματα.

gl. 160. ὄρος Σικελίας, ἐν ᾧ χαλκαὶ βόες εἰσὶ μυχώμεναι, ὅταν τι γενήσεται ἄτοπον.

161. Germ. Τίμα μὲν κατὰ τὸν τεθμὸν τοῦ ὕμνου τὸν Ὀλυμπιονίκην ἄνδρα, τὸν εὐρόντα τὴν ἀρετὴν κατὰ τὸ πῦξ. 15

162. Th. Ἡ ἀποδέχου τὸν κατὰ νόμους τοῖς ἀγωνισταῖς

1 οἷ] ἡ α. — κατὰ τοὺς v. codd. et edd. αἰ' exceptis. — 5 Θεσπιαῖς ι'. — ἐρώτια α. — πλαταιαῖς ξ'. — 4 λεβαδία ξ', λεβαδία z μ'. — τροφώνια z ι' et edd.; τροφάνια ξ'. — ὠρόπω μ' ξ' φ'. — 5 Ante καὶ ἡ lemma Πελλάνα τ' Αἰγινά τε (Αἰγίνα τε Bæckh) legitur in edd. Beckiana et Heyniana exceptis. — αἰάκεια Heyne, Bæckh. — 6 πελήνη ξ'. — 7 ἐξάκις. κατὰ τὰ Μέγαρα ἕθος ἐστὶ τῶν νικηφόρων τὰ ὀνόματα λίθοις ἐγκολάπτεσθαι. φησὶν οὖν ὅτι (καὶ add Bæckh) ἐν τοῖς Μεγάροις (hic punctum est in edd. ante Oxx., qui addunt lemma Ἐν Μεγάροις τ' οὐχ ἕτερον.) οὐχ ἕτερον ὄνομα etc. est in edd. — 8 Post ἐπιγεγρ. edd. addunt ἡ ἐγκεκολλημένον. — 9 τοῦ] αὐτοῦ ξ', qui cum z μ' φ' om. Διαγόρου. — 9. 10 Διαγόρου. εἶχε δὲ ἡ στήλη καὶ ἄλλων τινῶν ἀγωνιστῶν ὀνόματα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πλ. edd. inde a Beckio e codd. Bodl. — 10 δὲ post πλεον. omm. Heyne, Bæckh. — 11 τῶν omm. z μ' ξ' φ'. — 12 μυχώμεναι μ', recte. — 16 Scholium Thomanum Mommsen (Schol. Germ. p. 37) ex Aug. B edidit.



διδόμενον ὕμνον, ἣ νικῶντας δείκνυε, ἵνα καὶ ὕμνοι σπουδάζωνται.

gl. 162. \* νόμον. — 163. τίμα. — \*\* τὸν Διαγόραν. — διὰ πυγμῆς. — νίκην καὶ θαῦμα· λέγω δὴ τὸν Διαγόραν. — 164. τῷ 5 Διαγόρᾳ. — ἥγουν αἰδέσιμον εἶναι διὰ τὰς νίκας. — 165. παρὰ πολιτῶν. — παρά. — 166. \* τῆς ἀδικίας. — 167. δικαιοσύνην. — κάλλιστα πορεύεται. — 168. \* † μαθάν. — ἄτινα. — αὐτῷ. — 169. αἱ ὀρθῶς τὰ πράγματα κρίνουσαι. — \* τὸ φρένες ἢ αὐτοῦ νόει ἢ πρὸς τὸ πατέρων, ἔν' ἣ τὸ ἐξ ἀγαθῶν πρὸς 10 τὸ πράγματα. — 170. ὑπετίθεσαν ἥγουν τοὺς αὐτοῦ πατέρας μιμούμενος τοιοῦτός ἐστιν. — \* ἥγουν μὴ ἀφάνιζε τὴν γένεσιν τοῦ Διαγόρου, τὴν ἔχουσαν κοινωνίαν ἀπὸ Καλλιάνακτος ἥτοι καταγομένην.

171. Th. Ἥγουν σὺν ταῖς εὐτυχίαις τοῦ Διαγόρου καὶ τῶν 15 αὐτοῦ προγόνων καὶ ἡ πόλις ἡ Ῥόδος ἔχει θαλίας καὶ πανηγύρεις καὶ εὐφροσύνας ἐτέρας.

gl. 172. Ἐραστείδης πρόγονος αὐτοῦ. — \* εὐτυχία.

173. Pal. Αὐραῖ] πνοαί· ἥγουν ἐν βραχεῖ χρόνῳ ἄλλοτε 20 ἄλλως διατίθεται τὰ πράγματα. τοῦτο δὲ λέγει αἶς πρὸ ὀλίγου λυπηροῦ τινος αὐτῷ συμβάντος.

---

8 σύναπτε τὴν (τὸ Bodl. β) ἐξ μετὰ τοῦ ἔχραον Bodl. β et gloss. b. — Glossæ Thomanae ad v. 169 et 170 in codd. mixtis (z excepto) et in ed. Boeckh. inter scholia leguntur. — 10 τὸ om. i'. — 11 Lemma μὴ κρύπτε (κρ. om. μ') ante ἥγουν est in codd. mixtis et ed. — 12 ἥγουν i'. — 14 Hoc scholium Boeckh ex Mosc. B edidit, Guil. Canterus ut ex Thomæ Magistri scholiis ediderat in Novis Lectionibus III 17, in i' μ' ξ' φ' (om. z) in calce scholiorum ad hunc hymnum legitur. — ἥγουν] σὺν χαρίτεσσιν εὐτυχίαις ἥγ. codd. mixti et edd., Ἐ (sic) εὐτυχίαις ἥγ. A. — ἥτοι edd. — 17 Ἐραστείδης ΓΑ, Ἐρατίδης codd. mixti e Triclinii sententia. — 18. 19 Lemma et ὡς voculam ego addidi.

gl. 173. εὐφροσύνας ἐτέρας. — ἡ Ῥόδος. — 174. ἤγουν  
ἐν μᾶ καίρου ῥοπῇ ὁ μὲν λυπεῖται, ὁ δὲ εὐφραίνεται. — 175.  
τοῦτο λέγει διὰ τина συμβῶσαν λύπην Διαγόρα. — \* ὀρμῶσι. —  
\* \* πνοαί.

159—175. M. Ἀλλά, ὦ Ζεῦ πάτερ ὁ βασιλεύων τῶν  
νώτων ἀντὶ τοῦ τῆς κορυφῆς τοῦ Ἀταβυρίου ὄρους· τοῦτο δὲ  
λέγει διὰ τὸ ἰδρῦσθαι αὐτὸν ἐπὶ τῇ κορυφῇ τοῦ Ἀταβυρίου·  
τίμα μὲν τὸν νόμον τοῦ ὕμνου, ἤγουν τὴν συνήθειαν, τίμα καὶ  
τὸν ἄνδρα τὸν Ὀλυμπιονίχην, τὸν εὐρόντα ἀρετὴν, ἀντὶ τοῦ εὐφη-  
μίαν ἔνεκα ἀρετῆς, πύξ, τουτέστι διὰ τῆς πυκτικῆς, δίδου τε  
(164) αὐτῷ αἰδοίαν χάριν, ἀντὶ τοῦ τιμὴν αἰδεσίμου χάριτος,  
καὶ παρὰ τῶν ἀστῶν, ἤγουν τῶν πολιτῶν, καὶ παρὰ τῶν  
ξένων, τουτέστι τῶν ἀπ' ἀλλοτρίου τόπου, ἐπεὶ ὁδὸν εὐθυπο-  
ρεῖ, ἤγουν κατ' εὐθείαν πορεύεται οὐκ ἐκτρεπόμενος, ἐχθράν,  
τουτέστι ξένην, ἀλλοτρίαν ὕβρεως, ἤτοι ἀδικίας, σάφα δαεῖς· 15  
πρὸς τὸν Δία καὶ τοῦτο· σαφῶς μαθὼν, ἅτινα αἱ τῶν ἀγαθῶν

5 Lemma ἀλλ' ὦ ζεῦ est in *z* μ' φ', ἀλλ' ὦ ζεῦ πάτερ in *ξ* et ed. Boeckh.,  
ἀλλ' ὦ ζεῦ πάτερ νότισιν in edd. ante Beck., omm. *aq* ι' Beck, Heyne. —  
Lemmati σύνταξις, quod in marg. ι' μ' legitur, præfixum est in *ξ* et ed.  
Boeckh. — ἀλλ' *a* ι', omm. *z* μ' *ξ* φ'. — 6 ἀταβυρίον *ξ*'. — 6. 7 τοῦτο  
— Ἀταβυρίον omm. edd. — 7 ἰδρῦσθαι *a* *z* *ξ*', ἰδρῦσθαι *q*. — ἀταβυ-  
ρίον *ξ*'. — 8 συνήθεια ι'. — 9 ὀλυμπιονίχαν *ξ*'. — τὴν ἀρετὴν ι'. — ἀ.  
τ. τὴν εὐφ. ι'. — εὐφημίον *q*. — ἀντὶ τοῦ omm. edd. ante Boeckhium. —  
9. 10 εὐφημίαν — τουτέστι Beck ex codd. Bodl. addidit. — 10 διὰ τῆς  
ἐν πυγμῇ νίκης edd., in quibus hæc adduntur e schol. vett. excerpta: νά-  
τοισι δὲ εἶπεν Ἀταβυρίον, ὅτι ἐπάνω αὐτοῦ ἰδρυταὶ ὁ Ζεὺς· εἰσὶ δὲ χαλκαῖ  
βόες ἐν αὐτῷ, αἵτινες ὅταν μέλλῃ ἄτοπόν τι γενέσθαι μυκῶνται. ἔστι δὲ  
καὶ ἐν Σικελίᾳ ὄρος Ἀταβύριον, ὧς φησι Τίμαιος. — Ante δίδον (δίδον  
*z*) lemma δίδον τέ οἱ est in edd. — *τε* δὲ ι' *q*, *τε* *ξ* φ'. — 11 ἀντὶ (om.  
τοῦ) μὴν *ξ*'. — αἰδέσιμον ι' *ξ* φ'. — 12 καὶ ποτ' ἀστῶν inter χάριτος  
et καὶ est in edd. — 13 ἐπ' *q* post corr. et edd. — 15 ἤγουν ι' *ξ*'. —  
σύνταξις ante σάφα ed. Boeckh. et *ξ* in textu, μ' in marg. — 16  
ἅτινα bis scriptum est in *q*.



- αὐτοῦ πατέρων ὀρθαί, ἤγουν ἀληθεῖς, δίκαιαι φρένες, ἐξέχραον,  
 ἀντὶ τοῦ ἔχραον, ἤγουν ἔχρων, τουτέστιν ἐχρησμέδουν, παρήνουν  
 αὐτῷ, ἀφ' ὧν πατέρων τοιοῦτος παῖς, αὐτὸς δηλονότι ἐβλάστησε,  
 μὴ κρύπτε (170), ἀντὶ τοῦ μὴ ἔα κρυβῆναι ἐν ἀδοξίᾳ, τὸ σπέρμα,  
 5 ἤγουν τὸ γένος τὸ κοινόν, τουτέστι τὸ φανερόν καὶ ἐνδοξον  
 πᾶσι καὶ ἀφέλιμον, τὸ ἀπὸ τοῦ Καλλιόνακτος τοῦ προγόνου τοῦ  
 Διαγόρου. καὶ σὺν ταῖς χάρισιν, ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν χαρίτων, του-  
 τέστι τῶν ἀνδραγαθημάτων τῶν Ἐρατιδῶν, ἤγουν τῆς ἐν Ῥόδῳ  
 φυλῆς τῆς ἀπὸ τοῦ Ἐρατίδου τοῦ προγόνου τοῦ Διαγόρου, ἔχει  
 10 ἡ πόλις θαλίᾳς, ἤγουν εὐωχίας, εὐφροσύνας. ἐν δὲ μοίρᾳ χρόνου  
 μιᾷ, τουτέστιν ἐν ὥρᾳ μιᾷ, ἐν καιρῷ ἐνὶ χρόνῳ, αὖραι, ἀντὶ τοῦ  
 μεταβολαί, διαιθύσσουσιν, ἤγουν ὀρμαῖσιν, ἄλλοτε ἄλλαι, καὶ εἴ-  
 τι συμβέβηκε δηλονότι καὶ τούτοις λυπηρόν, ταχέως ἐπὶ τὸ  
 κρεῖττον τραπῆσεται.

1 in *ι'* φρένες post ὀρθαί legitur. — δίκαια *ξ*. — 2 *ἀ. τ.*  
 ἔχραον om. *a*. — 3 *τ. πατὴρ αὐτῶν δηλ. q* et edd. ante Bæekhium,  
 qui ex Mosc. *B τ. παῖς δηλονότι αὐτὸς ἐβλ.* edidit; idem habent  
 cett. codd., nisi quod αὐτὸς δηλ. est in *a ι'*. — 4 *ἐνδοξία q* (?) edd.  
 ante Oxx. — 6. 7 τὸν διαγόραν *ξ*. — 7 καὶ σὺν χαρίτεσσι (-εσσιν  
 φ') καὶ σὺν ταῖς χάρισιν (*κ. σ. τ. χάρ. om. ι'*) ἀντὶ τοῦ καὶ διὰ codd.  
 mixti et edd. — τοῦ om. *ι'*. — 10 *ἡ* om. *q*. — 11 ἐν καιρῷ, ἐνὶ  
 χρόνῳ [*q*] edd. ante Bæekhium, qui ex Faehsii coniectura (Syll.  
 p. 404) ἐνὶ *κ.*, ἐνὶ *χρ.* edidit, ἐν καιρῷ (καιροῦ φ') ἐνὶ (ἐνὶ *a*) χρόνῳ  
*a ι'* μ' *ξ* φ'. — 12 διαθύσσουσιν *q μ' ξ* φ'. διαβύσσουσιν *z*, διαθύσσου-  
 σιν ed. Ro. — ὀρμήσουσιν [*q*] edd. — 12. 13 εἴτε συμβ. *ξ*'. — 14  
 κρεῖττω *a*. — κρεῖττον καὶ ἄριστον τραπ. Oxx., Beek, Heyne.

Ἐπίνικοι Ὀλυμπιονίκαις.

Ἀλκιμέδοντι Αἰγινήτῃ παιδί παλαιστῇ. Ὡδὴ η'.

[Δημητρίου Τρικλινίου]

περὶ τῶν κώλων τῶν στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν τοῦ  
ἡ εἶδους. ἔστι δὲ στροφῶν δ'. Παλαιόν.

Τοῦ ἡ εἶδους αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστροφαὶ κώλων ἐκάστη θ'.  
Τὸ α' τροχαϊκὸν δῆμετρον καταληκτικόν, τοῦ γ' ποδὸς δακτύλου,  
ἢ χοριαμβικόν. οἱ δὲ λέγοντες τοῦτο τὸ μέτρον ἐπίτριτον οὐ κα-  
λῶς λέγουσιν· οὐ γάρ εἰσι δ' τροχαῖοι, ἐν ἧ ἐπίτριτον. Τὸ β'  
Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος δῆμετρον καταληκτικόν. Τὸ γ' ἱαμβέλερος 10  
πλεοναζούσης συλλαβῆς· ἐξ ἱαμβικοῦ γὰρ καὶ δακτυλικοῦ πεν-  
θημιμερῶν σύγκειται, ἔχει δὲ καὶ περισσὴν συλλαβήν. Τὸ δ'  
ἐπιχοριαμβικὸν ἐνδεκασύλλαβον, ὃ καλεῖται Σαπφικόν, διὰ τὸ  
ἔχειν τὸν α' πόδα τροχαϊκὸν ἐπτάσημον ἥτοι ἐπίτριτον. οὐ γάρ  
ἐστι Πινδαρικόν, ὡς λέγουσι. Τὸ ε' προσοδιακὸν δῆμετρον ὑπερ- 15  
κατάληκτον ἐξ Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου καὶ συλλα-  
βῆς. τοῦτο δὲ καὶ ἀναπαιστικόν ἐστὶν ἐφθημιμερὲς σπονδαίου  
ἀρχομένου, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. Τὸ ς' προσοδιακὸν ἐτέρως τρίμετρον

Scholium metricum extat in Mose. B (ex quo Bæckh primus edidit) z i' μ' ξ'. In q τοῦ η' εἶδους ἡ στροφή καὶ ἀντιστροφή κώλων θ', ἡ δὲ ἐποδὴ κώλων α' legitur. — 5 Verba ἔστι δὲ στρ. δ' ex i' addidi. — παλαιόν, quod i' in marg., ξ' ante περιῖ habet, om. z. — 6 ἐκάστη om. i'. — 9 ἐν εἴη μ'. — 11 γὰρ om. i'. — 11. 12 πεν-θημιμεροῦς Bæckh (ex Mose. B?). — 12 περιττήν ξ'. — 12. 13 τὸ δ' ἔστι χοριαμβ. ξ'. — 15 λέγουσιν ed. Bæckh (ex Mose. B?) — 16 καὶ ante συλλ. om. i'. — 17 καὶ om. i'. — 18 ἀρχομένου μ'. — ἕτερον [Mose. B ξ'] Bæckh.



καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου καὶ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος. Τὸ ζ' δακτυλικὸν πενθήμερες. Τὸ η' Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ θ' τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἥτοι ἐφθήμερες, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον ἢ ληκύθιον. Ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος.

Περὶ τῶν κώλων τῶν ἐπὶ δῶν.

Αἱ ἐπὶ δῶι κώλων ιά'. Τὸ α' προσοδιακὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ Ἰωνικοῦ καὶ χοριάμβου καὶ διτροχαίου ἢ ἐπιτρίτου. Τὸ β' δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ γ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. Τὸ δ' ἐγκωμιολογικὸν μιᾶς λειπούσης συλλαβῆς. τὸ γὰρ ἐγκωμιολογικὸν ἐκ δακτυλικοῦ καὶ ἱαμβικοῦ πενθήμερων σύγκειται. Τὸ ε' ὅμοιον τῷ β', δακτυλικὸν ἢ προσοδιακὸν ἐκ χοριάμβου καὶ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος. Τὸ ς' ὅμοιον τούτῳ. Τὸ ζ' ὅμοιον τούτοις. Τὸ η' δακτυλικὸν πενθήμερες, εἰ δὲ βούλει προσοδιακὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου καὶ Ἰωνικοῦ καταληκτικοῦ. Τὸ θ' προσοδιακὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον· ὁ α' δὲ πρὸς τοῦ α' κώλου ἀντὶ Ἰωνικοῦ παίωνα β' ἔχει. Τὸ ι' Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ παίωνος γ' κατὰ τὸ σύνηδες τῶν Ἰωνικῶν. Τὸ ια' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Ἐπὶ τῷ τέλει τὰ συνήθη σημεῖα.

Th. Γέγραπται ὁ ἐπινίκιος Ἀλκιμέδοντι παιδὶ παλαιστῇ, Τιμοσθένεια ἀδελφῶ αὐτοῦ παλαιστῇ Νέμεα, καὶ Μελησίῃ ἀλεείπτη Ἀλκιμέδοντος. συμπαρέλαβε δὲ καὶ τοὺς τρεῖς, τὸν μὲν Ἀλκι-

3 ἡγουν ι'. — 4. 5 ἐπὶ — παρ. om. ξ'. — τῆς τε στρ. ι' μ'. — 7 αἱ ἐπὶ δῶι κ. ια' ι'', ἐκάστη ἐπὶ δῶς κ. ια' cett. — 14 ὅμοιον τούτοις add. miniator in μ'. — 14. 15 τὸ η' — βούλει add. min. in μ'. — 17 ἀντιωνικοῦ ξ'. — 22 Inscriptio σχόλια τῶν ἀντῶν scholiis praemissa est in ζι' μ' φ'. — Scholium Thomannum, quod Bæckh primus edidit ex Mosc. B, extat etiam in Α ζι' μ' ξ' φ'. — 23 αὐτοῦ om. Α. — Νεμέα φ'. — καὶ om. Α.

μέδοντα ὡς Ὀλυμπιονίκην ἐν πάλῃ, τὸν δὲ Τιμοσθένην ὡς ἀδελφὸν αὐτοῦ Νεμέοις νικήσαντα πάλῃ, Μελησίαν δὲ ὡς ἀλείπτην Ἀλχιμέδοντος ἥ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ἦσαν δὲ οὗτοι ἐξ Αἰγίνης νήσου.

gl. 1. πρώτη. — τὰν καλοὺς προξενούντων στεφάνους. —

2. τῶν ἄλλων τριῶν ἀγώνων.

5

3. Th. Δέσποιναν εἶπεν ἀληθείας τὴν Ὀλυμπίαν, ὅτι ἐκεῖ μαντεῖον ἦν Ἰαμιδῶν, ἐν ᾧ μαντευόμενοι τάλῃθ' ἐγίνωσκον, ὡς καὶ αὐτὸς ἤδη λέξει.

gl. 3. οἶονεῖ ταμεῖον. — ὅπου. — \* οἱ Ἰαμίδαι. — 4. τοῖς ἐν πυρὶ θύμασι. — \* † σκοποῦντες. — ἀπόπειραν λαμβάνου- 10 σιν. — 5. λαμπρὸν κέραυνον ἔχοντος ἢ ταχὺν κατὰ ἀντίφρασιν.

6. Germ. *Ei' tin' ἔχει λόγον] ὄντι τοῦ φροντίδα, εἴτε συμφέροντα εἴτε ἀσύμφορον, περὶ τῶν ματομένων καὶ ζητούντων ἐν θυμῷ μεγάλην ἀρετὴν· καὶ γὰρ κινουμένου τοῦ θυμικοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ, ὅθεν καὶ εὐχάριδος, παρακινεῖται τις πρὸς γεν- 15 ναιότητα, ὅθεν καὶ τὸν Ἀχιλλέα διὰ τὸ πάνυ εἶναι θυμικὸν εἶναι καὶ ἀνδρεϊότατον· ἥτις ἀρετὴ ὑπάρχει ἀναπνοῇ καὶ ἀνάπνοαίς τῶνδε τῶν μόχθων καὶ τῶν κόπων· καὶ γὰρ ὅποτε συμφέρον ἀποφθέγγεται αὐτῷ εἶναι, τόδε τι πάντως χάριεν· ὅποτε δὲ οὐ*

3 τοῦ] τὸ ξ'. — 6 Hoc scholium omm. z et edd. ante Bœckhium, qui ex Mosc. B edidit. — Lemma Δέσποινα ἀλαθείας est in ξ' et apud Bœkh. — 7 τὰ ἀληθῆ Bœckh, vera i'. — 9 οἱ Ἰαμίδαι in Γ solo extat. — 12 Altera paraphrasis scholii veteris ad ἵνα μάντιες ἄνδρες in U sic incipit: ἄλλως ᾧ δέσποινα καὶ διοικήτρια καὶ ἐξαγωγέτρια τῆς ἀληθείας, ἀποπειρῶντα καὶ ἀπόπειραν ποιοῦσι καὶ πείραν ἦτοι γινώσκιν λαμβάνουσιν οἱ μάντιες κτλ. — Ante εἴ τιν' delevi τὸ δέ. — 12. 13 εἴτε συμφ. εἴτε U, tacite corr. Mommsen, qui ceterum hæc annotavit: «Videtur Schol. φροντίδος ἄξια, εἴτε συμφέροντα εἴτε ἀσύφορα aut scribere aut intelligere voluisse»; ἀσύμφορον, quod ad λόγον spectat, ego scripsi pro ἀσύφορα. — 13 περὶ ego addidi. — 14 ἀρετὴν scripsi pro ἀρετάν. — 15 ἐν ego addidi. — 15. 16 γενναιότητα scripsi pro γενναϊότατα. — 16 εἶναι post θυμ. om. Mommsen. — 17 ἢ ante ἥτις delevit Mommsen, qui præterea ἢ post ἥτις inseruit. — 19 τὸ δέ τι U. — χάριεν Mommsen.



συμφέρον ἀλλὰ μᾶλλον καὶ παραβλύπτον, καὶ οὕτω χάριεν· ἐκω-  
λύθησάν γὰρ τῆς βλάβης.

gl. 6. \* ὁ Ζεὺς. — \* † φροντίδα. — 7. προθυμουμένων. —  
ἤτοι μέγα κλέος ἐκ τῆς νίκης. — 8. τὸ θυμῷ ἢ πρὸς τὸ λαβεῖν  
5 συναπτέον ἢ πρὸς τὸ μαιομένων. — 9. οὐς ὑφίστανται ἐν τοῖς  
ἀγῶσιν. — ἀναπνοῇ καὶ παραμυθίαν.

10. Tr. Οὐ χροῖ ἄνεται γράφειν οὐδ' εὐσεβείας, ἀλλὰ  
πληρέονται καὶ εὐσεβέων καὶ λιταῖ. οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς  
τε τὴν σύνταξιν καὶ τὸ μέτρον ὀρθῶς. οὐ μόνον δὲ ταῦτα,  
10 ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἑτέρα ἐκαινοτομήθη τῷ σοφωτάτῳ Μοσχο-  
πούλῳ καὶ μοί, ὅς ἐξετάζων εὐρήσεις, ἀνοικείως ἔχοντα πρὸς τὸ  
μέτρον.

gl. 10. \* ἀναδίδοται ἢ μαντεία ἢ ἡ ἀρετή. — ἀντάμειψιν.

11. Th. Εἰ μὲν συνάψεις τὸ ἀνδρῶν πρὸς τὸ λιταῖς,  
15 οὕτως ἔρεις· ἐν δὲ ταῖς λιταῖς τῶν ἀνδρῶν ἤτοι τῶν Ἰαμίδων  
ἀνύεται καὶ δίδοται ἡ μαντεία πρὸς χάριν εὐσεβείας, ἥρουν εἰς  
ἀνταμοιβὴν τῆς τῶν ἀγωνιζομένων πίστεως πρὸς τὸ θεῖον. εἰ  
δὲ τὸ ἀνδρῶν πρὸς τὸ εὐσεβείας συνάψεις, οὕτως· ἐν δὲ

1 παραβλάπτειν U, tacite corr. Mommsen. — χάριεν Mommsen.  
— 3 ὁ Ζεὺς Γ solus habet. — 7 Scholium Triclinianum Boeckh primus  
edidit ex Mosc. B. — δημοτρίον τοῦ τρικλίν<sup>η</sup> margo ξ', τοῦ τρι<sup>κλ</sup> margo  
— ὑδὲ ed. — εὐσεβείας i'. — 14 Hoc scholium ex ΓΑ edidi;  
Mommsen (Scholia Germ. p. 38) ex Aug. B hæc edidit: ἄνεται]  
ἀναδίδοται δὲ ἡ μαντεία. — χάριν] ἀντάμειψιν τῆς τῶν ἀγωνιζομέ-  
νων πίστεως πρὸς τὸ θεῖον καὶ εὐσεβείας. — τὸ ἀνδρῶν ἢ πρὸς τὸ  
λιταῖς, ἢ πρὸς τὸ εὐσεβείας. — ἀνεται οὖν πρὸς χάριν εὐσεβείας  
τῶν ἀγωνιζομένων λιταῖς ἀνδρῶν τῶν ἀμίδων (sic). ἢ ἀνεται πρὸς  
χάριν εὐσεβείας ἀνδρῶν τῶν ἀγωνιζομένων, λιταῖς τῶν Ἰαμίδων. —  
λιταῖς] ὥς οἱ Ἰαμίδοι ὑπὲρ τῶν ἀθλούντων ποιοῦσιν. εἰ γὰρ δίκαιοί  
εἰσιν, ἐξάπτεται τὸ ἐν τοῖς μηροῖς πῦρ καὶ νίκην αὐτοῖς παριστᾷ· εἰ  
δὲ ἀσεβεῖς, οὐκ ἐξάπτεται. — 16 ἀνέται ΓΑ. — δέδοται Γ. — 18 νοή-  
σεις, οὔτω Α.

ταῖς λιταῖς, αἷς Ἰαμίδαί ὑπὲρ τῶν ἀθλούντων ποιούσιν, ἀνεται καὶ ἀναδίδοται παρὰ τοῦ πυρὸς ἢ μαντεία πρὸς χάριν καὶ ἀνταμοιβὴν τῆς τῶν ἀθλούντων ἀνδρῶν εὐσεβείας. τουτέστιν εἰ μὲν εὐσεβεῖς καὶ δίκαιοί εἰσιν οἱ ἀγωνιζόμενοι, ἐξάπτεται τὸ ἐν τοῖς μηροῖς πῦρ καὶ νίκην αὐτοῖς παριστᾷ· εἰ δὲ ἀσεβεῖς καὶ ἄδικοι, οὐκ ἐξάπτεται.

1—11. *M. Māτερ ὦ χρυσοστεφάνων*] ὦ Ὀλυμπία μῆτερ, τουτέστιν αἰτία τῶν βραβείων τῶν χρυσοστεφάνων, ἀντὶ τοῦ καλλιστεφάνων, ἥγουν τῶν κάλλιστον ἐχόντων κόσμον, τουτέστιν ὦ Ὀλυμπία, ἐν ᾗ δίδονται οἱ κάλλιστοι στέφανοι τῶν 10 βραβείων, θέσποιν' ἀληθείας, ἥγουν ἀληθείας προῖσταμένη· εἴτα θέλων δηλῶσαι, ὅπως προῖσταται τῆς ἀληθείας, ἐπάγει· ὅπου ἄνδρες μάντιες, οἱ Ἰαμίδαί δηλονότι, ἐν ἐντόμοις θύμασι σκοποῦντες παραπειρῶνται, ἀντὶ τοῦ ἀποπειρῶνται, ἥγουν εἰς γνῶσιν ζητοῦσιν ἐλθεῖν τοῦ Διὸς τοῦ ἀρχικεραύνου, τουτέστι 15 τοῦ αἰτίου τῶν ταχέων κεραυνῶν· λέγω εἴ τινα (6) φροντίδα ἔχει αὐτὸς δηλονότι· ἢ Ζεὺς περὶ τῶν ἀνθρώπων τῶν ζητούντων κατὰ ψυχὴν μεγάλην ἀρετὴν λαβεῖν, ἀντὶ τοῦ τιμὴν μεγάλης νίκης· τῶν δὲ μόχθων, ἥγουν τῶν καμάτων ἀνάπνευσιν, ἀνεσιν. πληροῦνται δὲ αἱ λιταί, ἥγουν αἱ δεήσεις τῶν εὐσεβῶν ἀνδρῶν 20 τῶν Ἰαμιδῶν δηλονότι, πρὸς χάριν τουτέστι χαριέντως, θαυμασίως.

2 καὶ ἀναδίδοται om. Γ. — πυρὸς om. Γ in spatio. — 4 δίκαιοι εἰσὶν ΓΔ. — 7 σύνταξις lemmati præfixum est in z et ed. Bæckh., idem in margine μ' legitur. — ἃ χρυσ. om. ι'. — 9 ἥγ. τὸν z. ι'. — καλλίστων α. — 12 δηλῶσαι om. ι'. — 13 οἱ ἀμίδαί q. — ἐν om. q. — ἐντόμοισι α, in quo glossa ἐν ἐντόμοισι (sic) θύμασι ad vocem ἐμπύροις legitur, ἐντίμοις μ' ξ' φ'. — 15 τοῦ ante ἀργ. omm. [α] edd. — τουτέστι om. z. — 16 ταχέων] ἀρχαίων z. — 17. 18 κατὰ τὴν ψ. z μ' ξ' φ' et glossa Mosch. in codd. mixtis. — 18 In α verba ἀντὶ τοῦ τιμὴν μεγάλης νίκης in marg. ad v. 8 carminis adscripta sunt. — 19 ἀνάπνευσιν ι'. — ἀνεσιν om. α.



gl. 11. \* τῶν ἀγωνιζομένων ἦτοι τῶν Ἰαμιδῶν. —  
 \* παρακλήσεν, ὡς ἐποιοῦντο ἐν τῇ θυσίᾳ πρὸς τὸν Δία. — 12.  
 ἤγουν ὡ ἐν Ὀλυμπίᾳ Ζεῦ. — 13. τὸν νῦν ὕμνον. — τὴν δίκην  
 στεφάνου διδομένην αὐτοῖς εὐφημίαν. — 14. ἤγουν εὐμενῶς.  
 5 — ἔστιν ἐκεῖνον. — 15. \* \* ἄν. — στέφανος ἐκ τῆς αὐτόθι  
 νίκης. — ἐπέλθῃ.

16. Pal. Τοῦτο λέγει, ὅτι ὁ μὲν Ἀλκιμέδων Ὀλύμπια ἐνίκη-  
 σεν, ὁ δὲ Τιμοσθένης Νέμεα.

gl. 16. ἤγουν ὁ μὲν ἐν πάλλῃ, ὁ δὲ ἐν πυγμαῖ, ὁ δὲ ἐν  
 10 δρόμοις νικά. — 17. \* ἤγουν πολυσχιδής ἐστιν ἡ εὐτυχία καὶ ὁ  
 μὲν τὴν ὁ δὲ τὴν μετὰ τῆς τῶν θεῶν βοήθειας κτᾶται. — \* \* γάρ.  
 — 18. \* \* εὐτυχίας.

12—18. M. Ἀλλ' ὡ Πίσας εὐδενδρον] πρὸς τὴν  
 Ὀλυμπίαν ἀποτείνων ἤρξατο, εἴτα πολλὰ διὰ μέσου θεῖς καὶ  
 15 μὴ ἐπαγαγὼν τὴν ἀπόδοσιν ἐπαναλαμβάνει τὸν πρὸς αὐτὴν λό-  
 γον, καὶ οὕτως ἐπάγει προσεχῇ καὶ ῥαδίαν τὴν ἀπόδοσιν  
 καὶ φησιν· ἀλλ' ὡ ἄλλος εὐδενδρον τῆς Πίσας τῆς ἐπὶ τῷ  
 Ἀλφειῷ, ἤγουν ἀλλ' ὡ Ὀλυμπία, δέξαι τοῦτον τὸν χῶμον, του-  
 τέστι τὸν μετὰ χορείας ὕμνον, καὶ ταύτην τὴν στεφανηφορίαν,  
 20 ἤγουν τὴν ἐν στεφάνοις ἀνακήρυξιν· μεγάλη δόξα (14) αἰεῖ

10. 11 Glossa Thomana ἤγουν — κτᾶται praeſixo lemmate πολλὰ  
 δ' ὁδοὶ in i' μ' ξ' φ' post paraphrasin Moschopuleam versuum 12—18  
 inter scholia legitur. — 10 πολυσχιδής codd. — 13 σύνταξις ξ' in marg.,  
 μ' et Bæckh in textu. — εὐδενδρον om. i' et Bæckh, totum lemma  
 omm. Beck, Heyne. — 14 διὰ μέσων q. — 15 μὴ ἐμὴ ἐπαγ. ξ'. —  
 ἐπαγωγών q. — πρὸς αὐτὸν q, πρὸς αὐτοῖ μ' ξ' φ'. — 17 τῆς ante ἐπὶ  
 omm. codd. — 18 ἤγουν om. q. — 20 In a verba ἤγουν τοῖς (sic) ἐν  
 στεφάνοις ἀνακήρυξις (sic?) etiam in textu vocis στεφανηφορίαν supra-  
 scripta leguntur. — 20 μέγα κλέος αἰεὶ ante μεγάλη insertum est in  
 edd. — αἰεὶ αἰ' μ' et edd. ante Beckium, αἰεὶ cett. — In textu a  
 vocis κλέος glossa ἐστὶ δηλονότι τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ suprascripta est.

ἐστι, ὁ γλονότι ἐκείνῳ τῷ ἀνθρώπῳ, ᾧ τινι ἂν ἔσπηται, ἤγουν ἀκολουθήσῃ τὸ σὸν γέρας, ἥτοι ἡ σὴ τιμὴ ἢ λαμπρά. ἄλλα δὲ (16) τῶν ἀγαθῶν, τουτέστιν ἄλλα δὲ ἀγαθὰ ἐπ' ἄλλους ἔβησαν ἀντὶ τοῦ ἔρχονται. πολλαὶ δὲ ὁδοὶ εἰσιν, ὧν ἐκάστη εἰς διάφορον εὐπραγίαν ἄγει βοηθούτων τῶν θεῶν, ἤγουν πολλαὶ δὲ καὶ 5 διάφοροι εὐπραγίαι εἰσίν, ὧν ἄλλον ἄλλης ἐστὶ τυχεῖν βοηθούτων τῶν θεῶν.

19. Th. Ἐπειδὴ ὁ Ἀλκιμέδων καὶ ὁ Τιμοσθένης νεώτεροι ὄντες ἐνίκησαν, διὰ τοῦτο φησιν, ὅτι ἡ προσοῖσα ὑμῖν μοῖρα προσφκείωσεν ὑμᾶς τῷ αἰτίῳ τῆς γεννήσεως Διί, τουτέστιν ἐξ 10 ἀπαλῶν ὀνύχων εὐτυχεῖτε.

gl. 19. \* \* ὦ. — σὲ καὶ τὸν ἀδελφόν. — ὥσπερ ἀπὸ κλήρου φκείωσεν. — ἡ εὐτυχία.

20. Germ. Ζηνὶ γενεθλίῳ] ὅτι ἀνάκειται τῷ Ζηνὶ ἡ τῶν παίδων ἡβη. 15

gl. 20. τῷ τῆς γεννήσεως αἰτίῳ. — \* Ζεύς. — 21. φανερώτατον ἐν τῇ πάλῃ· — πρόφατον] \* \* διὰ τὸ μέτρον. — 22. \* \* τὸν σὸν ἀδελφόν. — \* \* ἥτοι ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ. — 23. ἐν πάλῃ. — 24. ἐστί. — \* τινὰ αὐτόν. — εὐπρεπέως, ὠραῖος. — ἐν τῇ πράξει. — 25. ἤγουν οἱ καταισχύνων τὸ κάλλος διὰ τῶν 20 πράξεων, ἀλλ' ἐν ἀμφοτέροις θαυμαστός. — 26. ἀνεχόρυσεν. — ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ. — 27. ἐν. — τὴν δολιχὴν ἤγουν πολὺ ναυτικὸν ἔχουσιν. — \* † πατρίδα ὑμῶν.

1. 2 ἐκ. τ. ἀνθρ., ἀν, ἡγ. ἀκολ., et ἥτοι — λαμπρὰ om. ἰ'. — 2 ἀκολουθήσει α ξ'. — 2. 3 ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν, τουτέστιν κτλ. edd. — 3 ἐπ' ἄλλον q, ἐπ' ἄλλον edd. — 4 Post ἔρχονται in edd. hæc leguntur: πολλαὶ δ' ὁδοὶ σὺν θεοῖς] πολλαὶ ὁδοὶ γίνονται εἰς τὸ εἶ πρᾶσσειν τῶν θεῶν βουλομένων ἢ πολλαὶ δὲ ὁδοὶ εἰσιν κτλ. — 8 Scholium Thomanum omm. edd. — ἐπεὶ δὲ ξ'. — 9 διὰ τοῦτο μ' ξ', διατοῦτο cett. — φησὶν eodd. — ἡμῖν μ' ξ'. — μοῖρα z. — 10 ἡμᾶς ξ'. — 11 ἀπαλῶν φ', ἀπαλῶν ξ'. — 14 Lemma ego addidi. — 20 Ad v. 25 hæc adscripsit glossator in b: † σύναψον τὴν κατὰ μετὰ τοῦ ἐλέγχων.



19—27. *M.* Ὡ Τιμόσθενες, ὅμας δὲ ἐκλήρωσεν, ἤγουν  
 ἔταξεν ἡ τύχη ἐν τῷ Ζηνὶ τῷ γενεθλίῳ, τουτέστιν ἐν τῇ νεότητι,  
 ἐφ' ἣ τιμᾶται γενεθλίος Ζεύς, ὡς ἔφορος δηλονότι τῆς γεννή-  
 σεως. ὃν μὲν, ἤγουν ἔστι μὲν ὃν, τουτέστι σὲ ἐν τῇ Νεμέᾳ πρό-  
 5 φαντον (21), τουτέστιν ἔξοχον, λαμπρόν· τὸν Ἀλκιμέδοντα δὲ  
 τὸν σὸν ἀδελφὸν ἐποίησεν ἡ τύχη Ὀλυμπιονίκην παρὰ τῷ λόφῳ  
 τοῦ Κρόνου. ἦν δὲ ὁ Ἀλκιμέδων καλός, ἤγουν εὐειδὴς εἰς τὸ  
 ὁρᾶν αὐτόν τινα (24), καὶ τῷ ἔργῳ, τουτέστι καὶ διὰ τῆς πρά-  
 ξεως οὐ κατελέγχων, ἤγουν οὐ καταισχύνων τὸ εἶδος ἦτοι τὴν  
 10 μορφήν, ἐξένεπεν (26), ἤγουν ἀνεκήρυξεν, ἀντὶ τοῦ ἀνακηρυχθῆ-  
 ναι ἐποίησε νικῶν ἐν πάλλῃ τὴν πατρίδα αὐτοῦ τὴν Αἰγίναν τὴν  
 δολιχόρετμον, ἤγουν τὴν μακροῖς ἑρετμοῖς, ἦτοι μακραῖς κώπαις  
 χρωμένην, τουτέστι τὴν ναυτικὴν.

28. *Germ.* Οὕτως ἀπορρήγνεν. διὰ τί εἶπε ξενίου καὶ  
 15 οὐκ εἶπε φιλίου; καὶ τῶν ἐτέρων τι παραδηλῶν σοφώτερον,  
 ὅτι καὶ ξένιοι ἦσαν οἱ Αἰγινῆται καθὸ δικαιοτάτοι· παρακολού-  
 θημα δὲ τοῦ δικαίου, οὐχὶ τοῦ ἀδίκου, τὸ ξενοδοχεῖν.

1 Lemma Τιμόσθενες, ὅμας (ὅμας edd. ante Beck.) δ' ἐκλήρω-  
 σεν (ἐκλήρωσε edd. ante Beck.) est in edd., nisi quod omm.  
 Beck, Heyne; — σύνταξις margo μ' ξ'. — ἦτοι edd. — 2 ἐν deleri  
 voluit Heyne. — διὰ μ' in textu, ζηνὶ in marg. — τουτέστι ζηνὶ  
 ἐν z. — 4 ὃν μὲν ἐν Νεμέᾳ τουτέστι· σὲ ἐν τῇ Νεμέᾳ κτλ. edd. —  
 ἤγουν ἔστι μὲν ὃν om. i'. — ἔστιν μ'. — ἔστιν ὃν μὲν z. — σε ξ'.  
 — 4. 5 πρόφ. (sic) i'', πρόφατον cett. codd. mixti — 7 ἤγουν] καὶ z. —  
 8 καὶ ante διὰ om. ξ'. — 8. 9 πρ. συγκατ. ξ'. — 9 ἦγ. (om. οὐ)  
 καταισχ. i''. — ἤγουν i''. — 10 μορφήν. Ἐξένεπεν κρατέων· ἤγουν  
 ἀνεκ. edd. — ἐξένεπε i'. — ἐπεκήρυξεν ξ'. — ἀντὶ τοῦ (αὐτοῦ ξ')  
 omm. edd. — 11 τὴν ante Αἰγ. om. i'. — 12 ἦγ. τὴν z μ' ξ' edd.,  
 ἦγ. τοῖς i' φ'. — μακροῖς (μακραις ξ', μακρῶν μ') ἑρετμοῖς ἦτοι  
 (ἤγουν i') omm. edd. — 13 τὴν om. i''. — 14 Ante οὕτως deleui ἦ.  
 — διατί U. — 15 τί U. — 16 αἰγινῆται U.

gl. 28. \* εἰς τὴν Αἰγίαν — \*\* ἐν τῇ Αἰγίνῃ. — σωστική.  
— τοῦ ἐφόρου τῆς τῶν ξένων ὑποδοχῆς. — 29. σύνεδρος. —  
ἐνεργεῖται. — † ἐπιμελεῖται, ἀξιοῦται. — \* δικαιοσύνη. — 30.  
ἐπέκεινα τῶν ἄλλων. — \* ὕπερ πρᾶγμα. — 31. ἐστί. — καὶ  
νεύει ὡς ἡ Αἰγινήτων φιλοξενία.

5

32. Germ. Ὅτι γὰρ πολὺ καὶ πολλὰ ῥέπει] ὅτι γὰρ  
πολύ, τὸ φιλοξενεῖν, καὶ πολλὰ καὶ πολλαχῶς εἰς τοὺς φιλοξε-  
νουμένους ῥέπει, ὥστε μὴ διακρίνειν ἐν ὁρθῇ φρενὶ παρὰ και-  
ρόν, δυσπαλὲς καὶ δύσκολον ὑπάρχει.

Germ. Τὸ φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν τοῦτο ἐστίν· ὕπερ δὲ 10  
τοῖς ἄλλοις ἀδύνατον, τοῦτο τοῖς Αἰγινήταις εὐχερέστατον.

gl. 32. δικαίᾳ, — τοῦτο. — γνώσει. — ἀλλ' ἐγκαίρως. —  
33. δύσκολον.

30—33. Pal. Ὅπου γὰρ ὑπάρχει πλῆθος πολὺ λαοῦ παντο-  
δαποῦ νεῦον εἰς πολλὰ, εἰς ἀδικίας λέγω, πλεονεξίας, καὶ τὰ τοι- 15  
αῖτα, τὸ εὐρεθῆναι τινα ἐξ ἐκείνου τοῦ λαοῦ ὥστε διακρίνειν τὸ  
καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν δικαίᾳ φρενὶ μὴ παρὰ τὸ πρέπον, δύσκολον  
ὑπάρχει. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τοὺς παρόντας νικητὰς ὡς καλῶς  
καὶ δικαίως ζῶντας ἐν τῇ Αἰγίνῃ πολυανθρώπῳ οὐσῃ.

28—33. Th. Ἐπειδὴ ἡ Αἰγίνα νῆσός ἐστι καὶ τοὺς παρα- 20

4 Ad v. 31 hæc adscripsit glossator in b: ἡγουν ἐν τῇ Αἰγίνῃ  
σὺρῶει πλῆθος πολὺ ξένων (et nunc ab alia fort. manu scriptum)  
ὅπερ ῥέπει εἰς πολλὰ διανοήματα κατὰ τὰς γνώμας, ἀλλ' ὁμοῦ διοι-  
κεῖται καὶ κρίνεται ἐν ὁρθῇ γνώσει μηδαμῶς ἔξω τοῦ πρέποντος.  
Quæ ab Oxx. male descripta sunt. — 7 φιλοξενοῦν U, tacite corr.  
MommSEN. — 10 Delevi δὲ post τό. — 10. 11 ὅπερ δὲ τῶν ἄλλων  
U, corr. MommSEN. — 11 αἰγινίταις U. — 16 εἰρεθῆναι τινα U. —  
20 Scholium Thomanum omm. edd., e codice Aug. B edidit Momm-  
SEN (Schol. Germ. p. 39. 40). — Lemma ἔνθα σώτειρα διὸς ξενίου  
πάροςδρος ἀσχεῖται θέμις est in ξ'. — νῆσος ἐστὶ Α ζ ι' μ' ξ' φ'.



πλέοντας ὑποδέχεται καὶ φιλοξενεῖ, διὰ τοῦτο εἶπεν ἀσχεῖσθαι ἐν αὐτῇ τὴν πάρεδρον τοῦ ξενίου Διὸς Θέμιν, ἐπαινῶν τοὺς Αἰγινήτας ὡς οὐ μόνον φιλοξένους ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ μετὰ δικαιοσύνης τοῦτο ποιούντας· πρὸς ὃ ἐστὶν ἡ  
 5 κατασκευή· ὃ τι δὴ πρᾶγμα πολὺ ἐστὶ καὶ ῥέπει καὶ νεύει πολλὰ καὶ κατὰ πολὺ, ὅποια ἐστὶν ἡ τῶν Αἰγινήτων φιλοξενία πρὸς ἅπαντας, δυσπαλὲς καὶ δύσκολον ὑπάρχει διακρίνειν τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἐν ὀρθῇ καὶ δικαίᾳ φρονήσει μὴ παρὰ καιρόν, ἀλλ' ἐγκαίρως. τουτέστιν ἔχει μὲν τις φιλοξενίαν, ἀλλ' οὐ δύναται  
 10 διακρίνειν πρὸς τίνας δεῖ ταύτην ποιεῖν καὶ πρὸς τίνας οὐ, ἀλλ' ἀλόγως ἐργάζεται. Αἰγινῆται δὲ καὶ πολλὴν ταύτην ἔχουσι καὶ μετ' ἀληθοῦς διακρίσεως ταύτην μεταχειρίζονται.

Μ. Ὑνθα, ἤγουν ἐν τῇ Αἰγίνῃ, ἐπιμελείας ἀξιούται Θέμις, ἀντὶ τοῦ Δίχῃ, πάρεδρος τοῦ Διὸς τοῦ ἐφόρου τῶν ξένων, μά-  
 15 λιστα πάντων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. καὶ γὰρ ὅπερ (30) ἂν ἦ τι πολὺ καὶ πολλαχόσε, ἤγουν εἰς πολλὰς ὁδοὺς τείνει διαφερούσας ἀλλήλων, τοῦτο διοικεῖν ἀσφαλεῖ κρίσει λογισμοῦ καὶ δικαίᾳ οὐκ ἔξω τοῦ ἐγκαίρου, ἤγουν τοῦ ἀρμόζοντος, δυσχερές

1 δια τοῦτο ΓΑ z i' φ'. — ἀσχεῖσθαι z μ' ξ'. — 2 ἀντ' ξ' φ'. — τὴν θέμιν πάρ. i'. — διὸς διὸς θέμιν Aug., διὸς τὴν θέμιν Mommsen. — θέμιν om. i'. — 3 αἰγινῆτας μ' φ'. — ὡς] ἤγουν φ'. — 5 δὴ] γὰρ z i' μ' ξ' φ'. — πολὺ ἐστὶ Δ i' μ'. — 6 πολλὰ z μ' φ'. — κατὰ πολὺ Mommsen (ex Aug. B?), καταπολὺ ΓΑ, πολλαχόσε cett. — ὅποια ἐστὶν μ' ξ' φ'. — 7 δύσπαλες Mommseni ed. — διακρίνειν deest apud Mommsenum. — 9 τουτέστιν bis scriptum est in Γ. — τις Α. — 10 δεῖ om. z. — καὶ πρόστινας i'. — 12 μετὰ z. — ταῦτα Mommseni ed. — 13 Lemma ἔνθα σώτεια Διὸς est in edd. — 14 δίκη om. ξ'. — ἡ πάρεδρος edd. — 15 Post ἀνθρώπων in codd. mixtis scholium Thom. ad v. 28—23 insertum est. — Ante καὶ γὰρ lemma ὅτι γὰρ est in i', ὅτι γὰρ πολὺ in z μ' ξ' φ', ὅτι γὰρ πολὺ καὶ πολλὰ ῥέπει in edd. — Ante lemma σύνταξις est in z, idem legitur in marg. μ' ξ'. — ὅπως ξ'. — 16 τίνε ξ'. — 17 ἀσφαλεῖ a.

ἐστιν· ὥσπερ ἐν αὐτῇ τῇ Αἰγίνῃ δηλονότι πλῆθος συρρέει ξένων διαφέρον τὰς γνώμας, εἴτα ὀρθῶς διοικεῖται.

gl. 33. ἡ παρὰ τῶν θεῶν νενομοθετημένη φιλοξενία. —

\* \* τῶν θεῶν. — 34. τὴν ὑπὸ θαλάσσης περιοριζομένην νῆσον. — 35. πάντοθεν ἰοῦσιν. — ὑπέσθηκεν. — 36. ἔρεισμα καὶ 5 ἀσφάλειαν. — θείαν. — 37. ὁ ἐπιών.

38. Germ. Τὸ μὴ κάμοι τοῦτο δὲ ἄλλοπαῖδες. ἐπέσθηκε γὰρ τὸ ἔργον ἐκεῖνο τῷ χρόνῳ, ὡς λέγομεν ἐπὶ τε τοῦ ἁέρος καὶ τῆς θαλάσσης, ἡνίκα ἐν νημερμῇ ᾧσι, γελᾶν, τὸ ἐπισυμβᾶν τῶν θεωροῦσι πάθος ἐκείνοις ἐπεντιθέντες. ἀκόλουθον δὲ καὶ 10 τὸ ἀμειδῆς ὁ Ἄιδης.

gl. 38. τὸ τοὺς ξένους ὑποδέχεσθαι. — 39. Δωρικῶ· —

2 διαφέρων q ξ'. — Post διοικεῖται hæc in edd. ante Bœckhium leguntur ex schol. vet. excerpta, quorum initium tantum et finis in edd. Beck. et Heyn. scripta sunt: ἄλλως. ὅ, τι γὰρ πολὺ καὶ πολλὰ ῥέπει. γνωμικόν ἐστι τὸ λεγόμενον. συντείνει δὲ εἰς τὸ περὶ φιλοξενίας τῶν Αἰγινήτων. σημαίνει δὲ τοῦτο· ὅπου γὰρ ἂν ᾗ τι πολὺ καὶ πολλὰ· οὐδὲν ῥέπει δυνάμενον περὶ τοῦ τοιοῦτον προνοῆσαι καὶ κατὰ τρόπον οἰκονομῆσαι καὶ κατ' ὀρθόν, δυσχερὲς τοῖς πολλοῖς αἰεὶ γίνεται. οὐκ εἶναι φησὶν ἄξενους τοὺς Αἰγινήτας καθάπαξ, οὐδὲ μὴν ἀκρίτως ἰποδέχονται τοὺς παραγινόμενους οἷτοι πάντα, ὥς ὁ Τηλέμαχος φησὶν ἐπὶ τῆς Πηνελόπης· τοιαύτη γὰρ ἡ ἐμὴ μήτηρ πινυτή περ ἐοῦσα, ἐμπλήγθην ἐτέρως γε τιμᾷ. — Ad v. 33 hæc leguntur in marg. μ'ξ': παλαιὸν (παλ. om. ξ')· ἐπισημειοῦται τὴν λέξιν τῷ ᾗ, ὅτι θεμὸν νῦν τὸ δόγμα καὶ τὴν δόκησιν εἴρηκεν. — Ad v. 34 autem hæc habet glossator libri b: ἀμερξία] ἀντὶ [l. ἀπό] τῆς ἄλλας ἀλός, καὶ τοῦ ἔρκος, ὁ περίβολος καὶ τὸ τεῖχος. — 7 Delevi δὲ post τό. — 8 ἐκείνων τῶν χρόνων U et Mommsen, qui «aut αὐτῷ τῷ χρόνῳ addendum, aut ἐκεῖνῳ τῷ χρόνῳ scribendum est» annotavit. — Post λέγ. delevi γάρ. — 9 τῆς Mommsen addidit. — γελᾶν Mommsen edidit. — 10 ἐπεντιθάντες U. — 11 «Proverbium? an fragm. poetæ?» Mommsen. — 12 Ad τοῦτο hæc adscripsit glossator in b: ἡγουν τοῦτο τὸ εἶναι τὴν Αἰγίαν κίονα δαιμονίαν πᾶσι τοῖς ξένοις.



\* τῷ Ἀργεῖῳ. — οἰκουμένην, κατεχομένην· σύνναπτε δὲ πρὸς τὸ χῶραν· τὸ δὲ ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος διὰ μέσου.

40. Th. Αἰαχὸς ἐκ μὲν νομίμου γυναικὸς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα γεννᾷ, ἐκ δὲ Φαρμάθης Νηρηίδος οὐ κατὰ νόμον αὐτῷ  
5 συνελθούσης Φῶχον· ὃν ὡς νόθον ἀδελφὸν Πηλεὺς τε καὶ Τελαμὼν ἀποκτείναντες διὰ τὸ μὴ κοινωνὸν σχεῖν τοῦ πατρῷου κλήρου, ὁ μὲν εἰς Σαλαμῖνα, Πηλεὺς δὲ εἰς Θετταλίαν παραγίνεται. τελευτήσαντος δὲ Αἰαχοῦ καὶ ἐρήμου βασιλέως τῆς νήσου ἀπολειφθείσης Τριάκων τις Ἀργεῖος συλλέξας πλῆθος ἐξ Ἀργεῶν  
10 εἰς Αἶγιναν ἐλθὼν κατοικεῖ. εἰσὶ δὲ οἱ Ἀργεῖοι τὸ ἀνέκαθεν ἐκ γένους Δωριχοῦ.

33—40. M. Τεθμὺς δέ τις ἀνάντων, ἔχουν συνθήκη δέ τις, βουλὴ τῶν θεῶν, καὶ ταύτην τὴν χῶραν τὴν ἀλιερκέα, ἤτοι τὴν θαλάσση περιειλημμένην, παντοδαποῖς (35) ξένοις, ἔχουν ἀπὸ  
15 παντὸς τόπου ἀφικνουμένοις, ὑπέστησε κίονα δαιμονίαν, ἤτοι θεῖαν ἢ ὀλβίαν, τουτέστιν ὑποκειμένην ἐποίησεν εἰς ἀνάπαισιν καὶ ἀσφάλειαν παντοδαπῶν ξένων ὥσπερ εἰ τις κίονα ὑπόθοιτο

3 Scholium Thom. omm. edd. — Lemma ἱστορία ὅπως ἦλθον ἀργεῖοι εἰς αἶγιναν (αἶγινα ξ') est in μ' ξ' φ', ὅπως ἦλθεν (sic) εἰς αἶγιναν z, historia quomodo venerunt argivi in aeginam i'. — γάμου Γ. — 4 ψαλμάθης μ', ψαμάθης cett. codd. mixti. — αὐτῷ μ'. — 6 ἀπέκτειναν i'. — τὸ om. μ'. — κοινὸν ξ'. — τοῦ πρώτου Γ, τοῦ α<sup>ov</sup> Α. — 7 εἰς ἀλαμῖνα ξ'. — π. τε φ'. — παραγίνονται Γ. — 8. 9 καταλειφθείσης μ', ἀποληφθείσης Γ. — 9 τις Α' ξ' φ'. — τις — Ἀργεῶν om. z. — συλλεξάμενος codd. mixti. — 10 οἱ om. ξ'. — τοῦ νεκάθην (sic) ΓΑ. — 12 ἀθαν. om. i'. — 14 περιειλημμένην q, περιειλλημένην μ' φ'. — ἔχουντοι α, ἔτοι i'. — 17 εἰ τινα edd. — κίονα ὀλβίαν a et edd. — ὑπέθειτο α, ὑπ. οἶκω omm. q et edd., cf. Beckium p. 434: «Pro ultimis ὥσπερ etc. in Ms. Bodl. est: ὥσπερ εἴ τις κίονα ὑπόθει (sic) τῷ οἶκω, MSS. α. β. γ. ὑπόθειτο (debebat ὑπέθειτο) οἶκω.»

οἴκῳ. ὁ δὲ (37) ἐπερχόμενος χρόνος τοῦτο ἐνεργῶν εἶθε μὴ ἀτονήσῃς. διὰ μέσου τοῦτο· τὸ δὲ ἐξῆς· παντοδαποῖς ἐπέστησε ξένοις κίονα δαιμονίαν Δωριεῖ λαῷ ταμιευομένην ἐξ Αἰακοῦ, τουτέστιν ὑπὸ τῶν Ἀργείων· οἱ γὰρ Ἀργεῖοι τοῦ Δωρικοῦ γένους· διοικουμένην μετὰ τὸν Αἰακόν. ἐκ Διὸς καὶ Αἰγίνης ἡρώ- 5  
δος Αἰακός, ἀφ' ἧς παρωνομάσθη ἡ πόλις ἡ Αἴγινα.

41. Pal. Τούτους ἐπιβούλους εὐρῶν ἑαυτοῦ ὁ Ζεὺς ὀργισθεῖς παρέδωκε τῷ Λαομέδοντι κτίσαι τὸ Ἰλίον τοῦ Λαομέδοντος τούτους ἐξαιτησαμένου· οἱ δὲ ἐζλοντο συλλήπτορα τὸν Αἰακόν. ἐκ τούτου γοῦν τοῦ τείχους τοῦ κτισθέντος παρὰ τοῦ 10  
Αἰακοῦ ἐάλω ὕστερον ἡ Τροία.

Th. Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἥρα καὶ ἑτεροὶ τῶν θεῶν ἐπεβούλευσαν τῷ Διὶ τῆς ἀρχῆς καθελεῖν. καὶ ὃς αἰσθόμενος Ἥραν μὴν ἐν ἀέρι κρεμᾷ χρυσοῦν ἄκμωνα αἰωρήσας ἐκ τῶν αὐτῆς ποδῶν, Ποσειδῶνα δὲ καὶ Ἀπόλλωνα καταδικάζει ἐπι- 15  
τῆσαι Λαομέδοντι πρὸς τὸν τῆς Ἰλίου τειχισμόν. οἱ δὲ συμπα-  
ραλαμβάνουσιν Αἰακόν· δι' ἧντινα δὲ αἰτίαν, αὐτὸς λέγει ὅτι ἦν πεπρωμένον πορθηθῆναι αὐτὴν καὶ παραδεδόσθαι πυρί. τούτου δὲ οὕτως ὄντος οὐκ ἦν θεμιτὸν ἔργον θεῶν ἀνδρῶν καταβεβλῆ-  
σθαι χερσὶ. διὰ τοῦτο οὖν συμπαρέλαβον Αἰακόν, ἵνα ἐκ τοῦ 20  
δομηθέντος αὐτῷ τείχους ἀλώσιμος ἔσται ἡ πόλις· διὸ καὶ οἱ

1 Lemma ὁ δ' ἐπαντέλλον χρόνος ante ὁ δέ est in edd. — 2 τὸ δ' ἐξῆς q. — 3 κ. εὐδαιμονίαν q. — 6 ἡ ante Αἴγ. omm. codd. mixti. — 7 Scholium Palatinum ad v. 55 adscriptum est. — 12 Scholium Thomannum omm. edd. — Lemma ἱστορία (hæc vox in marg. z legitur) τίνος χάριν ποσειδῶν καὶ ἀπόλλων τὴν τροίαν ἔκτισαν (ἐκτ. τ. τρ. z) ι' μ' in marg., z ξ' φ' in textu habent. — ποσειδῶν ξ'. — 14 κρεμῖα Γ, κρημνᾶ μ', κρεμνᾶ ξ'. — ἄκμωνα Α. — 15 δὲ om. ι'. — 17 ὅτι om. ξ'. — ἦν ΓΑ ι', omm. cett. — 18 πορθῆναι ι' μ' ξ' φ'. — 19 ὄντος οὕτως z. — 20 διατοῦτο ΓΑ ι' ξ' φ'. — συμπαρέβαλον ι'. — 21 ἀλώσιμος z μ' φ', ἀλώσημος ξ'.



εἰσπηρόσαντες εἰς τὸ τεῖχος τρεῖς δράκοντες οἱ μὲν δύο καταπε-  
 σόντες ὁλώλασι δηλοῦντες ὥς τὸ ὑπὸ τῶν δύο θεῶν δομηθὲν τεῖ-  
 χος ἀνάλωτον ἔσται, ὁ δὲ εἰς ἐντὸς εἰσῆλθε τῆς πόλεως ἐν συριγ-  
 μῳ, ἐπεὶ καὶ οἱ πόλιν πορθοῦντες βοῇ χρῶνται.

- 5 gl. 41. τὸν Αἰαχόν. — \* † ὁ Ἀπόλλων. — ὁ μέγιστος βα-  
 σιλεὺς τῆς θαλάσσης. — 42. \* † τῇ Τροίᾳ. — τᾶν τειχῶν περι-  
 βολὴν· τὸ δὲ ἐπὶ πρὸς τὸ Ἰλίῳ σύναπτε. — 43. \* κατασκευά-  
 σαι· — \* \* κατασκευάσειν. — συμπράκτορα. — 44. τὴν Τροί-  
 αν. — \* † μεμοιρασμένον. — 45. ἐγειρομένων. — 46. ταῖς  
 10 τὰς πόλεις πορθοῦσαις.

47. Germ. λαῦρον ἀμπνεῦσαι καπνὸν ἀντὶ τοῦ ἐμπυρι-  
 σθῆναι.

gl. 47. σφοδρόν. — ἀναπνεῦσαι ἐκ τοῦ χάοντος αὐτὴν  
 πυρός. — 48. γλαυκοὺς ἔχοντες ὥπας. — ἡ πόλις.

- 15 47. 48. Germ. Ἡ ἀναπνοὴ διττὴ ἐστὶ· λέγεται γὰρ καὶ εἰσ-  
 πνοὴ καὶ ἐκπνοή. γλαυκὸν (48) δὲ ἐστὶ τὸ μέσον λευκοῦ καὶ  
 μέλανος· ἔχει γὰρ καὶ τὸ λευκόν. ἔλαβε δὲ εἶδος ἀντὶ γένους·  
 ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν ὄφεις· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ πλεονεκτούμενον.

- gl. 49. \* τὸν νεωστὶ κατασκευασθέντα· — \* \* εἰ βούλει  
 20 τὸν νεωστὶ κατασκευασθέντα πύργον, λέγε ὑποστίζων εἰς τὸ  
 ἐκτίσθη. — 50. \* κατέπεσον.

51. Th. Οἱ μὲν τὸ δατιζομένῳ κουφίζουσιν, ἵνα μὴ ἀσύν-  
 δετον ᾖ, λέγοντες αὐθι· δὲ καὶ αὐτόθι· ἔνθα κατέπεσον,

2 ἀπολώλασι (ἀπολασι ξ') codd. mixti. — 3 ἦλθε z. — 3. 4 σει-  
 ρισμῷ z φ', σειριγμῷ μ', συρισμῷ ξ'. — 4 πόλεις z. — φωνῇ z μ' ξ' φ'. —  
 11 λαῦρον pro λάβρον codd. nonnulli etiam in textu. — 17 ἔχον γὰρ  
 U et Mommseni ed.; «Scribe ἔχει γὰρ aut ἔχον ἄρα» Mommsen.. —  
 22 Hoc scholium omm. z et edd. — δατιζομένῳ ΓΑ, δατιζόμενοι ι'',  
 δατυζόμενοι cett.; in textu Γ δ' ἀτιζομένῳ, Α δατιφαμένῳ, μ' δ'  
 ἀτυζόμενοι exhibit. — 23 καὶ om. Γ.

ἀτιζομένω καὶ ἄτην καὶ βλάβην ἀπὸ τῆς πτώσεως ἔχοντες  
βάλον καὶ ἀφῆκαν τὰς ψυχάς. οἱ δὲ δατιζομένω ἀντὶ τοῦ  
εἰς πολλὰ ὑπὸ τῆς πτώσεως κατακοπέντες φασί, λέγοντες ἀσυν-  
δέτως.

gl. 51. \* αὐτόθι. — ἀφῆκαν. — \* \* τὸ πνοῶς κάλλιον διὰ 5  
τὸ μέτρον ἢ τὸ ψυχάς.

48—51. Germ. Ἡ σύνταξις ἐστὶν αὕτη. ἐπεὶ ἐκτίσθη  
νέον καὶ νεωστὶ τὸ τεῖχος, τριῶν θρακόντων γλαυκῶν καὶ λευ-  
κῶν ἐσαλλομένων εἰς τὸν νέον πύργον, οἱ δύο μὲν κάππετον καὶ  
κατέπεσον, αὐθι δὲ ἀτυζομένω καὶ ἀτυζόμενοι βάλλον καὶ κατέ- 10  
βαλον καὶ ἀπέρριψαν τὰς ψυχάς, ἤγρουν ἀπέθανον.

gl. 52. ὀρμήσας εἰσῆλθεν. — \* συρίζας. — † ἀντισυρίζας.  
— 53. ἐσαφῆνιζε πρὸς τὸν Αἰακόν. — ἐξ ἐναντίας ἢ κακόν. —  
φροντίζων. — 54. \* \* σημειῶν.

55. Th. Λαομέδων εἰπὼν τῷ Ἡρακλεῖ, ἦν τὸ κῆτος ἀνέλη, 15  
ὃ ἐπὶ τὴν χάραν αὐτοῦ ἐλυμαίνετο, δώσειν τοὺς αὐτοῦ ἵππους,  
ὡς οὐκ ἔδωκε, λαβὼν Ἡρακλῆς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα κατὰ τῆς  
Τροίας ἐστράτευσε καὶ εἰλεν αὐτήν. τὸ πρῶτοις οὖν λέγει διὰ

1 ἀτυζόμενοι codd. mixti. — καὶ ante βλ. om. ξ'. — ὑπὸ Γ. —  
2 τὰς πνοῶς codd. mixti. — δατυζόμενοι codd. mixti omnes. — 3 Post  
πτώσεως in ι' iterum ἔχοντες βάλλον καὶ ἀφῆκαν τὰς πνοῶς, οἱ δὲ δατυ-  
ζόμενοι ἀντὶ τοῦ εἰς π. ὑπὸ τ. πτ. legitur. — 7 ἡ σύνταξις δ' ἐστὶν αὕτη  
U et Mommseni ed. — 9 πύργον U. — 10 βάλλον U, βάλλον Mommsen  
tacite, recte, quamquam βάλλον est in textu nonnullorum codd. —  
11 ἀπέρρ. ἤγ. ἀπέθ. τὰς ψυχάς U, tacite corr. Mommsen. — 12  
ἀντισυρίζας ex ἀντὶ τοῦ συρίζας corruptum esse videtur, in a glossa  
συρίζας legitur, ad quam m. 2, ut vid., in marg. σὺν μύξας adseripsit.  
— 15 Hoc scholium omm. edd. — Lemma ἄτερ παίδων est in codd.  
mixtis, qui praeterea ἱστορία, ὅπως (πῶς z) ἥρακλῆς τὴν τροίαν  
ἐπόρθησεν (-ησαν z) habent in marg. — εἶπε Γ. — τῷ omm. codd.  
mixti. — 16 ὁ ἐπὶ τῶν z, ὁ ἐπὶ Γ. — 17 τῆς om. ι'. — 18 αὐτὴν  
Γ', αὐτὸν cett. — οὖν om. Γ. — λέγειν z.



Πηλέα καὶ Τελαμῶνα, τὸ δὲ τετράτοις διὰ Νεοπτόλεμον.  
τέταρτος γὰρ οὗτος ὡς πρὸς Αἰαχόν, εἴπερ οὗτος μὲν υἱὸς  
Ἀχιλλέως, Ἀχιλλεὺς δὲ Πηλέως, Αἰαχοῦ δὲ Πηλεύς.

gl. 55. ἡ πόλις. — \* † ἰδίαις. — \* \* ἐπὶ ταῖς σαῖς· δέον  
5 εἰπεῖν τεᾶς πρὸς τὸ χειρός, τεαῖς εἶπε πρὸς τὸ ἐργασίαις.  
— 56. ὦ Αἰαχέ. — πορθεῖται. — 57. οὕτως. — 58. τοῦ μέγαν  
κτύπον διὰ τῶν βροντῶν ποιούντος. — 59. χωρίς. — \* \* σοῦ.  
— 60. \* Πηλεῖ καὶ Τελαμῶνι. — \* \* τῷ Τελαμῶνι. — τῆς ἀλώ-  
σεως. — 61. \* † τῷ Νεοπτολέμῳ.

10 41—61. *M.* Τὸν παῖς ὁ Λατοῦς] ὄντινα, ἤγουν τὸν Αἰαχόν,  
ὁ υἱὸς τῆς Αἰθοῦς ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ποσειδῶν ὁ μεγάλῃ βασιλεύων  
βασιλείαν μέλλοντες ἐπιτεύξουσιν, ἀντὶ τοῦ τεύξουσιν, ἤγουν κατα-  
σκευάσειν στέφανον ἥτοι περιέβολον, περιτεῖχισμα τῷ Ἠλίῳ,  
ἐκάλεσαν συνεργὸν ἔνεκα τοῦ τείχους, ὅτι (44) ἦν μεμοιραμένον  
15 κινουμένων πολέμων ἐν μάχαις πορθητικαῖς τῶν πόλεων ἀνα-  
πνεῦσαι αὐτήν, ἤγουν τὴν πόλιν, λάβρον καπνόν, ἀντὶ τοῦ ἀνα-  
πνοῇ ἀναπέμφαι σφοδροῦ καπνοῦ, τουτέστι πυρποληθῆναι.  
γλαυκοὶ δὲ (48) δράκοντες τρεῖς, ἤγουν στιλπνοὶ τοὺς ὀφθαλ-

1 τετράτοις *Δι'*, τετάρτοις cett. — 2 ὡς] ὅς *z.* — 3 ἀχιλέως *ξ'*. —  
7 *Ad* σέθεν (v. 59) hæc adscripsit glossator in *b*: ἔσται ἀλώσιμος ἡ  
πόλις, ἀλλ' ἔμα τοῖς πρώτοις σου παῖσι, τουτέστι τῷ Τελαμῶνι ἄρξε-  
ται ἡ Ἰλίου ἀλίσκεσθαι καὶ τοῖς τετάρτοις, ἤγουν τῷ Νεοπτολέμῳ. —  
10 Lemma omm. Beck, Heyne, ὃν *π.* ὁ *Δ.* est lemma in ed. Bæckh.,  
τὸν παῖς in *i'*. — σύνταξις marg. *μ' ξ'*. — τὸν om. *i''*. — λατοῦς [*a*?]  
edd. inde a Beckiana. — 11. 12 ὁ *μεγ.* — βασιλείαν om. *i''*. — 12 ἀντὶ  
τοῦ τεύξουσιν om. *z.* — ἐντεύξουσιν edd. (nisi quod τεύξουσιν Oxx.). — 12. 13  
σκευάσιν *a.* — 13 στεφάνους *ξ'*. — ἥτοι καὶ [*q*] edd. — περιτεῖχισμα  
*μ'*. — τῷ Ἠλίῳ *q z* et edd. ante Oxx. — 14 ἐκάλεσε *ξ'*. — μεμοιραμέ-  
νον codd. mixti. — 15 *κιν.* τῶν πολ. codd. mixti. — 16 ἥτοι *z ξ' φ'*. —  
καπνὸς *z.* — 16. 17 ἀναπνοῇ ἀναπνεῦσαι τουτέστιν ἀναπέμφαι *σφ. z.*  
*z μ' ξ' φ'* et ἀντὶ τοῦ ἀναπνοῇ ἀναπνεῦσαι *σφ. z.* est glossa Mosch.  
in codd. mixtis. — 17 καπνοῦ σφοδροῦ edd. — τουτ. *πρπ.* omm.  
edd. — πυρποληθῆναι *i''*, πῦρ πολυθῆναι *ξ'*.

μοὺς καὶ τῇ ἐνοράσει ἐκφοβοῦντες, ἐπεὶ ἐκτίσθη νέον, ἥτοι πα-  
 ραχρήμα, τὸν πύργον, ἥγουν τὸ τεῖχος ἐσαλλόμενοι, ἀντὶ τοῦ  
 εἰσπληθῆσαι πειρώμενοι, οἱ δύο (50) μὲν κατέπεσον, αὐτόθι δὲ  
 ἀτυζόμενοι, ἥγουν ταραττόμενοι, ἐν ἄτῃ γενόμενοι, τὰς πνοὰς  
 ἀπέβαλον, ἥτοι ἀπέπνευσαν, ὁ εἰς δὲ εἰσῆλθε βοίγσας, ἀντὶ τοῦ 5  
 συρίζας. ἔννεπε δέ (53), ἀντὶ τοῦ εἶπεν εὐθύς ὁ Ἀπόλλων ὀρμαί-  
 νων, ἥγουν διαλογιζόμενος, σκοπῶν τέρας ἐναντίον, τουτέστιν  
 ἐχθρόν, οὐ δεξιόν· ἡ Πέργαμος, ἥγουν ἡ ἐξοχή τοῦ τεύχους, ὡ  
 ἥρως Αἰακέ (56), ἐπὶ ταῖς σαῖς ἐργασίαις, ἥτοι κατασκευαῖς  
 τῆς χειρός, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ταῖς ἐργασίαις τῆς σῆς χειρός, ἀλίσχε- 10  
 ται, ἀντὶ τοῦ ἀλώσιμος ἔσται. οὕτως ἐμοὶ λέγει, ἀντὶ τοῦ νοεῖν  
 δίδωσι, τὸ πεμφθὲν φάσμα, ἥγουν ἡ πεμφθεῖσα ὄψις τοῦ Διὸς  
 τοῦ υἱοῦ τοῦ Κρόνου τοῦ τῶν βαρυνήχων βροντῶν αἰτίου· οὐκ  
 ἄτερ (59), ἥγουν οὐκ ἔξω τῶν ἀπογόνων σου ἀλώσιμος ἔσται,  
 ἀλλ' ἅμα τοῖς πρώτοις σοῖς ἀπογόνοις, ἥγουν τῷ Τελαμῶνι, 15  
 ἄρξεται, τουτέστιν ἀρχὴν λήφεται τοῦ ἀλίσχεσθαι, καὶ τοῖς ἀπὸ

1 δόρασει codd. mixti et edd. ante Oxx. — ἥγουν ι'. — 2 πῦρ-  
 γον ι' ξ' φ'. — ἥτοι z, ἥτοι (supraser. ἥγουν) μ'. — 4 ταταττόμενοι  
 ι'. — 5 ἀπέπν. ὁ ἦλθε q. — 6 ἔννεπε δ' ἀντίον est lemma  
 in edd., ἔνεπε δ' in ξ'. — σύνταξις legitur in marg. μ' ξ'. — ἔνεπε  
 ξ'. — δέ om. ι', minio additum est in φ'. — 8 δ. ὑπέργαμος ξ'. —  
 9 ἥγουν ι'. — ἥτοι κατασκ. omm. q z μ' ξ' φ' et edd. ante Beck. —  
 10 τῆς χειρός — ταῖς ἐργασίαις omm. q μ'. — τῆς χ. omm. z ξ' φ'  
 et edd. ante Beck. — ἀντὶ — χειρός ] sic ι', nisi quod σαῖς pro  
 ταῖς in eo legitur, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ταῖς ἐργασίαις τῆς χ/ιρός, ἀντὶ  
 τοῦ ἐπὶ ταῖς ἐργασίαις a, ἥγουν διὰ τῆς σῆς χειρός edd., τῆς σῆς  
 χειρός q z μ' ξ' φ'. — 11 ἀντὶ τοῦ codd., ἥγουν edd. — ἀλῆσιμος z:  
 — Ante οὕτως lemma ὡς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα est in edd. —  
 12 πεμφέν a. — 13 βαρυνήχων a, βαρύνχων ξ'. — αἰτίω ex αἰτίων  
 a. — 14 παίδων σέθεν post οὐκ ἄτερ est in edd. — σοῦ φ'. —  
 ἀλώσιμον ι'. — 15 ἅμα μὲν τοῖς φ'.



σοῦ δηλονότι τετάρτοις, ἤτοι τῷ Νεοπτολέμῳ, ἀλώσεται δηλονότι.

gl. 61. \* † τῷ Νεοπτολέμῳ. — \* ὁ Ἀπόλλων. — \* εἰπάν.

62. Germ. Ξάνθον] Λυχία ὄνομα τοῦ τόπου καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ τοῦ ἐκεῖσε ῥέοντος τὴν χώραν σημαίνει.

Th. Ἐν Ξάνθῳ, ἐν Ἀμαζόσιν, ἐν Ἰστρῳ πρὸς τοὺς Ὑπερβορέους ἐτιμᾶτο Ἀπόλλων, ὥσπερ καὶ Ποσειδῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ τῆς Πελοποννήσου, ἔνθα τὰ Ἰσθμια εἰς αὐτὸν ἐγίνοντο, καὶ ἐν τῇ ἐξοχῇ τῆς Κορίνθου. σύναπτε δὲ τὸ πόντια Ἰσθμῷ καὶ τὸ  
10 Κορίνθου δειράδι.

gl. 62. \* ποταμὸν ἐν Τροίᾳ. — \* \* ποταμὸν Λυχίας. —

63. \* ἐρχόμενος. — 64. \* ὁ τὴν γῆν τριαίνῃ κινᾷ Ποσειδῶν. —

65. \* † ταχύ. — ἐκίνει. — 66. ἀποχομίζων. — 67. εἰς τὴν Αἰγί-  
ναν. — τοῖς αὐτοῦ, ἤτοι τῷ ἄρματι. — 68. \* ἐξοχῇ. — ἐπιτη-  
15 ρήσων. — 69. ἐνώχλιαν. — ἔνδοξον.

64—69. Germ. Ὁ Ὀρσοτρίανα δὲ τάνυε καὶ παράξυνε τὸ θοδὸν ἄρμα ἐπὶ τῇ Ἰσθμῷ τῇ ποντίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ δειράδι τῆς Κορίνθου, ἐποφόμενος καὶ μέλλων ἰδεῖν τὴν δαῖτα τὴν κλυτὴν, ἀποπέμπων τὸν Αἰαχὸν ἀνὰ ταῖς ἵπποις ταῖς χρυσέαις δεῦρο καὶ  
20 ἐνταῦθα εἰς τοῦτον τὸν τόπον, ἤγουν ἐν τῇ Αἰγίνῃ. οἱ τοιοῦτοι δευτέρα γενεά, τετάρτη δὲ ὁ Πύρρος ὁ καὶ Νεοπτόλεμος. τρίτον γὰρ ἐπορθήθη ἡ Τροία.

1 ἤτοι α q z μ ξ φ', ἤγουν ι' et edd. — 4 Lemma ego addidi. — Delevi ἢ ante Λυχίαν. — ἐκ (?) Mommsen edidit, sed ἐκ re vera est in codice. — 5 τὴν χ. σημ. ego addidi. — 6 Hoc scholium omm. z et edd., e cod. Augustano B edidit Mommsen in Scholiis Germani p. 42. — 6. 7 ἐν τοῖς ὑπερβορείοις ι' μ' ξ' φ'. — 7 ὁ ἀπ. ξ'. — ποσειδῶν ι'. — 8 πελοποννήσου ι', πελοποννήσου cett. — ἐγίνετο ι' μ' ξ' φ'. — 9 ποντίαν ἰσθμὸν e sententia Triclinii ι' μ' ξ' φ'. — 10 δειράδα ι' μ' ξ' φ', δειράδ' ἐποφόμενος Mommsen (ex Aug. B). — 16 Ante Ὁ delevi ἢ οὐτως. — 20 Post Αἰγίνῃ Mommsen (sic) inseruit. — οἱ τοιοῦτοι ad Peleum et Telamona spectat. — 21 τρίτον] τρίς? δῖς? — 22 γάρ] δὲ?

gl. 70. ἡδύ. — ὁμοιον· ὁ μὲν γὰρ τοῦτο, ὁ δὲ ἐκεῖνο ἀπο-  
δέχεται.

61—70. *M.* Ὡς ἄρα] ὁ ἄρα ἀντὶ τοῦ δῆ. οὕτω δὲ ὁ θεὸς ὁ  
Ἀπόλλων σαφῶς εἰπὼν εἰς τὸν Ξάνθον τὸν ποταμόν· ἀπὸ τούτου δὲ  
τὴν Λυκίαν θέλει δηλοῦν, ἡπειγε, τουτέστιν ἔσπευδεν ἐλαύνων τοὺς 5  
ἵππους δηλονότι, καὶ ἐκ τούτου εἰς τὰς Ἀμαζόνας τὰς καλαῖς  
ἵπποις χρωμένας, ἤγουν τὰς πολεμικάς, καὶ ἀπ' ἐκείνων εἰς τὸν  
Ἰστρον τὸν ποταμόν, τουτέστιν εἰς τὴν Σκυθίαν· ὁ ὀρσοτριανῆς  
δὲ (64), ἤγουν ὁ Ποσειδῶν ὁ τὴν τριάνταν φέρων, ἀποπέμπων  
τὸν Αἰακὸν δεῦρο, ἤγουν αὐθε, τουτέστιν εἰς τὴν Αἴγναν, ἐν 10  
χρυσοῖς ἵπποις, ἐπέτεινε τὸ ταχὺ ἄρμα, ἥτοι ἐπέσπευδεν ἐπὶ  
τὸν Ἰσθμόν τὸν περὶ τὴν Κόρινθον καὶ ἐπὶ τὴν θειράδα, ἤγουν  
τὴν ἐξοχὴν τῆς Κορίνθου, θεασόμενος τὴν θαῖτα, ἀντὶ τοῦ τὴν  
θυσίαν τὴν κλυτὴν, ἥτοι τὴν εὐκλεῆ, τὴν περιαδομένην, τὴν τε-  
λουμένην αὐτῇ, ἐκεῖ δηλονότι. τερπνὸν δὲ (70) ἐν τοῖς ἀνθρώ- 15  
ποις, τουτέστιν ἐν τοῖς ἀνθρωπίνους πράγμασιν οὐδὲν ἔσται  
ἀντὶ τοῦ ἔστιν, ἐν ἴσῃ μοίρᾳ ταττόμενον, πᾶσι δηλονότι, ἤγουν  
οὐδὲν ἔστιν ἡδὺ ἐν τοῖς ἀνθρωπίνους πράγμασιν, ἐφ' ᾧ πάντες  
ἐπίσης τερφθήσονται, διὸ οὐδὲ τοῖς θεοῖς δηλονότι οἱ αὐτοὶ τό-  
ποι ἀρέσκουσιν.

3 ἄρα *i'*. — ὥς ἄρα θεὸς σάφα εἶπας est lemma in [*q*] edd.,  
lemma om. *a*. — σύνταξις *z* ξ' in marg. — ὦ ἄρα *a*, ἄς ἄρα *i'*, τὸ  
ἄρα ξ'. — 4 τὸν ποταμόν om. *i'*. — 5 λυκίαν *z*, λυκαῖαν *μ'*, λυ-  
καίαν ξ'. — θέλη *a*. — ἔσπευδον *q*. — 6 Inde a voce ἀμαζόνας (sic)  
iterum incipit liber Vrat. — καλοῖς *i''*, καλὰς ξ'. — 7 ἤγουν *aq i'*,  
ἥτοι cett. — ἀπ' *aq i''*, ἀπὸ cett. — 8 εἰς τὴν om. *a*. — 11 χρυσαῖς  
*aq i''*, χρυσοῖς cett. — ἤγουν ἔσπευδε (sic) *i'*. — 12 τὸν ante περὶ  
om. ξ'. — καὶ ἢ *i''*. — 13 τὴν om. *i''*. — ξοχὴν *q*. — 14 ἤγουν  
*i'*. — εὐκλεῆ *aq*, εὐκλεᾶ cett. — 15. 16 δηλονότι. Τερπνὸν δ' ἐν  
ἀνθρώποις] τουτέστιν edd. — *τ*. δὲ ἐν *τ*. ἀνθρώποις om. *q*. —  
17 δηλ. om. *i''*.



- gl. 71. \* τῷ. — \* \* τοῦ διὰ τὸ μέτρον. — 72. δόξαν,  
 ἣν ἔσχεν ἐκ πάλης. — 73. ἤγουν μηδεὶς μέμψιν ἐπαγέτω μοι. —  
 74. ἐν τῇ. — \* + ὁμοίως. — 75. τὴν ἀπὸ τῆς πάλης νίκην. —  
 76. ἄλλην δ' ἐρέω μετὰ ταῦτα, ἤγουν ἐν ἀνδρικῇ ἡλικίᾳ.
- 5 70—77. Τῇ. Τὸ τερπνὸν ἐν ἀνθρώποις] προκατάστασις  
 ἐστὶν οὗ μέλλει εἰπεῖν περὶ τοῦ Μελησίου, ὅς ἦν ἀλείπτης Ἀλκι-  
 μέδοντος καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Τιμοσθένους. ἐνίκησε δὲ οὗτος  
 ὁ Μελησίας νέος ὢν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ. βούλεται οὖν Πίνδαρος  
 ταύτην τὴν νίκην εἰπεῖν νῦν, καὶ ἐπειδὴ τὸ παιδικῆς νίκης μεμνη-  
 10 σθαι μέμψιν ἂν αὐτῷ παρὰ τῶν ἀκουόντων ἤγαγεν, ὡς ἦδη  
 πρεσβύτου ὄντος τοῦ Μελησίου, φησὶν· εἰ δὲ ἐγὼ ἀνέδραμον  
 ἐν τῷ ὕμνῳ κῶδος καὶ δόξα τῷ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων, ἤγουν  
 εἰ ἐπαινέσαιμι αὐτόν, ὅτι ἀγένειος ὢν ἐν Ὀλυμπίᾳ πάλαι νενί-  
 κηκε, μὴ βαλέτω με ὁ φθόνος ἐντραχεῖ λίθῳ, ἤγουν μηδεὶς διὰ  
 15 φθόνον κακῶς ἀγορευέτω με. ἐρέω γὰρ καὶ λέξω ἐν τῇ Νεμέᾳ  
 ταύτην τὴν χάριν, ἤγουν ἣν ἐν τῇ πάλῃ νίκην ἔσχεν ὁμῶς καὶ  
 ὁμοίως, ἥτοι ἀγένειος ὢν. τὴν δέ, καὶ ἄλλην δὲ μάχην ἀνδροῶν  
 ἐκ παρχατίου, ἐρέω ἀπὸ κοινοῦ. καὶ γὰρ ἀγένειος ὢν Μελησίας  
 ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ ἐν Νεμέᾳ ἐκ πάλης ἐστεφανώθη καὶ ἀνὴρ γενό-

5 τὸ omm. Vrat. et edd. — Ante ἐν in ι' δέ, in cett. codd. mixtis  
 et edd. δ' est. — ἀνθρ. τοῦτο πρ. ξ'. — 6 οἱ] οὐ φ'. — ἦν om.  
 Γ. — 8 εἰς τὴν Ὀλυμπίαν Α. — β. δὲ ὁ π. ξ', β. οἷν ὁ π. Γ. — 9  
 νίκη] μνήμης ξ'. — 10 αὐτῶν π. ξ'. — 11 πρεσβήτου Α, πρεσβυτέ-  
 ρου φ', πρεσβυτέρου cett. codd. mixti et edd. — Post φησὶν in  
 edd. εἰ δὲ ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων ἤγουν insertum est. — 12 δό-  
 ξαν ι' [μ'] et edd. inde ab Oxx. cum glossa Thom.-Triclin. —  
 13 ἐν τῇ δλ. μ'. — πάλη z ι' μ' φ'. — νενίκηκε ΓΑ, ἐνίκησε cett. —  
 14 μοι z μ'. — ἐντραχεῖ scripsi, ἐν τραχεῖ codd. et edd. ante  
 Oxx., τραχεῖ cett. edd. — 15 λέγω ξ'. — καὶ post λέξω insertum  
 est in zι' μ' ξ' φ'. — 16 τὴν om. ι'. — 17. 18 τὴν δέ — ἀγένειος  
 ὢν om. ξ' haplographica neglegentia. — 17 τὴν δέ] omm. Beck,  
 Heyne, τὰν δ' ἔπειτα cett. edd. — καὶ om. Γ.

μενος παγκράτιον ἐν Νεμέᾳ ἐνίκησε. τὸ δὲ μάχην ἀνδροῶν (76) λέγει, ἐπειδὴ ἀνὴρ ὢν παγκράτιον πρὸς ἄνδρας ἡγωνίσαστο.

71—77. M. Εἰ δὲ ἐγὼ διὰ τοῦ ὕμνου εἰς τὸ κλέος ἀνατρέχω τοῦ Μελησιίου τὸ ἐξ ἀγενείων, ἔγρουν τὸ ἐκ παίδων αὐτῷ γεγεννημένον, μὴ βαλέτω με φθόνος λίθω σκληρῷ, ἀντὶ τοῦ 5 διασυρμῷ ὀνειδιστικῷ, βαρεῖ. καὶ ἐν τῇ Νεμέᾳ (74) γὰρ ὁμοίως ἐρέω, ἀντὶ τοῦ λέγω, ταύτην τὴν χάριν, τουτέστι τὴν τιμὴν, τὴν νίκην ὑπάρξαι δηλονότι αὐτῷ· τὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν μάχην, ἀντὶ τοῦ τὴν δὲ νίκην τοῦ ἀγῶνος, ὃν ἡγωνίσαστο ἐν ἀνδρὸς ἡλικίᾳ, ἔπειτα, ἔγρουν μετὰ ταῦτα, λέγω ὑπάρξαι· αὐτῷ ἐν παγκράτιῳ. 10

gl. 77. \* ἔγρουν ὁ προαθλήσας οὗτος εἰδὼς τὴν μάχην ὡς δεῖ μεταχειρίζεσθαι, κάλλιστος ἂν ἀλείπτης ἄλλων γένοιτο· τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ Μελησίας. — ἔτερον. — 78. εὐχερέστερον. — ἀνόητον ὥστε διδάξαι· \* ὁ γὰρ τι ποιήσας οὗτος καὶ διδά- 15 ξας αὐτὸ ἄριστος. — 79. \* \* τὸ μὴ πρότερον διδαχθῆναι. — 80. ἐλαφρότεροι πρὸς διδαχὴν. — ἔγρουν τῶν μὴ προκατωρθωκότων ὁ διδάξουσιν. — 81. ὁ πεπραθεὶς τούτων καὶ προκατωρ-

1 παγκράσιον ξ'. — ἐν Νεμέᾳ mm. edd. — 2 λέγειν z. — πρὸς ΓΑ z, εἰς cett. — 3 Lemma εἰ δ' ἐγὼ μελησία (μειλ. ι') est in codd. mixtis et edd. — σύνταξις marg. z μ' ξ'. — 4 μελησιίου ι'. — ἐξ ἀγενείων ι', ἐξ ἀγένειον Vrat. — ἔγρουν aqι', ἦτοι cett. — π. αὐτὸ ξ'. — 5 γενη- μένον a. — με] μὲν q. — 6 βάρει z. — 8 ἐρέω — χάριν om. z. — 9 δηλονότι om. ι'. — 10 τὴν δὲ] τήνδε ι', τὴν Vrat. — 12 Glossam Thomanam A solus servavit; Triclinius glossas Thomanas ad vv. 77. 78 in hunc modum coniunxit: Τὸ διδάσασθαι δέ, ἔγρουν ὁ προαθλήσας οὗτος εἰδὼς . . . τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ Μελησίας· ὁ γὰρ τι ποιήσας οὗτος καὶ διδάξας αὐτὸ ἄριστος. — Deest hoc scholium in z. — ὁ om. A. — οὕτως A. — 13 τῶν ἄλλων edd. — 14 καὶ excidit in edd. inde ab Oxx. — 16 πονήσας edd. — 15. 16 διδάξαι φ' et Boeckh, διδάξει ξ', διδάξας cett. codd. et edd., et διδάξας est etiam in glossa Thomana, nisi quod ibi ex Γ «διδάξαι vel διδάξειν» enotavi.



θωκώς. — \* \* διδάξει. — 82. ἐξοχότερον καὶ χρεῖττον. —  
 \* τῶν μὴ πειραθέντων. — 83. ποία μηχανή; ἔστι δὲ τὸ τίς  
 τρόπος ἐρμηνεία τοῦ κείνου. — αὐξήσει καὶ νικητὴν ποιήσει.  
 — 84. τῶν ἐπὶ ταῖς πανηγύρεσι τῶν θεῶν γινομένων ἀγώνων. —  
 5 85. ἀγαπητὴν αὐτῷ. — \* \* τιμὴν. — λαβεῖν.

77—85. M. Τὸ διδάσασθαι δέ, ἀντὶ τοῦ τὸ διδάξαι τῷ  
 εἰδότε, ἤγουν τῷ ἐμπείρῳ, τῷ ἐπισταμένῳ, ἐστὶ ραίτερον, ἥτοι  
 ῥᾶον ἀντὶ τοῦ ῥαδιον, ἤγουν εὐκολον. καὶ ὁ Μελησίης δηλονότι,  
 εἰ μὴ αὐτὸς ᾗν ἐμπειρος ἀθλητής, οὐκ ὄν ἄλλους ἀλείφων ἐποίει  
 10 νικᾶν. τὸ δὲ μὴ προμαθεῖν ἄγνωμον, ἤγουν ἄπειρον καὶ ἀνεπι-  
 τήθειον εἰς διδασκαλίαν ἐτέρων. τῷ εἰδότε εἰπὼν εὐκολον εἶναι  
 τὸ διδάξαι ὧφειλεν ἐπαγαγεῖν· τῷ δὲ μὴ εἰδότε οὐκ εὐκολον·  
 ὁ δὲ ἐπὶ τὸ προᾶγμα μετατίθησι τὸν λόγον καὶ φησι· τὸ μὴ προ-  
 μαθεῖν δὲ ἄπειρον, ταυτὸ λέγων ὥσπερ εἰ ἔλεγεν· ὁ δὲ μὴ προ-  
 15 μαθὼν ἄπειρος τούτου δηλονότι, ἤγουν τοῦ διδάξαι. κουφότεραι  
 γάρ, ἀντὶ τοῦ κοῦφαι, ἤγουν ἐλαφραί, ἀμαθεῖς αἱ φρένες τῶν  
 ἀπειράτων, ἥτοι τῶν μὴ πεπειραμένων, τῶν μὴ προμαθόντων.  
 κεῖνα δὲ τὰ ἔργα ἐκεῖνος (81) ἂν εἴποι, ἤγουν ὁ πε-  
 πειραμένος, περαιότερον, ἀντὶ τοῦ περαιτέρω, ἤγουν ἐπὶ πλεόν  
 20 τῶν ἄλλων λέγοι, τίς τρόπος, ἥτοι τίς ὁδός, τίς μηχανὴ προβι-

2. 3 ἔστι — κείνος in ΓΑ post ἀγώνων v. 4 legitur. — 6 δὲ om.  
 q. — δέ τοι edd. — τὸ omm. q z. — 7 ῥ. ἤγουν i'. — 7. 8 ἥτοι ῥᾶον  
 om. q. — 8 ἀντὶ] ἤγουν ἀντὶ z. — ἤγουν aq', ἥτοι cett. — 11 διδα-  
 σκαλίαν codd., Oxx., Beck, Heyne, διδασκαλίας cett. edd. — ἐκνλον  
 Vrat. — 12 τὸ δὲ μὴ ξ'. — Post εἰδότε in i' οὐκ εἰδότε insertum est.  
 — 14 μὴ om. ξ'. — 14. 15 μαθὼν edd. ante Oxx. — 15 ἤγουν om.  
 z. — 17 ἤγουν i'. — μὴ] δὴ ξ'. — πεπειρασμένων Vrat. — 18 Pro  
 verbis κεῖνα — εἴποι in edd. hoc lemma legitur: κεῖνα δὲ (δ' Boeckh)  
 ἐκεῖνος ἂν εἴποι ἔργα. — κείνος ἂν q. — ἤγουν aq, ἥτοι cett. — 19  
 περαιέρος q. — ἀντὶ τοῦ περαιέρον (sic) ἀντὶ τοῦ περ a. — ἐπιπλέον  
 i' μ' φ'. — 20 λέγοι Beck pro λέγω. — ἥτοι] ἥ codd. mixti et edd.

βάσει ἄνδρα, τουτέστιν αὐξήσει, δοξάσει ἐκ τῶν ἱερῶν ἀγώνων μέλλοντα φέρειν, ἀντὶ τοῦ ἀποφέρεισθαι δόξαν ποθεινοτάτην, τουτέστιν ὑπερποιοιμένην.

gl. 86. τῷ Μελησίᾳ. — \* ἐστί. — ἡ γὰρ τῶν μαθητῶν δόξα πρὸς τοὺς διδασκάλους ἀνέρχεται. — † ἀνέρχεται. — 87. ἡ γοῦν μετὰ εἰχοσιεννέα ἀθλητὰς νικήσαντας \* ἀλειφθέντας ὑπὸ Μελησίου. — 88. εὐτυχία θείῃ. — 89. ἀνδρείας. — ἁμαρτών, ἀλλὰ καὶ ἀνδρεῖος ὦν.

90. Th. Δέον εἰπεῖν τεττάρων παίδων, τέτρασιν εἶπε πρὸς τὸ γυίοις, καὶ ἔστιν ὅμοιον τὸ τε αἷς χειρὸς ἐργασίαις (42).

gl. 90. τέσσαρας γὰρ παῖδας ἐνίκησεν ἐν τῇ πάλλῃ. — ἐνέβαλε. — \* \* τοῖς μέλεσιν. — 91. ὑποστροφὴν πρὸς τὸν οἶκον. — ἄτιμόν. — ἡγοῦν ὀνειδιστικούς λόγους παρὰ τῶν αὐτοὺς ὀρώντων.

15

92. Th. Ἐπικρυφον οἶμον] ἡγοῦν ἐν σκότῳ πορείαν· ὁ γὰρ νικηθεὶς ἀτίμως τε πρὸς τὸν οἶκον χωρεῖ διὰ τὴν ἥτταν καὶ τοὺς ὀρώντας αὐτὸν εἰς μυκτηρισμὸν ἄγει. διὰ τοῦτο ἐν νυκτὶ τὴν πορείαν ποιεῖται.

gl. 93. \* † τῷ πάππῳ. — ὁ γὰρ πατὴρ αὐτοῦ προαπέθα-  
νεν. — \* † ἐνέβαλεν. — ἰσχύν. — 94. \* ἐναντίον· ὑπὸ γὰρ τοῦ γήρωος καταβεβλημένος ὥσπερ ὑπὸ τῆς τοῦ παιδὸς νίκης ἰσχὺν ἔλαβε καὶ τῆς τοῦ γήρωος ἐπιéléησται ἀσθενείας.

1 τουτ.] τουτέστιν ἡγοῦν μ'. — ἡγοῦν αἰξ. τουτέστιν δοξ. φ'. — 3 τουτ. ὑπερπ. om. z. — 5 In glossa Thom.· Triel. ἐστὶ pro ἀνέρχεται est in codd. mixtis. — 9 Hoc scholium om. z. — δέον (hoc voc. abscisum est in Γ) δὲ (καί? Γ) εἰπεῖν ΓΑ, qui tamen ab hac voce novum scholium incipiunt. — τετράσιν Γ. — 10 δμ. τὸ] δμ. τῷ Γ. — 16 Hoc scholium omm. z ξ' φ'. — Lemma omm. ΓΑ. — 18 καὶ δια- τοῦτο Γ. — 19 τὴν om. ι'. — 21 Glossa Thomana in Vrat. ι' μ' ξ' et in edd. præfixo lemmate ἀντίπαλον inter scholia legitur. — 22 ἀπὸ Γ. — 23 κ. τὴν τ. γ. ἐπ. ἀσθενείαν ξ'. — ἐπιéléασται Γ.



86—94. *M.* Νῦν μὲν τιμὴ ἐστὶν αὐτῷ, τῷ Μελησίᾳ δηλονότι τῷ ἀλείπτῃ, ὁ Ἀλκιμέδων νίκην ἐλὼν ὑπὸ ἀλείπτῃ τούτῳ μετὰ ἐννέα καὶ εἴκοσιν ἄλλους ὑπὸ τούτου γεγυμνασμένους ὅστις (88), ἤγουν ὁ Ἀλκιμέδων, σὺν εὐτυχίᾳ θεοῦ, ἡγορεύς δέ, 5 ἤγουν ἀνδρείας οὐκ ἀμπλακών, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἄμοιρος γεγονάς, οὐκ ἀποτυγάν, ἐν τέτρασι μέλεσι παίδων, ἀντὶ τοῦ ἐν μέλεσι τεσσάρων παίδων, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ἐν τέτρασι παισίν, ἀπεθίκατο, ἀντὶ τοῦ ἐπέθηκεν ἐπαναστροφὴν (91) εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν, ἔχθιστον, ἤγουν πᾶν μεμισημένον, καὶ ἀτιμωτέραν γλῶσσαν, ἀντὶ τοῦ ἄτιμον ἦτοι ἀπαρρήσιαστον, καὶ οἶμον, ἤγουν ὁδὸν 10 ἐπέθηκεν αὐτοῖς ἐπίκρουφον, τουτέστι λαθραίαν καὶ ἀποφεύγουσαν τὰς ὀφείας τῶν ἀνθρώπων διὰ τὴν αἰσχύνην τῆς ἥτης, τῷ πατρὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἤγουν τῷ πάππῳ αὐτοῦ ἐνέβαλε μένος, τουτέστιν ἰσχὺν τοῦ γήρως ἀντίπαλον, ἀντὶ τοῦ ἐναντίαν, 15 ἦτοι καταπονούμενον αὐτὸν ὑπὸ τοῦ γήρως ἀνέρρωσεν.

gl. 95. \* ἐν τῷ. — † ἐν τῷ Ἀιδῇ. — ἐπιλανθάνεται παρὰ τᾶν ἐν τῷ βίῳ. — 96. ἀρμόδια αὐτῷ ἦτοι καλὰ.

1 Lemma omm. *aq* Beck, Heyne, lemma νῦν μὲν est in *i'*, νῦν μὲν αὐτῷ γέρας in cett. — σύνταξις *i'* *ξ'* in marg. — ἐστὶν ἐν αὐτῷ *q*. — 2 Ἀλκιμέδων *a*. — 4 ἀγορέας *a*. — δὲ omm. *q i'*. — 5 ἤγουν om. *i'*. — ἀνδρείας *a* Vrat. — 6 μέλεσι *z*. — 7 τεσσάρων *aq*, τετάρων cett. — τετράσι Vrat. — 8 ἀπέθηκεν (om. ἀντὶ τ. ἐπέθηκεν) ἀναστροφὴν *i'*. — ἐπέθηκεν (αὐτοῖς νόστον), ἐπαναστρ. Heyne, unde ἐπέθηκε νόστον, ἐπαναστρ. Bæckh lectore non monito. — 9 ἀτιμωτέραν *q* et edd. ante Bæckh. — 10 ἤγουν *i'*. — In *q* inter ἀπαρρήσιαστον et καὶ οἶμον prius scholii veteris ad v. 70 colon (omisso tamen lemmate) nescio quo casu insertum legitur. — ἤγουν *aqi'*, ἦτοι cett. — 11 ἀπέθηκεν Vrat. — αὐτοῖς ἤγουν ἐπ. *q*. — ἐπέκρουφον *a*. — λαθραίαν Vrat. *μ'*. — 12 τῆς om. *ξ'*. — 13 ἦτοι *ξ'*. — ἐνέβαλλε *ξ'*. — 14 μένος τουτ. om. *z*. — 15 ἦτοι *aq*, ἤγουν cett. — αὐτὸν om. *q*. — γήρας *i'*. — ἀνέρωσεν *a*, ἀνέρρωσα *z*.

95. 96. *M.* Αἶδα τοι λάθεται ἄρμενα πράξας ἀνὴρ] εἰς κατασκευὴν τοῦ ἀνωτέρω τοῦτο γνωματεύεται· ἤγουν ὁ ἀνθρώπος ὁ παθὼν ἀρεστὰ τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ, ἥτοι ὁ εὐτυχήσας, τοῦ θανάτου ἐπιλανθάνεται, ἤγουν ἀνώτερος γίνεται τοῦ θανάτου, ἀνεπιστρόφως ἔχει αὐτοῦ τῇ εὐπραγίᾳ ἀναρρῶν- 5  
νύμενος.

gl. 97. μνήμην αὐτῶν. — 98. \* † ἀνιστῶντα. — εἰπεῖν. — 99. καρπὸν, ἥτοι τὴν νίκην. — οἷτοι γὰρ οἱ τοῦ Ἀλκιμέδοντος πρόγονοι. — ὕμνον. — 100. ἐπειδὴ Τιμοσθένης καὶ Ἀλκιμέδων ἔκτοι ἀπὸ Βλεψιαδῶν ἦσαν. — 101. τῶν τὰ στεφάνων φύλλα 10  
τοῖς νικάσιν φερόντων. — 102. τοῖς προγόνοις· — † τοῖς θανούσιν. — τῶν ἐπαίνων, οὓς λαμβάνουσιν οἱ ἀπόγονοι. — 103. \* κατὰ.  
— ἐνεργούμενον.

95—103. *Th.* Βούλεται εἰπεῖν περὶ τῶν τοῦ Ἀλκιμέδοντος

Ad v. 94 hæc adscripsit glossator in *b*: ἤγουν τὸν πάππον αὐτοῦ καταπονούμενον ὑπὸ τοῦ γήρωος ἀνέβρώσεν, τουτέστιν ἀκούσας ὁ πάππος τὰς ἀριστείας τοῦ ἔγκονος (sic) ἀνεβρώσθη.

1 σύνταξις μ' in marg., [*q*] Boeckh in textu. — τοι — ἀνὴρ om. *l'*. — ἄρμενα *q*ξ' et edd. ante Heynium. — πράξας ξ'. — 2 ἀνωτέρω *aq*ξ', ἀνωτέρων cett. — 3 ποθὼν *q*. — ἀρε *Vrat.* — αὐτοῦ *l'*. — ἤγουν *l'*. — ὁ omm. edd. — 4. 5 ἐπιλανθ. — θανάτου om. *q*. — 5 ἀνεπιστρόφος *a*. — εὐπραγίᾳ edd. — 5. 6 ἀναρρῶννύμενος *a*, ἀναρρῶννύμενος *q'* μ'ξ'. — 8 V. 99 ad ἄωτον glossa καρπὸν et in marg. a glossatore scriptum καρπὸς γὰρ τῶν καλῶν ἔργων ὁ ὕμνος legitur in *b*. — 9 ἀντισθ. codd. mixti. — 10 τὰ τῶν στεφ. codd. mixti. — 12 Ad v. 103 hæc adscripsit glossator libri *b*: ὥσπερ λέγομεν καδδέπεσεν ἀντὶ τοῦ κατέπεσε δέ, τρέποντες τὸ τ εἰς δ διὰ τὸ ἐπαγόμενον δ ὥφειλε γὰρ εἶναι κατὰ δέ ἐπεσε καὶ κατασυγκολῆν κατδέπεσε καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς δ καδδέπεσεν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα φαμεν καννόμεον ἀντὶ τοῦ κατὰ νόμον, τρέποντες τὸ τ εἰς ν διὰ τὸ ἐπαγόμενον ν ὥφειλε γὰρ εἶναι κατὰ νόμον καὶ κατὰ συγκολῆν κατνόμεον, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς ν καννόμεον. — 14 Hoc scholium om. *z*. — Lemma αἶδα τοι λάθεται ἄρμενα πράξας ἀνὴρ est in ξ'. — τῶν omm. Γξ'.



- προγόνων, ὅτι κάλλιστοι ἦσαν. λέγει οὖν· ὁ πρόξας ἄρμενα καὶ ἄρμῳδια ἐαυτῷ λήθεται καὶ ἐπιλανθάνεται παρὰ τῶν ἄλλων ἐν τῷ αἶδα· ἀλλ' ἐμὲ χορὴ καὶ πρέπει φράσαι καὶ εἰπεῖν τὸν νῦν ἐπινίκιον καὶ ὕμνον τοῦ Ἀλκιμέδοντος, τὸν ἄωτον καὶ τὸν
- 5 καρπὸν τῶν χειρῶν, ἥτοι τὴν νίκην, ἐγείροντα τοῖς Βλεψιάδαις μνημοσύνην καὶ ἐνθύμησιν αὐτῶν· τουτέστιν εἰ καὶ οἱ Βλεψιάδαι θανόντες οὐκ ἔρχονται εἰς μνήμην ἀνθρώποις, ὅποιοί τινες ἦσαν τὰς ἀρετάς, ἀλλ' ἐγὼ νῦν ἐγκωμιάζων Τιμοσθένην καὶ Ἀλκιμέδοντα τοὺς αὐτῶν ἀπογόνους δεῖξω πᾶσιν ἀνθρώποις τὴν αὐτῶν
- 10 ἀρετήν, καὶ ὅτι ἡ τούτων εὐδαιμονία καὶ πρὸς τοὺς ἀπογόνους ἀφίχτο, οὓς οὐκ εἰκὸς γενέσθαι τοιούτους μὴ προὔπαρχόντων αὐτοῖς καλλίστων ἐκ προγόνων παραδειγμάτων. τὸ δὲ ἕκτος στέφανος περὶκεῖται (100) λέγει, ἐπειδὴ Τιμοσθένης καὶ Ἀλκιμέδων ἔχτοι ἀπὸ Βλεψιάδων ἦσαν, ἄσπε ὁ τούτων στέ-
- 15 φανος Βλεψιάδαις ἕκτος περιετέθη. τὸ δὲ ἔστι καὶ θανόν-  
 τεςσι (102) τοῦτο λέγει ἢ ὅτι καὶ τοῖς προγόνοις ἢ τῶν παίδων εὐφρημία καθίσταται, ἢ ὅτι οἱ τοὺς παῖδας ἐγκωμιάζοντες καὶ τῶν προγόνων εἰς μνείαν ἔρχονται, ὡς ὁ ἐγκωμιαστικὸς ἀναγ-  
 κάζει νόμος.
- 20 gl. 104. οὐ κωλύει καὶ μὴ πρὸς ἐκείνους ἵεναι. — ὁ τάφος αὐτῶν. — 105. συγγενῶν. — ἥτοι τὴν τῆς νίκης εὐτυχίαν.  
 97—105. M. Ἀλλ' ἐμὲ χορὴ ἀνιστῶντα μνήμην τοῖς Βλεψι-

1 ἄρμενα A ξ' φ'. — 3 τὸν om. ξ'. — 4 ἐπινίκιον A. — ὕμνον καὶ ἐπινίκιον i'. — καὶ ante ὕμνον om. Γ. — 5 ἔχοντι i'. — 7 ποῖοι τινες Γ, ὅποιοι τινες Vrat. — 8 τὸν τιμ. i'. — 10 καὶ διτι] διτι καὶ A. — 12 δὲ omm. codd. mixti et edd., qui novum scholium a voce τὸ incipiunt. — 13 ὁ τιμ. i'. — 14 βλεψιάδων ξ'. — 15 ἕκτος Beck et Bæckh inseruerunt. — καὶ ex ΓA addidi. — θανόντεσι (-αισι ξ') codd. mixti. — 16 τῶν om. μ'. — 18 ὡς i'. — ὁ om. ξ'. — 22 Lemma ἀλλ' ἐμὲ χορὴ μνημοσύνην (ἀλλ' ἐμὲ χορὴ Vrat.) omm. aq i' μ'. — σύνταξις i' μ' ξ' in marg., Bæckh in textu. — τὴν ante μνήμην omisi cum aq i'.

ἀδαις τῇ φυλῇ τοῦ Ἀλκιμέδοντος φράσαι αὐτοῖς ἐπινίκιον ὕμνον,  
 ἅστων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἤγουν καρπόν, ὃν αἱ χεῖρες αὐτῶν  
 ἤνεγκαν· οἷς (100), ἤγουν τοῖς Βλεψιάδαις, ἕκτος ἡδὴ στέφα-  
 νος περικείται ἀπ' ἀγάνων φυλλοφόρων, ἤγουν στεφανηφόρων,  
 ἀντὶ τοῦ στεφάνων αἰτίων. ἔστι δὲ καὶ τοῖς ἀποθανοῦσι μέρος  
 τι, ὃ πραττόμενον πρὸς αὐτοὺς κατὰ νόμους ἂν πράττειτο·  
 ἤγουν οὐ μόνον πρὸς τοὺς ζῶντας εἰσὶ τινα κατὰ νόμους ἀποδι-  
 δόμενα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀποθανόντας ἔστι τι μέρος, ὃ πρατ-  
 τόμενον κατὰ νόμους ἂν πράττειτο· τὸ τῶν ἐγκωμίων λέγει, ὃ  
 ἐν τοῖς ἐξῆς σαφέστερον δηλοῖ. ἐπάγει γὰρ· οὐ κατακρύπτει δὲ 10  
 (104) ἡ κόνις, ἤγουν ἡ γῆ, ὃ τάφος, τὴν ἀγαθὴν ἀρετὴν τῶν  
 συγγενῶν, ὥστε μὴ ἀναφέρεσθαι δηλονότι αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς  
 ἐν τῷ τάφῳ.

106. Pal. Ἰφίων καὶ Καλλέμαχος συγγενεῖς Ἀλκιμέδοντος.

Th. Ἐπειδὴ ὁ Ἑρμῆς ἄγγελος τῶν θεῶν ἔστι καὶ ἔστιν 15  
 ἐν οὐρανῷ καὶ γῇ καὶ πρὸς τὸν Αἰδὸν ψυχοπομπός, διὰ τοῦτο  
 λέγει τῆς αὐτοῦ φωνῆς ἀκοῦσαι τὸν Ἰφίωνα, ἣν εἰδωλοποιῶν  
 θυγατέρα αὐτοῦ καλεῖ.

gl. 106. † ἡ γὰρ ἀγγελία θυγάτηρ τοῦ λόγου. — ὁ Ἀλκι-  
 μέδοντος πρόγονος. — 107. εἴποι ἄν. — 108. τῷ αὐτοῦ ἀδελ- 20  
 φῷ. — 109. τὸν ἐξ ἐλαίας στέφανον. — \* ἐν. — κόσμον. —  
 αὐτοῖς. — 110. ἤγουν νίκας ἐπὶ ταῖς νίκαις. — 111. \* δοῦναι  
 τῷ Ἀλκιμέδοντι καὶ Τιμοσθένει καὶ Μελησίῳ. — ποταπός;

1 τῇ φυλακῇ q, τῇ φυλῇ μ'. — αὐταῖς q. — 2 ὃν ἐχειρὲς a. —  
 4 φυλλῃφ. a, φιλοφ. ξ'. — 5. 6 τί μέρος ξ'. — 6 κατὰ νόμον q. —  
 πράττειντο ξ'. — 7 οὐ om. q. — 7. 8 ἀποδι ἀλλὰ Vrat. — 8 τι a,  
 omm. edd., τι cett. codd. — 9 λέγω z. — 10 ἐπάγειν, τὸ οὐ a. —  
 12 ἀναφέρεσθαι aq ι' ξ', ἀναφέρει μ' φ', ἀνάφερε Vrat. z, ἀναφέρειν  
 edd. — δ. αὐτῷ πρ. a. — 15 Lemma Ἑρμῆς δὲ θυγατρὸς ἀκούσας  
 est in edd. — δ om. ξ'. — ἔστιν om. Γ. — 16 καὶ ἐν γῇ Γ. — ἄδη  
 A. — διατοῦτο A. — 17 ἰφίωνα ΓA, ἰφίωνα cett.



ταχείας. — 112. \* ἀποσοβοίη αὐτῶν. — 114. μέμψιν. — ἐναν-  
τίαν τοῖς καλοῖς. — μὴ θεῖναι τὸν Δία αὐτοῖς. — 115. ἀβλαβῆ  
καὶ ἀκίνδυνον. — 116. Ἀλκιμέδοντα καὶ Τιμοσθένη καὶ Μελησίαν.  
— αὔξει.

- 5 106—116. Μ. Ὁ Ἰφίων δέ, ὁ πατήρ, ὡς φασί τινες, τοῦ  
Ἀλκιμέδοντος, ἐνέποι ἄν, ἀντὶ τοῦ ἀγγεῖλαι, μῆνύσαι τῷ Καλλι-  
μάχῳ προσήκοντι κατὰ γένος καὶ τετελευτηκότι καὶ αὐτῷ τὸν  
κόσμον τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸν λιπαρόν, ἤγουν τὸν λαμπρόν, ὃν ὁ  
Ζεὺς παρέσχε τῷ γένει αὐτῶν διὰ τοῦ Ἀλκιμέδοντος, ἀκούσας  
10 αὐτὸς ὁ Ἰφίων αὐτὸν τὸν κόσμον δηλονότι τῆς Ἀγγελίας τῆς  
θυγατρὸς τοῦ Ἑρμοῦ ἀγγελλούσης αὐτὸν πρὸς αὐτόν. ἀγαθὰ  
(110) δ' ἐπ' ἀγαθοῖς ἔργα, ἤγουν ἀγαθὰ δὲ ἔργα συνεχῆ καὶ  
ἐπάλληλα εἶθε θεῖλοι ὁ Ζεὺς δοῦναι αὐτοῖς, ὁξείας δὲ νόσους,  
τουτέστι σφοδρὰς καὶ ἐπικινδύνους ἀπαλάλχοι, ἥτοι ἀποσο-  
15 βοίη, ἀπ' αὐτῶν δηλονότι. εὗχομαι (113) ἐπὶ τῇ μοίρᾳ τῶν κα-

1 ἀποσοβοίη Γ, ἀποσοβεῖ Δ, et ἀπαλάλκει (pro ἀπαλάλχοι) cum  
glossa ἀποσοβεῖ αὐτῶν habet in textu liber Thomanus Σ. — 4 αὔξει<sup>οι</sup>  
Γ, αὔξει Δ et αὔξει pro αὔξοι Triclinius in textu. — 5 Lemma ἐρμᾶ  
est in ι', ἐρμᾶ δὲ θυγατρὸς (θυγατέρος z) in cett. codd. mixtis et edd.  
(deest lemma in edd. Beck., Heyn.). — σύνταξις μ' in marg., Boeckh in  
textu; ἄλλως ante lemma est in edd. ante Boeckhium. — ὡς] ὃν ξ'.  
— 6 ἐνέποι α ι' ξ', ἐνέποι cett. — ἄν omm. [q] edd. — ἀγγεῖλαι  
codd. et edd. ante Oxx. — μῆνύσαι ξ'. — 7 τελευτηκότι q. — 7. 8  
αὐτῷ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ (τὸν add. ι') κόσμον τὸν λιπ. codd. mixti  
et edd. — 10 αὐτὸν ὁ ἰφίων (om. αὐτόν) τὸν ι'. — 11 ἀγγελλούσης  
q z μ' ξ' φ'. — Ante ἀγαθὰ lemma ἐσθλὰ δ' ἐπ' ἐσθλοῖς est in edd.  
præter Beck., Heyn. — 12 δ' ἐπαθοῖς α. — ἤγουν δὲ ἀγ. ἔργα ι',  
om. α. — 13 θέλει Vrat. — 14 ἀπαλάλκει Vrat. — 15 Ante εὔχομαι  
lemma εὔχομαι est in ι', εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν μοῖρα νε (sic) in ξ',  
εὔχ. ἀμφὶ καλῶν in edd. (lemma omm. Beck., Heyne). — σύνταξις μ'  
in marg., Boeckh in textu.

λῶν, τῇ διδούσῃ δηλονότι αὐτοῖς τὰ καλὰ, μὴ θεῖναι αὐτὸν τὸν Δία, ἀντὶ τοῦ μὴ εἶσαι συμβῆναι Νέμεσιν διχόβουλον, ἀντὶ τοῦ φθόνον ἐναντία βουλευόμενον, ἀλλ' ἄγων, τουτέστι κυβερνᾶν τὸν βίον αὐτῶν δηλονότι ἀβλαβῇ αὐτούς τε εἶθε αὔξοι καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν.

---

3 φθόνου ξ'. — 4 δηλ. ἔβλ. om. ι'.



Ἐπίνικαι Ὀλυμπιονίκαις.  
Ἐφαρμόστω Ὀπουντίῳ παλαιστῇ. Ὡδὴ θ'.

[Δημητρίου Τρικλινίου]

περὶ τῶν κώλων τῶν στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν τοῦ  
5 θ' εἵδους. ἔστι δὲ στροφῶν δ'. Παλιόν.

Τοῦ θ' εἵδους αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστροφαὶ ἐκάστη κώλων  
ἰς'. Τὸ α' ἀναπαιστικὸν μονόμετρον ὑπερχατάληκτον εἰς δισουλλα-  
βίαν. Τὸ β' Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δόμετρον καταληκτικὸν εἰς τρο-  
χαϊκὴν συζυγίαν. Τὸ γ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν, ὃ  
10 καλεῖται Φαλαίκειον· Φάλαικος γὰρ τούτου εἰρετής. ἔχει δὲ τὴν  
μὲν α' συζυγίαν ἀντισπαστικὴν ἢ καθαρὰν ἢ τρεπομένην εἰς τὰ δ'  
του δισουλλάβου σχήματα, ὡς Ἐφαιστίων φησί, τὴν δὲ β' ἱαμβι-  
κὴν, τὴν δὲ τελευταίαν ἀδιάφορον ἢ τροχαϊκὴν ἢ ἱαμβικὴν. Τὸ  
δ' ἀντισπαστικὸν δόμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται Γλυκῶνειον,  
15 ἐκ διτροχαίου ἢ ἐπιτρίτου. Τὸ ε' ἱαμβικὸν μονόμετρον ὑπερχα-  
τάληκτον, τοῦ β' ἀναπαίστου. Τὸ ε' ὅμοιον τῷ δ'. Τὸ ζ' Ἰωνι-

Scholium metricum extat in Vrat. A, Mosc. B (ex quibus  
Boeckh primus edidit) *z i' μ' ξ'*. — τοῦ θ' εἵδους ἡ στροφή κώλων *ἰς'*  
ἢ δὲ ἐπωδὴ κώλων *ἰ'* est scholium metricum in *q*. — 5 ἐνάτον *ἰ' μ'*,  
— τὸ ἄσμα post ἔστι δὲ deleui *ἰ'* librum secutus. — παλαιόν *ἰ'*  
in marg., *ξ'* ante περὶ τῶν κώλων habet. — ἔστι — παλαιόν om. *z*.  
— 6 ἐνάτον *ἰ' μ'*. — κώλων ἐκάστη *ξ'*. — ἐκάστη om. *ἰ''*. — 10 φαλ-  
μίχιον *ξ'*, φαλαίχιον *z*. — 11 τὰ om. *ἰ''*. — 14 γλυκῶνιον *μ' ξ'*.

κὸν δῖμετρον βραχυκατάληκτον ἀπὸ μείζονος, ἥτοι ἡμιόλιον. Τὸ  
 ἡ' ὅμοιον τῷ δ' καὶ ε'. Τὸ θ' ὅμοιον τῷ ζ'. Τὸ ι' περιοδικόν,  
 ἐπίτριτος τροχαῖος. οἱ γὰρ δ' τροχαῖοι ἐπίτριτον μέτρον καλοῦν-  
 ται, ὡς οἱ γ' ἡμιόλιον· περιοδικὸν δὲ διὰ τὸ μίσγασθαι ἰάμβοις.  
 ἐμοὶ δὲ δοκεῖ προσοδιακὸν δῖμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διτροχάϊου 5  
 διαλελυμένου καὶ χοριάμβου. Τὸ ια' ὅμοιον τῷ ζ' καὶ θ'. Τὸ  
 ιβ' ὅμοιον τῷ δ'. Τὸ ιγ' ὅμοιον τῷ ζ'. Τὸ ιδ' ἱαμβικὸν ἐφθημι-  
 μερές, τοῦ β' ἀναπαίστου. Τὸ ιε' ἐπιωνικὸν δῖμετρον ἀκατάλη-  
 κτον· καλοῦσι δὲ τοῦτο ἄτακτον διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὴν α' συζυγίαν  
 τροχαίχην ἀλλὰ ἱαμβικήν καὶ μὴ ἐν τῇ α' χώρᾳ τὸν σπονδεῖον 10  
 ἀλλ' ἐν τῇ β'. Τὸ ιε' ἐπιωνικὸν καθαρὸν δῖμετρον ἀκατάληκτον,  
 καθαρὰν ἱαμβικήν ἔχον τὴν α' συζυγίαν. Ἐπὶ τῷ τέλει ἐκάστης  
 στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος.

Περὶ τῶν κώλων τῶν ἐπ' ὠδῶν.

Αἱ ἐπ' ὠδοὶ κώλων ι'. Τὸ α' ἱαμβικὸν δῖμετρον ἀκατάληκτον. 15  
 Τὸ β' ἱαμβικὸν δῖμετρον ὑπερχατάληκτον, τοῦ α' ἀναπαίστου.  
 Τὸ γ' ἀναπαιστικὸν δῖμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν, ἥτοι  
 ἐφθημιμερές. Τὸ δ' ἰωνικὸν δῖμετρον ὑπερχατάληκτον, καταλη-  
 γον εἰς τραχαίχην συζυγίαν. Τὸ ε' δακτυλικὸν ἐφθημιμερές.  
 Τὸ ε' προσοδιακὸν τρίμετρον καταληκτικόν, τοῦ α' ἰωνικοῦ ἀπὸ 20  
 μείζονος, τοῦ β' χοριάμβου, τοῦ γ' ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος κα-  
 ταληκτικοῦ. τοῦτο καὶ ἀναπαιστικόν ἐστὶ δῖμετρον ἀκατάληκτον,  
 σπονδείου ἀρχομένου. Τὸ ζ' ἐπιωνικὸν τρίμετρόν βραχυκατά-  
 ληκτον· ἐμοὶ δὲ τοῦτο ἀσυνάρτητον δοκεῖ, ἐξ ἱαμβικῆς συζυ-

1 ἡγουν ι'. — 3 γὰρ om. z. — τετάρτοι (sic) τρ. μ'. — 4 σμί-  
 γεσθαι μ'. — <sup>ω</sup> ἰάμβοις ζ'. — 7 ιβ' ιδ' μ'. — 10 τὸν σπονδεῖον ι' et  
 Boeckh, τῶν σπονδείων cett. — 12 ἔχων ζ'. — 14 om. z. — 15 αἱ  
 ἐπ' ὠδοὶ ι', ἐκάστη ἐπ' ὠδῶς cett. — 17 ἡγουν ι'. — 24 ἐμοὶ δὲ  
<sup>β</sup> <sup>α</sup> δοκεῖ τοῦτο ἀσυνάρτ. μ'.



γίας. Τὸ γ' περιοδικόν, διπλοῦς τροχαῖος καὶ διπλοῦς ἱαμβος, ἦτο· δίμετρον ἀκατάληκτον. ἔχει δὲ ἀντὶ τροχαίων σπονδεῖους· οὗ καὶ ἐπιλαμβάνονται τούτου ὡς σπονδεῖον ἔχοντας ἐν περιττῇ συλλαβῇ· ἀνοίκειον γὰρ τοῦτο τῷ τροχαϊκῷ μέτρῳ. Τὸ δ' ἰωνικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἦτο· ἡμιόλιον. ἔχει δὲ τὸν α' πόδα παῖωνα β' ἀντὶ ἰωνικοῦ. Τὸ ε' ἀντισπαστικόν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐννεασύλλαβον, ὃ καλεῖται Σαπφικόν, ἐκ τροχαίων ἀρχόμενον. πλεονάζει δὲ τοῦ Γλυκωνείου μὲν συλλαβῇ. Ἐπὶ τῷ τέλει τὰ συνήδη σημεία.

- 10 1. Pal. Οὔτος ὁ Ἀρχίλοχος πρὸ τῶν λυρικῶν ᾗν, ὃς ἐφεῦρε τὸν Τήνελλα ὕμνον ἄδεσθαι τοῖς νικηταῖς. οὔτινος ἄσθεντος καὶ ἐπὶ τῷ παρόντι νικητῇ, βούλεται τοῦτον ἐγκωμιάσαι καὶ αὐτὸς ὁ ποιητής. διὸ λέγει· ἀρκετὸν μὲν ἐγένετο τῷ Ἐφάρμοστῳ ὁ ὕμνος τοῦ Ἀρχιλόχου ἄσθεις εἰς αὐτὸν πρὸ τοῦ φθάσαι ἡμᾶς· ὅμως βούλομαι καὶ αὐτὸς ἐγκωμιάσαι αὐτόν.

Th. Ἀρχίλοχος ᾗν λυρικὸς ποιητής, ἐποίησε δὲ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ὕμνον λέγοντα Καλλίνικε χαῖρε καὶ ἕτερ' ἄττα. ἐπειδὴ δὲ ἡ τῆς μουσικῆς φωνὴ ἀναρθρὸς ἐστίν, ἐμχανήσατο αὐτὸς

2 ἡγουν ι'. — 3 ἔχον Vrat. A. — ἐμπεριττῇ Vrat. A, Mosc. B, ἐνπεριττῇ μ', ἐν περιττῇ ξ'. «Si quid video, metricus hoc vult, contra regulas artis trochæorum in sede impari, hoc est in primo pede potiorum alteram syllabam longam esse. Sed hoc mire dictum est: itaque hæc verba corrupta arbitror.» Boeckh. — 5 ἡγουν ι'. — 6 ἀντὶ ἰωνικὸν z. — 7 σαπφικὸν z μ'. — 9 ἐπὶ — σημεία om. ξ'. — 10 In Vrat. z ι' μ' ξ' ante scholia inscriptio σχόλια τῶν αὐτῶν legitur. — Hoc scholium Boeckh primus edidit. — 13 δι' ὃ λέγει ἀρκετὸς ed. Boeckh — 16 In φ' a prima manu nihil nisi Ἀρχίλοχος — Ἡρακλέα legitur, cetera a manure centiore scripta Moschopulea sunt. Etiam ξ' in scholiis ad Ol. IX 25 — XII Moschopuleus est. — Etiam hoc scholium a Boeckhio primum editum est ex Vrat. C. Mosc. B. — ποιητής λυρικὸς z. — 17 ἕτεράττα Αξ', ἕτεράττα z ι' μ'. — 18 δὲ omm. Γξ'. — φωνῇ ἀναφορὰ τῆς φωνῆς z. — ἀναρθρὸς ξ'. — ἐμχανήσατο Γξ'.

ἀπήχημά τι ταύτης ἔναρθρον ποιῆσαι, ὅπερ ἐστὶ τὸ Τήνελλα  
 προσαδόμενον τῷ ὕμνῳ. ἐλέγετο δὲ ὁ ὕμνος ἐκ τρίτου πρότε-  
 ρον μὲν εἰς Ἡρακλέα ῥηθεῖς, ἐπικρατήσας δὲ ὕστερον καὶ εἰς  
 τοὺς Ὀλυμπιονίκας λέγεσθαι, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῷδε τῷ Ἐφαρ-  
 μόστῳ. λέγει οὖν Πένδαρος, ὅτι τὸ μὲν μέλος τοῦ Ἀρχιλόχου 5  
 ἐρρήθη τῷ Ἐφαρμόστῳ ἐν Ὀλυμπίᾳ νικήσαντι· νῦν δὲ ἐγὼ  
 ὕμνοις αὐτόν τε καὶ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ Δία κοσμήσω. ἔστι δὲ τὸ  
 φωνᾶν Ὀλυμπίᾳ διὰ μέσου· τὸ δὲ μέλος ἐρμηνεύει διὰ τοῦ  
 τριπλόος ὁ καλλίνικος κεχλαδῶς οὕτω· τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος  
 ὁ τριπλόος καὶ ἐκ τρίτου ἀδόμενος καλλίνικος φωνᾶν καὶ φωνη- 10  
 θέν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ τῷ Ἐφαρμόστῳ κοιμάζοντι καὶ χαίροντι σὺν  
 τοῖς φίλοις ἐταίροις παρὰ τὸν Κρόνιον λόφον ἤρχεσε καὶ ἄρχε-  
 τὸν ἐφάνη ἀγερμονεῦσαι καὶ καθηγῆσασθαι, τουτέστιν ἀρχεῖ  
 προῤῥηθέν.

gl. 1. \* \* Τὸ προοίμιον ἀπὸ τοῦ νικητοῦ. — ὁ διὰ μουσι- 15  
 κῆς ὕμνος. — 2. \* φωνηθέν· — \* \* τὸ φωνῆεν. — ἐν τῇ.

3. Germ. Τὸ κεχλαδᾶς ἀντὶ τοῦ ὁ εἰς κόρον ἐλθὼν τοῦ  
 ἡδούς. χλιδαῖν γὰρ τὸ τρυφᾶν καὶ εἰς κόρον φέρεσθαι τοῦ τινος  
 πράγματος.

gl. 3. ἤγουν ἐκ τρίτου. — ὁ δεχόμενος τὸ χαῖρε· — \* εἰτυ- 20  
 χήσας — \* \* εὐτυχῆς. — 4. ἀρχετὸν ἐφάνη. — \* εἰς. — ἦτοι  
 τὴν Ὀλυμπίαν. — 5. καθηγῆσασθαι καὶ προῤῥηθῆναι. — 6.  
 χαίροντι καὶ πανηγυρίζοντι. —

1 ἀπήχηματι ταύτης z. — ὅπερ ἐστὶ Az. — τήνελλα Γ Vrat.  
 zi' μ' ξ'. — 3. 4 z. πρὸς τ. Γ. — 5. 6 Verba λέγει — Ἐφαρμό-  
 στῳ ex ΓΑ i' addidi. — 6 ἐρέθη i'. — 7 τε om. Γ. — ὁλ. δια-  
 κοσμήσω z μ' ξ'. — 8 φωνᾶ ἐν Α Vrat. z μ' ξ'. — μέλλος ξ'. — 8. 9  
 διὰ τὸ τρ. Α. — 10 ὁ omm. ΓΑ, — καλλ. καὶ φωνηθέν φωνᾶ ἐν ξ'.  
 — 10. 11 φωνηθέν ΓΑ zi' μ' ξ', φωνηεν ἐν (sic) Vrat., φωνῆεν cett. —  
 11 σὺν] ἐν Γ. — 12 ἐτέροις i'. — ἀρχετὸν Α. — 13 ἄγεμ. ΓΑ, ἡγεμ  
 cett. — 14 προρηθέν ξ'. — 17. 18 τοῦ ἄδας U. — 18 τινὸς U.



8. *Pal.* Ἑκαταβόλων] ἀπὸ τοῦ μακρὰν καὶ πανταχοῦ πέμπεσθαι τοὺς ὕμνους.

gl. 8. μακρὰν πεμπόντων τὰ βέλη. — 9. ἂ Μοῦσαι μοι ἔδωκαν. — 10. \* ἐπί. — τὸν πυρώδη ἀστραπὴν ἔχοντα. —

5 11. τὸ σεβάσμιον. — ἔπελθε, ὦ στόμα. — 12. \* ἦτοι τὴν Ὀλυμπίαν. — 14. τὸ ἀκρωτήριον, ἀπὸ μέρους τὴν Πελοπόννησον. — 15. ἦτοι ἔλαβε παρ' Οἰνομάου. — 16. \* προῖκα. — 17. πέμπε. — 18. κἂνταῦθα γὰρ ἐνίκησεν. — ἦτοι ἔπαινον.

1—18. *M.* Τὸ μὲν μέλος, ὅπερ ὁ Ἀρχιλόχος συνέθηκεν  
10 ἐν Ὀλυμπίᾳ, τὸ φωνῆεν, ἦγουν τὸ μετεώρῳ φωνῇ ᾄδόμενον, λέγω ὁ καλλίνικος ὁ τριπλοῦς κεχληδῶς· ἐπιρρήματικῶς τὸ τριπλοῦς ἀντὶ τοῦ ἐκ τρίτου· ἦτοι ὁ καλλίνικος ὁ ἐκ τρίτου κεχληδῶς, τουτέστι τὸ χαῖρε δεχόμενος, ἦγουν τὸ μέλος τὸ καλλίνικε χαῖρε τὸ ἐκ τρίτου λεγόμενον, ἵκανὸν ἐγένετο κατὰ τὸν  
15 ὄχθον, ἀντὶ τοῦ τὸν λόφον τὸν Κρόνιον πηγῆσασθαι κωμάζοντι (6) τῷ Ἐφαρμόστῳ, ἦγουν τὴν ἐπὶ τῇ νίκῃ χορείαν τελοῦντι· σὺν τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ, τουτέστι τοῖς συνήθεσι, τοῖς προσφλέσιν. ἀλλὰ νῦν (8), ἃ φυγὴ δηλονότι, διὰ τόξων Μουσῶν πόρρω βαλλόντων, ἀντὶ τοῦ διὰ λόγων ἐγκωμιαστικῶν,  
20 οὗς αἱ Μοῦσαι παρέχουσι, πόρρω τὴν εὐφημίαν πεμπόντων, τὸν

1 Lemma ego addidi. — 9—18 προσφ. om. z. — 9 Lemma τὸ μὲν ἀρχιλόχου μέλος omisi cum a. — σύνταξις marg. μ' ξ'. — περ] ὃν a, om. q. — ὁ om. a. — 10 φωνᾶεν edd. — τὸ] τῷ a ξ' μ' ac ed. Ro. et Ox., τὸν q. — 11 καιχληδῶς q. — κεχλ. ἐπιρρ. τὸ om. ξ'. — 12 ἦγουν i". — 13 μέλλος a ξ'. — 14 τὸ omm. edd. — 14. 15 τὴν ὄχθον a. — τὸν ante λόφον om. a. — 15. 16 κωμάζοντες edd. ante Beckium. — 16 ἦγουν τὴν ex a q i" μ' ξ' ed. Ox. addidi. — τὴν νίκην q ξ', τῷ νίκην Vrat. — τὴν χορ. edd. — 18 A voce ἀλλὰ novum comma incipit in Vrat. i' ξ'; σύνταξις marg. μ' ξ', in ξ' etiam lemma ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων extat. — τόξων] τῆς a. — 19 μουσῶν a q z i" μ', μουσικῶν cett. — βάλλοντι z.

Δία τε τὸν τῆς πυρώδους καὶ λαμπρᾶς ἀστραπῆς αἴτιον ἐπίνει-  
μαι, ἥγουν ἐπέξελθε, τόξευσον, τουτέστιν ὕμνησόν τοιοῦσδε  
μέλεσιν, ἥτοι διὰ τοιούτων ποιημάτων, καὶ τὸ σεβάσιμον ἀκρω-  
τήριον τῆς Ἥλιδος, ἥγουν τὴν Ὀλυμπίαν, ὕμνησον δηλονότι,  
ὅπερ (14) ποτὲ ὁ Πέλοψ ὁ ἥρως ὁ ἀπὸ τῆς Λυδίας ἐξήρατο, 5  
ἀντὶ τοῦ ἥρατο, ἥτοι ἔλαβεν, ἔδνον κάλλιστον, ἀντὶ τοῦ προῖκα  
καλλίστην τῆς Ἰπποδαμείας. βέλος δὲ γλυκὺ πτερωτόν, ἀντὶ  
τοῦ λόγον ἐγκωμιστικὸν ἔει, ἥγουν πέμπε Πυθῶνάδε, τουτέστι  
πρὸς τὴν Πυθῶνα. μέμνηται δὲ καὶ τῆς Πυθῶνος, ἐπειδὴ καὶ ἐν  
αὐτῇ ἐνίκησεν ὁ Ἐφάρμοστος.

10

gl. 19. ταπεινῶν καὶ φαύλων. — 20. \* † τοῦ Ἐφαρμοστού.  
— \* ἐν. — 21. \* τῇ μουσικῇ. — \* \* κιθάραν. — \* ᾄδων καὶ  
μέλη πλέκων. εἰ δὲ φόρμιγγα εἴποις αἰτιατικὴν, τὸ ἐρχελέ-  
ζων ἀντὶ τοῦ χρούων λάβης. — 22. πόλις μητροπόλις Λοκρί-  
δος. — 23. ἐπαινέσαις τὴν Ὀποῦντα. — τὸν πολίτην αὐτῆς 15  
Ἐφάρμοστον. — 24. Ὀποῦντα. — ἡ δικαιοσύνη. — \* \* καί. —  
αὐτῆς.

25. Th. Σώτειρα Εὐνομία] σώζει γὰρ ἡ Εὐνομία τὰς  
πόλεις. λέγει δέ, ὅτι ἡ Ὀποῦς εὐνομία καὶ δικαιοσύνη χαίρει.  
θυγάτηρ δὲ ἡ Εὐνομία Δικαιοσύνης, ἐπειδὴ οἱ νόμοι δικαίου 20  
χάριν ἐτέδθησαν.

gl. 26. ἡ μεγάλη καλὰ δωρουμένη τοῖς ἔχουσιν. — 27. σεμ-

1 π. τὲ καὶ z. — ἐπίνειμαι a, ἐπίνεμε ι', ἐπίνεκα Vrat. μ' ξ' (?),  
ἐπίνεκε z. — 2 τοῖς δε q. — 3 μέλεσιν a Vrat. z ι' μ', μέλεσι q, μέλλεσιν  
ξ', βέλεσιν edd. — ἥγουν ι'. — 4 Ἥλιδος q. — δηλονότι om. a. —  
5 ὁ ante ἀπὸ omm. q ι'. — 6 ἥρατο ι'. — 7 ἥρατο ἥγουν ι'. —  
ἔδνον a. — 7 γλυκυτερο. ed. Ro. et Br. — 8 λόγον — πέμπε om.  
ξ'. — ἔει Vrat. μ', ἔει z, om. q. — πυθῶναδε Vrat. ι' μ', πυθῶνα δὲ  
z ξ', πυθῶναδε q. — 8. 9 ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν q. — 9 πρὸς om. a. —  
15 ἐπαινέσας Γ etiam in textu. — 18 Lemma omm. ΓΑ, totum  
scholium deest in z. — 37 Ὀπούς Γ. — χαίρει om. Γ.



νύνεται ἢ Ὀποῦς. — ταῖς τοῦ Ἐφαρμόστου. — \* \* δύο  $\sigma\sigma$  εἰς τὸ ἴσσον χροῖ γράφειν ἔν' εἴη τὸ  $\epsilon$  μακρόν· ἔνθα δέ ἐστιν ἔν, βραχὺ ἐστιν. — 28. ἦτοι ἐν Πυθίοις. — 29. \* εἰς τὴν Ὀλυμπίαν. — \* \* ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ. — 30. τῆς Ὀλυμπίας καὶ τῆς Πυθῶνος. — ἦτοι στέφανοι. — 31. ὑφούσι, σεμνύνουσιν· οἱ γὰρ τοῦ πολίτου στέφανοι καὶ τῆς αὐτοῦ πόλεως γίνονται. — 32. τὴν Ὀποῦντα. — τὴν ἀγλαοῖς θάλλουσαν δένδρεσιν, ὅπερ ἐστὶ γρς ἀρετή.

18—32. M. Οὔτοι χαμαιπετέων] μὴ δῆτα ἀψη λόγων  
 10 χαμαὶ κειμένων, τουτέστιν ὑπτίων, εὐτελέων· ἡγουν μὴ χρήσῃ  
 εὐτελέσι λόγοις, ἐλελίξων, ἦτοι κινῶν φόρμιγγα ἐπὶ τοῖς παλαι-  
 σμασι τοῦ ἀνδρός, ἀντὶ τοῦ χάριν τῆς ἐν πάλῃ νίκης τοῦ ἀν-  
 δρός τοῦ ἐκ τῆς ἐνδόξου (22) Ὀποῦντος. αἰνίσεις, ἀντὶ τοῦ  
 ἐπαίνεσον, ὕμνησον αὐτὴν τὴν πόλιν τὴν Ὀποῦντα καὶ τὸν υἱόν,  
 15 ἀντὶ τοῦ τὸν πολίτην αὐτῆς, δηλονότι τὸν Ἐφαρμόστον, ἦντινα,  
 ἡγουν τὴν πόλιν, λέλογγε, τουτέστιν εἰς κλῆρον ἔλαβεν, ἢ Θέμις,  
 ἀντὶ τοῦ ἢ Δίκη, καὶ ἢ θυγάτηρ αὐτῆς ἢ τὰς πόλεις σάζουσα ἢ  
 κατὰ πολλὴ τιμία Εὐνομία. ἔπεται γὰρ τῇ Δίκη τὸ καλῶς τοῖς  
 νόμοις χρῆσθαι. θάλλει δὲ (27) αὐτὴ ἢ Ὀποῦς, ἡγουν λαμπρά  
 20 ἐστὶν ἐπ' ἀρεταῖς, τουτέστιν ἐπ' ἀριστεταῖς, τουτέστιν ἐπ'

3 Notulam Triclianam ex  $\mu'$   $\nu'$  (cod. Mosc. B) edidit Mommsen in Annotationis Criticæ supplemento p. 121. — 2 δὲ ἔστιν Mommseni ed. — 9 σύνταξις Bæckh in textu,  $\mu'$   $\xi'$  in marg. — ἀρη qz. — 11 εἰτελέσι λόγοις aq, λόγων εὐτελέων z, λόγοις εὐτελέσιν cett. — τὴν φόρμ. edd inde ab Oxx. — 12 ἀντὶ — ἀνδρός omm. Vrat. z  $\mu'$   $\xi'$  et edd. ante Beckium, qui lacunam codicum ab Oxx. allatorum ope supplevit. — τῆς ἐν π. νίκης  $\iota'$  q, τῆς π. ν. a, τῆς νίκης τῆς ἐν τῇ πάλῃ edd. — 13 αἰέσεις  $\xi'$ . — 14 ἐπαίνησον  $\xi'$ . — 16 ἢ Θέμις] ἢ θέτις ἢ ἢ θέμις z. — 17 ἢ θυγάτηρ q. — 18 κατὰ πολλὴ  $\xi'$ , καταπολὺ cett. — τιμία  $\xi'$ . — ἐν. τιμία Vrat. — 19 ἡποῦς a, ὀποῦς q.

ἀνδραγαθίαις ἐπίσης τε ἐν τῇ Κασταλίᾳ, ἤγουν ἐν τῇ Πυθῶνι καὶ πλησίον τοῦ ῥεύματος τοῦ Ἀλφειοῦ, ἦτοι καὶ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ· ὅθεν (30), ἤγουν ἀπὸ τῆς Κασταλίας καὶ τοῦ Ἀλφειοῦ, στεφάνων ἐξαίρετοι κόσμοι ἐπαίρουσι, τουτέστι μεγαλύνουσιν, ὕμνοῦσι τὴν Ὀποῦντα τὴν μητρόπολιν τῶν Λοκρῶν, τὴν περιαδομένην, τὴν ἀγλαόθενδρον, ἤγουν τὴν εὐθαλῶν δένδρων ἀξιοτιμήν, τουτέστι τὴν εὐγειον.

33. Germ. Ἡ σύνταξις αὕτη· ἐγὼ δὲ ταύτην τὴν φίλην πόλιν ἐν αἰοδαῖς μαλεραῖς καὶ ἐκδήλοις καὶ φωτειναῖς ἐπιφλέγων καὶ καταυράζων καὶ μεγαλύνων καὶ λαμπρόνων, παντᾶ καὶ πανταχοῦ πέμφω ταύτην τὴν ἀγγελίαν καὶ τὴν αἴνεσιν καὶ θᾶσσον καὶ ταχύτερον τοῦ ἵππου τοῦ ἀγάνορος καὶ τῆς νηὸς τῆς ὑποπτέρου.

gl. 33. τὴν Ὀποῦντα, — 34. δίκην πυρὸς ἀστραπτούσαις. — \* † λαμπρόνων. — \* ὕμνοις. — \* \* ῥοδαῖς. — 35. ἄγαν ἀνδρείου καὶ ἱππικωτάτου. — \* † ταχύτερον. — 36. τῆς δίκην περῶν τὸ ἰστία ἐχούσης. — 37. \* τὸν ὕμνον ὃν πρὸς τὸν πολίτην αὐτῆς πλέκων καὶ αὐτὴν αἰδοῖον θήσω μέχρῃς ἂν παρ' ἀνθρώποις ᾧσι λόγοι. — 38. θείᾳ εὐτυχίᾳ.

39. Th. Φησὶν Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ μετὰ Μουσῶν εἶναι τὰς Χάριτας (Theog. 64)· παρ' οὗ αὐταῖς Χάριτές τε καὶ Ἰμέροι οἰκί' ἔχουσιν.

1 ἤγουν om. a. — 2 Post ῥεύμ. libros a q i' secutus delevi τοῖ ποταμοῦ. — ἤγουν i'. — 6 εὐθαλῶν a. — 7 εἶγον a, εἶγειον i' ξ', εἶγον Vrat., εἶγων cett. — 4 Hoc scholium e scholio veteri quod in cod. Par. G legitur, auctum est. — Delevi δὲ post ἦ. — 11 ταύτην excidit apud Mommsenum. — 17 Glossa Thomana in Vrat. i' μ' prae-  
fixo lem-  
mate ἀγγελίαν in scholiorum ordinem recepta est. — 20 Hoc scholium deest in z (et ξ'). — Lemma ἐξαίρετον Χαρίτων est in codd. mixtis et edd. — Θεογονία Γ. — κατὰ ed. Ox. — 21 ἴμεροι A, ἴμερος edd. inde a Beckio.



gl. 39. θαυμασιώτατον. — βόσκομαι. — \* + ἤγουν ἐν μετὰ Μουσῶν καὶ Χαρίτων τοὺς λόγους μεταχειρίζομαι. — 40. αἱ Μοῦσαι μετὰ Χαρίτων παρέσχον ἔμοι. — 41. τὰ κάλλιστα περὶ λόγους.

- 5 33—41. M. Ἐγὼ δὲ τὴν προσφιλέην ἐμοὶ πόλιν ταύτην τὴν Ὀποῦντα φλέγων, ἀντὶ τοῦ λαμπρύωνων ῥοδαῖς μαλεραῖς, τουτέστι λαμπραῖς, ταχύτερον καὶ ἵππου ἀγρόνορος, ἥτοι πάνυ γενναίου (ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνδρῶν· ὁ ἀγρόνωρ γὰρ ἐπὶ ἀνδρώπων λέγεται κυρίως καὶ ἔστι ταῦτόν τῳ ἀνδρείῳ· ἵπποι δὲ  
10 λέγονται κατὰ τοῦτο γενναῖοι καὶ ἀγέρωχοι καὶ εὐψυχοι) καὶ νηὸς ὑποπτέρου, ἀντὶ τοῦ ταχυτάτης, θάπτον πέμψω πανταχόσε ταύτην τὴν ἀγγελίαν (37) τὴν περὶ τῶν ἀνδραγαθημάτων, αὐτῆς ὁληνότης καὶ τῆς εὐνομίας, εἰ σὺν τινι μοιριδίῳ· δύναται τὸ εἰ ἐνταῦθα καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ λαμβάνεσθαι καὶ διαστακτικῶς, ἄμει-  
15 νον δὲ τὸ δεύτερον· εἰ σὺν παλάμῃ τινί, ἀντὶ τοῦ βοηθεῖα μοιριδίῳ, τουτέστι μοίρας κρείττονος, κῆπον ἐξαίρετον καρποῦμαι Χαρίτων, ἀντὶ τοῦ δύναμιν λόγων, ἣν Χάριτες ἐφορῶσι, τουτέστι

5 Lemma ἐγὼ δέ τοι φίλον est in Vrat. z μ' et in edd. antt., ἐγὼ δέ τοι in ι' et ed. Bæekh, lemma deest in a q ξ' et in edd. Beck. et Heyn. — σύνταξις μ' ξ' in marg., Bæekh in textu. — προσφιλεῖ ξ'. — πόλιν ἐμοὶ (om. ταύτην) q. — 6 τουτέστι a q ξ', ἤγουν cett. — 7 ἵππον q. — ἤγουν ι'. — 7. 8 παγενάιον ξ'. — γενάιον a. — 8. 9 γὰρ κυρ. ἀνθρ. λέγ. z. — 9 λέγ. κυρ. a q ξ', κυρ. λέγ. cett. excepto z codd. — 9 ταυτο ι' μ' et edd. Ro. et Br. — τὸ Vrat. z μ' ξ' et edd. Ro. et Br. — ἀνδρεῖον a. — 11 λέγεται ξ'. — ἀγέρωχοι Vrat. z μ' ξ' et edd. ante Oxx. — 11 θάπτον a. — 12 ἀγγ. ὁληνότης τὴν z. — 12. 13 ἀνδραγ. ὁληνότης αὐτῆς καὶ ι'. — 13 δηλ. om. z. — Inde ab εἰ σὺν novum scholium incipiunt Beck, Heyne, Bæekh. — 14 τοῦ om. ι'. — ἐπεὶ λαμβ.] ἐπιλαμβ. ξ'. — διαστακτικῶς Vrat. ξ'. — 17 τῶν χαρ. ι'. — ἦν αἱ χάρ. codd. et edd. a q ξ' exceptis. — ἐφορῶσι μ', φορῶσι ι'.

Χαρίτων μετέχουσιν. καὶ γὰρ (40), ἔχουσιν αἱ Χάριτες παρέσχον τοῖς ἀνθρώποις τὰ τέρεφιν ἐμποιοῦντα.

gl. 41. κατὰ φρόνησιν καὶ ἀνδρείαν. — 42. κατὰ τὴν τῶν θεῶν βούλησιν.

43. Th. Τραχινίον τινα ἀνελὼν Ἡρακλῆς προστάξαντος<sup>5</sup> Ἀπόλλωνος ἔρχεται εἰς Νηλέα τὸν Ποσειδῶνος, ἵνα ὑπ' αὐτοῦ καθαρθεῖ τὸ φόνου. μὴ βουληθέντος οὖν τοῦ Νηλέως πόλεμον συνέστησε πρὸς αὐτὸν Ἡρακλῆς καὶ πρὸς τὸν τούτου πατέρα Ποσειδῶνα τῷ παιδὶ συμμαχοῦντα.

gl. 43. εἰ μὴ τοῦτό ἐστιν ὁ φημι. — 44. τοῦ τριταίναν ἔχοντος<sup>10</sup> Ποσειδῶνος. — 45. \* ῥᾶβδον. — \* ἐκίνησε. — 46. ἦρχε<sup>10</sup> Νηλεὺς ὁ Νέστορος πατήρ. — 47. ἐπέεζεν αὐτὸν — † ἐμάχετό αὐτῷ. — \* \* ὁ.

48. Germ. Τὸ ἀργυρέφ τόξφ πολεμίζων ἀντὶ τοῦ ἐλθὼν ὁ Ἡρακλῆς ἐν τῇ Πυθῶνι καὶ ἀκούσας μὴ χρησμὸν διδόναι<sup>15</sup> τὸν θεόν, διὰ τὴν ἀνηκοίαν τὴν εἰς αὐτὸν ἀφείλατο τὸν τρίποδα ἐναντιούμενος τῷ θεῷ.

Th. Ἐλθὼν εἰς Πυθίαν Ἡρακλῆς ὑπὲρ τοῦ χρησόμενος τῷ Ἀπόλλωνι ἔχουσε παρὰ τῆς Πυθίας μὴ εἶναι τὸν θεὸν ἐνταῦθα<sup>20</sup> μὴδὲ μαντεῖεσθαι. ὀργισθεὶς οὖν ἐπὶ τούτῳ τὸν τρίποδα λαβὼν ἔρριψεν ὥσπερ μάχην ἐντεῦθεν ἀνταίρων πρὸς τὸν θεόν.

5 Lemma ἱστορία περὶ ἡρακλέους est in ed. Bæckh., idem legitur in marg. Vrat. *ι' μ'*, περὶ ἡρ. est lemma in z, qui ἱστορία in marg. exhibet; idem ἱστορία est lemma in edd. — ὁ ἡρ. *ι'*. — 7 καταρθεῖν *ι'*. — φόβον z *μ'*. — νηλεὺς *ι'*. — 8. 9 πατ. τὸν ποσ. συμμ. τῷ παιδὶ Γ. — 9 Ποσ. om. z. — συμμαχοῦντι edd. ante Beck. — 12 ἐπέεζεν αὐτόν omm. A et pars codicum mixti generis. — 14 Post τὸ delevis δέ. — 16 ἀφείλετο Mommseni ed. — 18 Lemma ἐτέρα περὶ αὐτοῦ est in ed. Bæckh. et in marg. Vrat. z *μ'*, ἐτέρα cett. codd. — του ΓΑ *ι'*, τούτου cett. — χρησόμενος Γ. — τῷ om. *ι'*. — 20 μὴ δὲ Γz. — οὖν excidit in edd. Heyn. et Bæckh.



gl. 48. \* ἐπέξεν· — ἐμάχετο. — \*\* καί· — τὸν Ἡρακλέα.  
— \* \* συνίζησις.

50. Th. Ἐπολέμησε δὲ πρὸς τὸν Ἄιδην, ὅτε ἀπελθὼν τὸν  
Κέρβερον λαβεῖν ἐκωλύετο παρ' αὐτοῦ. λέγει οὖν, πῶς ἂν Ἡρα-  
5 κλῆς τοῦτο ἐποίησε, μὴ ὑπὸ Διὸς τοιοῦτος γεγωνάς;

gl. 50. \* \* ὁ Ἀπόλλων. — πρὸς Ἡρακλῆ.

52. Th. Δέον εἰπεῖν βροτῶν πρὸς τὸ θνησκόντων  
βρότεια εἶπε πρὸς τὰ σώματα.

gl. 52. ἀνθράπινα. — \* ἐν· — \*\* ἐν ᾗ. — \* \* καταβιβά-  
10 ζει. — 53. εὐρύχωρον τόπον τοῦ Ἄιδου. — \* \* ᾗτοι τὴν διόδον,  
τὸν στενωπόν.

54. Th. Τὸ μοι οὐκ ἔστι πρὸς τὸ στόμα, ὡς οἴονται τινες,  
ἀλλ' ἔστι πρὸς τὸ ῥίψον, καὶ ἔστι μοιον τῷ ἀφαιρῶ σοι  
τὴν νόσον.

15 gl. 54. τὸν περὶ τῶν θεῶν. — 56. ἀτιμάσαι. — 57. κακῆ.  
— 58. ἀπρεπῶς καὶ μετὰ μνήμης θεῶν.

59. Germ. Ὑποκρέκειν τὸ γαλγνίως ὑπάρδειν. ἔνεστι δὲ  
τόδε, ὅποτε ὁ μουσικὸς ρυθμίζει τὰς τούτου χορδάς.

3 Lemma ἑτέρα περὶ αὐτοῦ est in ed. Bœckh. et in marg. Vrat.  
μ', ἑτέρα in cett. edd. — ἐπολέμισε Γ. — δὲ ex ΓΔ addidi. — ἐπο-  
λέμησεν ἦρ. πρ. τ. Ἄιδην z. — Post Ἄιδην deleui Ἡρακλῆς libros ΓΔ  
secutus. — 5 ταῦτα ι'. — ταῦτα — Διὸς om. Vrat. — τοιοῦτο ι".  
— 6 Ad v. 50 hoc scholium legitur in b: Οὗτος ὁ ἄδης βασιλεὺς  
ἦν τῶν μολοσσῶν, ὃς εἶχε τὸν κῆνα τὸν καλούμενον κέρβερον. —  
πρ. τὸν Ἡρακλέα codd. mixti. — 7 Hoc scholium om. z. —  
8 βρότεια Γ. — 12 Hoc scholium Δ inter glossas habet, om. z. —  
σῖναψον τὴν ἀπὸ μετὰ τοῦ ῥίψον, ἵνα ᾗ ἀπόρῥίψον. τὸ δὲ μοι μετὰ  
τοῦ στόμα, ἵνα, ᾗ, ὧ στόμα μοι est scholium marg. int. libri b. —  
Lemma ἀπό μοι στόμα est in codd. mixtis et edd. — τὸ σῶμα Γ. —  
13 τὸ ῥίζαν Δ. — ἔστιν om. Vrat. — τὸ ἀφ. ΓΓ'. — 17 Ad v. 59  
glossator libri b hæc annotavit: τοῦτο λέγει, ἐπεὶ εἶπε (v. 39) πῶς  
καρποῦται τὸν κῆπον τῶν Χαρίτων. — τὸ γαλγνίζειν, ὑπ. Mommseni  
d. — Hucusque ξ' a me collatus est.

gl. 59. ὑπηγεῖ, τουτέστι μανίας ἐγγύς ἐστιν.

41—59. *M.* Ἀγαθοὶ δὲ ἐγένοντο ἄνδρες, ἤγουν ἀνδρεῖοι καὶ σοφοί, τουτέστι φρόνιμοι κατὰ δαίμονα, ἀντὶ τοῦ κατὰ μοῖραν θείαν. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐγένοντο δηλονότι κατὰ μοῖραν θείαν φρόνιμοι καὶ ἀνδρεῖοι, πᾶς ἂν ὁ Ἡρακλῆς ἐναντίον τῆς τριαίνης τοῦ Ποσειδῶνος ἐτίναξεν, ἤγουν σὺν σφοδρᾷ ὀριμῇ ἐκίνησε διὰ τῶν χειρῶν τὴν σκυτάλην, τουτέστι τὴν ῥάβδον, τὸ ῥόπαλον, ὀπηγίκα (46) ὁ Ποσειδῶν στὰς ἤρειθεν, ἀντὶ τοῦ ἐπέεζεν αὐτὸν ἀμφὶ τὴν Πύλον, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν Πύλον, ἐπέεζε τε αὐτὸν ὁ Φοῖβος δι' ἀργυροῦ τόξου πολεμῶν αὐτῷ δηλονότι. οὐδὲ ὁ Ἄιδης (50) εἶχεν ἀκίνητον, ἤγουν ἀνερέργητον τὴν ἑαυτοῦ ῥάβδον, δι' ἧς κατάρχει τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν ἀγρυιάν, ἤτοι τὴν δίοδον, τὸν στενωπὸν τὸν κοῖλον τῶν ἀποθνήσκοντων, τουτέστι τὰς καταδύσεις τῆς γῆς, αἱ οἱ ἀποθνήσκοντες διέρχονται. συνάπτει μὲν τὴν μάχην τῶν θεῶν τούτων τὴν πρὸς τὸν Ἡρακλῆ, ἀντιτάττει δὲ αὐτὸν τῇ τριαίνῃ μόνῃ τοῦ Ποσειδῶνος, ἀφ' ἧς συνυπακούειν δίδωσι καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἄλλους αὐτῷ ἀντιπαράταξιν καὶ ἰσχύν. ὁ γὰρ λόγος αὐτῷ σαφέστερον οὕτως ἔχει· ἐπεὶ πῶς ἂν ὁ Ἡρακλῆς ἐναντίον τῆς τριαίνης τοῦ Ποσει-

2 σύνταξις Boeckh in textu, *z* μ' in marg.; — ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ est lemma in Vrat. *z* μ' et edd., ἀγαθοὶ in *l'*. — 3 τουτέστι] ἤγουν *l'*. — 4. 5 ἐπεὶ — φρόνιμοι om. *q*, ἐπεὶ — θείαν om. *z*. — 6 τοῦ om. *l'*. — σὺν ex *aq* *l'* addidi. — ἐκίνησεν σὲ διὰ *a*. — 8. 9 ἀντὶ — Πύλον om. *z*. — 9 ἐπέεζετο αὐτὸν edd. ante Oxx. — 10 ἀργ. τοῦ τόξου *l'*. — Ante οὐδὲ lemma ὁδ' αἶδας ἀκινήταν est in Vrat., οὐδ' αἶδας in *l'*, οὐδ' αἶδας ἀκιν. in cett. codd. et edd. *aq* exceptis. Præterea σύνταξις μ' in marg., Boeckh in textu. — 11 ἔδωκε *a*. — 11. 12 ῥάβδον *z*. — 12 κατάρχει] κατὰ *z*. — 13 τὴν τὸν στενωπὸν *a*, τὴν στενωπὸν Vrat. *z* μ' et edd. — τὴν κοῖλον Vrat. *z* μ' et edd. ante Beckium, τὴν κοίλην cett. — 15 τὴν — τὴν om. Vrat. — 16 ἤρα- κλῆ *aq*, ἤρακλέα cett. — 17 ἄλλους om. *q*. — 18 καὶ omm. Vrat. μ'.



δῶνος τὸ ἑαυτοῦ ρόπαλον ἐκίνησεν, ὀπηνίκα ὁ Ποσειδῶν ἐπέ-  
 ξεν αὐτὸν καὶ ὁ Φοῖβος καὶ ὁ Ἄϊδης διὰ τῆς ἑαυτοῦ ῥάβδου ;  
 ἀγανακτῶν δὲ πρὸς τοῦτον τὸν λόγον ὡς προσκρούοντα τοῖς θεοῖς  
 ἀναστέλλει ἑαυτὸν μὴ λέγειν τοιαῦτα καὶ φησιν· ἀπορρίψον  
 5 (54), ἤγουν ὡς βάρος ἀπόθου, ὡς ἐπιβλαβῆ ἕασον τοῦτον τὸν  
 λόγον, ὦ στόμα ἐμόν· ἐπεὶ τό γε λοιδορῆσαι θεοὺς, τουτέστι  
 τὸ βλάσφημα περὶ θεῶν εἰπεῖν, ἐχθρὰ σοφία, ἤγουν μεμισημένη,  
 καὶ τὸ καυχᾶσθαι ἔξω τοῦ καιροῦ (τοῦτο δὲ φησιν ἐπεὶ Χαρί-  
 των κῆπον εἶπε νέμεσθαι) μανίαις ὑποκρέκει, ἀντὶ τοῦ συνᾶδει,  
 10 τουτέστι μανία ἐστὶν ἴσον.

60. Germ. Καλῶς εἶπε τὸ λαλάγει, ἐπεὶ τὸ λαλαγεῖν καὶ  
 ἐπὶ τῶν βαχχευμάτων.

gl. 60. βόα, λέγε. — 61. ῥῖψον. — \* \* καί. — 62. \* μα-  
 χράν. — \* φέρε.

15 64. Germ. Παρεκέντρισε δὲ τὸ αἰολοβρόντα παραδηλῶν  
 ὡς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐκ τοῦ Παρνασοῦ κατέβαν· ὡς καὶ ὅπι-  
 σθεν εἶπε Διὸς ξενίου, παραδηλῶν τὴν Αἴγιναν ξενოდόχον,  
 ὡσαύτως καὶ Ζηνὶ γενεθλίῳ (Ol. VIII. 20), παραδηλῶν ὡς  
 παῖδες ὄντες ἐκίνησαν.

20 gl. 64. τῇ Ὀποῦντι. — \* ὅπου· — \* \* ὅπου ἤγουν ἐν τῇ  
 Ὀποῦντι. — \* † τοῦ ποικίλα βροντῶντος. — 65. ἐν μοίρα. —  
 66. \* \* κατὰ τὸν χρόνον τούτων κατακλυσμὸς ἐγένετο. — 67.  
 ὄρους. — κατελθόντες. — 68. οἶκῃσιν. — \* \* ἐποίησαν τὴν  
 ἀρχήν. — 69. συνουσίας. — ὁμόφυλον.

25 70. Th. Τὸν ἐπὶ τῷ Νῶϊ κατακλυσμὸν Ἑλλήνες ἐξ ἡμῶν

2 ὁ φόρβος a. — 4 ἀναστέλλειν Vrat. — 6 στ. ἐμοῦ z. — ἐπεὶ]  
 ἐπὶ a. — 7 ἐχθρὰ Vrat. — 8. 9 φησιν — εἶπε om. Vrat. — 9 κῆπον εἶπε  
 aqí', εἶπε κῆπον cett. — 15 Ante παρεκ. deleui ἢ οὕτως (ἢ οὕτω  
 Mommseni ed.). — 16 Ante μετὰ deleui δι. — 25 Lemma ἱστορία  
 περὶ τοῦ ἐπὶ (ἐπὶ om. Boeckh) δευκαλίωνος κατακλυσμοῦ est in z μ',  
 marg. i'', ed. Boeckh., ἱστορία in cett. edd. — ἐπὶ τοῦ Γ z i'.

κεκλοφότες οὕτω φασί· Διὸς τὴν γῆν κατακλύσαντος Δευκαλίων  
καὶ Πύρρα ἐν τινι κιβωτίῳ εἰσελθόντες μετεωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ  
ὕδατος ὑπεράνω τοῦ Παρνασοῦ, κατὰ δέ τινας ὄρους Λυκοῖ κα-  
λουμένου· πεπαυμένου δὲ τοῦ ὕδατος ἐξελθόντες τοῦ κιβωτίου  
προσετάχθησαν ὑπὸ τοῦ Διὸς τὰ τῆς μητρὸς αὐτῶν ὅσα ὅπι- 5  
σθεν ῥίπτειν· οὐκ ἄλλην δὲ ἢ τὴν γῆν μητέρα ὑποτοπήσαντες,  
λίθους λαβόντες ὀπισθεν αὐτῶν ἑρρίπτον· καὶ οὐς μὲν ἡ Πύρρα  
ἑρρίπτε γυναικες, οὐς δὲ Δευκαλίων ἄνδρες ἐγένοντο. ὅθεν ἐστὶ  
καὶ τὸ λαὸς ὄνομα· λαὸς γὰρ ὁ λίθος.

gl. 70. \* ἐκτίσαντο. — ἤγουν ἐκ λίθων γεννηθέντα. — 71. 10

\* \* λαοί] διὰ τὸ μέτρον. — ὠνομάσθησαν οἱ γεννηθέντες.

60—71. M. Μὴ νῦν, ὦ στόμα δηλονότι, λαλάγῃ, ἤγουν λήρει  
τὰ τοιαῦτα· ἔα πάντα πόλεμον καὶ πᾶσαν μάχην χωρίς, ἥτοι  
μακρὰν τῶν θεῶν· φέροις δέ, ἀντὶ τοῦ φέρε, κίνει, τὴν γλῶσ-  
σαν πρὸς τὸ ἄστυ τῆς Πρωτογενείας τῆς θυγατρὸς τοῦ Ὀποῦν- 15  
τος, τοῦ καὶ Δευκαλίωνος. ὅπου (64), ἤγουν ἐν τῇ Ὀπούντι,  
ἡ Πύρρα καὶ ὁ Δευκαλίων ἀπὸ τοῦ Παρνασοῦ καταβάντες, τῇ  
αἰσῇ, ἀντὶ τοῦ τῇ προστάξει, τῇ βουλῇ τοῦ Διὸς τοῦ αἰολοβρόν-  
του, ἤγουν τοῦ τῶν ταχέως κινουμένων βροντῶν αἰτίου οἴκον  
(68) ἐποίησαν τὴν ἀρχήν. χωρίς δὲ συνδυασμοῦ γενεὰν ἐκτῆσά- 20

3 ἱπὲρ ἄνω Vrat. — λυχωρέως edd. et i' post corr. — 3. 4 λεγο-  
μένου Γ. — 6 ἄλλον Vrat. — ὑποτοπήσαντες ΓΔ, ὑποτοπάσαντες  
cett. — 7 βαλόντες z μ'. — 8 ὁ Δευκ. edd. — ἐγένοντο ἄνδρες z. —  
ἔστι Δ. — 9 λαῖς] λάας z, λάς Δ. — 12 Lemma μὴ νῦν λαλάγῃ est in  
Vrat. z μ' edd. Ro. Br. St. Oxx. Bæckh. — Præterea σύνταξις Bæckh  
in textu, z μ' in marg. — 13 ἤγουν i'. — 14 φέροις δὲ q, φέροις δ' ἂν  
z. — φ. καὶ κίνει i'. — 15 τῆς ante Πρωτ. om. a. — 16 τοῦ καὶ  
Δευκ. uncinis inclusit Heyne, tuitus est Bæckh collato scholio rec-  
ad v. 73 et schol. rec. et vet. ad v. 85. — 17 πύρα q. — 18 αἰσει  
a. — τῇ ante προστ. om. i'. — 20 συνδιασμοῦ z, συνδέσμον Vrat.  
et edd. ante Oxx. — χωρίς δὲ ἐνδᾶς (ἤγουν add. in marg.) συνδ.  
καὶ (ἤγουν del.) συνουσίας γεν. i'. — ἐκτίσαντο Vrat. μ'.



σθην, ἤγουν ἐκτῆσαντο, ἔσχον, λιθίνην, τουτέστιν ἀπὸ λίθων, ὁμόδημον, ἥτοι ὁμογενῇ. λαοὶ δὲ ὠνομάσθησαν, ἡ γενεὰ δηλονότι· πρὸς τὸ σηματινόμενον ἢ ἀπόδοσις.

72. Germ. Ὁ νοῦς· ἔγρεις, παῦσον· τὸ γὰρ ἴστασθαι  
5 παῦσις ἐστι. § ἐπέων φησὶν οἶμον ὁδὸν ἢ ῥόδον, ἄσμα, προοίμιον.

Th. Λέγει, ὅτι ἐατέον τοὺς περὶ τούτου λόγους. ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη σύνταξις ὁμοία τῇ ἄνω, τῷ Ἀπό μοι λόγον τοῦτον, στόμα, ῥίψον. οὕτω δὲ παραιτούμενος λέγειν περὶ τούτων  
10 πάλιν ἐπιχειρεῖ λέγειν. θέον δὲ λιγέως εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ ταχέως ἔγρεις, λιγὺν εἶπε πρὸς τὸν ὕμνον.

gl. 72. ἀνίστα καὶ πόρρω φέρε. — αὐτοῖς, τῇ Πύρρᾳ καὶ τῷ Δευκαλίωνι. — \* ἀχολουθίαν.

73. Th. Τὸ αἶνει καὶ πρὸς τὸ ἄνθεα λάμβανε. αἶνει  
15 δὲ ἄνθεα νεωτέρων ὕμνων, ἥτοι νεωτέρους ὕμνους, περιφραστικῶς. λέγει δέ, ὅτι τὸ τὰ νέα ὕμνεῖν χρεῖττον.

gl. 73. ποταπόν; ὀξύν. — κρείττων γὰρ τοῦ νέου. — 74. ἤγουν ὕμνους, περιφραστικῶς. — 75. \* \* λέγουσι. — \* δέ. —

78. μηχαναῖς καὶ βουλαῖς. — \* ἀνάποσιν· — \* \* ἀνάπωσιν. —

20 79. τὸ ὕδωρ. — \* \* τουτέστι τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος λαβεῖν. — λαβεῖν, ἀφανίσαι.

72—79. M. Ἐγείρ ἐπέων, ἀντὶ τοῦ κίνησον, ὦ στόμα, χάριν αὐτῶν, τῶν Ὀπουντιῶν δηλονότι τῶν ἀπὸ τοῦ Δευκαλίων-

2 ἤγουν ὁμογενῇ, ὁμόφυλον· λαοὶ δ' ὠνομ. (sic) ἤγουν ὠνομάσθησαν ἰ'. — 4 Post Ὁ deleui δέ. — 7 Hoc scholium om. z. — Lemma ἔγειρε est in ἰ', ἔγειρ' ἐπέων in cett. codd. mixtis et edd. — τοῦτο λέγει codd. mixti et edd., — λέγει δὲ ὅτι Α. — ἐκθετέον Γ. — 8 ὁμοία τῇ ἄνω μ'. — ἀπο μοι μ'. — τοιοῦτον Γ. — 11 τὸ ὕμνον Γ, fort. recte. — 14 Hoc scholium om. z. — 15 δὲ excidit in edd. inde a Beckio. — ἤγουν ἰ'. — 16 τὸ om. μ'. — 22 σύνταξις z μ' in marg., Bæckh in textu. — ἔγειρε ἰ'. — 23 δ. τὸν ἀπὸ μ'. — τοῦ om. ἰ'.

νος ὁδὸν ἐπὼν λιγεῖαν, ἤγουν ἐμμελῆ· ἐπαίνει δὲ οἶνον μὲν πολυετῆ, ἄνθη δέ, ἀντὶ τοῦ ἀνθηρότητα, λαμπρότητα ὕμνων νεωτέρων, τουτέστι καινοτέραν ὁδὸν ἐχόντων. λέγουσι (75) δὲ κατακλύσαι μὲν, ἤγουν καταποντίσαι, καλύψαι τὸ σθένος τοῦ ὕδατος, ἀντὶ τοῦ τὸ ὕδωρ περιφραστικῶς, τὴν γῆν τὴν 5 μέλαιναν, ἀλλὰ διὰ τῶν τεχνῶν τοῦ Διὸς, ἤγουν τῶν μηχανῶν, τῶν δυνάμεων, ἀνάπωσιν λέγουσιν ἐξαίφνης, ἤγουν ἀναρρόφῃσιν, συστολῇ τῆς ἀναχύσεως καὶ εἰς τὴν γῆν αὐθις κατὰδυσιν λαβεῖν τὸ ἄντηλον, τουτέστι τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος.

10

gl. 79. τῆς Πύρρας καὶ τοῦ Δευκαλίωνος. — 80. πολεμικάτοι. — οἱ σοί, ὦ Ἐφάρμοστε.

81. Pal. Ἰαπετὸς ἐγέννησε Προμηθεά καὶ Ἐπιμηθεά. ἐκ γοῦν τοῦ Προμηθέος ἐγεννήθη Δευκαλίων, ἐκ δὲ τοῦ Ἐπιμηθέος τοῦ καὶ Ὀποῦντος ἐγεννήθη ἡ Πύρρα, ἐκ δὲ τῆς Πύρρας 15 καὶ Δευκαλίωνος ἡ Πρωτογένεια. ἐκ ταύτης δὲ καὶ τοῦ Διὸς ὁ Ὀποῦς, ἀφ' οὗ ἡ πόλις Ὀποῦς, μητρόπολις τῶν Λοκρῶν.

Th. Ἰαπετοῖ παῖδες Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεὺς. Προμη-

1 ὁδὸν ἐπ. Vrat. — λιγεῖαν q. — ἐμμελῆ q, ἐμμελεῖ μ'. — οἶνον] ὕμνον z μ', ὦ οἶνον i'. — 2 ἀνθηρότητα q. — 3 τουτέστι — ἐχόντων om. i'. — 4 δὲ i'. — κατακλύσαι Vrat. z i' μ' et edd. ante Beck. — 5 τοῦ ante ὕδ. om. Vrat. — 5. 6 τὴν μέλαιναν om. i'. — 7 ἀνάπωσιν q. — 9. 10 τῶν ὑδάτων Vrat. — 14 Προμηθέως ed. Bæekh. — 14. 15 Ἐπιμηθέως ed. Bæekh. — 15 Πύρρας Bæekh addidit. — 17 Ὀποῦς bis ed. Bæekh. — 18 Glossator libri b hoc scholium sic exhibet: Ὁ Ἰαπετὸς παλαιότατος ἐστὶ θεὸς καὶ ἐγέννησε Προμηθεά καὶ Ἐπιμηθεά. ἀπὸ δὲ τοῦ Προμηθέως καὶ τῆς Κλυμένης ἐγεννήθη ὁ Δευκαλίων ὁ καλούμενος Ὀποῦς, ἐκ δὲ τοῦ Ἐπιμηθέως καὶ τῆς Πανδάρως ἐγεννήθη ἡ Πύρρα· ἐκ δὲ τοῦ Δευκαλίωνος καὶ τῆς Πύρρας ἐγεννήθη ἡ Πρωτογένεια, ἥτινα ἐγγίμην ὁ Λοκρὸς. ἀλλὰ ἄτεκνος ὤφθη ἡ Πρωτογένεια. διὸ ἀναρπασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Διὸς ἔλαβεν ἐν γαστρὶ ὑπ' αὐτοῦ



θέως καὶ Κλυμένης Δευκαλίων ὁ καὶ Ὀποὺς καλούμενος, Ἐπιμη-  
 θέως καὶ Πανδώρας Πύρρα, Πύρρας δὲ καὶ Δευκαλίωνος Πρωτο-  
 γένεια, ἣν ἔγγμε Λοκρός. διὰ δὲ τὸ μὴ ποιεῖν ὑπ' αὐτοῦ παῖδα,  
 ἵνα μὴ χωρὶς διαδόχου θάνῃ Λοκρός, ἀρπάζεται Πρωτογένεια  
 5 ἐκ Διός, ἥ συνελθὼν ἐν τῷ Μαινάλῳ ὄρει τῆς Ἀρχαδίας καὶ  
 ἐγκύμονα ποιήσας ἐπανάγει πάλιν αὐτὴν πρὸς Λοκρόν, ὥς τὸ  
 γεννηθὲν ὑπ' αὐτῆς παιδίον Ὀποῦντα ἐκάλεσε, συνάνυμον  
 Ὀποῦντι τῷ καὶ Δευκαλίωνι, τῷ Πρωτογενείας πατρί.

gl. 81. ἐξ ἀρχῆς. — ἀπὸ τῆς τοῦ Ἰαπετοῦ. — 82. \* + γε-  
 10 νεᾶς. — παῖδες. — θυγατέρων. — 83. καλλίστων. — τοῦ  
 Ὀποῦντος τοῦ ὑπὸ τοῦ Κρόνου παιδὸς Διὸς σπαρέντος. — 84.  
 αὐτόχθονες καὶ οὐ μετανάσται.

79—84. Μ. Κείνων δ' ἔσσαν] τοῦτο πρὸς τὸν Ἐφάρ-  
 μοστον. ἐξ ἐκείνων δὲ ἦσαν ἀρχῆθεν οἱ ὑμέτεροι ἀντὶ τοῦ οἱ σοὶ  
 15 πρόγονοι οἱ χαλκόσπιδες, τουτέστιν οἱ πολεμισταί, λέγω τῆς  
 γενεᾶς τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰαπετοῦ καταγομένης κοῦροι (82), ἤγουν  
 παῖδες, ἀπόγονοι, τῶν κορῶν τε, ἀντὶ τοῦ τῆς κόρης, ἤγουν τῆς

καὶ τέξασα νιὸν ἐκάλεσεν αὐτὸν Ὀποῦντα. — Lemma ἱστορία ὕθεν  
 δευκαλίων καὶ πύρρα Vrat. (a m. sec.) et μ' in marg., Boeckh in textu,  
 ὕθεν δ. καὶ π. in z, qui ἱστορία, quæ vox in edd. ante Boeckhium  
 emmatis vice fungitur, in marg. habet.

1 ὁ Δευκ. edd. inde a Beckio. — ὀπούς ΓΑ, οπούς cett. —  
 2 πανδώρας Γ. — 3 ἔγμεν ι'. — παῖδας [Γ μ'] edd. — 4  
 θάνῃ ΓΑ, ἀπέλθῃ cett. — τοπάζεται Α. — 5 ὑπὸ διός Γ. — Μενάλῳ  
 Γ et edd. ante Beck. — 8 καὶ omm. Α Vrat. μ'. — 10 Ἀδ κοῦροι  
 κορῶν glossa ἐπὶ τῆς νέας τῆς κόρης est in a. — 13 σύνταξις z μ'  
 in marg., Boeckh in textu. — 14 ἡμέτεροι z. — τοῦ om. ι'. —  
 15 χαλκόσπιδες z. — δ (sic) χ. τουτέστι πολ. ι'. — 16 γεννεᾶς Vrat.  
 — τοῦ] τῆς a, omm. qz. — 17 τε om. a. — Post τε in codd. mixtis  
 et edd. τῶν ἀρίστων Κρονιδῶν additur. — Post τοῦ deleui καὶ codd.  
 aq secutus.

Πρωτογενείας, καὶ τῶν ἀρίστων Κρονιδῶν, ἀντὶ τοῦ καὶ τοῦ ἀρίστου νιοῦ τοῦ Κρόνου τοῦ Διός, ἐγγάριοι βασιλεῖς αἰεὶ, ἔχουσι γνήσιοι βασιλεῖς καὶ οὐκ ἐπέισακτοὶ κατὰ διαδοχὴν.

gl. 85. \* † ὁ τοῦ οὐρανοῦ βασιλεὺς Ζεὺς. — 86. θυγατέρα. — \*\* παῖδα γράφει διὰ τὸ μέτρον, οὐχὶ θυγατέρα, καὶ 5 Ὀποῦντος, οὐ μὲν Ὀπόεντος. — Ἡλείων, ἦτοι τῆς Ὀποῦντος. — 87. \* † τοῦ καὶ Δευκαλίωνος καλουμένου. — ἥσυχος. — 88. ἐν Ἀρχαδίᾳ τὸ Μαίναλον ὄρος. — 89. \* † ἐξοχαῖς. — ἔφειρεν αὐτήν. — 90. \* † τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. — καταβάλοι αὐτόν. — 91. ὁ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος. — θάνατον. — ἐνεγκών. — 10 92. ποταπὸν; ἐστερημένον. — ἦτοι παιδός, διαδόχου. — 94. ἡ Πρωτογένεια. — \*\* ἐχάσθη. — \*\* καί. — \*\* θρασυμένους. — 95. ὁ Λοκρός. — ὄντα.

96. Pal. Προσέταξε, φησί, καλεῖσθαι τὸ βρέφος ὁ Λοκρὸς τῷ ὀνόματι τοῦ πρὸς μητρὸς αὐτοῦ πάππου Ὀποῦντος, βασι- 15 λέως τῶν Ἡλείων. ἡ κατὰ τινος προσέταξε καλεῖσθαι αὐτό,

1 καὶ τ. ἄρ. Κρονιδῶν ex *aq* addidi. — Locum in edd. corruptum esse etiam Mommsen vidit, qui tamen in Annotationis Criticae Supplemento p. 128 male τε inter τῶν et ἀρίστων Κρ. (cf. notam ad p. 326, 17), praeterea καὶ ante τοῦ ἀρίστου inseri iussit. — 1. 2 καὶ τοῦ om. q. — 3 ἐπίσκατοι Vrat. μ'. — Ceterum eorundem versuum paraphrasin Boeckh «ex Mosc. B. ab alia manu scriptam» scholiis ad v. 72 inseruit, Mommsen dubitanter Triclinio tribuit, perperam: «Ὡς Ἐφάρμοστε, οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι ἐξ ἀρχῆς, οἱ ὄντες καὶ ὑπάρχοντες ἐκ τῆς φντείας καὶ τῆς γενεᾶς Ἰαπετιονίδαι, οἱ κοῦροι καὶ παῖδες ἐξείνων τῶν κόρων καὶ κορασίων Κρονιδῶν καὶ τοῦ Κρόνου φερτάτων καὶ καλλίστων ἀεὶ καὶ διαπαντός, ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἔσαν καὶ ὑπάρχον βασιλεῖς χαλκάσπιδες καὶ ὤπλισμένοι, ἦτοι πολεμικοί.» — 5 Notulam Triclinianam Boeckh primus ex Mosc. B. edidit. — θυγατέρα ed. Boeckh. (ex Mosc. B. ?). — 7 Ad Ὀποῦντος glossa τοῦ Δευκαλίωνος est in a. — 12 θρασυμένη codd. — 15 αἰτοῦ scripsi pro αὐτῷ.



τὸ βρέφος, Ὀποῦντα τῷ ὀνόματι τοῦ πρὸς μητρὸς αὐτοῦ τῆς  
Πρωτογενείας πάππου Ἐπιμηθέως τοῦ καὶ Ὀποῦντος.

Germ. Μάτρως ὁ ἀπὸ μητρὸς πάππος, πάτρως δὲ ὁ πρὸς  
πατρός. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ποιηταὶ μάτρως τοὺς τῆς μητρὸς ἀδελ-  
5 φούς, ὁ δὲ νῦν ποιητὴς τὸν πατέρα τῆς μητρὸς.

gl. 96. τοῦ πάππου Ὀποῦντος. — τὸν παῖδα. — 97. ὁμώ-  
νυμον. — εἶναι. — 98. ἐξοχώτατον. — τῷ τοῦ σώματος κάλλει.  
— 99. τοῖς ἐκ χειρῶν. — τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Ὀποῦντα.  
— 100. \* † παρέσχεν αὐτῷ. — τὸν ἐν αὐτῇ. — διεξάγειν καὶ  
10 βασιλεύειν.

85—100. M. Πρὶν Ὀλύμπιος / πρότερον, τὴν ἀρχήν, ὁ  
βασιλεὺς ὁ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ὁ Ζεὺς τὴν θυγατέρα τοῦ Ὀποῦντος  
τοῦ καὶ Δευκαλίωνος ἀναρπάσας, ἤγουν μετέωρον εἰς τὸν ἀέρα  
λαβὼν λάθρα (τοῦτο γὰρ τὸ ἔκρηλος) ἀπὸ τῆς γῆς τῶν Ἐπειῶν,  
15 τουτέστι τῶν Ἡλείων (Ἐπειοὶ γὰρ οἱ Ἡλεῖοι ὠνομάσθησαν  
ἀπὸ Ἐπειῶ τοῦ Ἐνδυμίωνος) ἐμίγη (88) αὐτῇ ἐν ταῖς ἐξοχαῖς  
ταῖς Μαίναλαις, ἤγουν ταῖς τοῦ Μαίναλου. ὄρος δὲ Ἀρκαδίας  
τὸ Μαίναλον· καὶ ἤνεγκε τῷ Λοκρῷ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἵνα μὴ  
καθέλοι αὐτόν, τὸν Λοκρὸν δηλονότι, ἤγουν καταστρέφειεν ὁ  
20 αἰὼν, ἀντὶ τοῦ ὁ χρόνος, ἐστερημένον (92) γενεᾶς, πότμον ἐφά-  
φας, ἤγουν συντυχίαν θανάτου ἐπαγαγών. ἔχεν δὲ ἀντὶ τοῦ ἔσχε  
σπέρμα μέγιστον, ἀντὶ τοῦ υἱὸν ἀπὸ σπέρματος μεγίστου ἢ γυνὴ  
τοῦ Λοκροῦ ἢ Πρωτογένεια· εὐφράνθη τε ὁ ἥρως, ἤγουν ὁ Λοκρός,

11 σύνταξις *z μ'* in marg., Boeckh in textu. — 12 ὁ ante ἐν om.  
*i'*. — τὸ ὀλ. *a*. — ὁ om. *q*. — 13 ἀρπάσας *i'*. — 15 οἱ ἡλ. (*ἡλ. q*)  
ὦν. *aq*, ὦν. οἱ ἡλ. cett. — 17. 18 Verba ὄρος δὲ Ἀρκ. τὸ Μαίν. ex *a q i'*  
addidi. — 19 κατέβη *q* post corr. — ἡγ. καταστρέφ. om. *i'*. — 20  
ἀντὶ τοῦ] ἤγουν *q*. — ἐστερημένος *q* Vrat. *z*. — 21 συντυχία *z*. — ἔχεν  
δὲ *a*, ἔχε δὲ *q*, ἔσχε δὲ Vrat. *z μ'*, omm. cett. — ἀντὶ τοῦ ex *aq* Vrat.  
*z μ'* addidi. — ἔσχε *q* Vrat. *z*, ἔσχε *a*, ἔσχε δὲ cett. — 22 τοῦ τὸν  
υἱὸν *q*. — σπ. μέγιστον *q*.

ιδῶν υἱὸν τῇ ἀληθείᾳ μὲν ὄντα θετόν, ἀντὶ τοῦ νόθον, ὑπ' αὐτοῦ  
 δὲ γνήσιον νομιζόμενον, ὠνόμασε δὲ αὐτὸν οὕτως ὥστε (97)  
 εἶναι ἰσώνυμον, ἀντὶ τοῦ ὁμώνυμον τοῦ μάτρωος αὐτοῦ, ἔχουν  
 τοῦ πρὸς μητρὸς αὐτοῦ πάππου, τουτέστιν Ὀποῦντα ὠνόμασεν  
 αὐτόν (ἰστέον δέ, ὅτι παρὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἄλλων ἐδέξατο 5  
 ἐνταῦθα οὗτος τὸ ὄνομα· μήτρων γὰρ οἱ ἄλλοι τὸν πρὸς μητρὸς  
 λέγουσι θεῖον) ἄνδρα ὑπέρφρατον, γενόμενον δηλονότι αὐτὸν τὸν  
 Ὀποῦντα, ἔχουν ὑπερβολικῶς θαυμαστὸν κατὰ τε τὴν μορφήν,  
 τουτέστι τὸ εἶδος, καὶ κατὰ τὰ ἔργα, ἔχουν τὰς πράξεις. τὴν πόλιν  
 δέ, τὴν Ὀποῦντα δηλονότι, καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ παρέσχεν αὐτῷ 10  
 ὁ Δοκρὸς δηλονότι διαιτᾶν, ἔχουν διοικεῖν.

gl. 101. διὰ τὴν αὐτοῦ φήμην· — \* \* διὰ τὸ μέτρον  
 συστέλλεται. — αὐτῷ. — \* \* Ἰωνικῶς. — 104. τῶν ἐπελθόντων  
 ξένων. — 105. † τῶν ξένων τῶν κατοικησάντων τὴν Ὀποῦντα. —  
 106. Μενoitios ἐξ Ἀκτορος καὶ Αἰγίνης. 15

107. Τη. Οἱ Ἕλληνες ὅτε εἰς Τροίαν ἐστράτευσον, προσώ-  
 κειλαν ἐν Μυσίᾳ καὶ νομίζοντες ταύτην εἶναι τὴν Τροίαν ἐδήρουν.

1 Post θετόν libros αq i' μ' secutus deleui υἱόν. — 2 λογιζόμενον  
 q. — 2. 3 ἐς τὸ εἶναι Vrat. z et edd. ante Beckium. — 3 μάτρωος  
 Vrat., ὁμάτρωος a. — 4 τοῦ πρὸς μητρὸς αὐτοῦ (αὐτῷ a) πάππου  
 a q et τοῦ πρὸς μητρὸς αὐτοῦ etiam Oxx. e libris manu scriptis Oxo-  
 niensibus attulerunt; quæ lectio Beckio «aut ex scripturæ compendio  
 orta, aut e sequentibus ducta» videbatur; τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς  
 αὐτοῦ, ἦτοι (ἔχουν i') τοῦ πάππου cett. codd. et edd. — ὀποῦντα  
 ὀπρῶντι a. — 6 μήτρων a Vrat. i' μ', μήτωρ q, μήτρωον cett. Cf. Mo-  
 schopuli Syllogen: Μήτρων (sic) λέγεται ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος. — τὸν]  
 τοῦ Vrat. — 7 ἐπέφρατον q μ'. — 8 ἦτοι μ' ante corr. — 16 Lemma  
 ἱστορία edd. ante Boeckhium, ἱστορία περὶ τοῦ Πατρόκλου Boeckh  
 in textu, Vrat. μ' in marg., περὶ τοῦ Πατρόκλου z in textu.  
 — Ὅτ' ἐς Τροίαν ἐστράτευσον (οἱ add. Vrat.) Ἕλληνες codd. mixti et  
 edd. — 16. 17 προσέκειλαν edd. ante Heynium. — 17 εἰς Μυσίαν  
 Γ. — ἐδήρουν Vrat. z μ' et edd. ante Beckium.



ὁ οὖν ταύτης βασιλεὺς Τήλεφος ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῆς χάρας μάχην συνῆψε τοῖς Ἑλλήσιν, ἧς καρτερεῖς γενομένης οἱ μὲν ἄλλοι πάντες Ἑλλήνες εἰς ναῦς ἀνεχώρησαν, μόνος δὲ Πάτροκλος σὺν τῷ Ἀχιλλεῖ ἐμάχετο.

5 gl. 107. τοῦ Μενoitίου ὁ Πάτροκλος. — 108. οὗτος γὰρ πρῶτος ἐβασίλευσε Μυσίας. — τὴν Μυσίαν. — ἐλθὼν· ἐνόμζον γὰρ Ἑλλήνες ταύτην εἶναι τὴν Τροίαν· — † ἀπελθὼν. — 110. ἰσχυροτάτους. — τοὺς Ἑλλήνας. — 111. εἰς τροπὴν ἀγαγών. — ταῖς θαλασσίαις. — ἤτοι ταῖς ναυσὶν αὐτῶν.

10 113. Th. Ὡστ' ἐμφρονι δεῖξαι] ἤγουν· ἐπεὶ Πάτροκλος ἔστη σὺν Ἀχιλλεῖ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τραπέντων, πᾶς ἀνὴρ νουνεχῆς ἔγνω ἂν ἰδὼν, ὅτι Πάτροκλος ἔξοχος ἦν τὰ εἰς μάχην.

gl. 113. \* † φρονίμω. — 114. γινῶναι. — \* ἰσχυρόν. — 15 115. γνώμην καὶ προθυμίαν εἰς τὰ πολεμικά. — \* † ὁ Ἀχιλλεύς. — 116. ἐν τῷ ὀλεθρίῳ πολέμῳ. — αὐτόν. — 117. παρήγγειλε. — 118. τῆς αὐτοῦ. — μακράν. — τάττεσθαι. — 119. τῆς τοὺς παραπεσόντας αὐτῇ βροτοὺς δαμαζούσης.

101—119. M. Ἀφίκοντο δὲ πρὸς αὐτόν, ἤγουν τὸν Ὀποῦν-  
20 τα, ξένοι καὶ ἐκ τοῦ Ἀργους καὶ ἐκ τῶν Θηβῶν καὶ Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Πίσσης, ἤγουν Ἡλεῖοι. ἀπὸ τῶν ἐποίκων δέ,

1 βασιλεύσας edd. inde a Beckio. — ὑπερὶ ex περὶ μ', περὶ z. — 2 μάχη Ro. Br. St., μάχη Ox., corr. etiam Beck. — γινωμ. [Vrat.] edd. — 3 οἱ Ἑλλ. A. — εἰς τὰς ν. edd. — δὲ ὁ II. edd. — 4 τῷ omm. Γ Vrat. ι' (?) μ'. — 5 Ad v. 108 hæc adscripsit glossator in b: ἡγουν εἰς τὴν Μυσίαν, ἣν εἶχε πρότερον ὁ Τεύθρας καὶ μεταταῦτα ὁ Τήλεφος. — 10 Hoc scholium om. z. — Lemma omm. ΓA. — δεῖξαι om. ι'. — ἐπεὶ ὁ π. Γ. — 12 τὰ ἐς ι' et edd. — 19 Lemma ἀφίκοντο δὲ οἱ est in Vrat. z μ' et edd. ante Beckium, ἀφίκοντο in ι', ἀφίχ. δὲ οἱ ξένοι in ed. Bæckh., lemma omm. cett. codd. et edd. — σύνταξις z μ' in marg., Bæckh in textu ante lemma. — τὴν ὀπ. μ'. — 20. 21 καὶ ἐκ τοῦ Ἀργους — Ἡλεῖοι om. ι'. — 21 πίσας ἡγ. ἡλ. q.

τουτέστι τῶν ξένων τῶν κατοικησάντων ἐν τῷ βασιλευομένῳ  
 ὑπ' αὐτοῦ τόπῳ, τὸν Μενoitιον ἐτίμησεν ἐξόχως, τὸν υἱὸν τοῦ  
 Ἀκτορος καὶ τῆς Αἰγίνης, οὔτινος (107), τουτέστι τοῦ Μενoitίου  
 ὁ υἱός, ὁ Πάτροκλος δηλονότι, ἅμα τοῖς Ἀτρεΐδαῖς ἀπελθὼν εἰς  
 τὴν γῆν τοῦ Τεύθραντος, ἤγουν εἰς τὴν Μυσίαν (ἦν τοῦ Τεύ- 5  
 θραντος λέγει διὰ τὸ ἄρξαι αὐτῆς ποτε τὸν Τεύθραντα, τότε δὲ  
 ἐπ' αὐτῇ ὁ Τήλεφος ἐβασίλευε) μόνος ἔστη σὺν τῷ Ἀχιλλεῖ,  
 ὅτε ὁ Τήλεφος τρέψας τοὺς Δαναοὺς τοὺς ἀλκίηντας, ἤγουν  
 τοὺς ἰσχυροὺς, τοὺς γενναίους, ἐνέβαλεν εἰς τὰς πρύμνας τὰς  
 θαλασσίας, ἀντὶ τοῦ εἰς τὰς ναῦς τὰς ἐν τῇ θαλάσῃ τὴν διατρι- 10  
 βὴν ποιουμένης· ὥστε (113) δεῖξαι αὐτοὺς ὁ Πάτροκλος τῷ  
 φρονίμῳ μαθεῖν τὸν νοῦν τοῦ Πατρόκλου, ἀντὶ τοῦ τὸν ἑαυτοῖ,  
 τὸν βιατῆν, ἤγουν τὸν γενναῖον, τὸν ἀνδρεῖον (ἀπὸ τοῦ βία, ἡ  
 ἰσχύς) ἀφ' οὗ χρόνου παρηγορεῖτο (117), ἀντὶ τοῦ παρῆναι,  
 ἔλεγεν αὐτῷ ὁ υἱὸς τῆς Θέτιδος ὁ Ἀχιλλεύς, μηδέποτε ταξιοῖ- 15  
 σθαι, τουτέστι παρατάττεσθαι αὐτὸν ἐν τῷ πολέμῳ τῷ ὄλε-  
 θρίῳ χωρὶς τῆς αἰχμῆς τῆς σφετέρας, ἀντὶ τοῦ τῆς ἑᾶς, τουτέ-  
 στι τῆς ἑαυτοῦ, τῆς δαμασιμβρότου, ἤγουν τῆς τοὺς ἀνδρας  
 κτεινούσης.

119. Th. Εἴην εὐρεσιεπής] ἤγουν εἶθε τοιαύτας ἰστο- 20

2 ἐτίμησεν καὶ ἐξ. z. — τοῦ om. i'. — 3 τῆς om. i'. — 4 ὁ ante υἱός  
 om. a. — δηλονότι om. i'. — ἀπελθόν [q] edd. — 5 θεύτραντος i'. —  
 ἤγουν — Τεύθραντος, om. q. — εἰς τὴν om. i'. — ἦν] ἦν a. — 5. 6  
 ἦν — λέγει om. i'. — 6 πρῶτον post ἄρξαι additum, ποτε deletum  
 est a m. pr. in i'. — θεύτραντα i'. — 7 ἐπ' αὐτῆς i', et q ex ἐπ  
 αὐτοῖς (?). — τῷ om. i'. — 8 ἤγουν om. i'. — 9 ἰσχ. καὶ γενν. i'. —  
 10 τὴν om. i'. — 11 δεῖξαι] διόξας a. — 12 τοῦ ante Πατρ. om. a. —  
 τὸν om. i'. — 13 γενν. καὶ ἀνδρ. i'. — 15 θέτιος i'. — ὁ Ἀχ. om.  
 i'. — 17 τῆς αἰχμῆς omm. Vrat. z μ'. — ἑᾶς q. — τουτέστι omm.  
 edd. — 18. 19 τῆς δαμ. — κτειν. om. i'. — 18 τῆς τοῦς] τοὺς τῆς  
 q. — 20 Hoc scholium om z. — Lemma omm. ΓΑ. — Ἀρμόδιος τῇ  
 παρούσῃ ὑποθέσει (conf. glossam ad v. 121) ante ἤγουν legitur in  
 Γ. — ἤγουν ex ΓΑ addidi.



ρίας εὐρίσχοιμι, ἵνα ἐποχοῦμενος τῷ παρὰ τῶν Μουσῶν δοθέν-  
τι μοι δίφρῳ, λέγω δὴ τῇ ποιητικῇ, ἀρμοδίως τῇ παρούσῃ ὑπο-  
θέσει ποιῶμαι τοὺς λόγους. τοῦτο δὲ λέγει, ἐπειδὴ καὶ ὁ  
Πάτροκλος Ὀπούντιος ἦν ὥσπερ καὶ Ἐφάρμοστος. τοῦ δὲ  
5 ἐναγεῖσθαι τὸ ἐν πρὸς τὸ δίφρῳ συναπτεόν, οὕτως· ἐν τῷ  
δίφρῳ τῶν Μουσῶν ἡγεῖσθαι καὶ προέρχεσθαι.

120. Pal. Ὡς πρὸς τοὺς παρεστῶτας λέγει.

gl. 120. ἐφευρετικὸς τοιούτων ἱστοριῶν. — ἐποχεῖσθαι,  
προέρχεσθαι εἰς τὸν τοῦ Ἐφαρμόστου ἔπαινον. — 121. ἀρ-  
10 μόδιος τῇ παρούσῃ ὑποθέσει, ἤγουν τῇ ποιήσει. — \* \* ἀρματι.  
— 122. ἤγουν πρόθυμος εἶην εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ λόγων εὐπορος.  
— 123. ἐν φιλίᾳ αὐτοῦ τῇ πρὸς Ἐφάρμοστον νίκη. — 124.  
\* \* καί. — ὑμνητής. — \* \* συνίζησις. — ταῖς ἐν Ἰσθμοῖ δοθεί-  
σαις αὐτῷ.

15 125. Th. Ἐπειδὴ Ἐφάρμοστος καὶ Λαμπρόμαχος Ὀπούν-  
τιοι ὄντες φίλοι τε ἦσαν καὶ ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἀνα ἐνίκησαν, διὰ  
τοῦτο ἐν τῷ Ἐφαρμόστου ὕμνῳ καὶ τοῦτου μέμνηται.

gl. 125. οὗτος Ὀπούντιος ἦν. — στεφάνοις. — 126.

\* † ὁ Ἐφάρμοστος καὶ ὁ Λαμπρόμαχος. — \* † ἐνίκησαν. —

20 127. πάλιν.

128. Th. Κορίνθου πύλας λέγει τὸν Ἰσθμόν· ἐν τῷ τέλει γὰρ  
αὐτοῦ ἡ Κόρινθος κεῖται. λάμβανε δὲ εἰς τὸ ἐγένετο, τῷ  
Ἐφαρμόστῳ, κατὰ συνεκδοχὴν. τὸ δὲ Νεμέας κατὰ κόλ-  
πον ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν Νεμέαν περιφραστικῶς.

1 ἐποχοῦμενος A. — 3 ἐπεὶ edd. inde a Beckio. — 4 Ὀποῦντος  
Oxx. — καὶ ὁ ἐφ. ι' ante corr. — 5 τὸ ἐν πρ. τὸ δίφρον A. — οὕτω  
A. — 6 ἔρχεσθαι Γ'. — 15 Hoc scholium om. z. — Λαμπρομάχον  
lemma est in codd. mixtis et edd. — ὁ ἐφ. ι'. — 15. 16 ὅπ. ἦσαν φ.  
τέ ὄντες A. — 17 τ. καὶ ἐν ι'. — ἐφαρμόστῳ Vrat. μ'. — 21 Κορ.  
πύλαι λέγει z. — 24 τὴν om. ι'. — νέμεαν A.

gl. 128. \* † ἤτοι ἐν τῷ Ἰσθμῷ. — 129. \* κατὰ συνεχδο-  
χὴν τὸ τῷ Ἐφαρμόστω. — ὕστερον. — ἀγῶνες, χαράι.  
— 130. ἄλλαι δέ. — ἐγένοντο. — 131. \* Ἐφαρμόστω]  
ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐγένοντο. — 132. εἰς τὰ Ἑρραία. — ἤγουν  
ἀνὴρ ὃν ἐνίκησεν. — 133. ἤγουν παῖς ὃν ἐν Παναθηναίοις ἐνί- 5  
κησεν.

119—133. *M.* Εἴθε εἶην καινῶν ἐπῶν εὐρετής, ὥστε ἀνα-  
γεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ διηγεῖσθαι τὰ περὶ τούτων δηλονότι· πρόσφο-  
ρος, ἤγουν ἐπιτήδειος γενόμενος ἐν δίφρῳ τῶν Μουσῶν, ἀντὶ  
τοῦ ἐν ὑψηλῇ ποιήσει, ἣν αἱ Μοῦσαι θωροῦνται. τόλμα δέ, ἀντὶ 10  
τοῦ παρῶρησία, εἶθε ἔσποιτο (123), ἤγουν ἀκολουθήσειεν ἐμοί,  
καὶ δύναιμι ἀμφιλαφής, ἀντὶ τοῦ μεγάλη, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν  
ὄγκων ἐχόντων σωμάτων, ὃν ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν ἐστι λαβέ-  
σθαι. ἔστι δὲ ἀμφιλαβής, καὶ τροπῇ τοῦ β̄ εἰς φ̄ κατ' ἔθος *Ma-*  
*κεδόνων* ἀμφιλαφής. ἐπὶ προξενία δέ, ἤγουν χάριν τῆς προ- 15  
ξενίας, τουτέστι τῆς φιλοφρονήσεως τοῦ Λαμπρομάχου πρὸς  
τοὺς Θηβαίους, καὶ χάριν τῆς ἀρετῆς, ἤτοι ἀνδρείας καὶ τῶν  
ἀνδραγαθμάτων αὐτοῦ, ἧλθον τιμάορος, ἤγουν τιμητής, ὕμνητής  
γενησόμενος τῶν μιτρῶν, ἀντὶ τοῦ τῶν στεφάνων αὐτοῦ, οὓς ἐν  
τῷ Ἰσθμῷ ἔλαβεν, ὅτε ἀμφοτέροισι, ἤγουν αἰτὸς ὁ Λαμ- 20

1—3 Glossas Thomanas Γ'solus servavit. — 7 Lemma εἶην εὐρεσι-  
πής (εὐρησιεπὴν z) est in codd. mixtis et edd. — εἶθε om. q. — καὶ νῶν  
a. — 8 ἀντὶ τοῦ om. a. — 9 ἡγεῖσθαι a. — ἤτοι i'. — τῶν om. i'. —  
10 αἰ om. i'. — 11 ἐσποιτο a i', ἐποιτο cett. — ἤγ. ἀκολ. om. i'. — 12 ἀντὶ  
τοῦ] ἤγουν z. — ἀπὸ aq. ἐκ cett. — 13 ὄγκων Vrat. μ'. — ταῖς ex aq  
est. — ἐστὶ χερσὶ i'. — 14 ἐστὶ q'. — δὴ aq. δὲ cett. — τροπῇ q.  
— τῶν μακ. i'. — 15 ἐπιπροξ. q. — δὲ om. i'. — ἤγουν aq. ἀντὶ  
τοῦ cett. — 16 τῆς omm. Vrat. i'. — 17 ἤγουν q i'. — τῆς ἀνδρεί-  
ας (ἀνδρείας q) q z i' μ'. — 18 ἤγουν aq i', τουτέστι cett. — 19  
γεννησ. Vrat. — μιτρῶν q Vrat. — τοῦ om. i'. — οὓς καὶ ἐν  
μ'. — 20 αἰτὸς om. i'.



πρόμαχος καὶ ὁ Ἐφάρμοστος ἐκράτησαν ἔργον, τουτέστιν ἐνίκησαν νίκην κατὰ μίαν ἡμέραν. ἀμφοτέροι γάρ, φασίν, ἐνίκησαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ὁ μὲν Ἐφάρμοστος Ὀλύμπια, ὁ δὲ Λαμπρόμαχος Ἰσθμια· ἐνιοὶ δὲ φασιν, ὅτι οἱ δύο Ἰσθμια ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐνίκησαν. 5 ἔπειτα (128) δὲ ἄλλαι δύο χάμαι, ἤγουν χαραὶ νίκης, ἀντὶ τοῦ νῖκαι, ἐγένοντο τῷ Ἐφαρμοστώ ἐν ταῖς πύλαις τῆς Κορίνθου, ἤγουν ἐν τῷ Ἰσθμῷ· ταὶ δέ, ἤγουν αὐταὶ δέ, ἀντὶ τοῦ τοσαῦται δέ, καὶ κατὰ τὸν κόλπον τῆς Νεμέας ἐγένοντο δηλονότι αὐτῷ νῖκαι. καὶ κατὰ τὸ Ἄργος (132), ἐνθα ἐτελεῖτο ἀγὼν τῷ Ἡραϊα, 10 ἔλαβε κῦδος ἀνδρῶν, ἤγουν γέρας ἀνδράσι προσῆκον, τουτέστιν ἐν ἀνδρὸς ἡλικίᾳ νενικηκώς· παῖς δὲ ἐν Ἀθῆναις νικήσας δηλονότι ἔλαβε κῦδος.

gl. 134. ὁποῖον, ἤτοι μέγαν. — \* ἐν τῷ· — \* \* τῇ. — 135. κλαπεῖς, ἤτοι ἐκ παίδων εἰς ἀνδρας ἐλθών. — 136. \* ὑπέ- 15 μεινεν· — \* \* ὑπέμενεν. — τοιούτους γὰρ ἀνδρας ἐνίκησεν. — 137. περὶ. — χρυσαῖς φιάλαις· τοῦτο γὰρ ἦν ἀθλον αὐτόθι. — 138. τοὺς ἐκεῖ ἀγωνιζομένους. — ταχυτάτῳ. — \* τέχνη τῆς πάλης. — 139. θαρράλέφ. — καταγωνισάμενος. — 140. \* \* περιήρχετο. — τὸν τοῦ σταδίου χορόν. — μεγάλη· — \* \* ἐν. — 20 141. ἔλεγε γάρ· ὁ βουλόμενος ἐλθέτω εἰς ἄμιλλαν. — 142. εὐμορφος. — ἔργα. — πράξας.

134—142. M. Ἐν δὲ Μαραθῶνι φεῖ ὅπως ἑαυτὸν λάθρα ἐξαγαγὼν ἀπὸ τῶν ἀγενείων, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀγωνίσασθαι

2 νίκην om. a. — φησὶν i'', φασὶ q. — 4 οἱ om. q. — 6 τοῦ om. z. — τῷ Ἐφ. om. i''. — 7 ἤγουν ἐν αὐτῷ, ἤτοι ἐν cett. — ἤγ.] καὶ z. — 8 καὶ ex aq addidi. — 9 τελεῖτο Vrat. — 10. 11 ἀνδρῶν — τουτ. ἐν om. z. — 11 δὲ aq'', δ' cett. — ἀθάναις Vrat. Ro. Br. — 22 Lemma οἷον δ' ἐν Μαραθῶνι est in codd. mixtis et edd., nisi quod omm. Beck, Heyne. — σύνταξις μ' in marg., Bæckh in textu ante lemma. — ἐν δὲ Μαρ. om. i'.

μετὰ τῶν ἀγενεῶν, ἀνέμινε τὸν ἀγῶνα τῶν πρεσβυτέρων, ἤγουν τῶν τελεωτέρων τὴν ἡλικίαν, τουτέστι τῶν ἀνδρῶν, ἀμὲν ἀργυροῖδεσσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ταῖς ἀργυρίσιν, ἤγουν ταῖς ἀργυραῖς φιάλαις, αἱ ἐδίδοντο ἐκεῖ γέρας. ἄνδρας δὲ (138) δαμάσας, ἤγουν καταβαλὼν διὰ μηχανῆς ἀφόβου, ὀξυρρέπους, ἤτοι ταχεῖαν ἐχούσης τὴν ὀρμήν, διήρχετο τὸν κύκλον, ἤγουν τὸν ἀγῶνα, φεῦ τῆς βοῆς ὅση· ἐπὶ δοτικῆς τὸ ὅση ἤγουν δι' ὅσης βοῆς διήρχετο· ὥραϊος ὢν, ἤγουν ἐν ἀκμῇ ἡλικίας, καὶ καλῶς, τουτέστιν εὐμορφος, καὶ κάλλιστα ἔργα πράξας.

gl. 143. Παρράσιον τόπος Ἀρκαδίας, ἔνθα ἐνίκησεν. — 10

145. \* \* τοῦ Διός. — περὶ. — 146. Ὀπότ'] ἐφάνη θανυστάτος. — κάλλιστον.

147. Germ. Οἱ νικήσαντες ἐν τῇ Πελλήνῃ ἐλάβανον παχὺ καὶ χειμερινὸν ἱμάτιον.

gl. 147. θεραπείαν· \* \* χλαῖνα γὰρ ἐδίδοτο. — ἀνέμων. 15

148. Th. Ἐν Πελλήνῃ πανήγυρις ἐγίνετο τὰ Ἑρμαῖα ἢ τὰ Φιλοξένια πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα· ἔνθα νικήσας Ἑφάρμοστος διφθέραν ἔλαβε· τοῦτο γὰρ ἦν ἄθλον· ἣτις ἀλεξίκακός ἐστι τῶν ἀνέμων. ἐδίδοτο δὲ διφθέρα διὰ τὸ ἐν χειμῶνι τοὺς ἀγῶνας τούτους γίνεσθαι. τὸ δὲ σὺνδικος διὰ τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ 20

1 ἀγ. αὐτῶν πρ. z μ'. — 2. 3 ἀργυροῖδεσσιν Vrat. z μ'. — 3 ἐπὶ τοῖς q z μ'. — ἀργυροῖσιν ἡγ. ι'. — 3. 4 φιάλαις z μ'. — 4 δὲ om. ι'. — 5 ὀξυρρέπους q z μ'. — ἤγουν ι'. — 6 ἤτοι z μ'. — 8 τῆς ἡλ. ι'. — 10 Παρράσιος codd. mixti. — 11. 12 ἐφάνη — κάλλ.] ἐφάνη κάλλιστος Γ. — Ad v. 146 hæc est glossa in b : φάρμακον εὐδιανὸν τῶν ψυχρῶν αἰσῶν καλεῖ τὴν χλαῖναν τὴν μεγαλοπρεπῆ, ἣν παρεῖχον οἱ ἀθλοθῆται ἐκεῖ γέρας τοῖς νικῶσιν. — 13 Ante οἱ deleui ἦ. — Πελλήνη U. — 16 Hoc scholium om. z. — πελλήνη Γ, πα πέλλήνη ι'. — 18 ἐλάβανον Vrat. — 19. 20 ἐδίδοτο — γίνεσθαι omm. edd. ante Boeckhium, qui ex Mosc. B addidit. — 20 δὲ ex ΓΔ addidi.



ἐν ταῖς Θήβαις ἀγῶν ἐτελεῖτο Ἡράκλεια καὶ Ἰόλεια. ἦν δὲ ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου ὁ τοῦ Ἰόλεω τάφος, ἔνθα Ἐφάρμοστος ἐνίκησεν.

gl. 148. ἐν. — ἐδέξατο. — σύμμαρτος τῆς ἐνταῦθα νίκης.

- 5 150. Th. Ἐν τῇ Ἐλευσίνι τῆς Ἀττικῆς ἀγῶν ἐτελεῖτο Δῆμητρος καὶ Περσεφόνης, τὰ καλούμενα Ἐλευσίνια, ἔνθα ἐνίκησεν.

gl. 150. \* † ἡ παραθαλασσία. — ἐνταῦθα γὰρ ἀγῶν Δῆμητρος καὶ Περσερόνης. — 151. ταῖς αὐτοῦ νίκαις. — \* ἦνεται.

- 10 143—151. M. Κατὰ δὲ τὰ ἔργα τὰ γενόμενα αὐτῷ ἐν τῷ στρατῷ τῷ Παρράσιῳ, ἔχουν ἐν τῷ Ἀρχαδικῷ (Παρράσῖα γὰρ τόπος ἐν Ἀρχαδίᾳ) θαυμαστὸς ἐφάνη ὢν, λέγω κατὰ τὴν πανήγυριν τοῦ Λυκαίου Διὸς θαυμαστὸς ἐφάνη ὢν, καὶ ὁπότε ἔφερεν, ἀντὶ τοῦ ἀπηνέγκατο ἐν τῇ Πελλήνῃ (148), ἔνθα ἐτελεῖτο ἀγῶν  
15 τὰ Ἑρμαῖα, φάρμακον εὐδιανόν, ἀντὶ τοῦ ἀποσοβητικὸν τῶν πνοῶν τῶν ψυχῶν· χλαῖνα γὰρ ἐκεῖ ἐδίδοτο τῷ νικῶντι. σύνδικος δέ, τουτέστι μάρτυς αὐτῷ τῷ Ἐφαρμόστῃ δηλονότι, ἐστὶ κατὰ τὰς ἀγλαίας, ἔχουν τὰς λαμπρότητας, τουτέστι κατὰ τὰς

1 ἰόλεια A, ἰόλια Γ, ἰολάεια Bæckh et cett. codd., ἰολαία cett. edd. — 3 ἐνίκησε Γ'. — 4 In b hoc scholium ad v. 148 legitur: Κριτὴς κοινὸς ἐστὶν αὐτῷ τῷ Ἐφαρμόστῳ εἰς τὴν πολλὴν νίκην ὁ τάφος τοῦ Ἰολάου. ἐκεῖ γὰρ συνέχετο (συνήχετο Beck) πληθὺς πολλὸν ἀνδρείων (ἀνδρείως coni. Beck, recte) ἀγωνιζομένων. — μάρτυς codd. mixti. — 5 ἔλευσίνι μ'. — τῆς om. ι'. — 10 Lemma Τὰ δὲ Παρράσιῳ στρατῷ est in codd. mixtis et edd. — σύνταξις μ' in marg., Bæckh in textu ante lemma. — Ipsum scholium (excepto lemmate) in ι' deest in spatio. — 11 παρασίῳ q, σίω a, qui tamen παρα in marg. exhibet. — ἐν ex aq addidi. — παρασίῳ a, παρασία q. — 13 ἐφάνη θ. om. z. — 14 ἐπηνέγκατο edd. — 16 ἀντὶ τοῦ post πνοῶν legitur in Vrat. μ', ἦτοι in z. — ἐδίδετο τῷ νικῶντι q. — τῷ om. a. — 18 z. τῆς ἀγλ. z. — λαμπροτάτας a. — κατὰ ex aq addidi.

νίκας, ὁ τύμβος τοῦ Ἰολάου, ἔνθα ἔτελειτο ἀγὼν τῷ Ἰολάῳ τὰ Ἰολαία, καὶ ἡ Ἑλευσίς ἢ εἰναλία, ἤγρουν ἢ παραθαλασσία, μάρτυς ἐστὶν αὐτῷ δηλονότι κατὰ τὰς νίκας· ἔτελειτο δὲ αὐτόθι ἀγὼν Κόρης καὶ Δήμητρος, ὃς ἐκαλεῖτο Ἑλευσίνια, ἐλάμβανε δὲ γέρας ὁ νικῶν χρυσάς.

5

152. τὸ ἐκ φύσεως· Ἐφάρμοστος γὰρ φυσικῇ ἀνδρίᾳ καὶ οὐ τέχνῃ μόνῃ τοὺς ἀγῶνας κατάρθου. — 153. καὶ οὐ φυσικαῖς. — 154. \*† δόξαν. — 155. \*† ὥρμησαν. — \* λαβεῖν. — 156. ἤγρουν μὴ ἀπὸ φύσεως κατορθούμενον· \* τὸ δὲ θεοῦ λέγει, ἐπειδὴ ἐκ θεοῦ πάρεστι τοῖς ἀνθρώποις φύσει ἀνδρείοις εἶναι 10 καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν ἔχειν. — σιωπηθέν. — 157. οὐ κακὸν ἐστι. — πρᾶξις. — 158. εἰσί. — 159. μεταχειρήσεις πράξεων. — ἐξοχώτατοι εἰς κατάρθωσιν τῷ πρὸς αὐτὰς πεφυκότε. — 160. οὐ γὰρ εἰς τὸ αὐτὸ καὶ ἐν πάντες εὐδοκιμοῦσιν. — \* ἡμᾶς. — \* αὐξήσει καὶ δοξάσει. — 161. ἀσκησις καὶ ἐνέργεια. — 15 \* ὑψηλαί.

152—161. Th. Τὸ δὲ φυῖ φασί τινες λέγειν τὸν Πίνδαρον δι' ἑαυτόν, ληροῦντες· ἔστι γὰρ πρὸς τὸν Ἐφάρμοστον, ἐπειδὴ ἐκ φύσεως ἀνδρείος ὢν καὶ οὐκ ἀπὸ μόνης τέχνης τοὺς συναγωνιζομένους ἐνίκα. πρὸς ἃ ἐπιφέρει· πολλοὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων 20 ἐν διδασκαίᾳ ἀρεταῖς, τουτέστιν οὐ φύσει ὄντες ἀνδρεῖοι, ἀλλ' ὑπὸ διδασκῆς μόνης καὶ μαθήσεως, ὥρουσαν καὶ ὥρμησαν ἀνελέσθαι καὶ λαβεῖν κλέος, ἥτοι νικῆσαι καὶ δοξασθῆναι. ἕκαστον

2 παραθαλασσία q. — 9 Glossa Thomana τὸ θεοῦ δὲ (sic) etc. in codd. mixtis et edd. paraphrasi Thomanae vv. 152—161 post κατορθομένην (p. 338, 2) inserta est. — 13 ἐξοχώτατοι codd. omnes et ἐξοχώτεροι masc. gen. etiam in paraphrasi legitur. — 17 δὲ ex ΓΑ addidi. — 18 ληροῦντες ΓΑ, οἱ καλῶς cett. — πρὸς τὸ ἐφ. Γ. — 20 δ] δὲ z. — 23 ἥτοι νικ. om. ι'



δὲ χρῆμα, ἤγουν πᾶσα πράξις ἀνευ θεοῦ (156), ἤγουν μὴ ἀπὸ φύσεως κατορθομένη οὐ σκαιότερον καὶ οὐ φαῦλον ὑπάρχει σεσιγημένον καὶ σιωπηθὲν, ἀλλὰ μᾶλλον καλὸν ἐστίν, εἰ μηδεὶς γινάσκει αὐτό. μόνα γὰρ τὰ ἐκ φύσεως πλείστου ἐστὶν ἄξια, 5 ὥστε εἰ μὴ πρὸς τι φυσικῶς ἔχει τις, οἷον πάλην λέγω καὶ δρόμον καὶ ἄλλον τινὰ ἀγῶνα, ἀφείς τοῦτο, πρὸς ὃ ἡ φύσις αὐτοῦ ῥέπει, τρεπέσθω. ἐντὶ γὰρ καὶ εἰσὶν ἄλλαι ὁδοὶ καὶ μεταχειρήσεις πράξεων περαίτεραι καὶ ἐξοχώτεραι ὁδῶν ἐτέρων, τουτέστι 10 πολλῶν οὐσαῦν πράξεων, τὴν προσφυῇ σοι μεταχειριζόμενος κατορθώσεις αὐτὴν μᾶλλον ἢ τὴν οὐ προσφυῇ.

M. Τὸ δὲ φυᾶ, ἀντὶ τοῦ τὸ μὲν φύσει, τουτέστι τὸ μὲν ἀπὸ φύσεως ἅπαν κράτιστον, ἤγουν ἄριστον, δεξιώτατον. διὰ τὸν Ἐφάρμοστον δὲ τοῦτο λέγει. πολλοὶ δὲ δι' ἀρετῶν, ἤγουν ἐπιτηδευμάτων δεδιδαγμένων παρὰ ἀνθρώπων, δόξαν ὥρμησαν 15 ἐλέσθαι, ἥτοι λαβεῖν· χωρὶς δὲ θεοῦ (156), τουτέστι τῆς φύσεως, ἕκαστον πρᾶγμα οὐ σκαιότερόν ἐστιν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπρεπές, σεσιγημένον, ἤγουν ἄπρακτον ὑπάρχον· τουτέστιν ἕκαστον δὲ πρᾶγμα χωρὶς φύσεως πρεπωδέστερόν ἐστιν, εἰ σεσιγημένον ἐστίν. εἰσὶ γὰρ ὁδοὶ ἄλλαι, πρὸς ἃς ἔχει δηλονότι τις εὐφυῶς,

1 ἥτοι πᾶσα πράξις Γ. — 2 Post κατορθ. in codd. mixtis et edd. glossa Thom. ad v. 155 τὸ θεοῦ δὲ λ. etc. legitur. — ὑπάρχον z. — 3 καλὸν ex ΓΑΙ' addidi. — 4 ἔστιν Α. — 5 οἷον] ἤγουν Γ. — λέγει Ι'. — 6 ἄλλον τινα ΑΙ'. — 7 Inter ῥέπει et τρεπ. in Γ πρὸς ὃ ῥέπει insertum lenitur. — καὶ ante εἰσιν om. z. — 8 περαίτεροι cett. codd. et edd. ante Beckium. — ἐξοχώτεροι codd. et edd. ante Beckium (etiam in glossa). — περαίτεροι — ἐτέρων Ι' in marg. habet; idem om. tovτ. — πράξεων. — 10 αὐτὸν μ. Α. — 11 Ante schol. Mosch. Heyne ἄλλως, Boeckh σύνταξις inseruit, idem σύντ. habet μ' in marg. — In Ι' nihil nisi τὸ δὲ φυᾶ legitur, reliqua pars scholii deest. — 13 δὲ ante τοῦτο ex aq addidi. — 14 διδασκόμενων q. — ἀνθρώποις Vrat.

περαιτέραι, ἀντὶ τοῦ δυνάμεναι μᾶλλον ἀνύεσθαι ὁδῶν ἐτέρων, πρὸς  
 αὐς οὐκ ἔχει δηλονότι τις εὐφυῶς· οὐχ ἅπαντας δὲ ἄμμε, ἀντὶ τοῦ  
 ἡμᾶς, μία μελέτη, ἔγρουν ἐν ἐπιτήδευμα, δυνατόν ἐστι θρέψαι, ἀντὶ  
 τοῦ οὐ δυνατόν δέ ἐστι πάντας ἡμᾶς ἐν ἐνὶ ἐπιτηδεύματι τραφῆ- 5  
 ναι, ἔγρουν τὸν βίον ἀνῦσαι, τουτέστιν ἐν ἐνὶ ζῆσαι ἐπιτηδεύματι.

152—162. Pal. \* Ἦγουν μὴ ὧν τις παλαιστρίτης καλὸς με-  
 τερχέσθω ἄλλην τέχνην· εἰσὶ γὰρ πολλαί· μία γὰρ οὐχ ἅπαντας  
 ἡμᾶς θρέψει τέχνη, ἔγρουν οὐκ ἔστι δυνατόν πάντας παλαιστρί-  
 τας εἶναι· αἱ σοφαί δὲ μεγάλαί εἰσιν ἢ ὑψηλαί, ὥς εἶναι τὴν  
 ἐπ' αὐτῶν ὁδὸν δυσχερεῖ, ἔγρουν τὸ κατορθῶσαι τινα ἀρετὴν δυσ- 10  
 χερὲς ὑπάρχει.

162. Th. Τὸ τοῦτο πρὸς τὸ γεγάμεν ἔχει τὴν δύναμιν  
 οὕτω· προσφέρων, ὧ θυμέ, ἀθλον καὶ ὥσπερ βραβεῖον τῆς  
 νίκης τὸν ὕμνον τῷ Ἐφαρμόστῳ θαρσέων καὶ θαρσῶν καὶ μὴ  
 ἀμφιβάλλων ἄρυσαι καὶ μετὰ βοῆς ὕψωσον ὄρθιον τοῦτο, γεγά- 15  
 μεν καὶ ὑπάρξαι τόνδε τὸν ἄνδρα τοιόνδε καὶ τοιοῦτον.

gl. 163. ὑψηλόν. — μετὰ βοῆς ὕψωσον. — 164. \* τὸν  
 Εφαρμοστον. — ἔγρουν δαϊμονίως καὶ εὐφυῶς. — ὑπάρξαι.

165. Germ. \* Ἦγουν καὶ ἐν τῷ βλέμματι δύναμιν φέρει,  
 οὗ καὶ τὸ ὄμμα τὴν ἀλκὴν γέμει. δεξιόγυριον δέ, ποδαπὸν; τὸν δε- 20  
 ξιώως ἐργαζόμενον καὶ ἀνάλογα τὰ μέλη ἔχοντα.

1. 2 περαιτέραι — εἰφνῶς om. q. — πρὸς οὗς Vrat. — 2 ἅπαντες  
 μ'. — 3 ἡμᾶς Vrat. z μ'. — ἐν] εἰς ἐν μ'. — 4 ἡμᾶς om. z. — 5 ἀντίσαι  
 q Vrat. z. — 10 κατορθῶσαι τινα cod. — 12 Lemma τοῦτο δὲ est in  
 codd. et edd. mixtis. — 13 καὶ om. l'. — 14 καὶ θαρσῶν om. l'. —  
 θαρσῶν edd. Heyne, Beckh. — 15 καὶ μεταβολῆς Γ. — ὄρθιον Δ. —  
 15. 16 γέγαμεν z. — 16 τοῖόνδε καὶ τοῖόνδε Beck, Heyne, τοιόνδε  
 καὶ τοιόνδε cett. codd. mixti et edd. — 19 Ante ἔγρουν deleui ἦ. —  
 20 δεξ. δὲ τὸν δ. ἐργαζόμενον ἀνάλογα τὰ ποδαπὸν μέλη ἔχοντα U et  
 Mommseni ed., nisi quod Mommsen ποδαπὸν (?) edidit. — Ad v. 165  
 m. prima (ut vid.) hæc adscripsit in b: καὶ μαρτύρησον γεγονέναι



gl. 165. ἰσχυρόν ταῖς χερσὶ καὶ παντὶ τῷ σώματι ἐπι-  
τῆδειον.

166. Th. Αἶας ὁ Λοχρὸς ἐν Τροίᾳ ἀποθανὼν τιμᾶται ἐν τῇ  
Λοχρίδι ἴσα θεῷ. κενοτάφιον γὰρ τούτου ἐνταῦθα ἐποίησαν μέ-  
5 σον τοῦ τόπου, ἔνθα οἱ τῆς ἐν αὐτῷ πανηγύρεως ὁγῶνες τελοῦν-  
ται. ἐνίκησεν οὖν ἐνταῦθα Ἐφάρμοστος. θεόν δὲ εἰπεῖν, ἐπε-  
στεφάνωσε τὸν βωμὸν τοῦ Ὀϊλῖδα Αἴαντος· Ὀϊλέως γὰρ υἱὸς ὁ  
Αἶας· Αἰάντεϊον εἶπε πρὸς τὸν βωμόν.

gl. 166. πόλεμον, ἥτοι πολεμικώτατον. — ἐν τῇ πανηγύρει.  
10 — 167. \* † ὁ Ἐφάρμοστος. — τοῦ υἱοῦ τοῦ Ὀϊλέως. — 168.  
ἐδόξεσεν. — \* \* ἥτοι τάφον.

161—168. M. Αἰ σοφαίαι μὲν, ἥγουν αἱ λογικαὶ τέχναι αἰπει-  
ναί, ἥτοι ὑψηλαί· τοῦτο δὲ τὸ ἄθλον, ἥγουν τὸ γέρας, τουτέστι τὸν  
ὕμνον προσφέρων, ὃ νοῦ, δηλονότι τῷ Ἐφαρμοστῷ, ὥρυσαι, ἀντὶ  
15 τοῦ βόησον ὀρθιον, ἥγουν ὀξύ, ὑψηλόν, μετὰ θάρρους, τόνδε τὸν  
ἄνδρα, τουτέστι τὸν Ἐφάρμοστον, ἀπὸ μοίρας δαίμονος γερο-  
νέναι εὔχειρα (165), ἥγουν γενναῖον τὰς χεῖρας, δεξιόγυιον, ἥτοι

ὀρῶντα ἀλκήν, ἥγουν ἀνδρείον κατὰ τὸν ὀρῶντα αὐτόν, δῆλον ὅτι τὸν  
Ἐφάρμοστον. — In eodem libro hæc glossator ad v. 166: Ὀϊλιάδης  
Ὀϊλιάδον κοινῶς, καὶ Αἰολικῶς Ὀϊλιάδας, Ὀϊλιάδα.

4 τούτω ἰ'. — 5 Displcebat ἐν αὐτῷ Beckio, Heyne tacite ἐπ  
(sic, errore?) αὐτῷ, Bæckh ἐπ' αὐτῷ edidit. — 6 δὲ omm. edd. —  
7 οἰλιάδα ἰ'. — Ὀϊλέως — Αἶας om. ἰ'. — ὁ om. z. — 8 αἰάντειος  
A. — τὸ βωμὸν A ἰ'. — 12 Lemma σοφαίαι μὲν est in ἰ' (qui om.  
reliquam partem scholii), σοφαίαι (σοφίαν z) μὲν αἰπειναὶ cett. codd. mixti  
et edd. — σύνταξις μ' in marg., Bæckh in textu ante lemma. — αἱ  
σοφαίαι — αἰπειναὶ om. z. — 12. 13 ἐπειναὶ aq. — 13 τ. δὴ τὸ q. —  
14 ὦ νοῦ] ὦν (ex ὄν) q, ὦν οὐ μ'. — 15 βοήθησον q, βόησαι  
μ' et edd. ante Beckium, qui ex cod. Bodl. correxit. — καὶ ante  
μετὰ add. edd. — 17 ἥγουν codd., ἥ Oxx., omm. cett. edd. Conf.  
Beckium: «In Ox. inseritur ἥ ante γενν., quod potuit quidem in  
Call. excidere, quia folium finitur in εὔχειρα, sed Ox. non monue-  
runt, unde habeant, et abesse potest.» — δεξιόγ. om. a.

ἐπιτήδειον, εὖστροφον κατὰ πᾶν τὸ σῶμα, ὁρῶντα ἀλκὴν, του-  
τέστι παράσθημα γενναῖον ἔχοντα, ὅστις νικῶν ἐπεστεφάνωσεν,  
ἤγγου ἐκόσμησε δαιτί, τουτέστι δι' ἐορτῆς, τὸν βωμὸν τὸν  
Αἰάντειον τοῦ Ὀϊλιάδου, ἀντὶ τοῦ τὸν βωμὸν τὸν τοῦ Αἶαντος  
τοῦ υἱοῦ τοῦ Ὀϊλέως. πρὸς τὸ σημαίνονμενον τοῦ κλητικοῦ ἢ 5  
ἀπόδοσις. τὸ τοιοῦτο δὲ σύνηθες καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ.

---

3 ἐκόσμησε q. — τουτέστι deest in edd. Beck. et Heyn. —  
4 αἰάντιον Vrat. — Ὀϊλιάδου edd. inde a Beckio. — 5 τὸν ante τοῦ  
omm. edd. — 5 τοῦ υἱοῦ om. q. — Ὀϊλέως q. — κλητικοῦ z μ'. —  
6 τὸ τοιοῦτο] τοῦτο Vrat. z μ'.



Ἐπίνικοι Ὀλυμπιονίκαις.

Ἀγγησιδάμφ Λοκρῶ Ἐπιξεφυρίῳ παιδὶ πόκτῃ. Ὠιδὴ ἰ'.

[Δημητρίου Τρικληνίου]

περὶ τῶν κώλων τῶν στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν τοῦ  
5 ἰ' εἰδούς. ἔστι δὲ στροφῶν ε'. Παλαιόν.

Τοῦ ἰ' εἰδούς αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστροφαὶ κώλων ἐκάστη  
ῆ'. Τὸ α' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται  
Ἀσκληπιάδειον ὡς εὐρόντος ἢ καταχρησαμένου αὐτῶ. σύγκειται  
δὲ ἐκ β' ἀντισπάστων καὶ β' ἰάμβων, ἀλλ' ὁ α' ἀντίσπα-  
10 στος οὐκ ἔστι καθαρὸς\* τρέπεται γὰρ εἰς τὰ εἰρημένα τοῦ  
δισυλλάβου σχήματα, καὶ ἔστιν ἐνταῦθα παίων γ'. Τὸ β' χορι-  
αμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἀρξάμενον ἐξ ἰαμβικῆς  
συζυγίας καὶ καταλῆξαν εἰς ἰάμβον. Τὸ γ' ἰαμβικὸν δίμετρον  
ὑπερκατάληκτον τὸν γ' ἔχον πόδα δάκτυλον. Τὸ δ' τροχαῖκον  
15 δίμετρον ἀκατάληκτον τοῦ α' καὶ γ' ποδὸς διατελευμένου εἰς τρί-  
βραχυν. Τὸ ε' προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ Ἴωνικοῦ  
καὶ χοριάμβου, ἢ ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον  
σπονδαίου ἀρχομένου. Τὸ ε' ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκα-

Scholium metricum, quod Boeckh ex Vrat. A edidit, ego ex Vrat. meo, *zi' μ'* novi. — Titulum om. z. Nihil præter titulum est in Vrat. — 5 *παλαιόν* ex Vrat. *μ'* et marg. *ι'* addidi. — 6 *ἐκάστη* om. *ι''*. — 8 *ὡς* Vrat. *zi''*, ἀπὸ τοῦ Boeckh, om. Vrat. A. — 15 *δίμ. ἀκατ.* ex *ι''* addidi.

τάληκτον ἦτοι ἡμιόλιον· οἱ δὲ φασι Φερεκράτειον ἐνδόειον μιᾷ  
 συλλαβῇ. Τὸ ζ' Ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικόν· ἢ α' Ἰωνική,  
 ἢ β' ἱαμβική καὶ γ' τροχαϊκή. Τὸ η' ἀντισπαστικὸν διμέτρον  
 ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται Γλυκῶνειον. διέλυσε δὲ τὸν ἀντίσπα-  
 στον εἰς τὸ Πέφνε Κτέατον ἀνύμονα, ποιήσας τὸ κῶλον ἐννεα- 5  
 σύλλαβον. Ἐφ' ἐκάστη στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ παράγραφος.

Περὶ τῶν κῶλων τῶν ἐπυφθῶν.

Αἱ ἐπυφθοὶ κῶλων θ'. Τὸ α' χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυ-  
 κατάληκτον, οὗ ἢ α' συζυγία ἱαμβική τοῦ β' ποδὸς διαλελυμένου 10  
 εἰς τρίβραχυν, εἴτα χορίαμβος, εἴτα ποὺς ἀπλοῦς. Τὸ β' προ-  
 σοδιακὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον· ἢ α' συζυγία τροχαϊκή τοῦ α'  
 τροχαίου διαλελυμένου εἰς τρίβραχυν, εἴτα Ἰωνικὸς ἀπὸ μείξο-  
 νος, εἴτα χορίαμβος. Τὸ γ' ἱαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάλη-  
 κτον, τινὰς τῶν ποδῶν ἔχον λελυμένους. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ Ἰωνικὸν 15  
 ἀπὸ μείξονος τρίμετρον καταληκτικόν, τὸν β' ἔχον πόδα πεντα-  
 σύλλαβον, ἦτοι ἱαμβικὴν συζυγίαν διαλελυμένου τοῦ β' ποδός,  
 τὴν δὲ γ' Ἰωνικὴν καταληκτικὴν. Τὸ δ' ἐπιωνικὸν τρίμετρον  
 ἀκατάληκτον, τῆς α' συζυγίας ἱαμβικῆς λελυμένης εἰς ἱάμβον καὶ  
 ἀνάπαιστον, τῶν δ' ἄλλων Ἰωνικῶν. Τὸ ε' Ἰωνικὸν τετράμετρον 20  
 καταληκτικόν, τοῦ γ' παίωνος ἀντὶ Ἰωνικοῦ κειμένου τοῦ ἀπ'  
 ἐλάσσονος, εἴτα Ἰωνικῶν, καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας καταληκτικῆς.  
 Τὸ ς' ἱαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἱάμβων καὶ ἀνα-  
 παίστων. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ὡς ἱαμβέλεγός ἐστι τὸ τοιοῦτο κῶλον·

1 ἦγουν ἰ'. — 2 συλλῆ μ'. — 6 ἐφ' ἐκάστης στροφῆς καὶ ἀντι-  
 στροφῆς π. ἰ'. — Explicit codex z. — 8 τῶν ante κῶλων om. ἰ'. — 9 αἱ  
 ἐπυφθοὶ ἰ', ἐκάστη ἐπυφθός cett. — 10 διαλυμένου ἰ' μ'. — 13 διαλελυμέ-  
 νον μ', διαλυμένου cett. — εἰς τρι... ωνικὸν (non ἰωνικόν, quod Boeckh  
 enotavit) Vrat. A. — 14. 15 τρ. . . του τινὰς Vrat. A. — 15 ionicus  
 ἰ'. — 21 τοῦ ante ἀπ' om. ἰ'. — 22 ἰω . . . Vrat. A. — 24 ἐστι (non  
 ἔστι) τὸ . . κῶλον Vrat., unde ἐστι τοῦτο τὸ κῶλον Boeckh. — τοιοῦτον ἰ'.



ἐκ γὰρ β' ἱάμβων καὶ συλλαβῆς καὶ ἐκ β' δακτύλων καὶ συλλαβῆς σύγκειται. εἰ δ' ἔν τισι τῶν κώλων καὶ τριβραχὺς εὐροῖται, ἀλλ' οὐκ ἔστι τριβραχὺς, ἀλλὰ δάκτυλος· κοινὴ γὰρ συλλαβὴ τὰ τέλη τῶν λέξεων ἐν τῷ δακτυλικῷ λελόγισται. Τὸ ζ' προσοδια-  
 5 κὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ Ἰωνικοῦ ἀπὸ μελίζονος, χορι-  
 ἀμβου καὶ ἡμίσεος ποδὸς ἀδιαφόρου. Τὸ ἧ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ὁ β' ποὺς ἀνάπαιστος, ὁ δὲ δ' τριβραχὺς. Τὸ θ' Ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ τροχαϊκῆς εἰς Ἰωνικὴν συζυγίαν. Ἐπὶ τῷ τέλει τὰ συνῆθη σημεία.

- 10 1. Th. Ὁμοίκεν ὁ Πίνδαρος ἐκ πολλοῦ συνθέμενος γράφειν αὐτῷ τὸν ἐπινίκιον ὀλιγορῆσαι διὰ τινὰ περιπέτειαν· νῦν οὖν ὥσπερ τι χρέος ἀποδίδωσιν αὐτῷ τὸν παρόντα ὕμνον. ἐπεὶ δὲ τὸ χρέος γεγονὸς χρόνιον ἀπαιτεῖ καὶ τόκον, προστίθῃσι μετὰ ταῦτα καὶ ψοδάριόν τι ὥσπερ τινὰ τόκον. τὸ δὲ ἀνάγνωτε οὐχ,  
 15 ὥς φασὶ τινες, ἀντὶ τοῦ ἀναγνωρίσατε, ἀλλ' ἐπειδὴ γέγραπται λέγει, διὰ τοῦτο ἀνάγνωτε εἶπε· τὰ γὰρ γεγραμμένα ἀναγνώσκειται. φασὶ δὲ τινες πρὸς τὰς Μούσας πάσας ποιεῖσθαι τὸν λόγον· ἐγὼ δὲ φημι πρὸς τὴν Μοῦσαν καὶ τὴν Ἀλῆθειαν, εἰ καὶ ὕστερον ταύτας ἐπιβοᾶται.

1. 2 συλλαβῆς ἰ' μ', συλλαβῶν cett. — 3 ἀλλ' om. ἰ'. — τριβρ. ἰ' μ', τρίμετρον cett. — 4 δακτ. . . . Vrat. A. — 5 ἱαμβικοῦ Vrat. A. — 7 ὁ β' π.] primus pes ἰ'. — 9 Ante scholia inscriptio σχόλια τῶν αὐτῶν legitur in Vrat. ἰ' μ'. — 10 Lemma τὸν ὀλυμπίονικον est in ἰ'. — ἐκ παλαιοῦ Γ, om. ἰ'. — καὶ γρ. ἰ'. — 11 ἐπινίκιον A. — ὀλιγορῆσαι Vrat. μ' et edd. ante Beckium. — προσπέτειαν Γ, περιπάτειαν μ' et edd. ante Beckium. — οὐκ om. A. — 12 ὥσπερ τι A et ed. Ro. — 13 γεγονὸς μ'. — 13. 14 μεταταῦτα ed. Ro. — 14 ὥσπερ τινὰ A et ed. Ro. — Novum comma a τὸ δὲ incipit in ΓA. — 15 ὥς φασὶ τινες A. — 16 γὰρ ΓA, δὲ cett. — 16. 17 ἀναγνώσχετε μ'. — 17 πρὸς] ὅτι πρὸς Heyne, Bæckh. — ποιεῖται edd. — μούσας ποιεῖσθαι πάσας Γ.

gl. 1. τὸν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ νικήσαντα πυγμαῖον. — 2. \* † τὸν Ἀγῆσιδᾶμον. — ποῦ. — 3. ἐγράφῃ.

4. Th. Ἐπειδὴ ποιήσῃ αὐτῷ ὕμνον εἰπὼν οὐκ ἐψεύσθη, ἀλλ' ἐπελάθετο, διὰ τοῦτο φησιν· ὦ Μοῦσα καὶ ὦ Ἀλήθεια, ἀντὶ τοῦ ἃ λόγοι τῆς ἐμῆς ποιήσεως, ἀληθῶς, ὡς ὑπεσχόμεν, 5 ἐπαινέσαντα αὐτὸν μὴ συγχωρήσῃτε ψευδομένου αἰτίαν λαβεῖν με.

gl. 4. ὕμνον. — εἰς λήθην ἤλθον.

5. Germ. Ἀλιτόξενον ἐνιπὴν τὴν ἐπιτίμησιν καὶ τὴν ἐπιπληξιν τὴν διαμαρτάνουσαν εἰς τοὺς ξένους καὶ ποιοῦσαν ἁμαρ- 10 τάνειν εἰς τοὺς φίλους αὐτῶν· τὸ γὰρ ξένος λέγει ὁ φίλος.

gl. 5. Καλλιόπῃ ἢ Τερψιχόρῃ. — 7. \* † δικαίᾳ. — κωλύσατε. — 8. καχολογίαν τὴν ἁμαρτάνουσαν εἰς τοὺς ξένους ἢ τὴν ἐπενεχθησομένην μοι ὡς ἀλιτῶντι καὶ ψευσαμένῳ περὶ τοὺς φίλους. 15

9. Th. Τὸ μέλλων λέγει ὡς πρὸς τὸν καιρόν, καθ' ὃν

3 Lemma ὃ μοῖσα est in i', ὃ μοῖσ', ἀλλὰ σὺ in cett. codd. mixtis et edd. — ὕμνον ex ΓΑ addidi. — εἰπὼν omm. Vrat. i'. — 4 ἃ post καὶ om. i'. — 5 ἐπεσχ. Vrat. — 6 ἐπαινέσας Vrat. ante corr., ἐπαινέσοντα edd. inde a Beckio, qui hæc adnotavit: «Scipsi ἐπαινέσοντα pro vulg. ἐπαινέσαντα. Structura verborum est: μὴ συγχωρήσῃτε ἐμὲ ἐπαινέσοντα αὐτὸν ἀληθῶς ὡς ὑπεσχ. etc. Pro ἀληθῶς etiam scribi potuit ἀληθεῖς, cum λόγοι iungendum.» — συγχωρήσατε Α. — ψευδόμενον Γ'. — 9 ἐνιπὴν ego addidi. — 11 λέγει scripsi pro λέγεται. Possis etiam ξένος γὰρ λέγεται ὁ φίλος, vel τὸ γὰρ ξένος λέγει (vel σημαίνει) τὸ φίλος. — 12 Ad v. 7 εἶπερ (sic Heyne et Bæekh pro ἦνπερ) ἐπιλέλησμαι Ἀγῆσιδᾶμον καὶ γέγονα δῆθνος καὶ ὀχάριτος scholium legitur in b, ad vocem ἀλιτόξενον glossa τὴν ὀνειδιστικὴν τῶν ἀνθρώπων, τὴν (adde ὀνειδῆ) προσφερομένην in b, ἁμαρτάνουσαν εἰς τοὺς φίλους in Bodl. β. — 14 ἀλιτῶντι codd. omnes. — 16 Lemma Ὁ μέλλον χρόνος est in codd. mixtis et edd. — τὸ μέλλον Vrat.



ὑπέσχετο ὑμῆσαι. ὁ γὰρ μετ' αὐτὸν ἐπιὼν χρόνος ὡς ποὺς αὐτὸν μέλλων ἦν.

gl. 9. ἐκ πολλοῦ. — ἐπιγενόμενος. — 10. αἰσχύνονται γὰρ οἱ χρεωστοῦντες οὐδ' χρεωστοῦσιν. — ποταπὸν; πολύ. —  
5 11. \* \* διαλῦσαι. — ποταπὴν; ταχεῖαν. — 12. ὃν οἱ ἄνθρωποι διδόασιν ὀφείλοντες.

1—12. M. Τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀναγνώτέ μοι, ὦ παρόντες  
δηλονότι, ἤγουν ἀναγνόντες ὥσπερ ἐν βιβλίῳ γράμματα, εἰς  
μνήμην ἀγάγετέ μοι τὸν υἱὸν τοῦ Ἀρχεστράτου, τὸν Ἀγασίδα-  
10 μον τὸν Ὀλυμπιονίκη, ἐν ποίῳ μέρει τῆς ἐμῆς μνήμης ἐστὶ γε-  
γραμμένος, ἥτοι ἀποκείμενος. γλυκὺ γὰρ μέλος, ἀντὶ τοῦ ἡδὺν  
ὕμνον χρεωστῶν αὐτῷ ἐπελαθόμεν. ἀλλ' ὦ Μοῦσα (5), σὺ καὶ  
ἡ Ἀλήθεια ἡ θυγάτηρ τοῦ Διὸς ἐρύκετον, ἤγουν ἐρύκετε,  
κωλύετε, παύετε ὀρθῇ χειρὶ, ἤγουν δικαίᾳ, ἀντὶ τοῦ κωλύετε  
15 διὰ τῆς χειρὸς δικαίως, τὴν ἐνιπὴν, ἥτοι τὴν ἐπιτίμησιν τῶν  
ἀνθρώπων τὴν ἔνεκα ψευδῶν, τὴν ἀλιτόξενον, τουτέστι τὴν  
ὀνειδῆ προσφέρουσιν ἡμῖν ἔνεκα τῆς εἰς τὸν φίλον ἁμαρτίας.  
ἔκαθεν γὰρ (9), ἤγουν πρὸ πολλοῦ χρόνου ἐπελθὼν, τουτέστι  
20 παραγενόμενος, ἐνστάς ὁ μέλλων χρόνος, ἥτοι ὁ ἀποκείμενος, ὁ  
συμπεφωνημένος, τὸ ἐμὸν χρέος τὸ βαθύ, τουτέστι τὸ πολύ,  
κατήσχησεν, ἤγουν ἤλεγξεν, ἐπονείδιστον ἔδειξεν. ὅμως δὲ

2 μέλλος ἦν Γ. — 7 τὸν ὀλυμπιονίκην lemma legitur in ε', qui om.  
scholium in spatio. — σύνταξις margo μ'. — 9 ἄγετε a. — τὸν ante Ἀγασ.  
om. a. — 10 μένει Vrat. — ἐμῆς om. q. — 12 ἀπελ. q, om. Vrat. in  
spatio, ἀπελ. ἀλλ' omm. edd. ante Oxx. — 13 ἡ ante Ἀλ. om. Vrat.  
— 14 κωλύετε] λύετε edd. ante Beckium, qui e codd. Oxx. correxit. —  
ὀρθῇ a. — χειρὶ aq Vrat., χειρὶ cett. — 15 δικαίως «ad sensum omnino  
necessarium» post χειρὸς addidit Beck, retinuit Heyne. — δικαίως a,  
δικαίως ex δικαία q. — ἥτοι aq, ἤγουν cett. — 16 τῶν ἔνεκα a. —  
τῶν ψ. codd. mixti et edd. — ἀλιτ. q. — 17 ὀνειδος ex ὀνειδῆ q. —  
προσφ. a. — 18 ἤγ. ἐκ προπολλοῦ a. — 19 ὁ post ἥτοι om. μ'. —  
20 χρέος] χρόνος a. — 21 ἔλεγξεν Vrat. μ'.

δυνατός ἐστιν ὁ τόκος, ἤγουν ὁ ὕμνος ὁ ἐπὶ τῷ ὀφειλομένῳ ὕμνῳ προστεθσόμενος, λῦσαι τὴν ἐπιμομφήν, τουτέστι τὴν πολλὴν μέμφιν τῶν ἀνθρώπων, τὴν ὀξεῖαν, ἤγουν τὴν ὀξέως κινουμένην, τουτέστι τὴν μετ' ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως κινουμένην.

5

gl. 13. τὰ τῆς ἁμμου λιθίδια. — περιφερομένην τῷ κύματι.  
— 14. \* ὥσπερ.

15. Germ. Ὅπα καὶ ὅπου τὸν κοινόν, ἥτοι τὸν μέλλοντα ἄδесθαι κοινῶς· κοινὸς γὰρ ὁ ἔπαινος διὰ τὸ τοιούτον. ἢ ὅτι διὰ τοὺς ν' χορευτὰς ἤδετο· ἢ ὡς τὸν μέλλοντα ἡδῦναι καὶ ἐμὲ 10 διὰ τὴν φιλίαν.

Th. Τὸ κοινὸν λόγον ἀντὶ τοῦ πάγκοινον τοῖς μετιούσι νῦν τε καὶ ἐσῴστερον. ἔχει δὲ τὸ ὅπα τε τὴν δύναμιν πρὸς τὸ τίσσομεν ἐς φίλαν χάριν· τὸ δὲ κοινὸν λόγον ὕστερον λέγει.

15

gl. 15. ἀφανίσει καὶ πόρῳ θήσει. — \* φωνὴν καὶ ὕμνον. —  
16. ἀποδώσομεν Ἀρησιδάμῳ.

17. Th. Εἰ μὲν εἴποις νέμει γὰρ ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν, τὸ νέμει ἀντὶ τοῦ διοικεῖ καὶ διεξάγει νοήσεις· εἰ δὲ ἀτρέκειαν πόλιν, τὸ νέμει ἀντὶ τοῦ τρέφει ἐρεῖς.

20

Th. Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, Λοκροὶ Ἐπικνημιῖδοι, Λοκροὶ Ὀπούντιοι, Λοκροὶ Ὀζόλαι. τέσσαρα γὰρ γένη Λοκρῶν.

gl. 17. \* † διοικεῖ· — \* \* διεξάγει. — ἀλήθεια· διὸ καὶ ἡμᾶς δεῖ τὴν πρὸς αὐτὴν ὑπόσχεσιν ἐκτελέσαι.

1 ἤγουν — ὀφειλ. bis scripta sunt in Vrat. — 2 προτεθεῖς. q μ'. — 3 ὀξέως a. — 8 τὸν κοινόν ego addidi. — 10 ἤδετο ego addidi. — Post ὡς deleui ὅτι. — 12 Ὅπα τὲ z. λ. ἀντὶ Vrat. — 13 τε om. i'. — ἐς ἴστερον A Vrat. — ὅπα A. — τὲ (sic codd.) ex Γ Vrat. i' μ' addidi. — 15 λέγει Γ A i' μ', λέγει cett. — 18—20 ex Γ A edidi. — 21 Lemma πόλιν Λοκρῶν est in codd. mixtis et edd. — 22 In i' verba τέσσ. γ. γ. Λοκρῶν post lemma leguntur. — γὰρ om. A.



18. *Th.* Τὸ Καλλιόπη λέγει, ἢ ὅτι καὶ παρ' αὐτοῖς ἡ ποιητικὴ χάρις ἐσπουδάζετο, ἢ ὅτι νίκας ποιοῦντες τοὺς ποιητὰς εἰς ὕμνον ἐγείρουσιν.

gl. 18. \* διὰ φροντίδος ἐστί. — \* τοῖς Λοκροῖς. — 19.

5 σιδηροφόρος.

13—19. *M.* Νῦν σκοπήσωμεν δηλονότι, ὅπως τὸ κῦμα τὸ ῥέον κατακλύσει, ἤγουν καλύψει, τὴν κυλιομένην παρὰ τῷ αἰγιαλῷ ψῆφον· συμβολικὸς ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ νῦν σκοπήσωμεν, ὅπως ἡ δύναμις τῶν ἡμετέρων λόγων ἀποκρύψει τὴν φερομένην  
 10 καὶ ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων μέμψιν, ὅπως τε κοινὸν ὕμνον πάσῃ τῇ πόλει δηλονότι ἀποδάσσομεν εἰς χάριν ἀφορῶντα, ἤγουν δύνανται ἐπαγωγόν, φίλην, τουτέστι φιλουμένην. ἔχομεν δὲ δηλονότι εὐπορίαν λόγων· νέμει γάρ (17), ἤγουν διοικεῖ τὴν πόλιν τῶν Λοκρῶν τῶν Ἐπιξεφυρίων τὴν πατρίδα τοῦ Ἀγισιδάμου ἀτρέ-  
 15 κεια, τουτέστιν ἀλήθεια, καὶ διὰ φροντίδος ἐστὶν αὐτοῖς, ἤγουν τοῖς Λοκροῖς, ἡ Καλλιόπη, τουτέστι καὶ ποιητικοί εἰσι, καὶ ὁ Ἄρης, ἤγουν ὁ πόλεμος, ὁ χαλκῷ, ἤτοι ὅπλοις ὠχυρωμένος, μέλει αὐτοῖς, τουτέστι καὶ πολεμικοί εἰσιν.

19. *Pal.* Καὶ εἰ ἐνικήθης, μή σοι μελέτω. τράπε γάρ, καὶ  
 20 τὸ ἐξῆς.

1. 2 ἢ ὅτι ἡ π. χ. καὶ παρ' αὐτοῖς ἐσπ. ι'. — 6 νῦν ψῆφον νῦν σκοπήσωμεν ι', qui om. cetera in spatio. — Lemma νῦν (μῦν μ') ψῆφον est in codd. mixtis et edd. — σύνταξις margo ι' μ'. — σκοπήσωμεν Vrat. ι' μ' et edd. ante Beck. — 7 ἤγ. κατακλύψει edd. — 8 συμβουλευτικὸς edd. ante Beck. — 11 ἀποδάσσομεν Vrat., ἀποδάσσομεν edd. ante Heyn. — 12 φίλην] φήμην edd. ante Beekium, qui φήμην φίλην edidit. — 13 εὐπορίαν μ'. — 15 διὰ φροντίδος ἐστὶν Beck primus e codd. Oxx. addidit. — αὐτοῖς omm. edd. ante Beekhium. — 15. 16 ἤγουν τοῖς om. a. — ἤγουν τοῖς Λοκροῖς omm. edd. ante Beekhium. — 17 ἤγουν (ἤτοι Beck, Heyne) — ὠχυρ. Beck primus e codd. Oxx. addidit. — μέλλει q. — 18 αὐτοῖς τοῖς Λοκροῖς τ. edd. — εἰσὶ a. — 19. 20 καὶ τὸ ἐξῆς Beekh addidit ad supplem. sententiam.

Th. Κύκνος ὁ Ὑρσεος υἱὸς ἐν παρόδῳ τῆς Θετταλίας οἰκῶν  
τοὺς παριόντας ἐκαρτόμει, βουλόμενος ἐκ τῶν κεφαλῶν Ὑρσει  
νεὰν ἀνεγεῖραι. παριῶν οὖν καὶ ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὑπὸ τούτου ἐπι-  
βουλευθεὶς μάχην συνῆψεν αὐτῷ. βεβοηθηκότος δὲ Ὑρσεος τῷ  
παιδὶ τραπεῖς ἀνεχώρησεν, ἀλλ' ὕστερον μόνον Κύκνον εὐρών 5  
ἀπέκτεινε. λέγει οὖν τὴν Ἡρακλέους τροπὴν εἰς παραμύθιον  
Ἀγῃσιδάμου ὀκλάσαντος μὲν ἐν τῇ τῆς πυγμῆς μάχῃ καὶ τὸν  
ἀντίπαλον ἂν παρὰ μικρὸν νικῆσαι ποιήσαντος, εἰ μὴ ὁ ἀλεί-  
πτῃς αὐτοῦ Ἰλας ἰδὼν θάρσος ἐνέβαλε· διὸ καὶ ἐνίκησεν.

gl. 19. εἰς τροπὴν ἔφερε.

10

20. Germ. Ὑπέρβιον τὸν Ἡρακλέα, τουτέστι τὸν ἰσχυρόν.

gl. 20. τὸν λίαν ἰσχυρόν. — ποταπός;

21. Pal. Νικῶν δὲ ὁ Ἀγῃσιδάμος ἔχέτω χάριν τῷ ἀλείπτῃ  
αὐτοῦ Ἰόλῳ ὡς τῷ Ἀχιλλεῖ Πάτροκλος.

gl. 21. \*\* ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι. — τῷ αὐτοῦ ἀλείπτῃ. 15

— 22. ὁ νῦν εὐφημούμενος. — διὰ γὰρ αὐτὸν καὶ οὗτος ἐνίκα. —

\*\* Ἀχιλλεῖ] διὰ τὸ μέτρον. — 23. παρακινήσας. — \*\* ἄν. —

τινά. — \* τὸ ἀρετῇ ἢ πρὸς τὸ θήξας, ἐν ἧ· παρακινήσας ἐν

ἀρετῇ, ἢ πρὸς τὸ ὀρμῆσαι, ἐν ἧ· ὀρμῆσαι ἐν ἀρετῇ πρὸς κλέος

μέγα. — πρὸς. — 24. μέγα. — ἀγαγεῖν λέγεται ὥσπερ Ἰλας 20

Ἀγῃσιδάμον. — 25. τίς. — \* + βοηθεία.

1 Ἱστορία. τράπε δὲ Κυνεῖα est lemma in codd. mixtis et edd.,  
nisi quod ἱστορία deest in codd. — ἄρως ἰ' ante corr. et edd. —

2 ἐκαρτόμην edd. ante Beck., ἐκαρτόμησε cett. edd. ante Boeckh.

3 ἐγεῖραι Γ. — οὖν om. Γ. — ὁ ex Γ' addidi. — ὑπὸ] παρὰ

Γ, om. Α. — 4 μάχην om. ἰ'. — ἄρως Γ', τοῦ ἄρως Α, ἄρξῃ Vrat.

ἰ. — 6 ἀπέκτεινεν ἰ'. — τὴν τοῦ ἡρ. Γ. — παραμυθίαν codd. mixti

et edd. — 7 ἐν τῷ τ. π. ἀγῶνι codd. mixti et edd. — 9 Ἰλας

Υλας edd. — 11 Post ὑπέρβ. delevi δέ. — 13 Hanc notam omisit

Boeckh. — τῷ scripsi pro τό. — 18 Glossa Thomana, quam Α solus

servavit, in codd. mixtis et edd. scholiorum corpori inserta est. —

ρετὴν Α. — 20 Post κλ. μέγα in codd. mixtis et edd. ἢ τῷ ἐαντοῦ

τῷ ἐκείνου additur.



23—25. *Germ.* Καὶ φᾶτ' ἀρετᾷ] ὁ νοῦς· καὶ τὸν φῶτα  
 δὲ καὶ τὸν ἄνδρα ὁ ἀνὴρ σὺν τῇ παλάμῃ καὶ σὺν τῇ βοηθείᾳ καὶ  
 τῇ συνεργίᾳ τοῦ θεοῦ (ἐξασφαλίζεται τοῦτο οὕτω) θήξας καὶ  
 διεγείρας καὶ ὀξύνας τῇ ἀρετῇ ὁρμᾶσαι καὶ ἀναβιβασθῆναι  
 5 ἐποίησεν εἰς κλέος καὶ δόξαν πελώριον καὶ μέγα καὶ λαμπρόν.

gl. 26. \* χωρὶς πόνου. — \* † χαράν. — ὀλίγοι. — 27. ἡ  
 γὰρ τῆς νίκης δόξα ἀπάντων τιμωτέρα ἐστὶ τῷ ἔχοντι.

26. 27. *Germ.* Ὀλίγοι εἰσὶν οἱ χωρὶς πόνου λαβόντες χαράν,  
 ἔχουν νίκην· ἥτις ἐστὶ φῶς ἐν βίῳ καὶ ἐν τῇ ζωῇ. ἡ οὕτω·  
 15 χάριμα δὲ ἄπονον πρὸ πάντων τῶν ἔργων παῦροί τινες, ἀντὶ τοῦ  
 οὐδέ τινες, ἔλαβον· ὅπερ τῷ βίῳ αὐτῶν καὶ τῇ ζωῇ, τὸ χάριμα,  
 ἐστὶ φάος.

19—27. *M.* Τράπε δέ] ἔχουν εἰς φυγὴν ἐκίνησε καὶ τὸν  
 Ἡρακλέα τὸν ὑπερβολικῶς ἰσχυρόν ἢ μάχη ἢ Κυκνεῖα, ἔχουν ἢ τοῦ  
 15 Κύκνου τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἄρεος, τουτέστιν ἦν μετὰ τοῦ Κύκνου συνε-  
 χρότησεν ὁ Ἡρακλῆς. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ Ἀγησίδαμος  
 ἐπεστάλη ἐν τῷ ἀγῶνι, εἶτα ὑπὸ τοῦ Ἰλα τοῦ ἀλείπτου ἀναβρώ-  
 σθεις ἐνίκησε. διὸ ἐπάγει· τοὺς πύκτας δὲ ἐν τῇ Ὀλυμπιάδι  
 νικῶν ὁ Ἀγησίδαμος τῷ Ἰλα φερέτω χάριν, ἔχουν εὐχαριστίαν,  
 20 ὥσπερ ὁ Πάτροκλος τῷ Ἀχιλλεῖ ἔφερε δηλονότι, ὅτε ἔτρεπε  
 τοὺς Τρῶας μετὰ τῶν ὀπλων αὐτοῦ. παρορμήσας δ' ἂν ἀνὴρ σὺν

3 Signa parenthesis addidit, οὕτω pro οὕτως scripsit Mommsen. —  
 8 Ante ὀλίγοι delevi ἢ οὕτως. — 9 οὕτως U. — 13 Lemma τράπε δὲ  
 κυκνεῖα est in Vrat. i' μ'. — Quæ post φυγὴν leguntur om. i' in spatio.  
 — σύνταξις margo μ'. — 14 Ἡρακλῆ τ. ὑπερβειμῶς q. — κύκνεα q. —  
 15 τοῦ ante Ἄρεος ex aqμ' addidi. — ἄρεος aq Vrat. μ', ἄρεως cett. —  
 τουτέστιν ex aq Vrat. μ' addidi. — 16 ἐπεὶ ὁ q. — 17 συνεστάλη  
 Vrat. μ' et edd. ante Oxx. — Post ἐν delevi αὐτῷ cum a q μ'. —  
 Ἰλα a q μ', Ἰλα cett., nisi quod Ἰλα τοῦ om. Vrat. — 17. 18 ἀναβ-  
 ρωθεις Vrat. μ' et edd. ante Oxx. — 19 Ὑλα edd.

παλάμη, ἤγουν βοηθεία θεοῦ, ἄνδρα πρὸς ἀρετήν, πρὸς πελώριον, τουτέστιν ὑψηλότετον, ὥρμησεν, ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασεν, ὕψωσε κλέος. ὀλίγοι δέ τινες, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τινες ἔλαβον χαρὰν χωρὶς πόνων, λέγω φῶς τῷ βίῳ, τουτέστι τῇ παρούσῃ ζωῇ, ἔργων πρὸ πάντων, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ πάντων φημι τῶν ἔργων.

5

gl. 28. τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα. — ὑπέρτατον τῶν ἄλλων. — ἐμνησαι. — 29. τοὺς γὰρ νικῶντας δίκαιον ἐπαινεῖν. — \*† διήγειράν με. — ἀγῶνα. — παλαιῶ.

30. Th. Τὸ πὰρ Πέλοπος εἰ μὲν συνάψεις πρὸς τὸ σώματι, οὕτως ἐρεῖς· ὄντινα ἀγῶνα ἐκτίσατο καὶ ἐποίησεν ὁ 10 Ἡρακλῆς βωμὸν ἐξ ἀριθμὸν παρὰ τῷ ἀρχαίῳ σώματι τοῦ Πέλοπος, ἥτοι τῷ ἔχοντι τὸ σῶμα αὐτοῦ τάφῳ, ἢ ἢ τὸ ὃν ἐκτίσατο βωμὸν ἐξ ἀριθμὸν ἀντὶ τοῦ ὃν ἔθηκεν ἐν τῷ κτισθέντι ὑπ' αὐτοῦ ἐξαρίθμῳ βωμῷ. εἰ δὲ τὸ Ἡρακλῆς πρὸς τὸ ἀρχαίῳ σώματι συνάψεις, τὸ πὰρ Πέλοπος πρὸς τὸ βωμὸν ἐξ ἀριθμὸν νοήσεις οὕτως· ὄντινα ἀγῶνα παρὰ τὸν ἐξαρίθμῳ βωμὸν τοῦ Πέλοπος, ἥτοι τὴν ἐν Πελοποννήσῳ Πίσαν ἐκτίσατο ὁ 15 Ἡρακλῆς ἐν ἀρχαίῳ σώματι, ἥτοι ὃν ὁ παλαιὸς Ἡρακλῆς συνέστησεν. ὁ καὶ κρεῖττον.

gl. 31. \* ἤγουν ἕξ βωμοὺς τὸν ἀριθμὸν ἔχοντα. — 20 \* \* οὕτως ἄμεινον γράφεσθαι βίη Ἡρακλῆος· οἱ δὲ γράφοντες ἐτέρως οὐκ ὀρθῶς γράφουσιν. — 32. συνέστησεν. — \* υἱὸν Ποσειδάωνος.

1 Post ἤγουν deleui σὺν cum aq. — 2, 3 ἀντὶ — τινες om. Vrat. — 4 ζῶη q. — 5 προπάντων q. — ἀντὶ τοῦ omm. edd. — 9 Hoc scholium ex ΓΑ edidi. — συνάψει π. τῷ σ. Α. — 12 αὐτοῦ τῷ τ. Γ. — 14 πρ. τῷ ἀρχ. Α ante corr. — 16 οἶτω ΓΑ. — 17 πελοποννήσῳ πίσσαν ΓΑ. — ἐκτίσατο Α. — 19 ὅ] ὁ Γ. — 20 In cod. Boell. β hoc scholium legitur ad v. 30: σύναψον τὴν παρὰ μετὰ τοῦ ἀρχαίῳ σώματι. — 21 οἶτω mei codd., οὕτως Boeckh ex Mosc. B et Mommsen (in ed. mai.) ediderunt; deest notula in cett. edd. — 22 ἐτέρως Mommsen, τερον (sic) Vrat., ἐτέρον μ', ἕτερον Mosc. B.



33. *Th.* Κτέατος καὶ Εἵρυτος Μολιόνης καὶ Ποσειδῶνος  
 υἱοί. ὅτε δὲ Ἑρακλῆς μετὰ Τιρυνθίων κατ' Αὐγείου ἐστράτευσε,  
 συμμαχοῦντες οὗτοι Αὐγείᾳ ἐν τινι τόπῳ τῆς Ἥλιδος λοχῆσαν-  
 τες τοῦ στρατοῦ τὸ πλεῖστον διέφθειραν, ἔπειθ' ὕστερον αὐτοὺς  
 5 Ἑρακλῆς εἰς τὸν Ἰσθμιακὸν ἀγῶνα μέλλοντας ἀπιέναι λοχῆσας  
 καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς λόχμαῖς τῶν Κλεωνῶν, τούτους ἀπέκτεινε. μο-  
 νωθέντος οὖν Αὐγείου πρῶτον μὲν τὴν πόλιν αὐτοῦ πορθεῖ, ἔπειτα  
 καὶ αὐτὸν ἀναίρει.

gl. 33. ἐφόνευσεν. — \* \* Κτέατον] συνίζησις. — τὸν εἰς  
 10 ἀνδρίαν ἐπαινετόν. — 34. οὗτοι γὰρ συμμαχοῦντες Αὐγείᾳ  
 οὐκ εἶων αὐτὸν ἀποδοῦναι ὃν ὑπέσχετο μισθόν. — δουλικόν·  
 ἥτοι τὸν διὰ τὴν τῆς κόπρου ἐκφόρησιν. — 35. τὸν ἰσχυρόν. —  
 36. ἀπῆτει.

36. *Th.* Τὸ ὡς πράσσοιτο ἢ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ἐπεί, ἐν ἣ  
 15 τὸ πράσσοιτο ἀντὶ τοῦ ἔπρασσεν, ἢ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ἵνα, ἐν ἣ  
 πρὸς μέλλοντα. τὸ δὲ ὑπέρβιον πρὸς τὸ Αὐγέαν συναπτέον.

34—36. *Germ.* Ὡς Αὐγέαν λάτριον] ὁ νοῦς· ὡς καὶ  
 ὅτι (ἢ ἀντὶ τοῦ ἵνα) πράσσοιτο ἀντὶ τοῦ ἀπαιτητικῶς ἀπῆτει καὶ  
 ἐξήτει τῷ Αὐγείᾳ τὸν μισθὸν τὸν λάτριον, τὸν ὑπέρβιον καὶ τὸν  
 20 πολλὸν ἐχὼν καὶ βουλόμενος ὁ Ἑρακλῆς ἀέχοντα καὶ μὴ βουλό-  
 μενον τὸν Αὐγέαν. Εἵρυτος δὲ λέγεται υἱὸς ὦν καὶ αὐτὸς Πο-  
 σειδῶνος. λάτριον δὲ τὸν μισθὸν τὸν καὶ δούλειον, ὅτι ἐλάτρευ-  
 σεν αὐτῷ καὶ μετὰ ταπεινοφροσύνης.

1 εἵρυτον *Γ*, εἵρυτος *Α*. — 5 ἰσθμ. *Α*, εἰσθμ. *Γ*, omm. cett. —  
 λοχίστας ed. Ox. — 6 λόγχμαῖς *Α*. — 10. 11 οἱτοι — μισθὸν om. *Γ*. —  
 γὰρ om. *Α*. — ἐπέσχεθη *Α*. — 14 Hoc scholium om. *Α*. — Τὸ ex  
*Γ* addidi. — ἢ ante τὸ ex *Γ* addidi, et eundem librum secutus de-  
 levi ἢ post ἄς. — 15 τὸ ὡς ex *Γ* addidi. — 16 πρ. τὸ μ. μ', πρ.  
 τὸν μ. Vrat. et edd. — πρ. τὸ *Γ* μ', πρ. τὸν cett. — αὐγέαν *Γ* Vrat.  
 ι', αὐγείαν cett. — 17 Ante Ὡς deleui ἢ οὕτως. — 22 ὅτι scripsi  
 pro ὅτε.

28—36. *M.* Τὸν ἀγῶνα δὲ τὸν ἐξαίρετον, ἀντὶ τοῦ τὸ κα-  
 τασκεύασμα τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἐνθα ὁ ἀγὼν ἐτελεῖτο, ὑμνήσαι  
 ὤρσαν, ἥγουν διήγειραν ἐμέ, δηλονότι αἱ θέμιτες, ἥτοι αἱ νομο-  
 θεσίαι τοῦ Διὸς, αἱ κατὰ νόμους συνήθαι. τοῦ Διὸς δὲ λέγει  
 αὐτάς, ἐπεὶ βασιλέα πάντων αὐτὸν ἐνόμιζον, βασιλέως δὲ τὸ 5  
 νομοθετεῖν. ὃν, ἥγουν τὸν ἀγῶνα, ἡ ἰσχὺς τοῦ Ἡρακλέος, περι-  
 φραστικῶς ἀντὶ τοῦ ὁ Ἡρακλῆς, ἐκτίσσατο (32), ἀντὶ τοῦ ἔκτισε,  
 κατεσκεύασε, πλησίον τοῦ ἀρχαίου μνήματος τοῦ Πέλοπος·  
 ἐπεὶ, ἥγουν ἀφ' οὗ, τὸν Κτέατον τὸν ἀμύμονα, ἥτοι τὸν ἄσφογον  
 ἐφόνευσε, τὸν υἱὸν τοῦ Ποσειδῶνος· ἐφόνευσε δὲ τὸν Εὐρυτον 10  
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἵνα πράσσοιτο, ἥγουν ἀπαιτοίῃ τὸν Αὐγείαν  
 ἄκοντα ἐκὼν τὸν μισθὸν τὸν ὑπέρβιον, ἀντὶ τοῦ τὸν ὑπερβολι-  
 κῶς πολὺν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑπερβολικῶν τὴν ἰσχύν, τὸν λά-  
 τριον, τουτέστι τὸν ὑπὲρ τῆς δουλείας τῆς ἐξαιρέσεως τῆς κό-  
 πρου. συνεμάχουν γὰρ οὗτοι, ἥγουν ὁ Κτέατος καὶ ὁ Εὐρυτος, 15  
 τῷ Αὐγείᾳ οὐ προθυμουμένῳ δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ τὸν συμπεφω-  
 νημένον μισθόν. ἦσαν δὲ οὗτοι μητρὸς μὲν τῆς Μολιόνης, ἀφ' ἧς  
 καὶ Μολιονίδαι ἐλέγοντο, πατρὸς δὲ λόγῳ μὲν τοῦ Ἀκτορος  
 αὐτοὺς ἔλεγον, τῇ δ' ἀληθείᾳ τοῦ Ποσειδῶνος ἐνόμιζον.

gl. 36. \* συνδένδροις τόποις. — \* \* γάρ. — \* † ἐπιτηρή- 20  
 σας. — 37. τὸ ὑπὸ πρὸς τὸ λόχμαῖς ἀντιστρεπτέον. — 38.

1 Lemma ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον est in codd. mixtis (etiam in i'') et  
 edd. — σύνταξις margo μ'. — τὸν — ἐξαίρ. om. Vrat. — τὸν ἀγῶνα δὲ  
 est etiam in i'', qui om. cetera. — 3 ἥτοι a q, ἥγουν cett. — 4 κατὰ  
 τοὺς v. q. — 5 ἐπεὶ q Vrat. μ', ἐπειδὴ cett. — ἐνόμιζε edd. Confer  
 Beckii notam: «Pro αὐτοῦ ἐνόμιζε MSS. edd. Ox. habet αὐτῶν ἐνό-  
 μιζον, quod et ipsum ferri potest». — 6 Ἡρακλέος ex a est pro Ἡρα-  
 κλέους. — 7 ἀντὶ τοῦ omm. edd. — ἐκτίσσατο a q, ἐκτίσατο cett. —  
 9 ἄσφον μ' et Vrat. ante corr. — 11 πράσσοι τὸ ἥγ. a. — 12  
 ἀντὶ τοῦ omm. edd. — 14 τοῦ κόπρου q. — 15 ἥγουν a q, ἥτοι  
 cett. — 19 τοῦ omm. edd. inde a Beckio. — 21 συναπτέον codd.  
 mixti.



παρόδω· ἤρχοντο γὰρ πρὸς τὸν Ἰσθμιακὸν ἀγῶνα. — 39. ὅτε ἐπολέμει Ἀργεῖα. — 40. τὸν ἐκ Τίρυνθος πόλεως. — κατεπολέμησαν. — 41. κοίλοις τόποις. — διάγοντα. — 42. οἱ τῆς Μολιόνης υἱοί. — ὑπέρφρονες διὰ τὴν ἀνδρίαν. — 43. ὁ ἀπατή-  
 5 σας τὸν Ἡρακλῆν τῷ μισθῷ. — \* Ἀργείας. — \* τῶν Ἠλείων.  
 — εἰς τὸ μέλλον. — 44. κατὰ πολὺ· ἔστι δὲ τὸ ὀπισθεν καὶ τὸ οὐ πολλὸν ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον. — \*\* ἴδε] διὰ τὸ μέτρον.  
 — \* \* πολυκτέανον] συνίχσεις. — 45. μεγάλῳ. — 46. μέγαν· ἤτοι εἰς μεγάλην ἄτην περιφρουστικῶς. — καθήμενν. — ἰδίαν.  
 10 — τὴν Ἥλιν.

36—46. Μ. Λόχμαιοι δέ] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ· ἤρουν ἐν σὺνδένδροις γὰρ τόποις ὑποκάτω τῶν Κλεωνῶν· πόλις δὲ τοῦ Ἀργεῖος αἱ Κλεωναί· ἐφόνευσε καὶ ἐκείνους ὁ Ἡρακλῆς, τουτέ-  
 15 στι τὸν Κτεάτον καὶ τὸν Εὐρυτον, ἐφ' ὃδῳ, ἤρουν ἐν ἐνέδρῳ, δοκεύσας, τουτέστιν ἐπιτηρήσας, διότι (39) πρότερόν ποτε αὐτοὶ οἱ Μολιόνες οἱ ὑπερφίαλοι, ἤρουν οἱ ὑπερβολικῶς ὑπερήφανοι, στρατὸν αὐτοῦ Τίρυνθιον, ἤτοι Ἀργεῖον, καθήμενον ἐν ταῖς κοι-  
 λάσαις τῆς Ἥλιδος ἐπόρθησαν, ἀντὶ τοῦ ἔφθειραν. καὶ μὴν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἐπειῶν, ἤτοι τῶν Ἠλείων, ἤρουν ὁ Ἀργεῖος, ὁ  
 20 ξυναπάτας (43), τουτέστιν ὁ τοὺς φίλους ἀπατῶν· τοῦτο δὲ φησι διὰ τὴν τοῦ μισθοῦ ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ· ὀπισθεν, ἤρουν ὕστερον μετὰ ταῦτα, οὐκ ἐπὶ πολὺν χρόνον εἶδε τὴν πατρίδα,

5 ἡρακλέα ἐν τ. codd. mixti. — 11 σύνταξις marg. μ'. — λόχμ. δέ· ὁ δε ἰ', qui om. reliqua in spatio. — λόχμαιοι (om. δέ) q. — ἐν omm. Vrat. μ' et edd. ante Oxx. — 14 ἐφ' ὃδῳ, ἐφοδῷ [Vrat.] Beekh, tacite. — ἐν ex a addidi. — ἐνέδρῳ] ἐν ἐδρῳ edd. ante Beekium. — 15 τουτέστιν] καὶ edd. — ποτε (ποτέ) ex a q addidi. — 16 οἱ ἐμολιόνες μ'. — 17 αὐτοῦ omm. edd. — 17. 18 κοιλάδεσι Vrat. — 18 ἡλίδος q. — Cum καὶ μὴν novum scholium incipiunt codd. mixti et edd. — Lemma καὶ μὴν (μὴν Vrat. ἰ" μ') ξυναπάτας (ξεν. om. ἰ") est in codd. mixtis et edd.; — ipsum scholium om. ἰ" in spatio. — σύνταξις marg. μ'.

τὴν ἑαυτοῦ πόλιν τὴν πολυκτέανον, ἥτοι πολυκτῆμονα, πολυ-  
θρέμμονα, ὑπὸ στερεοῦ πυρός, ἔχουν ἰσχυροῦ, δραστηρίου, καὶ  
ὑπὸ πληγῶν σιδήρου καθίζουσιν, καταδυομένην εἰς βαθὺ ῥεῦμα  
βλάβης.

47. Th. Διὸ καὶ Αὐγείαν οὐχ οἶόν τ' ἦν τὴν Ἡρακλέους μά- 5  
χην ἀποφυγεῖν καὶ μὴ ὑπὸ τούτου τετιμωρῆσθαι.

gl. 47. \* φιλονικίαν. — ἀποβαλέσθαι. — \* ἀμήχανον. —

48. \* † ὁ Αὐγείας. — ταῖς αὐτοῦ ἀφροσύναις. — ὕστερος. —

49. τῆς τῆς πόλεως πορθήσεως. — ἀντὶ τοῦ παραταξάμενος τῷ  
Ἡρακλεῖ. — 50. μέγαν. — \* \* ἀλλὰ συνελήφθη δηλονότι τῷ 10  
θανάτῳ.

47—50. M. Νεῖκος δέ· ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ· ἔχουν τὴν φι-  
λονεικίαι, γὰρ τὴν πρὸς τοὺς ἐπικρατεστέρους κινήθεισαν ἀπο-  
θέσθαι ἀντὶ τοῦ ἐκφυγεῖν ἐπιτιθεμένην δηλονότι καὶ βλάπτου-  
σαν (ἢ ἀπόθεσις γὰρ ἐπὶ βάρους λέγεται) ἄπορον, ἔχουν 15  
ἀμήχανον, ἀδύνατον. καὶ ἐκείνος, ἔχουν ὁ Αὐγείας, δι' ἀβουλίαν,  
τουτέστι μωρίαν, ὕστατος ἀλάσιος (ἐπιρρήματικῶς τὸ ὕστατος)  
ἔχουν τελευταῖον περὶ τὸ τέλος τῆς ἀλώσεως, τουτέστι τῆς  
πορθήσεως τῆς ἑαυτοῦ πόλεως συναντήσας, ἔχουν συγχρούσας  
τῷ Ἡρακλεῖ δηλονότι, θάνατον χαλεπὸν οὐκ ἐξέφυγεν. 20

gl. 51. \* † συναγαγών. — 52. \* \* λεῖαν γράφει καὶ

1 ἔχουν q. — Post ἥτοι et πολυκτ. delevi τὴν a q secutus. — 1. 2  
πολυθρέμμονα q ed. Ro. — 2 ἔχουν ex a q addidi. — δικαστηρίου q. —  
3 καθ. ἀντὶ τοῦ καταδ. codd. mixti et edd. — 5 ἀποθέσει q' ἄπορον]  
ἀμήχανον. διὸ etc. (conf. glossas Thomanas ad v. 47) codd. mixti et edd.  
In Γ hoc scholium inter glossas legitur. — τε ἦν Γ'. — 8 τῇ αὐτοῦ  
ἀφροσύνῃ codd. mixti. — 12 Hoc scholium om. l'. — 13. 14 ὑπο-  
θέσθαι Vrat. — 17 τουτ. τιμωρίαν μ'. — ὕστατος q. — ἀλώσιος —  
ὑστατος excidit in edd.; confer Beckii notam: «ἔχουν τελευταῖον.  
Huc videtur pertinere observatio ab edd. Ox. p. 131 in margine po-  
sita: MSS. addunt ἐπιρρήματικῶς.» — 18 τελευταῖος q. — 21 λεῖαν  
Mosc. B, ex quo Boeckh hanc notulam edidit, λίαν mei codd.



μὴ λαΐαν, διὰ τὸ μέτρον. — λαφυραγωγίαν. — \* ἰσχυρὸς  
'Ηρακλῆς.

53. Germ. Τὸ σταθμᾶτο ὅντι τοῦ διεμέτρει καὶ ἐμέριζεν.

gl. 53. ἐσχόπει, κατεσκεύαζε. — λίαν θαυμαστόν. —

5 \* † ἱερὸν.

54. Germ. Τὸ πατρὶ μεγίστω πάξας ὅντι τοῦ πύξας  
καὶ περικυκλώσας τὸ ἄλσος καὶ περιορίσας.

gl. 54. τῷ Διί. — τοὺς περιβόλους ποιήσας.

55. Pal. <sup>9</sup> Αλτιν] τὸ ἄδυτον τοῦ ναοῦ, ἀπὸ τοῦ ἄλλομαι τὸ  
10 πηδῶ, κατὰ ἀντίφρασιν· εἰς ὃν οὐδεὶς ἄλλεται ἤγρουν εἰσέρχεται  
τῶν μὴ ἀξίων.

gl. 55. θυσιαστήριον. — \* οὗτος. — ἐν ὑψηλῷ τόπῳ. —

56. \* διεχώρησεν. — 57. \* † ἐποίησε. — δείπνου τῶν πανηγυ-  
ρυριζόντων. — 58. τοῖς δώδεκα γὰρ θεοῖς καὶ οὗτος συνη-

15 ρίθμητο.

59. Th. Τινὲς φασιν, ὡς πρὸ τοῦ τὸ δωδεκάθεον τὸν 'Ηρα-  
κλέα ποιῆσαι, Κρόνιος ἐκαλεῖτο λόφος διὰ τὸ Κρόνου ἱερὸν  
ἐνταυθοῖ εἶναι. ἄλλοι δὲ λέγουσι, μεθ' ὧν καὶ Πίνδαρος, ὡς  
ἔρημος ἦν ὁ χῶρος, 'Ηρακλῆς δὲ τὸ δωδεκάθεον κτίσας Κρόνιον  
20 λόφον τὸν τόπον ὠνόμασεν ἀπὸ τοῦ ὑπερέχοντος. ὁ γὰρ Κρόνος  
πατὴρ τῶν θεῶν.

gl. 59. ὄρος. — 60. \* † ὠνόμασεν. — 61. \* ἀνώνυμον,  
ἀκλεές. — χώρας.

62. Germ. Βρῆξετο] τουτέστι κατεσιωπάτο καὶ ἠφανίζετο,  
25 ὅντι τοῦ ἀφανῆς ἦν.

3 Post Τὸ delevi δέ. — 6 Post Τὸ delevi δέ. — 9 ἄλλομαι  
cod. — 10 ἄλλεται cod. — ἢ εἰσέρχ. Boeckh edidit. — 13 διεχώ-  
ρησεν codd., ἦτοι διεχώρησεν est glossa Mosch. — 16 τινὲς φασιν  
Δ. — τοῦ τὸ] τοῦτο Vrat. — τὸ omm. Γι'. — 17 τὸ χρονίον  
Vrat. — 18 ἐνταῦθα Γ. — μεθ' ὧν καὶ Δ. — 19 τὸ] τὸν Γ, om.  
ι'. — 24 Ante βρέχ. delevi ἄς (ἄς ed. Mommsen) Οἰνόμαος ἄρχε-  
— ἐξεφανίζετο ed. Mommsen.

*Germ.* Βρέχετο] τὰ γὰρ ἐν ὑγρότητι καὶ ἀσθενέστερα.  
 ὅσῳ δὲ μᾶλλον ἐξικμάζονται, τοσοῦτῳ καὶ στερότερα γίνονται.  
 gl. 62. τὸ μέρος. — † τουτέστιν ἐκαλύπτετο ὑπὸ πολλῆς  
 χιόνος, ἀντὶ τοῦ σιωπῇ. — \* ἐν.

60—62. *Th.* Δέον εἰπεῖν νωνύμῳ, νώνυμον εἶπε πρὸς 5  
 τὸ μέρος, οὕτως· ἥς γὰρ χώρας Θινόμαος ἤρχε τοῦτο τὸ μέ-  
 ρος ἐν ᾧ νῦν ἡ Ὀλυμπία, ἐβρέχετο πρόσθεν ἐν πολλῇ νιφάδι  
 νώνυμον, ἦτοι ἀνώνυμον. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ νιφάδι· λόφος γὰρ  
 ἦν. ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη γενικὴ τὸ ἥς πρὸς τὸ νώνυμον, ἢ ἡ  
 ἀκλεὲς καὶ ἄδοξον αὐτῆς. 10

51—62. *M.* Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Διὸς ὁ ἰσχυρὸς, ἤγουν ὁ Ἡρακλῆς,  
 ἐν τῇ Πίσῃ ἔλσας, τουτέστι συναγαγών, κατασχών, ὅλον τε τὸν  
 στρατὸν καὶ πᾶσαν τὴν λεῖαν, ἤγουν τὴν λαφύραγωγίαν, ἑσταθ-  
 μάτο, ἀντὶ τοῦ κατεμέτρει χάριν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ μεγίστου,  
 ἤγουν τοῦ Διὸς, ναὸν ἄγαν θεῖον, ἀντὶ τοῦ τόπον εἰς κατασκευὴν 15  
 ναοῦ κατὰ πολὺ θεῖου. περιπῆξας δέ, ἤγουν περιορίσας, περικυ-  
 κλώσας τὴν Ἀλτιν μὲν, τουτέστι τὸ ἱερόν, οὗτος, ἤγουν ὁ Ἡρακλῆς  
 ἐν καθαρῷ τόπῳ δηλονότι διέκρινεν, ἦτοι ἐχώρισε, τὸ δὲ κύκλω

1 Lemma ego addidi et Germani notam, quæ in *U* post schol.  
 ad v. 62—67 legitur, ad hunc versum rettuli. — 2 μᾶλλον Mommsen  
 addidit. — στερότερα *U*, corr. Mommsen. — 4 χιόνος scripsi pro  
 χρόνος. — 5 νωνύμῳ *ΓΑ*, νωνύμῳς cett. — νώνυμον *ΓΑ*μ', νών-  
 νυμον cett. — 6 οὕτω *ΓΑ*, qui tamen σῆς pro ἥς exhibet. — ἤρχε om.  
*l'*. — 8 νάνυμον *ΓΑ*, νώνυμον cett. — ἦτοι] καὶ *Α*. — ἦτοι ἀνώνι  
 om. *Γ*; νώνυμον — νιφάδι om. *l'*. — Post ἀνών. codd. mixti et edd.  
 e glossa Thomana addunt ἀκλεὲς. — 9 τὸ ἥς *Α*. — νώνυμον *ΓΑ*,  
 νάνυμον cett. — 11 Lemma Ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσῃ est in codd. mixtis  
 et edd. (Ὁδ' ed. Ro.). — σύνταξις margo μ'. — ὁ δὲ υἱὸς est etiam  
 in *l'*, qui om. reliquam scholii partem in spatio. — 12 πίσῃ Vrat.  
 μ'. — 13 λεῖαν *q*. — 15 κατὰ πολὺ ed. Ro. pro καταπολύ. — 16  
 θεῖον *q*. — ἄλτιν *α q*, ἄλτιν cett. — 17 ἤγουν ex codd. addidi. —  
 18 ἐχώρισε *α q*, διεχώρησε edd. ante Beck., διεχώρισε cett.



(57) τῆς Ἀλτεως πέδον, ἤγουν χωρίον ἐποίησε δειπνου κατά-  
 λυσιν, ἤγουν καταγωγὴν, ἀνάπαυσιν, τιμήσας τὸν πόρον τοῦ  
 Ἀλφειοῦ, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ τὸν Ἀλφειόν, μετὰ τῶν ὀνό-  
 δεκα θεῶν τῶν βασιλέων, καὶ πάγον, ἤγουν ὄρος Κρόνου, του-  
 5 τέστι Κρόνιον λόφον, προσεφθέγγετο, ἥτοι προσηγόρευσεν,  
 ὠνόμασε πάντα τὸν τόπον ὀγλονότι. πρότερον γὰρ νώνυμος,  
 ἤγουν ἄδοξος, ἔξω ὕμνου, τουτέστι κλέους, προσηγορίας ὀγ-  
 λονότι, ἢ χώρα, ἥς ἐβασίλευεν ὁ Οἰνόμαος, ἐβρέχετο πολλῇ  
 νιφάδι, τουτέστιν ἐκαλύπτετο ὥσπερ ὑπὸ πολλῆς καταφερομέ-  
 10 νης χιόνος.

gl. 62. \* ἐνταῦθα. — 63. τῇ πρώτῃ ἑορτῇ.

65. Th. Εὐρηται καὶ μένος καὶ μόνος. καὶ τὸ μὲν μένος  
 οὕτω· καὶ ὁ χρόνος ὁ ἐλέγχων τὴν ἀλήθειαν τὸ μένος καὶ τὴν  
 ἰσχὺν αὐτῆς, ποταπὸν; ἐτήτυμον καὶ ἀληθές. τὸ δὲ μόνος  
 15 οὕτω· καὶ ὁ χρόνος ὁ μόνος ἐλέγχων τὴν ἀλήθειαν, ποταπὴν;  
 ἐτήτυμον. εἶπε δὲ τὰς Μοίρας καὶ τὸν χρόνον παραστήναι τότε  
 τῇ πανηγύρει, ἵνα εὐδαίμων εἴη καὶ μηδέποτε παύσαιτο.

gl. 65. ἵνα εὐτυχῇ ἡ ἑορτή. — πλησίον. — \* † ἀποδει-  
 κνύων. — 66. ποταπὴν;

20 67. Germ. Χρόνος] διὰ τὸ ὡς πολὺ τοῦ χρόνου μῆκος  
 ἐξαρκέσαι τὸν τῶν Ὀλυμπίων ἀγῶνα.

5 ἤγουν q. — 6 τὸν om. μ'. — τρόπον a q. — 7 ἥτοι codd. mixti  
 et edd. — ὕμνον a. — τουτέστι a q, ἥτοι cett. — 9 Post ἐκαλ. edd.  
 inde a Beckio τῇ σιωπῇ addunt, fort. recte. — 12—16 Εὐρηται —  
 ἐτήτυμον ex ΓΑ edidi. — 13 οὕτως ΓΑ. — 16 τὰς μ. εἶπε codd. mixti  
 et edd. — μοῖρας μ'. — 20 Χρόνος διὰ scripsi pro. ἄρχε. ἰσχύος διὰ  
 etc. Mommsen hoc scholium deceptus falso lemmato ἄρχε ad v. 59  
 rettulit, sed confer scholl. vett. ad v. 62: παρεγένοντο μὲν αἱ Μοῖραι  
 . . . καὶ ὁ . . . Χρόνος. τοῦτο δὲ εἶπεν ἐνδεικνύμενος, ὅτι εὐμοίρως  
 καὶ πολυχρονίως ἡ πανηγυρίς τελεσθήσεται, et: παρείληφε δὲ τὰς  
 Μοῖρας καὶ τὸν Χρόνον, ὅτι εὐμοιρὸς τε ὁ ἀγὼν ἔσοιτο καὶ εἰς ἅπαντα  
 τὸν αἰῶνα. — 21 ἐξαρκέσαι scripsi pro ἐξμυκέσαντα.

*Th.* Τοῦ σαφανές ἔστι μεθερμηνευτικὸν τὸ ὅπῃ καὶ ὅπως. τὸ δὲ ἀκρόθινα πρὸς τὸ ἔθυε συναπτέον, ἢ ἡ τὸ διελών πρὸς τὴν τοῦ πολέμοιο δόσιν.

gl. 67. \* σαφές. — \* γρ. τὸ δ' ἐς ἀφανές. — ἤγουν αὐξή-  
θείς. — 68. κατεμήγυσεν.

5

62—68. *M.* Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ τῇ πρωτογόνῳ, ἤγουν τῇ πρώτῳ γενομένῃ, τουτέστι τῇ ἐν τῇ πρώτῃ καταβολῇ τῶν Ὀλυμπίων, παρέστησαν μὲν, ἤγουν παραγενόμεναι ἔστησαν πλησίον αἱ Μοῖραι (65), παρέστη καὶ ὁ χρόνος, ὁ μόνος τὴν ἀλήθειαν ἀποδείκνυν φανερώς, τὸ δὲ σαφές ἔμπροσθεν χωρῶν 10 ἐφανέρωσεν, ὅτι τοῦ φανεροῦ, ἤγουν δηλοῦ. ταῦτα δὲ φησι διὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν τῷ ἀγῶνι εὐδαιμονίαν καὶ τοῦ κλέους βεβαίωσιν.

gl. 68. ἤτοι τὴν λαφυραγωγίαν. — 69. ἀκρόθινα] ἀπαρχάς. — ἀντὶ μᾶς συλλαβῆς. — μερίσας. — τῷ Διί. — πο- 15 ταπὴν; κατὰ πέντε γινομένην χρόνους. — 70. \* πῶς. — ὁ Ἡρακλῆς. — 71. ἤγουν τῇ καταρχὰς ἑορτῇ. — ταῖς τότε γινόμεναις νίκαις.

1 Lemma τὸ δὲ σαφανές est in edd. — σαφανές ἔστι codd. mixti et edd. — ὅπα (om. καὶ ὅπως) codd. mixti et edd. — 2 ἔθυε Γ' μ', ἔθνον cett. (etiam Δ ?). — 3 πολέμοιο Δ, πολέμον, Moschopuli et Triclini (lectiō, est in cett. (etiam in Γ ?). — 6 Lemma ταύτα (ταῦτα Vrat. δ' ἐν πρωτογόνῳ est in codd. mixtis et edd. — σύνταξις margo μ'. — 7 πρώτον α q, πρώτῃ cett. — τῇ post ἐν ex α q i' addidi. — 8 ἤτοι i'. — 8—13 πλησίον — βεβ. om. i'. — 9 πάρεστι edd. ante Beckium. — ὁ ante γρ. om. α. — 11 ἤγουν omm. edd. — Confer quae glossator libri b in marg. adscripsit: ταῦτα λέγει ὁ Πίνδαρος διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τὴν ἐπακολουθοῦσαν τῷ ἀγῶνι τούτῳ καὶ διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς δόξης αὐτοῦ. — 12 ἐπακολ. α q, παρακολ. cett. — ἀγ. ἐδδ.] ἀγωνίαν q. — 14 Ad ὅπα (v. 68) ὅπως glossa legitur in α. — 15 Glossa ἀντὶ μ. σ. in omnibus codd. (etiam in Mommseni codd.) cruce signata est; est tamen Tricliniana.



72. Germ. Πρωταίνιον] ἐκ δύο λέξεων ταυτοσημάντων συνετέθη τὸ πρωταίνιον, ἐκ τοῦ πρῶτος καὶ τοῦ αἶνος· αἶνος γάρ ἐστι πρῶτον καὶ μέγιστον τῶν κατὰ κόσμον τερπνῶν.

gl. 72. τοῦτο πρὸς τὰς Μούσας λέγει. — \* πρόσφατον. —  
5 ἐν τῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι. — 74. \* τιμὴν· — \* \* τιμῇ. — διὰ  
τῆς νίκης. — \* \* ἐαυτόν· — † ποιήσας, ἐαυτὸν δηλονότι. — \* \* οἱ  
γράφοντες ἐν δόξαν οὐ καλῶς γράφουσιν. — 75. \* † καύχημα·  
— ἔτοι τὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ. — αὐτοῦ.

74. 75. Th. Θέμενος ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ δόξαν καὶ τιμὴν,  
10 καθελὼν καὶ καταβαλὼν εὖχος ἀγώνιον, ἔτοι τὸν ἀνταγωνιστὴν  
αὐτοῦ νικήσας καὶ οὐκ ἐάσας νικῆσαι τε καὶ καυχῆσασθαι.

Tr. Ἐν δόξῃ θεμέμενος] θέμενος ἐαυτὸν δηλονότι ἐν  
δόξῃ καὶ τιμῇ, καθελὼν καὶ καταβαλὼν τὸ εὖχος τοῦ ἀνταγω-  
νιστοῦ, ἔτοι τὸν ἀνταγωνιστὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐάσας νικῆσαι τε  
15 αὐτὸν καὶ καυχῆσασθαι.

68—75. M. Ὀπηνίκα δὲ τὴν δωρεάν τοῦ πολέμου ὁ Ἡρα-  
κλῆς δηλονότι, διαχωρίσας τὰ ἀκρόθια, ἤγουν τὰ ἐξαίρετα  
ἔθυε, καὶ εὐθὺς ὡς τὴν ἐορτὴν τὴν πενταετηρίδα, ἤγουν τὴν διὰ  
πέντε ἐτῶν τελουμένην κατέστησεν, ἔτοι ἔταξε, τελεῖσθαι ἐποι-  
20 ῆσεν ἐν Ὀλυμπιάδι πρώτῃ, τουτέστιν ἐν τῇ πρώτῃ ἐορτῇ καὶ ἐν

1 Ante lemma delevi ἢ οὕτως (ἢ οὕτω Mommsen). — 5 Ad χεῖ-  
ρεςσι (v. 73) glossa πυγμαῖς ἢ δισκεύσεσιν ἢ τοιοῦτοις τισί, ad ποσὶν  
glossa δρόμοις est in a, unde iam Mommsen edidit (Schol. Germ.  
p. 54). — 9 Hoc scholium ex ΓΑ edidi. — 9. 10 θέμενος — ἀγώ-  
νιον Mommsen (Schol. Germ. p. 53) ex Aug. B attulit; idem totum  
scholium edidit in Annotationis Criticæ Supplemento p. 148. — 11  
νικήσας omm. A et Mommsen. — νικῆσαι τὲ ΓΑ. — 14 νικῆσαι τὲ  
i'. — 16 Lemma ὅπα τὴν πολέμον est in i', ὅπα τὰν πολέμον δὲ  
δόσιν in cett. codd. mixtis et edd. — Quæ post δωρεάν leguntur om.  
i' in spatio. — 17 ἀκροθόγια Vrat. — 18 καὶ εὐθὺς τὴν πεντ.  
ἐορτὴν, ἤγ. edd. — τὴν ante πεντ. ex q addidi.

ταῖς πρώταις ὁηλονότι νικηφορίαις, ἔχουν νίκαις· τίς δὲ (72) ἐκκληρώσατο στέφανον ποταίνιον, ἔχουν πρόσφατον, ἐναγώνιον χερσίν, ἀντὶ τοῦ ἔργοις χειρῶν, τουτέστι διὰ πυγμῆς ἢ δισκέυσεως ἢ τοιούτου τινός, καὶ ποσίν, ἀντὶ τοῦ ἔργοις ποδῶν, ἔτοι 5 διὰ δρόμων, καὶ ἄρμασιν, ἔχουν δι' ἀρμάτων, ἀντὶ τοῦ καὶ δι' ἐπιπλησίας· ἐν δόξῃ θέμενος ἑαυτὸν ὁηλονότι, καθελών, ἀντὶ τοῦ ἐλών, ἔτοι λαβὼν καύχημα ἔργῳ, τουτέστι δι' οἰκείας νίκης, δι' οἰκείων ἀνδραγαθημάτων.

76. Germ. Εὐθύτονον εἶπε τὸ στάδιον διὰ τὸ ὀρθόν· τοιούτον καὶ γὰρ τὸ στάδιον εἶναι λέγεται, ἀκαμπές. ὁ δὲ δίαυλος 10 νυσσωδὴς κατὰ μίαν νύσσαν.

gl. 76. τοῦτο ὡς ἀπὸ τῶν Μουσῶν — ἐνίκησεν. — ὀρθὸν καὶ μηδεμίαν ἔχον καμπήν· \* ἔχουν δρόμον ἀπλοῦν.

78. Germ. Τὸ Μαδέαθεν ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν Μηδέαν. Μηδέα δέ ἐστι πόλις Ἀοργεῶν. 15

gl. 78. οὕτως ἐκαλεῖτο. — \* ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ· — \* \* εἰς τὴν Ὀλυμπίαν. — \* † ἀπὸ Μιδέας πόλεως.

79. Germ. Στρατόν] τὸν ἀπλῶς δῆμον στρατὸν λέγει ἰνὺν ποιητής.

gl. 79. \* † ἄγων. — \* παλαίστρα. — \* ἡρίστευσσε. — 80. 20 χοσμιῶν. — \* † τὴν αὐτοῦ πατρίδα. — 81. τὴν νίκην. — 83. \* † ἔχουν ἐν τετρώρῳ ἔφερε νίκην. — 84. τῆς αὐτοῦ πατρίδος. — \* σήμεϊον, ἔτοι ὁ Ἀλιφόροθιος, περιφραστικῶς. — \* \* οὕτως ἄμεινον γράφεσθαι ἡεῖδετο. ὅς δ' ἄλλως γράφει, οὐ καλῶς γράφει. — 85. ἀκοντίφ. — διεπέρασε. — τὸ τῆς βολῆς σήμεϊον. 25

1 ἔχουν (ἢ edd.) νίκαις omm. Vrat. μ'. — 5 καὶ post τοῦ om. μ'. — 6 ἐπιπλησίας a. — δόξῃ] δόξο a. — αὐτὸν μ'. — 9 Post εἰθ. delevi δέ; εἰθ. δὲ στ. εἶπε ed. Mommsen. — 14 Post Τὸ delevi δέ. — Μαδέαθεν U etiam in textu. — ἐκ τῆς Μηδέας? — Μηδέα] μήδεα U. — 22 ἐαυτοῦ codd. mixti (Mosch.). — 23 Notulam Trielinianam Boeckh. ex Mosc. B edidit. — 25 Mommsen in Ann. Criticæ



86. *Th.* Μὴ λάβῃς εἰς τὸ μῆκος ἔξωθεν εἰς, ἀλλ' οὕτω λέγε· ὁ Ἐνικεὺς δὲ κυκλώσας τὴν χέρα, ἐν πέτρῳ ἔδικε καὶ ἔρριψε μῆκος, ἥγρουν ἢ τοῦ πέτρου ῥίψις πολλοῦ μήκους ἐγένετο ὑπὲρ ἀπάντων καὶ ἐπέκεινα πάντων. ὥσπερ δὲ φαμεν· ὑβρίζω σε ὅ ὑβριν, οὕτω καὶ τὸ ἔδικε μῆκος, ἀντὶ τοῦ μακρὰν ἔρριψε ῥίψιν.

gl. 86. μακρὰν τοῦ λίθου βολήν. — ἔρριψεν. — \* ἐν. —

87. περιαγαγὼν ὥσπερ ἔθος. — ἐπέκεινα πάντων τῶν συναγωνιζομένων. — \* \* ὑπὲρ ἀπαντας γράφε καὶ μὴ ὑπὲρ 10 ἀπάντων· οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὴν σύνταξιν ὁρθῶς. — 88. ἥγρουν τοῖς παρεστῶσιν αὐτοῦ φίλοις. — μετὰ βοῆς ἔπαινον. — 89. παρώρμισε.

76—89. *M.* Τὸ στάδιον μὲν τὸ κατ' εὐθείαν εἰς μῆκος τεταμένον διὰ τῶν ποδῶν τρέχων ὁ Οἰωνὸς ὁ υἱὸς τοῦ Λικυμνίου

Supplemento (p. 149) monet «ex gl. Tricl. ἀνεκηρύττετο τὸ τῆς βολῆς σημεῖον non recte a quibusdam collectum fuisse, recentiores etiam σᾶμα ἡεῖδετο scribere voluisse. Nam in Triclinianis duæ glossæ sunt, quarum prior (ἀνεκηρύττετο) supra ἡεῖδετο posita est et ad hoc pertinet; altera vero (τὸ τῆς βολῆς σημεῖον) sub ἡεῖδετο et supra σκόπον exarata ad hoc pertinet.» Vox ἀνεκηρύττετο, quæ in meis codd. cruce signata est, glossa Moschopulea ex commentario perpetuo ducta est, τὸ τῆς βολῆς σημεῖον in codd. Thomanis et mixtis voci σκοπὸν adscripta est.

2 χέρα ΓΑ, χεῖρα cett. — «Male post ἐν πέτρῳ Call. Br. Ox. distinguunt, cum interpunctio potius post χεῖρα esse debeat.» Beck. — 3 ἦτοι ι'. — 3. 4 ὑπεραπάντων Γ, ὑπὲρ ἀπαντας codd. mixti et edd. e Triclinii sententia. — 4 δὲ φαμεν ΓΑ et edd. ante Bœckhium. — 5 τὸ ex ΓΑ addidi. — 7 Ad vocem πέτρῳ (v. 86) glossa διὰ τῆς στοργυλοειδοῦς πέτρας est in b. — 9 Notulam Triclinianam, quam ego ex solo μ' novi, e Mosc. B edidit Bœekh. — γράφη (om. καὶ) μ'. — 10 πάντων μ'. — 12 παρώρμησε codd. mixti. — 13 Lemma στάδιον μὲν est in codd. mixtis et edd. — σύνταξις margo μ'. — Quæ post τὸ στ. μὲν leguntur om. ι'' in spatio. — κατενθ. q.

ἡρίστευσεν, ἤγουν ἡνδραγάθησεν, ἄριστος ἐφάνη· ἤλθε δὲ Μιδέαθεν, ἥτοι ἀπὸ τῆς Μιδέας (πόλις δὲ αὕτη τοῦ Ἄργους) στρατὸν ἐλαύνων, τουτέστιν ἄγων, ἐπαγόμενον ἔχων. ὁ δὲ Ἐχεμος ἡρίστευσεν ἐν πάλῃ δοξάζων τὴν Τέρεαν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα· ἔστι δὲ ἡ Τέρεα πόλις Ἀρκαδική· ἡ Δόρουκλος δὲ ἔφερεν, ἀντὶ τοῦ ἥρατο, τὸ τέλος, ἤγουν τὸ κράτος τῆς πυγμῆς, τουτέστι τὴν ἐν τῇ πυγμῇ νίκην, οἰκῶν τὴν πόλιν τὴν Τίρουθα· ἐν ἱπποισι δὲ (83) τέτρασιν ὁ Σῆμος ὁ ἀπὸ Μαντινέας νικήσας δηλονότι ἠεῖδετο, ἤγουν ἀνεκηρύττετο. ὁ Φράστωρ δὲ ἄκοντος ἔλασεν, ἤγουν ἀφῆκεν, ἐπεμψεν ἐπὶ τὸν σκοπὸν, τουτέστιν εἰστόχως ἡκόντι- 10 σεν· ὁ Ἐνικεύς δὲ τὴν χειρὰ κυκλώσας, ἤγουν κατὰ κύκλον στρέφας, ἔδιδε, τουτέστιν ἔβαλε διὰ πέτρας, ἥτοι ἐδίσκευσεν εἰς μῆκος ὑπὲρ ἅπαντας τοὺς ἀνταγωνιστάς δηλονότι, καὶ τῇ συμμαχίᾳ, ἀντὶ τοῦ τῷ πλήθει τῶν συναγωνιστῶν παραίθυξε, τουτέστιν ἐκίνησε, διεβρόίπισε, θόρουβον μέγαν. 15

gl. 90. σὺν τούτοις. — ποταπὸν; — ἐλαμψε. — τῆς εὐοφθαλμοῦ. — τουτέστι τούτων γενομένων νῦν ἥδη παρῆν. — 91. ἐπιθυμητὸν τοῖς ἐν νυκτὶ οὔσιν. — 92. ὕμνεῖτο. — εὐφρανταῖς εὐωχίαις. — 93. \* περὶ. — ἤγουν εὐωχομένων πρὸς τε αὐτοὺς καὶ πρὸς τὸν Δία ὕμνοι ἤδοντο. 20

90—93. M. Ἐν τούτοις δέ, ἤγουν ἐν ᾧ χρόνῳ ταῦτα ἐγίνετο, ἔφλεξεν, ἥτοι ἀνέλαμψε τὸ ἐπέραστον φῶς τῆς σελήνης τῆς εὐο-

1. 2 μηδέθεν q. — 2 μηδέας ex μηδέας, ut vid., q. — 3 τουτ. ἄγων om. a. — 4 τὴν ἔρεαν μ'. — 5 ἡ τερέα Vrat. — 7 νίκη a. — 8 ἠεῖδετο om. a. — 9 δὲ post Φρ. addunt codd. mixti et edd. — ἤλασεν a. — 11 ὁ ἐν. δὲ ἐδίσκευσε τ. χ. q. — κυκλ. ἤγ. κατὰ om. a. — 12 ἔβαλε a q μ', ἔβαλλε cett. — 15 ἐκίνησε Vrat. — διεβρό. omm. Vrat. μ' et edd. ante Beckium, qui ex codd. Oxx. addidit. — 21 Lemma ἐν δ' ἔσπερον ἔφλεξεν est in codd. mixtis et edd. — σύνταξις margo μ'. — Quæ post ἐν τούτοις δὲ leguntur om. ι' in spatio. — ἐγίνετο Vrat.



φθάλμου. ἔσπερον, ἐπιφόρηματικῶς ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ἐσπέραν·  
 τουτέστιν οὐσης δὲ πανσελήνου ταῦτα ἐτελεῖτο. ἀεῖδετο δέ,  
 ἀντὶ τοῦ περιηχέιτο ταῖς ὕμνοις πᾶς ὁ ναός, κατὰ τὸν τρόπον,  
 ἀντὶ τοῦ τὸν νόμον τὸν ἐγκωμαστικόν, ἐν θαλίαις, ἤγουν εὐωχίαις  
 5 ἡδέλαις, αἷς δηλονότι εὐωχοῦντο οἱ εὐφημοῦντες.

gl. 94. ἤγουν τῇ παλαιᾷ συνηθείᾳ. — \* † ἀκολουθοῦντες.  
 — 95. τῆς τοὺς ἔχοντας αὐτὴν ἀγερώχους ποιούσης. —  
 96. \* † ὑμνήσομεν. — τὸ ἐν τῇ παλάμῃ τοῦ Διὸς φερόμενον  
 πῦρ. — 97. τοῦ κτύπους ἐγείροντος ταῖς βρονταῖς. — ἐν παντὶ  
 10 ἔργῳ καὶ δυνάμει. — 98. \* τὸν καυστικόν. — ἡρμοσμένον.

94—98. Th. Ἐπόμενοι δὲ καὶ ἀκολουθοῦντες ταῖς προτέραις  
 ἀρχαῖς, ἤγουν τῇ παλαιᾷ συνηθείᾳ· πρὸ γὰρ τῶν νικηφόρων τότε  
 ὁ Ζεὺς ὑμνεῖτο· κελαδησόμεθα καὶ ὑμνήσομεν τὴν βροντὴν τοῦ  
 ὀρσικτύπου Διὸς καὶ τὸ πυρπάλαμον βέλος, τὸν αἰθωνα καὶ τὸν  
 15 καυστικὸν κεραυνόν, τὸν ἀρηρότα καὶ ἡρμοσμένον ἐν ᾧ παντὶ κρά-  
 τει, ἤγουν ᾧ Ζεὺς χρῆται εἰς ἅπασαν χρεῖαν· κελαδησόμεθα  
 καὶ ὑμνήσομεν χάριν καὶ ὕμνον, ἐπωνυμίαν τῆς ἀγερώχου νίκης·  
 ὁ γὰρ ἐπίνικος τῆς νίκης ἐπώνυμος. ὥσπερ δὲ φαμεν· ὕμνῳ  
 ὕμνον, οὕτω καὶ τὸ κελαδησόμεθα χάριν. τὸ γὰρ πρὸς τὸν Δία  
 κελάδημα χάρις καὶ ὕμνος ἐστίν. οἱ δὲ εἰς πρὸς τὸ χάριν λαμ-  
 βάνοντες ἔξωθεν, ἀγνοοῦντες λέγουσιν.

gl. 99. τρυφῶσα. — ἡ τῆς μουσικῆς ᾠδή. — 100. ἀντη-  
 χήσει. — δέον εἰπεῖν μέλη καλάμου, κάλαμον μελέων

3 τὸν ante τρ. om. q. — 4 ἡδέσιν a, ἡδέσιν q. — 11 Lemma  
 ἀρχαῖς δὲ προτέρας omisi cum ΓΑ. — καὶ omm. edd. — 13 κελα-  
 δησόμεθα Α, κελαδήσομεν cett. (etiam Γ?). — τὴν βροτὴν Γ. —  
 15 ἅπαντα Γ. — 16 ᾧ ὁ ζ. Γ. — εἰς] πρὸς Γ. — κελαδησόμεθα ΓΑ,  
 κελαδήσομεν cett. — 17 καὶ ὑμνήσομεν omm. edd. — 18 ἐπίνικος  
 ΓΑ, ἐπινίκιος cett. — δὲ φαμεν ΓΑ. — 19 τὸ ante κελαδ. om. i". —  
 20 τὸ post οἱ δὲ add. codd. mixti et edd. — 23 Glossa δέον — ἀντι-  
 στρόφως in Α (non in Γ et in codd. mixtis) inter scholia legitur.

εἶπεν ἀντιστρόφως. — 101. τὰ μέλη. — ἐνδόξοις θήβαις. — ἤγουν ὕστερον τοῦ τεταγμένου καιροῦ ὁ ἐπίνικος γέγραπται.

94—101. M. Ἀρχαῖς δὲ προτέραις] ἀντὶ τοῦ ταῖς τάξεσι δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς παλαιᾶς ἀκολουθοῦντες καὶ νῦν ἡμεῖς εἰς χάριν ἐπωνυμίαν, ἀντὶ τοῦ περιώνυμον ἤγουν περίφημον, 5 μεγάλην, τῆς νίκης τῆς ἀγερώχου, τουτέστι τῆς μετεώρου, τῆς ἐξόχου, ὑμνήσομεν τὴν βροντὴν τοῦ Διὸς τοῦ κινουντος τοὺς κτύπους τῶν βρονταῶν καὶ τὸ βέλος τὸ πυρπάλαιμον, ἤγουν τὸ πῦρ προτεῖνον, τουτέστι τὸ πυρῶδες, λέγω τὸν κεραυνὸν τὸν καυστικόν (98), τὸν ἀρηρότα, ἤγουν τὸν ἀρμόζοντα, τὸν ἐπαρκοῦντα 10 ἐν ᾧ παντὶ τῷ κράτει αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐν πάσῃ χρεῖᾳ τοῦ κράτους αὐτοῦ. ἡ μολπὴ δὲ τῶν μελῶν, ἀντὶ τοῦ τῶν ποιημάτων, τῶν ἐγκωμίων, ἤγουν σὺν αὐτῷ ᾄδομένη, χλιδῶσα, ἤγουν τρυφῶσα, ἀβρά, ἀντιᾶσει, τουτέστιν ἀπαντήσῃ ταῖς ἀκοαῖς δηλονότι ᾄτινα, τουτέστι τὰ μέλη, τὰ ἐγκώμια, διὰ χρόνου μὲν ἐφάνησαν 15 παρὰ τῇ Δίρκῃ τῇ εὐκλείᾳ, ἀντὶ τοῦ τῇ εὐκλεῖ κατὰ συγκοπὴν, (ὡς ἐν ἄλλοις εὐκλεᾶ λέγει μορφάν (Ol. VI 128) ἀντὶ τοῦ εὐκλεᾶ) τουτέστι παρὰ ταῖς θήβαις· τὸν ποταμὸν γὰρ εἰπὼν τὸν παρὰ ταῖς θήβαις τὰς θήβας ἐδήλωσεν.

102. Th. Εἰκότως εἶπε τὸ ἀλόχου, ἵνα δείξῃ οἰκεῖον αὐτοῦ 20 παῖδα. λέγει δὲ ὅτι, εἰ καὶ μὴ ἦν ἡ ἐνίκησας τὸν ὕμνον σοι γέγραφα, ὁμως νῦν ἀποδιδούς μερίστην εὐφροσύνην παράσχω σοι, καὶ τοιαύτην οἷαν παῖς παρέχει πατρὶ εἰς γῆρας αὐτῷ γεγονώς

3 ἀντὶ τοῦ] ἤγουν q. — ταῖς om. Vrat. — Quæ post ταῖς leguntur om. i' in spatio. — 5 ἤγουν a q, ἤτοι cett. — 6 τουτ. καὶ τ. μ. Vrat. — 7 βροντὴν a. — 8 πυρπάλαιμον a. — 9 τὸ om. Vrat. — 10 ἀρηρότα a. — 11 ἀντὶ τοῦ] ἤγουν q. — ἐν ἀπάσῃ q. — 13 ἤγουν] ἡ a. — χλιδῶσαν et τρυφῶσαν edd. ante Oxx. — 14 τουτ.] ἤγουν q. — 15 διὰ χρόνω μ'. — 16 εὐκλεῖ ἀντὶ τοῦ τῇ om. a. — 17 μορφάν a. — εὐκλεᾶ a. — 21 εἰ om. Γ. — 21. 22 γέγραφα codd., ἔγραφα edd. ante Beck., ἔγραφα cett. — 22 παρέσχω Vrat. — 23 οἷαν μ'.



ἐκ τῆς ἰδίας ἀλόχου. ἔστι δὲ ἡ ἀπόδοσις τῆς παραβολῆς εἰς τὸ καὶ ὅταν, εἰ καὶ δοκεῖ ἀναρμόστως ἀποδοθῆναι. δέον γὰρ οὕτως εἰπεῖν· ὥσπερ ὁψίγονος παῖς ποθεινὸς τῷ πατρὶ, οὕτω καὶ τὸ ὕστερον δοθέν τι ἐγκώμιον οὕτω πρέπον ποιῆσαι· ὁ δὲ ἄλλως ἐξήνεγκεν. εὐροις δ' ἂν καὶ παρὰ λογοποιοῖς πολλὰ τοιαῦτα.

gl. 102. ὥσπερ. — γυναικός. — 103. ἀγαπητός ἐστι. — \* ἐλθόντι. — 104. εἰς τὸ ἐναντίον, ἵγουν εἰς γῆρας· — \* \* τὸ πάλιν] οὕτως ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. — ἀπὸ τοῦ νῦν. — 10 λίαν. — θάλλει καὶ εὐφραίνει. — 105. τῇ πρὸς τὸν παῖδα στοργῇ. — ἑαυτοῦ. — 106. ὁ κτησόμενος. — 107. διάδοχον καὶ οἰκονόμον. — ξένον. — τῷ ἔχοντι αὐτόν. — 108. λυπηρότατος· βαρὺ γὰρ τὸ μὴ οἰκεῖον καταλιπεῖν κληρονόμον. — 109. \* † πράξας. — ὕμνου. — \* † χωρίς. — 110. ὦ. — τόπον. — 15 111. ἔλθῃ. — \* † μάταια. — μοχθήσας. — ἐπεὶ οὐχ ὕμνου τετύχηκεν. — 112. παρέσχε. — τῷ ἐν τῇ ζωῇ πόνῳ. — ὀλίγον καὶ οὐδέν. — ἰδύ.

102—112. M. Ἄλλ' οὕτως ἐφάνη τέρψιν ἔχοντα, δηλονότι πρὸς τὸν νενικηκότα, καθὰ παῖς ποθεινὸς ἀπὸ γυναικὸς γνησίας 20 τῷ πατρὶ φαίνεται γεννηθεὶς αὐτῷ ἤδη εἰς τὸ γῆρας ἀφειγμένῳ. κατὰ πολὺ δὲ θερμαίνει, ἵγουν ἐξάπτει, διεγείρει τὸν λογισμὸν αὐτοῦ πρὸς φιλοφροσύνην. ἐπεὶ ὥσπερ πλοῦτος ὁ λαχάν, ἵγουν ὁ κληρωσόμενος, ὁ εἰς κλῆρον λαβὼν ποιμένα, ἀντὶ τοῦ δεσπό-

1 ἡ om. Vrat. — 2 καὶ ante ὅταν om. A. — 3 ποθ.] γεγωνὸς ι'. — 4 οὕτω omm. [A ?] edd. — 7 Ad v. 102 ὥσπερ φαίνεται παῖς ἐκ νομίμου γυναικὸς τι πατρὶ adscripsit glossator in b. — 8 τῇ νεότητι post ἐναντίον, τὸ post εἰς add. codd. mixti. — 12 Ad vocem θνάσκοντι (v. 108) καταλιμπάνοντι τὸν πλοῦτον adscripsit glossator in b. — 18 Lemma ἀλλ' ὥστε παῖς est in codd. mixtis et edd. — 19 Quæ post νενικηκότα leguntur om. ι' in spatio. — 20 γεννηθεὶς a. — 21 κατὰ πολὺ ed. Ro., καταπολὺ cett.

τὴν ἐπέισακτον ἀλλότριον κατὰ πολὺ μεμισημένους (108) ἐστὶ τῷ  
ἀποθνήσκοντι, ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ ὥσπερ κατὰ πολὺ μεμισημένον  
ἐστὶ τῷ ἀποθνήσκοντι τὸ εἰς κλῆρον λαβεῖν τὸν πλοῦτον αὐτοῦ  
δεσπότην ἐπέισακτον, ἀλλότριον, οὕτως, ὥ Ἀγρησίδαμε, καὶ  
ὅταν ἀνὴρ καλὰ ἔργα πράξῃς εἰς τὸν σταθμόν, ἤγουν εἰς τὸν τό- 5  
πον τοῦ ἄδου, τουτέστιν εἰς τὸν ἄδην ἀφίχεται χωρὶς ὥδῃς, ἥτοι  
ἐγκωμίων, μάταια κοπιήσας βραχεῖάν τινα τέρψιν παρέσχε τῷ  
ἄῳ, ἀντὶ τοῦ οὐδεμίαν.

gl. 113. σοί. — γλυκύφθογγος. — 114. † τερπνός. —  
ἀνακαινίσσει. — 115. ἐπὶ τὴν πρόσθεν ὀφειλομένην. — † του- 10  
τέστιν ἐπὶ τὴν πρόσθεν ὀφειλομένην σοί. — ποταπόν; μέγα. —  
116. \* † αἱ θυγατέρες. — \* Μουσai. — 117. συνεπιλαμβανόμε-  
νος αὐταῖς. — 118. ἐνδοξον. — διὰ τοῦ ὕμνου. — περὶ. —  
ὕμνω. — 119. \* † τὴν καλοὺς ἀνδρας ἔχουσαν. — \* † τὴν σὴν.  
— \* τὸν Ἀγρησίδαμον. — 120. ἐράσμιον. — ἐπήνεσα. — ὄντινα  
Ἀγρησίδαμον. — 121. νικῶντα πυγμῇ. — δυνάμει. — 122. ὅτε 15  
ἐνίκησε. — τῷ εἶδει καὶ τῇ θέσει τοῦ σώματος. — 123. εὐμορ-  
φία, χάριτι. — ἡνωμένον. — \* \* ἦτις. — ἡ ὥρα. — 124. τὸν  
ἀναιδῶς προσερχόμενον πᾶσι. — \* τῷ. — \* \* θάνατον. —  
125. ἀπεσόβησε. — \* τῇ Ἀφροδίτῃ. τουτέστιν ὠραῖος ὢν  
καὶ ὑπὸ Διὸς ἀρπασθεὶς συνουσίας χάριν ἀθάνατος γέγονε. — 20  
σὺν τῇ Ἀφροδίτῃ.

1 κατὰ πολὺ ed. Ro., καταπολύ cett. — μεμισημένον codd. et  
edd. ante Heynium. — 2 κατὰ πολὺ ed. Ro., καταπολύ cett. — μεμι-  
σημένους a q. — 4 ἀλλότρ. add. m. 1. in marg. inf. libri q. — 5 ἥτοι  
q. — εἰς post ἤγουν om. q. — 7 κενὰ καὶ ante μάταια add. edd.  
inde ab Oxx. — 7. 8 παρασχετῷ ἄγ. q. — 8 οὐδὲ μίαν q μ'. — 15  
πυγμῇ codd. mixti. — 19 Glossa Thomana præfixo lemmate κυπρο-  
γενεῖ inter scholia legitur in codd. mixtis; Boeckh ex Vrat. C, Mose.  
B edidit. — 20 ἀρπαγείς codd. mixti et ed. — γέγονε ΓΑ'ι', γέγονεν  
cett., ut vid.



- 113—125. *M.* Σοὶ δὲ ἡδυνήης τε λύρα, ἀντὶ τοῦ ἡδύφωνος ἀναπάσσει, τουτέστιν ἐπιπάττει, ἐνστάζει χάριν, ἀντὶ τοῦ μέλος χάριεν, ἤγρουν τὸ ἐπαγωγὸν ἔχον καὶ τερπνὸν αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν· ἔχουσι δὲ σοι, ἀντὶ τοῦ φέρουσι, παρέχουσιν αἱ
- 5 Πιερίδες, ἥτοι αἱ Μοῦσαι αἱ θυγατέρες τοῦ Διὸς, κλέος εὐρύ, ἤγρουν ἐπὶ πολλὸν τόπον παραπεμπόμενον. ἐγὼ δὲ (117) συνεφαπτόμενος, ἤγρουν συνερῶν, συλλαμβανόμενος αὐταῖς ταῖς Μούσαις δηλονότι, σὺν σπουδῇ ἀμφέπεσον ἀντὶ τοῦ περιπτύσσομαι τὸ περιγδόμενον καὶ εὐκλεὲς ἔθνος τῶν Λοκρῶν· κατα-
- 10 βρέχων μέλιτι, ἀντὶ τοῦ κοσμῶν ὕμνω ἡδεῖ τὴν πόλιν αἰτῶν τὴν καλῶς ἔχουσαν ἕνεκα γενναιότητος ἀνδρῶν. τὸν υἱὸν δὲ τοῦ Ἀρχεστράτου, ἤγρουν σὲ αἰνῆσα, ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ, ὃν εἶδον, ἀντὶ τοῦ ἔργων νικῶντα (121) ἔργῳ τῆς ἰσχύος τῶν χειρῶν, τουτέστι πυγμῇ ἐν Ὀλυμπίᾳ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ὅτε ἡγωνίζετο δηλονότι, κατὰ τὴν ἰδέαν τε, ἤγρουν τὸ εἶδος, τὴν μορφὴν καλὸν
- 15 ὄντα, ἥτοι εὐεῖδῃ, ὥρα τε, ἤγρουν ἀκμῇ ἡλικίας κεκραμένον, τουτέστι συνόντα, ἥτις ποτέ, ἤγρουν ἢ ὥρα, ἅμα τῇ Ἀφροδίτῃ ἄλαλχε τῷ Γανυμήδεϊ, ἤγρουν ἐβοήθησεν ἀποσοβήσασα τὸν ἀναιδῆ θάνατον, τουτέστι τὸν ἄκαμπτον, τὸν φθοροποιόν.

1 Hoc scholium om. *l'* in spatio. — τὴν δ' ἀδυνήης (τε λύρα add. Vrat.) est lemma in codd. mixtis et edd. — 2 ἐπιπάττει *a*, ἐπιτάττει *q*, ἐπιπάσσει cett. — 6 τόπον] τὸ *q*. — 8 περιπτύσσομαι *q* et edd. ante Beckium, qui e codd. Oxx. correxit. — 10 Ante μέλιτι in codd. mixtis et edd. δὲ additur. — *π. αὐτῷ* ed. Ox. — 11 δὲ ex *a q*, ed. Ox. addidi. — τοῦ om. ed. Ox. — 12 αἰνῆσα *a q*, ἤνεσα cett. — 15 κατὰ om. *a*. — 16 ὥρα τε *q*. — 17 ποτέ om. *μ'*. — 18 ἔλαχε τῷ γαννυμ. *q*. — ἐβοήθησεν ἀποσοβήσασα codd. (ἀποβήσασα *a*) et edd. Ox. Heyn. Bæckh, ἐβοήθησαν ἀποσοβήσασαι cett. — 19 Post φθορ. edd. inde a Beckio ex codd. Oxx. ἀναιδὲς γὰρ οὖτος κυρίως — ἐπεὶ οὐδενὸς αἰδῶ φυλάττει addiderunt. Eadem leguntur in cod. Cygneo, qui est generis Moschopulei (*s* apud Mommsenum).

Ἐπίνικοι Ὀλυμπιονίκαις.

Ἀγῆσιδάμῳ Λοκρῷ Επιξεφυρίῳ παιδὶ πύκτη. Ωιδῇ ια'.

[Δημητρίου Τρικλινίου]

περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς τοῦ  
ια' εἶδους. ἔστι δὲ μιᾶς στροφῆς. Παλαιόν. 5

Τοῦ ια' εἶδους ἡ στροφή καὶ ἀντιστροφή ἐκάστη κώλων ε'.  
Τὸ α' προσοδιαχόν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ  
ἐπιτρίτου β', χοριάμβου καὶ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος. Τὸ β'  
ὅμοιον, πλὴν τρίμετρον καταληκτικόν. οἱ δὲ λέγοντες ὡς ἱαμβέ-  
λεροι καὶ ἀμφοτέρω ἐστι τὰ κῶλα μετατιθεμένης τῆς τελευταίας 10  
τούτων συλλαβῆς ἐν τῇ ἀρχῇ, οὗ μοι δοκοῦσι καλῶς λέγειν,  
ἐπεὶ μὴδ' ἐν ἄλλοις κώλοις τοιοῦτό τι κεκαινοτόμηται. Τὸ γ'  
ὅμοιον, πλὴν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ' ἀσυνάρτητον ἐκ τρο-  
χαϊκοῦ διμέτρου ἀκατάληκτου καὶ ἡμίσεος ἔπους· τρίμετρον  
γάρ ἐστι δακτυλικόν τὸ ἥμισυ τοῦ ἔπους. Τὸ ε' τροχαϊκὸν τρί- 15  
μετρον βραχυκατάληκτον εἰς ἱάμβον καταλήγον Πινδαρικῷ ἔθει.  
τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς τροχαϊκοῖς ἔθος αὐτῷ. Τὸ ε' ἱαμβέλερος,  
ἦτοι ἐξ ἱαμβικοῦ καὶ δακτυλικοῦ πενθημιμερῶν· εἰ δὲ βούλει,

Scholium metricum, quod ego ex ι' μ' novi, Bæckh primus edi-  
dit ex Vrat. A. Mosc. B. — In q hoc scholium legitur: τοῦ ια' εἶδους  
ἡ στροφή καὶ ἀντιστροφή κώλων ἔξ, ἡ ἐπὶ δὲ κώλων ι'. — 5 πα-  
λαιόν codex ι' in marg. habet. — 12 μὴδ'] μὴ μ'. — 17 ἱαμβέλερος  
— 18 ἦγουν ι'.

Scholia Pindar. ed. Abel.



ιαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἰάμβων καὶ ἀναπαίστων. Ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος.

Περὶ τῶν κώλων τᾶν ἐπωδῶν.

- 5 Ἡ ἐπὶ δὲ κώλων ἰ. Τὸ α' ἐγχωμολογικόν, ἥτοι ἐκ δακτυλικοῦ καὶ ἰαμβικοῦ πενθήμερων. Τὸ β' δίμοιρον ἔπους· οἱ γὰρ δ' πόδες τῶν ε' δίμοιρον. Τὸ γ' ἰαμβέλετος, ὅμοιον τῷ ε' τῆς στροφῆς. Τὸ δ' τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ε' ὅμοιον τροχαϊκόν. Τὸ ε' τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἥτοι  
10 ἐφθήμερες, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον ἢ ληκύθιον. Τὸ ζ' ἐγχωμολογικὸν Πενδαρικῶν ἔθει· ἐπιλαμβάνονται δὲ αὐτοῖς διὰ τὸ ἀντὶ μὲς τῆς τελευταίας συλλαβῆς τοῦ ἰαμβικοῦ ἔχειν β'. Τὸ η' χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ θ' ὅμοιον τῷ ε'. Τὸ ἰ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίδης  
15 καὶ παράγραφος.

1. Tr. Ἐπειδὴ διπλοῦν ἔφη τὸν ὕμνον γίνεσθαι τοῖς νικηταῖς, τὸν μὲν ἐγγράφως ἀπὸ τῶν ποιητῶν, τὸν δὲ ἀπὸ φήμης τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, διὰ τοῦτο τούτῳ τῷ προοιμίῳ ἐχρήσατο τῶν ἀνέμων καὶ τῶν θυβρῶν. παρεικάζει δὲ τὴν μὲν τῶν  
20 ἄλλων φήμην ἀνέμοις ὡς ἀστάτοις· τοιαύτη γὰρ ἡ φήμη ἀνυπόστατος· τὸν δὲ ἔγγραφον ὕμνον θυβρῶν, οὐ μόνον ὡς τὴν γῆν πιαίνοντι καὶ θάλλειν ποιοῦντι τὰ σπέρματα, ἀλλὰ καὶ ὡς στασίμῳ καὶ ἐπὶ πλεῖστον καιρὸν διαμένοντι. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ ὕμνος· θάλλειν γὰρ ποιεῖ τὸν ὑμνούμενον καὶ εἰς μακροὺς διαμένειν  
25 χρόνους.

2 τῶν στροφῶν κ. ἀντιστροφῶν ἰ'. — 5 ἡγουν ἰ'. — 8 δίμετρον ἰ'. — 13 ε'] ἰε' Vrat. A (Boeckh non notavit). — 16 Titulus σχόλια τῶν αὐτῶν est in codd. mixtis. — 20 γὰρ] γὰρ καὶ ἰ'. — 23 καιρῶ Vrat. — 24 διαμένει μ'.

gl. 2. ὅτε αὐτοῖς χοῖσις. — 3. νεφέλης γὰρ πρῶτον συνισταμένης ἔπειθ' ἐν τῷ αὐτῇ γίνεται. — 4. κόφω. — εὐτυχεῖ. — ἡδίοιτοι.

5. Th. Σημείωσαι ἐνταῦθα τὸ τέλλεται. οὐδεὶς γὰρ οὔτε τῶν προγενεστέρων οὔτε τῶν ἔπειτα ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ 5  
δηλυκοῖς ὀνόμασι τῷ ἐνικῷ ἀντὶ πληθυντικοῦ ἐχρήσατο ὥσπερ οὗτος. ἡμεῖς δὲ εἰ μὴ καὶ ἐν ἄλλοις ταυτηνὴν τὴν παρανομίαν οὗτος ἐποίει, εἰποίμεν ἂν πρὸς τὸ πιστὸν ὄρκιον ἀποδεδοσθαι τὸ τέλλεται οὕτως· οἱ μελιγάρυες ὕμνοι· ἀρχαὶ καὶ προφάσεις τῶν ὑστέρων ὑπὲρ αὐτοῦ λόγων καὶ πιστὸν ὄρκιον τέλλε- 10  
ται ταῖς μεγάλαις αὐτοῦ ἀρεταῖς.

gl. 5. τῶν μελλόντων. — ἀφορμαί. — τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ. —  
† ἔτοι τῆς ὑστερον φήμης. — \* ὑπάρχουσι. — 6. ἔχουν ὥσπερ ἐν ὄρκῳ πιστοῦνται τὰ μέγιστα αὐτοῦ κατορθώματα. — τέλλον-  
ται. — 7. ὃν οὐδεὶς δύνάται φθονήσας ἐξαλεῖψαι. — 8. \* ὁ διὰ 15  
τῶν ὕμνων· καὶ γὰρ οἱ τοῖς νικηφόροις παρὰ τῶν ἄλλων ἀνιστάμενοι ἀνδριάντες ἢ ὑπὸ χρόνου ἢ ὑπὸ βασκανῶν τινῶν καθαιροῦνται· ὁ δὲ διὰ λόγων ὕμνος ἔστ' ἂν ἀνθρωποὶ ὦσιν, ἀθάνατος μένει· — \* \* ὁ διὰ ὕμνων. — \* τῶν ὕμνων· — † ἔχουν τὰ τῶν ὕμνων. — 10. ὥσπερ ἐγὼ θεόσδοτον ἔχων τὸ τῶν λόγων κρά- 20  
τος. — \* † θάλλει. — \* † διανοίαις. — 11. \* σῆς. — 12. ὦ.

4 τὸ ἐντέλλεται ἰ'. — 6 ἀντὶ τοῦ πλ. ἰ'. — 7 εἰ μὴ καὶ ΓΔἰ', εἰ καὶ μὴ cett. — 8 εἰπομεν ἰ', εἰπομεν cett. codd. et edd. ante Beckium. — 9 οὕτω ΓΔ. — 10 τέλεται ἰ'. — 11 αὐτοῦ om. Vrat. — 14 πιστοῦνται τ. μ. τὰ αὐτοῦ κ. codd. mixti. — στέλλονται Α, τέλλεται codd. mixti, om. Γ. — 15 Ad τὰ μὲν (v. 8) in a glossa ἀντὶ τοῦ τὸ μὲν legitur. — Glossa Thomana in codd. mixtis et edd. praefixo lemmate οὗτος ἄγκειται inter scholia legitur. — 15. 16 ὁ διὰ τ. ὕμνων] ἔχουν ὁ διὰ ὕμνων αἶνος codd. mixti et edd. — 16 ἐνιστάμενοι Α. — 17 ἢ ὑπὸ χρ. ἢ ὑπὸ] καὶ ἀπὸ Γ. — 17. 18 κατορθοῦνται Α.



— 13. \* † ὕμνον. — ὃν αὐτὸς ἔσχες. — τῆς ὥσπερ χρυσὸς κομιζομένης τοῖς αὐτὴν δεχομένοις. — \*\* συνίζησις. — 14. γλυκύν. — \* † ὑμνήσω. — 15. ἐντεῦθεν γὰρ αὐτὸς ἔσχες τὸ γένος. — φροντίζων καὶ ὑμῶν.

- 5 1—8. *M.* Ἔστιν ἀνθρώποις] ἔστι καιρὸς ὅτε ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις χρεῖα πλείστη ἀνέμων, ἔστι δὲ καιρὸς ὅτε ἐστὶ χρεῖα αὐτοῖς ὑδάτων οὐρανίων ὀμβρίων, τουτέστι τῶν ἐκ τῶν ὀμβρων, τῶν παίδων τῆς νεφέλης, ἥγουν οἵτινες ὀμβροὶ παῖδες εἰσι τῆς νεφέλης. εἰ δέ (4) τις εὖ πράσσοι, ἦτοι εὐτυχοίη, νικίῃ
- 10 μετὰ κόπου, οἱ ἡδύφωνοι ὕμνοι τέλλεται ἀντὶ τοῦ τέλλονται, ἥγουν γίνονται αὐτῷ ἀρχαί, τουτέστι ῥίζαι, αἰτίαι τῶν ὑστέρων λόγων, ἦτοι φημῶν, τουτέστι τοῦ ἐπικρατῆσαι ὕστερον τὴν φήμην τῆς νίκης, καὶ πιστὸν ὄρκιον, ἥγουν καὶ βεβαία ἀσφάλεια γίνονται οἱ ἡδύφωνοι ὕμνοι τοῖς μεγάλοις κατορθώμασιν αὐτοῦ.
- 15 οὗτος δὲ ὁ ἔπαινος ὁ δὲ ἐμμελῶν ποιημάτων δηλονότι, ἀφθόνητος, ἥγουν ἄπειρος τῶν κακῶν τοῦ φθόνου, τουτέστιν ἀκαταπόνητος ἢ ἀδιάβλητος ἀνάκειται, ἀντὶ τοῦ διαμένει τοῖς Ὀλυμπιονίκαις. τὰ μὲν, ἀντὶ τοῦ τὸ μὲν, ἥγουν τὸ τῶν ὕμνων, ἢ ἐμὴ γλῶσσα (9) ἐθέλει ποιμαίνειν, ἀντὶ τοῦ διοικεῖν, οἰκονομεῖν. ἐκ
- 20 βοηθείας δὲ θεοῦ πᾶς ἀνὴρ ἀνθεῖ ἑσαεῖ, ἀντὶ τοῦ λαμπρὸς ἐστίν, εὐδοκιμεῖ ἐπὶ σοφαῖς διανοαῖαις. γίνωσκε νῦν, ᾧ Ἀγρησίδαμε

5 ἐστὶ κ. ὅτε ἔστι q. — 6 χρεῖα bis legitur in i'. — πλείστων a. — ἔσται i'. — δὲ om. Vrat. — 7 Quæ post οὐρ. leguntur, om. i' in spatio. — ἐκ τῶν om. a. — 9 πράσσει (ει ex corr.?) q. — ἦτοι a q, ἥγουν cett. — 10 κόπον q, κόπων edd. — Confer glossatorem libri b: τὸ τέλλεται ἀντὶ τοῦ τέλλονται σχῆμα ἐστὶ ποιητικόν, ὃ καλεῖται ἀλλοιώσις κατὰ ἀριθμόν. — Glossa ἀντὶ τοῦ τέλλονται (sic) legitur in a. — 13 καὶ post ἥγ. omm. Vrat. μ'. — 16 κακῶν] καθαρῶν q. — 18 Ante τὰ μὲν lemma τὰ μὲν ἀμετέρα est in codd. mixtis (etiam in i') et edd. — Ipsum scholium om. i' in spatio. — σύνταξις margo μ'. — ἦτοι (om. τὸ) q. — 19 ἀντὶ τοῦ] αὐτὸ a. — 19. 20 ἐκ βοηθείας (om. δέ) q. — 20 ἀνθ' εἰσαεῖ q. — ἑσαεῖ μ'.

(12), παῖ τοῦ Ἀρχεστράτου, ἔτι ἕνεκα τῆς σῆς πυγμαχίας, τουτέστι τοῦ ἀγῶνος τῆς πυγμῆς, ἣν σὺ ἡγωνίσω, ὑμνήσω κόσμον, ἀντὶ τοῦ ὕμνον ἡδυμελῆ, τουτέστιν ἐξ ἡδέων μελῶν συγχεόμενον, ἐπὶ τῷ στεφάνῳ τῆς ἐλαίας τῆς χρυσῆς, ἀντὶ τοῦ τῆς τιμῆς, τῆς καλλίστης, ἀλέγων, ἤγουν ἐν φροντίδι ποιούμενος, 5 τουτέστιν ὑμῶν τὴν γενεὰν τῶν Λοκρῶν τῶν Ἐπιξεφυρίων.

gl. 16. \* εἰς τοὺς Λοκρούς. — συμπανηγυρίσατε. — ὑποσχεθῶ. — 17. \* \* οὐ. — αὐτὸν τὸν τῶν Λοκρῶν. — ἀλλ' ὑποδοχέα τῶν ξένων. — 18. \* \* οὐ. — 19. ἄκρον ἐν τῇ σοφίᾳ. — πολεμικώτατον. — \* ἐλθεῖν ὑμᾶς. 10

17—19. Th. Ἀποροῦσιν ἐνταῦθα, πῶς πρὸς τὸ φυγόξενον καὶ τὸ ἀπείρατον στερήσεις ἔθνηκεν, εἰς δὲ τὸ ἀκρόσοφον καὶ τὸ αἰχμητὰν οὐ. καὶ φαμεν, ὅτι ὃν τρόπον ἔχει τὸ οὐτε τόδε καὶ τόδε, οὕτω καὶ ἐνταῦθα· ἐγγυάσομαι καὶ ὑποσχεθῶ ἀφίξεσθαι καὶ ἐλθεῖν ὑμᾶς εἰς στρατόν μιν καὶ αὐτόν, 15 τὸν τῶν Λοκρῶν, οὐκ εἰς φυγόξενον οὐδὲ καλῶν ἀπείρατον, καὶ ἀκρόσοφον καὶ αἰχμητήν.

20. Th. Τοῦτο λέγει διὰ τοὺς Λοκρούς ὡς φύσει ἀγαθοὺς ὄντας πρὸς πᾶν ἔργον καὶ οὐδέποτε τοῦ εἶναι τοιοῦτους πανομήνους. 20

gl. 20. τὸ ἐν τῇ φύσει προσόν. — ἡ πρὸς πανουργίαν διάπειρος. — 21. οἱ μεγάλα βρυχώμενοι.

1 ἀρχιστρ. q. — 2 ἦν] ὃν a. — 3 τοῦ] τοῦ τὸν q. — 9 Ad ἀκρ. (v. 19) glossa ἀλλ', ad δὲ καὶ glossa τὲ est in a. — 11 πῶς om. A. — φιλόξενον l'. — 13 αἰχμητὴν Γ. — καὶ φαμεν ΓΔ' et edd. ante Heyn. — 15 ἀφίξασθαι edd. ante Heyn. — μῖν A, μὲν μ'. — 16 τὸν om. A. — δηλονότι post Λοκρῶν add. edd. — φιλόξενον Γ. — ἀπ., εἰς ἀκρ. δὲ καὶ αἰχμ. codd. mixti et edd. — 18 Hanc notulam, quæ in codd. mixtis inter glossas legitur Mommsen ex Aug. B edidit (Schol. Germ. p. 47), in quo lemma τὸ γὰρ præfigitur. — διὰ] πρὸς Aug. B. — 21. 22 διάπειρος A.



16—22. *Μ.* Ἐνθα, ἥγουν ἐν τοῖς Λοκροῖς, ὧ Μοῦσαι, συγκωμάσατε, τουτέστιν ὁμοῦ χορεύουσαι ὑμνήσατε, ἀπελθοῦσαι δηλονότι ἐκεῖσε. ἐγγυήσομαι, ἥτοι βεβαιώσομαι, μὴ εἰς στρατὸν φυγόμενον, ἥγουν διώκοντα τοὺς ξένους, τουτέστιν 5 ἄξενον, αὐτὸν τὸν τῶν Λοκρῶν δηλονότι, ἀφίξεσθαι, ἥγουν παραγενήσεσθαι, ἀπελεύσεσθαι ὑμᾶς, μὴδὲ ἀπείρατον, ἥγουν ἀδόκιμον, ἀμέτοχον καλῶν, ἔργων δηλονότι· εἰς ἀκρόσοφον δέ (19), τουτέστιν ἄκρως σοφὸν στρατὸν βεβαιῶ ἀπελθεῖν ὑμᾶς, καὶ αἰχμητήν, ἥγουν αἰχμὴν εἰδότα μεταχειρίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ πολε- 10 μιστήν. τὸ γὰρ ἐμφυῆς ἦθος, τουτέστι τὸν γὰρ ἔμφυτον τρόπον, ἥτοι τὸν φυσικόν, οὔτε ἡ ἀλώπηξ ἡ αἶθων, ἥγουν ἡ διάπυρος, ἡ τοὺς τρόπους δραστηρία, οὔτε οἱ λέοντες οἱ μεγαλόηχοι διαλλάξαιτο, ἥγουν διαλλάξουσιν, μεταβαλοῦσιν.

1 Lemma ἔνθα συγκωμάσατε est in codd. mixtis et edd. — σύνταξις margo μ'. — Quæ post ἥγουν leguntur, om. ι' in spatio. — 2 συγκωμάσατε q. — 5 τὸν om. a. — 6 ἡμᾶς Vrat. μ'. — ἥγουν a q, ἥτοι cett. — 8 ἄκρας q. — σοφὸς Vrat. — ἡμᾶς μ'. — 9 αἰχμητήν a. — ἥγουν αἰχμὴν εἰδ. μεταχ. omm. Vrat. μ'. — ἀντὶ τοῦ a q, ἥγουν cett. — 10 τουτέστι et γὰρ ex a q addidi. — 11 ἥτοι] τουτέστι q. — οὔτε ἡ ἀλώπηξ om. a. — διάπυρος g. — 12. 13 διαλλ. ἥγουν om. a. — διαλλάξαιτο μ'.

Ἐπίνικοι Ὀλυμπιονίκαις.

Ἐργοτέλει Ἱμεραίῳ δολιχοδρόμῳ. Ὡιδῇ ιβ'.

[Δημητρίου Τρικλινίου]

περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς τοῦ  
ιβ' εἶδους. ἔστι δὲ μιᾷς στροφῆς. Παλαιόν. 5

Τοῦ ιβ' εἶδους ἡ στροφή καὶ ἀντιστροφή ἐκάστη  
κώλων θ'. Τὸ α' προσοδιακόν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τρίμετρον  
καταληκτικόν, ἐξ ἐπιτρίτου β', χοριάμβου καὶ Ἰωνικοῦ ἀπ'  
ἐλάσσονος καταληκτικοῦ. οἱ δὲ λέγοντες τοῦτο ἱαμβέλεγον,  
καινοτομοῦντες ἃ οὐκ ἔξεστιν, οὐ καλῶς μοι δοκοῦσι λέγειν. 10  
Τὸ β' ἐπιχοριαμβικόν διμέτρον ἀκατάληκτον, ἐκ τροχαϊκῆς  
συζυγίας καὶ χοριάμβου. Τὸ γ' προσοδιακόν διμέτρον ἀκατά-  
ληκτον ἐξ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος καὶ χοριάμβου. Τὸ δ' τροχαϊ-  
κόν τρίμετρον καταληκτικόν, ὃ καλεῖται Ἀρχιλόγειον. Τὸ ε' τρο-  
χαϊκόν τρίμετρον ἀκατάληκτον Στῆσιχόρειον τῷ Πινδαρικῷ 15  
ἔθει· ἱάμβον γὰρ ἔχει ἐν τῇ τελευταίᾳ χώρᾳ. Τὸ ς', ὡς ἐμοὶ

Scholium metricum Bœckh ex Vrat. A (quem librum ego quo-  
que contuli) et Mosc. B edidit; ex meis libris in ι' μ' legitur. —  
Τοῦ ιβ' εἶδους ἡ στροφή καὶ ἀντιστροφή κώλων θ'. ἡ δὲ ἐπωδὴ κώλων  
δέκα est scholium metr. in q. — 5 δεκάτον Vrat. A. — Παλαιόν ex  
marg. ι' μ' addidi. — 6 ἐκάστη om. ι'. — 8 χοριαμβικοῦ κ. ι'. —  
10 καινοτομοῦντες ι' et Bœckh, καὶ καινοτεμοῦντες cett. — 13 ἀπ' ἐλ.  
ι' μ', ἀπὸ ἐλ. cett.



δοκεῖ, προσοδιακόν ἐστιν ὅμοιον τῷ α'. ἐκ τῶν αὐτῶν γὰρ ποδῶν σύγκειται, πλὴν τρίμετρον ἐστιν ἀκατάληκτον. ἃ δὲ καὶ περὶ τούτου λέγουσιν, οὐ μοι δοκεῖ εὐλογα. Τὸ ζ' Εὐριπίδειον ἢ ληκύθιον· τροχαϊκόν γάρ ἐστιν ἐφθημιμερές. Τὸ η' προσο-  
 5 διακόν δίμετρον ὑπερχατάληκτον, ἐξ Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τοῦτο καὶ ἀναπαιστικόν ἐστιν ἐφθημιμερές. Τὸ θ' ὅμοιον τῷ ζ'. Ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος.

Περὶ τῶν κώλων τῆς ἐπιφθοῦ.

- 10 Ἡ ἐπωδὸς κώλων ι'. Τὸ α' ἐγκωμολογικόν διπενθημιμε-  
 ρές ἐκ δακτυλικοῦ καὶ λαμβικοῦ πενθημιμερῶν. Τὸ β' δακτυλι-  
 κόν τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ γ' Εὐριπίδειον ἢ ληκύθιον. Τὸ  
 δ' ἀναπαιστικόν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ε' προσοδια-  
 κόν, ὅμοιον τῷ η' τῆς στροφῆς, καὶ ἀναπαιστικόν ἐκ σπονδαίου  
 15 ἐφθημιμερές. Τὸ ς' τροχαϊκόν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ζ'  
 ὅμοιον τῷ α' τῆς στροφῆς, πλὴν ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας ἀρχόμε-  
 νον. Τὸ η' τροχαϊκόν Στησιχόρειον, ὅμοιον τῷ ε' τῆς στροφῆς  
 σὺν τῷ Πινδαρικῷ ἔθει. Τὸ θ' Στησιχόρειον καθαρὸν τρίμετρον  
 ἀκατάληκτον. Τὸ ι' ὅμοιον τῷ ς'. Ἐπὶ τῷ τέλει χορωνίς καὶ  
 20 παράγραφος.

Th. Ἐργοτέλης Κρής ὢν τὸ γένος καὶ τῆς πόλεως αὐτοῦ  
 Κνωσσοῦ στασιαζομένης ἀπῆρεν εἰς ἡμέραν πόλιν Σικελίας,

1 τῶ πρώτων ι'. — 3 ἔλλογα Vrat. A. — 7 τὸ θ' om. ι'. —  
 τέλει om. ι' in fine versus. — 7. 8 στροφῶν κ. ἀντιστροφῶν ι'. —  
 9 π. τ. κ. τ. ἐπ. (τῶν ἐπωδῶν μ') ι' μ', omm. cett. — 10 ἢ ex ι' μ'  
 addidi. — 11 πενθημιμεροῦς ι'. — 21 Σχόλια τῶν αὐτῶν est in-  
 scriptio in codd. mixtis. — Hoc scholium Boeckh ex Vrat. C. Mœsc.  
 B edidit. — 22 κνωσσοῦ ΓΑ, Κνωσοῦ Boeckh ed. — ἡμέραν Γ. —  
 τῆς σικ. ι'.

ἐνθα καὶ ἑτέραν στάσιν εὐρών, Γέλωνος καὶ Ἰέρωνος, ἐπεὶ πε-  
 παυμένων τῆς μάχης εἰρήνην ἐγένετο, ἀπελθὼν οὗτος ἐν Ὀλυμ-  
 πιά δόλιχον δρόμον νικᾷ· ἔστι δὲ ὁ δόλιχος εἶδος δρόμου.  
 ἀποτείνεται οὖν Πίνδαρος πρὸς τὴν Τύχην τὴν τὴν εἰρήνην ποιή-  
 σασαν, εἴτα πρὸς τὰς ἐλπίδας, δεικνύων ἐντεῦθεν, ὡς οὐδεὶς ὅ-  
 οἶδε τὸ μέλλον ἐπελθεῖν αὐτῷ· τοῦτο δὲ ἐποίησε διὰ τὸν  
 Ἐργοτέλην ἐξελθόντα μὲν τῆς πατρίδος αὐτοῦ διὰ στάσιν,  
 ἵνα πρὸς εἰρηναῖον χωρίον γένηται, εὐρόντα δὲ καὶ Σικελίαν  
 στασιαζομένην.

gl. 1. \* † ἱκετεύω. — \* † θύγατερ. — ἐλευθερίαν καὶ εἰρή- 10  
 νην ποιοῦντος.

2. Germ. Ἀμφιπόλει] ἥ ἐν μέρος λόγου ῥῆμά ἐστιν ἀντὶ  
 τοῦ σῶζε· ἥ δύο μέρη λόγου, ἢ ἡ· περὶ τῇ πόλει.

gl. 2. \* μεγαλοδυνάμω· — \* \* τῇ μεγαλοδυνάμω Ἰμέρα.  
 — περὶ. — 3. ἤγουν ἕνεκα τῆς πόλεως· — † ἤγουν περὶ πόλει. 15  
 — ὦ. — 4. \* † ἐν θαλάσση. — \* βοηθοῦνται καὶ οὐκ εἰς κλύ-  
 δωνα πίπτουσιν ἢ πεσοῦσαι ταχέως ἀπαλλάττονται· — \* \* βοη-  
 θοῦνται. — 6. ὑπὸ σοῦ κυβερνῶνται.

4—6. Th. Εἰ μὲν ἄρθρον πρὸς τὸ λαίψηροὶ λάβης ἔξω-

1 στάσιν om. Γ. — ἐπεὶ πεπ. ΓΑ' μ', ἐπιπεπ. cett. — 2 Post ἀπελ-  
 θὼν delevi οὖν libros ΓΑ' μ' secutus. — οὗτος om. Vrat. — ἐν Ὀλυμπίᾳ  
 ΓΑ, εἰς Ὀλυμπίαν cett. — 3 Post δρόμον in codd. mixtis et ed. κατὰ τὴν  
 οὗ Ὀλυμπιάδα· εἴτα νικᾷ καὶ Πύθια καὶ Ἰσθμια additur. — 4 Τύχην]  
 τέχην Vrat. — 5 δεικνύων ΓΑ, δεικνύς cett. — 6 τὸν Γ. —  
 7 διάστασιν Vrat. — 8 καὶ τὴν σικ. codd. mixti et ed. — 12 Post  
 lemma delevi δέ. — ῥῆμα ἐστὶν U. — 13 σῶζει U. — 14 In a voci  
 ἰμέρα (sic) an syllaba, tum voci ἀμφιπόλει glossa ἤγουν περιπόλει  
 suprascripta est. — 16 Glossa Thomana præfixo lemmate κυβερνῶν-  
 ται in codd. mixtis inter scholia legitur; ex Vrat. C. Mosc. B Boeckh  
 primus edidit. — καὶ οὐκ] αἰ (?) Γ. — 17 ἀπαλλάττονται Γ, ἀπαλ-  
 λάττονται Mosc. B. — 19 Ad hoc scholium Boeckh hæc annotavit:



θεν, οὕτως ἐρεῖς· ὑπὸ σοῦ κυβερνῶνται ἐν τῇ χέρσῳ οἱ λαιψη-  
ροὶ πόλεμοι, ἤγουν ἢ οἱ λαιψηρῶς καὶ κούφως καὶ ἀνοήτως τοῖς  
ἀνθρώποις γενόμενοι, ἢ οἱ λαιψηρῶν καὶ ταχυτάτων καὶ σπου-  
δαίων ἀνθρώπων θεόμενοι. εἰ δὲ χωρὶς τοῦ ἄρθρου, οὕτως·  
5 ὑπὸ σοῦ κυβερνῶνται ἐν τῇ χέρσῳ οἱ πόλεμοι· ποταποί; λαιψη-  
ροὶ καὶ ταχεῖς· ἤγουν ταχέως παύονται. οὕτω δὲ ἐρεῖς καὶ τὸ  
βουλαφόροι καὶ χωρὶς ἄρθρου καὶ μετὰ τοῦ ἄρθρου. τοῦτο δὲ  
λέγει, ἐπεὶ εἰρήνης ὑπὸ τῆς τύχης γενομένης βουλευτήρια καὶ  
δικαστήριά ἐστιν.

10 1—6. Μ. Λίσσομαι, παῖ Ζηνός] ᾧ Τύχῃ σῶζουσα τοὺς  
ἀνθρώπους, ἤγουν φυλάττουσα, περιέπουσα, θύγατερ τοῦ Διὸς  
τοῦ Ἐλευθερίου, τουτέστι τοῦ ἐφόρου τῆς ἐλευθερίας (Διὸς  
δὲ Ἐλευθερίου θυγατέρα λέγει αὐτήν, ἐπεὶ ἐδόξαζον αὐτὴν  
ὑφῶν τε καὶ ἀπαλλάττειν δουλείας καὶ φυλάττειν τῶν ἐλευθε-  
15 ρων τὴν ἐλευθερίαν) λίσσομαι, ἤγουν ἰκετεύω ἀμφὶ τῇ Ἰμέρᾳ  
τῇ πόλει, ἀντι τοῦ περὶ τῆς Ἰμέρας τῆς πόλεως τῆς εὐρυσθενοῦς,  
τουτέστι τῆς πολλὴν ἐχούσης δύναμιν. ἢ οὕτως· ἰκετεύω, ἀμφι-  
πόλει, ἤγουν περιπόλει, περιέπε, ἐπισκοπῆς ἀξίου τὴν Ἰμέραν.

«In Mosc. B. nigro suppleta est prima littera. Leid. B. Ciz. Lips.  
et Cygn. non habent. Est Triclinii.»

1 ὑπὸ σου Α. — 2 ἢ ex ΓΑ addidi. — 3 γεν. ΓΑ, γιν. cett. —  
5. 6 λαιψηρεῖς ἰ'. — 6 παύονται om. Γ. — οὕτως Α. — 7 τοῦ ex ΓΑ  
ἰ' addidi. — 8 τῆς ex ΓΑ ἰ' addidi. — γινομ. edd. — 10 αἰσομαι (α  
rubro scripta) μ'. — παῖ Ζηνός om. ἰ'. — σύνταξις margo μ'. — σῶ-  
τειρα post Τύχῃ supra lineam add. ἰ'. — 11 φυλάσσουσα ἰ'. — 11. 12  
θύγ. διὸς ἐλ. ἰ'. — 13 «Pro θυγατέρα λέγει in MSS. β. γ. est: 9.  
καλεῖ τὴν τύχην ὁ Πίνδαρος». Beck. — «Revocavi ex edd. antt. ὑποῦν-  
τες ubi Ox. dederunt ὑποῦν τε. Nam ὑποῦντες dicuntur, qui fortu-  
nam extollunt, v. c. carminibus». Beck, quem nullus editorum secutus  
est. — 14. 15 τῶν ἐλευθερίων μ'. — 17 πολὺν ἐχ. Vrat. μ'. —  
17. 18 ἀμφὶ πόλει Vrat. μ'. — 18 περὶ πόλει μ'.

τὴν πόλιν τὴν πολλὴν ἔχουσιν δύνανται. ὑπὸ σοῦ γὰρ κυβερνῶνται ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ταχεῖαι νῆες καὶ ἐν τῇ χέρσῳ, ἀντὶ τοῦ τῇ γῇ οἱ πόλεμοι οἱ λαιψηροί, ἔγρουν οἱ σφοδροὶ τὴν ὁρμὴν καὶ δραστηριοί· ὑπὸ σοῦ κυβερνῶνται καὶ αἱ ἀγοραὶ αἱ βουλευφόροι, τουτέστιν οἱ τόποι, ἐνθα αἱ βουλαὶ δίδονται, ἔτοι τὰ βουλευτήρια. 5

gl. 6. \* δέ. — 7. \* πάλιν. — 8. ποταπά; κοῦφα, μάταια. — ποιοῦσαι, παρασκευάζουσαι. — 9. συστρέφονται· — † ἔγρουν τῇ συστροφῇ τοῦ χρόνου συστρέφονται.

6—9. Th. Αἱ δὲ ἐλπίδες κυλίνδονται καὶ δίκην τροχοῦ περιφέρονται, τάμνοισαι καὶ ποιοῦσαι πολλὰ τῶν ἀνδρῶν ἄνω, 10 τὰ δέ, καὶ ἄλλα δέ, αὐ καὶ πάλιν, κάτω, ψευδῇ μεταμῶνια καὶ μάταια· τουτέστιν ἑτερά τις ἐλπίζει καὶ ἑτεράττα ἀποβαίνουσιν. ἔστι δὲ τὸ ψευδῇ καὶ τὸ μεταμῶνια ἐρμηνεία τοῦ ἄνω καὶ κάτω. καὶ γὰρ ἡ τοιαύτη ἀνατροπὴ ψευδεῖς τοὺς ἐλπίζοντας τίθησιν· ἢ τὸ ἐλπίδες πρὸς τὸ ἀνδρῶν συναπτέον. 15

gl. 10. σημειῶν. — \* \* τῶν ἀνθρώπων. — 11. βέβαιον. — 12. \* ὑπαρξούσης· — \* \* μελλούσης. — ἀπὸ τῶν θεῶν· σύνναπτε δὲ πρὸς τὸ ἐσομένης, οὐ πρὸς τὸ εὖρε. — 13. τῶν ἐσομένων πραγμάτων. — ἄδηλοι εἰσιν. — \* αἱ γινώμαι. — 14. παρὰ βούλησιν. — συμβεβήκει· — † ἀντὶ τοῦ ἐπέβη. — 15. εἰς 20 τοῦναντίον. — ἄλλοι δέ. — 16. πρῶτον ἐπιτυχόντες. — 17. ἀγαθόν. — μέγα. — τῆς πρώτης βλάβης. — ὀλίγω. — 18. μετηλλάξαντο· ἐκ μεταφορᾶς τῶν μετοικιζομένων.

6—18. M. Αἱ γε μὴν ἐλπίδες τῶν ἀνθρώπων κυλίνδονται, ἔγρουν τῇ στροφῇ τοῦ χρόνου συμφέρονται, τέμνουσαι, ἀντὶ τοῦ 25

1 Quæ post δύνανται leguntur, om. i' in spatio. — 3 οἱ πολέμοι οἱ λεψ. μ', — 10 τάμν. ΓΑ, τέμν. cett. — 11 αὐ καὶ πάλιν ex ΓΑ addidi. — 12 ἑτεράττα Γ, ἑτεράττα Α Vrat. et edd. ante Beck. — ἀποβαίνουσιν ΓΑ, ἀποβαίνει cett. — 24 Lemma αἱ γε μὴν (μὴν Vrat. et edd. ante Bæckh.) ἀνδρῶν est in codd. mixtis et edd. — σύνταξις margo μ'. — Lemma tantum exhibet i', cetera desunt in spatio. — 25 ἐν post ἔγρουν add. edd. — τῇ στοφῇ q, τῇ συστροφῇ Vrat. et edd. ante Bæckh.



ἐλπίζουσαι, λογιζόμεναι πολλά ἄνω ἔσεσθαι, τὰ δὲ δὴ κάτω, ψευδῇ μεταμώνια (ἐπιρρήματικῶς ἀντὶ τοῦ ψευδῶς, ματαίως). σύμβολον δέ (10), ἤγουν σημεῖον προγνωστικόν, ἀσφαλὲς οὐπω τις κατενόησεν ἀπὸ τοῦ θεοῦ περὶ τῆς ἐσομένης πράξεως, ἤγουν τύχης. τῶν δὲ μελλόντων (ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ) ἤγουν αἱ φράδαι γάρ, τουτέστιν αἱ γνώσεις τῶν μελλόντων τετύφλωνται, ἀντὶ τοῦ ἀφανεῖς, ἄδηλοί εἰσιν. πολλά δὲ (14) ἔπεσεν, ἀντὶ τοῦ ἀπέβησαν τοῖς ἀνθρώποις παρὰ προσδοκίαν, ἔμπαλιν δὲ τέρψεως, ἤγουν κατὰ τὸ ἐναντίον τῆς παρούσης αὐτοῖς τέρψεως.

10 οἱ δὲ ὀλγείναις ταραχαῖς ἀντικύρσαντες, ἀντὶ τοῦ ἐγκύρσαντες ἤτοι ἐντυχόντες, ἐν μικρῷ χρόνῳ, ἀντὶ τοῦ βραχεῖ, εἰς πολὺ ἀγαθὸν ἀπὸ πῆματος, ἤγουν ἀπὸ κακοπαθείας, ἀπὸ βλάβης, πεδάμειψαν, ἀντὶ τοῦ μετήμειψαν, ἤτοι μετέπεσον.

gl. 19. \* + Ἐργότεις. — ὄντως. — ἡ σή. — ἄν. — 20. 15 ἔνδον τῆς οἰκίας μαχόμενος. — καθά. — 21. \* συγγενικῇ. — οἰκία, ἥτοι τῇ πατρίδι. — 22. ποταπῇ; ἄδοξος. — μάρτην ἀνῃλνται· ἐκ μεταφορᾶς τῶν φυλλορρόοιων δένδρων. — \*\* διὰ τὸ μέτρον. — ἡ διὰ τάχος. — 23. ἡ ἐναντίους τοὺς ἄνδρας ἀλλήλοισι ποιοῦσα. — 24. ἐξήλασε. — \* πατρίδος.

20 19—24. Germ. Ἐνδομάχας ἀλέκτωρ] ὁ νοῦς· ὦ υἱὲ τοῦ Φιλάνορος· τὸ σχῆμα ἀποστροφῇ· ἡ τεὰ καὶ ἡ σὴ καὶ ἡ

1 λογιζόμενα edd. ante Heynium; iam Beck corr. in notis. — 2 ἐπιρρ. est in [q] codd. Bodl. β. γ., deest in cett. codd. et in edd. ante Beck. — ψευδως a. — 3 γνωστικόν Vrat. μ' et edd. ante Oxx. — 5 ἡ γ. τῆς τύχης q. — 6 φραδαί Bæekh contra codd. vulg. in textu. — 7 Ante πολλά lemma πολλά δ' ἀνθρώποις est in codd. mixtis et edd. — σύνταξις margo μ'. — Quæ post π. δὲ ἔπεσεν leguntur, om. ι' in spatio. — 8 ἀπέβησαν] ἐπέβη Vrat. μ', glossa Mosch. in codd. mixtis, edd. ante Bæekh. — 9 ἤγουν—τέρψεως om. Vrat. — 11 τοῦ ἐν βρ. codd. mixti et edd. — βραχὺ a. — 12 πῆματος] ματος a. — ἤγουν a q, ἤτοι cett.

ιδία τιμὴ τῶν ποδῶν ἀκλεῖς ἂν καὶ ἄδοξος κατεφυλλορρόησε καὶ ἐφθάρη, ἅτε ὁ ἀλέκτωρ ὁ ἐνδομάχας καὶ ὁ ἐνδον τὰς κατοικιδίους ποιῶν μάχας (ὑπάρχει, ἐλλειπτικάς) παρὰ τῇ παρεστία καὶ τῇ οἰκίᾳ τῇ συγγόνῳ, ἐν ᾗ ἐγεννήθη· εἰ μὴ ἡ στάσις ἡ ἀντιάνειρα ἄνερσε καὶ ἐστέρησε καὶ ἐκίνησεν ἀπὸ τῆς Κνωσίας 5 πάτρας καὶ πατρίδος.

Μ. Ὡς τοῦ Φιλάνορος Ἐργότελες, ὄντως δὲ καὶ ἡ σὴ τιμὴ τῶν ποδῶν, ἀντὶ τοῦ καὶ ἡ τιμὴ τῆς ταχυτήτος τῶν σῶν ποδῶν ἄδοξος ἂν κατεφυλλορρόησεν, ἥγουν κατεμαρῶνθη παρὰ τῇ οἰκίᾳ τῇ συγγόνῳ, ἀντὶ τοῦ τῇ συγγενικῇ, τῇ 10 πατρικῇ, καθὰ ἀλέκτωρ ἐνδον, ἐν τῷ οἴκῳ τὰς μάχας ποιούμενος, ἀφανής ἐστι· δηλονότι, εἰ μὴ ἡ μάχη ἡ ἀντιάνειρα, τουτέστιν ἡ ἐξ ἐναντιώσεως τῶν ἀνδρῶν γινομένη, ἐστέρησέ σε τῆς πατρίδος τῆς σῆς τῆς Κνωσίας, ἀντὶ τοῦ τῆς Κνωσοῦ· τὸ κτητικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ. 15

gl. 26. ἐν τῇ. — ὦ.

27. Τη. Ὅτε Ἡρακλῆς λαβὼν τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐπανήει ἐν Σικελίᾳ, αὐτῷ θερμὰ ὕδατα ἐκ τῆς γῆς ἀναδεόσθαι Ἀθηνᾶ παρεσκεύασεν, ἵνα λουτροῖς αὐτοῖς χρῆσαιτο πλεῖστα καμῶν περὶ τὴν ὕδον. λέγει οὖν τὸ θερμὰ λουτρὰ Νυμφᾶν, ἧτοι τὴν 20 Ἰμέραν ὅπῃ μέρους.

gl. 27. τοῦ Ἡρακλέους. — ὑψοῖς διὰ τῶν στεφάνων. — ἐνδαισιώμενος. — 28. ἧτοι τῇ Ἰμέρᾳ, ἐν ᾗ οἰκεῖς.

1 κατεφυλλορόησε Mommsen edidit. — 2 ἦτε U. — τοὺς U. — 3 Ante μάχας deleui τὰς. — 7 Lemma νῆ Φιλάνορος est in codd. mixtis et edd. — 8 τῶν — τιμὴ omm. edd. ante Boeckh. — καὶ om. i'. — 9 κατεφυλλορόησεν μ'. — 10 οἰκεία i'. — τῇ post τοῦ omm. Vrat. μ' et edd. ante Boeckh. — τῇ ante πατρ. Boeckh primus (e codd.?) addidit. — 11 πατρικῇ Beck e codd. Bodll. inseruit. — 12 εἰ om. q. — 13 ἐστέρησε (om. σε) i'. — 14 τοῦ om. i', add. miniator in marg. μ'. — 20 ἥγουν i'. — 21 πόλιν συνεκδοχικῶς post Ἰμέραν addunt edd. inde ab Oxx.



25—28. *M.* Νῦν δέ, ᾧ Ἐργότελες, τούτου γενομένου, ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος, ἤγουν νικήσας, καὶ δις ἐν Πυθῶνι νικήσας καὶ ἐν τῷ Ἰσθμῷ νικήσας, τὰ θερμὰ λουτρὰ τῶν Νυμφῶν τὰ ἐν τῇ Ἱμέρᾳ τῇ πόλει βαστάξεις, ἤγουν ὑψοῖς, μεγαλό-  
 5 νεις, ὀμιλῶν, τουτέστιν οἰκῶν, ἀναστρεφόμενος παρ' αὐτῇ, τῇ Ἱμέρᾳ δηλονότι, ὥσπερ εἰ ἀνεστρέφου παρὰ τῇ οἰκείᾳ γῇ, ἤγουν τῇ πατρίδι σου τῇ Κνωσῷ.

---

1 Lemma νῦν δ' Ὀλυμπίᾳ omisi cum *a q i'*. — σύνταξις margo *μ'*. — ᾧ ὁ *i'*. — 2 δις] διός *μ'*. — 3 νικήσας post Ἰσθ. omm. edd. ante Bæckh. — 5 παρὰ *i'*. — 6 ἀναστρέφον *μ'*. — π. τῆς οἰκείᾳ γῇ *a*.

---

Ἐπίνικοι Ὀλυμπιονίκαις.  
Ξενοφῶντι Κορινθίῳ σταδιοδρόμῳ καὶ πεντάθλῳ.  
ᾠδὴ γ'.

[Δημητρίου Τρικληνίου]

περὶ τῶν κώλων τῶν στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν τοῦ ιγ' 3  
εἰδους. ἔστι δὲ στροφῶν ε'. Παλαιόν.

Τοῦ ιγ' εἰδους αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστροφαὶ ἐκάστη κώλων  
α'. Τὸ α' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος  
γ'. ἀδιάφορος γάρ ἐστιν ἢ α' συζυγία. ἃ δὲ περὶ τούτου λέγου-  
σιν, οὗ μοι δοκεῖ εὐλογα. Τὸ β' ἀντισπαστικὸν δίμετρον κατα- 10  
ληκτικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται Φερεκράτειον ἐκ διτρο-  
χαίου. Τὸ γ' ἱαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ β' ποδὸς  
χορείου τριβράχους, τοῦ δὲ δ' σπονδαίου, ὃν καὶ ἀτάκτως παρὰ  
τοῖς μελοποιτοῖς φασὶ κεῖσθαι. ἐμοὶ δ' ἐπιωνικὸν δοκεῖ εἶναι ἀπ'  
ἐλάσσονος τρίμετρον καταληκτικόν, ἐκ παίωνος β', Ἰωνικοῦ καὶ 15  
τροχαϊκῆς συζυγίας καταληκτικῆς. Τὸ δ' ἱαμβικὸν τρίμετρον  
βραχυκατάληκτον καθαρὸν. Τὸ ε' περιδικὸν ἱαμβοῖς καὶ τρο-

Iterum incipiunt scholia mixta in ξ'. — Scholium metricum  
Bæckh ex Vrat. A (quem ego quoque contuli) et Mosc. B edidit; e  
meis libris in μ' ξ' legitur. — 6 ἔστι—πέντε om. ξ'. — Ante στροφῶν  
delevi τὸ ἥσμα cum ι'. — παλαιόν ex marg. ι' μ' addidi. — 7 ἐκάστη  
om. ι'. — 10 ἔλλογα (?) Vrat. A. — 13 τριβραχέος ed. Bæckh. —  
14 δ' ι' μ' ξ', δέ cett.



χαίτοις, ἀλλὰ τὸ μὲν ἱαμβικὸν ἐστὶ μονόμετρον ἐξ ἀναπαίστου  
 ἀρχόμενον, τὸ δὲ τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ β'  
 ποδὸς δακτύλου. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἐκ β' ἱαμβικῶν συγκεῖσθαι  
 κάλων πενθημιμερῶν, καὶ ἔστιν ὥσπερ ἀσυνάρτητον, εἰ καὶ μὴ  
 5 ἐκ διαφόρων κώλων σύγκειται. εἰ δὲ μὴ παραδίδωσι τοῦτο ὁ  
 μετρικός, οὐδὲν θαυμαστόν· τὰ καιριώτερα γὰρ παραδίδωσιν,  
 ὡς ἐγγεῖρیدیον γράφων. Τὸ ε' ἐπιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον,  
 τῆς α' συζυγίας ἱαμβικῆς, τῆς β' Ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάσσονος καὶ  
 τῆς γ' τροχαϊκῆς. Τὸ ζ' δακτυλικὸν πενθημιμερές. Τὸ η' χορι-  
 10 αμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχει δὲ ἓν τισι μὲν τοὺς χορι-  
 άμβους καθαρούς, ἓν τισι δὲ ἱαμβικὴν ἢ τροχαϊκὴν συζυγίαν καὶ  
 τὴν κατάληξιν ὡσαύτως ἀδιάφορον. Τὸ θ' προσοδιακὸν ἐξ  
 Ἰωνικοῦ καὶ χοριάμβου· εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστικόν. Τὸ ι' τρο-  
 χαϊκὸν ἐφθημιμερές Εὐριπίδειον ἐκ δακτύλου ἀρχόμενον. ἐμοὶ  
 15 δὲ δοκεῖ προσοδιακὸν εἶναι ἐκ χοριάμβου καὶ Ἰωνικοῦ ἢ ἐπι-  
 τρίτου διὰ τὴν ἀδιάφορον. Τὸ ια' ἐπιχοριαμβικὸν ἐκ τροχαϊκῆς  
 συζυγίας ἢ ἐπιτρίτου καὶ χοριάμβου. Ἐφ' ἐκάστη στροφῇ καὶ  
 ἀντιστροφῇ παράγραφος.

Περὶ τῶν κώλων τῶν ἐπ' ὠδῶν.

20 Αἱ ἐπ' ὠδοὶ κώλων ια'. Τὸ α' προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατά-  
 ληκτον ἐξ Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου. Τὸ β' ἐγχο-  
 μολογικὸν ἐκ δακτυλικοῦ καὶ ἱαμβικοῦ πενθημιμερῶν. Τὸ γ'  
 τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον δακτύλοις μεμιγμένον. Τὸ  
 δ' προσοδιακὸν ἢ ἐπιχοριαμβικὸν ὅμοιον τῷ ια' τῆς στροφῆς.  
 25 Τὸ ε' Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ε'

2 δέ om. ξ'. — 5. 6 ὁ τεχνικός ξ'. — 6 κυριώτερα conl.  
 Boeckh. — 15 ἢ καὶ ι'. — 17 ἢ] ἦτο (sic) ι'. — 17. 18 στροφῶν  
 κ. ἀντιστροφῶν ι'. — 20 αἱ ἐπ' ὠδοὶ ι', ἐκάστη ἐπ' ὠδός cett. — 22 ἐκ  
 δακτύλου καὶ ἱάμβου ι'.

Εὐριπίδειον. Τὸ ζ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ η' δακτυλικὸν πενθήμερες. Τὸ θ' Ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἔστι δέ, ὥς φασιν, ἀταξία ἐν αὐτῷ· ἡ γὰρ β' συζυγία ἱαμβικὴ οὕσα ἐν τῇ β' χώρᾳ σπονδεῖον ἔχει ἀτάκτως· διὸ καὶ ἐπιλαμβάνονται αὐτοῦ. ὡς καὶ τὸ παρ' Εὐπόλιδι· ἐπιωνικὸν ἐν 5 τῷ Χρυσῷ γένοιτο τό·

ᾠ καλλίστη πόλι πασῶν, ὅσας Κλέων ἐφορᾷ.

Τὸ ι' Εὐριπίδειον. Τὸ ια' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Ἐφ' ἐκάστῃ ἐπωδῷ τὰ συνήθη σημεία.

1. Th. Τρισολυμπιονίχην λέγει τὸν τοῦ Ξενοφῶντος οἶκον, 10 ἐπειδὴ αὐτῷ μὲν τῷ Ξενοφῶντι δύο Ὀλυμπιακαὶ νίκαι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένοντο πεντάθλου καὶ σταδίου, τῷ πατρὶ δὲ Θεσσαλῷ μία πρόσθεν.

gl. 1. \* \* Τὸ προοίμιον ἀπὸ τῆς πατρίδος τοῦ νικητοῦ. —

2. πρῶτον καὶ προσφιλῆ. — τοῖς Κορινθίοις. — 3. ὑπουργὸν πρὸς 15 ᾧ βούλονται. — γνωρίσω καὶ ἐπαινέσω.

4. Th. Ἡ Κόρινθος ἐν τέλει μὲν τοῦ Ἰσθμοῦ, ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς Πελοποννήσου χειμένη, εἰχότως προπύλαιον τοῦ ἐν τῷ Ἰσθμῷ τιμωμένου Ποσειδῶνος τῷ Πενδάρῳ καλεῖται.

gl. 4. εὐδαίμονα. — \* τὴν πόλιν τοῦ Ξενοφῶντος. — τοῦ 20 ἐν Ἰσθμῷ τιμωμένου. — 5. προπύλαιον. — καλοὺς κούρους ἔχον. — 6. ἀδελφαὶ αὐτῆς. — 7. στήριγμα. — 8. ὁμοδίαιτος

3 ἀταξίαν ἐν μ'ξ'. — 4 ἱαμβικοῦ ξ'. — διὸ om. ι'. — 9 ἐπωδοῦ ι'. — 10 Titulus σχόλια τῶν αὐτῶν est in codd. mixtis («scholia eorundem» in ι'). — τρισολυμπιονίχην [μ'ξ'] edd. inde a Beckio. — 11 τῷ omm. Γ Vrat. ι' μ' ξ'. — νίκαι ΓΑ. — 12 Inter σταδίων et τῷ in codd. mixtis et edd. κατὰ τὴν οθ' (οξ' est in ξ') Ὀλυμπιάδα νικῇσαντι insertum est. — 18 πελοποννήσον ΓΑμ'. — τῷ omm. edd.



τῇ δικαιοσύνῃ, ἣς παρούσης καὶ εἰρήνῃ ἐστί· πλεονεξία γὰρ καὶ ἀδικία πολέμους ποιεῖ. — 9. φύλακες. — 10. \* πολυτίμητοι· — \* \* αἱ πολυτίμητοι, λέγω. — 11. τῆς καλῶς βουλευομένων τοὺς αὐτὴν ἔχοντας ποιούσης.

5 12. Th. Ὕβριν λέγει τὴν ἀδικίαν καὶ πλεονεξίαν, αἱ πλήθος πολέμων καὶ σφαγῶν καὶ φόνων καὶ παντοίων κακῶν παρὰ-σχευάζουσι γίνεσθαι, καὶ πάντων τούτων τοῖς ἀνθρώποις εἰσὶν αἰτίαι. Ὀμηρος δὲ τὸν κόρον πατέρα τῆς ὕβρεως λέγει λέγων· τίχτει τοι κόρος ὕβριν.

10 \* 1—11. M. Τρισολυμπιονίκαν] τὸν οἶκον ἐπαινῶν τοῦ Ξενοφῶντος τὸν τρις ἐν Ὀλυμπίᾳ νενικηκότα, τὸν πρῶτον τοῖς πολίταις, τοῖς ξένοις δὲ θεράποντα, ἀντὶ τοῦ θεραπευτὴν, γνώ-  
σομαι, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀνάμνησιν ἄξω τὴν Κόρινθον τὴν πατρίδα τοῦ Ξενοφῶντος τὴν μακαρίαν, τὸ πρόθυρον (5) τῆς Πελοπον-  
15 νήσου δηλονότι, τὸ λαμπροὺς ἔχον νέους, τὸ τοῦ Ἰσθμίου Ποσει-  
δῶνος, τουτέστιν ὁ ὁ Ποσειδῶν ὁ ἐν τῇ Ἰσθμῷ τιμώμενος ἔχει κατοικητήριον δηλονότι. ἐν τῇ γὰρ, ἔγουν ἐν ταύτῃ, ἦτοι τῇ Κορίνθῳ οἰκεῖ ἡ Εὐνομία, ἔγουν ἡ κατὰ νόμους καλῶς ἐνεργου-  
μένη διοικήσεις, καὶ αἱ κασίγνηται, ἦτοι αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆς τῆς  
20 Εὐνομίας δηλονότι, ἡ Δίκη (8) ἡ ἀσφαλής, ἀντὶ τοῦ ἡ ἀσφαλείας.

5 Lemma ὕβριν κόρον (χρόνον ξ') est in codd. mixtis et edd. — 7 γίνεσθαι P. — 8 κόρος i'. — π. λέγει (καλεῖ ed. Boeckh.) τ. ὕβρ. λέγων codd. mixti et edd. — Locus laudatus Theognidis est, non Homeri, cui etiam in schol. vet. adscribitur. — 9 τοι om. P. — 10 σύνταξις μ' ξ' in marg., Boeckh in textu. — τρισολ. om. ξ'. — τρ. τὸν τρισολυμπιονίκαν οἶκον (cett. om. in spatio) i'. — 11 λέγει post Ξεν. add. edd. ante Boeckh. — τρις om. ξ'. — νενικότα q. — 12 θερέποντα q. — 13 ἀνάξω edd. — 14 μακαρίαν q. — 14. 15 πελοποννήσου q v μ' ξ'. — 17 τῇ a v et Boeckh ex Cygn., τῇδε Vrat. μ' et cett. edd., τῇ ξ'. — ἦτοι ex a q v addidi. — 18 ἐνεργουμένη a q v, ἐνδιγνουμένη Vrat. μ', ἐνδιατωμένη cett. — 19 αἱ κασίγνητοι a q ξ'.

ποιητική, τὸ βάθρον, ἤγουν ἡ ἀσφάλεια τῶν πόλεων, καὶ ἡ Εἰρήνη ἡ ὁμότροπος, τουτέστιν ἡ τὴν αὐτὴν αὐτῇ γνώμην ἔχουσα, ταμίαι οὖσαι, ἤγουν πάροχοι πλούτου τοῖς ἀνθρώποις, αἱ χρουσαὶ λέγω, ἀντὶ τοῦ αἱ κάλλιστα θυγατέρες τῆς Θέμιδος τῆς εὐβούλου, τουτέστι τῆς δίκαια βουλευομένης. 5

gl. 12. ἀποσοβεῖν ἐνθα ἂν ὦσιν. — ἀδικίαν καὶ πλεονεξίαν. — τοῦ πλήθους παντοίων κακῶν. — 14. εἰπεῖν περὶ τῆς Κορίνθου. — προθυμία. — 15. ἀληθής. — διεγείρει.

12—15. Germ. Ἡ σύνταξις αὕτη. ἐθέλοντι δὲ καὶ ἐθέλουσιν ἀλεξεῖν καὶ ἀποχωλύειν καὶ ἐκφεύγειν τὴν ὕβριν τὴν 10 θυγατέρα τοῦ κόρου, τὴν μητέρα τὴν θρασύμυθον. ἔχω καλὰ τε φράσαι περὶ τῶν Κορινθίων, ἡ τόλμα τε καὶ ἡ εὐτολμία ὀρνύει καὶ διεγείρει καὶ παρορμᾷ τὴν γλῶσσαν ἐμοῦ λέγειν εὐθεῖα καὶ εὐθέως. ἢ οὕτως· ἔχω καλὰ τε φράσαι, ἡ τόλμα τε ἡ εὐθεῖα ὀρνύει τὴν γλῶσσαν ἐμοῦ λέγειν περὶ τῶν Κορινθίων. 15

gl. 16. ἀμήχανον καὶ ἀδύνατον. — ἀφανίσαι. — \* τὸ ἔμφυτον, ὥστε καὶ Κορινθιοὶ ἀγαθοὶ ἐκ φύσεως ὄντες οὐκ ἂν ποτε μεταβληθεῖεν.

17. Th. Ἀλάτης ἀνὴρ τις ἡγήσατο Ἡρακλείδαις τῆς πρὸς 20 Πελοπόννησον ἐπανόδου. κατοικήσαντος οὖν ἐν Κορίνθῳ Ἀλᾶται ἀπ' αὐτοῦ οἱ Κορινθιοὶ καλοῦνται.

1 ἡ ante ἀσφ. om. a. — 1. 2 καὶ (om. ἡ) εἰρήνης (om. ἡ) Vrat. μ' ξ' et edd. ante Boeckh. — 2 αὐτῇ] αὐτῇ ξ', αὐτῇ edd. ante Heyn. — ἔχουσαν q. — 3 ταμίαι μ', ταμίαι ξ'. — 4 αἱ om. Vrat. — κάλλιστα θυγατέροι a. — τῆς εὐβ. om. ξ'. — 5 τουτ.] ἤγουν q. — δίκη q. — 9 Post Ἡ deleui δέ. — δέ om. Mommsen. — 10 ἀλέξιν ed. Mommsen. — 12 τ. τὲ U. — 13 ὀρνύει scripsi pro ὀρνύει. — 15 τὲ ἡ U. — 17 Glossa Thomana praefixo lemmate τὸ συγγενὲς ἦθος in codd. mixtis et edd. inter scholia legitur. — 18 ἄμποτε ξ'. — 20 ἀλλάτης Γ, ἀλήτης codd. mixti et edd. — τῇς] τὴν τῆς ι'. — 21 πελοπόννησον ΓΑ μ' ξ', πελοποννήσου Vrat. — ἐπάνοδον Vrat. — ἐν omm. edd. ante



gl. 17. τοῖς Κορινθίοις. — κατὰ πολὺ. — 18. ἐκ νικῶν καὶ ἀνδραγαθίων. — λαμπρότητα. — 19. \* παρῆσχον. — ἃς ἔχετε.

20. Th. Αἰτιῶνται τινες ἀσυνέτως τὸν Πίνδαρον, διότι 5 ὑπερελθόντων εἶπε δέον ὑπερελθούσιν εἰπεῖν πρὸς τὸ ὑμῖν. οὐς αὐτὸς χαίρειν ἔδσας τὸ μὲν ὑμῖν νόει, διότι τὸ ὦπασαν δοτικῇ συντάσσεται, τὸ δὲ ὑπερελθόντων οὐ πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ ὦπασάν ἐστιν, ἀλλ' ἐπειδὴ αἰτία ἐστὶ τοῦ νικαφόρον ἀγλαΐαν. σχηματίζομεν δὲ τὰς αἰτίας καὶ πρὸς τὴν 10 ὀπισθεν σύνταξιν, εἰ δοτικὴ καὶ αἰτιατικὴ ἐστι, καὶ πρὸς γενικὴν· διὰ τοῦτο καὶ νῦν οὐ πρὸς τὸ ὑμῖν, ἀλλ' ὡς αἰτία πρὸς γενικὴν ἀπεδόθη· ὥσπερ ἐστὶ τοῦτο· πολλῶν κακῶν πειραθῆναι συνέβη μοι ἀμαρτωλοῦ ὄντος.

gl. 20. ὑπερβαλλομένων τοὺς ἄλλους· — \* \* ὑπερελθόντων 15 τῶν χρόνῳ γράφειν, οὐχ ὑπερελθούσιν· οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. — ταῖς τῶν θεῶν πανηγύρεσιν.

12—21. M. Ἐδέλουσι δὲ ἀλεξεῖν, ἡγρουν ἀποσοβεῖν, διώκειν τὴν ἔβριν, τὴν τοῦ κόρου θυγατέρα δηλονότι, τὴν μητέρα τῶν θρασέων, ἧτοι τῶν ἐπηρομένων λόγων. κόρος λέγεται κυρίως 20 ἐπὶ τοῦ στομάχου, ὅταν ἐμπλησθῇ βρωμάτων· ἀπὸ τούτου δὲ

Heynium. — Κόρινθον conl. Beck. — 21. 22 ἀλλάται Γ, ἀλλῆται codd. mixti, Ἀλήτης Bæckh, omm. cett. edd.

4 Lemma ὦπασάν γ' ἄρκαις est in edd. Heyn., Bæckh. — 5 ἐπελθοῦσιν edd. ante Oxx. — 6 ἡμῖν Γ. — οὐς — διότι] νόει δ' ὅτι edd. ante Bæckh. — χαίρειν ego ex ΓΑ addidi. — ἡμῖν Γ. — 7 ὦπασα ι', ὦπασεν ξ'. — 8 ὦπασεν ξ', ἔπασαν Vrat. — 8. 9 ἐστὶ τὸ νικηφόρον codd. mixti et edd. — 9 σχηματίζομεν Γ, ἐσχηματίζομεν Δ. — 10 εἰ] ἦ ι'. — δ. καὶ αἰτ. ΓΑ, δ. ἦ αἰτ. cett. — 11 ἡμῖν Γ. — 12 ἐστὶ καὶ τοῦτο Γ. — κακῶν ex ΓΑ ι' addidi. — 13 ὄντως Γ. — 14 Glossam Triclinianam Bæckh primus ex Mosc. B. et marg. Vrat. edidit. — 17—19 ἐθ. — λόγων om. ι' in spatio. — 17 ἐθέλοντι edd. ante Bæckh., λαμβάνουσι Vrat. — 20 ἀπὸ τούτων edd. ante Bæckh. — δὲ om. q.

καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλης περιουσίας ἀπολαυόντων ἢ τιμῆς ἢ ἐτέ-  
ρου τοιούτου, καθὼς λέγεται ἐνταῦθα. ὕβρις δὲ ἡ ἀδικία καὶ  
ἀλάζονεία καὶ ἑπαρσις κατὰ τῶν ὑποδεστέρων, ἣν ἡ Εὐνομία  
καὶ ἡ Δίκη καὶ ἡ Εἰρήνη ἀποστρέφεται καὶ διώκει. ἔχω καλὰ τε  
εἰπεῖν ἐπὶ τῇ Κορίνθῳ, τόλμᾳ δέ, τουτέστι προθυμίᾳ εὐθεΐα, ἀντὶ 5  
τοῦ δικαίου, τὴν γλῶσσάν μου παρορμᾷ εἰς τὸ λέγειν. ἄμαχον  
δέ, ἡγουν ἀμήχανον, ἀδύνατον, κρύψαι, ἥτοι σβέσαι, εἶσαι, τὸ  
συγγεγεννημένον ἐμοὶ φυσικὸν ἡθος. ὑμῖν δέ (17), ὦ παῖδες,  
ἀντὶ τοῦ ἀπόγονοι τοῦ Ἀλήτου, τουτέστιν ὧς Κορίνθιοι, πολλὰ-  
κις μὲν παρέσχον αἱ Ὠραὶ αἱ πολυειδῆ ἄνθη προτείνουσαι λαμ- 10  
πρότητα νικηφόρον, ἀντὶ τοῦ νικητικῆν, δι' ἐξόχων ἀνδραγα-  
θιῶν ὑπερελθούσιν, ἡγουν νικήσασιν ἐν ἱεροῖς, ἥτοι θείοις  
ἀγῶσιν.

gl. 21. πολλάκις δέ. — 22. τῶν ἐν ὑμῖν. — 23. αἱ πολλὰ  
ἄνθη τοῖς ἀνθρώποις φέρουσαι. — 24. ποταπά; παλαιά. — 15  
\* ἐστί. — \* εἰ γὰρ καὶ τινες τοῖς εὐρεθεῖσι παρὰ Κορινθίων

1 τῶν] τῆς q, om. μ'. — οὐσίας ι'. — 4 ἔχω καλὰ τε φράσαι  
(φράσαι ξ') ante ἔχω est lemma in codd. mixtis et edd. — σύνταξις  
præcedit in textu ed. Bæckh., legitur in marg. μ'. — τε om. ι'. —  
5 δέ a q v, τέ cett. — Post δέ in edd. μοι εὐθεΐα legitur. — Post τουτ.  
libros a q v secutus deleui καί. — 6 τ. γλῶτταν μου ὀρνέει ἡγουν  
παρορμᾷ ι'. — 7 ἀμ. καὶ ἀδ. ι'. — κρύψαι ι'. — ἡγουν ι', εἰ τι q.  
— σβ. καὶ εἶσαι ι'. — 8 συγγενομένον a ex σύγγενομένη v. — Post  
ἡθος in a e paraphr. Mosch. vv. 21—33 οὕτω πρότερον εὐρημένας  
insertum legitur. — 9 ἀντὶ τοῦ ἀντοῦ Vrat., αὐτοῦ ξ'. — 10 μὲν] δέ  
q. — 10. 11 λαμπρότατα q. — 11 νικητὴν ι' ξ'. — 12 ὑπερελθόντων  
(ὑπελθόντων edd. ante Beck.) ἡγουν νικησάντων codd. mixti et edd  
— ἡγουν] ἀντὶ τοῦ q. — ἡγουν ι'. — 13 ἀγῶσι a. — 16 Glossæ  
Thomanae in codd. mixtis et edd. inter scholia leguntur hoc modo:  
ἔπαν δ' εἰρόντος ἔργον τοῦ εἰρόντος ἐστὶ δηλονότι. εἰ γὰρ —  
εἰρεῖν.



ἐπιδεδωκότες ἐξέλαμψαν, ἀλλ' οἱ καταρχὰς εὐρόντες αὐτὰ Κορινθιοὶ κρείττους εἰσὶν αὐτῶν τῷ εὐρεῖν.

17—24. *Germ.* Ὑμμι δὲ παῖδες] ὁ νοῦς · ἱμῖν δέ, ὦ παῖδες τοῦ Ἀλήτου, ἤρουν ὦ Κορινθιοὶ, ὑπερελθόντων καὶ ὑπερ-  
 5 ἐλθοῦσι καὶ ὑπερνικήσασιν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀέθλοις, τουτέστι νικη-  
 ταῖς γενομένοις ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσιν, αἱ ἄραι αἱ πολυάνθεμοι,  
 ἦτοι τὸ ἔαρ (κατὰ γὰρ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος ἡγωνίζοντο — πάντα  
 γὰρ ἐχρόνος οἶδε χαρίζειν) πολλὰ καὶ κατὰ πολὺ ἢ πολλαχοῦ  
 ὤπασαν καὶ παρέσχον ταῖς ἄραις ἀρεταῖς, λέγω τὰ κατὰ  
 10 τὴν νικηφόρον μὲν ἀγλαΐαν, πολλὰ δὲ ἀρχαῖα σοφίσματα ἔβαλ-  
 λον ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀνδρῶν· τουτέστιν, ὅτι οὐ μόνον  
 ἐνδόξους ἐποίησαν διὰ τῆς νίκης, ἀλλὰ καὶ σοφοὺς ἐκείνους  
 ἐποίησαν.

23. 24. *Th.* Τὸ Ὠραι πολυάνθεμοι καὶ πρὸς τὸ  
 15 ἄπασαν ἐκληπτέον. παρέχουσι δὲ αἱ Ὠραι τὰς νίκας διὰ τὸ  
 τὰς πανηγύρεις κατὰ περιόδον φέρειν, ἐν αἷς ἀγῶνες καὶ νῖκαι  
 γίνονται. πῶς δὲ ἀρχαῖα σοφίσματα ἐν τοῖς Κορινθίοις ἔβαλον;  
 ἐπειδὴ ἔν τε τῷ ἔαρ καὶ τῷ θέρει καὶ τοῖς ἄλλοις καιροῖς ἐμη-  
 χανήσαντο τὰ πρόσφορα. θέον δὲ εἰπεῖν· σοφίσματα ἔβαλον κα-  
 20 ταρχάς, ἀρχαῖα εἶπε πρὸς τὸ σοφίσματα.

gl. 25. \* αὐται. — ἐξεφάνησαν.

1 ἐπιδεδωκότες *Vrat.* ξ'. — ἀλλ' *omm. edd.* inde a *Beckio.* —  
 κατ' ἀρχάς *ι'*. — 2 ἦσαν *ι''*. — 3 *Ante lemma delevi ἢ οὕτως.* — *Ante*  
*νοῦς delevi δέ.* — 7 τόν] τοῦτον τόν *ed. Mommsen.* — οἶδεν ὁ χρόνος  
*ed. Mommsen.* — 10. 11 ἔβαλον *ed. Mommsen.* — 14 *Hoc scholium*  
*in ΓΑ superiori scholio Thomano subnexum est.* — τὸ δὲ ὦραι *π.*  
*Γ.* — 15 παρέχουσαι *ι'*. — 16 περιόδον *om. ι'' in fine versus.* —  
 ἀγῶναι *μ'*. — νῖκαι *Δ.* — 17 ἔβαλλον *ξ'.* — 18 ἐν (*om. τε*) *ξ'.* — καὶ  
 τῷ θέρει *Γ'', x. θέρει cett.* — 19 ἔβαλλον [*ξ'*] *edd.* — 19. 20 κατ'  
 ἀρχάς *ι' μ'.* — 20 ἀρχαί *ξ.* — τὰ σοφ. *ι' ξ'.*

26. *Th.* Βοηλάτην καλεῖ τὸν διθύραμβον, ἣ διότι τῷ κατορθώσαντι αὐτὸν βοῦς ἐδίδοτο ἄθλον, ἣ διότι διὰ βοῆς ἡλαυνετό τε καὶ ἐτελεῖτο. ὁ δὲ διθύραμβος χορὸς ἦν κυκλικὸς πρὸς τὸν Διόνυσον, ἐλέγετο δὲ ὁ διθύραμβος ἀπὸ Διονύσου τοῦ ἐκ δύο θυρῶν ἐξελθόντος, ἕκ τε τῆς υἡτρῶας αὐτοῦ γαστρὸς 5 καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. εὖρον δὲ Κορινθιοὶ πρῶτον τοῦτον ἐν τοῖς Διονυσιακοῖς ὥσπερ καὶ τὸ μέτρον τοῦ κεραμεικοῦ τροχοῦ πόσον δεῖ γίνεσθαι, ὃν ἵππεια ἔντεα καλεῖ, καὶ τὰ ἐπάνω τῶν νεῶν ἀετώματα διπλᾶ.

gl. 27. χορῶ. — ἵππικοις.

10

26. 27. *Germ.* Αἱ χάριτες δὲ αἱ τοῦ Διονύσου πόθεν ἐξέφανε·ν σὺν τῷ διθύραμβῳ τῷ βοηλάτῃ; οὐκ ἐξ ὑμῶν, ὦ Κορινθιοί;

gl. 28. \* \* τοῖς ἄρμασι. — 29. \* ὀρέων. — 30. τὸν ἀετόν. — διπλοῦν. — 31. ἐπέθῃκε] λάμβανε τοῦτο κατὰ συνεκ- 15 δοχὴν καὶ πρὸς τὸ ἔντεσιν. — ἐν αὐτοῖς τοῖς Κορινθίοις. — ἡδυτάτῃ. — 32. \* αὐτοῖς. — ἀχμάζει. — 33. ὀλεθρῖαις τοῖς δεχομένοις.

32. 33. *Germ.* Ἐν δ' Ἀρχῆς ἀνθεῖ] ἐν τίσι δὲ ἀνθεῖ ὁ

1 διότι] ὅτι Γ. — Ad v. 27 διθύραμβος λέγεται ὁ κύκλιος χορὸς scholium extat in b. — 2 ἐδίδοτο ξ', ἐδίδον Γ ante corr. — ἄθλους ἣ ὅτι Γ. — διὰ βοῆς ex Γ addidi. — 3 ἡλ. ΓΑ ι', ἐλ. cett. — ἐλ. τότε καὶ μ'. — ὁ δὲ θύραμβος ξ'. — 4 διόν. γινόμενος. ἐλ. Γ. — ὁ ex ΓΑ addidi. — ἀπὸ τοῦ διον. codd. mixti et edd. — 4. 5 τοῦ ἐκ τοῦ δύο Α. — 5 ἐξελθόντας ι'. — 6 δὲ οἱ χορ. codd. mixti et edd. — τοῦτον πρῶτον Γ. — 7. 8 μ. τοῦ ἵππικοῦ τροχοῦ (χόρον ι'), τουτέστι (-σιν ι') τοῦ ἔρματος, ὅποσον δ. codd. mixti et edd. — 8 ἵππειᾶ ι'. — 9 νεῶν edd. inde a Beckio. — διπλᾶ ἐτώματα ξ', διπλᾶ ἀετώματα cett. codd. mixti et edd. — 11 Ante αἱ Χαρ. deleui ἢ οὕτως. — διονύσσων U. — 11. 12 ἐξέφανε U. — 14 Ad v. 30 scholium ἡγουν τὸ διπλοῦν ἀέτωμα τὸ ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν τοῦ νεοῦ τιθέμενον legitur in b.



\**Αρης* ὁ ἐν ταῖς οὐλίαις αἰγμαῖς τῶν νέων ἀνδρῶν; ἐν ὑμῖν  
 δηλονότι.

31—33. *Th. Μοῖς* ἀθύπνοος λέγει, ἢ ὅτι μουσικώτατοι  
 ἦσαν Κορινθιοί, ἢ ὅτι ἐν Κορινθίοις κάλλιστοι ποιηταὶ ἐγένοντο,  
 5 ὧν εἷς ἦν \**Εσων*. ἀνθρῖ δὲ ἐν αὐτοῖς ὁ \**Αρης*, διότι πολεμι-  
 κώτατοί εἰσι καὶ ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ κάλλιστα ἐξέλαμψαν.

21—33. *M. Πολλάκις* δὲ ἔβαλον ὑμῖν αἱ \**Ωραι* ἐν καρδίαις  
 ἀνδρῶν, τουτέστι πολλάκις δὲ ἔβαλον αἱ \**Ωραι* ἐν καρδίαις  
 ἀνδρῶν ὑμετέρων σοφίσματα ἀρχαῖα, ἥγουν ἐπινοίας τεχνῶν  
 10 πρῶτον εὐρημένας, οὐπω πρότερον εὐρημένας. ἅπαν δ' εὐρόντος  
 ἔργον, τουτέστιν ἅπανα δὲ ἐργασία τεχνικὴ τοῦ εὐρόντος αὐτὴν  
 τὴν ἀρχήν, ἥτοι τοῦ ἐφευρόντος ἐστίν. αἱ *Χαίριτες* (25) τοῦ  
*Διονύσου*, ἥγουν αἱ ἑορταὶ αἱ τὸ ἐπαγωγὸν ἔχουσαι, αἱ παρὰ  
 τοῖς Κορινθίοις ὑμῖν τελούμεναι δηλονότι, σὺν ὕμνῳ διθυράμβῳ  
 15 βοηλάτῃ, τουτέστι χάριν βοῶς ἀδομένῳ, πόθεν ἄλλοθεν, ἢ παρ'  
 ὑμῶν δηλονότι, ἐξέφανεν, ἥγουν ἐλαμπρύνθησαν; τίς δὲ ἄλλος  
 ἔδθηκεν, ἀντὶ τοῦ ἐπενόησε συμμετρίας ἐν κατασκευάσμασιν  
 ἱππεύοις, ἀντὶ τοῦ πολεμικοῖς· ἥγουν τίς δὲ ἄλλος ἐπενόησε τὴν  
 ἐν τοῖς ὅπλοις συμμετρίαν; ἢ (29) τίς ἄλλος ἐπενόησεν ἐν τοῖς  
 20 ναοῖς τῶν θεῶν τὸν βασιλέα τῶν ὀρνέων τὸν διπλοῦν, ἥγουν τὸν  
 διπλοῦν ἀετόν, τουτέστι τὸ λεγόμενον ἀέτωμα; ἐν τούτοις δέ,

2 *δῆλον U.* — 3 Lemma omm. *ΓΑ*, *μοῖσα ἡδύπν. ι'*. — τοῦτο λέγει  
 codd. mixti et edd. — 4 *οἱ κορ. ι'*. — ἥγουν ὅτι edd. — ἐν *Κορῶνθ* edd.  
 inde a Beck. — *ποιηταὶ* om. *A.* — 5 *Αἰσων* edd., recte. — 7 Lemma  
*Πολλά δ' ἐν καρδίαις* est in codd. mixtis et edd. — *σύνταξις* margo-  
 μ' *ξ'*. — 8 Quæ post ἀνδρῶν leguntur, om. *ι'* in spatio. — *ἐβαλλον* edd.  
 ante Boeckh. — 9 *ἡμετ. μ'*. — 10 οὐπω *πρ. εὐρ.* om. *q* (habet *v*), in *a*,  
 cum probabiliter in marg. codicis archetypi legerentur, casu post ἡθας  
 (p. 389, 8) delata sunt. — 11 *δ' ἐργ. [μ']* edd. — 13 *ἡγ. αἰορταί q.* —  
 15 *βοηλάτῃ a.* — *χάρις* Vrat. — 16 *ἐξέφανεν q v* Vrat. *ξ'* et edd. ante  
 Boeckh. — 18 *ἱππεύας ξ'*. — *δ' ἄλλος ξ'*. — 19 *τίς ἄλλως a.* — 20 *v.*  
*τὸν θεόν aq.* — 20. 21 *ἡγ. τ. διπλοῦν* om. *q.* — 21 *τὸν λεγ. q.*

τουτέστι τοῖς Κορινθίοις ἀνθεῖ, ἀντὶ τοῦ ἀκμάζει, περιφανής  
 ἐστι, δύναιμι ποιητικῇ ἡδύπνους, ἤγουν ἡδυμελής, τερπνὰ προ-  
 τείνουσα μέλη· ἐν τούτοις δὲ ἀνθεῖ Ἀρης, τουτέστι πολε-  
 μικῇ ἐμπειρίᾳ νέων ἀνδρῶν, ἐν αἰχμαῖς, ἀντὶ τοῦ ἐν μάχαις  
 ὀλεθρίαις. 5.

gl. 34. θεῶν ὑπέρτατε. — μέγα.

35. Germ. Φθόνος καὶ νέμεσις οὐ διαφέρουσιν. φθόνος ἡ  
 νέμεσις, νέμεσις ὁ μερισμός. ἀφθόνητος οὖν ὁ μὴ φθόνον καὶ  
 μερισμὸν καὶ διχασμὸν ἐμποιῶν ταῖς φήμας αὐτῶν.

gl. 35. ἤγουν μὴ νεμεσῆσης τοῖς αὐτῶν ἐπαίνοις, ἀλλὰ νίκης 10  
 αἵτιος γενοῦ, ἵνα καὶ τούτων τυγχάνοιεν ἀεὶ. — 36. \* κατὰ. —  
 \* \* ὦ. — 37. τὸν τῶν Κορινθίων. — ἀδυστύχητον. — διεξά-  
 γων. — 38. ἐξόρδου, κατευσόδου τῆς τύχης τὴν εὐθυδρομίαν.

37. 38. Germ. 'Ο νοῦς' καὶ ὁ νέμων καὶ διοικῶν τόνδε  
 καὶ τοῦτον τὸν λαὸν τὸν ἀβλαβῆ, εὐθύνε τὸν οὖρον καὶ τὴν εὐτυ- 15  
 χίαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἢ τὴν εὐδυτάτην κίνησιν τοῦ Ξενοφῶν-  
 τος δαίμονος, τὸν ὑπάρχοντα ἀπὸ τοῦ δαίμονος καὶ τῆς τύχης,  
 ἤγουν ἀπὸ τῶν Μοιρῶν. ἢ οὕτω. καὶ νέμων καὶ φυλάττων τόνδε  
 τὸν λαὸν ἀβλαβῆ, εὐθύνε τὴν εὐτυχίαν τοῦ Ξενοφῶντος τὴν ἀπὸ  
 τοῦ δαίμονος οὖσαν οὖρον καὶ εὐδαιενίην. 20

gl. 39. \* ἐγκωμιαστικὸν νόμον. — 40. τὸν ὕμνον· εἰ γὰρ  
 ἡ Ὀλυμπία αἰτία τῆς νίκης, καὶ τῶν ὕμνων ἄρα αἰτία. —

1 τουτέστι] ἤγουν q ξ'. — ἐν τοῖς χορ. q. — 2 ἤγουν omm.  
 q et edd. ante Bæckh. — 4 ἐμπειριμένων Vrat. — 5 ἀλοτρίαις ξ'.  
 — 7 Ad totum scholium hæc annotavit Mommsen: «Hæc aut  
 subabsurda aut mutila sunt». — οὐ ego addidi. — 8 οἶν ego addidi  
 et post μερισμός punctum posui. — 14 Post Ὁ deleui δέ. — καὶ  
 ὁ δ. Mommseni ed. — 17 δαίμονος Mommsen addidit. — 18 Μοιρ  
 periit in U, addidit Mommsen cum dubitationis signo. — οὕτως  
 U. — 20 ο. σαν U perforata charta. — οὔρον U, οὐρίαν coni.  
 Mommsen. — εἰδιανήν Mommseni ed.



41. ὁμοῦ, ἤγουν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. — 43. ἐπέτυχεν ἐν ταῖς τῷ. — πεντάθλου καὶ δρόμου.

34—44. *M.* Ὁ Ζεῦ πάτερ ἔξοχε, εὐρύ, ἀντὶ τοῦ μεγάλως, κραταιῶς ἀνάσσω· τῆς Ὀλυμπίας, γενοῦ κατὰ πάντα τὸν χρόνον ἀφθόνητος, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐὼν ἐπιτίθασθαι φθόνον τοῖς ἔπεσι τούτοις τοῖς ἐπ' αὐτοῖς, τουτέστι τοῖς ὕμνοις. ἐπίφθονον τὸ ἔχον φθόνον, ἤγουν τὸ φθονοῦμενον· ἄφθονον τὸ χωρὶς φθόνου γινόμενον ἢ διδόμενον, οἷον ἄφθονος χάρις ἢ χωρὶς φθόνου διδομένη, καὶ ἄφθονος πρᾶξις ἢ χωρὶς φθόνου πρα-  
 10 τομένη· ἀφ' οὗ ἄφθονος πλοῦτος ὁ πολὺς, καὶ ἄφθονον πλήθος ὁμοίως ἀντὶ τοῦ πολὺ. ἀφθόνητος δὲ ὁ μὴ φθονοῦμενος· ἐνταῦθα δὲ τὸ ἀφθόνητος ἐπὶ ἐνεργείας κεῖται. καὶ τόνδε (37) τὸν λαὸν τοῦ Ξενοφῶντος νέμων, ἤγουν διοικῶν, ἀβλαβῆ, ἐπιρρήματικῶς ἀντὶ τοῦ ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐν εὐτυχίᾳ, εὐθύνε, ἤγουν εὐόδου, τοῦ  
 15 δαίμονος αὐτοῦ δηλονότι, ἤγουν τοῦ θεοῦ τοῦ διοικοῦντος αὐτῷ τὸν βίον, τὸν οὖρον, τουτέστι τὸν οὐριον ἄνεμον, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νεῶν, ἀντὶ τοῦ τὴν εὐτυχίαν. οὖρος γὰρ ποιητικῶς ὁ ἀπὸ τῆς οὐρᾶς ἦτοι τῆς πρύμνης τῆς νεὸς ἐπιτήδεος ἄνεμος, ὃν οὐριον οἱ πεζογράφοι φασίν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ Ἐξ  
 20 οὐρίας πλεῖν. ἀπόδεξαι δὲ τὸν νόμον τὸν ἐγκώμιον, ἀντὶ τοῦ τὸν

3 ὕπατ' εὐρύ est lemma in *i'*, ὕπατ' εὐρὺ ἀνάσσω in cett. codd. mixtis et edd. — σύνταξις margo *μ' ξ'*. — 6 ἔπεισι *a*, ἔπεσι *ξ'*. — 6. 7 ἐπίφθον δὲ ἔχον *i'*. — 7 ἤγουν *a q i' ξ'* et Mosch. Syll. s. l. φ, ἦτοι cett. — ἦγ. τὸ φθ. om. *v*. — 8 ἤγουν *a q*, ἦ cett. (etiam *v*) et Syll. — διδόμενον ἢ γινόμενον *i'* et διδ. ἢ γιν. est in Syll. — χάρις ἢ om. *a*. — 9 διδομένη *a q v i'* et Syll., γινομένη Vrat. *μ' ξ'*, γενομένη edd. — 11 τοῦ κατὰ πολὺ *i'*. — ἀφθόνητος *μ'*. — 12 Quæ post καὶ τόνδε leguntur, desiderantur in *i'*. — 14 εὐτ. δὲ εὐθ. *ξ'*. — 15 δηλονότι ex *a q v* addidi. — 17 τὴν *a v ξ'*, τουτέστιν *q*, omm. cett. — De voce οὖρος cf. Mosch. Syll. s. v. οὐρά. — οὖρος *μ'*. — 19 οἱ ex *a q ξ'* addidi. — 19. 20 ἐξουρίας *μ' ξ'*. — 20 πλεῖν (sic) Vrat. — Ante ἀπόδεξαι lemma δέξαι δὲ οἱ στεφάνων est in codd. mixtis et edd. — σύνταξις margo *μ' ξ'*. — τὸν post τοῦ om. *ξ'*.

ἐγκωμιαστικὸν τῶν στεφάνων αὐτοῦ, ὃν ἐπάγεται ἀπὸ τῶν χω-  
ρίων τῆς Πίσσης (41) νικῶν, ἀντὶ τοῦ νικήσας, τὸν δρόμον τοῦ στα-  
δίου, ἤγουν τὸ στάδιον, ἅμα τῷ πεντάθλῳ. ἐλέγετο δὲ στάδιον  
μὲν ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἔτρεχον· ἦν δέ, φασί, διαστήματος πῆλξεων  
τριακοσίων· πένταθλον δέ, ὃ εἶχεν ἐν ἐνὶ χρόνῳ τὰ πέντε ταῦτα, 5  
πυγμῆν, πάλην, δίαλμα, δίσκον καὶ δρόμον. οὐκ ἐπέτυχεν  
οὐδαμῶς πρότερόν τις ἀνὴρ θνητὸς τούτων, ἀντὶ τοῦ τούτου  
τοῦ πράγματος, τουτέστι τοῦ νικῆσαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ταύτας τὰς  
δύο νίκας.

gl. 45. \* † ἐστεφάνωσαν. — πλόκαμοι· ἐνταῦθα γὰρ 10  
σέλινα ἐδίδοτο ἅθλα. — 46. \* † ἐν τῷ Ἰσθμιακῷ ἀγῶνι. —  
47. ἐκλάμψαντα. — \* τά. — ἤγουν ὁ τῶν Νεμέων ἀγὼν οὐκ  
ἐναντιοῦται αὐτῷ· ἐνίκησε γὰρ καὶ τοῦτον. — 48. \* αὐτοῦ. —  
\* \* οὕτως ἐκαλεῖτο. — \* † ἤγουν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ. — 49. λαμ-  
πρότης. — ἐκ δρόμου νίκης. — 50. \* ἐν τῇ. — 51. \* \* καί. — 15  
\* ἤγουν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. — 52. \* \* καί. — \* \* ταῖς λεπτογυίοις·  
τοιαύτη γὰρ ἡ Ἀττική. — 53. ἤγουν ἐν Παναθηναίοις. — δια-  
θλον, ὀπλιτικὸν δρόμον καὶ στάδιον. — 54. ἡ ταχεῖα· ἤγουν τρία  
ἔργα κατορθώσας ἐστεφανώθη.

51—55. Germ. Μηνὸς τέ οἱ] μετὰ τοῦ μηνὸς τε τοῦ 20  
αὐτοῦ τρία ἔργα κάλλιστα ἢ ποδαρχῆς ἡμέρα ἐν ταῖς χρاناαῖς

2 δύο post νικήσας addunt codd. mixti et edd. — τὸν (sic) δρόμον  
add. m. 1. in marg. Vrat. — 3 πεντάθλῳ μ'. — 3. 4 Verba ἐλέγετο δὲ  
στάδιον μὲν ὁ τόπος in Vrat. ante τοῦ σταδίου leguntur; in eodem γ.  
(sic) ante ἐν ᾧ scriptum extat. — 4 ὁ τρόπος ξ'. — φασίν q. — φ.  
πῆλξεων τριακοσίων (διακοσίων cod. Gott.) διάστημα codd. mixti, Syll.  
s. v. στάδιον et edd. — 5 τριακ.] τ a. — ἐν oīmm. a et Syll. s. v.  
πένταθλον. — ἐνὶ a. — δρόμῳ a q v μ' Syll. et edd. ante Beckium. —  
π. ἅθλα ταῦτα Syll. — στί<sup>χ</sup> post ταῦτα est in Vrat., supra ταῦτα in μ',  
στίχος margo ξ'. — 6 πάλιν Vrat. ξ'. — ἀπέτυχεν q. — 8 τοῦ post  
τοντ. om. μ'. — 20 μηνὸς τέ οἱ μ. τ. μηνὸς τέ U et Mommseni ed.



Ἀθάναις (λέγει δὲ ἔργα κάλλιστα τοὺς στεφάνους) θῆκε καὶ ἔθηκεν ἀμφὶ ταῖς κόμαις αὐτοῦ.

gl. 56. \* † ἐορτὴ Ἀθηνᾶς ἐν Κορίνθῳ. — ἔργα ἀνέθηκεν αὐτῷ κάλλιστα.

- 5 56. Th. Ἑλλώτια ἐορτὴ Ἀθηνᾶς ἐν Κορίνθῳ. Δωριεῖς μετὰ Ἡρακλειδῶν ἐπιθέμενοι Κορινθίοις καὶ Κόρινθον χειρωσάμενοι ταύτην φλογὶ ἔκαιον. φυγοῦσαι οὖν αἱ Κορίνθιαι παρθένοι εἰς τὸν τῆς Ἀθηνᾶς βωμόν, ὅπως σωθεῖεν, αἰσθημένων Δωριέων καὶ πῦρ ἐμβαλόντων εἰς τὸν ναόν, αἱ μὲν ἄλλαι τῶν  
10 παρθένων ἔφυγον, Ἑλλωτιῶν δὲ μετὰ τῆς ἀδελφῆς Εὐρυτιάνης κατεφλέχθη. λοιμοῦ δὲ ὕστερον γενομένου ἔχρησεν Ἀθηνᾶ, μὴ πρότερον παύσασθαι τὸν λοιμόν, πρὶν τὰς τῶν κατακαεισῶν παρθένων ψυχὰς ἐξιλεάσασθαι καὶ ἱερὸν Ἀθηνᾶς Ἑλλωτίας ἰδρύσασθαι· ὃ δὴ καὶ γεγένηται. ἑτεροὶ δὲ φασὶ διὰ τὸ ἐλεῖν  
15 τὸν Πήγασον ἐν χαλινῷ ὑπὲρ Ἀθηνᾶς δοθέντι Βελλεροφόντῃ πανήγυριν καὶ ἱερὸν Ἑλλωτίας Ἀθηνᾶς ὑπὲρ αὐτοῦ γεγενῆσθαι, ἣ τοῦτο τὸ ὄνομα ἐσχχέναί τὴν πανήγυριν καὶ τὸν ναὸν ἀπὸ τοῦ ἐν Μαραθαῶνι ἔλους. ἔστι γὰρ ἐκεῖ ἄγαλμα Ἀθηνᾶς Ἑλλωτίας.

1 κάλλιστα ἔργα Mommseni ed. — 5 Ἑλλώτια ἐορτὴ tantum legitur in i', cetera desunt in spatio; in marg. «ἐλλώτια vocabular...» adscriptum est. — Lemma ἱστορία, ὅπως ἐλλώτια (ἐλλώτια ξ') ἢ ἀθηνᾶ (ἀθηνά ξ') est in μ' ξ', ἱστορία in edd. — ἐλλώτια ξ'. — ἀθηνά μ'. — 7 κορίνθιοι Vrat. μ' et edd. ante Beck. — 8 βωμόν] ναόν Heyne (tacite), Boeckh. — ἦνα σ. Α. — 9 δωρίων Γ. — 9. 10 τ. παρθ.] παρ-  
θέννοι Γ. — 10 ἐλλωτιῶν Α cum schol. vet., ἐλλωτιό Γ, ἐλλωτία ξ', ἐλλωτία cett. — 10. 11 εὐρυτιάνης Γ, Εὐρυτιανῆς edd. ante Heyn. — 12 τὸν λ. παύσ. ξ'. — παύσεσθαι edd. inde a Beckio, non necessario. — πρὶν ἂν τ. τ. Α. — κατακαεισῶν Α, κατακλεισῶν ξ'. — 13 ἐξι-  
λεώσονται codd. mixti, ἐξιλέσσονται edd. ante Heynium, ἐξιλέσσονται Heyne, Boeckh. — ἐλωτίας Γ. — 14 ιδρύσονται codd. mixti et edd. — 15 πήγασσον Α. — τῷ ante Βελλ. add. edd. inde a Beckio. — βελλε-  
ροφόντι ξ' et ed. Ro. — 16 ἐλλωτίας ξ'. — 18 ἐλλωτίας Γ ξ'.

45—56. *M.* Δύο δὲ στέφανοι ἀπὸ σελίνων πεπλεγμένοι  
 ἐστεφάνωσαν αὐτὸν φανέντα, ἤγουν παρὸρρησιασόμενον, ἀγωνισά-  
 μενον ἐν Ἰσθμιάσιν, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ ἐν Ἰσθμῷ. σημειώ-  
 σαι, ὅτι οὐ μόνον πίτυς ἐδίδοτο ἐν τῷ Ἰσθμῷ, ἀλλὰ καὶ σελίνου  
 στέφανος, ὡσπερ ἐν τῇ Νεμέᾳ· πλὴν ἐν μὲν τῷ Ἰσθμῷ ἀπὸ ξηρῶν 5  
 σελίνων, φασίν, ἐπλέκετο ὁ στέφανος, ἐν δὲ τῇ Νεμέᾳ ἀπὸ χλω-  
 ρῶν. καὶ τὰ Νέμεα οὐκ ἀντιξοεῖ, ἤγουν οὐκ ἀντίκειται τούτῳ  
 τῷ Ξενοφῶντι· νενίκηκε γὰρ καὶ ἐν αὐτοῖς. τοῦ πατρὸς δὲ (48)  
 αὐτοῦ τοῦ Ξενοφῶντος, τοῦ Θεσσαλοῦ, φήμη λαμπρὰ τῆς ἀρετῆς  
 τῶν ποδῶν ἀνίσχεται, ἀντὶ τοῦ ἐπικρατεῖ, παραμένει ἐπὶ τοῖς 10  
 ῥεύμασι τοῦ Ἀλφειοῦ, ἤγουν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ (Θεσσαλὸς ὁ ἀπὸ  
 Θεσσαλίας· ἐνταῦθα δὲ ὄνομα κύριον ὁ Θεσσαλός)· ἐν τῇ Πυθoῖ  
 τε ἔσχευ, ὁ Θεσσαλὸς δηλονότι, κλέος νίκης σταδίου καὶ διαύλου  
 ἡλίῳ ἀμφ' ἐνί, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ, καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ (53) τῇ  
 τραχείᾳ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἢ ἡμέρα ἢ τοῖς δρόμοις διαρχοῦσα, 15  
 ἤγουν ἢ ἰκανῶς τοῖς δρόμοις ἀνατεθειμένη, τρία ἔργα κάλλιστα,  
 ἀντὶ τοῦ τριῶν ἔργων καλλίστων στεφάνους ἔθηκεν ἐπὶ τῇ

1—7 *Némea* om. *i'* in spatio. — 1 Lemma δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν  
 est in codd. mixtis et edd. — σύνταξις margo μ' ξ'. — δέ om. *q.* —  
 2 ἐστεφάνωσαν *a.* — 2. 3 ἀγωνισάμενον ἀγωνισάμον (sic) ἐν *a.* — 3  
 Ἰσθμιάδεσσιν edd. — τῷ ante ἀγ. omm. *v* ξ'. — ἐν ἰσθμῷ *a v* Vrat. *μ'*,  
 ἰσθμῷ *q* ξ', ἐν Ἰσθμοῖ ed. Ox., Ἰσθμοῖ cett. edd. — 3. 4 σημ. — Ἰσθμῷ  
 om. ξ' in spatio. — σημειῶσαι περὶ τῶν ἐκ σελίνων στεφάνων margo  
 μ' ξ'. — 5 τῷ Ἰσθμῷ τῇ νεμέᾳ *q.* — 6 ὁ om. *v.* — 8 καὶ excidit apud  
 Heynium (in fine versus) et Bœckhium. — 9 τοῦ ante Ξεν. om. *q.* —  
 φημι *i'*, om. *μ'*. — 11. 12 ὁ ἀπὸ Θεσσ. om. *i''.* — 12 δέ om. *q.* —  
 13 τε] δέ *v.* — κλέος om. *μ''.* — 14 ἡλίον *v.* — ἀμφ' ἐνί *q v*, ἀμφενί  
 α ἀμφί ἐνί cett. — ἐν *μ, a q.* ἐπὶ *μ* cett. (etiam *v w*). — 14. 15  
 τῇ τραχ.] τετραχεία ξ'. — 15 et 16 «Post ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς male  
 Call. (non Br.) plene interpungit. sed æque male Ox. habet ἡμέρα. Mox  
 προ ἀνατεθειμένη, quod Ox. nescio unde habet, ex Call. Br. reposui  
 ἀνατεθειμένη.» Beck, sed recte Heyne et Bœckh ἀνατεθειμ., quæ codi-  
 cum scriptura est, reduxerunt. — ἢ ante ἡμ. ex *a q v i'* addidi. — ἡ]  
 ἐν *μ'*. — 16 ἡ ante ἰζ. om. Vrat. — 17. 1 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς *i'*.



κεφαλῇ αὐτοῦ· τὰ Ἑλλώτια δέ (ἐορτὴ δὲ ἦν αὕτη τῆς Ἀθη-  
νᾶς ἐν τῇ Κορίνθῳ) ἐπτάκις ἔθγκαν δηλονότι στέφανον ἐπὶ ταῖς  
κόμαις αὐτοῦ.

gl. 57. ἦτοι τῷ Ἰσθμῷ, παρ' ᾧ τελεῖται Ποσειδῶνος πα-  
5 νήγυρις ἐξ ἀρχῆς νενομοθετημένη. — † Ποσειδῶνος. — 58.  
οὗτος πατὴρ Θεσσαλοῦ. — \* \* αὐτοῦ. — πλείονες ὦν ἔφην. —  
59. \* ἡκολούθησαν αὐτῷ, τῷ Θεσσαλῷ. ἔστι δὲ τὸ ἔφονται  
ἀντιχρονισμός, ἢ τὸ μέλλον μαντευόμενος λέγει. τούτου δὲ  
ὄντος ζῶντα νοήσεις τὸν Πτοιόδωρον. — ἄγαν τίμαι. — 60.  
10 εὐφημία.

56—60. Germ. Ὁ νοῦς. ἐν δὲ τοῖς τεθμοῖσι τοῖς ἀμφιά-  
λοις· οὗτοι γὰρ τοῦ Ποσειδῶνος νόμιμοι ἀγῶνες· σὺν τῷ  
Πτοιόδωρῳ πατρὶ αἱ τέρψεις αἱ ἀοιδαὶ τε αἱ ἐρίτιμοι μακρό-  
τεραι ἔφονται καὶ γενήσονται. ἢ οὕτως· ἐν δὲ τοῖς ἀμφιάλοις  
15 τεθμοῖς τοῦ Ποσειδῶνος αἱ ἀοιδαὶ αἱ τέρψεις καὶ αἱ τοῦ Τέρ-  
ψιος, αἱ ἐρίτιμοι καὶ αἱ τοῦ Ἐριτίμου σὺν τῷ πατρὶ τῷ Πτοι-  
οδάρῳ μακρότεραι ἔφονται.

gl. 60. πολλά. — 61. ἐν τοῖς Πυθίοις. — Ξενοφῶν, Θεσ-  
σαλέ, Πτοιόδωρε. — 62. ἦτοι τῇ Νεμέᾳ, ἔνθα Ἡρακλῆς ἀνείλε  
20 τὸν λέοντα.

56—62. M. Ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσι τοῖς κατὰ νόμους τελουμέ-  
νοισι τοῖς ἀμφιάλοις, ἔχουν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ τῷ ἀμφοτέρωθεν

1 τὰ om. i'. — ἑλλώτια a. — 1. 2 ἐορτὴ — Κορίνθῳ om. i'. —  
ἐορτὴ δὲ ἦν αὕτη bis legitur in μ'. — 7 Glossa Thomana ἔφονται  
(ἔφονται ξ') ἔχουν ἡκολ. — Πτ. in codd. mixtis et edd. inter scholia  
legitur. — Quæ post lemma leguntur, om. i' in spatio. — ἔφοντι  
A, quid in Γ exstet, discerni vix potest, ἔφονται ξ'. — 8 τούτω  
A. — 9 νοήσσει Vrat. — πτοιόδορον μ', πτοιόδορον ξ'. — 11 Ante νοῦς  
delevi δέ. — 11. 12 Post ἀμφ. fort. ἐν τοῖς Ἰσθμιακοῖς ἀγῶσιν e schol.  
vet. addendum est. — 13 ἀοιδαὶ τὲ U. — 21 Lemma ἐν δ' ἀμφιάλοι-  
σιν est in codd. mixtis et edd. — Totum schol. om. i' in spatio. —  
22 τοῖς τὸ ἀμφ. ξ'.

θάλατταν ἔχοντι, τουτέστι τοῖς ἐν τῷ Ἰσθμῷ, ὧν ἔφορος ὁ Ποσειδῶν, μακρότεραι, ἀντὶ τοῦ μείζονες τέρφεις (59) καὶ κατὰ πολὺ τίμιοι ὕμνοι ἔφονται, ἀντὶ τοῦ ἔπονται, ἤχουν ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ δηλονότι σὺν τῷ πατρὶ αὐτοῦ τῷ Πτοιοδώρῳ. εἴτα ἀποτείνων τὸν λόγον πρὸς αὐτούς φησι· καὶ ἐν τοῖς Δελφοῖς 5 βαβαὶ τῶν ἀνδραγαθημάτων ὅσα ἡνδραγαθήσατε· καὶ ἐν τοῖς χόρτοις τοῦ λέοντος, ἤχουν καὶ ἐν τῷ περιορίσματι, τῷ τόπῳ ἔνθα ὁ λέων ἐτράφη ὁ ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἀναιρεθεὶς, τουτέστι καὶ ἐν τῇ Νεμέᾳ (ἐν αὐτῇ γὰρ ἐτράφη οὗτος ὁ λέων) βαβαὶ 10 δηλονότι τῶν ἀνδραγαθημάτων ὅσα ἡνδραγαθήσατε.

gl. 63. φιλονεικήσω. — πλείστοις ἀνθρώποις. — 64. \* ἔνεκα πλήθους. — \* ὅσον μὲν. — \* κατὰ τό. — 65. † ἤχουν οὐκ ἂν εἰδείην ὥστε λέγειν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑμετέρων ἀδραγαθημάτων. — 66. θαλασσίων. — \* ψάμμων· — \* \* τῶν τῆς ἁμμου λιθιδίων. — \* πληθύν. — 67. \* ὀφείλεται. — \* † ἀκολου- 15 θεῖ. — πράγματι. — συμμετρία. — \* ἐνδυμηθῆναι· — \* \* ταύτην τὴν συμμετρίαν. — 68. \* πρεπωδέστατος.

63—68. Th. Δηρίομαι πολλέσι] τοῦτο λέγει ἀντὶ τοῦ ἐρίσω πρὸς τοὺς πολλοὺς περὶ τοῦ πλήθους τῶν ὑμετέρων ἀνδραγαθημάτων, καὶ οὐδένα τῶν πάντων τοσαῦτα κατορθώματα εὐρήσω 20 ἐπεὶ δὲ πλήθει ἀορίστως εἶπε, διὰ τοῦτό φησιν· Ὡς μὲν σαφές,

1 θάλασσαν v et edd. — ὁ omm. Vrat. μ' ξ' et edd. ante Oxx. — 2. 3 κατὰ πολὺ ξ', καταπολύ cett. — 3 ὕμνοις v. — 5 ἔφονται q. — 7 ἀποτείνω Vrat. — 5—9 καὶ ἐν — Νεμέᾳ add. m. 1 (?) in marg. inf. libri qv. — 6 ἡνδραγαθήσατο Vrat. — 8 ὁ ante ὑπὸ om. q. — Ἡρακλέους a q v, Ἡρακλέους cett. — 9. 10 ἐν αὐτῇ — ἡνδραγ. om. q. — Ad v. 60 ὑμεῖς οἱ τρεῖς δηλονότι, σὺν ὁ Ξενοφῶν, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ Θεσσαλός, καὶ ὁ πάππος σου Πτοιδώροσ ἀdscripsit glossator in b. — 18 Hoc scholium om. A. — Τὸ δηρ. codd. mixti et edd. — πολλέσι Γ Vrat. μ' ξ' et edd. ante Beck., πολέσι cett. — ἐρέσω Vrat. — 20 κατορθ. ΓΓ' μ' ξ'. — 21 φασιν ξ'. — ὠσμὴν Vrat., ἄς μὴν cett. codd. mixti et edd.



ἔχουν πόσα εἰς ταῦτα τῇ ἀληθείᾳ, οὐ δύναμαι λέγειν τὸν ἀριθμὸν τῆς ψάμμου· ὥστε ὥσπερ τοῦτο ἀδύνατον, οὕτω καὶ τὰ ταῦτα ἀπαριθμήσασθαι. διὸ δὲ τὸ ἄμετρον πλῆθος παραιτούμενος ὡς ἀδύνατον, τὴν συμμετρίαν αἰρεῖται καὶ φησιν· ἔπεται  
 5 δ' ἐν ἐκάστῳ μέτρον, τουτέστι πᾶν πρᾶγμα συμμετρίαν ἔχει, ὃ δὴ καὶ ποιήσω σύμμετρα ἐκλεξάμενος.

Μ. Διρίομαι, ἔχουν μάχομαι, φορτικὸς γίνομαι πολλοῖς ἀνθρώποις δηλονότι περὶ τοῦ πλῆθους τῶν ἀνδραγαθημάτων τῶν ὑμετέρων· κατὰ πολὺ μέντοι ἀκριβῶς οὐκ ἂν εἰδείην ὥστε  
 10 λέγειν τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφίδων τῶν παραθαλασσίων, ἔχουν τῆς ψάμμου, ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ μέντοι ἀκριβῶς οὐκ ἂν εἰδείην τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν λέγειν, ἔχουν τῶν ὑμετέρων ἀνδραγαθημάτων, ὥσπερ οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφίδων τῶν παραθαλασσίων. ἔπεται δέ, ἀντὶ τοῦ προσήκει ἐπάγεσθαι ἐκάστῳ πράγματι  
 15 μέτρον, ἔχουν συμμετρίαν. τὸ νοῆσαι δὲ αὐτό, ἔχουν τὸ μέτρον, καιρὸς ἐστὶν ἄριστος, τουτέστιν εὐκαιρία, εὐστοχία ἐστὶν ἀρίστη.

gl. 69. μόνοι. — \* οἴχοθεν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ. — \* \* οἴχοθεν. — τῶν Κορινθίων. — \* ὀρμηθεῖς. — \* \* κινήθεις. — 70. \* σύνεσιν. — \* λέξων. — βοῶν, ὕμνων. — \* ἀρχαίων. —  
 20 τῶν πάλαι Κορινθίων προγόνων. — 71. \* τὸ κατὰ πόλεμον χρότος. — \* \* καί. — ἡρωϊκαῖς, μεγάλαις. — \* ἀνδραγαθίαις. — 72. \* ψευδογροήσω. — \* λέγων. — περὶ. — ὅς ἐκ Κορίνθου ἦν. — 73. συνετώτατον γαρόων. — μηχαναῖς. — \* βουλαῖς. — 74. θεῶν γὰρ τὸ μηχανᾶσθαι ἐν ἀμηχάνοις ὥσπερ ἐκεῖνος. —  
 25 \* \* τοῦ Αἰήτου.

1 ἔχουν Γ, τουτέστι cett. — εἰς Γ, ἐστὶ cett. — 2 ψάμμον Γ, ἄμμον cett. — 2. 3 καὶ τοιαῦτα Vrat. — 3 ἐπαριθμ. ξ'. — δὲ ex Γ addidi. — 4 καὶ φησιν om. Γ. — 5 δ' Γ, δὲ cett. — μέτρω Γ. — 9 κατὰ πολὺ ξ', καταπολύ cett. — 11 ἀντὶ] αὐτὸ Vrat. — κατὰ πολὺ ξ', καταπολύ cett. — 10—13 ἔχουν — παραθ. om. q. — 11—13 ἀντὶ τοῦ — παραθ. bis scripta sunt in a, qui omm. cetera scholia omnia. — 15 συμμετρία v Vrat. μ' ξ'.

75. *Th. Διατί ἐμνημόνευσε τῆς Μηδείας Κολχίδος οὔσης; καί φαμεν, ὅτι ἡ Κόρινθος πρῶτον αὐτῆς ἦν κτήμα οὕτως* "*Ἀλωεύς καὶ Αἰήτης ὁ Μηδείας πατὴρ ἐγένοντο παῖδες Ἑλίου καὶ Ἀντιόπης. τούτοις ὁ ἥλιος διένειμε τὴν χώραν, καὶ ἔλαβεν Ἀλωεύς μὲν τὴν Ἀρκαδίαν, τὴν δὲ Κόρινθον Αἰήτης. Αἰήτης* 5 *δὲ μὴ ἀρεσθεὶς τῇ ἀρχῇ Βουνόμῳ μὲν τι* "*Ἑρμοῦ υἱῷ παρέδωκε τὴν πόλιν, εἰπὼν φυλάσσειν τοῖς ἐσομένοις ἐξ αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ εἰς Κολχίδα τῆς Σκυθίας ἀφικόμενος καὶ κατασχὼν ἐκεῖσε χώραν τινὰ ἐβασίλευεν. Ἰάσων οὖν ἐλθὼν εἰς αὐτὸν διὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἠρώσθη παρὰ Μηδείας, ἣ παρασκευά-* 10 *σασα αὐτὸν λαβεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας συναπῆρεν αὐτῷ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἄκοντος Αἰήτου. εἰρήχαμεν δὲ τὴν ἱστορίαν πλατύτερον ἐν τῇ τοῦ Λυκόφρονος παραφράσει.*

gl. 75. \* ἀπεναντίας. — \* \* ἐξεναντίας. — γαρόων. — \* κατασκευάσασαν. — πρὸς Ἰάσονα. — 76. σωστικήν. — \* διὰ 15

1 ἱστορία ὅπως ἐκ Κορίνθου μετώκησεν αἰήτης est in marg. *ἰ' μ' ἕ'.* — 2 καὶ om. *ἰ'.* — πρῶτον (l. πατρώον) e schol. vet. ductum est. — Post οὕτως in edd. ante Boeckhium ἱστορία est, quod uncinis incluserunt Beck, Heyne. — 3 ἄλωεύς *ἰ'* et ed. Ro. — 5 ἄλωεύς ed. Ro. — μὲν om. *Γ.* — δὲ om. *ξ'.* — Κόρ. αἰήτην *Γ.* — 6 Βούνῳ edd. inde a Beckio. — 6. 7. παρέδωκεν *ἰ'*. — 9 ἐκεῖσε *Γ.* ἐκεῖ cett. — 10 χρυσόμαλλον *Γ* Vrat. *μ'* et edd. ante Beck. — ἐρώσθη Vrat. — 10. 11 ἠρώσθη — δέρας om. *ἰ'*. — 11 αὐτῷ *λ. Γ.* — χρυσόμαλλον *Γ* Vrat. et edd. ante Beck. — 12 ἀκόντος *Γ.* — 14 Ad v. 75 hoc scholium legitur in MSS. *β. γ.:* ἰστέον δέ, ὅτι τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἦν τοῦ κριοῦ, ὃς τὸν Φρύξον εἰς Κολχίδα διεπέρασεν, ἐκεῖ δὲ τοῦτο, ὥς φασιν, Φυξίῳ Διὶ ἔθυσαν καὶ ἀπεκρέμασαν ἐν Ἄρεος ἄλσει, καὶ ἐφύλασσε τοῦτο δράκων ὅσον πεντηκόντορος ναῦς μήκει τε πάχει τε, ὥς φησι Πίνδαρος (Pyth. IV. 436 sq.). — In iisdem codd. hoc scholium extat ad v. προπόλοις: ἰστέον ὅτι τέκτων ὁ κατασκευάσας τὴν τοῦ Ἰάσονος ναῦν ὀνομάζετο Ἀργός, ὅθεν καὶ ἡ ναῦς ἐκαλεῖτο Ἀργώ, καὶ κλίνεται τῆς Ἀργόος καὶ Ἀργοῦς, τῇ Ἀργοί καὶ Ἀργοῦ. ἀπὸ τούτου καὶ Ἀργοναυτικά Ἀπολλωνίου.



συνέσεως. — 77. \* ναύταις· — ἤτοι τῆς ἐν τῇ Ἀργοί, οὗς ἀνελεῖν Αἰήτης ἐβούλετο.

69—77. M. Ἐγὼ δὲ ὡς ἴδιος καὶ οὐκ ἀλλότριος ὢν ἐν τῇ κοινότητι ὑμῶν παραγενόμενος τὴν φρόνησίν τε ὑμνήσων τῶν  
 5 πάλαι γεγενημένων ὑμετέρων ἀνδρῶν καὶ τὸν πόλεμον τὸν ἐν ταῖς ἀρεταῖς, τουτέστι ταῖς ἀνδρείαις ταῖς ἡρωσι προσηκούσας, οὐ φεύσομαι περὶ τῆς Κορίνθου, τὸν Σίσυφον μὲν ὑμῶν δηλονότι πυκνότατον (73) παλάμαις, ἀντὶ τοῦ βουλαῖς, πράξεις, τουτέστι συνετώτατον ὡς θεόν, καὶ τὴν Μήδειαν ὑμῶν ὁμοίως  
 10 ὡς συνετωτάτην τὴν ποιήσασαν ἑαυτῇ τὸν γάμον κατ' ἐναντιότητα τῆς γνώμης τοῦ πατρὸς αὐτῆς, τὴν γενομένην σώτειραν τῆς νηὸς τῆς Ἀργοῦς καὶ τῶν προπύλων, ἀντὶ τοῦ τῶν ἐπιμελουμένων αὐτῆς, ἡγρουν τῶν ἐπιβατῶν αὐτῆς. κυρίως δὲ πρόπολος ὁ νεωχόρος.

15 78. Tr. Τὸ ποτὲ πρὸς τὸ ἐδόκησαν συναπτέον, τὸ δὲ τὰ δὲ πρὸς τὸ ἀλλάν, οὕτω· τὰ δὲ ἐν ἀλλῇ ἐδόκησαν ποτε.

gl. 78. \* τὰ δὲ ἐν ἰσχυρί πολέμου. — δυνάμει. — \* ἔμπροσθεν. — 79. τῆς Τροίης. — \* † ἔδοξαν.

20 80. Th. Οἱ Κορίνθιοι ἐπ' ἀμφοτέρα ἡρίστευσαν ἐν Ἰλίῳ· καὶ γὰρ τοῖς Τρωσὶ συνεμάχησαν καὶ τοῖς Ἑλλήσι· Τρωσὶ μὲν Γλαῦκος τὸ γένος εἰς Βελλεροφόντην ἀνάγων τὸν Γλαῦκου τοῦ

3 σύνταξις margo μ'ξ'. — Lemma ἐγὼ δὲ ἴδιος omisi cum q v. — 4 ὑμνήσω Vrat. μ'ξ'. — 6 ταῖς om. q. — τουτέστι ex q v i' addidi. — ἀνδρείαις q v et codd. Oxx., ἀνδραγαθίαις cett. — 7. 8 δηλονότι om. q. — 8 Quæ post πράξ. leguntur, om. i'. — 9. 10 ὁμ. ὡς q, ὁμοίως v w ξ' et codd. Oxx., ὡς cett. — 12 νηὸς τοῦ ἀργ. v Vrat. — προσπύλων edd. ante Bæckhium. — τῶν] σῶν ξ', omm. q v (habet w). — 13 ἡγρουν — αὐτῆς ex q v et glossa Mosch. addidi. — πρόσπολος μ'ξ' et edd. ante Bæckhium; cf. Mosch. Syll.: πρόσπολος ὁ δοῦλος. πρόπολος δὲ χωρὶς τοῦ σ, ὁ νεωχόρος. — 15. 16 τὸ δὲ τάδε codd. et edd. ante Bæckhium. — 16 τάδε ἐν Beck, Heyne. — 20 ἐν τῇ ἰλ. Γ. — 21. 22 τρ. μὲν γὰρ γλ. ξ'. — 22 τὸν γλαῦκον Vrat. i' μ'.

Σισύφου, τοῖς δὲ Ἀχαιοῖς Εὐχύνωρ ὁ Πολυεΐδου τοῦ μάντεως.  
ὅτι δὲ Εὐχύνωρ Κορίνθιος ἦν, καὶ Ὅμηρος μαρτυρεῖ λέγων  
(Π. Ν 683).

ἦν δέ τις Εὐχύνωρ Πολυεΐδου μάντιος υἱός

ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων.

5

gl. 80. ἤρουν ἐπ' ἀμφοτέροισι τοῖς πολεμίοις Ἑλλησὶ τε καὶ  
Τρωσίν. — \* τὰ μέρη. — \* κατασκευάζειν. — \* τάγμα ἢ  
νίκην. — \* \* κατορθοῦν νίκην. — 81. ὁ Εὐχύνωρ καὶ οἱ μετ'  
αὐτοῦ Κορίνθιοι. — \* ἤτοι σὺν τοῖς Ἀτρεΐδαϊς. — 82. \* ἀπο-  
λαμβάνοντες. — \* \* ἄγοντες, λαμβάνοντες. — \* οἱ περὶ τὸν  
Γλαῦχον. — \* \* ὁ Γλαῦχος καὶ οἱ περὶ αὐτόν. — \* παντελῶς. —  
83. \* † ἀπείργοντες. — τοὺς Ἑλλήνας. — 84. \* † ἔτρεμον. —  
\* † Ἑλληνες.

85. Tr. Ἄστυ Πειργύης λέγει τὴν Κόρινθον ἀπὸ τινος γυ-  
ναικὸς οὕτω καλουμένης.

15

gl. 85. \* ἐν τοῖς Δαναοῖς. — καυχάμενος διηγείτο.

86. Th. Ἡ τοῦ Προΐτου γυνὴ ἐρασθεῖσα Βελλεροφόντου  
ὥς οὐκ ἔσχεν αὐτὸν πειθόμενον, κατεψεύσατο αὐτοῦ πρὸς τὸν  
Ἰδῖον ἄνδρα Προῖτον. καὶ ὃς πρὸς τὸν τῆς Λυκίας βασιλέα κη-  
δεστὴν ὄντα αὐτοῦ Ἰόβατον ἀποστέλλει ὑπ' αὐτοῦ τεθνηξόμε-  
νον. Ἰόβατος οὖν ἐκπέμπει αὐτὸν κατὰ τῆς Χιμαίρας, ὑπ' αὐτῆς

20

1 πολυειδοῦ μ'. — 1. 2 Εὐχύνωρ — ὅτι δὲ om. i'. — 2 co-  
rinthius illum (?) homerum iliados XIII (om. μαρτ. λ.) i'. —  
5 τ' om. i'. — Κορινθόδε Vrat. μ' ξ' et edd. ante Beckium, apud  
quem errore Κορίνθοδε excusum est; etiam in Vrat. D. distincte  
Κορινθόθι legi testatur Boeckh. — 9 Ad v. 82 scholiasta in marg.  
interiore libri b haec annotavit: σύναπτε τὴν ἀπὸ μετὰ τοῦ εἴργον-  
τες. — 14 Hoc scholium om. etiam i'. — πειράνας Vrat. —  
17 ἱστορία ὅπως (ὁ add. ξ') Βελλεροφόντης κατεπολέμησε χίμαιραν  
(χείμ. μ' ξ') i' μ' ξ' in marg. — 18 κατ. αὐτόν Vrat. μ' ξ'. — εἰς ξ'. —  
τόν om. i'. — 19 Προῖτον om. i'. — 20 αὐτοῦ om. i'. — 21 πέμπει  
ξ'. — χιμέρας Γ.



νομίζων αὐτὸν διαφθαρήσεσθαι. Βελλεροφόντης δὲ θέλων μετὰ τοῦ Πηγάσου ἵππου τὸν πρὸς τὴν Χίμαιραν ἐργάσασθαι πόλεμον, ἐπεὶ πολλὰ παθὼν οὐχ οἶόσ' ἦν αὐτὸν ὑποτάξαι, καθ' ὕπνους εἶδε τὴν Ἀθηνᾶν ἐγκειρίζουσιν αὐτῷ χαλινόν, καὶ ἀνα-  
 5 στὰς ὕπαι εὗρε τὸ ὄναρ. ὅθεν χαλινώσας τὸν ἵππον καὶ καταπολεμήσας Χίμαιραν ἔλαβεν ἄθλον τὴν θυγατέρα Ἰοβάτου Ἀντίκλειαν, ἀφ' ἧς ἔσχεν Ἰππόλοχον τὸν τοῦ Γλαύκου πατέρα.  
 gl. 86. τῇ Κορίνθῳ. — \* ἰδίου. — 87. \* τοῦ Βελλεροφόντου. — \* \* τοῦ πάππου αὐτοῦ Βελλεροφόντου. — \* βασι-  
 10 λείαν. — † τὴν ἀσφάλειαν. — \* μέγαν. — \* \* πολύν. — 88. εἶναι. — \* οἶκον.

78—88. Μ. Τὰ δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ δέ, τουτέστι καὶ κατὰ τὸ ἕτερον δὲ μέρος, ἔχουν καὶ κατὰ τὸν πόλεμον δὲ πρὸ τῶν τειγῶν τοῦ Ἰλίου ποτέ, ἥτοι πάλαι ἐδοξάν οἱ Κορίνθιοι ἐπ' ἀμ-  
 15 φότερα τὰ μέρη τῶν πολεμίων ἐν ἰσχύϊ τέμνειν τέλος, ἀντὶ τοῦ ἔχειν τὸ ἔξοχον· οἱ μὲν (81), οἱ περὶ τὸν Εὐχύνορα δηλονότι, σὺν τῷ γένει τοῦ Ἀτρείως τῷ προσφιλεῖ αὐτῷ, δηλονότι· τῷ Ἀτρεΐ, τουτέστι σὺν τοῖς παισὶ τοῦ Ἀτρείως τῷ Ἀγαμέμνονι καὶ τῷ Μενελάῳ, τὴν Ἑλένην κομίζοντες, ἀντὶ τοῦ ζητοῦντες κομί-  
 20 σασθαι· οἱ δέ, ἔχουν οἱ περὶ τὸν Γλαῦχον, ἀπειρόγοντες, τουτέστι κωλύοντες πάμπαν. ἐκ τῆς Λυκίας γὰρ τὸν Γλαῦχον ἐλθόντα σύμμαχον τοῖς Τρωσὶν ἔτρεμον οἱ Ἕλληγες. τούτοις μὲν (85),

1. 2 κατὰ τοῦ ξ'. — 2 τὸν om. Γ. — 5 ἵππον Γ, πήγασαν ι', πήγασον cett. — 6 τοῦ ante Ἰοβ. omisi cum Γξ'. — 7 Ἀντίκλ. ex Γ addidi. — 12 Lemma τὰ δὲ καὶ ποτε delevi cum q v. — σύνταξις margo μ' ξ'. — τὰ δὲ om. Vrat. — ἀντὶ τοῦ bis est in ι', qui omm. cetera in spatio. — κατὰ τόδε q. — καὶ om. q. — 13 δὲ ex q v μ' ξ' Ox. addidi. — καὶ om. v. — μετὰ τὸν edd. ante Oxx. — τὸν om. Vrat. — 14 ἡλίον Vrat. — 15 τῶν πολέμων q v w. — ἰσχύει ξ'. — 16 τὸ] τί (?) q. — 17 αὐτοῦ Vrat. μ' et edd. ante Beck. — 18 σὺν ταῖς πεσὶ q. — 19 τῷ] τοῖ Vrat.

ἔγρου τοῖς Λυκίοις, ἤρχετο, τουτέστι διηγεῖτο φιλοτιμούμενος ἐν τῇ πόλει τῆς Περίρνης τῆς πηγῆς, ἥτοι ἐν τῇ Κορίνθῳ εἶναι τὴν βασιλείαν τοῦ σφετέρου πατρός, ἀντὶ τοῦ τοῦ ἐοῦ, ἔγρου τοῦ ἑαυτοῦ πάππου, τουτέστι τοῦ Βελλεροφόντου, καὶ μεγάλην κληρονομίαν καὶ μέγαρον, ἥτοι οἰκίαν, καθέδραν. 5

gl. 89. τῆς ὀφείας περὶ τὰ νῶτα ἐχούσης Μεδοῦσης. — 90. ὄντως. — τῆς Κορίνθου. — 91. \* \* τὸν ἵππον. — \* ἐπιθυμιῶν. — 92. \* ἕως οὗ. — \* αὐτῷ. — \* χρυσῇ περικεφαλαίαν ἔχοντα. — 93. Ἀθηνᾶ. — ἐχόμισεν.

91—94. Germ. 'Ο νοῦς' ὅς καὶ ὅστις ὁ Βελλεροφόντης 10 ποτὲ ἦ καὶ ὄντως ποθέων καὶ ζητῶν ζεῦξαι καὶ ὑποτάξαι καὶ χαλινῶσαι τὸν Πήγασον τὸν υἱὸν τῆς Ὀφιώδους Γοργόνης ἀμφὶ τοῖς χρονοῖς πολλὰ ἔπαθε καὶ ὑπέστη, πρὶν γε καὶ πρότερον ἢ κοῦρη Παλλὰς ἦνεγκε καὶ ἔδωκέν οἱ καὶ αὐτῷ τῷ Βελλεροφόντῃ τὸν χρυσάμπυκα χαλινόν. 15

gl. 94. \* ἐκ φαντάσματος. — \* παραχρῆμα. — 95. \* ἔργον φανερώς. — \* ἔγρου φανερόν τὸ ὄναρ ἐγένετο. — ἢ Ἀθηνᾶ. — 96. Βελλεροφόντα, τοῦ Αἰόλου ἀπόγονε. — \* \* ἐν ἡθελ τοῦτο ἀναγνωστέον, οὐ κατ' ἐρώτησιν· οὐ γὰρ ἡγνόει, εἰ καθεύδει. 20

97. Th. Φίλτρον ἵππειον λέγει τὸν χαλινὸν τὸν διὰ μακρὸν ἔθος ὥσανεὶ προσφιλεῖ τοῖς ἵπποις ὄντα, ἢ τὸν ποιοῦμενον ὑπὸ σοῦ καὶ φιλούμενον· ζητεῖς γὰρ εὐρεῖν ἵππικόν δεσμόν κατὰ τοῦ Πηγάσου.

gl. 97. \* εἶα. — \* ποθεινόν, ἐπιθυμητόν. — \* χαλινόν. — 25 \* δέχου.

98. Germ. Ἀργάντα πατρί| ἀργάντα νῦν οὐχὶ τὸν λευ-

1 τῆς Λυκίας q. — 3 τοῦ ante ἐοῦ omm. q ξ' et edd. ante Boeckh. — 5 οἰκίαν ξ'. — 10 Delevi καὶ ante ὁ νοῦς. — 12 Γοργόνος? — 22. 23 ὑπό σου ε'. — 23 ζητεῖς γὰρ om. Γ. — 23. 24 δ. τὸν z. Π. [Vrat.] edd. inde a Beckio.



κόν, ἀλλὰ τὸν διὰδῶλον τῷ μήκει καὶ ἔκδοχλον τῷ μεγέθει καὶ περιφανῇ. Ὅμηρος γὰρ μέλαν κελεύεται θύειν διὰ τὸ φοβερόν.

gl. 98. τῷ τῶν ἵππων θαυμαστικῷ Ποσειδῶνι. — τὸν χαλι-  
5 νόν. — 99. \* λευκόν. — \* πατρί] σου· τῇ ἀληθείᾳ Βελλερο-  
φόντης Ποσειδῶνος ἦν υἱός, δοκῶν εἶναι Γλαύκον.

89—99. Μ. Ὅς, ἤγουν ὁ Βελλεροφόντης, πάλαι τὸν Πήγα-  
σον τὸν ἵππον τὸν υἱὸν τῆς Γοργόνης τῆς ὀφιδώδους, τουτέστι  
τῆς ὁμοιώσιν τινα ὄψεως ἐχούσης, ποθῶν ζεῖξαι, ἀντὶ τοῦ ὑπα-  
10 γαγεῖν, τῷ χαλινῷ ὑποτάξαι, ὅντως πολλὰ ἔπαθεν ἐπὶ τοῖς ρεύ-  
μασι τῆς Πειρήνης, ὁηλονότι τῆς ἐν Κορίνθῳ πηγῆς, ἕως ἐνεγ-  
χοῦσα ἔδωκεν αὐτῷ ἡ παρθένος ἡ Ἀθηνᾶ χαλινὸν χρυσάμπυκα,  
ἀντὶ τοῦ χρυσᾷ φάλαρα ἔχοντα, ἐν ὕπνῳ ὁηλονότι. ἐπάγεται  
γάρ· ἐξ ὀνείρου (94) δ' αὐτίκα ἦν ὕπαρ, τουτέστιν ἦν δὲ ἡ θόσις  
15 αὐτίκα ἐκ τοῦ ὀνείρου ἐν τῷ φανερωῷ. ἐφώνησε δὲ ἡ Ἀθηνᾶ  
τῷ Βελλεροφόντῃ ἐν τῷ ὕπνῳ ὁηλονότι· καθυδύεις, ἤγουν  
ὑπνώττεις, ὃ βασιλεῦ Αἰολίδῃ, τουτέστιν ἀπόγονε τοῦ Αἰόλου;  
ἄγε δέχου τόδε τὸ φίλτρον τὸ τῶν ἵππων, ἤγουν τὸ φάρμακον  
τὸ πρᾶυντικὸν τῶν ἵππων, καὶ τῷ πατρὶ τῷ σῷ τῷ Ποσειδῶνι,  
20 τῷ θαυμαστικῷ τῶν ἵππων, ἤγουν τῷ ἱππικῷ, δεῖξον αὐτό, θύων  
αὐτῷ ταῦρον περιφανῇ, εὐτραφῇ.

2 μέλανα coni. Mommsen, fort. recte. — 5 Glossa Thomana  
πατρὶ δεῖξον (lemma omm. *ι' μ'*) ] ὅτι τῇ — Γλαύκον in codd. mixtis  
et edd. inter scholia legitur. — 6 Verba ἦν — Γλαύκον in Γ evanue-  
runt. — 7 Lemma ὃς τὰς ὀφιδώδους delevi cum qv. — σύνταξις margo  
*μ' ξ'*. — ἦτοι *ι''*. — 7—15 πάλαι — φανερωῷ om. *ι''* in spatio. —  
8 τὸν ante ἵππον omm. edd. — γοργόνης *μ'*. — ὀφιδώδους Vrat. *μ'*. —  
10 οὕτως q Vrat., ὅντως v ξ', οὕτω cett. — 13 χρυσᾷ ξ', χρυσ (sic)  
q. — χρυσαφάλαρα Vrat. — 14 δ' αὐτίκα erasum est in *μ'*. — 17 ὃ  
βασ. αἰολίδῃ qv ξ', ο rex αἰολίδῃ *ι''*, ὃ αἰολ. βασ. cett. — 19 τῷ ante  
πατρὶ om. Vrat. — τῷ σῷ om. q. — 20 θύων] θείων ξ'. — 21 εὐτρ. om. v.

gl. 100. \* ἡ μελανείμων Ἀθηνᾶ διὰ τὸ ἐν βάθει κεῖσθαι τὴν γνῶσιν. — ἡ μέλαιναν αἰγίδα φοροῦσα. — κοιμωμένω. — 101. \* ἡ Ἀθηνᾶ. — \* τοσαῦτα.

102. Germ. \* *Επαλτο*] ἀντὶ τοῦ ἀνηγέρθη καὶ ἀνεπήδησεν ὁ Βελλεροφόντης.

gl. 102. \* ἐνομήσθη. — ἐφάνη. — \* ἀνωρήθη. — ἀνεπήδησε τοῦ ὕπνου. — \* ὀρμητικῶ. — συντόμω. — 103. \* πλησίον κείμενον. — \* κρατήσας. — τὸν θαυμασίως ἀναφανέντα αὐτῷ χαλινόν.

104. Th. *Σύναπτε* τὸ *Κοιρανίδα* πρὸς τὸ μάντιν. ὁ γὰρ 10 *Πολύειδος* οὗτος μάντις *Κοιράνου* υἱὸς ἦν, ὃς καὶ προϋπέθετο *Βελλεροφόντη* καταδαρθεῖν παρὰ τῷ τῆς Ἀθηνᾶς βωμῷ, ὡς ἐκεῖθεν ἐσομένης αὐτῷ τῆς τοῦ ζητουμένου λύσεως.

gl. 104. \* ἐντόπιον. — \* Πολύειδον. — \* χαίρων. — 105. ἀπόβασιν. — 106. \* \* τοῦ συμβάντος. — πῶς. — \* ἐν. 15 — 107. \* Ἀθηνᾶς. — \* ἐκοιμήθη. — \* κατὰ. — 108. μαντείας. — \* πῶς. — 109. αὐτῷ. — \* Ἀθηνῆ. — 110. θυγάτηρ, ἡ Ἀθηνᾶ. — ἔδωκεν.

111. Th. *Θαμασίφρονα* χρυσὸν λέγει, ὃν ἔμπροσθεν εἶπε χρυσάμπυκα χαλινὸν ὡς τὰς φρένας τῶν ἵππων θαμάζοντα 20 καὶ εὐπειθεῖς ἐργαζόμενον· ἢ διότι ὁ χαλινὸς χρυσοῦς ἦν, ὃ δὲ χρυσὸς πάντων ἀνθρώπων θαμάζει καὶ πείθει τὰς φρένας.

gl. 111. \* θαμάζοντα τὴν ἑπαρσιν, ἥγουν χρυσοῦν χαλινόν. — τὸν θαμάσαντα τὰς τοῦ Πηγάσου φρένας χαλινόν. —

10 τῷ κοίρ. ξ'. — κοιρανίδα <sup>η</sup> μ'. — 12 ὡς] καὶ Γ. — 19 Notula Thomaniana in Γ in margine quidem, sed non inter scholia legitur, neque in numero glossarum haberi potest. In cett. codd. (Vrat. i' μ' ξ') inter scholia legitur. — χρυσὸν omm. edd. ante Bæckh. — λέγει om. Γ. — ἔμπροσθεν Γ, πρόσθεν cett. — 20 χρυσ.] χαλκοῦν (??) ex Γ enotavi. — ὡς] τὸν Γ. — 21. 22 ἡ — φρένας in Γ solo exstant. — 22 In Γ inter πάντων et ἀνθρ. aliquot litteræ evanuerunt, quarum prima ἡ fuisse videtur.



\* \* τὸν χρυσοῦν χάλινον. — \* \* τῷ ἀνείρω. — 113. \* παρε-  
κελεύσατο. — ὁ μάντις. — \* αὐτόν. — τὸν Βελλεροφόντην.

100—112. M. Τοσαῦτα ἔδοξεν εἰπεῖν αὐτῷ ἐν νυκτὶ  
ὕπνωττοντι ἢ παρθένος, τουτέστιν ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ κυαναιγίς,  
5 ἥγουν ἡ μέλαιναν ἔχουσα αἰγίδα. ἀνεπήδησε δὲ ὁ Βελλεροφόντης  
γενόμενος ὁηλονότι ἐν ὀρθῷ ποδί· παρ' ἑαυτῷ δὲ κείμενον  
εὐρών τέρας, ἥτοι θαῦμα, τουτέστι τὸν χαλινὸν οὕτω θαυμα-  
σίως φανέντα, τὸν ἐπιχάριον (104) μάντιν τὸν Πολύιδον τὸν  
υἱὸν τοῦ Κοιράνου ζητήσας εὗρεν ἀσμένως, ἥγουν μετὰ περιχα-  
10 ρείας, καὶ ἔδειξεν, ἀντὶ τοῦ ἐδήλωσεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν τελευτήν,  
ἥγουν τὴν ἀπόβασιν τοῦ πράγματος, ὅπως τε ἐν τῷ ναῷ τῆς  
θεᾶς, ἥτοι τῆς Ἀθηνᾶς, ὑπνωσε κατὰ τὴν νύκτα μετὰ τὴν (108)  
μαντείαν ἐκεῖνου· ἐκεῖνος γάρ, ὡς ἔοικεν, ἔχρησεν αὐτῷ ἀμη-  
χανοῦντι περὶ τῆς κατασχέσεως τοῦ Πηγάσου ἀπελθεῖν καὶ  
15 καθευθῆσαι ἐκεῖ· ὅπως τε παρέσχεν αὐτῷ τὸν χρυσοῦν χαλινὸν  
τὸν δαμάζοντα τὰ φρονήματα τῶν ἵππων αὐτῇ ἢ παῖς τοῦ  
Διὸς τοῦ τῷ κεραυνῷ ὡς ἔρχει χρωμένου, ἥγουν ἡ Ἀθηνᾶ.  
ἐκέλευσε δὲ αὐτὸν ὁ μάντις πείθεσθαι τῷ ἐνυπνίῳ ὅτι τά-  
χιστα.

20 gl. 113. \* μεγαλοδυνάμω. — 114. \* τὸν ἰσχυρόπουν Πή-  
γασον· — \* \* τὸν ἰσχυρὸν ταῦρον. — \* κωλύσῃ διὰ χαλινού·  
— \* \* θύῃ. — \* τῷ τὴν γῆν περιέχοντι Ποσειδῶνι. — 115.  
\* θεῖναι· — ἐκέλευσεν ἀπὸ κοινοῦ. — \* πλησίον. — 116.  
\* πληρῇ ποιεῖ· — \* \* διὰ τὸ μέτρον πληροῖ γράφει, οὐ τελεῖ.

3 Lemma κυαναιγίς ἐν ὁφρα delevi cum q v. — σύνταξις margo  
μ' ξ'. — Quæ post ἔδοξεν leguntur, om. l' in spatio. — 4 ὑπνώσσαντι  
Vrat. — τουτέστιν om. q. — 5 ἀνεπόδισε q. — 7. 8 θαυμασίον  
φανέντος ξ'. — 8 πολέιδον q v et codd. Oxx., πολέιδον cett. —  
10 ἀντὶ τοῦ] αὐτοῦ Vrat. — 11 ἐν] ἥγουν ἐν q. — 13 ἐκεῖνον] ἐκεῖνο  
Vrat. — 15 χρυσοῦν ex q ξ' addidi. — 16 αἷτη v, qui om. τοῦ  
Διός. — 17 ὡς ἔχει q. — ἡ omm. q Vrat. — 18 δέ q v, γὰρ cett. —  
πείθεσθαι q v, πεισθῆναι cett.

— \* πρὸς ἣν ὁμνύει τις οὐκ ἰσχύων. — τὴν δι' ἔρχου ἀπαγο-  
ρευθεῖσαν. — 117. \* τὴν ἔξω ἐλπίδος. — 118. \* ῥαδίαν· —  
\* \* ῥάστην.

116—118. Germ. 'Ο νοῦς· τελεῖ δὲ καὶ πληροῖ ἡ δύναμις  
τῶν θεῶν, ἀντὶ τοῦ ὁ θεός, καὶ τὰ παρ' ἀνθρώποις ἀπαγορευ- 5  
θέντα πράγματα.

Th. Οἱ θεοὶ καὶ τὰ νομιζόμενα ἀδύνατα ῥᾶστα ποιοῦσι,  
περὶ ἃν ἂν τις καὶ δι' ὄρχου ἀπαγορεύσειεν ὡς οὐχ οἷά τε γενέ-  
σθαι. ἔστι δὲ τὸ παρ' ἐλπίδα καὶ τὸ παρ' ὄρχον ταυτὸν· τὰ  
γὰρ ἀδύνατα καὶ ἀνέλπιστα. 10

113—118. M. Ὅταν δὲ ἀνερύῃ, ἤγουν ἀνατρέπῃ, ἀντὶ τοῦ  
σφάζῃ, θύῃ, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος, τὸν κραταιὸν τοὺς  
πόδας ταῦρον τῷ Ποσειδῶνι τῷ συνέχοντι τὴν γῆν, τῷ κατὰ  
πολὺ ἰσχυρῷ, ἐκέλευσεν αὐτίκα ποιῆσαι τῇ Ἀθηνᾷ τῇ ἱππικῇ,  
ἤγουν τῇ πολεμικῇ, ναόν. πληροῖ δὲ (116) ἡ δύναμις τῶν θεῶν 15  
κούφως, τουτέστιν εὐχερῶς τὴν κτίσιν, ἀντὶ τοῦ τὴν προᾶξιν καὶ  
τὴν παρ' ὄρχον, ἤγουν τὴν μὴ δεομένην βεβαιώσεως ὄρχων εἰς  
τὸ μὴπραχθῆναι ὡς ἀνέλπιστον δηλονότι οὖσαν καὶ ἀδύνατον,  
καὶ τὴν παρ' ἐλπίδα, τουτέστι καὶ ἣν οὐκ ἂν τις ἐλπίσαι ποτὲ  
πράξειν. 20

gl. 118. \* καὶ δῆ· — μέν. — 119. \* ζητῶν, προθυμούμενος·  
— \* \* κινήθεις. — \* ἔλαβε· τὸ ἔλε πρὸς τὸ ἱππον σύ-

2 τὴν scripsi pro τῆς. — 4 Post Ὁ deleui δέ. — 7 οἱ om. ed.  
Boeckh. — 8 τις] τι ξ'. — 9 ταυτό ἰ' μ' ξ'. — 11 Lemma Ὅταν δ'  
ἐλευσθηνεῖ omisi cum q. — ἀνερόνῃ q (ἀνερύῃ Mosch. in textu),  
ἀνερόνῃ codd. Oxx., ἀνρύῃ ἀντὶ τοῦ ἀνερύῃ cett. — ἀνετράπῃ q, ἀνα-  
τρέπει Vrat. μ'. — 15 ἤγουν τῇ πολ. codd. et ed. Boeckh., πολεμικῇ  
Beck ex codd. Oxx., Heyne, omm. cett. — ναόν om. v. — 16 τ.  
ἰσχυρῶς edd. ante Beckh. — κτίσιν q μ'. — τὴν ante προᾶξιν om. ξ'. —  
17 ἀφόρχον q, παρόρχον v. — β. ὄρχον q. — 18 ἀνέλπιστος q. —  
19 παρ' q v ἰ', παρὰ cett. — τι Vrat. — ποτὲ ἐλπίσαι q, ἐλπίσαι  
π. v. — 20 πράξειν q v ἰ', προᾶξιν cett.



ναπτε· — \* \* τοῦτο πρὸς τὸ ἵππον σύναπτε. — 120. τὸ δέχην φαρυμάκου πραῦνον τοὺς ἵππους, \* ἢ βοήθημα πρὸς ὃ ἔχρηξε. — 121. \* πραοποιόν. — \* ἔλκων. — ἐν τῷ στόματι τοῦ ἵππου. — 122. \* ταχόν. — \* \* ἐπιβὰς ἐπ' αὐτόν. — 123. 5 \* πολεμικὰ παίγνια· — \* \* τὰ πολεμικά. — \* καθοπλισθεῖς· — \* \* ὀπλισθεῖς. — \* ἐγυμνάζετο· — \* \* σύναπτε ἐνταῦθα τὸ ἐνόπλια. — 124. \* τῷ ἵππῳ τῷ Πηγάσῳ.

125. Th. Αἰθέρως εἶπε θηλυκῶς ὡς ποιητῆς· ψυχρᾶς δέ, ἐπεὶ καὶ ὁ ἀῖρ αἰθῆρ λέγεται, ψυχρότερον δὲ τὸ βόρειον μέρος, 10 ἔνθα οἰκοῦσιν αἱ Ἀμαζόνες. ἐρήμου δὲ διὰ τὸ τοῦ ἀέρος κενόν. λέγει δέ, ὡς σὺν τῷ Πηγάσῳ τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπερβορέου κλίματος Ἀμαζόνας καὶ τὴν Χίμαιραν καὶ τοὺς Σολύμους ἔθνος ἀπώλεσεν.

gl. 126. \* αἰόχου. — \* τοξεύων. — 128. \* ἐκπνέουσιν. 15 — 129. ἀπώλεσεν.

118—129. M. Ὡτοι καὶ ὁ χαρτερός] ὁ ἥτοι ἀντὶ τοῦ δῆ, ἥτουν καὶ δῆ καὶ ὁ ἰσχυρὸς Βελλεροφόντης ὀρμαίνων, ἥτοι προθυμούμενος, ἔλαβεν ἵππον ὑπόπτερον, τουτέστι τὸν Πήγασον φάρμακον πραῦ, ἀντὶ τοῦ πραῦντικόν, ἥτουν τὸν παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς 20 χαλινόν, τείνων, ἀντὶ τοῦ ἐφαπλώσας, ἐπενεγκὰν ἀμφὶ τῇ γένυϊ, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῇ γένυϊ, τουτέστιν ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ δηλονότι· ἀναβὰς δὲ εὐθὺς (123) ἐπ' αὐτόν ἔπαιξεν ἐνόπλιον παιδιὰν χαλ-

8 ὡς Γ, ὁ cett. — 9 ἐπειδὴ καὶ ι' ξ'. — ψυχρ. δὲ τὸ β. μ. omm. edd. ante Bæckh. — 10 ἔνθα] ἐν ᾧ Vrat. — τὸ om. Γ. — 11 σὺν] ἐν ξ'. — ὑπὸ Γ, ἐν ξ', ἀπὸ cett. — 12 καὶ τ. Χίμ. excidit apud Bæckhium. — 16 σύνταξις margo μ'. — ἥτοι ξ', ἥτοι [Vrat. ι'] Bæckh. — Quæ post lemma leguntur om. ι' in spatio. — ὁ q Vrat. μ', τὸ cett. — ἥτοι [Vrat.] Bæckh. — 17 καὶ ante ὁ omm. edd. ante Oxx. — 18 τουτ. om. q. — 20 τείνων τίνων ἄ. τ. Vrat. — 21 ἀντι — γένυϊ om. μ'. — ἐπὶ q v, περὶ cett. — 22 δὲ q v, δ' cett. — ἔπαιξεν Vrat. ξ'.

κωθεῖς, ἤτοι ὀπλισάμενος. (κραταιὸς κοινόν, κρατερὸς ποιητικόν τὸ αὐτό, καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ῥ καρτερός.) σὺν ἐκείνῳ δέ, ἤγουν τῷ Πηγάσῳ ποτὲ ἐφόνευσε καὶ τὸν στρατὸν τὸν γυναικεῖον τῶν Ἀμαζόνων τὸν τοξότην, βάλλων αὐτόν, τουτέστι βολαῖς ἐπιτιθέμενος αὐτῷ ἄνωθεν ἀπὸ τῶν κοιλωμάτων τῆς αἰδέ- 5  
 ρος τῆς ψυχρᾶς, ἀντὶ τοῦ τοῦ ἀέρος τοῦ ψυχροῦ, τοῦ ἐρήμου, ἤγουν ἐφ' ᾧ οὐ διατρίβει πτηνὰ διὰ τὴν ψυχρότητα, καὶ τὴν Χίμαιραν τὴν πνέουσαν πῦρ, τουτέστιν ἥτις ἔπνει πῦρ, καὶ τοὺς Σόλυμους. ἔθνος δὲ ἦσαν οἱ Σόλυμοι μεταξὺ Λυκίας καὶ Παμ-  
 φυλίας πολεμικώτατον. 10

130. Th. Τὸ διασωπάσομαι εἶπε διὰ τὸ συμβᾶν αὐτῷ ἐν τῇ τελευτῇ κακόν. οὐ γὰρ ἄξιον πολλοὺς καὶ μεγάλους ἐπαίνους ὑπὲρ αὐτοῦ διέόντα καὶ τῶν συμβάντων αὐτῷ μνησθῆναι κακῶν. φασὶ γάρ, ὡς βουλευθεῖς πρὸς οὐρανὸν ἀναπτῆναι σὺν τῷ Πηγάσῳ ἐξοιστρωθέντος τοῦ ἱπποῦ παρὰ τοῦ Διὸς πίπτει 15  
 καὶ χωλοῦται· κατὰ δέ τινες καὶ τυφλοῦται, καὶ ἐκπλανᾶται κατὰ τὸ Ἀλγίον χωλός. φησὶ δὲ καὶ Ὅμηρος περὶ αὐτοῦ (Il. Z 201. sq.)·

1. 2 κραταιὸς, κοινόν κρατερὸς, ποιητικόν τὸ αὐτό, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ῥ edd. ante Beckium; Oxon. editionis interpunctionem recepit Beck, qui sic scripsit: κραταιὸς κοινόν, κρατερὸς ποιητικόν, κάρτερος τὸ αὐτό κ. μ. τοῦ ῥ; Heyne locum ita constituit: κρ. κοινόν, κρατ. ποιητικόν, τὸ αὐτὸ δὲ κ. μ. τοῦ ῥ καρτερός. — 3 ἤγουν q v, ἤτοι cett. — ἐφόνευσε ποτέ q. — καὶ] κατὰ v. — τῶν γυν. μ'. — 4. 5 βολαῖς μ' ξ'. — 6 τοῦ ante ἀέρος omm. q v μ' et edd. ante Beekhium. — ἔαρος ξ'. — 8 τοι. ἥτις ἔπνει πῦρ ex q v, codd. Oxx. et glossa Mosch. in codd. mixtis addidi. — 11 περὶ τῶν συμβάντων βελλεροφόντη est in marg. i' μ' ξ'. — διασωπ. Γ, διασιγάσομαι cett. — εἶπε om. Γ. — 14 κακῶν om. i". — 16 χολοῦται Vrat. μ' ξ'. — καὶ ante τυφλ. om. Γ. — 17 ὕμ. in VI. Iliados π. αὐτοῦ i'.



\* *Ἦτοι ὁ καππεδίον τὸ Ἀλγίον οἶος ἀλᾶτο*

\* *Ὀν θυμὸν κατέδωκ, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.*

gl. 130. \* *οὐ λέξω, σιγήσω.* — \* *αὐτῷ.* — \* *θάνατον, δυστυχίαν· φασὶ γάρ, ὡς ἐναέριος ἐφέρετο ὁ Πήγασος, φέρων*  
 5 *καὶ τὸν Βελλεροφόντην, ὃς καὶ κρημνηθεὶς ἐκεῖθεν χωλὸς τε καὶ*  
*τυφλὸς ἐγένετο καὶ ἀλάμενος ἀπέθανε.* — \* \* *τὴν δυστυχίαν,*  
*τὸν θάνατον.* — 131. *τὸν Πήγασον.* — *ἐν οὐρανῷ.* — \* *ἄστρο*  
*οὕτω καλούμενα.* — 132. \* *ἐκ παλαιοῦ πεποιημέναι ἢ τίμαι·*  
 — \* \* *αἱ τίμαι.* — 133. *ὀρθόν.* — \* \* *βελῶν.* — *πέμποντα.* —  
 10 *δίνησιν, συστροφῇ.* — 134. \* *ἔξω σκοποῦ.* — \* \* *παρὰ τὴν*  
*βούλησιν, ἣν προϋθέμην.* — 135. *τοὺς πλείστους ἐπαίνους.* —  
 \* *εὐτρεπίζειν·* — *οἰκονομεῖν, ἐκπέμπειν.*

133—135. *Germ.* 'Ο νοῦς· ἐμὲ δὲ τὸν καρτύνοντα καὶ  
 ἔχοντα καὶ ἰσχυροποιοῦντα ἐν ταῖν χεροῖν τὰ πολλὰ βέλεα οὐ  
 15 *χρὴ ἰέναι καὶ πέμπειν τὸν εὐθὺν ῥόμβον, τὴν δίνησιν καὶ ἀκον-*  
*τίων παρὰ σκοπὸν καὶ ἔξω τοῦ σκοποῦ.*

*Th.* Τὰ μὲν τοῦ Βελλεροφόντου καὶ τοῦ Πηγᾶσου  
 οὕτως ἔσχεν· ἐμὲ δὲ ἰέντα εὐθὺν ῥόμβον ἀκόντων, ἥγουν  
 σκοπὸν θέμενον ἐπαινεῖν Ξενοφῶντα, οὐ χρὴ κρατύνειν τὰ  
 20 *πολλὰ βέλη ἐν ταῖν χεροῖν παρὰ σκοπὸν, ἥγουν οὐ δεῖ παρεκ-*  
*βάσει πολλῇ χοῆσθαι καὶ τοὺς πλείστους τῶν ἐπαίνων εἰς ἐτέ-*  
*ρους ἀναλίσκειν.*

1 ἥγουν *ι'* ante corr., ἦτοι Boeckh. — ὁ Vrat. *ι' μ'.* — ἀλᾶται  
 ξ'. — 2 πάτον] πάντων Vrat. ξ'. — ἐλεείνων ed. Ro. — 4—6 φασὶ  
 γάρ — ἀπέθανε in A et Aug. B (apud Mommsenum, Schol. Germ.  
 p. 64) inter scholia leguntur. — 4 φησὶ Γ. — ἐν ἀέρι Γ. —  
 5 κρημνηθεὶς Γ, κρημνησθεὶς A. — 6 ἀλώμ. A. — 13 Post ὁ deleui  
 δὲ. — ἔχον . . . . (5 litt. perierunt) σχυροπ. U, correxi (ἰσχυρ. iam  
 Mommsen restituit). — 15 ἰέναι U. — Ante καὶ fort. τῶν ἀκόν-  
 των periit. — 17 Hoc schol. om. Vrat. — Lemma ἐμὲ δ' εὐθὺν  
 deleui cum Γ. — 18 ἰέντα Γ. — 20. 21 παρ' ἐκβάσει ξ'. — 21 πλεί-  
 στους Γ' μ' ξ', πλείους cett.

130—135. *Μ. Σιωπήσομαι, ἤγουν σιγήσω τὸν θάνατον αὐτοῦ, τὸν Βελλεροφόντου δηλονότι. τοῦτο δὲ φησιν, ἐπεὶ δυστυχὲς αὐτῷ τὸ τέλος ἐγένετο πεσόντι ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ χωλωθέντι. τὸν δέ, ἤγουν τὸν ἵππον, αἱ φάτναι τοῦ Διὸς αἱ ἀρχαῖαι ἐδέξαντο ἐν οὐρανῷ· ἄστρα γὰρ λέγουσιν εἶναι ἐν οὐρανῷ ἀργῆθεν φάτναι καλούμενα καὶ ὄνοι. ἐμὲ δὲ χρὴ εἶντα, ἤγουν βάλλοντα ῥόμβον, ἀντὶ τοῦ βολὴν ἀκόντων εὐθεῖαν οὐκ ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖθειν τὰ πλείω βέλη διὰ τῶν χειρῶν. συμβολικὸς ὁ λόγος ἀντὶ τοῦ ἐμὲ δὲ χρὴ προσήκουσαν ποιούμενον τὴν ὁρμὴν τῶν λόγων, τουτέστι διὰ τὸ κατὰ τὸ προσήκον ποιῆσαι τὴν ὁρμὴν τῶν λόγων οὐκ ἔξω τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ποιῆσθαι τοὺς πλείους λόγους. — Ῥόμβος ὁ κοινῶς στροῦμβα, ἥτις καὶ βέμβιξ λέγεται καὶ στρόμβος, ἀφ' οὗ τὸ στρομβηδόν. ἐνταῦθα δὲ ῥόμβον λέγει ἀντὶ τοῦ στρόμβησιν, λέγει δὲ οὕτω τὴν βολὴν τῶν ἀκόντων διὰ τὸ μετὰ δινήσεως αὐτὴν γίνεσθαι.*

gl. 136. ἤγουν ὑπὸ Μουσῶν κατεχόμενος. — \* τοῖς ἐνδόξοις. — \* ὑπακούων.

137. *Τρ. Ὀλιγαίτιδαι φατρία ἐν Κορίνθῳ ἀπὸ τινος Ολιγαίθου, ἧς ἦν Ξενοφῶν.*

20

gl. 137. \* τοῖς ἀπὸ Ὀλιγαίθου καταγομένοις. — \* ἐπαι-

1 σύνταξις margo μ'ξ'. — σιωπ. q v, διασιγήσομαι e Triclinii sententia cett. — σιγήσομαι ξ'. — Quæ post θάνατον leguntur, om. i' in spatio. — 2 τόν] τοῦ v. — 4 τὸν δέ q v μ' ξ', τόνδε cett. — 5 γὰρ om. q. — 6 καλούμενοι q μ', καλούμεναι v. — 7 βολὴν Vrat. — 8 τοῦ] τοῦ καὶ q. — 10. 11 τουτέστι — λόγων om. q. — 11 προκειμένης q v et codd. Oxx., προσηκούσης cett. — 12 πλείονας codd. Oxx., πλείστους edd. — 12 ῥ. ἡ v. — κοινὸς ξ'. — 13 στροῦμβα v ξ'. — βέμβιξ v, βίμβιξ Vrat., βίβιξ μ', βέβιξ ξ', βόμβιξ edd. ante Oxx. — καὶ post οὗ omisi cum qv. — 14 στροβήσον q. — 15 ἀκοντίων v. — 17 Ad ἔκων (v. 136) glossa ἀντὶ τοῦ εἶχων, ad τ' ἔβαν (v. sequ.) τοι legitur in a. — 19 Hoc scholium etiam in i' legitur. — 21 sq. Ἐπίκουρος] ἤγουν βοηθός· βοήθεια γὰρ etc. in codd. mixtis et edd. inter scholia legitur.



νέτης, βοηθός· βοηθία γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἔργων τὰ ἔπη οὐκ  
ἔῶντα τοῦ λοιποῦ λήθην αὐτῶν κατακαυχῆσασθαι· — \* \* βοη-  
θός. — 138. \* ἀγωνισαμένοις δηλονότι ἐν Ἰσθμῷ καὶ Νεμέᾳ.  
— \* ἐν ὀλίγῳ. — 139. ποιήσω. — πάντα, ὁμοῦ πάσας

5 τὰς νίκας.

138. 139. Germ. 'Ο νοῦς· ἐν ἔπει δὲ καὶ ἐν λόγῳ παύρῳ  
καὶ σμικρῷ καὶ συντόμῳ θήσω ἀθρόα καὶ πολλὰ ἢ ὁμοῦ, τὰ τε  
ἐν Ἰσθμοῖ τὰ ἐν τῇ Νεμέᾳ τε φανερά.

140. Th. 'Αλαθῆς τέ μοι ἔξορκος] ἤγουν εἰ ὅρκῳ  
10 χρήσομαι ὡς κατὰ ἀλήθειαν καὶ οὐ πρὸς χάριν ἐπαινῶ αὐτόν,  
ἀληθεύσω.

gl. 140. ἐξαίρετος ὅρκος. — \* ἐπενεχθήσεται. — 141.  
\* ὑπῆρξε τοῖς Ὀλυνθιδαῖς. — 142. \* ἀπὸ τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ  
τῆς Νεμέας. — \* ἡδύλογος. — 143. \* ἀγαθοῦ· — ὑπῆρξε τοῖς  
15 Ὀλυνθιδαῖς· ἢ γὰρ ἐν ἐκατέρῳ ἀγωνί ἐνίκησε τῶν Ὀλυνθιδι-  
δῶν. — 144. ἔργα. — \* ἐν. — τῶν Ὀλυνθιδιδῶν. — \* \* φαί-  
νεται. — 145. \* πρότερον. — \* λεχθῆναι· — ῥηθῆναι. — \* ἐν  
τῷ προοιμίῳ, ὅτε τρισολυμπιονίκην τὸν οἶκον αὐτῶν εἶπεν. —  
146. \* ἔργα· — καὶ τὰς μελλούσας αὐτοῖς συμβῆσεσθαι νίκας.  
20 — ὅτε γενήσονται. — 147. γενήσεσθαι αὐτής. — 148. \* τὸ  
ἀποτέλεσμα· — τῶν εὐχῶν.

136—148. M. Ταῖς Μούσαις γὰρ ταῖς ἐπὶ λαμπρῶν θρό-  
νων ἰδρυμέναις, ἤγουν ταῖς τιμαῖς καὶ ἐν ἐνδόξῳ τάξει τεταγ-

7 et 8 Post πολλά et Νεμέα τε deleui, post ὁμοῦ addidi comma.  
Videtur Germanus in textu post Νεμέα punctum non legisse. — 8 τὰ  
τε ἐν Νεμέᾳ? — 9 Lemma om. Γ. — ἀληθῆς edd. ante Bæckh. —  
10 ἐπαινων ἰ". — 14—16 Glossa Thom.·Triel. in codd. mixtis ad v.  
141 adscripta est. — 22 Lemma Μοῖσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις deleui q"  
secutus. — σύνταξις margo μ' ξ'. — Quæ post ταῖς Μούσαις leguntur,  
om. ἰ" in spatio. — 23 ἰδρυμένοις ξ'. — ἤγ. ταῖς τιμ. om. ξ'. — ἐν  
ex q ξ' ed. Ox. addidi; deest etiam in v, habet w. — ἐνδόξη q.

μέναις εἰκων, ἥτοι ὑπηρετῶν, ἦλθον ἐπικούρος, ἀντὶ τοῦ  
 ὑμνητῆς τοῖς Ὀλιγαριθδαῖς, τουτέστι τῇ φατρίᾳ τοῦ Ξενο-  
 φωντος, ἀντὶ τοῦ τοῖς Κορινθίοις, διὰ τὰ ἐν Ἰσθμῷ αὐτῶν ἔργα  
 καὶ διὰ τὰ ἐν Νεμέῳ. ἐν βραχεῖ δὲ λόγῳ ποιήσω φανερά πολλὰ  
 ὁμοῦ, καὶ ὁρκος ἔσται ἐμοὶ ἐπὶ τούτοις ἀληθής. ἐξηκοντάκις 5  
 (141) γὰρ ἀμφοτέρωθεν, ἤγουν ἀπὸ τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ τῆς Νε-  
 μέας, βοὴ κήρυκος ἀγαθοῦ, κατὰ τὸ κηρύττειν δηλονότι, ἡδύ-  
 φωνος ἀνεκλήρουξεν, αὐτοὺς δηλονότι. ἡδύγλωσσον δὲ λέγει τὴν  
 βοὴν οὐ διὰ τὸ ἐμμελὲς αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ τὸ τερπνὴν παρέχειν  
 τὴν ἀνακήρουξεν τοῖς ἀνακηρυττομένοις. τὰ δὲ (144) ἔργα αὐτῶν 10  
 τὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ, τουτέστιν αἱ νῆκαι δὲ αὐτῶν αἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ δο-  
 κοῦσιν ἡδὴ πρότερον εἰρησθαι (ἔφη γὰρ αὐτοὺς ἐν τῇ ἀρχῇ  
 τοῖς νενικηκέναι ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ) καὶ τὰ ἐσόμενα, ἤγουν καὶ τὰς  
 ἐσομένας αὐτοῖς νίκας τότε ἄν, ὅτε ἔσονται δηλονότι, φαίην  
 σαφῶς· νῦν δὲ ἐν ἐλπίσιν ἔχω τὸ τέλος τῆς νίκης αὐτῶν ὅμως 15  
 ἐν τῷ θεῷ.

gl. 148. ἡ ἐκ γενέσεως αὐτῶν εὐτυχία. — \* ὁ ἀπὸ γένους  
 κατιών. — \* προέρχοιτο· — εἰς τέλος ἀφίξεται. — 149. ὡς  
 ἐφόρῳ τοῦ ἀγῶνος· — \* \* ἀντὶ μιᾶς. — τῷ Ἄρει ὡς πατρώφ  
 τῶν Ἠλειῶν θεῷ. — 150. τὰ ἔργα αὐτῶν. — \* ἐξοχῇ· — 20  
 ἤγουν ἐν Πυθοῖ. — 151. \* ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ Ἥραια τὰ καὶ  
 Ἑκατόμβαια. — 152. \* ἔνθα ἐτελεῖτο καὶ τὰ Ἰολαῖα. —

1 εἰκὼ ξ'. — Post ἥτοι Bæckh nescio unde ἐπείκων inseruit. — 1. 2  
 ἀντὶ τοῦ ὑμνητῆς omm. Vrat. μ' ξ' et edd. ante Bæckh. — 2 ὀλιγοριθδαῖς ξ'.  
 — 3 αἰτῶ ἔργα ξ'. — 4. 5 ὁμοῦ πολλά ed. Bæckh. — 5 ἐμοῦ ξ'. — ἐμοὶ om.  
 q. — 6 γὰρ om. q. — τῆς Ἰσθμοῦ edd. inde a Beckio. — 7 τὸ κηρύττει  
 ξ', τὸ κηρύττει Vrat. μ'. — 7. 8 ἡδύφ. — δηλον. om. ξ'. — 10 ἀνακηρυττο-  
 μένους q. — 11 δέ om. v. — 11—13 δοκοῦσιν — Ὀλυμπία omm. q ξ'.  
 — 13 τρεῖς v. — τῇ om. v. — 14 ὅτ' ἔσονται q. — 15 δὲ ἐν q v μ' ξ',  
 δὲ Vrat δ' ἐν cett. — 18 Ad v. 149 hæc adscripsit gloss. libri  
 b. τῷ μὲν Δίῳ, ὅτι ὁ ἀγὼν ἦν ἀνατεθειμένος αὐτῷ. τῷ δὲ Ἄρει, ὅτι ἦν  
 ἑφορος τῆς ἀνδρείας. — 21 In A ad v. 151—165 et ad totum car-  
 men XIV nullæ exstant glossæ.



153.\* ὁ βασιλεύων. — 154. τοῦ Ἀπόλλωνος. — 155. Πελλάνῃ] ἡ  
 νῦν Κασάνδρεια. — \* ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ θεοξένια καὶ τὰ Ἑρ-  
 μαια· τὸ δὲ ἄθλον ἦν χλαῖνα. — Σικυών] πόλις Βοιωτίας. —  
 \* ἔνθα ἤγρετο τὰ Πύθια. — 156. \* ἐν οἷς ἐτελεῖτο τὰ Διοχλεια.  
 5 — ἡ Σαλαμῖς ἢ ἡ Αἴγινα. — \* ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ Αἰάκεια. —  
 157. \* ἔνθα ἤγρετο τὰ Δημήτρια τὰ καὶ Ἐλευσίνια. — \* ἔνθα  
 ἐτελεῖτο τὰ Ἡράκλεια. — 158. αἱ ἐν Σικελίᾳ πόλεις. —  
 159. \* \* πόλεις] συνίξεις. — 161. ἔργα τῶν Ὀλγαιθιδῶν. —  
 162. \* μερίζω. — \* καὶ νοῆσαι. — 163. \* ἐλαφροῖς ὅψι ἡδο-  
 10 νῆς. — \* ἀπελθεῖν. — ἐπιστρέφαι ἐμὲ ἢ τὸν Ξενοφῶντα. —  
 164. \* πάντα τελειῶν. — τιμῆν. — \* \* μὴ δίδοι γράφε, ἀλλὰ  
 διδούς· τοῦτο γὰρ κάλλιον.

163—165. Germ. Ὁ νοῦς· ἀλλὰ ὦ Ζεῦ τέλειε, δίδου  
 καὶ δίδου ἐκνεῦσαι καὶ περιπατῆσαι ἐν κόφοις δὴ με ποσὶ·  
 15 δίδου τε αἰδῶ καὶ τύχην γλυκεῖαν τερπνῶν καὶ ποιημάτων καὶ  
 ἔργων.

148—165. M. Εἰ δὲ εἰ δαίμων ὁ γενέθλιος, ἤγουν ὁ θεὸς  
 εἰ διοικῶν τοῦ Ξενοφάντος τὸν βίον ἀπὸ γενέσεως, ἔρποι, του-  
 τέστι προκόπτοι, ἐπιδιδοίη, τῷ Διὶ καὶ τῷ Ἐνναλίῳ, ἤγουν τῷ  
 20 Ἄρει, ὁῷσομεν πρᾶττειν τοῦτο· τῷ Διὶ μὲν ὅτι ὁ ἀγὼν αὐτῷ  
 ἦν ἀνατεθειμένος, τῷ δὲ Ἄρει ἐπειδὴ ἐπιχώριος καὶ πατρῷος  
 τῶν Ἠλείων ὁ Ἄρης. τὰ δὲ ἐπὶ τῇ ὀφρῦ, ἀντὶ τοῦ τῇ ἐξοχῇ  
 τῇ τοῦ Παρνασοῦ, τουτέστιν ἐν τοῖς Πυθίοις ἔργα αὐτοῦ, καὶ  
 τὰ ἐπὶ τῷ Ἄρει (151), ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ Ἡραία τὰ καὶ Ἐκατόμ-  
 25 βαια· ἐδίδοτο δὲ τῷ νικήσαντι ἀσπίς χαλκῇ· καὶ τὰ ἐν ταῖς.

4 τὰ Πύθια ego addidi. — 13 Post Ὁ delevi δὲ. — 14 δὴ scripsi  
 pro δεῖ. — 17 Hoc scholium om. i' in spatio. — Lemma εἰ δὲ δαι-  
 μων γενέθλιος omisi cum q v. — σύνταξις margo μ' ξ'. — 19 προσκό-  
 πτοι μ'. — ἐπιδιδοίη vw, ἐπιδοίη cett. — ἐνναλίω μ'. — 20 τῷ διὶ μὲν  
 qv, τῷ μὲν διὶ cett. — 20. 21 αὐτῷ ἦν q v ξ', ἦν αὐτῷ cett. — 21 ἀνα-  
 τιθεμένος ξ'. — 22 τῇ omm. Vrat. ξ'. — τῇ ex qv est. — 25 χαλκῇ  
 ξ'. — τὰ om. Vrat.

Θήβαις (152), ἔνθα ἤγετο τὰ Ἡράκλεια τὰ καὶ Ἰολαῖα, βαβαί  
 τοῦ πλήθους ὅσα ἐστί. καὶ ἐν τοῖς Ἀρχάσιν ἀνάσπων, ἤγουν  
 νικῶν, φεῦ τοῦ πλήθους ὅσα ἐστὶν ἔργα αὐτοῦ. μαρτυρήσει τὰ  
 ἔργα αὐτοῦ ὁ βωμὸς τοῦ Λυκαίου Διὸς ὁ ἀναξ ὁ ἐν Ἀρχαδίᾳ,  
 καὶ ἡ Πελλήνη (155)· πόλεις δὲ ἦν αὕτη τῆς Ἀχαΐας, ἔνθα ἐτε- 5  
 λεῖτο τὰ Θεοξένια καὶ τὰ Ἑρμαῖα· τὸ δὲ ἄθλον ἦν χλαῖνα· καὶ  
 ἡ Σικυών, ἔνθα ἤγετο τὰ Πύθια· τῆς Βοιωτίας δὲ ἦν αὕτη ἡ  
 πόλις· καὶ τὰ Μέγαρα, ἐν οἷς ἐτελεῖτο τὰ Λόκλεια, καὶ τὸ ἄλσος  
 ἀντὶ τοῦ ἡ καθέδρα τῶν Αἰακιδῶν ἡ καλῶς τῇ θαλάττῃ περιει-  
 λημμένη, ἤγουν ἡ Αἴγινα, ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ Αἰάκεια. μαρτυρήσει 10  
 καὶ ἡ Ἐλευσίς τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἔνθα ἤγετο τὰ Δημήτρια τὰ καὶ  
 Ἑλευσίνια, καὶ ἡ πλουσία Μαραθών, ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ Ἡρά-  
 κλεια· ἦν δὲ τὸ ἄθλον ἀργυραὶ φιάλαι· καὶ αἱ πόλεις αἱ καλλι-  
 πλουτοὶ (159), ἤγουν αἱ πλούτῳ κομῶσαι αἱ ὑποκάτω τῆς Αἰτνῆς  
 τῆς ὑψηλὴν ἐχούσης κορυφὴν, τουτέστιν αἱ Συράκουσαι, ἔνθα 15  
 ἐτελεῖτο ὁ γῶν Ἰσθμια καλούμενος. καὶ ἡ Εὔβοια μαρτυρήσει  
 αὐτοῦ τὰ κατορθώματα, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἐρευνῶν  
 εὐρήσεις αὐτῶν ἔργα μερίζονα ἢ ὡς ἰδεῖν, ἀντὶ τοῦ νοῆσαι. ἀλλὰ,

3 Ante μαρτυρήσει lemma μαρτυρήσει Λυκαίου deleui cum q v. —  
 Novum comma incipiunt μ' ξ'. — σύνταξις margo ξ'. — 4 ὁ ante  
 ἀναξ om. q. — ὁ ἀναξ ὁ om. ξ'. — ἐν ἀρχαδα ξ'. — 5 πελλήνη q,  
 πελλάνα Vrat., πελήνη ξ'. — αὕτη] ἡ Πελλήνη q. — Ἀργοῦς ἢ ante  
 τῆς Ἀχ. ex Cygn. inseruit Boeckh. — εὐχάϊας q. — 6 Θεοξένεια q. —  
 7 τὰ omm. qv. — αὐτὴ ξ'. — ἡ ex q Vrat. μ' addidi, deest etiam in  
 v w. — 9 Ante ἡ καθ. deleui καὶ cum q ξ v. — 10 αἰάκεια q, αἰάκια  
 cett. (etiam v). — 11 ἔλενσις ξ'. — τὰ καὶ] καὶ τὰ q v. — 13 ἀρ-  
 γυραὶ φιάλαι v, ἀργυραὶ φιάλαι Cygn., ἀργυρᾶ φιάλαι q, ἀργυρᾶ  
 (ἀργυρᾶ ξ') φιάλη cett. — 14 κομῶσαι Vrat. μ' ξ'. — ὑπὸ κάτω  
 Vrat. μ' ξ'. — 15 τὴν ὑψ. q. — 16 εὔβοια q, εῖβοια v. — 18 ἔργα  
 αὐτῶν v Vrat. ξ'. — Inde a voce ἀλλὰ novum comma incipiunt  
 μ' ξ'. — σύνταξις margo ξ'.



(163) ὦ Ζεῦ τέλει, ἤγουν ποίει ἐκνεῦσαί με, ἥτοι ἐξελθεῖν ἀνύσαντα ἥδη τὸν ὕμνον ἐλαφροῖς ποσί, τουτέστιν ἀνεπαχθῶς, ἐλαφρῶς, ὅπ' οὐδενὸς βαρούμενον, αἰδῶ διδόους, ἀντὶ τοῦ δύναμιν αἰδέσιμον, καὶ εὐτυχίαν ἡδέων γλυκεῖαν.

3 αἰδῶ q v ξ'. — 4 πραγμάτων post ἡδέων inserunt Oxx., Beck, Heyne.

Ἐπίνικαι Ὀλυμπιονίκαις.  
Ἀσωπείῳ Ὀρχομενίῳ παιδὶ σταδιστῇ.

[Δημητρίου Τρικλινίου]

Περὶ τῶν κώλων τῆς α' μονοστροφῆς τοῦ ἰδ' εἶδους τῶν Ὀλυμπίων. Παλαιόν. 5

Τὸ ἰδ' εἶδος τῶν Ὀλυμπίων οὐκ ἔστιν ἐπωδικὸν ὥς τὰ λοιπά, ἀλλὰ β' ἐστὶ στροφῶν μονοστροφῶν· οὔτε ἀντιστροφᾶς γὰρ ἔχουσιν οὔτε ἐπωδοῦς, ἀλλὰ μονόστροφοί εἰσιν ὥς ἔρηται. ἔστι δὲ τῆς μὲν α' στροφῆς τὰ κῶλα ιη'. Τὸ α' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερχατάληκτον, τοῦ α' ποδὸς ἐπιτρίτου γ', τοῦ 10 β' παίωνος γ' καὶ συλλαβῆς. καλεῖται δὲ Σαπφικὸν ἢ Ἰππωνάκτειον· εὖρημα γὰρ ἐστὶ Σαπφούς, ὃ δὲ Ἰππώναξ πολλάκις ἐχρήσατο. ἔστι δ' ἐννεασύλλαβον. Τὸ β' ἐπιωνικὸν τρίμετρον

Scholium metricum Bæekh primus edidit ex Vrat. A. Mosc. B, ego eundem Vrat., α' (qui p. 421, 3 iterum incipit) ι' μ' ξ' contuli. In q hoc legitur scholium metricum: τὸ ἰδ' εἶδος μονοστροφικὸν ἐστὶν ἐκ ιη καὶ ιζ, τὰ δὲ λοιπὰ ιζ οὕτως. — 5 τῶν Ὀλ. om. ι'. — παλαιόν in fronte inscriptionis legitur in ξ'. — 6 τὸ τεσσαρασκαδ. μ'. — 7 οὔτε γὰρ ἀντ. ι'. — ἀντιστροφᾶς ξ'. — 8 ἐπωδός Vrat., ἐπωδικός μ'. — 9 μὲν om. ι'. — 10 γ', quod Bæekh de suo addiderat, est in ι' μ'. — 10. 11 γ' τοῦ β' π. om. ξ'. — τοῦ δὲ δευτ. ι'. — 11 ἵππων. Vrat. μ', ἵπον. ξ'. — 12 εὖρ. δὲ ἔστι ι'. — ἵππωναξ Vrat. μ' ξ'. — 13 δ' ἐνν. ex Vrat. ι' μ' ξ' est pro δὲ ἐνν.



καταληκτικόν, τοῦ α' ποδὸς ἐπιτρίτου γ', τοῦ β' παίωνος γ' ἀντὶ Ἰωνικοῦ, τοῦ δὲ γ' χοριάμβου καταληκτικοῦ, ὃς γίνεται δάκτυλος. Τὸ γ' ἀντισπαστικὸν διπλοῦν Φερεκράτειον\* σύγκειται γὰρ ἐκ β' κώλων Φερεκρατείων, ὧν τὸ β' ἀτελές. τὸ μὲν γάρ ἐστι  
 5 δίμετρον καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθήμερες, τὸ δὲ δίμετρον βραχυκατάληκτον ἀντὶ ἀντισπάστου παίωνα β' ἔχον. Τὸ δ' παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ παίωνος δ' καὶ ἀναπαίστου. Τὸ ε' ἐπιωνικὸν τρίμετρον καταληκτικόν, τῆς α' συζυγίας ἱαμβικῆς, τῆς β' Ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάττονος ἦτοι παίωνος γ' ἀντὶ Ἰωνικοῦ,  
 10 τῆς δὲ γ' τροχαϊκῆς καταληκτικῆς. Τὸ ε' ἑξασύλλαβον, δακτυλικὴ διποδία ἦτοι δακτυλικὸν δίμετρον. ὥς δ' ἐμοὶ δοκεῖ, παιωνικὸν ἐστὶ Κρητικὸν λεγόμενον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ β' Κρητικῶν. Τὸ ζ', ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀσυνάρτητόν ἐστιν ἐκ παιωνικοῦ Κρητικοῦ διμέτρου ἀκατάληκτον καὶ ἀντισπαστικοῦ διμέ-  
 15 τρου βραχυκαταλήκτου, ἢ κατὰ συνίτησιν τῆς τελευταίας πενθήμερου, ὃ καλεῖται δογμακόν, τὸ ἀντισπαστικὸν δηλονότι. εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικὸν ἔστω τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου δευτέρου, διᾶμβου καὶ παίωνος α' διὰ τὴν ἀδιάφορον. Τὸ η' τροχαϊκὸν ἐφθήμερες, ἦτοι Εὐριπίδειον ἢ ληκύδιον. Τὸ  
 20 θ' ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικῆς διποδίας ἦτοι διμέτρου ἀκατάληκτου καὶ τροχαϊκοῦ πενθήμερου. Τὸ ι' ἀντισπαστικὸν ἐφθήμερες Φερεκράτειον ἐξ ἀντισπάστου ἑξασήμου ἢ ἑπτασήμου καὶ τροχαϊκῆς κατακλιῖδος. Τὸ ια' Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἐφθήμερες. Τὸ ιβ' δακτυλικὸν πενθήμερες. Τὸ ιγ' τροχαϊκὸν  
 25 δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ιδ' Ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερχατάλη-

4 εἰς δύο κ. ζ'. — γὰρ ἐστὶ ι'. — 5 ἡγουν ι'. — 9 ἀπελάσσ. μ'. — ἐλάττονος scripsi pro ἐλάσσονος. — ἡγουν ι'. — 11 Ad δακτυλικὸν hæc annotavit Bæekh: «Hoc loco aliena multa inserta sunt in Vrat, partim ab ipso librario posthac deleta. Igitur omisi.» — 13 συνάρτητον Vrat. — ἐστὶ Vrat. μ'. — 22 ἑξασ., μ'.

κτον ἀπ' ἐλάττονος ἐξ Ἰωνικῆς καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ συλλαβῆς. ἃ δὲ καὶ περὶ τούτου καὶ τῶν ἄνω κώλων φασίν, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. Τὸ ιε' Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος ἐφθημιμερές, τῆς α' συζυγίας τροχαϊκῆς ἦτοι ἐπιτρίτου β', τῆς δὲ β' Ἰωνικῆς καταληκτικῆς. Τὸ ις', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀναπαιστικόν ἐστι δίμετρον 5 ἀκατάληκτον· εὐρῆται γὰρ τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ὤ καὶ μακρόν. εἰ δὲ βούλει, ἔστω ὁ β' ποὺς τρίβραχυς· οἰκεῖος γὰρ τῷ μέτρῳ. τοῦτο καὶ Ἰωνικὸν γένοιτ' ἂν ἀπ' ἐλάττονος τρίμετρον καταληκτικόν, παίωνος γ' ὀρχομένου ἀντὶ Ἰωνικοῦ. ἃ δὲ καὶ περὶ τούτου λέγουσιν, οὐ καλὰ. Τὸ ιζ' ἐκ χοριάμβου καὶ ἱαμβικῆς συζυ- 10 γίας ἦτοι ἐφθημιμερές χοριαμβικόν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ καὶ τροχαϊκὸν εἶναι δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α' ποδὸς δακτύλου· τὸ γὰρ ἀένναον μακρόν ἔχει τὸ α, ὡς καὶ τὸ Ἀένναοι Νεφέλαι παρ' Ἀριστοφάνει (Nub. 276). Τὸ ιη' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές. Ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

15

Περὶ τῶν κώλων τῆς β' μονόστροφου στροφῆς.

Ἡ β' δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐπινικίου μονόστροφος στροφή κώλων ιζ'. Τὸ α' ἀντισπαστικόν τρίμετρον καταληκτικὸν Φαλαίκειον, τῆς α' συζυγίας τροχαϊκῆς, τῶν ἄλλων δὲ ἱαμβικῶν. Τὸ β' χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου καὶ ἱαμβικῶν συζυγιῶν. 20 Τὸ γ' Ἀλκμαιώνειον δεκασύλλαβον· σύγκειται δὲ ἐξ ἱάμβων β' καὶ δακτύλων β', καὶ ἔστι τοῦ Ἀλκμαίωνος εὐρημα. Τὸ δ'

1 et 3 ἐλάττονος scripsi pro ἐλάσσονος. — 1—3 ἐξ — ἐλάττονος om. ξ. — 3 τὸ ε' ἰων. ἀπελ. μ'. — Cum voce ἐφθ. iterum incipit α'. — τῆς] τῇ μ'. — 4 ἦγουν ι". — 6 τὸ πρῶτον καὶ μ. ξ'. — 8 ἐλάττονος α' ι' μ', ἐλάσσονος cett. — 9 ἀρχ. τρίτον α' ante corr. — 9. 10 τούτου om. ι'. — 11 ἦγουν ι". — 13 ἀένναον ξ'. — 13. 14 ας παρ' ἀριστοφάνη ἀένναοι νεφ. ξ'. — 17 δὲ ex α' addidi. — 20 καὶ omm. codd. Bæckhii, qui καὶ δύο inseruit.



ἀντισπαστικὸν δόμετρον ὑπερχατάληκτον ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας μεμιγμένον. Τὸ ε' χοριαμβικὸν δόμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριαμβικῆς καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας. Τὸ ε' χοριαμβικὸν δόμετρον ὑπερχατάληκτον ἐκ χοριαμβικῆς καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας.  
 5 Τὸ ζ' ἀντισπαστικὸν δόμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἀντισπάστου καὶ τροχαϊκῆς κατακλειῶδος. Τὸ η' προσοδιακὸν ἐκ χοριάμβου καὶ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. ὁ δὲ καὶ περὶ τούτου λέγουσιν, οὐ καλὰ. Τὸ θ' ἐκ β' σύγκειται ἡμιόλιον, τοῦ α' ἀναπαιστικοῦ, τοῦ β' δὲ ἰαμβικοῦ· γ' γάρ εἰσιν ἀνάπαιστοι καὶ γ' 10 ἱαμβοί. τὸ γὰρ ἡμιόλιον, ὡς οἶσθα, ἥμισύ ἐστι καὶ ὅλον. Τὸ ι' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον Ἀσκληπιόδειον, ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἀντισπαστικῆς καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας. Τὸ ια' δακτυλικὴν τριποδία ἔχει δακτυλικὸν τρίμετρον. ὡς δὲ ἐμοὶ δοκεῖ, προσοδιακὸν ἐστι δόμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου καὶ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος. Τὸ ιβ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές, ἐμοὶ δὲ χοριαμβικὸν δοκεῖ ἐφθημιμερές. Τὸ ιγ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν, τῆς α' συζυγίας τροχαϊκῆς ἔχει παῖωνος γ', τῶν δὲ ἐξῆς ἰαμβικῶν. ἐμοὶ δὲ ἀναπαιστικὸν δοκεῖ δόμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ γ' ποδὸς τριβράχους. Τὸ ιδ' ἀντισπαστικὸν δόμετρον ἀκατάληκτον Γλυκόνειον ἐξ ἀντισπαστικῆς καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας. Τὸ ιε' ἰαμβικὸν δόμετρον ἀκατάληκτον ἐκ σπονδείων

1 βραχυκατάληκτον ἐξ ξ'. — 3 καὶ τροχαϊκῆς συζ. ξ', om. Vrat. — 5 ἐξ ἀντισπαστικοῦ ι'. — 7 ἐλάττονος pro ἐλάσσ. α' Vrat. μ'. — 9 γὰρ ἔστιν ι', γὰρ ἔστιν ξ'. — 11. 12 ἐκ τρ. συζ. κ. ἀντ. κ. ι. ξ'. — 13 ἥγουν ι'. — 15 ἀπ' ἐλάττονος α' Vrat. μ' ξ', a minori ι', ἀπ' ἐλάσσονος cett. — 15. 16 δοκεῖ χορ. μ' ξ'. — 17 τῆς α' συζ. ἰαμβ. punctis suppositis deletum est in ξ'. — ἥγουν ι'. — 18 ἀναπ. δοκεῖ α' ι' μ' post corr. ξ', δοκεῖ ἀναπ. cett. — 19 «Post verba παῖωνος τρίτον in Vrat. est: τοῦ τρίτου ποδὸς τριβράχους. His omissis Mosc. B. præbet ea quæ dedi: τῶν δὲ ἐξῆς usque ad ἀκατάληκτον, nisi quod in hoc libro est τῶν δὲ ἐξῆς ἰαμβικῶν.» Boeckh. In α' ι' μ' ξ' verba τοῦ τρ. π. τρ. eo quo edidi loco leguntur. — 21 σπονδείων ξ'.

καὶ δακτύλων. ἔμοι δὲ καὶ Ἰωνικὸν δοκεῖ ἀπὸ μείζονος τριμέτρον βραχυκατάληκτον, τῆς α' συζυγίας Ἰωνικῆς, τῆς δὲ β' τροχαϊκῆς ἦτοι ἐπιτρίτου δ', καὶ β' συλλαβῶν. Τὸ εἰς χοριαμβικὸν τριμέτρον καταληκτικόν, ἐκ χοριαμβικῆς καὶ λαμβικῆς συζυγίας καὶ βακχείου. Τὸ εἰς ἱαμβικὸν πενθήμεμερές. Ἐπὶ τῷ 5 τέλει τῆς β' ταύτης στροφῆς κορωνὺς μόνη.

1. Tr. Γέγραπται ὁ ὕμνος Ἀσωπίχῳ τῷ ἀπὸ Ὀρχομενοῦ νικήσαντι τὴν ος' Ὀλυμπιάδα. ὁ λόγος πρὸς τὰς Χάριτας.

Th. Ἐπειδὴ ὁ μὲν Ἀσώπιχος Ὀρχομενίος ἐστίν, ὁ δὲ Κηφισὸς ποταμὸς περὶ τὸν Ὀρχομενόν, ἐν ᾧ ποταμῷ τιμῶνται 10 αἱ Χάριτες, εἰκότως ἄρα ὁ ποιητὴς προσφωνεῖ πρῶτον ταῖς Χάρισι. δύο δὲ Ὀρχομενοὶ εἰσιν· ὁ μὲν ἐν Ἀρχαδίᾳ πολύμηλος καλούμενος, ὁ δὲ ἐν Βοιωτίᾳ Μινύειος, ἀπὸ Μίνυος τοῦ Θεσσαλοῦ Καλλιρόης καὶ Ποσειδῶνος υἱοῦ, ἀφ' οὗ καὶ τὸ γένος τῶν Ἀργοναυτῶν· Μινύειοι γὰρ οὗτοι λέγονται. Ὀρχομενὸς δὲ καὶ 15 ἐπὶ ἄρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ εὔρεται.

gl. 1. \* \* Τὸ προοίμιον εὐχτικόν. — \* \* τοῦ Κηφισοῦ ποταμοῦ. — κληρωσάμεναι. — 2. \* οἰκεῖτε. — ἤγουν τὴν ἱππικωτάτην Ὀρχομενίων πόλιν. — 3. \* εὔρεω ἢ εὐρέϊον. — \*\* εὐρέϊον.

1 δὲ om. ξ'. — 2 τῆς δὲ δευτ. α' ἰ' ξ', τῆς δευτ. δὲ cett. — 3 ἤγουν ἰ'. — δ' ex α' ἰ' μ' ξ' addidi. — 6 Post scholium metricum inscriptio σχόλια τῶν ἀντιῶν est in ἰ' μ' ξ'. — 7 Thomæ et Triclinii scholia ad v. 1 Bœckh primus ex Vrat. A. C. Mosc. B. edit. — τῷ ἄσ. τῷ ξ'. — 8 τὴν ος' α' ἰ' ξ', τὴν οἴκην μ', ἔκην Vrat., τὴν ἑβδομηκοστὴν καὶ ἑκτὴν Bœckh, qui ἐβδ. καὶ a se additum esse refert. — 9 ἐπειδὴ ὁ μ', ἐπειδὴ δὲ ὁ cett. codd. mixti et ed. — δὲ Γ ξ' (?), δὴ cett. — 10 κρηφισός α' μ' ξ'. — τὸν ὄρχ. Γ, τὴν ὄρχ. cett. — 11 προσφ. ὁ ποιητὴς πρ. ξ'. — 12 χάρισιν ἰ'. — 12. 13 ὁ μὲν — καλούμενος, ὁ δὲ Γ, ἡ μὲν — καλονμένη, ἡ δὲ cett. — 14 καλλιρόης ἰ' ξ'. — 15 μινύειοι Γ. — δὲ ex Γ α' ἰ' ξ' addidi.



— 4. \* \* πόλεως Βοιωτίας. — 5. \* ἀρχαίων· — τῶν ἀρχηγ-  
 τῶν τοῦ Ὀρχομενίων γένους. — \* ἔφοροι. — 7. \* σὺν βοηθείᾳ,  
 συνεργία ὑμῶν· — \* \* μετὰ τῆς ὑμῶν βοηθείας. — \* \* τὰ  
 εὐφραντά. — 9. ὥραιος. — λαμπρός, ἐπίσημος. — 12. διεξά-  
 5 γουσι καὶ καθιστῶσι. — τὰς κατὰ τὰς πανηγύρεις εἰς αὐτοὺς  
 συστάσεις. — 13. θυσίας.

1—13. Μ. Καφισίων ὑδάτων] Ὡ Χάριτες ἀοίδιμοι, ἤγουν  
 περιβόητοι βασιλίσσαι τῆς πλουσίας Ὀρχομενοῦ, ἔφοροι τῶν Μι-  
 νυῶν τῶν ἀρχαίων τὴν γένεσιν, αἵτινες οἰκεῖτε ἔδραν, ἤγουν καθε-  
 10 δραν, τόπον καλλίπωλον, τουτέστιν ἵπποις κομῶντα, ἢ καλλίβωλον,  
 ἥτοι εὐρείον, τῶν τοῦ Κηφισοῦ τοῦ ποταμοῦ ὑδάτων τὸν κλῆρον  
 ἐσχηκυῖαι· τοῦτο γὰρ δύναται τὸ λαοῦσαι· κλύτε (6), ἀντὶ τοῦ  
 ἐπακούσατε ἐμοῦ δηλονότι· ἐπεὶ εὐχομαι ὑμῖν, ἤγουν ἐπικαλοῦμαι  
 ὑμᾶς. σὺν ὑμῖν γάρ, ἀντὶ τοῦ δι' ὑμῶν γίνεται τοῖς ἀνδράποισι πάντα  
 15 τὰ τερπνὰ καὶ τὰ γλυκέα, λέγω εἵτις ἀνὴρ ἐστὶ σοφός, ἤγουν φρό-  
 νιμος καὶ ψυχικὴν ἀρετὴν ἔχων, δι' ὑμῶν ἐστὶν αὐτῷ τὸ τερπνόν  
 τῆς φρονήσεως· εἵτις ἐστὶ καλὸς ἤγουν εὐμορφος καὶ σωματικῇ  
 ἀρετῇ χοῖται, δι' ὑμῶν ἐστὶν αὐτῷ τὸ τερπνόν τοῦ κάλλους·  
 εἵτις ἐστὶν ἀγλαός, τουτέστι λαμπρός, περιφανὴς τὰ ἐκτὸς καὶ  
 20 εὐδοξίαν ἔχων, δι' ὑμῶν ἐστὶν αὐτῷ τὸ τερπνόν τῆς λαμπρότητος.  
 καὶ γὰρ καὶ οἱ θεοὶ χωρὶς τῶν σεβασμίων Χαρίτων οὔτε χοροὺς  
 κοιρανοῦσιν, ἀντὶ τοῦ δεσπόζοντες διατάττουσι· χοροὺς δὲ λέ-  
 γει οὗς οἱ ἄνθρωποι αὐτοῖς τελοῦσιν· οὔτε δαῖτας, ἤγουν ἐορτάς,

7 καφισ. v Vrat. μ'. — σύνταξις margo μ' ξ'. — Quæ post  
 Χάριτες leguntur om. i' in spatio. — 8 ἐρχομενοῦ q etiam in textu,  
 ubi cett. libri Mosch. Ὀρχ. tuentur. — 9 ἤγουν q v, ἥτοι cett. —  
 11 κηφισοῦ Vrat. μ' ξ'. — τοῦ ποτ. om. q. — 12 κλύτε δὲ ἀντὶ  
 Vrat. — 16 καὶ om. q. — 17 ἤγουν q v, ἥ cett. — εὐμορφος q, εἰμορ-  
 φος Vrat. — 18 ἔστιν q. — 20 ἔστιν q. — 22 διατάσσουσι q. —  
 23 ἤγ. ἐορτάς] ἐορτάς ἤγουν q, ἥ ἐορτάς Vrat. μ' ξ'.

θυσίας, ἀνθρώπων δηλονότι ἐπ' αὐτούς, δεσπόμενοι διατάττουσιν

gl. 14. ἔφοροι. — 15. διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν οἰκειότητα· ὁ μὲν γὰρ ἐστὶ μουσικός, χαριέστερον δὲ οὐδὲν μουσικῆς. — 17. διηνεκῇ. — εὐλαβῶς ἐνεργοῦσι. — 19. σεβασμία. — \* ταῦτά ἐστι 5 τὰ ὀνόματα τῶν τριῶν Χαρίτων· Ἀγλαΐα καὶ Εὐφροσύνη καὶ Θαλία. ποιεῖται δὲ πρῶτον τὸν λόγον πρὸς τὰς δύο, ἔπειτα πρὸς τὴν Θαλίαν. — 20. ἤγουν τοῦ Διὸς. — 21. \* γίνεσθαι μου τῶν ὕμνων. — 23. ὕμνον. — ἐπὶ λαμπρᾷ εὐτυχίᾳ. — 24. ῥᾶστα. — 26. Λυδία. — 27. ἐστὶ. — \* Ὀλυμπιόνικος γέγονεν. — 10 \* δέον καὶ ἡ Μινύεια εἰπεῖν, ἀσυνδέτως εἶπεν. — 29. ἤγουν διὰ τῆς εἰς τὸν πολίτην αὐτῆς παρὰ σου βοηθείας.

13—28. M. Ἀλλὰ πάντων τῶν ἔργων ταμίαι, ἤγουν διεξαγωγεῖς, αἱ Χάριτες οὐσαι δηλονότι, τὴν αἰδίων τιμὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἤγουν τοῦ Διὸς σέβουσιν, ἀντὶ τοῦ δοξάζονται 15 ἐν οὐρανῷ, θέμεναι, ἤγουν θεῖσαι τοὺς ἑαυτῶν θρόνους πλησίον τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ χρυσοτόξου τοῦ ἐν τῇ Πυθῶνι τιμωμένου. ἐκεῖ γάρ, φασίν, ἦσαν αὐταὶ ἰδρυμέναι ἐν τοῖς δεξιόις τοῦ Ἀπόλλωνος. ὦ σεβασμία (19) Ἀγλαΐα καὶ ὦ Εὐφροσύνη φίλη

1 ἐπ' αὐτάς q. — δεσπ. διατ. (διατάσσ. v) om. q. — 5 Glossa Thomana in α', codd. mixtis et edd. inter scholia legitur. — 5. 6 τ. εἰσι τ. τρ. Χαρ. τὰ ὄν. Tricl. — 6 καὶ ante Εὐφρ. om. Tricl. — καὶ ante Θαλία om. ι'. — 10 Glossæ Thomanae in α' μ' Vrat. et edd. inter scholia leguntur, sic: ἡ (sic α' μ', ἁ cett,) Μινύεια, Ὀλυμπιόνικος γέγονε δηλονότι. δέον δὲ καὶ ἡ Μινύεια εἰπεῖν, ἀσυνδέτως εἶπεν. — 13 Delevi lemma ἀλλὰ πάντων ταμίαι ἔργων cum q v. — 13—19 ἀλλὰ — Ἀπ. om. ι'. — 15 αὐτῶν] αὐτοῦ ξ'. — δοξάζονται q v et codd. Oxx., δοξάζουσιν cett. — 17 ἐν τῇ q, ἐν τῷ cett. — 18 Cum ἐκεῖ γὰρ explicit cod. v. Reliqua cum w contuli. — φνσιν q. — αἶται om. q. — ἰδρυμέναις q. — 19 Ante ὦ lemma πότνι Ἀγλαΐα delevi cum q v. — σύνταξις margo μ' ξ'. — ὦ om. ι'. — Quæ post σεβ. Ἀγλαΐα leguntur om. ι' in spatio. — φροσύνη q. — Post Εὐφρ delevi ἡ libros q v ξ' secutus.



τῶν μολπῶν, θυγατέρες τοῦ κρατίστου τῶν θεῶν, ἔχουν  
 τοῦ Διὸς, ἐπὶ χόροι νῦν γένεσθε δηλονότι· καὶ ὦ Θάλια ἐρασί-  
 μοιπε, ἔχουν τῶν μολπῶν ἐράσας, ἐπὶ χόρος γενοῦ ἰδοῦσα τόνδε  
 τὸν κῶμον, ἀντιστροφῶς ἀντὶ τοῦ ἐπὶ χόρος γενομένη ἐπίσχεσαι  
 5 τοῦτον τὸν σὺν ὕμνῳ χορὸν τὸν μετεώρως στρεφόμενον ἐπὶ μοῖρᾳ  
 εὐμενεῖ, ἔχουν ἀγαθὰ φρονούσῃ· τὸν Ἀσωπύχον γὰρ ἡλθον  
 ἀείδων, ἀντὶ τοῦ ἥσων, ἔχουν ὕμνῳ, ἐν τρόπῳ, τουτέστι  
 ῥυθμῷ Ἀυδίῳ, καὶ ἐν μελέταις, ἀντὶ τοῦ συνδήχαις ἐπῶν,  
 οἷότι Ὀλυμπόνικος ἐγένετο δηλονότι ἢ τῶν Μινυῶν πόλεις, του-  
 10 τέστιν ἢ Ὀρχομενὸς ἢ πατέρις τοῦ Ἀσωπύχου, σοῦ χάριν, ὦ  
 Θάλια.

gl. 28. τὸν σκοτεινόν. — 29. ὦ φήμη θεά. — 30. \* τῷ  
 Ἀσωπύχου, Κλεοδάμῳ. — 31. ἵνα. — \* τόν. — 32. αὐτῷ. —  
 αὐτῷ. — 33. ἐν. — 34. αὐτὸς ὁ Ἀσωπύχος. — 35. στεφάνοις. —  
 15 ἔχουν τὴν κεφαλὴν ἀπὸ μέρους.

31—35. Th. Τὸ Κλεόδημον πρὸς τὸ ἰδοῦσα, τὸ δὲ  
 υἱὸν πρὸς τὸ εἶπης, οὕτως· ἵνα ἰδοῦσα τὸν Κλεόδημον εἶπης  
 αὐτῷ τὸν υἱὸν ὅτι ἐστεφάνωσεν οὗτος ὁ Ἀσωπύχος τὴν νέαν  
 αὐτοῦ χαίτην, ἔτοι τὴν κεφαλὴν ἐν τοῖς κόλποις τῆς Πίσσης,  
 20 ἔχουν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ, ἐν τοῖς πτεροῖς τῶν κυδῖμων ἀέθλων, τοῖς  
 δίκην πτερῶν αἶρουσι τὸν νικήσαντα. τοιαύτη δὲ καὶ ἡ παρὰ  
 Ἀριστοφάνει σύνταξις (Nub. 95).

1 ἔτοι q. — 2 γένεσθαι Vrat. ξ'. — 4 κόσμον q. — ἀντιστρ.]  
 ἀντὶ τοῦ φως Vrat. — 5. 6 τρεφόμενον ἐπὶ μοῖρᾳ εὐμενῇ ξ'. —  
 7 Post τρόπῳ libros q w μ' ξ' secutus deleui Ἀυδίῳ. — 8 Quæ post  
 ἐπῶν in ξ' legebantur cum ultimo folio avulso perierunt. — 12 Glossa  
 ὦ φ. θ. in Γ et codd. mixtis legitur, non legitur in α'. — 16 Κλεό-  
 δαμον ed. Bœekh. — 17 ἵν' Vrat. — τὸν omm. edd. — 19 αὐτοῦ  
 ed. Bœekh. — ἔχουν i'. — τὴν om. Γ. — πίσης Γ Vrat. — 21 καὶ  
 om. Γ.

Οὗ τὸν οὐρανὸν

Λέγοντες ἀναπαίδουσιν, ὥς ἐστι πνιγεύς·

καὶ πάλιν (Nub. 145)·

Ἀνῆρετ' ἄρτι Χαιρεφᾶντα Σωκράτης

Ψύλλαν, ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας.

5

28—35. M. Νῦν, ὦ Ἥχοι, τουτέστι φήμη, ἄπιθι εἰς τὴν  
 κυθῆδραν τῆς Περσεφόνης τὴν μέλαινα τεῖχῃ ἔχουσιν, ἤγουν εἰς  
 τὸν Ἀϊδην, φέρουσα ἀγγελίαν περιγαδομένην τῷ πατρὶ τοῦ Ἀσω-  
 πίχου τῷ Κλεοδόμῳ, ὅπως ἰδοῦσα αὐτὸν τὸν Κλεοδόημον εἴπῃς  
 (32) τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὅτι ἐστεφάνωσε τὴν χαίτην, ἀντὶ τοῦ τὴν 10  
 κόμην αὐτοῦ παρὰ ταῖς κοιλάσι τῆς ἐνδόξου Πίσσης, ἤγουν ἐν τῇ  
 ἐνδόξῳ Ὀλυμπίᾳ, πετροῖς ἐνδόξων ἀγώνων, ἀντὶ τοῦ στεφανοῖς  
 ἐπαίρουσι καὶ οἷον πετροῦσι τοὺς στεφανοιμένους. ἐπὶ τοῦ  
 πράγματος δὲ ὀφείλων θεῖναι τὸ εἶπῃς, ἐν ᾗ ὁ λόγος οὕτως·  
 ὅπως ἰδοῦσα τὸν Κλεοδόημον εἴπῃς, ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νέαν 15  
 κόμην αὐτοῦ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ ἐστεφάνωσεν· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ ὀνόμα-

2 λέγουσιν (om. ἀναπ.) Γ. — ὥς ἐστι Vrat. μ'. — Post πνιγεύς  
 edd. καὶ περὶ ἡμᾶς addunt. — 4 ἀνῆρετ' ἰ'. — 5 τὴν ψύλλαν Γ. —  
 ἄλλοιτο Γ, qui om. τοὺς αὐτῆς. — αὐτῆς ed. Boeckh., αὐτοῦς Vrat. —  
 Mss. β, γ hæc addunt: ἄλλοι δὲ τινες οὕτω συντάσσουσιν· ὅπως  
 ἰδοῦσα αὐτὸν τὸν Κλεοδόημον εἴπῃς διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Ἀσώπιχον ὅτι  
 ἐστεφάνωσεν αὐτὸς τὴν αὐτοῦ χαίτην τὴν νέαν, παρὰ τοῖς κόλοις τῆς  
 ἐνδόξου Πίσσης, πετροῖς, ἥτοι στεφάνοις ἐπαίρουσι τοὺς στεφανοιμένους,  
 οἷα πετροῖς κνέμων ἀέθλων. — 6 Delevi lemma μελαντεία νῦν δόμον  
 (v. δ. om. ἰ', δόμον omm. Vrat. μ') cum w ἰ'. — σύνταξις margo μ'.  
 — Quæ post Ἥχοι leguntur, om. ἰ' in spatio. — 7 μέλαινα q w Vrat.  
 μ'. — τῇ Vrat. μ'. — τῷ πατρὶ τοῦ (τῷ q) ἄσ. q w, τῷ τ. ἄσ. πατρί  
 cett. — 9 αὐτὸν omm. w Vrat. — 10 τὴν post τοῦ om. q. —  
 11 αὐτοῦ ed. Boeckh. — ἐνδόξου q, ἐνδόξου w Vrat. μ'. — 12  
 ἐνδόξω q. — 13 στεφανοιμένους q. — 15 ὅπ. ἀπελθούσα εἰς τὸν κλ.  
 w. — εἴπῃ q. — 16 κόμην q. — αὐτοῦ ed. Boeckh., ἀντὶ τοῦ q.



τος αὐτὸ τίθησιν, εἴτα ἐπάγει τὸ πρᾶγμα, καὶ ποιεῖ τὸν λόγον ὁμοιον τῷ (Eur. Hecub. 986) · Εἰπέ μοι τὸν Πολύδωρον, εἰ ζῇ· κατ' αἰτιατικὴν δὲ λέγεται ἐν τούτοις τὸ ὄνομα· τὸ γὰρ λέγειν αἰτιατικὴν αἰεὶ λαμβάνει, ὅτε πρὸς τὸ λεγόμενον ἀποτείνει.

---

3 δὲ om. Vrat. — 4 αἰὶ om. q. — αὐτ. τὸν λόγον πρὸς τὸν κεί-  
μενον ἀπ. w.

Πινδάρου Πύθια.

Ἐπίνικοι Πυθιονίκαις.

Ἰέρωνι Αἰτναίῳ ἄρματι. Ὡιδῇ α'.

[Δημητρίου Τρικλινίου]

περὶ τῶν κώλων τῶν στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν τοῦ 5  
α' εἶδους τῶν Πυθίων. Παλαιόν.

Τοῦ α' εἶδους τῶν Πυθίων αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστροφαὶ  
κώλων ἐκάστη β'. Τὸ α' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ  
β' δακτυλικὸν πενθημιμέρες. Τὸ γ' ὀκτασύλλαβον Σαπφικόν,  
δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ χοριάμβου 10  
καὶ ἔστιν ἐπιχοριαμβικόν. Τὸ δ' Πινδαρικὸν ἐκ Σαπφικοῦ, τρί-  
μετρον ὑπερχατάληκτον· σύγκειται δὲ ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας,  
χοριάμβου, Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος καὶ συλλαβῆς. Τὸ ε' ἀντι-  
σπαστικὸν δίμετρον ὑπερχατάληκτον· ἔχει δ' ἐπιτρίτους δ' ἀντὶ  
ἀντισπάστων. Τὸ ς σύνθετον ἔκ τε τοῦ λεγομένου προσοδιακοῦ 15  
καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας. ἔστι δὲ τὸ προσοδιακὸν δίμετρον ἀκα-

4 Scholia ad Pyth. I—IV ex i' accurate edidit Car. Ern.  
Christoph. Schneider in «Apparatus Pindarici Supplemento ex codi-  
cibus Vratislaviensibus» (Vratislaviae 1844 p. 1—32), cuius editionem  
usque ad Pyth. IV 96 cum α' (qui hoc versu deficit) et usque ad  
finem eiusdem carminis cum π' contuli. — Scholium metricum om  
π'. — 6 Παλαιόν ex α' addidi. — 7 ἀντιστροφῶν (corr. etiam Schnei-  
der) i', qui om. ἐκάστη. — 9 ὀκτασύλλαβον i' et — quod semel  
annotare sufficit — Schneideri editio. — 13 ἐλάσσονος i'.



τάληκτον ἐξ Ἴωνικοῦ καὶ χοριάμβου. Τὸ ζ' Πινδαρικὸν ἐκ Σαπφικοῦ ἐνδεκασύλλαβον, ἥτοι τρίμετρον καταληκτικόν. σύγκειται δὲ ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, χοριάμβου καὶ Ἴωνικῆς καταληκτικῆς, ἥτοι ἀναπαίστου. Τὸ η' τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ θ' δακτυλικὸν πενθήμερες ὅμοιον τῷ β'. Τὸ ι' ὅμοιον τῷ ζ'. Τὸ ια' προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ Ἴωνικοῦ καὶ χοριάμβου. Τὸ ιβ' τροχαϊκὴ συζυγία, ἥτοι μονόμετρον. Ἐξῆς παρὰγραφος ἐφ' ἐκάστη στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ.

Περὶ τῶν κώλων τῶν ἐπωδῶν.

- 10 Αἱ ἐπωδοὶ κώλων ἐκάστη ιε'. τὸ α' δακτυλικὸν τρίμετρον, καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ἡ τελευταία βραχεῖα, ἐστὶ καταληκτικὸν εἰς δισσύλλαβον, εἰ δὲ μακρά, ἀκατάληκτον. Τὸ β' τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικὸν Εὐριπίδειον ἢ ληκύδιον. Τὸ γ' προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ὅμοιον εἶναι τῷ α'. Τὸ δ' 15 Πινδαρικὸν ἐκ Σαπφικοῦ ὅμοιον τῷ ζ' καὶ ι' τῆς στροφῆς. Τὸ ε' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ε' Ἴωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἀπ' ἐλάττονος ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ Ἴωνικοῦ καταληκτικοῦ. ἐμοὶ δὲ παιωνικὸν δοκεῖ Κρητικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ Κρητικοῦ καὶ παίωνος δ'. Τὸ ζ' ὅμοιον τῷ ε' τῆς 20 στροφῆς. Τὸ η' προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερχατάληκτον ἐκ χοριάμβου καὶ Ἴωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ συλλαβῆς. οἱ δὲ λέγοντες αὐτὸ ἀκατάληκτον οὐ καλῶς, οἶμαι, λέγουσι. Τὸ θ' Ἴωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον καταληκτικόν, ἥτοι ἐφθήμερες. Τὸ ι' προσοδιακὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἢ Πινδαρικόν

2 post ἐνδεκασ. in ι' hæc inseruntur: ἡγουν τρίμετρον ἐκ σαπφικοῦ ἐνδεκασύλλαβον. — ἡγουν ι'. — 4 ἡγουν ι'. — τροχ. δίμετρον ι'. — 7 ἡγουν ι'. — 8 ἐξ ἧς α'. — ἡ παρ. ι'. — 9 Π. τ. κ. τ. ἐπ. ex α' addidi. — 10 ἐκάστη om. ι'. — 11 μὲν ἐστὶν codd. — 18 ἐπωνικὸν δοκεῖ ι'. — 23 ἡγουν ι'.

ἐκ Σαπφικοῦ, ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, χοροῦ ἁμβου καὶ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος. Τὸ ια' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τοῦ α' ποδὸς χορείου. Τὸ ιβ' ὅμοιον. Τὸ ιγ' ὅμοιον τῷ β' τῆς στροφῆς. Τὸ ιδ' προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ Ἰωνικοῦ καὶ χοροῦ ἁμβου. Τὸ ιε' ὅμοιον τῷ ια'. Ἐξῆς χορωνίς, εἴτα παράγραφος 5 ἐν πέντε ταῖς ἐπωδαῖς ἐν δὲ τῷ τέλει τοῦ ᾄσματος ἀστερίσκος. ἔστι δὲ τὸ ᾄσμα ε' στροφῶν.

Th. Κυραῖοι, ἔθνος περὶ τὸν Παρνασσὸν τοὺς εἰς τὴν Πυθίαν ἰόντας λοχῶντες ἀγῶρουν. Εὐρύλοχος οὖν ὁ Θεσσαλὸς Ἀμφικτιῶνας συμπαραλαβὼν ἐπιθέμενος αὐτοῖς, κατεστρέψατο. 10 ἀνθ' ὧν ἀμειβὴν τῆς νίκης καθίστησι πανήγυριν τῷ Ἀπόλλωνι, τὰ λεγόμενα Πύθια, τελουμένην κατὰ χρόνους ε', ὡς καὶ ἡ τῶν Ὀλυμπίων. Πυθῶν δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ σεσφῆσθαι ἐκεῖ τὸν ὑπ' Ἀπόλλωνος ἀνηροημένον δράκοντα· πύθω γὰρ τὸ σῆπω. ἢ διότι οἱ δεόμενοι περὶ τινων μαθεῖν, ἐκεῖσε ἀφικνούμενοι 15 ἐμάνθανον. ποιεῖται δὲ τὸν λόγον πρὸς τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος κιδάραν, ὅτι τε αὐτὸς ἐν μουσικῇ ἥδὲ τὰ ποιήματα, καὶ ὅτι ἡ ἐορτὴ ἡ παροῦσα, καθ' ἣν ποιεῖται τοὺς ὕμνους, τοῦ Ἀπόλλωνος ἦν. εἰ καὶ τινὲς φασὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὴν φόρμιγγα πε-

3 τῷ ζ' ι'. — 7 ἔστι — στροφῶν ex α' addidi. — Τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου τοῦ μαγίστρου κυρίου Θωμᾶ σχόλια εἰς τινὰ τῶν πυθίων sequitur in ι', τοῦ σοφωτάτου μαγίστρου σχόλια sequitur in π'. — 8 Lemma Πινδάρου Πύθια est in π'. — σημειῶσαι ὅπως συνέστη τὰ πύθια margo ι'. — Κιδάροι ι', idem voluit Sakkelion. — παρνασσόν π'. — 8. 9 Πυθῶνα coni. Semitelos. — 9. 10 ἀμφικτιῶνας ι', ἀμφικτιῶνας Γα', ἀμφικτιῶνας π'. — 10 συμπεριλαβὼν Γ. — 15 περὶ τινῶν Γα' ι'. — 16 ποιῇ ex α' enotavi, facit ι'. — 17 μουσῇ ι', corr. etiam Schneider. — 18 ἡ ἐορτὴ ἡ π. Γ, ἡ παρ. ἐορτὴ cett. — 19 διὰ τοῦτο π', διατοῦτο cett. — 19. 1 ποιεῖσθαι π'.



ποιῆσθαι τὸν λόγον, διότι ἱέρων αὐτῷ χρυσῇν κιθάραν ὑπέσχετο, ἵνα αὐτὸν ἀναμνήσῃ.

1. Germ. Ἐπιθεξιῶς πως ἐν ὑπομνήσει ἄρει αὐτὸν τῆς χρυσέας φόρμιγγος τῆς ὑποσχεθείσης. οὐχ ἀπλῶς δὲ εἶπε  
5 χρυσέα φόρμιγξ, ἀλλ' αἰνιγματωδῶς παραδηλοῖ αὐτῷ τοῦ τὴν ὑποσχεθεῖσαν φόρμιγγα χρυσέαν πέμψαι.

gl. 1. \*\* Τὸ προοίμιον προσφωνητικόν. — \*\* χρυσῇ. — ᾧ κιθάρα. — 2. τῶν ἀνθηρόν ἐχουσῶν πλόκαμον, \*\* ὁποῖόν ἐστι τὸ ἴον. — 3. σύντροπον, κοινόν. — κτῆμα· κιθαρίζοντι γὰρ  
10 τῷ Ἀπόλλωνι αἱ Μοῦσαι χορεύουσιν.

4. Th. Τὸ βάσις οἱ μὲν τὸν ῥυθμὸν νοοῦσι. τῆς γὰρ κιθάρας ὁ ῥυθμὸς ἀκούει, ἤγουν κατὰ τὸ μέλος ἐκείνης συντίθεται. οἱ δὲ διὰ τοὺς τῶν χορευτῶν πόδας ἀκούουσι γὰρ ἐκείνοι τῆς  
15 κιθάρας. τουτέστιν ὁποῖόν ἐστι τὸ μέλος αὐτῆς καὶ οὗτοι κινοῦνται. λέγει δὲ τὴν βάσιν ἀρχὴν ἀγλαίας ἢ διότι ὁ ῥυθμὸς τὸ πᾶν ἐστι τοῦ λόγου, ἢ ὅτι ἡ κατ' ἀρχῆς τοῦ χοροῦ κίνησις μεγίστης εὐφροσύνης ὕστερον ἀπ' αὐτοῦ ἐσομένης ἀρχὴ ἐστίν.

gl. 4. τῆς κιθάρας. — \*\* ἤγουν ὁ ῥυθμὸς. — εὐφροσύνης. — 5. \*\* ὑπακούουσιν. — οἱ μελωδοί. — τοῖς παρὰ σοῦ  
20 τύποις, ἤγουν ὅπως αὐτὴ τὰ μέλη τυπώσης, καὶ ἡ παρ' ἐκείνων φῶδὴ φέρεται. — 6. τῶν τοὺς χοροὺς ἀγόντων· πρὸς γὰρ τὰ ἄσματα καὶ οἱ χοροὶ ἄγονται. — \* μελῶν. — 7. \* ἄσματα. — \*\* ἤγουν ἄσματα, ἀπὸ τοῦ ἀναβάλλομαι τὸ προοιμιάζομαι. — ποιῆς. — \* κινουμένη· — \*\* κινουμένη τοῖς χορῶμασιν.

1 χρονῆν Γ. — 3 Ante ἐπιθ. delevi ἢ οὕτως. — ἐπιθ. πῶς U. — εἰς ὑπόμνησιν? — 5 τοῦ fort. delendum est. — 7 Τὸ πρ. πρ. ex α' π' addidi. — 11 Βάσις ἀγλαίας est lemma in α' ι' π'. — νοοῦσιν α'. — 12 συντίθενται Γ. — 14 ὁποῖόν ἐστὶ α' ι'. — κ. αὐτοὶ κ. ι'. — 16 πᾶν ἐστὶ α' ι'. — καταρχῆς α' ι'. — 17 ὕστερον om. ι'. — ἐπομένης ι'. — ἀρχὴ ἐστίν α' ι'. — 20 τυπώσεις α'. — ἐκείνω Γ. — 24 ποιῆς in α' Triclinii manu additum est.

8. Tr. Κεραυνὸν σβεννύεις] ἤτοι τὸν Δία τῆς ὀργῆς παύεις καὶ μειλίχιον καθιστᾷς, ὁπότεν ἀκούῃ σου.

gl. 8. \*ὄν ὁ Ζεὺς δίκην αἰχμῆς φέρει. — \*\*παύεις, πραύ- νεις. — 9. τοῦ διδίου· ἄσβεστον γὰρ τὸ πῦρ τοῦ παρὰ τῷ Διὶ κεραυνοῦ. — 10. \*ὑπνοῖ· — \*\*καθεύδει. — \*τῇ ῥάβδῳ· — 5 \*\*τῇ ῥάβδῳ τοῦ Διός.

9. 10. Th. Φασίν, ὅτι ἐν τῷ τοῦ Διὸς σκήπτρῳ ἀετὸς κάθηται· δεικνύων τὸ τοῦ Διὸς ἡγεμονικόν, ἐπειδὴ καὶ οὗτος βασιλεὺς πάντων πτηνῶν. Ἔντινα ἀετὸν φησιν ἀκούοντα τῆς Ἀπόλλωνος κιθάρας εἰς ὕπνον τρέπεσθαι· θελγόμενον τῇ ψῳδῇ. 10

gl. 11. ποταπὴν; ταχεῖαν. — ἤτοι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτοῦ. — 12. \*χαλάσας· — \*\*καταγαγών. — 13. ὁ ἡγε- μών. — \*ἤτοι τῶν ὀρνέων πάντων. — τὴν εἰς σκότος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄρουσαν. — 14. \*\*γάρ. — \*αὐτῷ· — \*\*ἐπ' αὐτῷ. — ἤτοι τὸν ὕπνον. — 15. τῇ ἐστραμμένον ῥάμφος ἐχούσῃ. — 15 \*\*κεφαλῇ αὐτοῦ. — τῶν ὀφθαλμῶν.

16. Th. Τὸ κατέχευας ἢ πρὸς τὸ γλεφάρων συνα- πτέον ἢ πρὸς τὸ κρατί, ἢ τὸ γλεφάρων πρὸς τὸ κλαῖ- στρον. ὁ γὰρ ὕπνος ὥσπερ τι κλειῖθρον τῶν ὀφθαλμῶν κλείων αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐὼν ἡνεφγμένους εἶναι. — 20

13—16. Germ. 'Ο νοῦς· ἐπὶ τῷ κρατί δὲ καὶ τῇ κεφαλῇ τῇ ἀγκύλῳ, τῇ καμπύλῳ ἀπὸ τοῦ ῥάμφους (τὸ κεφαλῇ δηλοῖ, ὅτι καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ αἰετῷ) κατέχευας καὶ ἔχυσας τὴν κελαι- νῶπιν νεφέλην, ἥρουν μέλανα ὕπνον κατέχυσας, τὸ ἥδὲ κλει-

1 τὸν διὰ π', corr. Semitelos. — 4. 5 γὰρ τοῦ π. τ. Δ. κερ. πῦρ Γ. — 7 εἴδει δ' ὁ. (sic) est lemma in i', εἴδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ in π', εἴδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ in α'. — 8 καὶ om. π'. — 9 ἀετὸν φησὶν α' i', ἀετὸν, φησὶν π'. — 17 βλεφάρων π', γλεφ. coniecit Semitelos. — 18 βλεφ. con. Sakkellion improbante Semitelo. — 18. 19 κλαῖστρον α' i' π' e Triclinii sententia. — 19 ὥς περ τι Γ, ὥσπερ τι α'. — 21 τῇ κρ. U. — 22 τῇ ἀγκύ... καμ U. — 22. 23 δηλοῖ. οἱ καὶ αὐ τοῦ αἰετοῦ U. — 24 νεφέλην ἢ... αἶνα ὕπνον U.



στρον καὶ κλειδίον (τὸ γὰρ ἡδὺ τοῦ ὕπνου λέγει) τῶν βλε-  
φάρων.

gl. 16. γλυχύ. — κλειῖθρον. — κατέχεας. — κοιμώμε-  
νος. — 17. ποταπόν; εὐχυτον, \*\*ἢ ὑγρότητα τινα ἐμφαῖνον  
5 ἔχειν. — χαλᾶ, \*\*ἢ ὥσπερ κυρτὸν δείκνυσιν. — ταῖς σαῖς.

18. Th. Δείκνυσιν ἐντεῦθεν τὴν τῆς μουσικῆς δύναμιν.  
εἰ γὰρ τὸν ἀμείλικτον καὶ θρασὺν Ἀργὴν θέλγει, τίνα οὐκ ἂν  
τοῦτο ἐργάσεται;

gl. 18. τοῖς μέλεσιν. — ἀνδραποδιζόμενος καὶ κηλούμε-  
10 νος. — ὁ θρασὺς καὶ ἀμείλικτος. — 19. \*\*τὴν σκληρὰν καὶ  
δεινὴν. — μακράν. — 20. τῶν δοράτων. — \*\*τὴν ὀξύτητα  
ἢ τὰ ἔγχρη. — εὐφραίνει. — \*τὴν αὐτοῦ. — \*\*τὴν ἑαυτοῦ. —  
21. \*τῷ μέλει καὶ τῇ φόδῃ. — \*τὰ θελκτήρια. — 22. \*οὐ μόνον  
τῶν ἀνθρώπων. — \*εὐφραίνει. — \*περί. — 23. \*\*συνέζη-  
15 σις. — τοῦ Ἀπόλλωνος. — τῇ τῆς μουσικῆς ἐπιστήμῃ. — \*\*βα-  
θυζάνων. — 24. \*καί. — 25. \*\*Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ὀσ-  
σους. — ἡγάπησεν. — \*τὸ ὅσσα μὴ πεφίληκε πρὸς τὸ γῶν  
συναπτεόν. — 26. μισοῦσι καὶ ἄτην ἡγοῦνται. — \*\*φῶδῃ. —  
27. τῶν ἐν τῇ Πιερίᾳ γεγεννημένων Μουσῶν. — ἀκούοντα.  
20 — 28. κατὰ τήν. — \*καί. — μέγαν καὶ ἀκαταπύνητον διὰ τὸ  
μέγεθος. — 29. τῇ χαλεπῇ. — \*\*ἡγουν ὑπὸ τὴν ῥίξαν τῆς  
Αἴτης. — 30. \*\*ὁ ἐχθρός.

31. Th. Ὁ Τυφῶς χειρὰς ἀντάρας τῷ Διὶ ἐκεραυνώθη  
ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν Σικελίᾳ, ἔχων ἐπικείμενον τὴν Αἴτην τὸ ὄρος.

1 τὸ γὰρ ἦδον U. — 6 Lemma καὶ γὰρ βιατὰς est in ι', βιατὰς  
Ἀρης in π'. — 7 τίνας Γ. — 8 ἐργάσατο coniecerunt Schneider et  
Semitelos. — 12 ἢ τὰ ἔγχρη Triclinii manu additum est in α'. —  
16. 17 τοῦ ὅσα π'. — 17. 18 τὸ ὅσα (sic) — συναπτεόν in α' ι' scho-  
liorum corpori insertum est, inter glossas habet etiam π'. — 19 γενο-  
μένων Γ. — 20 μέγα Γ. — ἀκ. καὶ μέγαν α' π'. — 24 παρ' αὐτοῦ  
Γ, ab eo ι'.

εἰπὼν δὲ ἄνω· ὅσα μὴ πεφίληκε Ζεὺς, ἐπάγει, ὅστις ἐστὶν ὁ Τυφῶς. τοῦτον γὰρ οὐ φιλεῖ. εἰκότως δὲ ἐπέβαλε τὴν περὶ αὐτοῦ ἱστορίαν, ἐπειδὴ καὶ ὁ νῦν ἐπαινούμενος Ἰέρων Σικελιώτης ἐστίν, ἐνθα οὗτος κολάζεται.

gl. 31. \*\* ἑκατοντακέφαλος. — \*\* ὄντινα Τυφῶνα. — 5  
32. τὸ ἐν τῇ Κιλικίᾳ. — \* ἐγέννησεν. — \*\* ἤγουν ἐγέννησε καὶ ἀνέθρεψε. — 33. πολυθρύλλητον. — \*\* σπῆλαιον. — \*\* δέ.

34. Th. Τὴν Κύμην τινὲς φασὶ νῆσον παρακειμένην τῇ Σικελίᾳ, λέγοντες τὸ ὄχθαι ἀντὶ τοῦ ἢ ὑπερκειμένη τῆς Κύμης Σικελία, οὓς αὐτὸς μὴ μεμφόμενος τὴν Κύμην νόει πόλιν ἐν 10 Σικελίᾳ, ἐν ᾗ τὸ ὄχθαι ἀλιερκέες διὰ τὴν Αἴτνην τὸ ὄρος ἐν τέλει Σικελίας οὔσαν καὶ πλησιάζουσαν θαλάττῃ.

gl. 34. αἱ. — \*\* καί. — \*\* νήσου ἢ πόλεως. — περιόρρυτοι. — 35. \*\* τοῦ Τυφῶνος. — δαμάζει. — 36. τὰ στήθῃ. — \*\* ἤγουν αὐτόν. — δασέα ταῖς θριξί· τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν ἰσχυ- 15 ρῶν στήθῃ. — 37. \*\* ἢ μέχρις οὐρανοῦ φθάνουσα τῷ ὕψει. — \*\* κατέχει. — 38. χιονώδης. — \*\* τὸ ὄρος. — δι' ὄλου τοῦ ἔτους. — 39. \*\* τῆς ὀξέως τιτρωσκούσης τῷ φύχει. — τροφός, διὰ τὸ ἀεὶ ἐμφιλοχωρεῖν αὐτῷ τὴν χιόνα.

36—39. Th. Κίονα οὐρανίαν τὴν Αἴτνην καλεῖ διὰ τὸ μέ- 20 χρις οὐρανοῦ τῷ ὕψει φθάνειν. ὀξεῖαν δὲ τὴν χιόνα ἢ τὴν ταχέως αἰσθησιν τοῦ ἐν αὐτῇ ψυχροῦ τοῖς δεχομένοις ποιοῦσαν ἢ διότι οἱ ἐφαπτόμενοι ταύτης ὁμοίον τι πάσχουσι τοῖς κεντουμένοις βαλλόμενοι τῇ ψυχρότητι.

40. Th. Ἰστέον ὅτι ἐν τῇ Αἴτνῃ ἡμέρας μὲν φωτὸς δίχα 25

1 πεφίληκεν ὁ Ζεὺς ἰ'. — 2 τοῦτο γὰρ Γ'. — 7 δὲ Triclinii manu additum est. — 8 τὸ κύμην Γ'. — τινὲς φασὶ Γα', quidam aiunt ἰ'. — 9. 10 ἀντὶ ὑπερκειμένης τῆς κύμης Σικελία π'. — 10 τὸ κύμην Γ'. — 11 ἵνα π''. — ἀλιερκεῖς Γ'. — 22 ταχέα π', ταχέαν edidit Semitelos. — 25 δίχας ἰ', corr. etiam Schneider.



καπνὸς καυστικὸς ἀναδίδεται, νυκτὸς δὲ πέτραι ἀποσφαιρίζονται ἔξω κεκαυμένοι καὶ ζέουσαι, καὶ κτύπον τῇ φορᾷ παρέχουσαι. πίπτουσι δὲ ἐν τῇ θαλάττῃ. τοὺς γὰρ πρόποδας τῆς Αἴτνης ἢ θάλαττα βρέχει.

5 — gl. 40. τῆς Αἴτνης. — ἀναδίδονται. — ἀπροσεγγίστου. —

41. λαμπρόταται ἢ καθαρτικά· τοιοῦτον γὰρ τὸ πῦρ. —

42. \*\*ἐκ τῶν ριζῶν δηλονότι τοῦ ὄρους. — \*\*πυρός. —

43. \*\*ἐν ἡμέραις. — ῥεῦμα. — 44. μέλανα ἢ καυστικόν. —

ἐν νυξί. — 45. πυρῶδης. — συστρεφόμενη. — 46. ᾗτοι τὸν

10 πόντον περιφραστικῶς. — \*\*ἤχῳ· κτύπῳ. — 47. πυρός. —

\*ῥεῦματα· — \*\*ῥεῦμα. — ἔχουν ὁ τυφῶς διὰ τὸ πρηγῆς

κεῖσθαι. — 48. σφοδρότατους. — \*\*ἔχουν ἐπὶ τὴν κορυφὴν

ἀνάγει. — 49. \*\*σημεῖόν τι. — \*\*θαύματος ἄξιον, — ἰδόντα

τινὰ μαθεῖν. — 50. \*τῶν ἐντεῦθεν ἐλθόντων — \*\*τῶν ἐκεῖ

15 ἐλθόντων. — 51. \*\*τινὰ ἐκείνων. — 52. ὁποῖον. — \*\*ταῖς

μέλανα φύλλα ἐχούσαις. — 53. δεδέσμηται. — \*\*ἐν ταῖς κο-

ρυφαῖς τῆς Αἴτνης. — 54. \*\*ᾗτοι ἐν τοῖς μυχοῖς τοῦ ὄρους. —

ἢ αὐτοῦ κοίτη. — \*καταρῆργήνουσα· — \*\*κατατέμνουσα.

52—54. Th. Τὸ μελαυφύλλοις λέγει ἢ ταῖς δασέσι καὶ

20 σκιὰν ὑπὸ τοῦ δάσους ποιούσαις ἢ ταῖς μέλανα φύλλα ἐχού-

σαις ὑπὸ τοῦ ἐκεῖθεν ἀναδιδομένου καπνοῦ. λέγει δὲ ἐν ταῖς

κορυφαῖς καὶ τῷ πένθῳ δεδῆσθαι αὐτὸν διὰ τὸ εἶπ' ἐκείνων

συνέχεσθαι.

gl. 55. τὴν ῥάχιν αὐτοῦ. — κείμενον αὐτόν. — πλήττει διὰ

25 τὸ ἐπικείμενον βάρος. — 56. \*\*ᾧ. — σοί. — ἀρῆσκειν με· —

\*τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸ φάσκειν περὶ τοῦ τυφῶνος ἐχθροῦ

1 καυστικὸς καπνὸς α' ante corr. — 2. 3 παρέχονσαι Γ, ἐμποιοῦσαι cett. — 3 πρόποδας Γ, πόδας cett. — 4 θάλασσα Γι'. — 9 πυρῶδης α'. — 13 ἄξιος α'. — 19 μελαυφύλλοις π', corr. Sakkelion. — τοῖς Schneideri ed. (et ι' ?), errore. — δασείας Semitelos edidit. — 26 Glossa Thomana praemisso lemmate εἴη Ζεῦ et deleta δὲ vocula post τοῦτο in α' ι' inter scholia legitur.

όντος τοῦ Διὸς καὶ τοιαῦτα ὑπ' ἐκείνου παθόντος. — 57. \*\*τὴν Αἴτνην. — διοικεῖς· ἐνταῦθα γὰρ ἱερὸν αὐτοῦ. — τῆς πολυκάρου Σικελίας.

58. Th. Μέτωπον τῆς Σικελίας λέγει τὴν Αἴτνην οἰονεὶ ὀφθαλμόν. εἰς ὕψος γὰρ διήκουσα σκοπιὰν τῆς τε θαλάσσης 5 καὶ πάσης τῆς Σικελίας ἔχει.

gl. 58. τὸν ὀφθαλμόν. — \*\*τοῦ ὄρους. — 59. ὁ ἔνδοξος Ἰέρων. — ἐτίμησε· πλησίον γὰρ τοῦ ὄρους πόλιν κτίσας Αἴτνην ἀπ' αὐτοῦ ὠνόμασεν. — 60. τῷ ὄρει. — τῆς ἐν τῇ Πυθῶνι πανηγύρεως. 10

61. Th. Τὸ ἀνέειπέ νιν λέγει ἢ ὅτι ἔθος ἦν καὶ τὰς πατρίδας τῶν νικησάντων ὑπὸ τοῦ κήρυκος ἀναγορεύεσθαι ἢ ὅτι ἡ ἐκείνων ἀναγορεύσεις καὶ τῆς πόλεως αὐτῶν ἐστίν, οἷς τοιοῦτους προήνεγκεν.

gl. 61. τῇ διὰ τοῦ δρόμου νίκη τοῦ ἄρματος. — ἀνηγό- 15 ρευσεν αὐτήν. — 62. μηνύων. — τοῦ οἰκιστοῦ αὐτῆς. — 63. τοῦ νικήσαντος ἐν ἄρματι.

64. Th. Ἐπειδὴ ἡνίκα ἐκτίσθη ἡ Αἴτνη, τὸ τοῦ Ἰέρωνος ἄρμα ἐν Πυθίᾳ ἐνίκησε, μέγιστον τοῦτο τεχνήριον ποιεῖται τῆς ἐς ὕστερον συμβησομένης αὐτῇ εὐτυχίας, λέγων ὅτι ὥσπερ τοῖς 20 ἀρχομένοις ἀπὸ τινος τόπου πλέειν, ἦν εὐθὺς ἐξ οὐρίας τὸν πλοῦν ποιήσονται, πάρεστιν ἐντεῦθεν τεχμαίρεσθαι καὶ περὶ τῆς ἐπανόδου ὡς ἄρα τοιάδε αὐτοῖς ἔσται, οὕτω καὶ ἡ πόλις ἢ μετὰ τὴν οἰκοδομὴν τιμηθεῖσα, καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον

4 τῆς om. π'. — 5 τε om. ι'. — 6 ποιεῖ ι'. — 11 ἔτος ι', corr. etiam Schneider. — 13 ἐστὶν Γ α' ι'. — οἷς] ὅτι conl. Schneider, ἢ Semitelos. — 14 τοιοῦτοις π', corr. etiam Semitelos. — προσήνεγκεν α' ι', corr. etiam Schneider. — 19 Πυθῶνι conl. Semitelos. — 20 τῆς ἐσώτερον Γ α'. — αὐτῷ συμβησ. ι'. — ἔτι om. ι'. — 21 ἔξουρίας Γ α'. — 24 ἐς τὸν α' ι'.



ἀνθήσει. ἰστέον δέ, ὅτι οὐκ ἀπῆλθεν Ἰέρων ἐν τοῖς Πυθίοις διὰ τὸ νόσφ κατέχεσθαι, ὡς προῖων ἐρεῖ, ἀλλὰ τὸ αὐτοῦ ἄρμα.

gl. 64. \*\* τοῖς ἐν ναυσὶ φερομένοις. — 65. γάρ. — κατ' ἀρχὰς τοῦ πλοῦ. — \* ἡδονὴ καὶ εὐτυχία. — 66. ἤγουν ἀρχὴν  
5 ποιουμένοις τοῦ πλοῦ. — 67. πόμπιμον. — ἄνεμον. — ἤγουν εἰκός ἐστιν οὕτω πλέουσιν. — 68. ἐν τῷ τέλει τοῦ πλοῦ. — ποταπῇ; καλλίστῃ.

69. Tr. Ὁ δὲ λόγος. ἤγουν ὁ ῥηθεὶς περὶ τῶν ναυσιφόρων ἀνδρῶν λόγος ἔχει ὑπόληψιν, τουτέστιν ἐκ τούτου ὑπονοεῖν  
10 ἡμῖν ἐστιν, ὡς αἰεὶ εὐδαίμων ἔσται.

gl. 69. ἐπανόδου. — οὗτος ὁ ῥηθεὶς. — 70. ἤγουν τῷ τῆς τύχης συμβάματι. — ὑπόληψιν ἔχει. — 71. εἰς τὸ ἐξῆς. — τὴν πόλιν. — 72. ἐνδοξον. — 73. διὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἀγλούς καὶ κιδάρας εἶναι. — πανηγύρεσιν. — ὀνομαστῇ.

15 74. Th. Τὸ Λύκιε νόει ἢ ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ Λυκίᾳ τιμώμενε, ἢ ὅτι ἐπίθεται ἦν Ἀπόλλωνος. Λύκιος γὰρ ἐτιμᾶτο ἐν Ἀργεὶ διὰ τὸ Λύχον τινὰ ἀπεκτονέναι ποτέ.

gl. 74. τῆς Δήλου νήσου. — ἄρχων. — 75. ὦ Ἀπολλων. — τὴν ἐν τῷ Παρνασσῷ ὄρει. — πηγῇ. — 76. οὕτως ἢ πηγῇ ὠνο-  
20 μάζετο. — φιλῶν.

77. Tr. Ταῦτα νόφ] ἀντὶ τοῦ εὐμενῆος δεξιόμενος ταῦτα, ἐθελήσας πράττειν καὶ συμπεραίνειν.

gl. 77. ἂ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἔφην. — τῷ σῷ.

1 δὲ om. π'. — 2 νόσον I. — αὐτὸ π', corr. Semitelos. — 5 Versus 67 ultimus est in I, in quo cetera folia avulsa perierunt. Scholia autem in eodem usque ad v. 98 extant. Glossæ quæ sequuntur omnes ex α' depromptæ sunt. — 8 ἦτοι ι'. — παρὰ ι'. — 10 ἡμῖν ἐστὶν α' ι', ἐστὶν ἡμῖν π'. — αἰεὶ ι'. — 15 νόει in π' post τιμώμενε legitur. — In ι' post νόει «vel quia in lycia colitur» linea transversa deleta sunt. — 17 ἀποκτεῖναι ι'

78. Tr. Εὐάνδρον] ἀντὶ τοῦ ἀνδρείους ἔχουσιν πολίτας, ἵνα τούτων νικῶντων αὐτὴ τιμᾶτο.

gl. 78. τιθέναι. — ποταπὴν. — τιθέναι. — καί. —

79. βοῆθῆσαι, χορηγίαι. — 80. ἤγρουν οἱ θεοὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἀνθρώποις παρέχουσιν. — 81. δυνατοί, ἰσχυροί. — 82. ῥήτο- 5  
ρες. — ἐγένοντο θεόθεν. — τὸν Ἰέρωνα. — 83. ἐπαινέσαι. — προθυμούμενος. — ἐλπίζω. — 84. τὸν χαλκῆν παρειὰν ἤτοι αἰχμὴν ἔχοντα. — ἀκόντιον. — ὥσπερ. — τοῦ ἐν τῷ ἀγῶνι σκοποῦ. — 85. ῥίψειν τὸν λόγον. — τῇ χειρί. — στρέφων.

83—85. Th. Μενεινῶν δὲ καὶ προθυμούμενος αἰνῆσαι καὶ 10  
ἐπαινέσαι ἐκείνον τὸν ἄνδρα ἤτοι τὸν Ἰέρωνα, ἔλπομαι καὶ ἐλπίζω μὴ βαλεῖν καὶ ῥίψειν τὸν λόγον ἔξω τοῦ ἀγῶνος, ὥσπερ καὶ ὥσπερ ἄκοντα χαλκοπάρῃον δονέων καὶ συστρέφων ἐν τῇ παλάμῃ. τουτέστιν ἐλπίζω μὴ ἀπορήσειν περὶ αὐτοῦ πραγμά-  
των φερόντων πρὸς ἐγκώμιον. ἀλλ' ὅσα ἂν περὶ αὐτοῦ εἶπω, 15  
ἀξίως ἐρῶ καὶ προσήκοντα αὐτῷ εἰρησθαι. παρεικάξει οὖν τὸν αὐτοῦ λόγον ἄκοντι· διὸ καὶ εἶπε τὸ παλάμῃ δονέων. πάλ-  
λουσι γὰρ οἱ ἄνδρες ἐν ταῖς χερσὶ τὰ ἀκόντια.

gl. 86. τὸν λόγον. — νικῆσαι καὶ θανατῶσαι τοὺς ἐχ-  
θροὺς Ἰέρωνος. — τοῦτο λέγει, ὅτι ὁ ἐμὸς ἔπαινος πρὸς Ἰέρωνα 20  
τοὺς φθονοῦντας αὐτῷ τρώσει. — 87. αὐτοῦ. — τιμὴν. — 88. αἰς  
νῦν. — κτημάτων. — χορηγίαν. — 89. διεξά γοι καὶ οἰκονο-  
μοίη. — ἤτοι τῆς νῦν κατεχούσης αὐτὸν νόσου. — λήθην. — 90. ἡ  
γὰρ τούτων ἀπαλλαγὴ λήθην παράσχοι αὐτῷ. — 91. ὄντως ὄν. —

10. 11 καὶ ἐπ. om. i'. — 11, 12 καὶ ἐλπ. om. i'. — 12 βαλλεῖν π', corr. Semitelos. — 13 χαλκοπάραον π'. — στρέφων i'. — 14 ἀπο-  
ρύψειν Γ. — 15 πρὸς Γ, εἰς cett. — 16 αὐτῷ τῷ εἰρ. i', τῷ delendum  
esse vidit Schneider. — 17 αὐτοῦ π" et «rectius erat αὐτοῦ et fortasse  
ita scripsit. Item saepe in sqq.» annotavit Schneider. — 20 Glossa  
τοῦτο — τρώσει præfixo lemmate ἀμείσασθ' ἀντίους in i' π" inter  
scholia legitur.



ἐνδυμήσειεν ὁ χρόνος ἢ ὁ Ἰέρων ἡμᾶς. — 92. μάχαις] ἀγωνίσμασι. — 93. καρτερικῇ. — ἤγουν ἐπιμείνας ἡγωνίσαστο.

— 87—93. Th. Τινὲς τὸ εἰ γὰρ ὀξύνοντες ἀντὶ τοῦ εἶθε φασί, στίζοντες εἰς τὸ παράσχοι· ἐγὼ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐὰν λέγων, ὑποστίζω πρὸς τὸ παράσχοι, καὶ τινα τῶν βιβλίων συμμαρτυροῦντα ἔχων. Τὸ δὲ χαμάτων (89) λέγει, ἐπειδὴ ὁ Ἰέρων δυσουρία κατεχόμενος καὶ φορεῖται ἐν πολέμοις ἀγόμενος κατὰ ὠρθοῦ τὰς μάχας. ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν. εἰ γὰρ εὐδαιμονοίη καὶ κατὰ πλοῦτον καὶ τιμὴν καὶ τοῦ πιέζοντος ἀπαλλαγῇ  
10 νοσήματος, ὄντως ἂν ἐνδυμήσειεν ἡμᾶς τὰς αὐτοῦ ἀνδραγαθίας, ἥτοι εἰς ἔπαινον ἡμᾶς τούτων κινήσειεν. ἔστι δὲ τὸ μνήσειε διπλοῦν· ἢ ὁ Ἰέρων ἢ ὁ χρόνος. κρεῖττον δὲ ἐστὶ διὰ μόνον τὸν Ἰέρωνα λέγεσθαι, τὸ δὲ κεν καὶ τὸ ὃν ἐκ παραλλήλου.

gl. 94. ὅτε. — εὐρισκεν. — βοηθείαις. — 95. οὐδεὶς. —  
15 καρποῦται.

96. Th. Ὡσπερ ὁ στέφανος τιμὴ τῇ δεξαμένῳ τυγχάνει, οὕτω καὶ ἡ τῶν ἔργων νίκη τιμὴ τοῦ πλούτου ἐστίν.

gl. 96. δόξαν λέγω. — μέγιστον καὶ θαυμάσιον. — δέ.

97. Th. Παραβάλλει τὸν Ἰέρωνα διὰ τὴν κατέχουσαν  
20 αὐτὸν νόσον τῷ Ποίαντος υἱῷ Φιλοκτῆτι, οὐχ ὅτι τὴν αὐτὴν νόσον εἶχον ἀμφοτέροι, ἀλλ' ὅτι ὥσπερ Φιλοκτῆτης νοσῶν ἐκ τῆς Λήμνου εἰς Τροίαν ἐχομίσθη πρὸς τὴν ταύτης ἄλωσιν, οὕτω καὶ Ἰέρων νοσῶν εἰς πολέμους ἐχώρει. ἡ δὲ ἱστορία τοῦ Φιλοκτῆτου τοιαύτη. Ἐλένου τοῦ Προιάμου υἱοῦ μάντεως  
25 ὄντος καὶ ἀλόντος ὑφ' Ἑλλήνων, ἔλαβον ἀπ' αὐτοῦ χρησμόν,

5. 6 μαρτυροῦντα Γ. — 8 τοιοῦτον ἐστὶν ι'. — 9 ἀπαλλαγὴ α'. — 10 αὐτοῖ π'. — 11 ἤγουν ι'. — ὠνήσειεν π', corr. Semitelos. — ἐστὶ α' ι', ἔτι Γ. — μνήσειεν Γ. — 12 δὲ ἐστὶ α' ι'. — 13 τὸ post καὶ om. ι'. — 16 Lemma πλούτου στέφανῳμα est in α' ι' π'. — 17 ἐστὶ ι'. — 22 ἀνεχομίσθη π'. — 23 καὶ ὁ Ἰέρων ι'. — 24 Post τοιαύτη in π' ἱστορία insertum est. — 25 ἄλόντος Γ, ἄλόντα π', corr. Sakkelion.

μη ἂν ἄλλως πορθηθῆναι τὸ Ἴλιον εἰ μὴ τὰ ὁσᾶ Πέλοπος  
 ἐκ Λετρίνης ἐνέγκοιεν καὶ τὸν Ἀχιλλεύως υἱὸν Νεοπτόλεμον  
 καὶ τὸν Φιλοκτήτην ἐκ Αἰῶνου. μετακομισθέντων οὖν τῶν  
 ἄλλων Φιλοκτήτης μόνος ἐναπολέλειπτο. μετεκλήθη οὖν ὑπ'  
 Ὀδυσσεύος καὶ Νεοπτόλεμου ἐκ Αἰῶνου· ἐκεῖ γὰρ αὐτὸν ἔρ- 5  
 ριψεν Ὀδυσσεὺς δηχθέντα ὑπὸ ὄφεως ὕδρου, ἕτε ἐκάθαιρον  
 Ἕλληνας τὸν κεχασμένον βωμὸν Ἀθηνᾶς. ἐλθὰν οὖν εἰς τοὺς  
 Ἕλληνας, ἰᾶται τὸ σκέλος ὑπὸ Μαχάονος τῇ ὀφειτῇ λίθῳ. ἕτε-  
 ροι δὲ φασιν, ὡς Ἀπόλλωνος ὕπνον αὐτῷ ἐμβalόντος, τεμὼν ὁ  
 Μαχάων καὶ βοτάνην θεῖς ἰᾶται.

10

gl. 97. τρόπον. — διεξάγων. — ἔστι δὲ τὸ ἐφέπων  
 τὴν δίκην ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον. — 98. ἐστρά-  
 τευσεν. — τῇ ἐκ τῆς νόσου. — αὐτὸν τὸν Ἰέρωνα. — 99. ὁ  
 Ἀναξίλαος. — ὦν. — ὑπέρφρων καὶ σοβαρός. — 100. διὰ  
 κολακείας ὑπελθὼν ἐποίησε φίλον.

15

98—100. Th. Οἱ γράφοντες φίλον τὸ λὼν μέγα λη-  
 ροῦσι. τὸ δὲ ἔστι τοιοῦτόν. ἔσανε τις αὐτὸν φίλον, τουτέστι  
 διὰ κολακείας ὑπελθὼν φίλον ἐποίησεν. — Μεγαλάνωρ (99)  
 ὑπέρφρων καὶ σοβαρός. οὗτος γὰρ ὁ Ἀναξίλαος Ῥηγίωνων βα-  
 σιλεὺς ἂν καὶ θέλων τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ Λοκροὺς καταπολεμήσειν 20  
 ἐκωλύθη ἀπειλαῖς Ἰέρωνος ὥστε ὑπελθεῖν αὐτὸν ὕστερον καὶ  
 φίλον ποιῆσαι.

2 Λετρίων con. Semitelos; sed cf. Schneideri notam: «Λε-  
 τριαν etiam Lycophron appellat v. 54.» — 3 τὸν om. Γ. — 4 μό-  
 νον ἰ'. — Cum voce ἐναπολέλειπτο explicit codex Γ; qua de causa  
 de reliquis Thomæ Magistri ad Pythia, Nemea et Isthmia scholiis  
 non constat. — 9 δὲ φασὶν ἰ'. — 16—18 Verba Οἱ γρ. — ἐποίησεν  
 in Γ præcedunt scholium ad v. 97. — 16 φίλων τὸ λων ᾧ μέγα,  
 ἀμαθεῖς e coniectura edidit Semitelos. — 16. 17 ληροῦσι Γ, ἀμαθεῖς  
 cett. — 17 δὲ ἔστι α' ἰ'. — ἔσανε τις α' ἰ'. — 19 ὁ om. ἰ'. —  
 Γηρόνων π', corr. Sakkelion. — 20 καταπολεμήσαι con. Semitelos.



gl. 100. ἀπὸ τῆς Αἴμου νήσου. — 101. τῷ τοῦ ποδὸς  
 τραύματι. — πιεζόμενον. — ζητήσοντας. — 102. ἐκ Τροίας. —  
 103. Ὀδυσσεά καὶ Νεοπτόλεμον. — ἰσοθέους. — 104. τὸν  
 Φιλοκτήτην. — 105. Φιλοκτήτης. — ἐπόρθησε τοξεύσας Ἀλέ-  
 5 ξανδρον. — 106. εἰς τέλος ἤγαγεν. — οὓς εἶχον Τροίαν πο-  
 λιорκοῦντες. — 107. νοσερῶ σώματι· λέγει δὲ διὰ τὸ τοῦ  
 σκέλους ἄλγος. — 108. μεμοιραμένον ὑπ' ἐκείνου Τροίαν ἐλεῖν  
 Ἕλληνας. — 109. βοηθός. — ὑπάρχοντες. — 110. προσερχό-  
 μενον. — 111. ἐπιθυμεῖ. — εὐκαιρίαν καὶ εὐτυχίαν. — αὐτῷ.  
 10 109—111. Εἰ μὲν συνάψεις τὸ ὀρθωτῆρ πρὸς τὸ ὦν  
 ἔραται, οὕτως ἐρεῖς. οὕτω δὲ τῷ Ἰέρωνι πέλοι θεὸς ὀρθωτῆρ  
 ὦν ἔραται καὶ ἐπιθυμεῖ διδοὺς αὐτῷ τὸν προσέροντα χρόνον  
 καιρὸν ἥτοι εὐκαιρίαν καὶ εὐτυχίαν. εἰ δὲ οὐ συνάψεις, οὕτως.  
 οὕτω δὲ τῷ Ἰέρωνι πέλοι θεὸς ὀρθωτῆρ ἥτοι βοηθός καὶ  
 15 εὐτυχίας παρεκτικός, διδοὺς αὐτῷ τὸν προσέροντα καὶ προσ-  
 ερχόμενον χρόνον τῶν πραγμάτων ὧν ἐπιθυμεῖ καιρὸν. ὥσπερ  
 γὰρ φαμεν· ἥδε ἡ ἡμέρα πολλῶν ἀγαθῶν ἡμέρα μοι γέγονεν,  
 οὕτω καὶ τοῦτο.

gl. 112. ὦ Καλλιόπη. — ἐν. — τῷ υἱῷ Ἰέρωνος. — ὑμ-  
 20 νῆσαι. — 113. πίθεο] διὰ τὸ μέτρον· — πιθοῦ μοι. — ἄμοι-  
 βὴν τῆς νίκης, ἣν τὸ πατρὸς αὐτοῦ ἄρμα νενίκηκεν.

114. Νικαφορία πατέρος] τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ Δει-  
 νομένου. τουτέστιν ἡ τοῦ Ἰέρωνος νίκη καὶ τοῦ αὐτοῦ παιδὸς  
 ἐστίν. εἶπε δὲ τοῦτο, ἵνα μή τις αὐτῷ εἴπῃ, τίνας χάριν τῇν  
 25 Μοῦσαν ἐπὶ τῷ Δεινομένει καλεῖς; οὐ γὰρ αὐτός, ἀλλ' ὁ πατὴρ  
 αὐτοῦ νενίκηκεν.

gl. 114. χαρά ἐστι. — γὰρ. — ἀλλ' οἰκεῖον. — 115. ἡ

14 πλέλοι π', corr. Sakkelion. — 17 γὰρ om. π'. — γὰρ  
 φαμὲν α' ι'. — 20 πιθεον coni. Sakkelion contradicente Semi-  
 telo. — 22 νικαφορίαν [α'] ι'. — 23. 24 παιδὸς ἐστίν ι'.

νίκη. — τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ Δεινομένου. — 116. ἃ Μοῦσα. — τῆς πόλεως. — τῷ Δεινομένει. — 117. προσφιλῇ. — ἐπινοήσωμεν.

114—117. Germ. Τὸ ἄγ' ἔπειτα ἀντὶ τοῦ ἄγε τοίνυν, ὦ Μοῦσα. τοῦτο προτρεπτικὸν πρὸς τὴν Μοῦσαν καὶ ἐφεξῆς ὃ κατὰ ἀκολουθίαν· ἐπὶ τῷ τῆς Αἴτνης βασιλεῖ Δεινομένει προσφιλέστατον ἀνέυρωμεν καὶ προσαρμόσωμεν ὕμνον. τὸ δὲ χάρισμα δ' οὐκ ἐλλόττριον τοῦτό ἐστι λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος, ἥγουν οὐ ξένῃ χαρὰ ἐστὶν ἢ τοῦ πατρὸς νίκη τῷ υἱῷ καὶ ἀνέυφραντον οὐ λογισθήσεται.

118. ὥτινι Δεινομένει. — τὴν Αἴτην. — θείως ἐπὶ τῇ δομήσει τῆς πόλεως γενομένη. — 119. φασὶ γάρ, ὅτι ἐλευθερίαν καὶ ἀτελείαν τῇ πόλει ἐδωρήσατο. — 120. Δωρικῶ τόπου, ἀπὸ Ἰλλίου τινός. — 121. Λακωνικοὺς γὰρ νόμους ἐν ταύτῃ ἐθέσπισεν.

118—121. Germ. Ὁ νοῦς. τῷ καὶ ὥτινι τῷ Δεινομένει ὁ Ἱέρων ἔκτισε καὶ ἔδωκε διοικεῖν κείνην τὴν πόλιν σὺν ἐλευθερίᾳ θεοδμήτῳ καὶ θείᾳ, ἦντινα πόλιν ἔκτισεν ὁ Ἱέρων ἐν νόμοις τῆς στάθμης καὶ δικαιοσύνης καὶ νόμου τῆς Ἰλλίδος καὶ τῆς Δωρικῆς, ἣ καὶ τῆς τοῦ Λυκούργου, ἣ τινος ἐξόχου Δωριέων Δωρίδος.

gl. 122 οἱ. — 123. ὄρους Λακωνικοῦ. — κατοικοῦντες. — ἀεὶ. — 124. νόμοις. — νομοθέτου αὐτῶν. — 125. Δωρικῆς] ποταποί;

118—125. Τῷ πόλιν κείναν] τῷ καὶ ὥτινι Δεινομένει ἔκτισεν ὁ Ἱέρων ἐκείνην τὴν πόλιν σὺν ἐλευθερίᾳ θεοδμήτῳ ἐν νόμοις Ἰλλίδος στάθμης ἥτοι Δωρικῶ τόπον. ἔκτισεν οὖν

4 τὸ δὲ ἄγ' U. — 7 ἀνέυρο (sic) U. — 8 τοῦτο ἐστὶ U. — 16 ἢ οὕτως. ὁ νοῦς U. — 20 ἢ τινός U. — 27 στάθμης π'.



τὴν πόλιν τούτῳ, ἀντὶ τοῦ χτίσας στρατηγεῖν αὐτῷ ταύτης  
ἐπέτρεψε. δέον δὲ εἰπεῖν θεοδμήτως ἔκτισε σὺν ἐλευθερίᾳ,  
θεοδμήτῳ εἶπε πρὸς τὸ ἐλευθερίᾳ. φασὶ γάρ, ὅτι οὗς ἐγ-  
κατόκτισεν ἐν τῇ Αἴτνῃ, ἐλευθερίαν καὶ ἀτέλειαν αὐτοῖς ἐδω-  
5 ρήσατο. ἐπεὶ δὲ τὸ τῆς ἐλευθερίας μέγιστόν ἐστι καὶ ἀντι-  
κρυσθεῖον, διὰ τοῦτο λέγει τὸ θεοδμήτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ  
ἦτοι ἐν θείᾳ ἐλευθερίᾳ ἐπὶ τῇ δομήσει τῆς πόλεως γενομένη.  
τὸ δὲ Ὑλλίδος στάθμης (120) νόμοις λέγει, ἐπειδὴ Λακωνι-  
κοὺς νόμους ἐν τῇ Αἴτνῃ Ἰέρων ἐθέσπισεν, ἥ ὅτι οἱ ἐν τῇ  
10 πόλει κατοικισθέντες Γελῳοὶ καὶ Συρακούσιοι ἄποικοι Δω-  
ριέων εἰσὶν. ἐστὶ δὲ τὸ Ὑλλίδος ἀπὸ Ὑλλου ἀνδρὸς ἐπι-  
φανεστάτου τῶν Δωριέων, ἄρξαντος τῶν ἐν Ἰταλίᾳ οἰκησάντων.  
χρεῖττον δὲ ἐστὶ λέγειν τὸ Ὑλλίδος ἐν νόμοις διὰ τοὺς  
ἐγκατοικισθέντας ἐν τῇ Αἴτνῃ Γελῳοὺς καὶ Συρακουσίους Δω-  
15 ριέων ὄντας ἀποίκους, ἐπεὶ τὸ ἐπαγόμενον μαρτυρεῖ. οἱ δὲ  
ἔχγονοι (121) τοῦ Παμφύλου καὶ τῶν Ἡρακλειδῶν ναίον-  
τες καὶ κατοικοῦντες ὑπὸ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ταυγέτου Λακω-  
νικοῦ ὄρους ἦτοι ἐν Λακεδαιμονίᾳ, θέλονται καὶ θέλουσι μένειν  
αἰεὶ καὶ πάντοτε ἐν τοῖς νόμοις τοῦ Αἰγίμου, ποταποί; Δω-  
20 ριεῖς; τουτέστιν οἱ Λάκωνες ἐάν τε κατὰ χώραν ἐάν τε ἄλλῃ  
ποι οἰκήσωσι, τὸ πάτριον σώζουσι φρόνημα καὶ τοὺς αὐτῶν  
νόμους, ὥστε καὶ οἱ ἀποικισθέντες ἐν Σικελίᾳ Δωριεῖς οὐ  
μετέβαλον τὸ ἐξ ἀρχῆς ἦθος. ὁ δὲ Πάμφυλος πρόγονος

1 πόλιν, οὕτω ἀντὶ π'. — 2 δ' εἰπ. π'. — 6 διατοῦτο α' π'. —  
7 ἦγουν ι'. — 8 στάθμης π'. — 13 ἐστὶ τὸ λ. τὸ π'. — 17 καὶ κατ.  
(οἰκ. est in π') om. ι'. — 18 ἦγουν ι'. — 19 καὶ πάντοτε om.  
ι'. — Comma post Αἰγ. et interrogandi signum post ποταποί Semi-  
telos addidit; male Schneider: «ποταποί] i. e. οἵτινες vel οἵπερ.  
Cf. schol. ad v. 160. 162. 181. schol. rec. ad Ol. III 33. XII. 5.» —  
21 σφύζουσιν α', σώζουσιν ι', σώσουσι π'. — ὄνομα π'. — αὐτῶν π'. —  
23 ἐξαρχῆς α' ι'.

ἤν Δωριέων, οὗ καὶ φυλὴ ἐπώνυμος ἐν Λακεδαιμόνι, Παμφυλίας. κατήγγοντο οὖν οἱ Δωριεῖς οἱ μὲν ἀπὸ Παμφύλου, οἱ δ' ἀφ' Ἑρακλειδῶν. ὁ δὲ Αἰγυμῖος (124), ὡς μὲν τινὲς φασι, νομοθέτης ἦν Δωριέων, ὡς δὲ τινες, Λυκούργου, ἐπίπαππος τοῦ Λακεδαιμονίων νομοθέτου.

5

gl. 125. πάλαι οἱ Δωριεῖς. — τὴν Λακεδαιμονίαν, ἀπὸ μέρους. — εὐδαίμονες. — 126. ἀπὸ Πίνδου πόλεως Περεβοίας. — κινούμενοι. — 127. Κάστορος καὶ Πολυδεύκους. — μεγάλην τιμὴν ἔχοντες. — 128. τῶν Τυνδαριδῶν.

126. 127. Πινδόθεν] Πίνδος ὄρος Περεβοίας, ἐν ᾗ 10 τέσσαρες πόλεις εἰσίν, ὧν μία ἐπώνυμος τῷ ὄρει, ἀφ' ἧς ἀναστάντες οἱ τῶν Δωριέων πρόγονοι ἀφικνοῦνται εἰς τὴν μεταξὺ Οἰτῆς ὄρους καὶ Παρνασοῦ Δωρίδα, ὅθεν καὶ τοῦνομα ἔσχον. ἐν δὲ τῇ Δωρίδι ταύτῃ ἕξ πόλεις ἦσαν· Ἐρινεόν, Κύτιον, Βοιόν, Κάρφαια, Δρυόπη, Αἰλαίον, ὅθεν μετὰ τῶν Ἑρακλειδῶν εἰς 15 Λακεδαιμόνα ἐλθόντες οἰκοῦσι. γείτονας δὲ λέγει τῶν Τυνδαριδῶν, ἐπεὶ ὁ τούτων πατὴρ Τυνδάρεως ἐνταῦθα ἦρχε, διὸ καὶ κηδεύσας Μενέλαον ἔδωκεν αὐτῷ προικὸς χάριν τὴν Σπάρτην.

gl. 128. δόξα. — 129. ἐξέλαμψεν. — ἤτοι τῆς ἀνδρείας. — 20 130. πληρόστατε. — οἷαν νῦν ἔχουσιν. — 131. ποταμοῦ Σικελίας.

132. Germ. Τὸ δίδου λείπει, ἢ ᾗ δίδου τοῖς βασιλεῦσι καὶ τοῖς ἀστοῖς τοῖς περὶ τὸν Ἱέρωνα μερίδα εὐτυχίας.

1 ἦν τῶν Δ. ι'. — 2 γοῦν π'. — δὲ ἀφ' ι' π'. — 3 τινες φασι α' ι'. — 4 Λυκούργου ι', corr. Schneider. — τοῦ om. ι'. — 10 περὶφαιβίας ι', περὶφαιβίας α', περαιβοίας vel περὶφαιβοίας coni. Sakkelion, περαιβίας vel περὶφαιβίας Semitelos. — ἐν ᾗ π'. — 13 παρνασσῷ π'. — 14 δὲ om. ι'. — Ἐρινεὸς coni. Sakkelion obloquente Semitelo. — Κντίνιον coni. Sakkelios. — 15 Αἰλαία coni. Sakkelion obloquente Semitelo. — 18 καὶ om. π'.



gl. 132. μοῖραν. — τοῖς πολίταις. — 133. κειχωρισμένως τῶν ἄλλων παρέχειν θέλει. — ἀληθῆ.

132. 133. Καὶ βασιλεῦσι] τινὲς πρὸς τὸ βασιλεῦσιν ὑποστίζοντες καὶ τὸ δίδου ἔξωθεν λαμβάνοντες, τὸ διακρίνειν πρὸς τὸ ἔτυμον λόγον συνάπτουσιν, οὗς αὐτὸς ἐάσας τὸ μὲν δίδου μὴ λάμβανε ἔξωθεν ὥσπερ ἐκεῖνοι, πρὸς δὲ τὸ διακρίνειν ὑποστίζων ἀντὶ τοῦ διάκρινε λέγε οὕτως. αἰεὶ δὲ καὶ πάντοτε, ὃ Ζεῦ τέλειε, θέλει διακρίνειν ἡγουν κειχωρισμένως τῶν ἄλλων πάρεχε παρὰ τὸ ὕδωρ τοῦ ἐν Σικελίᾳ  
10 Ἀμένα ποταμοὶ τοῖς ἀστοῖς καὶ τοῖς βασιλεῦσιν αἴσαν καὶ μοῖραν τοιαύτην οἶαν νῦν ἔχουσιν ἔτυμον καὶ ἀληθῆ λόγον ἀνθρώπων, τούτεστι παρὰ πάντων ἀληθῶς θρυλλεῖσθαι τὴν αὐτῶν εὐτυχίαν. ὁ γὰρ ἀληθῶς εὐτυχῶν καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ φήμην ἀληθῆ ἔχει καὶ οὐ δύνатаί τις περὶ αὐτοῦ λέγων φεύ-  
15 σασθαι, φανεραῦς οὕσης τῆς προσοῦσης αὐτῷ εὐτυχίας.

gl. 134. μετὰ τῆς σῆς βοηθείας. — τοι] ἀργόν. — τιν] σοί. — ἄν. — ὁ ἡγεμὼν Ἰέρων. — 135. αὐτοῦ. — καί. — ἐντελλόμενος ταύτην. — τιμῶν ταῖς αὐτοῦ ἀρεταῖς. — 136. πορεύσοιτο εἰς τὸ ἐξῆς. — ὁμοίαν τῇ παρούσῃ.

20 134—136. Σὺν τοι τίν κεν] σὺν σοί, ὦ Ζεῦ, ἥτοι μετὰ τῆς σῆς βοηθείας ὁ ἀγιστὴρ καὶ ἡγεμὼν τῆς Σικελίας Ἰέρων τράποι ἂν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς πορεύοιτο εἰς ἡσυχίαν καὶ εἰρηναίαν κατὰστασιν σύμφωνον ἐπιτελλόμενος καὶ ἐντελλόμενος ταύτην

8 κ. πάντ. om. i'. — 12 θρυλλ. om. i', quare Schneider hæc adnotavit: «εὐτυχίαν] deesse videtur λεγομένην seu ὑμνουμένην. Vult autem λόγον ἔτυμον appositionem esse ad αἴσαν pertinentem.» — 13 αὐτοῦ π'. — 14 λέγων] dicere i'. — 18. 19 πορεύοιτο? sed πορεύοιτο habet etiam π' inter glossas. — 20 σὺν τοι τίν κεν π', fort. recte. — ἡγουν i' π'. — 21 ἀγιστὴρ Tricl. etiam in textu, ἀγῆτῆρ π'. — 22 τοξεῖς α' i'. — «πορεύοιτο] videtur τράποι significatione medii præditum statuuisse» Schneider.

τῷ υἱῷ αὐτοῦ Δεινομένει καὶ γεραίρων καὶ τιμῶν τὸν δῆμον  
ταῖς αὐτοῦ ἀρεταῖς. εἰ γὰρ μὴ πολέμους ἔχων ἐν αὐτοῖς ἀσχο-  
λοῖτο ἐν ἡσυχίᾳ διάγων, νίκας ἑαυτῷ ἐκ τῶν ἐν εἰρήνῃ ἀγώνων  
ἐργάσεται, δι' ὧν τοῖς ὑπ' αὐτὸν τιμὴ ἔσται. τὸ δὲ σύμφω-  
νον ἡσυχίαν λέγει ἢ ὁμόφωνον καὶ ὁμοίαν ἢ νῦν χρῆται ἢ ὅτι 5  
ἐν τῇ ἡσυχίᾳ ὁμόνοιά ἐστι καὶ ταῦτ' πάντες φρονοῦσι καὶ λέ-  
γουσιν, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ ἐτεροδότητές εἰσι λόγων καὶ βουλῶν.

gl. 137. ἔχετεύω σε. — ἐπάκουσον τῶν ἐμῶν εὐχῶν. —  
ὦ Ζεῦ. — ἡσυχον ἡγουν ἡσύχως. — 138. ἴνα. — τὸν αὐ-  
τοῦ. — ἦτοι οἱ Φοῖνικες. — 139. ὁ θόρουβος ἦτοι οἱ Τυρσηνοὶ 10  
περιφραστικῶς.

137—139. Ἄμερον ὄφρα κατ' οἶκον] μὴ λέγῃς τὸ  
ἄμερον ἀντὶ τοῦ πρῶως ὥσπερ τινὲς συνάπτοντες πρὸς τὸ  
νεῦσον· ἔχει γὰρ τὸ ἄμερον τὴν δύναμιν πρὸς τὸ ἔχῃ,  
οἷτως. ὄφρα καὶ ἵνα ὁ Φοῖνιξ καὶ ὁ Τυρσηνὸς κατὰ τὸν οἶκον 15  
ἔχῃ ἡμερον καὶ ἡσυχον, ἦτοι ἡσυχάζῃ; ἔστι γὰρ τὸ ἡμερον  
οἰδέτερον. τὸ δὲ Φοῖνιξ, εἰ βούλει, μὴ σύναπτε πρὸς τὸ  
ἀλαλητός, ἀλλὰ μεμονωμένον λέγε. εἰ δὲ μή, σύναπτε οἷτως·  
ὁ Φοῖνιξ ἀλαλητός καὶ ὁ Τυρσηνῶν ἀλαλητός.

gl. 140. τὴν ἀπὸ τῆς τῶν νηῶν καταβολῆς ἐγγενομένην 20  
πάλαι αὐτῷ ἀτιμίαν. — 141. τὴν συμβᾶσαν ἐπὶ τῇ Κύμῃ τῇ πρὸ  
τῆς Σικελίας νήσῳ. — 142. ὅποῖα. — ἡγεμόνι τῷ Γέλῳι τῷ  
ἀδελφῷ Ἰέρωνος. — 143. καταπολεμηθέντες. — ἔπαθον πά-  
λαι. — 144. ταχέως θεουσῶν. — πλοίων. — 145. ὁ Γέλων. —

1 γεραίρω καὶ τιμῶ π', corr. Semitelos. — 2 αὐτοῦ Semitelos edi-  
dit. — 4 ὑπ' αὐτῶν ι'', ὑπ' αὐτῷ conl. Schneider. — 6 ὁμόνοια ἐστὶ  
α' ι''. — 7 ἐτεροδότητες εἰσὶ α' ι'. — καὶ λ. β. ι'', corr. etiam Schnei-  
der. — 12 κατ' οἶκον om. ι'. — λέγε ι' π''. — τὸ om. ι'. — 15 Φοῖνιξ  
π'. — καὶ om. π', add. Semitelos. — 16 ἡγουν ι'. — 17 Φοῖνιξ  
π'. — 18 ἀλαλητός π'. — 19 ὁ Φοῖνιξ ἀλαλητός καὶ ὁ τ. ἀλαλα-  
τός π'.



τὴν Φοινίκων καὶ Τυρσηγῶν τὴν ἡλικίαν. — ἤτοι κατεπόντισε τοὺς ἐν ταῖς ναυσὶ μαχομένους αὐτῶν.

140—145. Ναυσίστονον ὕβριν] ὁπότε Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύειν ἔμελλε, Φοίνικας καὶ Τυρσηγούς, ὕψους ὄντας αὐτῶν, ἐκέλευσε μετὰ τοῦ αὐτῶν ναυτικοῦ Σικελίαν παραγενομένους πορθῆσαι, εἰδὼς ὅτι ταύτης χειρωθείσης ἦ τε Πελοπόννησος καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς εἰς χειρωτὸς ἔσται. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι πρὸς Γέλωνα πρεσβείαν ἔπεμφαν, ἀξιούντες αὐτὸν μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ μὴ μετὰ τῶν βαρβάρων γενέσθαι. καὶ ὅς ὑπακούσας καὶ ναῦς διαχοσίας ἐξαρτήσας καὶ δισχιλίους ὀπλίτας καὶ πεζοὺς μυρίους, ἐπεὶ τὸ Φοινίκων ναυτικὸν ἐν τῇ πρὸ τῆς Σικελίας νήσῳ Κύμῃ παρεγένετο, ναυμαχῆσας αὐτοὺς κατεστρέψατο. τὸ δὲ ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν ἢ πρὸς τὸ πάθον συναπτέον ἢ πρὸς τὸ βάλετο. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ἡλικίαν, ἐπειδὴ οἱ ἐν ἡλικίᾳ μάχονται, καὶ οὐχ οἱ γέροντες.

gl. 146. πᾶσαν. — ἐκβάλλων. — μεγάλης καὶ δυσχεροῦς· εἰ γὰρ προῦχώρησεν αὐτοῖς ἡ ὁρμή, ἅπαντ' ἂν τὰ τῶν Ἑλλήνων ᾤχετο πράγματα. — 147. τῆς ἀπὸ τῶν Περσῶν. — θέλω, 20 προκρίνω.

148. Πὰρ μὲν Σαλαμῖνος] ἰστέον, ὅτι ἐν μὲν Σαλαμῖνι τὸ τοῦ Ξέρξου ναυτικὸν κατεστράφη ὑπ' Ἀθηναίων· ἐν δὲ τῇ Βοιωτίᾳ τὸ πεζὸν αὐτοῦ ὃν Λακεδαιμόνιοι κατηγωνίσαντο. ἐν δὲ τῇ Σικελίᾳ ὁ Γέλων, ὡς ἄνω ἔφαμεν, τὸ Φοινίκων καὶ Τυρ-

3 ἱστορία περὶ φοινίκων καὶ τυρσηγῶν margo α'. — 5 αὐτῶν α', αὐτοῦ ι', αὐτῶν π'. — 7 ἦ τε ἡ πελ. ι', corr. etiam Schneider. — πελοπόννησος α'. — 8 πελοποννήσιοι. α'. — 11 ἐξαρτήσας π'. — ὀπλ.] ἱππεῖς conl. Semitelos. — 12 ἐπὶ τὸ ι', quare Schneider καὶ post παρεγένετο addere voluit. — 13—15 τὸ δὲ — βάλετο in π' post γέροντες legitur. — 15 τὸ ἡλικίαν π'. — 21 ἱστορία ὅπως ἐν σαλαμῖνι κατεστράφη τὸ τῶν περσῶν ναυτικὸν margo α'. — 24 ἔφημεν π'.

σῆνών ναυτικὸν διέφθειρε. ζητεῖται δέ, πῶς Λακεδαιμονίων  
 νεῶν καὶ ἐτέρων Ἑλληνίδων μετ' Ἀθηναίων ἐν Σαλαμῖνι οὐ-  
 σῶν, μόνοι Ἀθηναῖοι τὴν νίκην ἐργάσασθαι λέγονται. καὶ φα-  
 μεν, ὅτι μόνοι οὗτοι ἦσαν οἱ τὴν νίκην ποιήσαντες ταῖς Θεμι-  
 στοκλέους βουλαῖς καὶ τῷ τῶν νεῶν πλήθει καὶ τῇ κατὰ θά- 5  
 λατταν ἐμπειρίᾳ, ὥσπερ καὶ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἐν Πλαταίᾳ  
 τῇ τοῦ Πausανίου στρατηγίᾳ καὶ τῷ κατὰ γῆν ἄριστοι εἶναι  
 τὰ ταχτικά. λέγει οὖν αἰρέομαι καὶ προκρίνω μισθὸν μὲν παρὰ  
 τῆς Σαλαμῖνος χάριν καὶ ἀρετὴν τῶν Ἀθηναίων· τουτέστιν ἐν  
 αὐτῇ οἱ Ἀθηναῖοι τὸ τῶν Περσῶν ναυτικὸν διέφθειραν. λέ- 10  
 γει δὲ τὴν νίκην μισθὸν τῆς Σαλαμῖνος κατὰ τοῦτο· ὥσπερ  
 γὰρ ὁ μισθὸς ὀφείλεται, οἷς δίδονται, οὕτω καὶ ἡ συμβᾶσα ἐν  
 αὐτῇ νίκη ὥσπερ ὀφείλετο καὶ πρέπουσα ἦν γενέσθαι· ἢ ἐπειδὴ  
 μέρος ἦν τῆς Ἑλλάδος, ἔδει καὶ ταύτην ὀναγκαίως εἰσενεγκεῖν  
 τι εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ σωτηρίαν· εἰσὴνεγκεν οὖν τὸ ἐν 15  
 αὐτῇ γενέσθαι τὴν νίκην· ἢ ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν αὐτῶν  
 πόλιν καταλιπόντες πρὸς αὐτὴν ταῖς ναυσὶ κατέφυγον, ὥσπερ  
 μισθὸν αὐτοῖς ἀπέδωκε τῆς καταφυγῆς, τὸ νικητὰς ἐν αὐτῇ  
 γενέσθαι.

gl. 148. ἀπό. — ἀρετήν. — 149. λέξω. — 150. τὴν ἐν 20  
 τῇ Πλαταίᾳ, ἢ πλησιάζει τούτῳ τῷ ὄρει.

149—150. Ἐν Σπάρτῃ δ' ἐρέω] ἐρέω δὲ καὶ λέξω  
 ἐν τῇ Σπάρτῃ τὴν μάχην τὴν πρὸ τοῦ Κιθαιρώνος· τουτέστιν  
 εἶπω Σπαρτιάτας τὸ τῶν Περσῶν πεζὸν νικῆσαι ἐν τῇ Πλα-  
 ταιέων πόλει, τῇ πρὸ τοῦ Κιθαιρώνος ὄρους χειμένῃ πλησίον 25  
 Βοιωτίας.

gl. 151. τῇ Σαλαμῖνι καὶ τῇ Σπάρτῃ, ἔχουν τῷ ἀπ' αὐτῶν

1 διέφθειρεν α' ι'. — 3 καὶ φαμέν α' ι'. — 5. 6 καὶ τῇ — ἐμπει-  
 ρια π' solus servavit. — 6 τὴν ἐν τῇ πλ. ι'. — 15 ὑπὲρ om. ι'. —  
 16 τὴν ante νίκην om. ι' — αὐτῶν α'. — 22 ἱστορία ὅπως καὶ ἐν σπάρτῃ τὸ  
 πεζὸν τῶν περσῶν ἡττήθη margo α'. — Lemma om. ι'. — 25 ὄρους om. ι'.



λαῶ. — οἱ Πέρσαι. — κατεπολεμήθησαν ἐν Πλαταία. —  
οἱ περιφερῇ τόξα ἔχοντες. — 152. τὴν ἄριστον ὕδωρ ἔχου-  
σαν. — 153. τοῦ. — ποταμοῦ Σικελίας. — Γέλωνι, Ἰέρωνι,  
Πολυζήλῳ. — Γέλων, Ἰέρων, Πολύζηλος Δεινομένους παῖδες, ὧν  
5 ὁ μᾶνυμος ὁ Ἰέρωνος παῖς. — ἐρέω ἀπὸ κοινοῦ. — 154. Δεινο-  
μένους] οὗτος γὰρ πατὴρ αὐτῶν. — συνίξῃσις. — πληρώσας.

151—154. Ταῖσιν] ἤγουν τῇ Σαλαμῖνι ἐξ Ἀθηναίων καὶ  
τῇ Σπάρτῃ, ἥτοι τῷ ἀπ' αὐτῆς λαῶ, ἐν τῇ Πλαταία κάμον  
καὶ κατεπολεμήθησαν οἱ ἀγκυλότοξοι Μῆδοι. παρὰ δὲ τὴν  
10 εὐνδρον ἀκτὴν τοῦ Σικελικοῦ ποταμοῦ Ἰμέρα, ἥτοι παρὰ τὴν  
Σικελίαν, ἐρέω καὶ εἶπω ἀπὸ κοινοῦ ὕμνον τοῖς παισὶ τοῦ  
Δεινομένους τελέσας καὶ πληρώσας τοῦτον ὥσπερ τινὰ ὀφει-  
λὴν· ὁ γὰρ ἔπαινος μισθός ἐστιν ἀρετῆς. ἀποροῦσι δὲ τινες,  
πῶς τοῦ Γέλωνος μόνου τότε νικήσαντος οὗτος τοῖς τρισὶν  
15 ἀνατίθῃσι τὴν νίκην· καὶ φαμεν, ὅτι τῇ τοῦ Γέλωνος γνώμῃ  
ἔπεται. ἐκεῖνος γὰρ τρίποδας τρεῖς χρουσοὺς ἀναθεῖς τῷ Ἀπόλ-  
λωνι ἓνα μὲν δι' ἑαυτόν, δύο δὲ διὰ τοὺς ἀδελφούς, αἰτίους καὶ  
αὐτοὺς ἐν τούτοις ἐπέγραψεν.

gl. 155. ὕμνον. — ἀνδραγαθία. — 156. τῶν Φοινίκων  
20 καὶ Τυρσηῶν. — κατανανυμαχθέντων ὑπ' αὐτῶν. — 157. ἤγουν  
εἰ ἐγκαίρως τοὺς λόγους ποιήσαιο, ᾧ θυμέ. — ἔργων. — (ἐπι-  
διόρθωσις). — 158. τέλη. — συνάξας. — 159. ἐν ὀλίγῳ. —  
ἤγουν οὐδεὶς. — ἀκολουθεῖ. — 160. μέμψις.

157—160. Καίρων εἰ φθέγγαιο] αἰσθόμενος ἑαυτὸν  
25 ὁ Πίνδαρος ἀκαίρως ἐχρεβηκότα, φησὶν· εἰ φθέγγαιο, ᾧ θυμέ,

7 ταῖσι π'. — τῇ om. i'. — 8 ἤγουν i'. — 9 καὶ] ἤγουν i'. —  
10 εὐανδρον π'. — ἤγουν i'. — 13 μισθός ἐστιν α' i'. — 15 καὶ φα-  
μεν α' i'. — τῇ om. i'. — 18 ἐπέγραψε i'. — 25 ᾧ (om. θυμέ in  
fine versus) legitur in codice i', εἰ edidit Schneider, qui tamen  
monet «huius vocabuli lectionem non satis certam esse.»

καιρὸν τὸν πρέποντα, ἤγουν εἰ ἐγκαίρως τοὺς λόγους ποιήσαιο, συντανύσας καὶ συνάξας ἐν βραχεῖ καὶ ἐν ὀλίγῳ πέρατα καὶ τέλη πολλῶν πραγμάτων, τουτέστιν ἀφείς τὸ πολλὰ λέγειν καὶ συντεμῶν εἰς ὀλίγα, μείων καὶ ἐλάττων καὶ οὐδείς μῶμος ἔπεται παρὰ τῶν ἀνθρώπων, ἤγουν οὐδείς φόγον ἐπαγάγη 5 σοι ὡς πολυλογοῦντι. μὴ λάβῃς δὲ πρὸς τὸ καιρὸν ἔξωθεν εἰς, ὥς τινες· ἀλλ' ἔστιν αὕτη ἡ αἰτιατική πρὸς τὸ φθέρξει· ὁ γὰρ φθειγγόμενος ἔγκαιρα, καιρὸν φθέγγεται.

gl. 160. τῶν λόγων. — καταβάλλει. — 161. ποταπός; σκοτεινός. 10

161. Germ. Ἐλπίς ἔργον διανοίας· ὅθεν καὶ δέδεκτο τὸ ἐνεργούμενον ἀντὶ τοῦ ἐνεργοῦντος καὶ τὸ αἰτιατὸν ἀντὶ τοῦ αἰτίου.

161. 162. Ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει] ἀπαμβλύνει γὰρ καὶ καταβάλλει ὁ κόρος τῶν λόγων τὰς ταχείας ἐλπίδας 15 τῶν ἀχροατῶν ποταπός; αἰανός καὶ σκοτεινός ἥτοι τὸ λελογισμένον αὐτῶν σκοτίζων· τουτέστιν ἐλπίδα ἔχοντες οἱ ἀχροαταὶ ταχέως ἀκούσεσθαι τι περὶ τοῦ ἐπαινουμένου, σκοτίζονται ὑπὸ τοῦ πολλὰ ἀκούειν μεταξὺ λεγόμενα καὶ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν ἀπολλύουσιν ἀπαγορεύοντες. αἰανός δὲ κόρος λέγε- 20 ται οὐχ ὅτι αὐτὸς σκοτεινός ἐστιν, ἀλλ' ὅτι τοὺς ἄλλους σκοτίζει. οἱ δὲ λέγοντες τὸ ἐλπίδας ἀντὶ τοῦ γνώμας ἀμαθεῖς.

gl. 162. τῶν πολιτῶν. — ἤγουν χρυφίως. — καταβάλλει. — 163. περισσοτέρως. — ἀγαθοῖς. — ξένοις. 25

3 καὶ om. π'. — 5 φόγος [α' ?] ι'. — ἐπάγη ι', ἐπαγάγει π', corr. Semitelos. — 16 ποταπὸν αἰανὸν καὶ σκοτεινόν π', corr. Semitelos. — ἤγουν ι'. — 18 ἐπαινομένον ι', corr. Schneider. — 20 αὐτῶν π'. — ἀπολλύουσιν π', corr. Semitelos. — 21 σκοτεινός ἐστιν α' ι'.



162. 163. Ἀστῶν δ' ἀκοά] τὸ ἀκοά πρὸς τὸ βαρύνει  
 σύναπτε, τὸ δὲ θυμὸν πρὸς τὸ πολιτῶν, οὕτως· ἡ ἀκοή  
 τῶν προσόντων τισὶν ἀγαθῶν βαρύνει καὶ καταβάλλει τὸν θυ-  
 μὸν τῶν πολιτῶν, ποταπὸν; κρύφιον μάλιστα καὶ περισσοτέρως  
 5 ἐπὶ ἀλλοτρίοις καὶ ξένοις ἐσθλοῖς. τοῦτο δὲ λέγει ὡς φθονου-  
 μένου τοῦ Ἰέρωνος τοῖς αὐτοῦ πολίταις. δέον δὲ εἰπεῖν χρυ-  
 φίως, κρύφιον εἶπε πρὸς τὸ θυμὸν. τὸ δὲ μάλιστα εἶπεν,  
 ἵνα δείξῃ, ὅτι περισσοτέρως ἢ τῶν ἀλλοτρίων ἀγαθῶν ἀκοή  
 τούτους λυπεῖ ἢ ἄλλο τι.

10 164. Κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος] ὁ μὲν γὰρ  
 βέλτιστος φθονεῖται διὰ τὰ προσόντα αὐτῷ πλεονεκτήματα,  
 ὁ δὲ μὴ τοιοῦτος ἐλεεῖται.

gl. 164. ἤγουν εἰ καὶ φθονοῖτο. — κρείττων. — ἐλέου. —

165. καταλίμπανε καὶ ἀμέλει. — διέξαγε, κυβέρνα. —

15 166. ἤγουν δίκαιος ἔσο τοῖς ὑπὸ σε. — 167. ἤγουν φιλαλήθης  
 ἔσο· εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν χαλκευόντων. — 168. οἰχο-  
 νόμει, εὐτρέπεζε.

166—168. Τοῦτο λέγει ὡς ἐπαγγειλαμένου τοῦ Ἰέρωνος  
 αὐτῷ δοῦναι τι καὶ οὐ δόντος. διὸ δὴ ἐπαίρει αὐτὸν ἐκτελέσαι  
 20 τὴν ὑπόσχασιν.

gl. 169. φαῦλον, εὐτελές. — ὀρμήσει. — 170. ἤγουν  
 μέγα δοκεῖ τοῖς ἄλλοις. — 171. παρὰ σοῦ, ἤγουν ἀπὸ σοῦ.

169—171. Σύναπτε τὸ παραιθύσσει πρὸς τὸ πὰρ  
 σέθεν. τὸ γὰρ μικρὸν τῶν βασιλέων ἀμάρτημα μέγα δοκεῖ  
 25 τοῖς ἄλλοις.

gl. 171. φύλαξ ἦτοι ἄρχων. — 172. ἦτοι τοῖς καλοῖς καὶ  
 καχοῖς. — βέβαιοι. — 173. εὐθαλεῖ. — ὀρμῇ τῇ περὶ τὰ  
 καλά. — παραμένων ἀεί.

4 ποταπὸν om. α' in fine versus. — Interrogandi signum Semi-  
 telos addidit. — 9 ἄλλο τι α'. — 10 κρέσσων ι'. — γὰρ post μὲν om. ι'.

173. *Germ.* Ἡ ὁργὴ ἐπιμερίζεται μόνῳ τῷ μανικῷ τρόπῳ, τὸ δὲ νῦν ἐπιμεμέρισται καὶ κεκοινώνηται πᾶσι τοῖς τρόποις κατὰ τόνδε τὸν ποιητὴν.

174. ἦτοι ὕμνους ἡδεῖς. — 175. ἀκούειν. — μὴ ἀπαγό-  
ρευε, ἀλλὰ μισθοὺς θαψιλεῖς τοῖς ὕμνοῦσί σε πάρεχε. — 5  
176. ὑποχάλα πρὸς τοὺς μισθοὺς. — ὥσπερ ἐξίει.

177. Ἰστίον ἀμπετάσας] δεῖ γὰρ ἀνέμου πνεύσαντος τὸ ἰστίον ὑποχαλᾶν, ἵνα μὴ ὄντος τεταμένου ὑπὸ τοῦ ἀνέμου εἰς τοῦ ὑμπαλιν ἀνατραπείη τὸ σχάφος.

gl. 177. λαῖφος. — τανύσας.

10

178. Μὴ δολωθῇς] μὴ τοὺς ὀφειλομένους τισὶ μισθοὺς ἀποστερῶν κερδαίνειν τι λογίζου. τοῦτο γὰρ τὸ κέρδος αἰσχρὸν καὶ τὸν κερδαίνοντα μαίνει.

gl. 178. μὴ ἀπατηθῇς καὶ μιανθῇς. — Ἰέρων. — 179. εὐ-  
τραπέλοις] κακοῖς καὶ ἀδόλοις ἔστι δὲ καὶ εὐτράπελον τὸ κα- 15  
λόν. — ἀντὶ μιᾶς. — ποταπόν; ὑπὸ τῶν ἐσομένων βροτῶν  
ἠδόμενον. — 180. ἦτοι ὁ ὕμνος. — 181. μόνον. — ἀποθανόν-  
των. — 182. διαγωγὴν. — 183. λογοποιόις. — ποιηταῖς.

181—183. Οἶον ἀποικομένων] οἶον καὶ μόνον τὸ αὖ-  
χημα τῆς δόξης, ἦτοι ἡ ἀρετὴ καὶ ὁ ἔπαινος, ποταπόν; ὀπισόμ- 20  
βροτον καὶ ὑπὸ τῶν ἐσομένων βροτῶν ἠδόμενον μηνύει καὶ  
λογίοις καὶ αἰδοῖς τὴν δίαιταν καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν ἀποικο-  
μένων ἀνδρῶν, τῶν κτησαμένων τοῦτο τὸ αὖχμα. τουτέστιν  
ἐάν τις καλὸν ἐργάσῃται καὶ ἐπαινεθῇ, ἐν τοῖς ἔπειτα ἔδεται  
λογοποιόις καὶ ποιηταῖς, ὑποῖός τις ἦν, διεξιούσι τὸν ἐπ' αὐτὸν 25  
γενόμενον ὕμνον.

1 μενικῷ U. — 2 τὸ δὲ νῦν] τὸ ὅπερ οὖν U. — καὶ ego ad-  
didi. — 12 τὶ α' i'. — 20 ἡγουν i'. — Interrogandi signum Semitelos  
addidit. — 21 δόμενον i', corr. Schneider. — 25 ὁποῖος τις α' i'. —  
διεξιούσιν i'. — ἐπ' αὐτῷ π'. — 26 γινόμε. i'.



gl. 184. οὐ φθείρεται, ἀλλὰ θάλλει παρὰ τοῖς ποιηταῖς. —  
ἤγουν ἢ πρὸς τοὺς φίλους εὐεργεσία.

185. Τὸν δὲ ταύρω χαλκῆφ] Περίλαός τις Ἀθηναῖος  
ἐλθὼν εἰς Φάλαριν τὸν Ἀκραγαντίνων τύραννον ὑπέσχετο αὐτῷ  
5 ταῦρον ποιήσῃν χαλκοῦν, ἵνα ἐντὸς αὐτοῦ ὃν ἂν καταδικάσῃ  
ἐμβάλλων καὶ τῷ πυρὶ προσάγων οὕτω κολάξῃ. οὗ γενομένου  
πρῶτος εἰσεβλήθη Περίλαος, οὐκ ἄξιον τοῦ Φαλάριδος κεκρι-  
χότος ἕτερον πρὸ αὐτοῦ κολασθῆναι ἀλλ' ἢ τὸν δημιουργόν,  
ὅπως ἂν μόνος δείξῃ τὸ αὐτοῦ δημιούργημα. λέγει οὖν ὡς  
10 κακὸν πάντες ἄδουσι Φάλαριν, καὶ ἡ μὲν τοῦ Κροίσου ἀρετὴ  
ἀεὶ ἐν συμποσίοις καὶ πανηγύρεσιν ὑπὸ τῶν παίδων ἐμμε-  
λαῖς ἄδεται, ὁ δὲ Φάλαρις οὐκ ἔχει χώραν ἐν συμποσίοις.  
δέον δὲ εἰπεῖν ὁμορόφιον, ὁμορόφια· εἶπε πρὸς τὸ φόρ-  
μιγγες· εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοὺς ξένους ὑποδεχο-  
15 μένων. μὴ λάβῃς δὲ εἰς τὸ κοινωνίαν τὸ εἰς, ὥς τινες, ἀλλ'  
ἔστιν ἡ αἰτιατικὴ πρὸς τὸ δέχονται, οὕτως· οὐ δέχονται μὲν  
καὶ αὐτὸν κοινωνίαν, ἥτοι κοινωνὸν παραλαμβάνουσιν.

gl. 185. χαλκῷ. — τὸν καίοντα τοὺς ἀνθρώπους. —

186. ποταπὸν; ἀνγλεῖ καὶ ἀμείλιχον τὸν νοῦν. — 187. κακῇ. —  
20 κρατεῖ. — πανταχοῦ. — φήμη.

186—187. Νηλεὲς ἄ νόον] μὴ λέγε πρὸς τὸ νόον ἔξωθεν  
τὸ κατὰ, ἀλλ' ἔστι τὸ νόον καὶ τὸ Φάλαριν ταυτόν. ὥσπερ  
γὰρ φαμέν· ὁ Πλάτων σοφὴ διάνοιά ἐστιν, οὕτω καὶ τοῦτο  
κατέχει τὸν Φάλαριν φήμη ἀνγλεῖ νοῦν, ἤγουν κακὸν καὶ ἀμεί-  
25 λικτον ἄδουσιν.

3 χαλκῆφ om. i'. — σημείωσαι περὶ τοῦ χαλκοῦ ταύρου, ὃν  
κατεσκεύασε περίλαος τῷ φαλάριδι margo a'. — 5 αὐτόν π', corr.  
Sakkelion. — καταδικάσει i', corr. Semitelos. — 6 ἐμβάλων i'. —  
9 μόνος om. i'. — δείξει π', corr. Sakkelion. — αὐτοῦ π'. — 16 δέ-  
χονται μὲν α' i'. — 17 ἤγουν i'. — Post ἥτοι Semitelos οὐ inseruit. —  
κοινόν i' π'. — 22 ταυτόν α'. — 23 γὰρ φαμέν α' i'. — διάνοια  
ἐστὶν α' i'. — 25 ἄδουσι i'.

gl. 188. αὐτόν. — αἱ κιθάραι. — ποταπαί; ὁμόστεγον  
ἔχουσαι. — 189. ἤγουν κοινωνὸν παραλαμβάνουσιν. — ἡδύ-  
στην. — τοῖς μέλεσι.

190. Germ. ὅθαρ λέγεται ἡ γυνή καὶ κατὰ συναίρεσιν  
ὥρ' ἐκ τοῦ ὅθαρ λέγεται καὶ ὁαρίζειν, τὸ γυναικεῖα διαλέ- 5  
γεσθαι.

gl. 191. ἦτοι νίκης ἡξιῶσθαι ἀγωνιζόμενον. — ἐστί. —  
ἀέθλων] συνίξεις. — τῶν ἀγώνων. — 192. ἤγουν ἐγκωμίου  
τυγχάνειν. — τύχη ἐστί.

191—192. Τινὲς πρὸς τὸ ἀέθλων λαμβάνουσιν ἕξωθεν 10  
ἀπό, οὕτω· τὸ δὲ εὖ παθεῖν καὶ εὐτυχῆσαι ἀπὸ ἀέθλων καὶ  
ἀγώνων πρῶτον ὑπάρχει. ἐγὼ δὲ οὕτω· τὸ δὲ εὖ παθεῖν καὶ  
εὐτυχῆσαι, ἦτοι νίκης ὡξιωθῆναι ἀγωνιζόμενον, πρῶτον τῶν  
ἄθλων ἐστί, τουτέστι τοῦτο πρῶτον οἱ ἀγῶνες παρέχουσι. δευ-  
τέρα δὲ μοῖρά ἐστιν εὖ ἀκούειν, ἦτοι ἐγκωμιάζεσθαι ὡς τῆς 15  
μὲν νίκης πρῶτον γινομένης, ἔπειτα δὲ ἐπακολουθοῦντος τοῦ  
ὕμνου. οἱ δὲ πολλοὶ ἀγνοοῦντες καὶ ἀέθλων χωρὶς τοῦ ν γρά-  
φουσιν.

gl. 193. τῇ νίκῃ καὶ τῷ ἐγκωμίῳ. — 194. ἐντύχη. —  
λάβῃ ταῦτα ἀμφοτέρω. — 195. μέγιστον. — ἦτοι θαυμάσιος 20  
καὶ μέγας ἔδοξεν.

8 τῶν ἀγ. Triclinius addidit. — 10 ἀέθλων ἰ', corr. Schneider. —  
13 ἤγουν ἰ'. — 15 μοῖρα ἐστὶν α' ἰ'. — ἤγουν ἰ'. — 16 γεν. π',  
corr. Semitelos. — 17—18 γράφουσι ἰ'.



Ἐπίνικοι Πυθιονίκαις.

Τέρωνι Συρακοσίῳ ἄρματι. Ωιδῇ β'.

[Δημητρίου Τρικλινίου]

περὶ τῶν κώλων τῶν στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν  
5 τοῦ β' εἶδους τῶν Πυθίων.

Τοῦ β' εἶδους τῶν Πυθίων αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστροφαὶ  
κώλων ἐκάστη γη'. Τὸ α' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές τοὺς πρῶτους  
β' πόδας ἔχον ἐκ τριβράχους ἦτοι χορείου. Τὸ β' Ἴωνικὸν ἀπ'  
ἐλάττονος διμέτρον καταληκτικὸν ἐκ β' παίωνος ἀντ' Ἴωνικοῦ  
10 καὶ Ἴωνικοῦ καταληκτικοῦ. Τὸ γ' Ἴωνικὸν ὅμοιον διμέτρον ἀκα-  
τάληκτον ἐκ παίωνος δ' καὶ Ἴωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος. Τὸ δ' Ἴωνι-  
κὸν ἀπὸ μείζονος διμέτρον ἀκατάληκτον. τοῦτο καὶ ἱαμβικὸν  
ἐστὶν ἐφθημιμερές τοῦ β' ποδὸς ἀναπαίστου. Τὸ ε' δακτυλικὸν  
διμέτρον ἔχουν β' δάκτυλοι. Τὸ ς' προσοδιακὸν τρίμετρον ἀκα-  
15 τάληκτον ἐξ Ἴωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, χοριάμβου καὶ Ἴωνικοῦ ἀπ'  
ἐλάττονος. Τὸ ζ' Ἴωνικὸν ἀπὸ μείζονος διμέτρον καταληκτικὸν  
ἐκ παίωνος β' καὶ Ἴωνικοῦ καταληκτικοῦ ἦτοι διτροχαίου. Τὸ η'

4 Scholium metricum α' et ι' soli servaverunt. — Ante περὶ  
τῶν in α' ι' ἐντεῦθεν ἐμετρήθη τὰ πύθια παρ' ἐμοῦ (παρὰ τοῦ λογικω-  
τάτου τοῦ κυρίου ι') δημητρίου τοῦ τρικλινίου legitur. — 6 αἱ om.  
ι'. — 7 ἐκάστη om. ι'. — 8 ἔχουν ι'. — 12—13 ἱαμβικὸν ἐστὶν  
codd. — 17 ἔχουν ι'.

τετράμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ β' προσοδιακῶν. σύγκειται γὰρ ἐκ χοριάμβου, παίωνος β' ἀντὶ Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, χοριάμβου αὐθις καὶ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος ἡμίσεος. Τὸ δ' προσοδιακὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἄλλον τρόπον ἐσχηματισμένον. οὐ γὰρ τὴν β' ἔχει συζυγίαν χοριαμβικήν, ἀλλὰ τὴν γ'. ἐξ Ἰωνικοῦ γὰρ ἐστὶν ἀπὸ μείζονος, παίωνος γ' καὶ χοριάμβου. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἱαμβικὸν ἐστὶ τρίμετρον βραχυκατάληκτον τοῦ β' ποδὸς τριβράχους, τοῦ δὲ ε' ἀναπαίστου. Τὸ ε' Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, παίωνος γ' καὶ συλλαβῆς. τὸ αὐτὸ καὶ ἱαμβικὸν εὐρῆς δίμετρον ἀκατάληκτον τοῦ β' ποδὸς τριβράχους. Τὸ ια' ἀναπαιστικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ιβ' Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίωνος δ', ἐκ γ', καὶ ἡμίσεος Ἰωνικοῦ. ἔστω δὲ καὶ παιωνικόν, εἰ βούλει. Τὸ ιγ' Ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἐπιτρίτου γ', Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ ἐτέρου καταληκτικοῦ ἦτοι δακτύλου. Τὸ ιδ' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς ἦτοι Εὐριπίδειον. Τὸ ιε' ἱαμβικὸν πενθημιμερὲς ἐξ ἀναπαίστου α'. Ἐξῆς ἐπὶ πάσῃ στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ παράγραφος.

Περὶ τῶν κώλων τῶν ἐπωδῶν.

Αἱ ἐπωδοὶ κώλων ἐκάστη ιδ'. Τὸ α' παιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίωνος δ', ἐκ γ', καὶ ἡμίσεος Ἰωνικοῦ. οἰκεῖοι γὰρ οἱ πόδες. Τὸ β' παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος β' καὶ Κρητικοῦ. Τὸ γ' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου καὶ ἀντισπάστου. Τὸ δ' πολυσχημάτιστον

3 ἡμίσεως ι'', corr. etiam Schneider. — 7 ἱαμβικὸν ἐστὶ codd. — 12 ἐλάσσονος ι''. — 16 ἦγουν ι''. — ἦγουν ι''. — 18 καὶ ἐξῆς ι''. — ἐπὶ πάσῃ στροφῇς (om. κ. ἀντ.) ι''. — 20 ἐκάστη om. ι''. — παιωνικὸν ι'', corr. etiam Schneider.



τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου καὶ ἀντισπάστου καὶ ἱαμ-  
 βικῆς συζυγίας. Τὸ ε' παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παί-  
 ωνος δ' καὶ ἀναπαίστου. Τὸ ς' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατά-  
 ληκτον ἐξ ἀντισπάστου καὶ ἱαμβικῆς συζυγίας. Τὸ ζ' ἀντισπα-  
 5 στικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἀντισπάστων β', τοῦ πρῶ-  
 του πεντασυλλάβου διαλελυμένου καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας κατα-  
 ληκτικῆς ἦτοι Κρητικοῦ. Τὸ η' παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον  
 ἐκ παίωνος δ', ἐκ γ', καὶ Ἰωνικοῦ ἀπὸ μερίζονος. Τὸ θ' ἱαμβικὸν  
 πενθήμερες. Τὸ ι' Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ Ἰωνικοῦ  
 10 καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας. Τὸ ια' προσοδιακὸν τρίμετρον κατα-  
 ληκτικὸν ἐξ ἱαμβικῆς συζυγίας, χοριάμβου καὶ τροχαϊκῆς συζυ-  
 γίας καταληκτικῆς. Τὸ ιβ' Ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐξ  
 ἐπιτρίτου γ' καὶ Ἰωνικοῦ καταληκτικοῦ. Τὸ ιγ' πολυσχημάτιστον  
 τρίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἀντισπάστου, χοριάμβου καὶ ἱαμβι-  
 15 κῆς συζυγίας καταληκτικῆς. Τὸ ιδ' Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάλη-  
 κτον ἐκ παίωνος β' καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας. εἰ δὲ βούλει, ἔστω  
 καὶ ἱαμβικὸν ἐφθήμερες τοῦ β' ποδὸς ἀναπαίστου. Ἐξῆς ἐφ'  
 ἐκάστη ἐπφθῶ χορωνίς καὶ παράγραφος, ἐν δὲ τῷ τέλει τοῦ  
 ᾠσματος ἀστερίσχος. ἔστι δὲ στροφῶν δ'.

20 gl. 1. Τὸ προοίμιον ἀπὸ τῆς πόλεως τοῦ νικητοῦ. — 2. τοῦ  
 μεγάλου ἐν μάχαις. — 3. ἱερὸν. — τοῦ.

1—3. Ἐπεὶ δὴ αἱ Συράκουσαι πόλις ἐστὶν ἐν Σικελίᾳ, εἰς  
 αἷς Ἰέρων ἐποιεῖτο τὴν οἶκησιν, διὰ τοῦτο πρὸς αὐτὰς ἀποτελεί-

7 ἡγουν ι'. — 17 ἐξῆς δὲ ἐφ' ι'. — 18 τοῦ om. ι'. — 19 ἐστὶ  
 codd. Post scholium metricum in ι' τοῦ αὐτοῦ σχόλια, in π' τοῦ αὐτοῦ  
 Μαγίστρου σχόλια legitur. — 22 Lemma Μεγαλοπόλις ἐστὶν in ι', με-  
 γαλοπόλις ὅ Συράκουσαι in π'. — 23 ὁ Ἰέρων π'. — διατοῦτο  
 α' ι'.

νει τὸν λόγον, φάσων αὐτὰς μεγαλοπόλεις, ἣ διότι τέσσαρας πόλεις Ἰέρων καταστρεφάμενος αὐτὰς ἐποίησεν, Ἀρχαδίνην, Νεάπολιν, Ἐπιπολάς, Τύχην, ἣ διὰ τὸ τῆς πόλεως θαυμαστὸν καὶ ἐξαίρετον. τέμμενος δὲ Ἄρεος διὰ τὸ τῶν ἐνοικούντων πολέ- 5  
μικόν.

gl. 4. τῶν ἐν τοῖς πολέμοις χαιρόντων· λάμβανε δὲ καὶ πρὸς τὸ ἀνδρῶν καὶ πρὸς τὸ ἵππων. — 5. ἐξαίρετοι. — 6. ὑμῖν. — τῶν εὐγείων. — 7. τὸν ὕμνον.

8. Τὸ ἀγγελίαν εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ ὑπὲρ τῆς νίκης τοῦ τετραώρου γενόμενος ὕμνος ἀγγελεῖ αὐτὸ ταῖς Συρακούσαις. 10

gl. 8. τοῦ τετραώρου ἄρματος τοῦ ἐπὶ γῆς κινουμένου.

4—8. Germ. Τὸ σιδηροχαρμᾶν ἀπὸ κοινοῦ καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἵππων. — Λεπαρᾶν διὰ τὸν Διόνυσον, καὶ ἐλελίχθονος τῆς ταραττούσης τὴν γῆν.

gl. 9. ποταπός; καλὸς ἐν τῷ ἄρματι φανείς. — τετρα- 15  
ορία. — νικῶν.

10. Τὴν Ὀρτυρίαν τινὲς νῆσόν φασι παραχειμένην τῇ Σικελίᾳ, πατρῶον αὐτοῦ κτῆμα. χρεῖττον δὲ φάσκειν αὐτὴν πόλιν ἐν Σικελίᾳ διὰ τὸ ἐπαγόμενον.

gl. 10. λαμπροῖς. — ἐστεφάνωσεν. — 11. πόλιν ἐν Σικε- 20  
λίᾳ πατρίδα αὐτοῦ.

12. Φασὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν τῆς ἐν Σικελίᾳ Ἀρεθούσης πηγῆς ἐράντα ἐκ Πελοποννήσου διὰ μέσης θαλάττης ἀγόμενον συμμείγνυσθαι τῇ πηγῇ. ἔστι δὲ ἡ πηγὴ πλησίον τῆς Ὀρτυρίας

---

2 ἀρχαδίνον ἰ' π', ἀρχαδίνην con. Sakkelion, recte. — 4 Ἄρεως π'. — 10 τετραώρου π', idem con. Schneider. — Ceterum hoc scholium in α' ante corr. post scholium adv. 10 legebatur: — 13. 14 ἐλελ. ἣ τῆς U. — 17 τὸ δρτ. π'. — νῆσον φασὶ α', φασὶ νῆσον ἰ': — 22 ἱστορία περὶ ἀλφειοῦ καὶ ἀρεθούσης margo α'. — 23 πελοποννή-  
σου α'. — τῆς θαλ. π', θαλάσσης ἰ'.



πόλεως. διὰ δὲ τὸ παρ' Ἀλφειῷ τὸ ἐν Σικελίᾳ ἱερὸν ἢ ἄγαλμα Ἀρτέμιδος εἶναι, διὰ τοῦτο τὴν Ὀρτυρίαν ἔδος ἦτοι τέμενος λέγει.

gl. 12. τῆς ἐν Ἀλφειῷ ποταμῷ ἰδρυμένης. — 13. Ἀρτέ-  
5 μιδος. — χωρίς. — τὰς ἐν τῷ ἄρματι. — λαμπραῖς. — 14. ποι-  
κίλους χαλινούς ἐχούσας. — 15. ἤλασε νικητικῶς πρὸς τὸν  
δρόμον. — τοὺς ἵππους. — 16. ἢ τοξικὴ καὶ τοῖς βέλεσι χαί-  
ρουσα. — 17. διπλῇ.

16. 17. Ἐπὶ γὰρ Ἰοχέαιρα] τὸ ἐπὶ πρὸς τὸ τίθησι  
10 συναπτέον. τὸ δὲ διδύμη χερσὶ ἢ πρὸς τὴν Ἀρτεμιν νοητέον  
ἀντὶ τοῦ μεγάλης βοηθείας· ὁ γὰρ ἀμφοτέραις χερσὶ συμμαχῶν  
μεγίστην παρέχει βοήθειαν· ἢ τὸ διδύμη χερσὶ τῇ τοῦ Ἰέρωνος  
ἀμφοτέραις γὰρ ταῖς χερσὶ τὰς τοῦ ἁρματος ἡνίας κατεῖχεν, ἵνα  
λέγῃ, ὅτι τεχνικῶς καὶ καλλίστως πρὸς τὸν δρόμον τὸ ἄρμα ἐ  
15 Ἐρμῆς καὶ ἢ Ἀρτεμης ἐλάσαι παρέσχον.

gl. 18. ὁ ἔφορος τῶν ἀγώνων. — 19. λαμπρόν. — τὴν ἐκ  
τῆς νίκης τιμὴν. — 20. τετορευμένον. — ἄρμα. — 21. τὰ τοῖς  
χαλινοῖς πειθόμενα πρὸς τὴν κίνησιν. — 22. δύναμιν. — τὸ τῶν  
ἵππων, ἦτοι τοὺς ἵππους περιφραστικῶς.

20 21. 22. Τὸ ἄρματα πεισιχάλινα καὶ τὸ ἱππειον σθέ-  
νος ταυτὸν ἐστίν· ἄρματα γὰρ πεισιχάλινα ἢ μετὰ τῶν ἵππων  
ἄμαξα. οὐ γὰρ οἷόν τε μόνῃ τῇ ἀμάξῃ τοῖς χαλινοῖς πείθεσθαι  
μὴ ἵππων οὐσῶν. ἔχει δὲ τὸ ἐν τὴν δύναμιν πρὸς τὸ κατα-  
ξευγνύῃ.

25 23. Εὐρυβίαν θεὸν τὸν Ποσειδῶ λέγει· πρῶτος γὰρ οὗτος

1 δὲ τὸ] δὲ τῷ ἰ'. — 2 ἡγουν ἰ'. — 10 τὸ δὲ δὲ ἰ', corr. Schnei-  
der. — διδύμα π'. — 12 «τὸ delendum videtur» Schneider. —  
διδύμα π'. — 14 καλλίστως π', corr. Sakkelion. — 21 ταυτὸν ἐστίν ἰ'  
ταυτὸν ἐστίν α'. — 25 ποσειδῶνα π', neptunum ἰ'. — 25 — p. 461,  
2 λέγει· πρῶτος ἁρμασιν om. ἰ'.

ἄρμα παρέσχε Πέλοπι· διὸ καὶ εἰκότως ἂν βοηθὸς καλοῖτο τοῖς ἄρμασιν.

gl. 23. τὸν ἐν τῇ τριάντῃ κινούμεντα τὴν γῆν. — μεγαλοδύναμον. — ἐπικαλούμενος. — τὸν Ποσειδῶ. — 24. ἐποίησεν. — 25. εἰς ἓν ἐστι καλῶς αὐχίσασθαι τὸν ἔχοντα. — 26. ἀμοιβήν. 5 — τῶν αὐτῶν.

27. Κινύραν τὸν τῶν Κυπρίων λέγει βασιλέα, ὃν ἐν τῷ λόγῳ διὰ τοῦτο παρέλαβε, διότι καὶ ὁ τοῦ Ἰέρωνος πατὴρ Δεινομένης τὸ ἀνέκαθεν Κύπριος ἦν. τὸ δὲ κελαδέοντι εἶπεν ἡ ὥς ἀρχηγέτην τῆς νήσου, ἢ ὥς βασιλέα αὐτῆς εὐδαιμονέστατον καὶ μεῖζον τῶν πρὸ αὐτοῦ γενόμενον.

gl. 27. ὕμνοισι. — τὸν τῶν Κυπρίων βασιλέα.

28. Germ. ὄντινα τὸν τῶν Κυπρίων βασιλέα· οὐ καὶ Ὁμηρος μέμνηται. οὐδὲ Εὐρυμέδοντος καὶ Παφίας νύμφης· ἐγένετο δὲ ἱερεὺς τῆς Κυπρίας Ἀφροδίτης. 15

gl. 28. πλειστάχισ. — οἱ ὕμνοι. — Κινύραν. — 29. ὁ χρυσόθριξ. — προθύμως. — 30. ἡ ὥς τοξικὸν ἢ ὥς μουσικόν. — 31. κτίλον] φίλον. — αὐτῇ γὰρ ἀφείρωται ἡ Κύπρος. — φέρει ἑαυτήν. — 33. ποταπή; ἀμειπτική. — ἔργων] προὔπαρξάντων.

34. Pal. Ἡ Ἐπιζεφυρία Λοκρὶς ἐπολιορχεῖτο ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν· ὧν ἀπελασθέντων τῇ δυνάμει Ἰέρωνος προσεγένετο ταῖς Λοκρίσι παρθένοις βλέπειν στερεῶς, ἀσφαλῶς, ἔχουσαν

7 Κινύραν — Κυπρίων om. i' haplographica negligentia; cf. quæ ad schol. ad v. 23 adnotavi; «ὅν] ante hoc Ciuyræ regis mentio videtur excidisse» Schneider. — 8 τοῦ om. i'. — 9 τοανεκ. α' i'. — κύπριον π', corr. Sakkelion. — 20 «Scho- lium hoc addidi e Pal. C. quamquam recens videtur, aut certe interpolatum. Saltem ἔχουσαν recentibus grammaticis debetur: quam vocem plerisque locis codicum ope sustuli; ubi reliqui, ideo feci, ne a librorum fide discederem.» Boeckh. — 21 ἀπελαθέντων cod.



ἀφόβως, πρὸ τοῦ τῷ φόβῳ τῶν ἐχθρῶν ἔνθα καχεῖσε συγχῶς τοὺς ὀφθαλμοὺς περιφερούσαις.

34. ὀπισθεν ἐρχομένη τῶν ἔργων ἔτοι ὕστερον.

32—34. Χάρις φίλων] τὸ φίλων ἢ πρὸς τὸ ποίτινος  
 5 συναπτέον ἢ πρὸς τὸ ἔργων, ἢ ἢ τὸ μὲν φίλων ἀρσενικόν, τὸ  
 δὲ ἔργων οὐδέτερον, οὕτως· ἄγει δὲ καὶ φέρει ἑαυτὴν ἢ χάρις  
 ἀντὶ ἔργων προὔπαρξάντων. ὀπιζομένα δὲ ὀπισθεν ἐρχο-  
 μένη, ποταπή; ποίτινος καὶ ἀμειπτική τῶν φίλων τῶν δι' ὧν  
 ἐποίησαν ἔσεσθαι ταύτην παρασκευασάντων. ἢ οὕτως. ἄγει  
 10 δὲ ἑαυτὴν ἢ χάρις ἀντὶ ἔργων φίλων ὀπιζομένη καὶ ὀπισθεν  
 ἐρχομένη ποίτινος καὶ ἀμειπτική· τουτέστιν ἢ γινομένη χάρις  
 προὔπαρξάντων τινῶν ἔργων χάρις ἐστί· τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸ  
 ἐλευθερωθῆναι τοὺς Ἐπιξεφυρίους Λοκροὺς ὑπ' αὐτοῦ πολε-  
 μίων ἐπιθέσεως καὶ νῦν τοῦτον θαυμάζειν ὡς σωτήρα. Ἀναξί-  
 15 λας γὰρ καὶ Κλεόφρων ὁ τούτου παῖς τύραννοι ὄντες, ὁ μὲν ἐν  
 Ῥηγίῳ, Ἀναξίλας δὲ ἐν Μεσσήνῃ, πόλεμον τοῖς Ἐπιξεφυρίοις  
 Λοκροῖς ἡπέλιψαν. μαθὼν οὖν Ἰέρων καὶ πέμψας πρὸς αὐτοὺς  
 τὸν κηδεστὴν αὐτοῦ Χρόμιον, ἐπέσχεεν αὐτοὺς τῆς ὀριμῆς.

1 προτοῦ (sic) Boeckh, πρῶτον cod. — ἐνθεν cod. — 5 ἀρ-  
 σενικῶν ἰ', corr. Schneider. — 7 προὔπαρξάντων ὀπιζομένα καὶ ὀπ.  
 π'', fort. recte. — 8 ποταπή ποίτινος ἁ' ἰ', ποταπή τινος (sic?) π',  
 corr. Semitelos. — 9 ἔσεσθαι ταύτην om. π'. — 15 γάρ] δέ ἰ'. —  
 16 μεσσήνη ἁ' ἰ'. — 18 αἰτοῦ π'. — Ceterum in π'' ad v. 32 hæc  
 glossa legitur: τὸ ἄγει δὲ χάρις μέχρι τοῦ ὀπιζομένα κατὰ  
 παρεμβολὴν κεῖται διὰ μέσον. — et ad v. 33 hoc scholium: τί βού-  
 λεται τὸ ποίτινος οὐκ οἶδα οὐδὲ μὴν οἱ οἴτω γράφοντες. δεῖ δὲ  
 γοῦν γράφειν ποίνιμος ἀπὸ τῆς ποινης, ὃ σημαίνει τὴν ἀντέκτισιν  
 καὶ ἀμοιβὴν τινος προκαταρκτικῆς χάριτος· οὐ γὰρ αἰετὴν τὴν ὑπὲρ φόνον  
 κόλασιν νοεῖν δίδωσι. πολλὴ δὲ ἡ χρῆσις ἐπὶ τῆς τοιαύτης σημασίας  
 παρὰ τούτῳ τῷ ποιητῇ· ὅθεν καὶ ἀποινα εἰρηκεν ἀρετῆς τοὺς  
 ἐγκωμιαστικὸν λόγον, ἥγουν τιμὴν ἀντὶ βραβεῖα καὶ δῶρα τῆς ἀρι-  
 στείας. Et ποίνιμος pro ποίτινος inde a Spigelio multis editoribus  
 probatum est.

gl. 34. τοῦ Δεινομένων. — Ἰέρων. — 35. ἐκτὸς τῶν δόμων· οὕτω γὰρ ἦν ἔθος πανηγυρίζειν. — 36. ἤγρουν αἱ Λοκρίδες γυναικες. — θανυαζει καὶ ὕμνεϊ. — 37. τῶν τοῦ πολέμου. — μόχθων. — ἐν οἷς οὐκ ἦν ἀπαλλαγὴν μηχανήσασθαι. — 38. τὴν σὴν ἀρχήν. — ἰδοῦσα. — βέβαιον. — 39. ἤτοι ταῖς τοῦ Διὸς 5 προσταγαῖς.

40. Φαντὶ ταῦτα] τοῦτο τὸ ταῦτα πρὸς τὸν τὸν εὐεργέτην συνάπτεται. τὸ γὰρ τὸν εὐεργέτην ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐποιομένους τίνεσθαι, ἐρμηνεία ἐστὶ τοῦ ταῦτα.

gl. 40. φασί. — 41. ταχυτάτῳ. — 42. αἰεὶ περιφερόμενον. 10

43. Αὕτη ἡ αἰτιατικὴ τὸ εὐεργέταν πρὸς τὸ ἐποιομένους συντάσσεται οὕτως. ἐπὶ τὸν εὐεργέτην οἰχομένους καὶ πορευομένους ἐν ἀμοιβαῖς ἀγαναῖς καὶ λαμπραῖς τίνεσθαι καὶ ἀνταποδιδόναι αὐτῷ.

gl. 43. λαμπραῖς. — ἐν. — 44. πορευομένους. — ἀνταπο- 15 διδόναι καὶ ἀντιχαρίζεσθαι αὐτῷ.

39—44. Germ. Ἐν ταῖς ἐφετμαῖς δὲ καὶ ταῖς ἐντολαῖς τῶν θεῶν φασὶ τὸν Ἰξίονα παντᾶ καὶ πανταχοῦ κυλινομένην ἐν τροχῷ πετερόεντι καὶ ταχεῖ λέγειν τοῖς βροτοῖς ταῦτα, ὅτι πρέπον ἐστὶ τίνεσθαι τοὺς ἐποιομένους τὸν εὐεργέτην ἐν ἀμοιβαῖς 20 ἀγαναῖς.

45. Τὸ εὐμενέσι λέγει, ἐπειδὴ φονεύσας τὸν πενθερὸν αὐτοῦ ὑπὸ μόνου τοῦ Διὸς ἐκαθάρθη καὶ τιμῆς ἡξίωται, ὡς προϋόντες ἐροῦμεν τὴν ἱστορίαν.

gl. 45. τοῦτο. — βέβαιον ἐξ ὧν αὐτὸς ἔπαθεν. — ποτα- 25 ποῖς; — 46. τῷ Διὶ καὶ τῇ Ἥρᾳ. — 47. λαβάν. — ζώην. — 48. ποταπόν; πολυχρόνιον. — ἦν παρ' αὐτοῖς ἡξιώθη εὐδαιμονίαν. — 49. μανίας γὰρ ἦν τὸ τοιαῦτα πράττειν. — ἐν. —

7 τὸν om. π'. — εὐεργέταν π'. — 10 αἰεὶ Trielinii manu scriptum est. — 12 εὐεργέταν ι'. — 17 ἢ ἐν U. — 18 φασὶ U. — 19 ταχεῖ λέγει U. — 20 γίνεσθαι U. — 23 αὐτοῦ π'.



50. ἐπεθύμησε. — Ὁραν. — κοῖται. — 51. ἐκτίσαντο. — τὴν πολλὴν εὐφροσύνην ἔχοντος, ἢ τοῦ πολλῶν ἀγαθῶν ὄντος αἰτίου, ἢ τοῦ κατὰ πολὺ καὶ ἄγαν θαυμαζομένου.

52. Τὸ αὐάταν ἐστὶν Αἰολικόν· ἐκεῖνοι γάρ, ὅταν ἦ λέξεις  
5 δύο φωνήεντα ἔχουσα ἐγγὺς καὶ μὴ σύμφωνον μέσον, προστιθέασιν τὸ ὕ, τὸ ἄῤῥο αὐῤῥο καὶ τὸ ἄως αὐῶς λέγοντες. ἐπεὶ οὖν οὐ μόνον ἄτη, ἀλλὰ καὶ ἀάτη εὐρίσκεται ἀντὶ τοῦ μεγάλης βλάβης (ἐπιτατικὸν γάρ ἐστὶ τὸ ἄ) διὰ τοῦτο προστεθέντος τοῦ ὕ αὐάτη γέγονεν.

10 gl. 52. τὸν Ἰξίονα. — ἡ πρὸς τὴν Ὁραν. — βλάβην. — μεγάλην· λέγω δὲ τὴν τοῦ τροχοῦ κόλασιν. — 53. ἐνέβαλε.

52. 53. Germ. Ἀλλὰ νιν] ὁ νοῦς· ἀλλὰ νιν καὶ αὐτὸν τὸν Ἰξίονα ἢ ὕβρις καὶ ἡ κακὴ βουλὴ καὶ προαίρεσις εἰς ἅτην μεγάλην ἐνέβαλεν.

15 gl. 53. ταχέως. — προσήχοντα τῇ ὕβρει. — 54. παράδοξον καὶ παρηλλαγμένον. — πόνον ἤτοι κόλασιν. — περὶ τῶν δύο ἁμαρτιῶν Ἰξίονος. — 55. ἁμαρτίαι, ὅς ἐρεῖ· τοῦτο δὲ καθολικῶς καὶ οὐ περὶ μόνου τοῦ Ἰξίονος λέγων συνάπτει εἰς τὸν περὶ τοῦτον λόγον. — 56. πόνους καὶ κολάσεις φέρουσαι. —

20 ὑπάρχουσι. — τοῦτο μέν. — 57. ὁ Ἰξίων. — συγγενικόν, τὸ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ. — 58. οὐδεὶς γὰρ ἄλλος ἐμφύλιον αἷμα πρὸ αὐτοῦ ἐποίησεν. — χωρίς. — ἀλλὰ μετὰ μηχανῆς. — 59. ἐπέβαλε. — τοῖς ἀνθρώποις. — 60. τοῖς μεγάλους τοὺς ἐνοικοῦντας ἔχουσιν. — 61. οἴχοις. — 62. τὴν σύζυγον  
25 Ὁραν. — ἐρωτικῶς ἐπεχειρεῖ.

57—62. Ἱστορία περὶ τοῦ φόνου, ὃν Ἰξίων ἐποίησεν. Ἰξίων Διάντην τὴν Διιονέως θυγατέρα γήμας, ἐπειδὴ

4 ἀνάταν ἰ'. — ἦ] ἡ ἰ'. — 5 ἐγγὺς ἔχουσα ἰ' π'. — 6 ἀνῆρ ἰ'. — ἄως ἰ'. — 7 τοῦ om. π'. — 8 γὰρ ἐστὶ ἀ' ἰ'. — 9 ἀνάτη ἰ'. — 26 Lemma in marg. habet ἀ', om. ἰ'. — 27 Διάντην] Δίαν π' idem coni. Schneider.

ἀπητείτο παρ' αὐτοῦ τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τῶν χορῶν πατράσι δι-  
δοσθαι παρὰ τῶν νυμφίων, τοιόνδε τι ἐμχανήσατο. βαθὺ γὰρ  
ζυγὺμα ποιησάμενος καὶ πῦρ ἐμβαλὼν σχίνων φορυτὸν ἐπέθηκε,  
καλέσας αὐτὸν δῆθεν εἰς δεῖπνον. καὶ ὃς παραγενόμενος καὶ  
τῷ βόθρῳ ἀπροόπτως ἐμπεπτωκὼς ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ πυρός 5  
διεφθάρη. μηδενὸς δὲ μήτε θεοῦ μήτε ἀνθρώπου διὰ τὸ μῦθος  
ὑποδεχομένου Ἰξίονα, μόνος ὁ Ζεὺς εὐμενὴς αὐτῷ καταστάς  
ἐκάθηρέ τε τοῦ φόνου καὶ ὁμοδίαιτον ἐποίησατο. διὰ γὰρ οὖν  
μετ' αὐτοῦ Ἦραν πειρᾶν ἤρξατο. ἡ δὲ ἱστορία πᾶσα πολλάκις  
ἐγγράφη. διὸ νῦν παρτίται. ὥσπερ δὲ φαμεν οὐ μόνον πειρῶμαι 10  
τὸ ἀπάτειραν ποιοῦμαι, ἀλλὰ καὶ πειρῶ, οὐτῷ καὶ πειρῶ τὸ  
συννεύω οὐ μόνον πειρῶ, ἀλλὰ καὶ πειρῶμαι.

gl. 63. πρέπει. — εἰς.

64. Παντὸς ὁρᾶν μέτρον] Πάντα ἄνθρωπον καὶ τοῦ  
μὲν ἀρμόζοντος αὐτῷ ἐπιθυμεῖν, τοῦ δ' ὑπὲρ αὐτὸν μὴ ἐφίεσθαι. 15  
καὶ μαρτυρεῖ ἡ παροιμία φάσκουσα «μὴ ὑπὲρ τὰ ἐσχαμμένα  
πήδα» καὶ «τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα» καὶ «γνώθι σαυτὸν» καὶ  
«τοῖς ἀνεφίκτοις μὴ ἐπιχείρει».

gl. 64. πρᾶγματος. — πάντα ἄνθρωπον. — 65. γάμοι.  
ἔξω τοῦ ἀρμόζοντος γενόμενοι. — δυστυχίαν. — 66. αἰφνί- 20  
διον. — τοὺς αὐταῖς χρησαμένους. — πρὸς. — 67. τὸν Ἰξίονα.  
— ἀφίκοντο αἱ παράτροποι εὐναί, ἧτοι καὶ οὗτος αὐταῖς περι-  
πέπτωκεν Ἦρας ἐπιθυμίας. — συνεκοιτάσθη.

65—67. Germ. Παράτροποι] ὁ νοῦς· αἱ εὐναὶ δὲ αἱ  
μοιχίδιοι καὶ αἱ τοῦ δέοντος παρατετραμμέναι εἰς κακότητα καὶ 25

2 ἀπὸ τῶν ἰ'. — 2 τοιόνδε τι π'. — 3 φορητὸν π'. — ἐπέ-  
θηκεν ἰ'. — 6 μῦθος α' (?), μῖσος π''. — 10 δὲ φαμὲν α' ἰ'. — 14 ὁρ.  
(sic om. μέτρον) ἰ', ὄρα (?) α'. — Totum scholium om. π'. — 18 τῶν  
ἀνεφίκτων (idem α' ante corr., corr. Triel.) μὴ ἐπιθύμει ἰ'. — 25 μω-  
χίδιοι U.



βλάβην ἀθρόως ἐνέβαλον πάντα ἄνθρωπον, αἵτινες καὶ πρὸς τοῦτον ἦλθον.

gl. 68- οὐ γὰρ Ὁρα εὐίχθη ἄς ᾤετο, ἀλλὰ νεφέλη. — Ὁρα γὰρ ἐδόκει μίγνυσθαι. — ζητῶν. — ἀναίσθητος.

5 69. Τὸ εἶδος ἢ διὰ τὴν νεφέλην νοητέον ἢ διὰ τὴν Ὁραν. χρεῖττον δὲ διὰ τὴν νεφέλην.

gl. 69. κατὰ τό. — ἐξοχωτάτη. — 70. ἥρμοξε, καὶ ὥμοιο ὅτο ἢ νεφέλη. — τῶν θεαινῶν. — 71. τῇ Ὁρα. — νέφελην. — ἀπάτην, ἄγρευσιν. — 72. ἐποίησαν. — μηχαναί. — ὡς πρὸς

10 τὴν αὐτοῦ δόκησιν· ᾤετο γὰρ Ὁρα μίγνυσθαι. — 73. βλάβην· φωραθεὶς γὰρ ἐντεῦθεν Ὁρας ἐρῶν κεκόλασται. — τέσσαρας κνήμας ἔχοντα. — 74. κατεσκεύασεν ἐξ ὧν ἐφωράθη. — τὸν τροχὸν ἐν ᾧ περ ἐδέθη. — 75. ἴδιον. — κόλασιν. — ὁ Ἰξίων. — ἐξ ὧν οὐ δύναται φυγεῖν. — 76. τῷ τροχῷ ἐν ᾧ περιδέδεται. —

15 77. τὸν πολυθρόλλον. — 78. τὸ χρὴ τοὺς εὐεργέτας καλλίστοις ἀμείβεσθαι. — τῶν τῆς συνουσίας. — ἐγέννησεν. — 79. υἱόν. — μέγαν καὶ παλαμναῖον. — 81. τίμον· ἀλλὰ ἄγριον καὶ οὐ τοῖς τῶν θεῶν νόμοις περιθόμενον, ἀλλ' αὐτόβουλον καὶ ἰδιογνώμονα. — 82. αὐτόν. — ὠνόμασεν ἢ νεφέλη. — τρέφουσα καὶ  
20 αὐξάνουσα. — 83. ταῖς ἐν Μαγνησίᾳ πόλει Θετταλίας, τῇ καλουμένῃ νῦν Πέτρα. — 84. συνεγένετο. — 85. ὅιους Θετταλικοῦ. — τοῖς πρόποσι. — ἐκ τῆς τοιαύτης μίξεως. — 86. τῷ Κενταύρῳ καὶ ταῖς ἵπποις. — 87, ὅμοιοι. — τὸ τὰ πρὸς τὸ κάτω συναπτέον, ἥρουν τὰ κάτω μέν. — ἀπὸ μητρός. — 88. τὰ  
25 ὑπεράνω. — ἀντὶ τοῦ πατρός.

85—88. Germ. Ἐκ δ' ἐγένοντο στρατὸς] ἐξεγένοντο δὲ στρατὸς θαυμαστὸς Κενταύρων ἀμφοτέροις τοῖς γεγεννηκόσιν ὁμοῖοι. ἔσχον δὲ εἰς ἐν συμβεβλημένας τὰς δύο φύσεις,

καὶ τὰ μὲν κάτω ἐμφερεῖς ἦσαν ταῖς μητράσιν, τὰ δὲ ἄνω τοῖς πατράσιν.

*Germ.* Οἶον καὶ παροιμία· ἵππος μὲν ἐρεύγεται ἄνδρα, ἀνὴρ δ' ἐξαπέπερδεν ἵππον.

78—88. Τὸ οἱ ἡ ἀντὶ τοῦ τῇ νεφέλῃ νοητέον, οὕτως ἄνευ ὁ  
 Χαρίτων τέκεν ὁ Ἰξίων οἱ καὶ αὐτῇ γόνον ὑπερφύαλον, μόνῃ  
 αὐτῇ μόνον· οὔτε γὰρ ἄλλῃ νεφέλῃ ἄνθρωπον ἔτεκε, καὶ μόνος  
 οὗτος ταύτης ἐγένετο. ἢ τὸ οἱ ἀντὶ τοῦ αὐτῷ τῷ Ἰξίονι, οἷτω  
 μόνῃ ἡ νεφέλῃ ἄνευ Χαρίτων τέκεν αὐτῷ τῷ Ἰξίονι, γόνον.  
 ἰστέον δέ, ὅτι οὐ διφυῆς ἄνθρωπος, ὥς τινές φασιν, ἐκ τῆς νε- 10  
 φέλης ἐγένετο, ἀλλ' ἄγριός τις καὶ ὄρειος, ὡς μιγνύμενος ταῖς  
 ἐν τῷ Πηλίου, Θετταλικῷ ὄρει, ἵπποις, τὸ τῶν Ἱπποκενταύρων  
 γένος ἐποίησεν. Ὅτι δέ ἐστι τοῦτο, μαρτυρεῖ καὶ Πίνδαρος ἐν-  
 ταυθοῖ, λέγων ἐκ τῆς τοιαύτης μίξεως στρατὸν γεγονέναι δίμορ-  
 φον, εἰκοτά μὲν τοῖς κάτω μέρεσι ταῖς μητράσιν αὐτῶν ἵπποις, 15  
 τοῖς δὲ ἄνω τῷ πατρὶ αὐτῶν Κενταύρῳ. ὥστε εἰ ὁ Κένταυρος  
 διφυῆς ἦν, οὐκ ἂν τοῦτο ἔλεγε Πίνδαρος.

gl. 89. ἤρουν βουλαῖς. — ὅτι θεῶν βουλαῖς πάντα γίνε-  
 ται. — 90. σημεῖον καὶ παράδοξον. — τελεῖ.

89. 90. *Germ.* Ὁ θεὸς ἅπαν τὸ τέκμαρ καὶ τὸ διανόημα, 20  
 ὅπερ διανοηθῆναι ἐπὶ ταῖς ἐλπίδεσσι καὶ ταῖς φρεσὶ καὶ ἐπὶ ταῖς

5 οἱ α' ι'. — ἡ om. π'. — τῇ om. π'. — 7 ἔτεκεν ι'. — 7 μόνον  
 ι'. — 12 Θεττ. ὄρει om. ι'. — 13 δὲ ἐστὶ α' ι'. — 14 τῆς om. π'. —  
 18 αὐτῶν π'. — 16 αὐτῶν π'. — κενταύρων ι', corr. Schneider. —  
 18 In π' hoc scholium praedit: Θεὸς ἅπαν] ὅπερ ἄν, φησὶν, ὁ θεὸς  
 νοῖς ἐνθυμηθῆναι, καὶ πληροῖ. ὁ θεὸς οὖν ἅπαν τέκμαρ καὶ πᾶν διανόημα  
 ἀνύεται καὶ ἐκτελεῖ ἐπ' ἐλπίδεσιν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν προσδοκίαν αὐτοῦ,  
 ἤρουν κατὰ τὴν γνώμην καὶ βούλησιν. τοῦτο δὲ εἰρηκεν ὁ ποιητὴς πρὸς  
 τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀφορῶν φύσιν. τὸ θεῖον δὲ καὶ διανοεῖται ἅμα καὶ  
 παράγει ἄνευ χρόνου μεσιτείας τὰ διανοούμενα, — 20 Ante ὁ θεός  
 delevi ἢ οὕτως. — 21 φρεσὶν U.



διανοοίαις αὐτοῦ, ἀνύει καὶ πληροῖ. διὸ καὶ ἐντίθησιν, ὅτι τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ τῷ θεῷ.

89. 90. οἱ λέγοντές τὸ ἐλπίδεσιν ἀντὶ τοῦ γνώμῃς ἀμαθεῖς· τὸ δὲ ἐστὶ τοιοῦτον. θέον γὰρ εἰπεῖν βουλαῖς, ἐλπί-  
 5 δεσιν εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ βούλεται τις ποιῆσαι, καὶ ἐλπίζει τοῦτο τελέσαι. θεὸς ἅπαν τέχμαρ καὶ σημεῖον ἀνύεται καὶ τε-  
 λειοῖ ἐπὶ ταῖς ἐλπίδεσιν· τουτέστιν ἅπαν τέρας καὶ παράδοξον εἰ βουλευθεῖη θεὸς ἐργάσασθαι, ῥᾶστα τοῦτο ποιεῖ. τοῦτο δὲ  
 εἶπε διὰ τὸ παραδόξως ὑπὸ Διὸς πεποιῆσθαι τὴν νεφέλην ἐμ-  
 10 φερῇ τῇ Ἡρᾷ.

gl. 91. ὅστις. — πτερωτόν. — 92. ἀετόν. — κατάλαμβά-  
 νει καὶ οὐκ ἐκφεύγει αὐτὸν πετόμενος. — θαλάσσιον. — 93.  
 παρέρχεται ἥρουν νικᾷ. — 94. μεγαλύνων. — κατέβαλεν. —  
 95. ἄλλοις. — 96. δόξαν. — ἀθάνατον καὶ μηδέποτε γηρά-  
 15 σκον. — πρέπον ἐστί.

97. Δάκος ἀδινόν] ἥρουν οὐ δεῖ με κατήγορον εἶναι. τοῦτο δὲ λέγει, διότι τὴν περὶ τοῦ Ἰξίονος δυστυχίαν διῆει.

gl 97. τρώσιν. — δαψιλές. — 98. ἤτοι μεταγενέστερος Ἀρχιλόχου. — 99. ἐν ἀπορίᾳ τοῦ ζῆν. — 100. τὸν φόβοις χαί-  
 20 ροντα. — τοῖς ἐκ τῆς βαρύτητος τῶν αὐτοῦ λόγων γινομένοις αὐτῷ παρὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. — 101. μίσεσι καὶ ἀποστροφῇ.  
 φαῖς. — τρεφόμενον.

98—101. Germ. Ἐκὺς γὰρ ἐὰν τὰ πολλὰ εἶδον ἐν ἀμηχανίᾳ τὸν Ἀρχιλόχον τυγχάνοντα, πεινόμενον καὶ ἐναβρυνόμενον  
 25 ἐν βαρυλόγοις ἔχθεσιν. ἢ οὕτως. ἐκὺς γὰρ ἐὼν ἐγὰ τὰ πολλὰ εἶδον ἐν ἀμηχανίᾳ ἑμαυτὸν φογερόν, πεινόμενον ἐν βαρυλόγοις ἔχθεσιν ὡς τὸν Ἀρχιλόχον.

3 ἐπὶ ἐλπίδεσιν (sic) est lemma in π'. — οἱ γράφοντες π'. — ἐλπίδεσιν ι'. — 4 ἐλπίδεσιν ι'. — 7 ἐλπίδεσι ι'. — 24 ἐναβρυνόμενοι U. — 26 βραχνύλογοις U.

98—101. Τοῦτο λέγει, ὅτι τὸν Ἀρχίλοχον πρὸ ἐμοῦ ὄντα οἶδα ἀπορίαν τοῦ βίου ἔχοντα· πάντες γὰρ αὐτὸν ἐμίσουν ὡς κατήγορον καὶ μόνῃ τῇ παρὰ πάντων ἐπιαινέτο μίσει.

gl. 102. ἐπιτυχία. — εὐτυχίας. — 193. ἐστί. — 104. σὺ δέ, ὦ Ἰέρων. — ἀληθῶς. — τὸ πλουτεῖν ἢ τὸν πότμον. — με- 5 γαλοδάρῳ, εὐεργετικῇ.

101—104. Τὸ πλουτεῖν πρὸς τὸ σοφίας συναπτέον, οὕτω. τὸ πλουτεῖν σοφίας σὺν τύχῃ καὶ ἐπιτυχίᾳ πότμου καὶ εὐτυχίας ἄριστόν ἐστιν, ἡγουν ὅστις σοφὸς ὢν εὐτυχεῖ, οὗτος ἄριστος. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸν Ἀρχίλοχον σοφὸν ὄντα καὶ 10 πενία κατεχόμενον. οὐ μόνον δὲ πλουτῶ τόδε φάμεν, ἀλλὰ καὶ πλουτῶ τοῦδε· καὶ μαρτυροῦσιν ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Λιβάνιος λέγων (Epist. ed. Wolf. 1738 p. 185)· τοιγαροῦν ἐν ἀπορίᾳ χρημάτων Πλουτοῦμεν ῥημάτων. ἢ τὸ σοφίας πρὸς τὸ πότμου συναπτέον, οὕτως. ἄριστον δὲ ὑπάρχει τὸ πλουτεῖν σὺν 15 τύχῃ καὶ ἐπιτυχίᾳ πότμου καὶ εὐτυχίας σοφίας, ἡγουν εὐτυχί- σας σοφίαν καὶ πλοῦτον ἄριστος· ὥστε πρὸς μὲν τὸ ἄνω τὸ νῦν ἀντὶ τοῦ αὐτόν, τὸν πότμον, λέγε, πρὸς δὲ τὸ κάτω ἀντὶ τοῦ αὐτό, τὸ πλουτεῖν.

gl. 105, ἐκ τούτου προτρέπει αὐτὸν εἰς εὐεργεσίαν αὐτοῦ. 20 — παρέχειν· ἡγουν σὺ πλουτίζεις τοὺς ἄλλους δύναισαι. — 106. παροχεῦ, εὐεργετικέ. — βασιλεῦ.

107. Τὸ εὐστεφάνων ἀγρυῖαν οὐκ ἔστιν ἀντὶ τοῦ τῶν εὐτοίχων, ὡς τινές φασιν· ἀλλ' εἰώθασιν Ἑλλήνες ἐπειδὴ συνε- 25 χέσει πανηγύρεσιν ἡγλαΐζοντο, τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι στενωποὺς

14 πότμον ι'', corr. Schneider. — 16 ante εὐτ. Sakkelion ὁ inseruit. — 17 τὸ νῦν π''. — λέγει ι''. — «πρὸς μὲν τὸ ἄνω — πρὸς δὲ τὸ κάτω] h. e. in priore — in posteriore interpretatione. Sic ad Pyth. IV extr. πρὸς τὸ πρῶτον et πρὸς τὸ δεύτερον dixit. Pronomen νῦν igitur utique ad fortunæ bona referendum putabat.» Schneider. — 23 τῶν om. κ''. — 24 ὡς τινες φασίν α' ι''. — 24 συνεχέειν ι'.



στεφάνοις ἐκ κλάδων κοσμεῖν. ὅτι δέ ἐστι τοῦτο, μαρτυρεῖ  
 Λιβάνιος ἐν τῷ πρὸς Ἰουλιανὸν ἐπιταφίῳ φάσκων (I. p. 535 ed.  
 Reiske)· στέφανόν τινα κλάδων πολλοὺς δὲ ἐκ καλωδίων τε-  
 ταμένων εἰς κίονας ἐκ τοίχων ἐξαρτῶσιν οἱ δῆμοι μετεώρους.  
 5 τούτων εἰς τῶν στεφάνων, οἷς καλλωπίζομεν τὰς πόλεις, ἐκλυ-  
 θεῖς τοῦ δεσμοῦ, καταβαίνων ἦν ἐν τῇ τοῦ βασιλέως κεφαλῇ,  
 καὶ ἤρμοσεν.

gl. 107. πόλεων, περιφραστικῶς. — 108. μαχίμου λαοῦ. —  
 109. κτήμασι καὶ πλούτῳ. — ἐν δόξῃ. — 110. εἰς τὴν. — 111.  
 10 τῶν πρό σου. — κρείττονά σου. — 112. μωρᾷ. — διανοίᾳ. —  
 διυσχυρίζεται τοῦτο. — ματαιά· οὐ γάρ τις ἐγένετο πλουσιώτε-  
 ρος καὶ ἐντιμότερός σου.

108—112. Germ. *El'* δέ τις λέγει ἕτερόν τινα γενέσθαι  
 ὑπὲρ τῶν πάροισιν καὶ πρὸ τούτου ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπέρτε-  
 15 ρον καὶ κρείττονα τοῦ Ἰέρωνος ἐν κτεάτεσι καὶ ἐν πλούτῳ καὶ  
 ἐν τιμῇ. παλαιμονεῖ καὶ ματαιολογεῖ ἐν πραπίδι καὶ ἐν φρενὶ  
 κούφῃ χαύνῃ καὶ σαθρᾷ, κενεᾷ, ματαιά καὶ ψευδεῖ.

113. Τοῦτο λέγει, ὅτι ἀνελεύσομαι τῷ λόγῳ εἰς τὴν σὴν  
 νεότητα καὶ εἴπω ταύτην ἄριστα τοὺς πολέμους μεταχειρίσασθαι  
 20 τε καὶ κατορθοῦν. λέγει οὖν εὐανθέα στόλον τὸ ἀναδραμεῖν  
 πρὸς αὐτὴν ἐν τῷ λόγῳ.

gl. 113. κάλλιστον καὶ ἐπαινετόν. — ἀνέλθω. — 114. πο-  
 ρείαν. — τῇ σῇ. 115. ὕμνων. — τῇ. — 116. βοηθεῖ. — τόλμα.  
 — ἐκ τοῦ θράσους. — 117. τὴν μεγάλην ἦν ἔχεις. — 118. εἰς  
 25 τοὺς πολέμους, ὅτε νεὸς ἦσθα. — 119. ἱππικῷ στρατῷ. —  
 120. μαχόμενον. — 121. αἰ σαί. — 122. γεροντικάι. — ἄφο-  
 βον. — λόγον. — 123. πρὸς. — 124. θαυμάζειν αὐτάς.

1 δὲ ἐστὶ ἀ' ι'. — 5. 6 Apud Reiskium *ῥ* pro *οἷς* et *κορυφῇ* pro  
*κεφαλῇ* male scriptum esse annotant Schneider et Semitelos. —  
 13 ἕτερον τινὰ U. — 20 οὖν τὸ εὐανθέα στ. ἀναθρ. πρ. αὐτὸν π'. —  
 23 τῇ Triclinii manu scriptum est. — Ante αἰ β. delevi *ἢ οὕτως*.

121—124. *Germ.* Αἱ βουλαὶ δὲ σοῦ αἱ πρεσβύτεραι καὶ τοὶ ἀκμαίου ὄντος παρέχουσιν ἐμοὶ ἔπος ἀκίνδυνον πρὸς πάντα λόγον ὥστε ἐπαινεῖν. ἢ ἄλλως αἱ βουλαὶ δὲ σοῦ πρεσβύτεραι ὑπάρχουσιν ἥδη. τίνι ὑπάρχουσιν; ἐμοὶ τῷ παρέχοντι ἔπος ἀκίνδυνον πρὸς πάντα λόγον ὥστε ἐπαινεῖν. 5

115—124. Τὸ νεότητι θράσος ἀρήγει τοῦτο λέγει, ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἐν νεότητι ἕτερος ἔπαινος ἢ θρασύνεσθαι τε καὶ κατατολμᾶν τοὺς πολέμους. πολλοὶ γὰρ νέοι ὄντες καὶ δοκοῦντες ἄριστα ἂν πρὸς τὴν μάχην ἀρκέσειν, πρὸς μόνην τὴν ταύτης ἀκοῇ καταπλήττονται. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸν Ἰέρωνα, αἷς 10 ἐν τῇ νεότητι ἄμαχον ἐν πολέμοις ὄντα. τὸ δὲ δεινῶν πολέμων (116) ἢ ὅτι πάντες οἱ πόλεμοι δεινοὶ εἰσιν, ἢ δεινῶν ἂντι τοῦ μεγάλων καὶ φοβερῶν· τὸ δὲ βουλαὶ πρεσβύτεραι (121) κατὰ ἄμφω νοητέον, ἢ ὅτι πρέσβυτικὴν φρόνησιν εἶχεν Ἰέρων, ἡνίκα νέος ἦν, ἢ ὅτι νέος ὢν ἐμάχετο, νῦν δὲ πρεσβύτης 15 τυγχάνων ὀρθῶς καὶ ἄριστα βουλευέται. συναπτε οὖν τὸ βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι, εἰ μὲν βούλει, πρὸς τὸ ποτὶ πάντα λόγον, εἰ δὲ μή, τὸ ἐπαινεῖν πρὸς τὸ ποτὶ πάντα λόγον ἐχέτω τὴν δύναμιν· πρεσβύτεραι δὲ βουλαὶ αἱ σαὶ πρὸς πάντα λόγον, ἥτοι πρὸς πᾶσαν βουλὴν καὶ δημηγορίαν παρέχοντι καὶ 20 διδῶσιν ἐμὸν ἔπος ἀκίνδυνον ἐπαινεῖν καὶ θαυμάζειν αὐτάς, ἥγουν ἄριστος ἂν περὶ τὸ βουλευέσθαι, ἀκινδύνως καὶ ἀφόβως ἐπαινεῖν σε παρέχεις μοι· οὐ γάρ ἐστὶ μοι δεος μὴ δόξω ψευδῇ λέγειν. ἢ οὕτω. πρεσβύτεραι δὲ βουλαὶ αἱ σαὶ παρέχοντι ἐμοὶ ἔπος ἀκίνδυνον ἐπαινεῖν καὶ θαυμάζειν αὐτάς πρὸς πάντα λό- 25 γον, ἥτοι πρὸς πᾶσαν βουλὴν καὶ δημηγορίαν, αἷς ὀρθῶς καὶ ἄριστα γίνονται. εἴρηται δὲ καὶ ἐμὸν (122). κρεῖττον δὲ ἐστὶ

7 οὐδεὶς ἐστὶν α' ι'. — 9 ἀρκέσαι ι'. — 12 δεινοὶ εἰσὶν α' ι'. — 14 κατ' π'. — 16 τυγχ.] ὢν ι'. — 17 μέν om. π'. — 19 δὲ αἱ β. αἱ ι'. — 20 ἥγουν ι'. — 23 γὰρ ἐστὶ μοι α' ι'. — 26 ἥγουν ι'.



τὸ ἐμοί· πρὸς τὸ μέτρον. ἢ σύναπτε τὸ ἀκίνδυνον πρὸς τὸ ποτὶ πάντα λόγον, οὕτως· ἐμοὶ ἔπος παρέχουσιν ἀκίνδυνον καὶ ἄφοβον πρὸς πάντα λόγον, τουτέστι τοιαῦτα εἰσὶν, ἃ σθ' ὅσα ἂν εἴπω περὶ αὐτῶν, οὐ φοβηθήσομαι μὴ με τις αἰτιάσῃται, 5 ὥς εἰκῇ τοὺς λόγους ποιῶμαι.

gl. 125. τὸ νῦν λεγόμενον. — ὥς Φοινίκων ἐμπορίαν καὶ πραγματείαν· ἐμπορικὸν γὰρ τὸ τῶν Φοινίκων γένος. — 126. λευκῆς. — θαλάσσης. — σοί.

127. *Pal.* Καστόρειον] ὥς ἀπὸ τινος Κάστορος τοῦτο 10 ἐφευρόντος. — §. Ὃπερ τότε μὲν ἀπεστάλη τῷ Ἰέρωνι μετὰ τοῦ παρόντος εἰδους, νῦν δὲ οὐχ εὐρίσκεται.

127. ὁ Κάστωρ πρῶτος εὗρεν. — 128. Θηβαῖκαῖς; ἐξ Αἰολέων γὰρ οἱ Θηβαῖοι. — 129. ἐπίσχεσαι καὶ δοκίμασον, εἰ ἄριστόν ἐστι. — τῆς ἐπτὰ χτύπους διὰ τῶν ἐπτὰ χορδῶν ἀπο- 15 τελούσης. — 130. τῆς κιθάρας. — ἀντόμενος] διὰ τὸ μέτρον· — ἥτοι ἐντείνων τὰς χορδὰς καὶ ἄδων αὐτό.

127—130. *Germ.* Τὸ δὲ Καστόρειον μέλος τὸ συντεταγμένον ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς εἰς χάριν σου ἀντάμενος καὶ ἀπαν- τήσας διὰ τῆς φόρμιγγος τῆς ἐπταχτύπου θέλων ἄδρῃσιν. μα- 20 θῶν τὸ μέλος οἶον ἐστὶ, γένοιτο οἶος ἐσσί.

125—130. Ἰστέον, ὅτι δύο ὕμνους ὁ Πίνδαρος Ἰέρωνι πέμ- πων, τὸν τε νῦν λεγόμενον καὶ ἕτερον Καστόρειον μέλος ἔχοντα, ὥς αὐτὸς φησι, τούτου μὲν μισθὸν ἔλαβε πρῶτην, διὸ καὶ λέγει κατὰ Φοίνισσαν ἐμπολάν, τουτέστιν ὥσπερ οἱ Φοίνικες τὰς 25 ἐμπορίας ποιῶνται, οὕτω καὶ αὐτὸς μισθὸν λαβὰν παρὰ σου, τοῦτον ἐποίησά σοι. ἢ τὸ κατὰ Φοίνισσαν ἐμπολάν νοητέον, ἀντὶ τοῦ πέμπω σοι τοῦτον, ἵνα μισθὸν λάβω ἐμπορευόμενος τὸν

1—2 πρὸς — ἐμοὶ om. π'. — 3 τοιαῦτα εἰσὶν α' i', τοιαῦτά εἰσιν π'. — 4 μὴ με τις π'. μὴ με τις α' i'. — 5 εἰκῇ π'. — 17 Ante τὸ δὲ deleui ἢ οὕτως. — 20 οἶον ἐστὶ γ. οἶος εἰσὶν U. — 25 παρὰ σοῦ π'

ὕμνον καθάπερ οἱ Φοῖνικες τὰ σφῶν αὐτῶν πράγματα. τὸ δὲ ἐν  
 Αἰολίδεσσι καὶ Θηβαίκαῖς χορδαῖς Καστόρειον μέλος, τὴν χάριν  
 καὶ ἀρετὴν τῆς ἐπτακτύπου καὶ ἐπταχόρδου φόρμιγγος θέλων  
 καὶ ἀποδεχόμενος, ἄθρησον καὶ ἐπίσχεψαι, εἰ ἄριστόν ἐστιν,  
 ἀντόμενος καὶ συναντώμενος, ἤγουν ἐντείνων τὰς τῆς μουσικῆς 5  
 χορδὰς. τοῦτο δὲ τὸ μέλος τὸ Καστόρειον τῷ μὲν φαινομένῳ εἰς  
 χάριν αὐτῷ ἔπεμψε, τῇ δ' ἀληθείᾳ εἰς μισθοῦ δόσιν αὐτὸν προ-  
 τρέπειται ἐκ τοῦ λέγειν ἄθρησον καὶ ἐπίσχεψαι, οἷος ἐγὼ ποι-  
 ητής. τοῦτο δὲ λέγει διὰ Βαχχυλίδην εὐδοκιμοῦντα παρὰ Ἰέ-  
 ρωνι. ἔστι δὲ ἡ ἀρχὴ τούτου τοῦ μέλους αὕτη· σύνες ὅτι λέγω, 10  
 ξαθέων Ἰέρων ἐπάνυμε. Καστόρειον δὲ εἴρηται, ἐπειδὴ ὁ τοῦ  
 Τυνδάρεω Κάστωρ πρῶτος τοῦτο εὔρεν. ἔστι δὲ ἐνοπλίου ὀρχή-  
 σεως μέλος.

131. Οἷος ἐσσί] ὑπάρχεις ἐν τῇ φύσει, ἤγουν ἐκ φύ-  
 σεως ἔχων ἄριστα κρίνειν, κρίνε καὶ τοῦτο καὶ μὴ ὑπό τινος 15  
 ἀπατηθῆς. τοῦτο δὲ λέγει διὰ Βαχχυλίδην.

gl. 131. εἰς τὴν περὶ τούτου ἐπίσχεψιν τοιοῦτος καὶ μὴ  
 μεταβληθῆς. — ὑπάρχεις ἐν τῇ φύσει. — διεξιὼν τοῦτο τὸ  
 μέλος. — 132. ἐπίδηκος. — ἐν.

Pal 131—133. Ἦγουν καλοὶ μὲν δοκοῦσιν εἶναι οἱ ἐμὲ 20  
 φέροντες Βαχχυλίδης καὶ οἱ ἕτεροι τοῖς μὴ συνετοῖς, ὡς πίδηκες  
 τοῖς παισίν. ἀλλ' οὐχὶ καὶ παρὰ συνετοῖς. οὐς μὴ δέχοιο, εἰ θέ-  
 λεις συνετὸς εἶναι κατ' ἐμοῦ λέγοντας.

Κάλός τοι πίδων] ἤγουν ὁ πίδηκος ὥρατος δοκεῖ τοῖς

1 τὰ δὲ ἰ', corr. Sekneider. — 2 χορδαῖς om. π'. — 3 τῆς] τὴν  
 α' ἰ'. — 4 ἀρεστόν ἐστιν ἰ', ἀρεστόν ἐστιν corr. Schneider. — συναντόμενος  
 ἤγουν ἰ'. — 8 ἄθρ. ἤγουν ἐπίσκ. π'. — 9 τοῦτο] τοῦ ἰ', corr.  
 Schneider. — 10 ἐστὶ α' ἰ'. — 8 τι π'. — 11 (sic) ἰ', ἱερῶν conl.  
 Schneider. — 11. 12 Καστόρ. — εὔρεν in π'' post μέλος legitur.  
 — 23 λέγοντος ed. Bæckh.



παισί, τοῖς δὲ ἀνδράσιν οὐ. ὥστε καὶ ὁ Βαχχυλίδης πύθκος ὦν τοῖς λόγοις μὴ ἀπάτωσε φρένας ἀγαθὰς ἔχοντα.

gl. 134. εὐδαιμόνησε χριτῆς τῶν ἐν Ἄιδου ὦν.

135. Καρπὸν ἀμώμητον] ἔχουν ἄριστα καὶ ὡς ἐχρῶν  
5 περὶ τῶν πραγμάτων ἐλογίζετο· ἄσπε καὶ αὐτὸς οὕτω ποιῶν  
τῆς αὐτῆς ἐκείνῳ ἀξιωθήσῃ τιμῆς.

gl. 135. ἦτοι γνῶσιν. — ἄφογον. — 136. ἔχουν ἐν Ἄιδου  
δικάζων οὐκ ἀπατᾶται περὶ τὰς κρίσεις, πρὸς χάριν ταύτας ποι-  
ούμενος καὶ παραλογιζόμενος ὑπὸ τινων. — 137. ἀπατᾶται. —  
10 ἔχουν ἐν τῇ ψυχῇ. — 138. ὅποῖα, ἦτοι τὸ ἀπατᾶν. — τῶν  
κρύφα κατηγορῶν. — μηχαναῖς. — ἀκολουθεῖ. — 139. ὀνδρώ-  
πων. — εἰσὶν οἱ κρύφα κατήγοροι· οὐ γὰρ ὁρᾷ τις αὐτοὺς ἵνα  
καὶ ἀμύναιτο. — 140. καὶ τοῖς κατηγορουμένοις καὶ πρὸς οὓς  
τούτων κατηγοροῦσιν. — ὑποβολεῖς διαβολιῶν.

15 139. 140. Ἀμφοτέροις διαβολιῶν] καὶ τοῖς κατηγο-  
ρουμένοις καὶ πρὸς οὓς τούτων κατηγοροῦσι. τοῖς μὲν γὰρ  
φασιν, ὡς οἱ δεῖνες ὑβρίζουσί σε καὶ διαβολὴν τούτων πρὸς  
αὐτοὺς ποιοῦνται. τοῖς δέ, ἃ πρὸς ἐκείνους κατ' αὐτῶν ἔλεγον,  
ταῦτα πάλιν κατ' ἐκείνων πρὸς αὐτοὺς διεξέρχονται. τὸ δὲ ὑπο-  
20 φάτιες ἀντὶ τοῦ ὑποβολεῖς διαβολιῶν.

141. Τὸ ὄργαις ἀτενὲς τοῦτο λέγει ἀντὶ τοῦ ὅταν ὀρμή-  
σωσι κατὰ τινων φιθύρους λόγους διεξίεναι, ἀτενὲς καὶ ἀμετά-  
βλητον προᾶγμά εἰσιν ἐν ταῖς ὄργαις καὶ ταῖς ὀρμαῖς τῶν διαβο-  
λιῶν· ἀεὶ γὰρ προχωροῦσιν ἐν αὐταῖς καὶ οὐδὲ ποτὲ τῆς κακίας

1 δ' ἀνδρ. π''. — 2 τοῖς ἔργοις π''. — Ad v. 133 in π'' hoc  
scholium legitur: ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς] οἷτος κατὰ βουλὴν καὶ δικὴν  
δρθότατος τὸν τρόπον γέγονεν, ᾧθεν καὶ θείας ἡξίεται τιμῆς· παρεδ-  
ρεῦν γὰρ λογοποιεῖται τῷ Κρόνῳ κατὰ τὰς τῶν Μακάρων νήσους καὶ  
δικαιονομεῖν τοῖς ἐν Αἴδου. θέλει δὲ εἰπεῖν, ἔσο δίκαιος κριτῆς καὶ δοκι-  
μαστής τῶν ἐμῶν ὀρθός, καὶ μὴ γενοῖ ἐλεπχειρῆτος τοῖς ἀπατάσι σε  
καὶ διασύρουσιν ἐμὲ παρὰ σοί, καὶ ἔξεις μισθόν, οἷον ὁ Ῥαδάμανθυς. —  
14 γάρ φησιν π''. — 18 ποιοῦσι ι''. — 23 πρᾶγμα εἰσὶν α' ι'.

παύονται. τὸ δὲ ἄλλω πέχων ἔχειλοι ἀντὶ τοῦ παμμήχανοι καὶ πανοῦργοι, καθάπερ ἀλώπηξ.

gl. 141. ὁρμαῖς ἤτοι ταῖς διαβολαῖς. — πρᾶγμά ἐστιν· οἱ χρύφα κατὰ τινων λέγοντες. — ὅμοιοι. — 142. τὸ λάθρα κατὰ τινος φέρεσθαι. — 143. ἐπικερδές. — ὑπάρχει τῷ ποιοῦντι. 5

142. 143. Τί μάλα τοῦτο] τοῦτο δὲ τὸ λάθρα κατὰ τινός φέρεσθαι, τί μάλα τελέθει καὶ ὑπάρχει τῷ ποιοῦντι κερδαλέον ἐν κέρδει; ἀντὶ τοῦ οὐδὲν κέρδος τῷ τοῦτο ποιοῦντι περιγίνεται πλὴν τοῦ κακὸς εἶναι. ὥσπερ δέ φαμεν ἐν φόβῳ ταρβεῖ, οὕτω καὶ κερδαλέον ἐν κέρδει. 10

gl. 144. θαλάσσιον. — 145. τὸ τῆς θαλάσσης. — τοῦ ἐν τῷ δικτύῳ μολὶβδου. — 146. ταῖς τῶν ἄλλων κατηγορίαις. — ὁ ἐν τῷ δικτύῳ. — 147. τὴν ἐπιφάνειαν. — ἐστί. — θαλάσσης.

144—147. Germ. Ἀβάπτιστός εἰμι] ὁ δὲ νοῦς ἀβάπτιστος γὰρ εἰμι ὡς; ἄτε καὶ καθὰ σκευῆς καὶ σαγῆνης καὶ δι' 15 ἑτέρας κατασκευῆς τῶν φελλῶν ἐχούσης πόνον ἐνάλιον ὑπὲρ τὸ βαθὺ ἕρκος τῆς ἄλμης. λέγει γὰρ τὰς μολὶβδούς τὰς κατηγορίας.

145—147. Ἀβάπτιστός εἰμι[ εἰμὶ γὰρ ἀβάπτιστος, ταῖς τῶν ἄλλων κατηγορίαις, ὥσπερ ὁ ἐν τῷ δικτύῳ φελλός ἐστίν 20 ὑπὲρ τὸ ἕρκος καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἄλμης, ἑτέρας σκευῆς, ἤτοι τοῦ ἐν τῷ δικτύῳ μολὶβδου, ἐχούσης τὸ βαθὺ τῆς θαλάσσης, ἄτε καὶ καθὰ πόνον θαλάσσιον, τουτέστιν ἐντὸς τῆς θαλάσσης ὥσπερ πονούσης· λέγει δέ, ὅτι τὰ κατ' ἐμοῦ παρὰ τῶν ἄλλων λεγόμενα οὐδὲν μοι λυμαίνεται διὰ τὸ μὴ τούτοις ἐνέχεσθαι 25 ὑπέρκειμαι γὰρ πασῶν κατηγοριῶν δίκην τοῦ ἐν τῷ δικτύῳ φελλοῦ ἐπάνω τῆς θαλάσσης ἐπιφανείας διὰ τὸ κοῦφον φερο-

1 ἔχειλοι π". — 9 δὲ φαμὲν α' ι', φαμεν π', γὰρ φαμεν Sakkelion. — 15 εἰμι om. ι'. — 20 φελλός ἐστίν α' ι'. — 21 ἤγουν ι'. — 23 ἄτε — θαλάσσης om. π'. — 26 κακῇ γοριῶν ι'. — 27 θαλάττης α' ι' x".



μένου, καθελκομένου δὲ τοῦ μολίβδου εἰς τὸ βαθὺ τῆς θαλάσσης καὶ κατασπῶντος τὸ δίκτυον.

gl. 148. λόγον. — ρίψαι ἤτοι εἰπεῖν. — 149. ἰσχυρὸν καὶ πιστόν. — ἀνδράσι. — 150. πανούργον. — πολίτην. — εἰ καὶ 5 οὐδὲν ἔ κατὰ τῶν ἀγαθῶν λόγος ἰσχύει. — 151. χολακευτικῶς καὶ δολίως ὑπερχόμενος. — πρὸς. — τοὺς ἀκούοντας τὴν τῶν ἀγαθῶν κατηγορίαν. — 152. λίαν. — μηχανορραφεῖ κατὰ τῶν ἀγαθῶν.

148—152. Ἀδύνατα δ' ἔπος] ἀδύνατα δὲ καὶ ἀδύνα-  
10 τον ὑπάρχει ἐκβαλεῖν καὶ ρίψαι ἤτοι εἰπεῖν τὸν δόλιον ὑστὸν κραταῖον καὶ ἰσχυρὸν καὶ πιστόν ἔπος ἐν τοῖς ἀγαθοῖς· τουτέστιν ὅσα ἂν πονηρὸς κατ' ἀγαθοῦ ἐρεῖ, οὐ πιστεύεται, τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς ἀνίσχυρον τὴν κατηγορίαν ποιούσης. ὁμως δέ, εἰ καὶ οὐδὲν ὁ αὐτοῦ λόγος ἰσχύει, σαίνων καὶ χολακευτικῶς καὶ δο-  
15 κίως ἄγαν ὑπερχόμενος πρὸς πάντας. πάγχυ καὶ λίαν διαπλέκει καὶ μηχανὰς ῥάπτει· τουτέστιν εἰ καὶ ὅσα κατ' ἀγαθῶν λέγει οὐ πιστεύεται, ἀλλὰ τοῦ μηχανορραφεῖν οὐκ ἀφίσταται, δολίως χολακεύων τοὺς ἀκούοντας, ἵνα δοκῶν αὐτοῖς προσφιλὲς πιστεύηται. τὸ δὲ ἄγαν πρὸς τὸ σαίνων σύναπτε· τὸ δὲ πάγχυ  
20 πρὸς τὸ διαπλέκει, καὶ μὴ λέγε ἐκ παραλλήλου, ὥσπερ τινές.

gl. 153. αὐτῷ, τῷ πανούργῳ. — κοινωνῶ. — ἀναιδείας τῆς προσούσης αὐτῷ ὥστε τὰ αὐτὰ καὶ αὐτὸς ποιεῖν. — τὸν ἐμόν. — 154. ἐμέ. — πρὸς. — τὸν ἐμόν. — καθά. — 155. αὐτοῦ. — τρόπον. — ὑποδραμοῦμαι καὶ κρύφα τι κατ' 25 αὐτῶν μηχανήσομαι. — 156. τὰ αὐτὸν βλάφοντα. — ἤτοι μηχανώμενος κατ' αὐτοῦ. — πανουργίαις καὶ μηχαναῖς κακαῖς.

9 δ' ἔπος om. ι'. — δὲ om. π'. — 10 ῥίψαι] rectius ῥῖψαι» Schneider. — ῥῖψαι ἤγουν ι'. — 12 ἀνίσχ. τ. αὐτοῦ ἀρ. α'. — 15 ὑπερχόμενος π' corr. Semitelos. — 18 χολακεύειν ι', corr. Schneider. — 18 προσφιλὲς ι', corr. Schneider.

153—156. Φίλον εἴη φιλεῖ] λέγει, ὅτι ὁ μὲν φιλῶν με ὑπ' ἐμοῦ φιληθήσεται, πρὸς δὲ τὸν ἐχθρόν μου ὥσπερ λύκος ἔσομαι καὶ παντοίας ἐργάσομαι λάθρα κατ' αὐτοῦ μηχανάς. ἐπεὶ δὲ ὑποθεύσομαι εἶπεν, ἐτήρησε τὴν τροπὴν πρὸς τὸ πατῶν καὶ τὸ ἰδοῖς κατ' ἐπαναστροφὴν λέγων ἐν ὁδοῖς σχολιαῖς.

157. Pal. Ὅτι τρεῖς νόμοι τὸ παλαιὸν βασιλεία, δημοκρατία, ἀριστοκρατία. βασιλεία ὅτε ἦρχε μόνος ὁ βασιλεύς, δημοκρατία ὅτε ἦρχεν ὁ δῆμος, ἀριστοκρατία ὅτε ἦρχον οἱ ἄριστοι τοῦ λαοῦ ἤγουν σοφώτεροι τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρες. 10

gl. 157. εἰς πᾶσαν πολιτείαν. — ἀληθής. — 158. ἤγουν ἰσχύει καὶ κρείττων τῶν πονηρῶν ἐστίν. — 159. ἐν μοναρχίᾳ. — χῶπότην] λάμβανε κἀντεῦθεν τὸ τηρέοντι κατὰ συνεκδοχὴν. — 160. ὁ σφοδρὸς καὶ πολὺς δῆμος λέγει δὲ τὴν δημοκρατίαν. — 161. φυλάσσουν, ἤγουν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ. 15

157—161. Ἐς πάντα δὲ νομόν] τρεῖς εἰσι πολιτεῖαι, βασιλεία, δημοκρατία, ἀριστοκρατία. φησὶν οὖν, ὥς ἐν ταύταις ταῖς τρισὶ πολιτείαις ὁ ἀληθὴς ἀνὴρ διαλάμπει καὶ μεῖζον τῶν πονηρευομένων ἰσχύει. καὶ γὰρ οὗτος εἰπὼν τι κατ' αὐτῶν πιστεύεται, ἐκείνοι δὲ διαβάλλοντες αὐτὸν οἷ δύνανται βλά- 20  
φαι. τοῦτο δὲ λέγει, ἐπειδὴ ἄνω εἶπεν· ἀδύνατα δ' ἔπος ἐκ βαλεῖν κραταῖον ἐν ἀγαθοῖς δόλιον ἀστὸν. λάβρον δὲ στρατόν λέγει τὸν σφοδρὸν καὶ πολὺν δῆμον ὡς ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πα-

3 μηχανίας ἰ'. — 5 «κατ' ἐπαναστροφοῖς [sic ἰ']» fort. κατ' ἐπαναστροφῆς λ. ρ. ἐξ ἐπαναστροφῆς. Quamquam ea quam rhetores dicunt ἐπαναστροφὴν, h. l. aliena est. Sed in dictione ὁδοῖς σχολιαῖς repetitio quaedam inest eius, in qua est πατέων. Schneider. — 7 Hoc scholium ego primus edidi. — 8 δημοκρατία, ἀριστοκρατία. cod. hic et infra v. 9. — 16 ἐς α' (hic etiam in textu) π', ἐν ἰ' et Semitelos ex corr. — νομόν) ἐς πάντα δὲ νομόν τρεῖς etc. π'. — τρεῖς εἰσι α' ἰ'. — 19 εἰπὼν τι α' ἰ'. — 23 τὸν πολὺν καὶ σφοδρὸν α' (etiam contra glossam).



τρίδος μάχεται, μὴ ὄντος αὐτῇ βασιλέως, ἀλλ' αὐτὸς αὐτῆς ἄο-  
χων. τὸ δὲ σοφοὶ λέγει, ἐπειδὴ ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ οἱ ῥήτορες τὸν  
δῆμον ἄγουσι, καθάπερ ἦσαν ἐν Ἀθήναις νῦν μὲν Θεμιστο-  
κλῆς καὶ Περικλῆς νῦν δὲ Μιλτιάδης καὶ Κίμων, ἄλλοτε δὲ  
5 Δημοσθένης, Αἰσχίνης, Ὑπεριδής, Ἀντίφων καὶ ἕτεροι.

gl. 162. πρὸς τὴν τύχην μὴ μάχεσθαι. — 163. ὕφοι. —  
ποτέ. — 164. ποτέ. — πάλιν. — 165. μεγάλην δόξαν.

161—165. Χρὴ δὲ πρὸς θεόν] Χρὴ πρὸς τὴν τύχην  
μὴ μάχεσθαι· ἐπειδὴ γὰρ αὕτη τοὺς μὲν εὐτυχεῖς, τοὺς δὲ  
10 δυστυχεῖς ποιεῖ, ἵ τούτοις μαχόμενος αὐτῇ μάχεται. διὸ καὶ  
Βαχυλίδῃ νῦν εὐτυχοῦντι οὐ δίκαιόν ἐστι μάχεσθαι.

gl. 166. ἤγουν τὰ μεταβάλλεσθαι τὰ ἀνθρώπινα. —  
εὐφραίνει ἐν τῷ ἀποδέχεσθαι ταῦτα. — 167. ἐξεχόμενοι καὶ  
αἰωρούμενοι. — 168. ἑτερορρέπους. — ἐνέβαλον. — τραῦμα,  
15 πληγὴν. — 169. τῇ αὐτῶν. — 170. τῷ λογισμῷ. — βουλευ-  
ονται. — ἐκείνων.

166—170. Germ. Ἀνέλκοντες ἑαυτοὺς καὶ παραβιάζοντες  
περισχεῖν τὰ μεγάλα καὶ μὴ εὐποροῦντες, ἐνέπηξαν τῇ ἑαυτῶν  
καρδίᾳ τραῦμα ὀδυνης ἐμποητικόν, πρόσθε (ὅπερ δηλοῖ πρὸ  
20 τοῦ) ἀπορῆσαι τοῦ περισχεῖν τῇ διανοίᾳ λελαξευμένα ἐξ ὑπο-  
σάθρου τινὸς εἶδωλα λογισμῶν κερδαινόντων ἐπιζήμια. ἢ  
οὕτως. ὥς ἀπὸ τινος δὲ στάθμης περισσῆς ἐλκόμενοι ἐνέπη-  
ξαν τῇ ἑαυτῶν καρδίᾳ πρόσθεν ἕλκος ὀδυνηρὸν πρὶν ὅσα ἐν  
φροντίδι μητιόνται τυχεῖν.

1 αὐτοῦ π''. — 5 ὄημ. καὶ αἶχ. ἐπερίδης π''. — 17 In initio scholii de-  
levi ἢ οὕτως. — 18 ἀνέπηξαν U. — 20 ὑποσάκρου τινος U. — 23 ἔλ ...  
(κος periit). — 1 «Scholium Pal. C. ad hunc locum omitto, quod pars  
tineis comesa est.» Boeckh. — αὐτ ... (15 litterarum lacuna). —  
3 In cod. τράχρας scriptum esse videtur (ίσχυρᾶς est glossa interlinea-  
ris). — φερόμενοι cod.

165—170. *Pal.* Ἄλλ' οὐδὲ οὕτως ἡγουν μὴ φιλονεικᾷν αὐτοῖς τοῖς κατ' ἐμοῦ δύναιμι θεραπεύσαι αὐτούς . . . στάθμης τραχείας ἐλκόμενοι ἐνέπηξαν τὸ ἔλκος τὸ ὀδυνηρὸν ἥγουν βέλος τῆς κακίας τῇ ἰδίᾳ καρδίᾳ πρότερον πρὶν καὶ πρὸ τοῦ τυχεῖν ὅσα βούλονται ἥγουν τραῦσαι ἡμᾶς. 5

166—170. Ἄλλ' οὐδὲ ταῦτα νόον γ' ἱαίνει] ἐπειδὴ ἐάν τινα καλὸν δοκῇ τι, εὐφραίνει αὐτὸν τοῦτο, διὰ τοῦτο λέγει τὸ ἱαίνει νόον ἀντὶ τοῦ οὐ καλῶς ταῦτα δοκοῦσι τοῖς φθογεροῖς, ὥστε τὸν νοῦν αὐτῶν εὐφραίνειν καὶ παύειν τῆς κακουργίας· εἰ γὰρ ἀπεδέχοντο ταῦτα, οὐκ ἂν ἦσαν τοιοῦτοι, εἰδότες, 10 ὥς μεταβολὴν τῶν ἀνθρωπίνων ἐχόντων εἰ καὶ αὐτοὶ νῦν εὐτυχοῦσιν, ὅλλ' οὐκ εἰς ἅπαν. δέον δὲ εἰπεῖν, δοκοῦντες δὲ ἐλκεσθαι ἐκ στάθμης τινὸς περισσῆς καὶ ἑτερορρέπους, ἥτοι δοκοῦντες ἀεὶ μετ' αὐτῶν ἔσεσθαι τὴν τύχην καὶ οὐ μεταπεσεῖσθαι πρὸς ἕτερον, οὕτω δέον εἰπεῖν, ἐλκόμενοι στάθμης 15 τινὸς εἶπεν, ὅπερ ἐκεῖνοι ὑπολαμβάνουσιν ὥς ὁμολογούμενον οὗτος εἰπών. στάθμην δὲ λέγουσι τὸ ἄνω τῆς πλάστιγγος, ἀπὸ τούτου δὲ καταχρηστικῶς καὶ ὅλην τὴν πλάστιγγα στάθμην φασί. περισσῆς δὲ λέγει, ἐπειδὴ ἡ πλεοντείας ἄλλης ἔχουσα πλάστιγξ τῷ βάρει καθέλκεται· λέγει δέ, ὅτι οἱ πονηροὶ δο- 20 κοῦντες ἀεὶ εὐδαιμόνως διάξιν, ἐπιχειροῦσι βλάπτειν, οὓς ἂν ἐθέλωσιν· ἀθρόον δὲ μεταβληθέντες τῇ τύχῃ, ἐκείνους μὲν οὐδὲν ἐξῆμύωσαν, αὐτοὶ δ' ἐξέλεγχθέντες παρὰ πάντων κατεγελάσθησαν, ὃ καὶ Βαχχυλίδης πείσεται.

gl. 171. τὰ αὐτῶν κακά. — ἀβαρῶς καὶ ὑπομονητικῶς. — 25 172. ποταπὸν; ἐπάνω τοῦ αὐχένος.

173. Ζυγὸν ἀρήγει] βοηθεῖ, ἥγουν μεγάλη βοήθειά

7 τινα π', corr. Sakkelion. — 7 διατοῦτο α' ι'. — 12 εἰσάπαν α'. — 15 στάθμης π'. — 17 οὗτος α', οὕτως cett. — 19 περισσᾶς π'. — 21 διάγειν π'. — 27 βοήθεια ἐστὶν ι', βοήθεια ἐστὶν α'.



ἐστιν, ἐάν τις ἔχῃ ἐχθρόν εὐτυχοῦντα, ὑπομένειν τὰ παρ' ἐκεῖ-  
νου ἐπιόντα αὐτῷ κακά.

gl. 173. τοῦτο εἴρηται ἐκ μεταφοῆς τῶν βοῶν. — βοη-  
θεῖ. — πρὸς. — 174. λακτίζειν. — ἐστίν. — 175. ἐπικίνδυ-  
5 νος. — ἰδός.

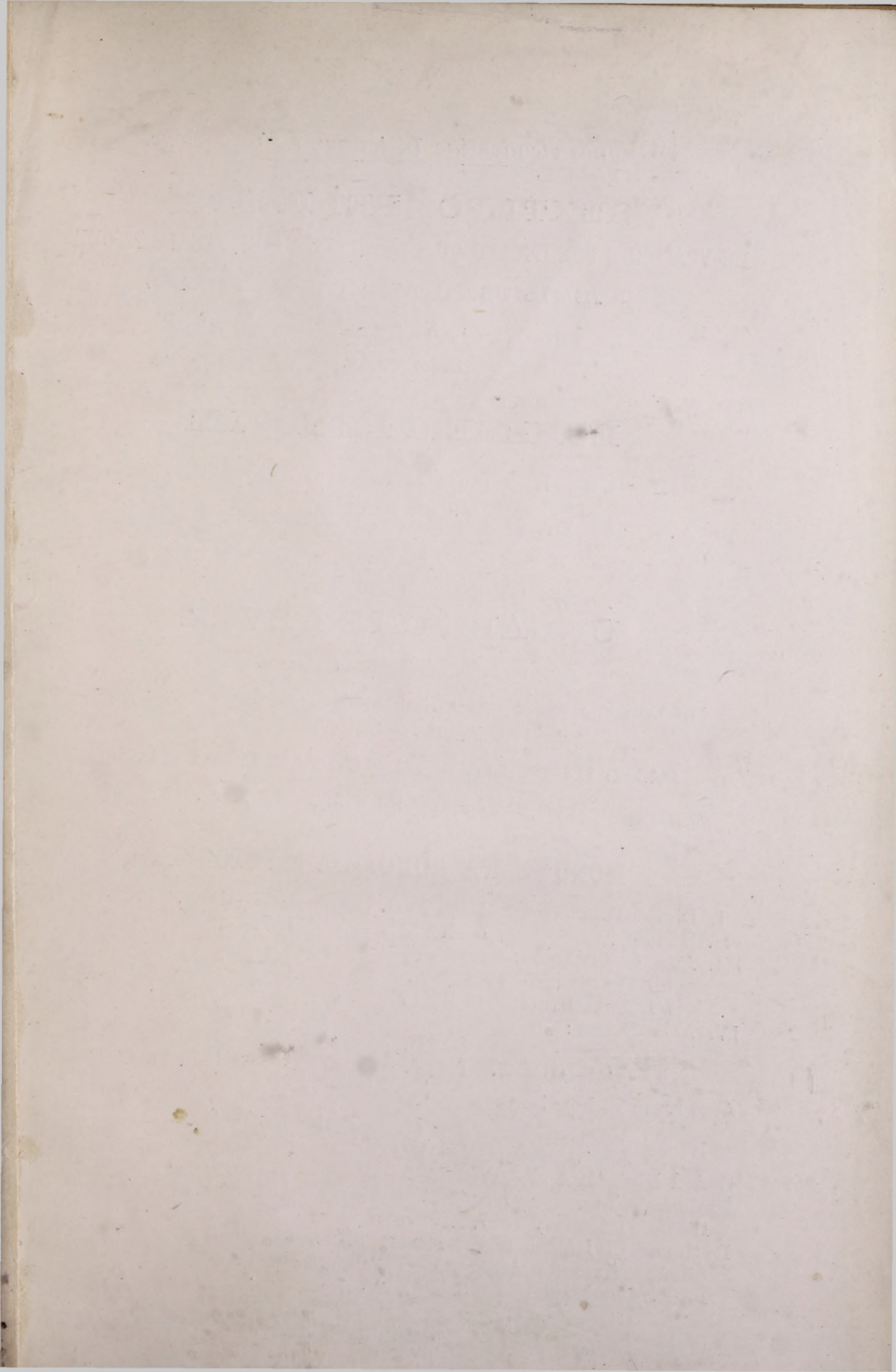
175. Ὀλισθηρὸς οἶμος] τὸ γὰρ ἀντιφερίζειν τοῖς  
κρείττοσι βλάβη καθίσταται. ἔστι δὲ παροιμία τὸ πρὸς κέντρα  
λακτίζειν ἐκ μεταφοῆς τῶν βοῶν· ἐκεῖνοι γὰρ ὀπισθεν κεν-  
τούμενοι λακτίζουσι πρὸς τὸ κέντρον καὶ ἔτι μᾶλλον πλήττονται.

10 175. Οὐ χρὴ γράφειν ἄδοντα, ἀλλ' ἄδόντα. τοῦτο γὰρ  
ἀρμόζει τῷ μέτρῳ.

gl. 175. ἀρέσκοντα. — 176. ἀνδράσι. — συνεῖναι.

2 αἰτῶ π". — 3 τοῦ τριγλ. margo ι". — 10 ἄδοντα ἀλλ' ἄδόντα  
π", corr. Semitelos.







## SEXTI POMPEI FESTI

DE VERBORUM SIGNIFICATU QUÆ SUPERSUNT CUM PAULI EPITOME.

Edidit **ÆMILIUS THEWREWK DE PONOR.**

Pars I.

3 frt 80 kr.

## EUHEMERI RELIQUIÆ.

Collegit, Prolegomenis et Adnotationibus instruxit

**Dr. phil. GEYZA NÉMETHY.**

60 kr.

## UNGARISCHE REVUE

in zehn monatlichen Heften.

Mit Unterstützung der Ungarischen Akademie der Wissenschaften  
herausgegeben von

**PAUL HUNFALVY und GUSTAV HEINRICH.**

Preis des Jahrganges 6 fl. = 12 Mark.

## MONUMENTA HUNGARIAE HISTORICA.

I. Diplomataria	...	I—XXVII.	Band	1857—1888.	Preis	56 fl.
II. Scriptores	...	I—XXXII.	"	1872—1882.	"	64 fl.
III. Acta Comitiorum:						
a) Hungariæ	...	I—X.	"	1874—1885.	"	32 fl.
b) Transsilvaniæ	...	I—XIV.	"	1874—1887.	"	36 fl.
IV. Acta Extera:						
a) Andegavensia	...	I—III.	"	1874—1877.	"	9 fl.
b) Matthiæ Corvini	...	I—IV.	"	1874—1877.	"	8 fl.
Archivum Rakoczianum.						
a) Acta Interna	...	I—X.	Band	1873—1883.	Preis	24 fl.
b) Acta Extera	...	I—III.	"	1872—1876.	"	6 fl.
Codex Diplom. Andegavensis	...	I—V.	"	1879—1887.	"	18 fl.
Diplomatarium Relationum Reipublicæ Ragusanæ cum						
Regno Hungariæ. 1887.	...				"	5 fl.
Rationes Civitatum Hungariæ	...	1885.			"	4 fl.
Diplomatarium dominationis Turcarum in Hungaria						
I—IX. Band	1863—1873.				"	18 fl.